3. PRIEDAI

3.1. Priedas 1. Ataskaitos Techninė specifikacija

3.2. Priedas 2. Ataskaitos projekto aptarimų su Užsakovo specialistais protokolai

3.3. Priedas 3. Ataskaitoje nagrinėtų teisės aktų galiojančios redakcijos 2020.12.30 datai

Priedas 1

TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ PAKETO „GERINTI NEVYRIAUSYBINIŲ ORGANIZACIJŲ GALIMYBES DALYVAUTI VIEŠOJOJE POLITIKOJE TAIKANT ES SUTARTIES SUBSIDIARUMO PRINCIPĄ“

TECHNINĖ SPECIFIKACIJA

1. **PIRKIMO OBJEKTAS** – Teisės aktų projektų paketo „Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES sutarties subsidiarumo principą“ parengimo paslauga.
2. **PIRKĖJAS (UŽSAKOVAS) –** Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija (toliau – LNVF).
3. **PIRKIMO TIKSLAS -** gauti konkrečias išvadas dėl nevyriausybinių organizacijų dalyvavimo viešojoje politikoje taikant ES sutarties subsidiarumo principą tikslu nevyriausybines organizacijas įtraukti į vietos savivaldos bei valstybės viešųjų paslaugų teikimą, sukuriant atitinkamus teisinius-finansinius mechanizmus.
4. **LAUKIAMAS REZULTATAS –** teisės aktų projektų paketas turi pateikti konkrečias išvadas dėl nevyriausybinių organizacijų dalyvavimo viešojoje politikoje taikant ES sutarties subsidiarumo principą tikslu nevyriausybines organizacijas įtraukti į vietos savivaldos bei valstybės viešųjų paslaugų teikimą, sukuriant atitinkamus teisinius-finansinius mechanizmus.
5. **PIRKIMO OBJEKTO APRAŠYMAS**

Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija (toliau – Pirkėjas, Užsakovas) kviečia teikti pasiūlymą parengti Teisės aktų projektų paketą „Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES sutarties subsidiarumo principą“.

Reikalavimai pirkimui:

1. Vadovaujantis Nacionalinės vartotojų konfederacijos užsakymu atliktos Lietuvos Respublikos viešųjų paslaugų rinkų tyrimo paslaugų gavėjo ekonominės perspektyvos požiūriu Ataskaitos (2019 m. gegužė) išdavomis parengti išeitinius pasiūlymus Užsakovui dėl teisės aktų projektų aprašo, skirto gerinti LR nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES sutarties subsidiarumo principą tikslu nevyriausybines organizacijas įtraukti į vietos savivaldos bei valstybės viešųjų paslaugų teikimą, sukuriant atitinkamus teisinius-finansinius mechanizmus.

2. Pagal Užsakovo išvadą dėl pateikto aprašo, parengti teisės aktų projektų paketą, susidedantį iš atitinkamų įstatyminio ir/arba poįstatyminio lygmens teisės aktų projektų visumos, kurioje kiekvieną teisės akto projektą sudarys:
   - 2.1. Teisės akto projekto tekstas.
   - 2.2. Projektą sąlygojantis dokumentas.
   - 2.3. Susijusio projekto detalizacija.
   - 2.4. Projektą lydintys dokumentai:
     - 2.4.1. Aiškinamasis raštas:
       - 2.4.1.1. Teisės akto projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai.
       - 2.4.1.2. Teisės akto projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai.
       - 2.4.1.3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami teisės akto projektuose aptarti teisiniai santykiai.
       - 2.4.1.4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama
       - 2.4.1.5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant teisės akto projektus toks vertinimas turi būti atliktas ir jo

rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimtų įstatymų pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta.

2.4.1.6. Kokią įtaką priimti teisės aktai turės kriminogeninei situacijai, korupcijai.

2.4.1.7. Kaip teisės aktų įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

2.4.1.8. Teisės aktų inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios.

2.4.1.9. Ar teisės aktų projektai parengti laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymų projektų sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

2.4.1.10. Ar teisės aktų projektai atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

2.4.1.11. Jeigu teisės aktams įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti.

2.4.1.12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks teisės aktams įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais).

2.4.1.13. Teisės aktų projektų rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados.

2.4.1.14. Ryšys su ES teisės aktais.

2.4.1.15. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia teisės aktų projektams įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis.

2.4.1.16. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai.

2.4.2. Lyginamasis teisės akto projekto variantas.

3. Paslaugos teikėjas punkte 2 nurodytus teisės aktų projektus parengia pagal Teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimus, o įstatymų projektų sąvokos ir jas įvardijantys terminai turi būti įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

4. Paslaugos teikėjas punkte 2 nurodytus teisės aktų projektus preliminaria tvarka teikia Užsakovui, kuris juos su savo lydraščiu teiks atsiliepimams vietinės ir centrinės valdžios institucijoms, kitiems specialistams.

5. Paslaugos teikėjas Užsakovo teikimu turės atlikti punkte 4 nurodytų institucijų ir specialistų pateiktų pastabų, pasiūlymų bei atsiliepimų vertinimus dėl punkte 2 nurodytų teisės aktų projektų ir sudaryti motyvuoto atsiliepimų dėl redakcijų taikymo sąvadą, kurį perduos Užsakovui nagrinėti apvaliųjų stalų diskusijose.

6. Paslaugos tiekėjas parengs ir pateiks Užsakovui išvadą dėl punkte 2 nurodytų teisės aktų projektų atitinkamų galutinių redakcijų, atsižvelgiant į gautus pasiūlymus, pastabas ar atsiliepimus pagal punkte 5 nurodytą Užsakovo tvarką.

7. Paslaugos teikėjas išnagrinės visas gautas pastabas, pasiūlymus ir atsiliepimus dėl Teisės aktų projektų paketo „Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES sutarties subsidiarumo principą“ rengimo ir pateiks Užsakovui Galutinę ataskaitą.

8. Paslaugos teikėjas turi parengti rekomendacinį Teisės aktų taikymo stebėsenos (monitoringo) vertinimo aprašą, kuris turi apimti: vertinimo metodiką ir tvarką, vertinamus kriterijus, kiekvienam kriterijui įvertinti naudotinus metodus ir priemones, jų taikymo procedūras ir kitą aktualią informaciją.

9. Paslaugos teikėjas turi parengti struktūrizuotas taikymo, tobulinimo rekomendacijas su pagrindimu, koks rezultatas/pokytis jas pritaikius bus pasiektas.
10. Ataskaitos turinį turi sudaryti: santrauka (lietuvių ir anglų kalba), teisės aktų projektų pristatymas, vietos ir centrinės valdžios institucijų bei kitų specialistų apklausų rezultatai ir išvados, vertinimo aprašas, bendros struktūrizuotos išvados ir rekomendacijos, priedai ir kt. aktuali informacija. Turinys ir jo apimtis turi būti suderintas su Perkančiąja organizacija.
11. Suderinta ir patvirtinta Ataskaita turi būti pateikiama Perkančiajai organizacijai doc, docx, PDF ar kitu su Perkančiąja organizacija suderintu formatu ir turi būti paženklinta Perkančiosios organizacijos ir ES 2014–2020 metų struktūrinių fondų ženklais.

ATASKAITOS TURINYS:

1. Santrauka (lietuvių ir anglų kalbomis) – 2 psl.
2. Struktūrizuotas analizės pristatymas (iki 10 psl.):
   - 2.1. ES sutarties subsidiarumo normos visuomeninei veiklai apibrėžimas;
   - 2.2. Subsidiarumo normos kaip NVO viešųjų paslaugų teikimo reguliavimo instrumento adaptacijos Lietuvos Respublikoje prielaidos;
   - 2.3. NVO viešųjų paslaugų teikimo taikant subsidiarumo normą LR teisinės bazės analizės sąvadas su išvadomis ir pasiūlymais.
3. Teisės aktų projektų preliminarus paketas: (iki 100 psl.)
4. Teisės aktų projektų preliminaraus paketo, nurodytų punkte 3, diskusinė adaptacija (iki 30 psl.)
   - 4.1. Užsakovo pateiktų pastabų, pasiūlymų ir atsiliepimų sąvadas;
   - 4.2. Sąvado analizė;
   - 4.3. Išvados ir pasiūlymai.
5. Teisės aktų projektų galutinis paketas: (iki 100 psl.)
6. Teisės aktų projektų paketo vertinimo aprašas (ne mažiau kaip 3 psl.):
   - 6.1. Vertinimo metodika ir tvarka;
   - 6.2. Vertinimo kriterijai;
   - 6.3. Kriterijų taikymo procedūra.
7. Teisės aktų projektų paketo įgyvendinimo rekomendacijos (iki 3 psl.).
8. Priedai.

4. PASLAUGŲ SUTEIKIMO TERMINAI

Paslaugos turi būti suteiktos iki 2020 m. gruodžio 31 d.

UŽSAKOVAS Asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija	PASLAUGOS TEIKĖJAS UAB „SENERGY group LT“
Prezidentė Alvita Armanavičienė	Direktorius Vygintas Sidzikauskas
_____	_____
A.V.	A.V.

Priedas 2

ATASKAITOS PROJEKTO APTARIMŲ SU UŽSAKOVO SPECIALISTAIS PROTOKOLAI

Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarimo

PROTOKOLAS Nr. 1

2019 m. rugsėjo mėn. d.
Vilnius

1. Šis Protokolas surašytas vadovaujantis 2019 m. birželio mėn. 12 d. Paslaugų teikimo sutarties Nr. 2019/06-12 tarp Asociacijos Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija (UŽSAKOVAS) ir UAB „SENERGY group LT“ (PASLAUGŲ TEIKĖJAS) 2 Priedo „Techninė specifikacija“ nuostatomis.
2. Dalyvaujantys asmenys:
   PASLAUGŲ TEIKĖJO VARDU
   Kęstutis Zlatkus
   UŽSAKOVO VARDU
   Alvita Armanavičienė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų fedracija
   Irena Sidzikauskienė, asociacija Nacionalinė vartotojų konfederacija
   Gražina Balaišytė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų fedracija
   .....

   .....
3. Aptarimo sekretorius – Gražina Balaišytė.
4. Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarime nagrinėti klausimai:

4.1. Teisės aktų projektų paketo projektavimo prioritetai
4.2. Kiti klausimai

5. PASISAKO visi aptarimo dalyviai.
6. NUTARTA:

Pritarti PASLAUGOS TEIKĖJO pristatytai teisės aktų projektų paketo projektavimo koncepcijai.

Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarimo

PROTOKOLAS Nr. 2

2020 m. sausio mėn. 30 d.
Vilnius

1. Šis Protokolas surašytas vadovaujantis 2019 m. birželio mėn. 12 d. Paslaugų teikimo sutarties Nr. 2019/06-12 tarp Asociacijos Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija (UŽSAKOVAS) ir UAB „SENERGY group LT“ (PASLAUGŲ TEIKĖJAS) 2 Priedo „Techninė specifikacija“ nuostatomis.
2. Dalyvaujantys asmenys:
   PASLAUGŲ TEIKĖJO VARDU
   Kęstutis Zlatkus
   UŽSAKOVO VARDU
   Alvita Armanavičienė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų fedracija
   Irena Sidzikauskienė, asociacija Nacionalinė vartotojų konfederacija
   Gražina Balaišytė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų fedracija
   .....

   .....
3. Aptarimo sekretorius – Gražina Balaišytė.
4. Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarime nagrinėti klausimai:

4.1. Teisės aktų projektų paketo Energetikos įstatymo pakeitimų projektavimas
4.2. Kiti klausimai

5. PASISAKO visi aptarimo dalyviai.
6. NUTARTA:

Pritarti PASLAUGOS TEIKĖJO pristatytai Energetikos įstatymo teisės aktų projektų projektavimo nuostatoms.

Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarimo

PROTOKOLAS Nr. 3

2020 m. vasario 27 d.
Vilnius

1. Šis Protokolas surašytas vadovaujantis 2019 m. birželio mėn. 12 d. Paslaugų teikimo sutarties Nr. 2019/06-12 tarp Asociacijos Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija (UŽSAKOVAS) ir UAB „SENERGY group LT“ (PASLAUGŲ TEIKĖJAS) 2 Priedo „Techninė specifikacija“ nuostatomis.
2. Dalyvaujantys asmenys:
   PASLAUGŲ TEIKĖJO VARDU
   Kęstutis Zlatkus
   UŽSAKOVO VARDU
   Alvita Armanavičienė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų fedracija
   Irena Sidzikauskienė, asociacija Nacionalinė vartotojų konfederacija
   Gražina Balaišytė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija
   .....

   .....
3. Aptarimo sekretorius – Gražina Balaišytė.
4. Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarime nagrinėti klausimai:

4.1. Teisės aktų projektų Elektros energetikos įstatymo projektavimo nuostatos.
4.2. Kiti klausimai

5. PASISAKO visi aptarimo dalyviai.
6. NUTARTA:

Pritarti PASLAUGOS TEIKĖJO pristatytai Elektros energetikos teisės aktų projektų projektavimo nuostatoms.

Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarimo

PROTOKOLAS Nr. 4

2020 m. balandžio 2 d.
Vilnius

1. Šis Protokolas surašytas vadovaujantis 2019 m. birželio mėn. 12 d. Paslaugų teikimo sutarties Nr. 2019/06-12 tarp Asociacijos Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija (UŽSAKOVAS) ir UAB „SENERGY group LT“ (PASLAUGŲ TEIKĖJAS) 2 Priedo „Techninė specifikacija“ nuostatomis.
2. Dalyvaujantys asmenys nuotoliniu būdu:
   PASLAUGŲ TEIKĖJO VARDU
   Kęstutis Zlatkus
   UŽSAKOVO VARDU
   Alvita Armanavičienė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų fedracija
   Irena Sidzikauskienė, asociacija Nacionalinė vartotojų konfederacija
   Gražina Balaišytė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija
   .....

   .....
3. Aptarimo sekretorius – Gražina Balaišytė.
4. Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarime nagrinėti klausimai:

4.1. Teisės aktų projektų Gamtinių dujų ir Šilumos ūkio įstatymams projektavimo nuostatos.

4.2. Kiti klausimai

5. PASISAKO visi aptarimo dalyviai.
6. NUTARTA:

Pritarti PASLAUGOS TEIKĖJO pristatytai teisės aktų projektų Gamtinių dujų ir Šilumos ūkio įstatymų projektavimo nuostatoms.

Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarimo

PROTOKOLAS Nr. 5

2020 m. gegužės 21 d.
Vilnius

1. Šis Protokolas surašytas vadovaujantis 2019 m. birželio mėn. 12 d. Paslaugų teikimo sutarties Nr. 2019/06-12 tarp Asociacijos Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija (UŽSAKOVAS) ir UAB „SENERGY group LT“ (PASLAUGŲ TEIKĖJAS) 2 Priedo „Techninė specifikacija“ nuostatomis.
2. Dalyvaujantys asmenys nuotoliniu būdu:
   PASLAUGŲ TEIKĖJO VARDU
   Kęstutis Zlatkus
   UŽSAKOVO VARDU
   Alvita Armanavičienė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų fedracija
   Irena Sidzikauskienė, asociacija Nacionalinė vartotojų konfederacija
   Gražina Balaišytė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija
   .....

   .....
3. Aptarimo sekretorius – Gražina Balaišytė.
4. Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarime nagrinėti klausimai:

4.1. Teisės aktų projektų projektavimo ribų nuostatos.
4.2. Kiti klausimai

5. PASISAKO visi aptarimo dalyviai.
6. NUTARTA:

Pritarti teisės aktų projektų projektavimo nuostatai – apsiriboti tik reguliuojamų paslaugų įstatymų projektavimu; viešojo administravimo dalyką perkelti į ES Sutarties viešosios politikos skaidrumo principo teisėkūros paketą.

Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarimo

PROTOKOLAS Nr. 6

2020 m. birželio 18 d.
Vilnius

1. Šis Protokolas surašytas vadovaujantis 2019 m. birželio mėn. 12 d. Paslaugų teikimo sutarties Nr. 2019/06-12 tarp Asociacijos Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija (UŽSAKOVAS) ir UAB „SENERGY group LT“ (PASLAUGŲ TEIKĖJAS) 2 Priedo „Techninė specifikacija“ nuostatomis.
2. Dalyvaujantys asmenys nuotoliniu būdu:
   PASLAUGŲ TEIKĖJO VARDU
   Kęstutis Zlatkus
   UŽSAKOVO VARDU
   Alvita Armanavičienė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų fedracija
   Irena Sidzikauskienė, asociacija Nacionalinė vartotojų konfederacija
   Gražina Balaišytė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija
   .....

   .....
3. Aptarimo sekretorius – Gražina Balaišytė.
4. Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarime nagrinėti klausimai:

4.1. Teisės aktų projektų Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų šalinimo ir Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymų projektavimo nuostatos.

4.2. Kiti klausimai

5. PASISAKO visi aptarimo dalyviai.
6. NUTARTA:

Pritarti teisės aktų projektų projektavimo nuostatai – įtraukti Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų šalinimo bei Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymus į projektuojamą paketą.

Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarimo

PROTOKOLAS Nr. 7

2020 m. birželio 18 d.
Vilnius

1. Šis Protokolas surašytas vadovaujantis 2019 m. birželio mėn. 12 d. Paslaugų teikimo sutarties Nr. 2019/06-12 tarp Asociacijos Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija (UŽSAKOVAS) ir UAB „SENERGY group LT“ (PASLAUGŲ TEIKĖJAS) 2 Priedo „Techninė specifikacija“ nuostatomis.
2. Dalyvaujantys asmenys nuotoliniu būdu:
   PASLAUGŲ TEIKĖJO VARDU
   Kęstutis Zlatkus
   UŽSAKOVO VARDU
   Alvita Armanavičienė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų fedracija
   Irena Sidzikauskienė, asociacija Nacionalinė vartotojų konfederacija
   Gražina Balaišytė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija
   .....

   .....
3. Aptarimo sekretorius – Gražina Balaišytė.
4. Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarime nagrinėti klausimai:

4.1. Subsidiarumo principo įtraukimo į Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų dalyką.
4.2. Vartotojų teisių apsaugos įstatymo įtraukimo į paketą nuostatos.
4.3. NVO plėtros įstatymo įtraukimo į paketą nuostatos.
4.4. Kiti klausimai

5. PASISAKO visi aptarimo dalyviai.
6. NUTARTA:

Nepritarti į teisės aktų projektavimo nuostatas įtraukti: įtraukimo į Viešuosius interesus atitinkančių paslaugose nustatyti subsidiarumo principą kaip atskirą dedamąją; Vartotojų teisių apsaugos įstatymą; NVO plėtros įstatymą.

Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarimo

PROTOKOLAS Nr. 8

2020 m. spalio 29 d.
Vilnius

1. Šis Protokolas surašytas vadovaujantis 2019 m. birželio mėn. 12 d. Paslaugų teikimo sutarties Nr. 2019/06-12 tarp Asociacijos Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija (UŽSAKOVAS) ir UAB „SENERGY group LT“ (PASLAUGŲ TEIKĖJAS) 2 Priedo „Techninė specifikacija“ nuostatomis.
2. Dalyvaujantys asmenys nuotoliniu būdu:
   PASLAUGŲ TEIKĖJO VARDU
   Kęstutis Zlatkus
   UŽSAKOVO VARDU
   Alvita Armanavičienė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų fedracija
   Irena Sidzikauskienė, asociacija Nacionalinė vartotojų konfederacija
   Gražina Balaišytė, asociacija Lietuvos nacionalinė vartotojų federacija
   .....

   .....
3. Aptarimo sekretorius – Gražina Balaišytė.
4. Teisės aktų projektų paketo „*Gerinti nevyriausybinių organizacijų galimybes dalyvauti viešojoje politikoje taikant ES Sutarties subsidiarumo principą*“ rengimo eigos aptarime nagrinėti klausimai:

4.1. Diskusinis sąvadas ir Ataskaitos projektas.
4.2. Kiti klausimai

5. PASISAKO visi aptarimo dalyviai.
6. NUTARTA:

Pritarti PASLAUGŲ TEIKĖJO pristatytiems Diskusiniam sąvadui ir Ataskaitos projektui.

Priedas 3

ATASKAITOJE NAGRINĖTŲ TEISĖS AKTŲ GALIOJANČIOS REDAKCIJOS 2020.12.30 DATAI

Suvestinė redakcija nuo 2020-12-01 iki 2020-12-31

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2002, Nr. 56-2224, i. k. 1021010ISTA00IX-884

Nauja įstatymo redakcija nuo 2012-01-01:
Nr. XI-1888, 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 160-7576 (2011-12-28)

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ENERGETIKOS
ĮSTATYMAS

2002 m. gegužės 16 d. Nr. IX-884
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato bendruosius energetikos veiklos Lietuvos Respublikoje tikslus, taip pat energetikos sektoriaus valstybinio valdymo, reguliavimo, priežiūros ir kontrolės teisinius pagrindus, visuomeninių santykių vykdant energetikos veiklą bendruosius kriterijus, sąlygas ir reikalavimus, pagrindines valstybės energetikos politikos kryptis.

2. Atskirų energetikos sektorių veiklos teisinius pagrindus ir visuomeninių santykių ypatumus nustato kiti įstatymai. Kitų įstatymų nuostatos, reglamentuojančios energetikos veiklą, galioja tiek, kiek neprieštarauja šiam įstatymui, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą išimtį.

3. Naujos branduolinės (atominės) elektrinės, nurodytos Branduolinės (atominės) elektrinės įstatyme, projektą ir su juo susijusius klausimus reglamentuoja Branduolinės (atominės) elektrinės įstatymas. Šio įstatymo normos santykiams, susijusiems su naujos branduolinės (atominės) elektrinės projektu ir su juo susijusiais klausimais, taikomos tiek, kiek jų nereglamentuoja Branduolinės (atominės) elektrinės įstatymas.

4. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2093, 2012-06-21, Žin., 2012, Nr. 76-3936 (2012-06-30)

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Asmuo** – valstybės narės pilietis ar kitas fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis, arba valstybėje narėje įsteigtas juridinis asmuo ar kita organizacija arba jų padalinys.

1^1. **Bandomoji energetikos inovacijų aplinka** – visuma priemonių, kurios asmenims leidžia realioje aplinkoje laikinai diegti ir išbandyti naudą visuomenei teikiančias energetikos inovacijas, ribojant tokios asmenų veiklos mastą ir taikant kitas vartotojų ir visuomenės interesų apsaugos priemones.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

2. **Buitinis energijos vartotojas** (toliau – **buitinis vartotojas**) – fizinis asmuo, perkantis energiją asmeniniams, šeimos ar namų ūkio poreikiams, nesusijusiems su ūkine komercine ar profesine veikla.

3. **Centralizuotas suskystintų naftos dujų tiekimas** – energetikos įmonių, turinčių leidimus verstis mažmenine prekyba suskystintomis naftos dujomis, veikla, tiekiant suskystintas naftos dujas buitinių vartotojų reikmėms vamzdynais iš rezervuarų ar grupinių balionų įrenginių.

4. **Didmeninės energijos rinkos dalyvis** – kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 1227/2011.

5. **Ekstremalioji energetikos padėtis** – dėl ekstremaliojo įvykio energetikos sektoriuje susidariusi padėtis, kai yra sutrikęs normalus energijos išteklių ar energijos tiekimas energetikos įmonėms ir (ar) vartotojams ir šis tiekimas trukdomas tiek, kad energetikos įmonės šių sutrikimų nespėja laiku prognozuoti ir valdyti ūkinės veiklos metodais, ir Vyriausybė, jos įgaliota valstybės institucija ir (ar) savivaldybės administracijos direktorius pagal kompetenciją turi reguliuoti energijos išteklių ar energijos tiekimą energetikos įmonėms ir (ar) vartotojams.

6. **Energetika** – valstybės ūkio šaka, apimanti energetikos veiklą.

6[1]. **Energetikos inovacijos** – nauji ar iš esmės patobulinti produktai, technologijos, verslo sprendimai, paslaugos, tokių produktų ir paslaugų teikimo būdai, veiklos modeliai, kurie dėl naujų ar naujai pritaikytų technologijų arba dėl kitų priežasčių gali teigiamai veikti energetikos veiklą ir teikti naudą visuomenei.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

7. **Energetikos įmonė** – asmuo, kuris verčiasi energetikos veikla.

8. **Energetikos įrenginiai** – techninės konstrukcijos, tarp jų mechanizmai, mašinos, aparatai, linijos, jų pagalbiniai įtaisai ir technologiniai priklausiniai, skirti energijos ištekliams ir (ar) energijai žvalgyti, išgauti, perdirbti, gaminti, laikyti, transportuoti, perduoti ir (ar) skirstyti.

9. **Energetikos įrenginių eksploatavimas** – energetikos įrenginių technologinis valdymas, techninė priežiūra, remontas, matavimai, bandymai, paleidimo ir derinimo darbai.

9[1]. **Energetikos įrenginių įrengimas** – naujų energetikos įrenginių montavimas (tiesimas), įskaitant esamų energetikos įrenginių rekonstravimą, išmontavimą.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1455, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11768

10. **Energetikos objektai** – elektrinės ir katilinės; elektros tinklai ir jų technologiniai priklausiniai; magistraliniai dujotiekiai, gamtinių dujų sistemos, gamtinių dujų saugyklos, suskystintų gamtinių dujų terminalai ir saugyklos; magistraliniai naftotiekiai (produktotiekiai); naftos perdirbimo įrenginiai, naftos ir naftos produktų terminalai ir saugyklos, suskystintų naftos dujų įrenginiai; šilumos perdavimo tinklai ir jų technologiniai priklausiniai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2174, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09947

11. **Energetikos sektorius** – energetikos sritis, apimanti vieną iš energijos rūšių ar energijos išteklių: elektros energiją, branduolinę energiją, šilumos energiją, vėsumos energiją, atsinaujinančių išteklių energiją ar gamtines dujas, kietąjį kurą, naftą, naftos produktus.

12. **Energetikos valstybinė kontrolė ir priežiūra** – įgaliotų valstybės institucijų atliekama energetikos objektų techninės saugos, energetikos įrenginių įrengimo ir (ar) eksploatavimo, energijos išteklių ar energijos transportavimo, persiuntimo patikimumo ir (ar) efektyvumo kontrolė ir (ar) priežiūra.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1455, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11768

13. **Energetikos veikla** – ekonominė veikla, apimanti energijos išteklių ar energijos žvalgymą, gavybą, perdirbimą, gamybą, laikymą, transportavimą, perdavimą, skirstymą, tiekimą, prekybą, rinkodarą, energetikos objektų ir įrenginių įrengimą ir (ar) eksploatavimą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1455, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11768

14. **Energija** – elektros energija, šilumos energija ir (ar) vėsumos energija. Energija yra laikoma preke. Šio įstatymo tikslais energijai priskiriamos gamtinės dujos ir centralizuotai tiekiamos suskystintos naftos dujos.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3016, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13233

15. **Energijos ištekliai** – gamtiniai ištekliai ir (ar) jų perdirbimo produktai, naudojami energijai gaminti ar transporto sektoriuje.

16. **Energijos perdavimas** – energijos persiuntimas perdavimo tinklais arba perdavimo sistemomis (magistraliniais dujotiekiais).

17. **Energijos skirstymas** – energijos persiuntimas skirstomaisiais tinklais arba skirstymo sistemomis (skirstomaisiais dujotiekiais).

18. **Energijos tiekimas** – energijos pardavimas ir (ar) perpardavimas vartotojams.

19. **Energijos tranzitas** – energijos ir (ar) energijos išteklių persiuntimas, kai vienoje valstybėje esanti energija ar energijos ištekliai perduodami energijos ar energijos išteklių gavėjui, esančiam kitoje valstybėje, pasinaudojant tarpinės trečiosios šalies (ar trečiųjų šalių) perdavimo tinklais arba perdavimo sistemomis (magistraliniais dujotiekiais).

20. **Energijos vartojimo auditas** – procedūra, kurios metu nustatomos ir įvertinamos energijos išteklių ir (ar) energijos sąnaudos pastatuose, transporto priemonėse, įrenginiuose ir technologiniams procesams arba bendros energijos išteklių ir (ar) energijos sąnaudos, reikalingos teikiant viešąsias ar privačias paslaugas, parenkamos ir ekonomiškai pagrindžiamos energijos išteklių ir (ar) energijos taupymo priemonės ir pateikiama ataskaita energijos vartojimo audito užsakovui.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2703, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26482

21. **Energijos vartotojas** (toliau – **vartotojas**) – asmuo, kurio įrenginiai yra prijungti prie energetikos įmonių valdomų energetikos objektų ir kuris perka energiją vartojimo tikslams.

22. **Išmanioji energijos apskaitos sistema** – elektroninė energijos vartojimo ir gamybos matavimo sistema, kurią naudojant gaunama daugiau informacijos nei naudojant įprastą energijos apskaitos prietaisą ir kuri gali perduoti ir gauti duomenis elektroniniu ryšiu.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

23. **Išmanusis energijos tinklas** – energijos transportavimo, perdavimo ir (ar) skirstomasis tinklas, kuriame veikia abipusis skaitmeninis tiekėjo ir vartotojo ryšys ir yra įdiegtos išmaniosios energijos apskaitos, stebėjimo ir valdymo sistemos.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

24. **Magistralinis dujotiekis** – aukšto slėgio vamzdynas, su juo susiję įrenginiai, įskaitant dujų skirstymo stotis, dujoms iš verslovių, suskystintų gamtinių dujų sistemų perduoti į gamtinių dujų saugyklas, skirstomuosius dujotiekius arba į dujas naudojančius įrenginius, taip pat statiniai ir priemonės šiam vamzdynui veikti.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

25. **Magistralinis naftotiekis (produktotiekis)** – aukšto slėgio vamzdynas, su juo susiję statiniai ir įrenginiai naftai perduoti į naftos terminalus ir saugyklas arba į naftos perdirbimo įrenginius ir naftos produktams perduoti į naftos produktų terminalus ir saugyklas.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

26. **Reguliuojamoji energetikos veikla** (toliau – **reguliuojamoji veikla**) – energetikos veikla, kuriai reikalingi licencijos, leidimai, atestatai ir (ar) kuriai taikomos valstybės reguliuojamos kainos.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

27. *Neteko galios nuo 2016-11-15.*

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2703, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26482
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

28. **Reguliavimo apskaitos sistema** – reguliavimo veiklos tikslais naudojama energetikos įmonės veiklos apskaitos, apimančios apskaitos atskyrimą ir sąnaudų paskirstymą, sistema.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

29. **Reguliavimo apskaitos sistemos patikra** – energetikos įmonei auditoriaus, audito įmonės pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos (toliau – Taryba) tai energetikos įmonei motyvuotu sprendimu nustatytą reikalavimą teikiama paslauga, kurią atlikus pagal Tarybos patvirtintą techninę užduotį pateikiama reguliavimo apskaitos sistemos patikros ataskaita ir (ar) išvada.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

30. **Reguliuojamosios veiklos ataskaitos** – energetikos įmonių Tarybai teikiamos vykdomos veiklos ataskaitos, kurios rengiamos vadovaujantis reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimais ir atskirų energetikos sektorių veiklą reglamentuojančiais teisės aktais ir kuriose parodomas apskaitos atskyrimas ir sąnaudų paskirstymas pagal veiklas.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

31. **Reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra** – energetikos įmonei auditoriaus, audito įmonės kasmet teikiama paslauga, kurią atlikus pagal Tarybos patvirtintą ar pratęstą galioti techninę užduotį pateikiama reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikros ataskaita ir (ar) išvada.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

32. **Suskystintos naftos dujos** – sočiųjų ir nesočiųjų angliavandenilių mišinys, išgautas perdirbant naftos produktus, kuris normaliomis sąlygomis yra dujinės būsenos.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

33. **Techninė sauga** – šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytų priemonių ir reikalavimų, kuriais užtikrinamas energetikos objektų ir įrenginių patikimumas ir saugumas, visuma.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

34. **Techninė užduotis** – Tarybos kasmet iki kovo 31 dienos tvirtinamas ar pratęsiamas galioti dokumentas, kuris yra rengiamas atskiriems energetikos sektoriams ir (ar) pagal atskiras reguliuojamąsias veiklas, o atliekant reguliavimo apskaitos sistemos patikrą šio įstatymo 16^1 straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais Tarybos tvirtinamas dokumentas, kuriame nurodomi konkretūs Tarptautinės buhalterių federacijos Tarptautinių audito ir užtikrinimo standartų valdybos parengti ir patvirtinti tarptautiniai užtikrinimo uždučių, tarptautiniai peržiūros uždučių, tarptautiniai susijusių paslaugų standartai ir susiję praktiniai nurodymai (toliau – profesiniai standartai) arba tarptautiniai audito standartai, kuriais vadovaujantis turi būti atliekama energetikos įmonių reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir (ar) reguliavimo apskaitos sistemos patikra, ir šių patikros paslaugų reikalavimai ir (ar) apimtis.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

35. **Tiekimo saugumas** – energijos išteklių ir (ar) energijos tiekimo patikimumas ir techninis saugumas.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

36. **Trečioji šalis** – valstybė, kuri nėra Europos Sąjungos valstybė narė ar Europos ekonominės erdvės valstybė.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

37. **Tretieji asmenys** – energijos gamintojai, tiekėjai ir vartotojai, kurie šiame įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis įgyja teisę naudotis energijos perdavimo ar skirstymo tinklais energijai persiųsti teisės aktų nustatyta tvarka.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

38. **Valstybė narė** – Europos Sąjungos valstybė narė ar Europos ekonominės erdvės valstybė.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

39. **Valstybinės svarbos energetikos objektai** – 50 MW ir didesnės galios elektrinės ir katilinės; 110 kV ir aukštesnės įtampos elektros energijos perdavimo tinklai ir jų technologiniai priklausiniai; magistraliniai dujotiekiai; 25 000 000 kubinių metrų ir didesnės gamtinių dujų saugyklos; suskystintų gamtinių dujų importo terminalai ir saugyklos, kurių pakartotinio suskystintų gamtinių dujų dujinimo pajėgumas yra 0,5 mlrd. kubinių metrų per metus arba didesnis; magistraliniai naftotiekiai (produktotiekiai); naftos perdirbimo įmonės, perdirbančios 50 000 tonų ir daugiau naftos per metus; 10 000 kubinių metrų ir didesni naftos ir (ar) naftos produktų terminalai ir saugyklos; branduolinės energetikos objektai; energetikos objektai, kurių svarba valstybei pripažįstama Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

40. **Valstybinės svarbos energetikos objekto plėtros projektas** – objekto statybos tikslingumą techniniu, finansiniu ir ekonominiu aspektu pagrindžiantis dokumentas, parengiamas iki teritorijų planavimo dokumentų rengimo pradžios, siekiant įsitikinti, ar planuojamas objektas atitinka valstybės politikos strategines kryptis ir Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos įgyvendinimo priemones ir yra suderinamas su esama Lietuvos Respublikos energetikos sektoriaus infrastruktūra ir jos plėtra.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-1533, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21290
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

41. **Vardinė (nominali) šiluminė galia** – gamintojo nustatyta didžiausia kurą deginančio įrenginio galia, kurią įrenginys gali pasiekti ir išlaikyti ilgalaikio nenutrūkstamo eksploatavimo metu.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1533, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21290
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

42. **Vartotojų energetikos įrenginiai** (toliau – **vartotojų energetikos įrenginiai**) – elektros, šilumos, dujų, naftos produktų energetikos įrenginiai, skirti vartotojų poreikiams tenkinti.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1533, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21290
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

43. **Viešuosius interesus atitinkančios paslaugos** – įstatymų nustatytais atvejais Lietuvos Respublikos Vyriausybės įpareigojimu energetikos įmonių teikiamos viešuosius interesus atitinkančios paslaugos, kuriomis siekiama įgyvendinti valstybės energetikos, ūkio ir (ar) aplinkos apsaugos politikos strateginius tikslus energetikos sektoriuje ir apginti teisėtus visuomenės interesus.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1533, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21290
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

44. **Vietiniai energijos ištekliai** – Lietuvos Respublikoje esantys energijos ištekliai, išskyrus atvežtinius arba iš jų pagamintus energijos išteklius.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1533, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21290
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-382, 2013-06-18, Žin., 2013, Nr. 68-3414 (2013-06-28)
Nr. XII-576, 2013-11-07, Žin., 2013, Nr. 120-6048 (2013-11-23)

ANTRASIS SKIRSNIS
ENERGETIKOS VEIKLOS VALDYMAS

3 straipsnis. Bendrieji energetikos veiklos tikslai

1. Bendrieji energetikos veiklos tikslai yra:
1) energijos tiekimo saugumas ir patikimumas;
2) energijos išteklių ir energijos prieinamumas ir pakankamumas;
3) energijos išteklių ir energijos vartojimo efektyvumas;
4) darni ir tvari energetikos sektoriaus plėtra, diegiant energetikos inovacijas, paremtas išmaniosiomis technologijomis, energetikos skaitmeninimu;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

5) neigiamo energetikos veiklos poveikio aplinkai mažinimas;
6) vartotojų teisių ir teisėtų interesų apsauga;
7) sąlygų veiksmingai konkurencijai energetikos sektoriuje sukūrimas ir plėtojimas;
8) vietinių ir atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo plėtra.
2. Atskirų energetikos sektorių veiklos teisinius pagrindus reglamentuojantys įstatymai nustato specialiuosius atskirų energetikos sektorių tikslus ir veiklos reguliavimo principus, atsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalyje nurodytus bendruosius tikslus.

4 straipsnis. Energetikos politikos formavimas ir energetikos veiklos valdymas, reguliavimas, priežiūra ir kontrolė

1. Energetikos politikos kryptis nustato Lietuvos Respublikos Seimas (toliau – Seimas), tvirtindamas Nacionalinę energetinės nepriklausomybės strategiją ir priimdamas įstatymus.
2. Energetikos veiklos valdymą, reguliavimą, priežiūrą ir kontrolę Lietuvos Respublikoje pagal kompetenciją atlieka:
1) Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Vyriausybė) ar jos įgaliota institucija;
2) Lietuvos Respublikos energetikos ministerija (toliau – Energetikos ministerija);
3) Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija (toliau – Aplinkos ministerija);
4) Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija (toliau – Susisiekimo ministerija);
5) Taryba;
Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

6) *netenka galios 2019-07-01*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

7) Valstybinė atominės energetikos saugos inspekcija;
8) Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (toliau – Konkurencijos taryba);
9) Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (toliau – Tarnyba);
10) savivaldybių institucijos.

3. Priimdamos sprendimus, valstybės ir savivaldybių institucijos, atliekančios energetikos veiklos valdymo, reguliavimo, priežiūros ir kontrolės funkcijas, pagal kompetenciją:
1) užtikrina optimalią valstybės energetikos sektoriaus struktūrą;
2) sudaro teisines prielaidas efektyviai energetikos veiklai;
3) teikia energetikos įmonėms nurodymus užtikrinti energijos išteklių ir energijos tiekimo nenutrūkstamumą ir nustatytų kokybės reikalavimų laikymąsi;
4) nustato efektyvaus energijos ir energijos išteklių vartojimo reikalavimus;
5) skatina vietinių ir atsinaujinančių išteklių energijos gamybą ir vartojimą;
6) nustato energijos vartojimo efektyvumo reikalavimus;
7) užtikrina valstybės politikos vartotojų teisių apsaugos srityje įgyvendinimą energetikos sektoriuje;
8) užtikrina, kad jų priimami sprendimai nesukuria prielaidų nepagrįstai bloginti konkurencijos sąlygas energetikos sektoriuje;
9) atlieka kitas šio ir kitų įstatymų nustatytas funkcijas.

5 straipsnis. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos kompetencija

1. Vyriausybė:
1) teikia Seimui tvirtinti Nacionalinę energetinės nepriklausomybės strategiją;
2) tvirtina Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos įgyvendinimo planą ir programas;
3) skelbia valstybės lygio ekstremaliąją energetikos padėtį;
4) priima sprendimą dėl Lietuvos Respublikos valstybės sieną kertančių energetikos objektų statybos;
5) tvirtina energetikos veiklos licencijavimo taisykles;
6) nustato atsinaujinančių išteklių energijos gamybos ir vartojimo skatinimo tvarką ir sąlygas;
7) *neteko galios nuo 2017-07-17*.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-553, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12056

2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija:
1) bendradarbiauja su užsienio valstybių energetikos institucijomis, pagal kompetenciją atstovauja Lietuvos Respublikai tarptautinėse organizacijose;
2) nustato vartotojų aprūpinimo energija ir (ar) energijos ištekliais paskelbus ekstremaliąją energetikos padėtį tvarką;
3) nustato energijos ir energijos išteklių tiekimo, importo ir eksporto tvarką;
4) nustato energetikos veiklos leidimų išdavimo tvarką;
5) nustato energijos apskaitos, matavimo priemonių įrengimo ir eksploatavimo tvarką;
6) įstatymų nustatytais atvejais turi teisę įpareigoti energetikos įmonę teikti viešuosius interesus atitinkančias paslaugas;
7) nustato elektros energijos, kuri gaminama bendro elektros energijos ir šilumos gamybos ciklo elektrinėse, gamybos ir (ar) vartojimo skatinimo tvarką ir sąlygas;
8) suderinusi su Tarnyba tvirtina su buitiniais vartotojais sudaromų energijos pirkimo–pardavimo sutarčių, energijos persiuntimo paslaugų sutarčių, naujų buitinių vartotojų įrenginių prijungimo sutarčių standartines sąlygas;
9) nustato atitikties efektyvumo reikalavimams tikrinimo tvarką ir sąlygas;
10) nustato energijos išteklių ir energijos efektyvaus vartojimo stebėsenos tvarką;
11) užtikrina energijos išteklių tiekimo saugumą užtikrinančių priemonių įgyvendinimą;

12) atlieka kitas šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

6 straipsnis. Energetikos ministerijos kompetencija

Energetikos ministerija:

1) formuoja valstybės politiką energetikos sektoriuje ir organizuoja, koordinuoja, kontroliuoja jos įgyvendinimą;

2) pagal kompetenciją tvirtina teisės aktus, reglamentuojančius energijos tiekimo saugumo, energetikos objektų ir įrenginių, vartotojų energetikos įrenginių įrengimo, eksploatavimo, naudojimo, techninės saugos, efektyvaus naudojimo ir kitus techninius klausimus;

3) rengia Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos projektą ir teikia jį Vyriausybei;

4) rengia Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos įgyvendinimo planą ir programas, koordinuoja jų įgyvendinimą;

5) tvirtina energijos ir energijos išteklių perdavimo, skirstymo, tiekimo ir vartojimo taisykles;

6) nustato energijos išteklių atsargų sudarymo, tvarkymo, kaupimo ir naudojimo tvarką;

7) tvirtina prekybos naftos produktais taisykles;

8) tvirtina leidimų verstis prekyba naftos produktais išdavimo taisykles;

9) nustato energijos ir energijos išteklių kokybės reikalavimus;

10) kartu su Aplinkos ministerija ir Susisiekimo ministerija nustato Lietuvos Respublikoje naudojamo kuro ir degalų sudėties ir kokybės reikalavimus;

11) derina valstybinės svarbos energetikos objektų plėtros projektus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-1533, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21290

12) nustato tvarką, kurioje nustatytos vartotojų, gamintojų energetikos objektų (tinklų, įrenginių, sistemų) prijungimo prie veikiančių energetikos įmonių objektų (tinklų, įrenginių, sistemų) techninės sąlygos;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-553, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12056

13) nustato valstybinės svarbos energetikos objektų plėtros projektų rengimo ir derinimo tvarką;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-1533, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21290

14) nustato energetikos valstybinės kontrolės ir vartotojų energetikos įrenginių kontrolės tvarką;

15) tvirtina šio įstatymo 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų darbuotojų pareigybių ir profesijų sąrašą, nustato jų kvalifikacinius reikalavimus, tvirtina energetikos objektus, įrenginius įrengiančių ir eksploatuojančių darbuotojų, kurie privalo būti atestuojami, sąrašą ir nustato šių darbuotojų kvalifikacijos tobulinimo ir atestavimo tvarką;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1455, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11768

16) nustato asmenų, turinčių teisę įrengti ir eksploatuoti energetikos įrenginius, atestavimo tvarką ir sąlygas;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1455, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11768

17) kartu su Lietuvos Respublikos ūkio ministerija nustato šio įstatymo 27 straipsnyje nurodytų įrenginių efektyvumo reikalavimus ir efektyvumo kontrolės tvarką;

18) nustato energijos vartojimo pastatuose, įrenginiuose ir technologiniams procesams audito atlikimo tvarką ir sąlygas, tvirtina šio audito metodikas, taip pat energijos vartojimo auditą atliekančių specialistų rengimo ir atestavimo taisykles;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1449, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11761

19) kartu su Susisiekimo ministerija nustato ir tvirtina energijos vartojimo audito transporto priemonėse metodiką;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. XII-2703, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26482

20) nustato susitarimų dėl energijos sutaupymo sudarymo tvarką ir sudaro su energetikos įmonėmis susitarimus;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XII-2703, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26482

21) tvirtina išmaniųjų tinklų ir išmaniųjų energijos apskaitos sistemų plėtros planus ir nustato reikalavimus šiems tinklams ir sistemoms (planai ir reikalavimai gali būti nustatomi atskirai kiekvienam energetikos sektoriui, jeigu tai lemia objektyvios priežastys). Įgyvendindama šią funkciją Energetikos ministerija privalo vadovautis veiksmingo ribotų išteklių valdymo ir naudojimo, technologinio neutralumo, funkcinio lygiavertiškumo, proporcingumo, teisinio tikrumo kintančioje rinkoje, ekonominės plėtros, veiksmingos konkurencijos užtikrinimo, vartotojų teisių apsaugos, reguliavimo kriterijų, sąlygų ir procedūrų objektyvumo, skaidrumo ir nediskriminavimo principais;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

22) nustato susitarimų dėl vartotojų švietimo ir konsultavimo sudarymo su energijos tiekėjais tvarką;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XII-2703, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26482
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

23) organizuoja keitimąsi patirtimi efektyvaus energijos išteklių ir energijos vartojimo srityje tarp valstybės institucijų, įstaigų, įmonių, organizacijų nacionaliniu ir tarptautiniu lygiu;
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2703, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26482
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

24) atlieka kitas šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2703, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26482
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

7 straipsnis. Susisiekimo ministerijos kompetencija

Susisiekimo ministerija:

1) rengia energijos išteklių ir energijos vartojimo efektyvumo didinimo transporto objektuose programas ir koordinuoja jų įgyvendinimą;

2) teikia rekomendacijas ir įgyvendina priemones, didinančias energijos išteklių ir energijos vartojimo efektyvumą transporto objektuose;

3) kartu su Energetikos ministerija vykdo informavimo ir švietimo veiklą, skatinančią transporto objektuose efektyviai naudoti energijos išteklius ir energiją;

4) atlieka kitas šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

8 straipsnis. Taryba

1. Energetikos srityje veikiančių subjektų veiklą reguliuoja ir valstybinę energetikos priežiūrą bei kontrolę atlieka Taryba. Taryba yra Europos Sąjungos teisės aktuose, reglamentuojančiuose visuomeninius santykius energetikos sektoriuje, numatyta nacionalinė reguliavimo institucija, atliekanti energetikos objektų ir įrenginių valstybinę kontrolę visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje, neatsižvelgiant į jų nuosavybės valdymo formą.

2. Taryba yra biudžetinė įstaiga – valstybės institucija, atskaitinga Lietuvos Respublikos Seimui, turinti sąskaitą banke, antspaudą su Lietuvos valstybės herbu ir įstaigos pavadinimu. Tarybos, kaip biudžetinės įstaigos, savininko teises ir pareigas įgyvendina Vyriausybė. Taryba veikia nešališkai ir skaidriai, pagal įstatymus ir Tarybos patvirtintą darbo reglamentą. Tarybos vadovas yra Tarybos pirmininkas. Taryba gali būti reorganizuojama ar likviduojama priėmus atitinkamą įstatymą.

3. Tarybą sudaro penki nariai. Tarybos pirmininką ir keturis narius Respublikos Prezidento teikimu penkeriems metams skiria ir atleidžia Seimas. Tas pats asmuo Tarybos pirmininku ar nariu gali būti paskirtas ne daugiau kaip dviem kadencijoms iš eilės. Tarybos pirmininkas iš paskirtų Tarybos narių skiria du pirmininko pavaduotojus. Kai nėra Tarybos pirmininko, Tarybos pirmininko įsakymu jį pavaduoti skiriamas vienas iš Tarybos pirmininko pavaduotojų, o kai nėra Tarybos pirmininko ir Tarybos pirmininko pavaduotojų, jį pavaduoja vienas iš Tarybos narių pagal Tarybos pirmininko įsakymu nustatytą eiliškumą (toliau – Tarybos pirmininką pavaduojantis asmuo). Tarybos pirmininkas ir (ar) jos nariai, kurių kadencija pasibaigusi, jeigu jie sutinka, savo pareigas eina tol, kol bus paskirti nauji Tarybos pirmininkas ir (ar) jos nariai, bet ne ilgiau kaip vienus metus nuo kadencijos termino pabaigos. Tarybos pirmininkui ar jos nariui, nustojusiam eiti šias pareigas, išmokama dviejų mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka. Išeitinė išmoka nemokama, jeigu Tarybos pirmininkas ar jos narys šias pareigas nustojo eiti šio straipsnio 7 dalies 2, 3, 4, 5, 6, 8 ir 9 punktuose nustatytais pagrindais.

4. Tarybos nariais gali būti tik nepriekaištingos reputacijos Lietuvos Respublikos piliečiai, turintys aukštąjį universitetinį (ne žemesnį kaip magistro laipsnio ar jam prilygintą) išsilavinimą. Tarybos nariui neleidžiama verstis veikla, nesuderinama su valstybės tarnyba. Tarybos narys negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu jis neatitinka Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme valstybės tarnautojams nustatytų nepriekaištingos reputacijos kriterijų. Tarybos pirmininku ar nariu negali būti skiriamas asmuo, kuris mažiau kaip prieš vienus metus iki paskyrimo į Tarybos pirmininko ar nario pareigas dienos ėjo pareigas įmonių, kurių veiklą reguliuoja Taryba, valdymo organuose.

5. Tarybos pirmininkas ir nariai yra valstybės pareigūnai. Jų statuso ypatumus nustato šis įstatymas. Tarybos pirmininkui ir nariams Lietuvos Respublikos darbo kodeksas taikomas tiek, kiek jų statuso nereglamentuoja šis įstatymas.

6. Tarybos pirmininko darbo užmokestis yra lygus 5 (penkiems) šalies ūkio darbuotojų praėjusių kalendorinių metų vidutinių mėnesinių bruto darbo užmokesčių, kuriuos apskaičiuoja ir skelbia Lietuvos statistikos departamentas, vidurkio dydžiams. Tarybos pirmininko pavaduotojo darbo užmokestis yra lygus 95 procentams Tarybos pirmininko darbo užmokesčio dydžio. Tarybos narių darbo užmokestis yra lygus 90 procentų Tarybos pirmininko darbo užmokesčio dydžio. Jeigu nėra apskaičiuotas ir paskelbtas praėjusių kalendorinių metų šalies ūkio darbuotojų vidutinių mėnesinių bruto darbo užmokesčio vidurkis, Tarybos pirmininko atlyginimo dydis skaičiuojamas pagal užpraeitų kalendorinių metų duomenis tol, kol Lietuvos statistikos departamentas apskaičiuoja ir paskelbia praėjusių kalendorinių metų duomenis.

7. Tarybos pirmininkas ir jos nariai atleidžiami iš pareigų tik:

1) pasibaigus kadencijai;

2) savo noru;

3) išrinkus arba paskyrus į kitas pareigas;

4) įsiteisėjus apkaltinamajam teismo nuosprendžiui;

5) paaiškėjus, kad šiurkščiai pažeidė savo pareigas. Pareigų pažeidimas laikomas šiurkščiu, jeigu jis atitinka Valstybės tarnybos įstatyme nustatytus šiurkštaus tarnybinio nusižengimo požymius;

6) pažeidus tarnybinę etiką;

7) dėl sveikatos būklės;

8) netekus Lietuvos Respublikos pilietybės;

9) paaiškėjus aplinkybėms, dėl kurių asmuo negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos.

8. Tarybos narį atleisti iš pareigų prieš terminą Seimui siūlo Respublikos Prezidentas. Į atleistų prieš terminą Tarybos narių vietas Seimas Respublikos Prezidento teikimu penkeriems metams skiria kitus asmenis.

9. Taryba, atlikdama savo funkcijas, yra nepriklausoma. Šiuo tikslu:

1) Taryba yra teisiškai atskirta ir funkciniu aspektu nepriklausoma nuo bet kurio kito viešojo ar privataus asmens;

2) Tarybos pirmininkas, jos nariai, Tarybos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, veikia nepriklausomai nuo visų rinkos interesų, atlikdami savo pareigas, nesiekia gauti jokių Vyriausybės arba bet kurio kito viešojo ar privataus asmens tiesioginių nurodymų ir jų nevykdo; šis reikalavimas neturi įtakos Seimo ir Vyriausybės nustatytos valstybės strategijos ir valstybės politikos įgyvendinimui, taip pat glaudžiam bendradarbiavimui su kitomis valstybės institucijomis;

3) Taryba priima savarankiškus, nuo jokios valstybės ar savivaldybių institucijos, įmonės, įstaigos ar organizacijos nepriklausomus sprendimus, turi atskirus metinius biudžeto asignavimus, juos naudodama savarankiškai įgyvendina paskirtą biudžetą ir disponuoja savo pareigoms adekvačiais žmogiškaisiais ir finansiniais ištekliais.

10. Taryba atsako už savo nutarimų pagrįstumą ir teisėtumą. Tarybos nutarimai priimami vardiniu balsavimu. Tarybos posėdis yra teisėtas, jeigu jame dalyvauja ne mažiau kaip keturi Tarybos nariai, įskaitant jos pirmininką. Sprendimai priimami posėdyje dalyvaujančių Tarybos narių balsų dauguma. Balsams pasiskirsčius po lygiai, lemia Tarybos pirmininko balsas.

11. Taryba atlieka šias funkcijas:

1) tvirtina reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimus ir (ar) metodą, ir (ar) modelį;

2) tvirtina valstybės reguliuojamų kainų nustatymo metodikas, nustato valstybės reguliuojamas kainas ir kainų viršutines ribas;

3) kontroliuoja, kaip taikomos valstybės reguliuojamos kainos ir tarifai;

4) tvirtina energetikos objektų (tinklų, sistemų, įrenginių) prijungimo prie veikiančių energetikos įmonių objektų (tinklų, sistemų, įrenginių) įkainius, jų nustatymo metodiką, kurioje nustatytos ir įkainių apskaičiavimo sąlygos, vadovaudamasi atskirų energetikos sektorių teisinius pagrindus reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytais įkainių nustatymo bendraisiais kriterijais;

5) vienašališkai nustato valstybės reguliuojamas kainas, jeigu energetikos įmonės nesilaiko šių kainų nustatymo reikalavimų;

6) nustatydama valstybės reguliuojamas kainas, įvertina teikiamų paslaugų sąnaudas, atsižvelgdama į protingumo kriterijus atitinkančią investicijų grąžą;

7) išduoda energetikos veiklos licencijas, jas keičia, sustabdo licencijų galiojimą, panaikina galiojimo sustabdymą, panaikina licencijų galiojimą, prižiūri ir kontroliuoja energetikos įmonių licencijuojamą veiklą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395
Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375

7^1) išduoda energetikos veiklos leidimus, juos keičia, sustabdo leidimų galiojimą, panaikina galiojimo sustabdymą, panaikina leidimų galiojimą, prižiūri ir kontroliuoja energetikos įmonių leidimais reguliuojamą veiklą;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375

8) nustato energijos persiuntimo patikimumo ir paslaugų kokybės reikalavimus ir kontroliuoja, kaip jų laikomasi;

9) nustato energetikos įmonių, kurios verčiasi veikla, kurios kainos yra valstybės reguliuojamos, šioje veikloje naudojamo ilgalaikio turto nusidėvėjimo (amortizacijos) normas;

10) teikia Vyriausybei, Energetikos ministerijai, savivaldybėms pasiūlymus dėl licencijuojamos energetikos įmonių veiklos;

11) įpareigoja energetikos įmones sudaryti sutartis dėl energijos perdavimo, skirstymo ar tiekimo, kai energetikos įmonės nepagrįstai atsisako suteikti paslaugas tretiesiems asmenims ar tiekti vartotojams energiją;

12) kontroliuoja, kad energetikos sektoriuje būtų veiksmingai atskirtos veiklos, užtikrinant energijos perdavimo ir skirstymo veiklos nepriklausomumą nuo komercinių energetikos veiklos interesų ir siekiant išvengti kryžminio subsidijavimo;

13) prižiūri rinkos atvėrimo ir konkurencijos didmeninėje ir mažmeninėje prekyboje mastą ir veiksmingumą (įskaitant elektros energijos ir (ar) dujų biržas), buitiniams vartotojams taikomas kainas (įskaitant išankstinio mokėjimo sistemas), tiekėją pakeitusių vartotojų procentinę dalį, nuo elektros energijos tinklų ir dujų sistemų atjungtų vartotojų procentinę dalį, įmokas už priežiūros paslaugas ir šių paslaugų teikimą, taip pat pagal kompetenciją konkurencijos iškraipymo ar apribojimo energetikos veikloje atvejus;

14) prižiūri, ar nepasitaiko konkurenciją ribojančios sutartinės praktikos, įskaitant išimtinių teisių sąlygas, kurias taikant stambiems ne buitiniams vartotojams gali būti užkirstas kelias arba apribota galimybė vienu metu sudaryti sutartis su daugiau negu vienu tiekėju, ir apie tokią praktiką praneša Konkurencijos tarybai;

15) ne rečiau kaip kartą per 5 metus skelbia rekomendacijas, susijusias su paslaugų energetikos sektoriuje kainų atitiktimi skaidrumo, nediskriminavimo ir kitiems teisės aktų nustatytiems reikalavimams, ir teikia jas Konkurencijos tarybai;

16) teisės aktų nustatyta tvarka pagal kompetenciją turi teisę tikrinti energetikos įmonių valstybės institucijoms ir (ar) vartotojams teikiamą informaciją, vertinti jos patikimumą, nepažeisdama komercine (gamybine) ar profesine paslaptimi laikomos informacijos apsaugos reikalavimų;

17) užtikrina kiekvienam vartotojui galimybę naudotis duomenimis apie jo suvartotą energiją, taip pat apibendrintų energijos vartojimo duomenų, nenurodant vartotojų asmens duomenų, teikimą nacionaliniu lygmeniu lengvai suprantama Tarybos nustatyta forma ir galimybę visiems vartotojams naudotis šiais apibendrintais duomenimis;

18) atlieka rinkos tyrimus, kuriais siekiama užtikrinti veiksmingą konkurenciją energetikos sektoriuje ir didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintiems asmenims užkirsti kelią piktnaudžiauti šia įtaka;

19) skiria šio įstatymo 36 straipsnyje nustatytas sankcijas;

20) atlieka energetikos įmonių veiklos patikrinimus;

21) išduoda energetikos įrenginių įrengimo ir eksploatavimo veiklos atestatus, juos keičia, sustabdo atestatų galiojimą, panaikina galiojimo sustabdymą, panaikina atestatų galiojimą ir kontroliuoja energetikos įrenginių įrengimo ir eksploatavimo reguliuojamąją veiklą;

22) nustatyta tvarka kontroliuoja energetikos objektų, energetikos įrenginių techninę saugą, eksploatavimą, energijos ir energijos išteklių gamybos, perdavimo, skirstymo, tiekimo patikimumą ir vartojimo efektyvumą;

23) tiria energetikos objektų, įrenginių avarijas ir darbo sutrikimus, dalyvauja tiriant nelaimingus atsitikimus darbe ir buityje, susijusius su energijos vartojimu;

24) Energetikos ministerijos nustatyta tvarka kontroliuoja energetikos įrenginių įrengimą;

25) organizuoja šio įstatymo 28 straipsnyje nurodytų energetikos darbuotojų atestavimą;

26) kontroliuoja, kaip laikomasi nustatytų energijos ir energijos išteklių kokybės reikalavimų;

27) kontroliuoja energijos išteklių valstybės ir rezervines atsargas;

28) kontroliuoja teisės aktų nustatytas energijos išteklių ir energijos tiekimo ir vartojimo apribojimo ir sustabdymo priemones, kai šalyje skelbiama ekstremalioji energetikos padėtis;

29) organizuoja atitikties šio įstatymo 27 straipsnio 6 dalyje nustatytiems efektyvumo reikalavimams patikrinimą;

30) nagrinėja administracinio nusižengimo bylas dėl Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse nurodytų administracinių nusižengimų;

31) tvirtina technines užduotis;

32) nustato asmenų prašymų leisti veikti bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje pateikimo ir nagrinėjimo bei veiklos bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje vykdymo tvarką;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

33) skatina energetikos inovacijas, savo leidžiamuose teisės aktuose nustatydama energetikos inovacijų kriterijus ir šioms inovacijoms plėtoti palankias taisykles, skatinimo mechanizmus energetikos įmonėms ir kitiems asmenims;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

34) atlieka kitas šio ir kitų įstatymų nustatytas funkcijas.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

12. Taryba turi teisę visas arba dalį savo funkcijų, nustatytų šio straipsnio 11 dalies 21 ir 30 punktuose, pavesti vykdyti Tarybos pirmininkui arba Tarybos nariui. Taryba turi teisę dalį šio straipsnio 11 dalies 7^1 punkte nustatytų Tarybos funkcijų, susijusių su energetikos veiklos leidimų keitimu, leidimų galiojimo sustabdymu ir galiojimo sustabdymo panaikinimu, pavesti vykdyti Tarybos pirmininkui arba Tarybos nariui. Taryba turi teisę visas arba dalį Tarybos funkcijų, nustatytų šio straipsnio 11 dalies 20 punkte, susijusių su energetikos objektų, energetikos įrenginių ir vartotojų energetikos įrenginių įrengimo, eksploatavimo, techninės saugos, energijos ir energijos išteklių gamybos, perdavimo, skirstymo, tiekimo patikimumo patikrinimais, 22 punkte, 23 punkte, išskyrus funkcijas, susijusias su energetikos objektų, įrenginių avarijų ir darbo sutrikimais, 24 punkte, pavesti vykdyti Tarybos valstybės tarnautojui.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375

13. Tarybos pirmininkas:

1) vadovauja Tarybos darbui;

2) atstovauja ir (arba) įgalioja Tarybos narius atstovauti Tarybai Lietuvos Respublikoje ir užsienyje;

3) tvirtina Tarybos pajamų ir išlaidų metines sąmatas;

4) nustato Tarybos vidaus administravimo tvarką;

5) priima sprendimus dėl Tarybos nario nusišalinimo svarstant atitinkamus klausimus Tarybos posėdyje.

14. Taryba, siekdama atlikti Reglamento (ES) Nr. 1227/2011 13 straipsnio 2 dalies d, f ir g punktuose nurodytus veiksmus, turi teisę pateikti prašymą išduoti leidimą atlikti veiksmus ar taikyti laikinąsias apsaugos priemones Vilniaus apygardos administraciniam teismui. Prašyme išduoti leidimą atlikti veiksmus ar taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti nurodytas įtariamą pažeidimą padariusio asmens vardas ir pavardė arba pavadinimas, įtariamų pažeidimų pobūdis ir numatomi veiksmai. Vilniaus apygardos administracinis teismas prašymą išduoti leidimą atlikti veiksmus ar taikyti laikinąsias apsaugos priemones išnagrinėja ir priima motyvuotą nutartį prašymą išduoti leidimą atlikti veiksmus ar taikyti laikinąsias apsaugos priemones patenkinti, patenkinti iš dalies arba atmesti. Prašymas išduoti leidimą atlikti veiksmus ar taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti išnagrinėtas ir nutartis priimta ne vėliau kaip per 72 valandas nuo prašymo išduoti leidimą atlikti veiksmus ar taikyti laikinąsias apsaugos priemones pateikimo momento. Jeigu Taryba nesutinka su Vilniaus apygardos administracinio teismo nutartimi atmesti prašymą išduoti leidimą atlikti veiksmus ar taikyti laikinąsias apsaugos priemones, ji turi teisę per 7 dienas nuo Vilniaus apygardos administracinio teismo nutarties priėmimo apskųsti teismo nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas turi išnagrinėti skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo nutarties ne vėliau kaip per 7 dienas nuo Tarybos skundo priėmimo dienos. Tarybos atstovas turi teisę dalyvauti, kai nagrinėjamas skundas. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo priimta nutartis yra galutinė ir neskundžiama. Teismai, nagrinėdami prašymus ir skundus dėl leidimo išdavimo atlikti veiksmus ar taikyti laikinąsias apsaugos priemones, privalo užtikrinti pateiktos informacijos ir planuojamų veiksmų slaptumą. Šio įstatymo 36 straipsnyje nustatytais atvejais Tarybai kreipiantis į teismą skirti laikiną apribojimą vykdyti veiklą didmeninėje energijos rinkoje, *mutatis mutandis* taikomos šios dalies nuostatos.

15. Tarybos strateginio veiklos plano projektas skelbiamas viešai teisės aktų nustatyta tvarka. Pasibaigus kalendoriniams metams, Taryba per keturis mėnesius parengia praėjusių metų veiklos ataskaitą, kurioje pateikiami ir strateginio veiklos plano įgyvendinimo rezultatai, ją paskelbia savo interneto svetainėje ir pateikia Respublikos Prezidentui, Seimui ir Vyriausybei. Tarybos finansinį ir veiklos auditą atlieka Lietuvos Respublikos valstybės kontrolė.

16. Tarybos veiklą užtikrina Tarybos administracija. Tarybos administracijos struktūrą, administracijos padalinių nuostatus, pareigybių sąrašus ir pareigybių aprašymus tvirtina Tarybos pirmininkas.

17. Tarybos finansavimo šaltiniai yra valstybės biudžeto asignavimai, tarp jų ir šio straipsnio 18 dalyje ir kituose įstatymuose numatytos Tarybos pajamos. Tarybos programos, įgyvendinamos siekiant šio įstatymo 3 straipsnyje nustatytų tikslų ir vykdant energetikos sektoriaus reguliavimą ir valstybinę energetikos priežiūrą, finansuojamos iš Tarybos pajamų, gautų šio straipsnio 18 dalyje nustatyta tvarka. Kitoms įstatymų nustatytoms funkcijoms atlikti ar tais atvejais, kai šio straipsnio 18 dalyje nustatytų lėšų nepakanka energetikos sektoriaus reguliavimui ir valstybinei energetikos priežiūrai atlikti, Taryba gali būti finansuojama ir kitomis valstybės biudžeto lėšomis.

18. Tarybos pajamos ir jų naudojimo tvarka:

1) Tarybos kitų metų pajamos apskaičiuojamos pagal praėjusių metų atskirų energetikos sektorių energetikos įmonių veiklų, kurių kainos yra valstybės reguliuojamos, metines pajamas: 2,19 procento šilumos perdavimo veiklos pajamų, 0,5 procento elektros energijos perdavimo ir skirstymo pajamų bei Vyriausybės nutarimu patvirtintų Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 74 straipsnio 2 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nustatytas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas teikiančių asmenų veiklų pajamų ir 1,37 procento gamtinių dujų skystinimo (pakartotinio dujinimo), perdavimo ir skirstymo veiklų pajamų;

2) šios dalies 1 punkte nustatyta tvarka apskaičiuotos Tarybos pajamos pripažįstamos energetikos įmonių pagrįstomis sąnaudomis nustatant šios dalies 1 punkte nurodytų veiklų kainas arba jų dalį;

3) energetikos įmonės, kurios verčiasi šios dalies 1 punkte nurodyta veikla, po ketvirtadalį šios dalies 1 punkte nustatyta tvarka apskaičiuotos sumos privalo pervesti į Tarybos sąskaitą kiekvieną kalendorinių metų ketvirtį ne vėliau kaip iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio paskutinės dienos;

4) asmenims, laiku nesumokėjusiems šios dalies 1 ir 6 punktuose nustatyta tvarka apskaičiuotos sumos (įmokos), skaičiuojami 0,05 procento dydžio delspinigiai už kiekvieną mokėjimo termino praleidimo dieną; delspinigiai nepripažįstami asmenų pagrįstomis sąnaudomis; delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą laiku nesumokėtą sumą (įmoką);
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375

5) Tarybos pajamomis taip pat laikomos pajamos, gautos už suinteresuotų asmenų prašymu teikiamą energetikos įrenginių techninės būklės patikrinimo ir pažymų apie energetikos įrenginių techninę būklę išdavimo paslaugą; paslaugos kainas ir mokėjimo tvarką, atsižvelgdama į paslaugos teikimo sąnaudas, nustato Taryba;

6) pajamos, gautos už Tarybos atliekamus darbus ir teikiamas paslaugas, susijusias su energetikos įmonių, turinčių leidimą prekiauti naftos produktais ir (ar) leidimą prekiauti suskystintomis naftos dujomis, reguliuojamosios veiklos priežiūra. Įmokų už Tarybos atliekamus darbus ir teikiamas paslaugas, susijusias su energetikos įmonių, turinčių leidimą prekiauti naftos produktais ir (ar) leidimą prekiauti suskystintomis naftos dujomis, reguliuojamosios veiklos priežiūra, dydžius ir mokėjimo tvarką nustato Taryba, pagrįsdama Tarybos sąnaudomis;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

7) Taryba pagal šią dalį gautas pajamas privalo įmokėti į valstybės biudžetą ir tvarkyti Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymo nustatyta tvarka;
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

8) Tarybos pajamos, gautos pagal šią dalį ir įmokėtos į valstybės biudžetą, gali būti naudojamos tik Tarybos strateginiame veiklos plane numatytoms ir vykdomoms programoms finansuoti.
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

19. Taryba, atlikdama jai pavestas energetikos veiklos reguliavimo, priežiūros ir kontrolės funkcijas, vadovaujasi Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos teisės aktais, taip pat laikosi visų teisiškai privalomų Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER), veikiančios pagal 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantį Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą, ir Europos Komisijos sprendimų ir juos įgyvendina. Tarybos vykdomų konsultacijų ir nacionalinio bei tarptautinio bendradarbiavimo principus nustato šio įstatymo 26 straipsnis ir atskirų energetikos sektorių veiklą reglamentuojančių įstatymų nuostatos.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-576, 2013-11-07, Žin., 2013, Nr. 120-6048 (2013-11-23)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

9 straipsnis. *Neteko galios nuo 2019-07-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

10 straipsnis. Valstybinė atominės energetikos saugos inspekcija

Valstybinė atominės energetikos saugos inspekcija atlieka branduolinės energetikos objektų saugos ir branduolinių medžiagų apskaitos kontrolę ir valstybinę priežiūrą. Valstybinės atominės energetikos saugos inspekcijos kompetencija nustatyta Lietuvos Respublikos branduolinės energijos įstatyme, Lietuvos Respublikos branduolinės saugos įstatyme, Lietuvos Respublikos radiacinės saugos įstatyme ir Lietuvos Respublikos radioaktyviųjų atliekų tvarkymo įstatyme.

11 straipsnis. Konkurencijos tarybos kompetencija

Konkurencijos taryba pagal kompetenciją kontroliuoja, kaip ūkio subjektai laikosi įstatymų nustatytų reikalavimų užtikrinant sąžiningą konkurenciją energetikos sektoriuje. Atlikdama jai pavestas

funkcijas, Konkurencijos taryba turi Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatyme (toliau – Konkurencijos įstatymas) ir šiame įstatyme jai nustatytus įgaliojimus.

12 straipsnis. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos kompetencija

Tarnyba užtikrina energijos ir (ar) energijos išteklių vartotojų teisių apsaugą, nagrinėja vartotojų skundus ir atlieka kitas jai pavestas funkcijas vartotojų teisių apsaugos srityje Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatyme ir šiame įstatyme nustatyta tvarka.

13 straipsnis. Savivaldybės administracijos direktoriaus kompetencija

Savivaldybės administracijos direktorius savivaldybės teritorijoje:

1) pagal įstatymuose nustatytą kompetenciją organizuoja vartotojų aprūpinimą šilumos energija;

2) *neteko galios 2019-07-02*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

3) skelbia ir atšaukia savivaldybės lygio ekstremaliąją energetikos padėtį;

4) paskelbus valstybės lygio ekstremaliąją energetikos padėtį, įgyvendina Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintą vartotojų aprūpinimo energija ir (ar) energijos ištekliais planą, užtikrina kitų Vyriausybės sprendimų įgyvendinimą;

5) dalyvauja atliekant taikomuosius mokslo tiriamuosius darbus, rengiant visuomenės informavimo ir švietimo priemones, skatinančias efektyviai vartoti energiją ir energijos išteklius;

6) pagal kompetenciją įgyvendina energijos efektyvumo didinimo priemones.

13[1] straipsnis. Lietuvos energetikos agentūra

1. Lietuvos energetikos agentūra yra viešoji įstaiga, kurios vienintelė savininkė yra valstybė. Lietuvos energetikos agentūra atlieka šias funkcijas:

1) padeda Energetikos ministerijai koordinuoti Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos įgyvendinimą, Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos priemonių įgyvendinimo plano parengimą ir vykdo Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos įgyvendinimo stebėseną;

2) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka renka, kaupia ir sistemina energetikos sektoriaus duomenis, jų pagrindu rengia ir teikia Energetikos ministerijai energetikos sektoriaus analizę;

3) atlieka bendrovių, kuriose Energetikos ministerija įgyvendina valstybės, kaip juridinio asmens dalyvės, teises ir pareigas, ir kurių akcijos ar dalis akcijų, suteikiančių daugiau kaip 1/2 visų balsų šios bendrovės visuotiniame akcininkų susirinkime, priklauso valstybei nuosavybės teise, ir jų dukterinių įmonių veiklos ir jos rezultatų analizę ir pagal kompetenciją teikia pasiūlymus Energetikos ministerijai;

4) pagal kompetenciją teikia Energetikos ministerijai pasiūlymus, susijusius su moksliniais tyrimais ir eksperimentine plėtra energetikos ir tvarios aplinkos sektoriuje;

5) organizuoja šio įstatymo 28 straipsnyje nurodytų energijos vartojimo auditą atliekančių specialistų atestavimą;

6) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka vykdo atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginius montuojančių specialistų rengimo atestacijai proceso administravimą;

7) vykdo Energetikos ministerijos, energetikos įmonių ir energijos tiekėjų susitarimų dėl energijos sutaupymo, sudarytų Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatymo nustatyta tvarka, įgyvendinimo priežiūrą;

8) teikia Energetikos ministerijai energijos vartojimo efektyvumo didinimo veiksmų plano projektą, vertina ir analizuoja valstybės institucijų, įstaigų ir energetikos įmonių pateiktus duomenis apie įdiegtų energijos vartojimo efektyvumą didinančių efektyvumo priemonių sutaupytą energiją, jų pagrindu rengia ataskaitas ir jas teikia Energetikos ministerijai;

9) vykdo efektyvaus energijos išteklių ir energijos vartojimo, atsinaujinančių išteklių energijos vartojimo skatinimo ir su tuo susijusius viešinimo darbus;

10) rengia pažangos skatinant ir naudojant atsinaujinančius energijos išteklius ataskaitas ir jas teikia Energetikos ministerijai;

11) atlieka atsinaujinančių išteklių energijos panaudojimo transporto sektoriuje įgyvendinimo stebėseną;

12) *neteko galios 2020-06-01;*

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

13) kaupia ir tvarko naftos produktų ir naftos valstybės atsargas;

14) *Neteko galios nuo 2020-12-01*

Straipsnio punkto naikinimas:
Nr. XIII-3431, 2020-11-10, paskelbta TAR 2020-11-20, i. k. 2020-24606

15) administruoja ir (ar) įgyvendina priemones, įskaitant finansinės paskatos priemones, kuriomis didinamas energijos vartojimo efektyvumas ir saugumas, vystoma atsinaujinančių energijos išteklių energetikos plėtra;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375

16) atlieka kituose įstatymuose jai nustatytas funkcijas.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375

2. Lietuvos energetikos agentūros veikla atliekant šio straipsnio 1 dalyje ir kituose įstatymuose jai nustatytas funkcijas finansuojama iš valstybės biudžeto asignavimų ir (ar) kitų lėšų.

3. Skiriant asmenį į Lietuvos energetikos agentūros vadovo ar jo pavaduotojo pareigas, *mutatis mutandis* taikomos Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo 17 straipsnio nuostatos.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-1449, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11761

TREČIASIS SKIRSNIS
ENERGETIKOS SEKTORIAUS PLĖTRA

14 straipsnis. Nacionalinė energetinės nepriklausomybės strategija

1. Nacionalinė energetinės nepriklausomybės strategija (toliau – Strategija) nustato valstybės politikos strategines kryptis energetikos sektoriuje.

2. Strategiją Vyriausybės teikimu tvirtina Seimas.

3. Strategija apima visus energetikos sektorius, ji peržiūrima ne rečiau kaip kas penkeri metai. Strategija rengiama, peržiūrima ir įgyvendinama valstybės biudžeto ir kitomis lėšomis.

4. Strategijoje turi būti numatyta:

1) valstybės energetinės nepriklausomybės ir energetikos saugumo priemonės;
2) energijos ar energijos išteklių poreikių, importo, eksporto prognozės;
3) energijos gamybos pajėgumų poreikis;
4) energetikos sektoriaus struktūros tobulinimo kryptys ir priemonės;
5) energijos išteklių vartojimo struktūra ir jos prognozės;
6) energetikos žalingo poveikio aplinkai mažinimo prognozės ir priemonės;
7) atsinaujinančių ir vietinių energijos išteklių vartojimo plėtra;
8) energijos vartojimo efektyvumo priemonės;
9) reikalingos investicijos į energetikos sektorių;
10) energijos išteklių atsargų įvertinimas ir sudarymas;
11) energijos rinkų plėtros priemonės;
12) energetikos valdymo tobulinimo kryptys;
13) energijos kainodaros tobulinimo kryptys;
14) kiti su energetikos plėtra susiję klausimai.

5. Vadovaudamasi Seimo patvirtinta Strategija, Vyriausybė tvirtina Nacionalinę atsinaujinančių energijos išteklių plėtros programą, kaip nurodyta Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme. Vyriausybė užtikrina Strategijos ir Nacionalinės atsinaujinančių energijos išteklių plėtros programos suderinamumą.

TAR pastaba. *5 dalis netenka galios 2019-06-01.*

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2018, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05353

6. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija tvirtina penkerių metų Strategijos įgyvendinimo planą ir programas.

7. Strategiją, Strategijos įgyvendinimo planą ir programas pagal kompetenciją įgyvendina valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos, įmonės, organizacijos ir kiti Strategijos įgyvendinimo plane ir (ar) programose nurodyti asmenys.

15 straipsnis. Energetikos objektų, įrenginių statyba, plėtra ir rekonstrukcija

1. Energetikos objektai statomi Lietuvos Respublikos statybos įstatymo, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Valstybinės svarbos energetikos objektai plėtojami vadovaujantis Strategijos nuostatomis. Planuojami valstybinės svarbos energetikos objektai turi atitikti valstybės politikos strategines kryptis, Strategijos įgyvendinimo priemones ir turi subalansuoti Lietuvos Respublikos energetikos sektoriaus plėtrą, iki teritorijų planavimo dokumentų rengimo pradžios parengiant šių objektų plėtros projektus. Vartotojų aprūpinimo energija ir energijos ištekliais bendrieji ar specialieji planai rengiami vadovaujantis Strategija. Vartotojų energetikos įrenginiai įrengiami Energetikos ministerijos nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-1533, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21290

2. Energetikos įmonės dalyvauja rengiant ir plėtojant subalansuoto, efektyvaus energijos tiekimo, skirstymo, perdavimo planus, taip pat planuoja valstybinės svarbos energetikos objektų plėtrą. Energetikos įmonės, perduodančios, skirstančios energiją, plėtoja energijos perdavimo, skirstymo įrenginius savo veiklos teritorijoje.

3. Energetikos įmonės, kurios verčiasi veikla, kurios kainos yra reguliuojamos, numatomas investicijas turi derinti su Taryba. Jeigu šios energetikos įmonių investicijos nėra suderintos su Taryba, jos negali būti pripažintos pagrįstomis valstybės reguliuojamoms kainoms peržiūrėti.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

4. Vartotojo, gamintojo ar kito asmens pageidaujami rekonstruoti ar perkelti energetikos įmonei priklausantys energetikos objektai, kliudantys statinių statybai ar dėl kitų priežasčių, yra rekonstruojami ar perkeliami vartotojo, gamintojo ar kito asmens ir energetikos įmonės susitarimu teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis. Vartotojas, gamintojas ar kitas asmuo, kurio prašymu energetikos objektas yra rekonstruojamas ar perkeliamas, apmoka energetikos objekto rekonstravimo ar perkėlimo išlaidas. Atskirus energetikos sektorius reglamentuojančiuose įstatymuose gali būti numatytos specialiosios energetikos objektų rekonstravimo ar perkėlimo išlaidų apmokėjimo sąlygos. Perkeltų ar rekonstruotų energetikos objektų nuosavybė nekeičiama.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3337, 2020-10-20, paskelbta TAR 2020-10-26, i. k. 2020-22205

16 straipsnis. Energetikos veikla

1. Energetikos įmonės vykdo veiklą taip, kad užtikrintų saugią, efektyvią, aplinką tausojančią energijos gamybą, energijos tiekimą, perdavimą, skirstymą iki perdavimo ar skirstymo sistemos sujungimo su vartotojo sistema vietos, neviršydamos nustatytų valstybės reguliuojamų kainų. Energetikos įmonės, tiekiančios šilumą daugiabučiams namams, šilumą tiekia namams ir (ar) butams, jeigu vartotojai nepageidauja kitaip.

2. Energetikos įmonės perduoda, skirsto, tiekia energiją vartotojams pagal energijos perdavimo, skirstymo, tiekimo ir vartojimo taisykles. Energetikos įmonės teisės aktų nustatyta tvarka turi teisę sustabdyti vartotojų aprūpinimą energija tik įstatymų nustatytais atvejais.

3. Energetikos įmonės savo veiklos teritorijoje nustatyta tvarka prijungia energijos gamintojų, vartotojų energiją gaminančius ir (ar) naudojančius įrenginius prie veikiančių energijos perdavimo ar skirstymo tinklų ar sistemų. Prijungimo išlaidas pagal nustatytus įkainius, Tarybos nustatyta tvarka įvertinus būtinas prijungimo sąnaudas, padengia gamintojai ir (ar) vartotojai, jeigu įstatymuose nenustatytas išlaidų paskirstymas tarp tinklų (sistemų) operatoriaus ir gamintojo ar vartotojo. Prijungimo darbai atliekami pagal energetikos įmonės ir energijos gamintojo ar vartotojo privalomai sudaromą įrenginių prijungimo paslaugos sutartį.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

4. Energetikos įmonės, nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdančios energijos perdavimo ar skirstymo tinklus ar sistemas, teisės aktų nustatyta tvarka privalo trečiajam asmeniui teikti energijos perdavimo ar skirstymo paslaugas objektyviomis, nediskriminuojančiomis sąlygomis, atsižvelgdamos į technines perdavimo ir skirstymo tinklų ir (ar) sistemų galimybes.

5. Energetikos įmonės, nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdančios bendroje energetikos sistemoje veikiančius energetikos objektus, privalo bendradarbiauti ir dirbti bendru suderintu režimu ir vykdyti tinklų (sistemos) operatoriaus nurodymus. Operatorius paskiriamas išduodant licenciją teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis.

6. Energetikos įmonių tarpusavio santykiai, taip pat santykiai su energijos vartotojais grindžiami sutartimis. Energijos perdavimo ir skirstymo paslaugų sutartys, taip pat su buitiniais vartotojais sudaromos energijos pirkimo–pardavimo sutartys yra viešosios sutartys. Energijos perdavimo ir skirstymo, taip pat energijos tiekimo paslaugos buitiniams vartotojams teikiamos sudarius atitinkamą sutartį pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintas standartines sąlygas. Reikalavimai dėl atskirų rūšių energijos tiekimo sutarčių sudarymo nustatomi atskirų energetikos sektorių veiklos teisinius pagrindus reglamentuojančiuose įstatymuose.

7. Energetikos įmonės, perduodančios ir (ar) skirstančios energiją, nustatyta tvarka turi teisę tikrinti, ar vartotojų energetikos įrenginiai atitinka nustatytus įrengimo, eksploatavimo, naudojimo ir techninės saugos reikalavimus.

8. Energetikos įmonės, kurių teikiamų paslaugų kainos yra valstybės reguliuojamos, užtikrina, kad pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams per 4 mėnesius būtų atliktas metinių finansinių ataskaitų auditas ir auditoriaus išvada kartu su finansinėmis ataskaitomis būtų pateikta Tarybai ir paskelbta šių įmonių interneto svetainėse arba Tarybos interneto svetainėje, jeigu energetikos įmonės neturi savo interneto svetainės.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

9. Energetikos įmonės dalyvauja rengiant reguliuojamų kainų nustatymo metodikų, energetikos objektų (tinklų, įrenginių, sistemų) prijungimo prie veikiančių energetikos įmonių objektų (tinklų, įrenginių, sistemų) tvarkos aprašo, kuriame nustatytos techninės sąlygos, įkainių nustatymo metodikos, kurioje nustatytos ir įkainių apskaičiavimo sąlygos, energijos perdavimo, skirstymo, tiekimo taisyklių, kitų teisės aktų, reglamentuojančių energetikos įrenginių įrengimą, eksploatavimą, naudojimą, saugą ir kitus techninius klausimus, projektus.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-553, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12056

10. Energetikos įmonės, kurios verčiasi veikla, kurios kainos yra valstybės reguliuojamos, šioje veikloje naudojamo ilgalaikio turto nusidėvėjimą (amortizaciją) skaičiuoja pagal Tarybos nustatytas normas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

16^1 straipsnis. Reguliuojamosios veiklos ataskaitų ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra

1. Energetikos įmonės, kurių teikiamų paslaugų kainos yra valstybės reguliuojamos ir (ar) kurioms Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 67 straipsnio 1 dalies arba Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo 9 straipsnio 7 dalies pagrindu nustatyti Tarybos įpareigojimai, susiję su reguliavimo apskaitos sistema, rengia reguliuojamosios veiklos ataskaitas ir užtikrina, kad pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams per 4 mėnesius pagal Tarybos patvirtintą ar pratęstą galioti techninę užduotį būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra dėl ataskaitų atitikties Tarybos patvirtintiems reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimams ir (ar) metodui, ir (ar) modeliui ir reguliuojamosios veiklos ataskaitos, reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikros ataskaita ir (ar) išvada pateiktos Tarybai. Jeigu licenciją išdavė savivaldybės institucija, energetikos įmonė reguliuojamosios veiklos ataskaitas, reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikros ataskaitą ir (ar) išvadą pateikia licenciją išdavusiai institucijai tokia pačia tvarka ir terminais, kaip ir teikdama Tarybai.

2. Reguliuojamosios veiklos ataskaitos, reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikros ataskaita ir (ar) išvada, reguliavimo apskaitos sistemos patikros ataskaita ir (ar) išvada, išskyrus konfidencialią informaciją, yra viešos ir skelbiamos energetikos įmonės interneto svetainėje arba Tarybos interneto svetainėje, jeigu energetikos įmonė neturi savo interneto svetainės. Informacija apie reguliuojamų veiklų sąnaudas negali būti pripažįstama konfidencialia.

3. Jeigu Taryba turi informacijos ar Tarybai kyla pagrįstų įtarimų, kad energetikos įmonės tvarkoma reguliavimo apskaitos sistema neatitinka teisės aktuose įtvirtintų reikalavimų, ar paaiškėja aplinkybės dėl netinkamai vykdomos reguliuojamosios veiklos, Taryba motyvuotu sprendimu gali nustatyti reikalavimą bet kuriai energetikos įmonei, kurios teikiamų paslaugų kainos yra valstybės reguliuojamos ar kuriai yra nustatyti Tarybos įpareigojimai, susiję su reguliavimo apskaitos sistema, ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo Tarybos sprendimo priėmimo dienos pagal Tarybos patvirtintą techninę užduotį atlikti reguliavimo apskaitos sistemos patikrą dėl jos atitikties reguliuojamąją veiklą reglamentuojantiems teisės aktų reikalavimams ir per 10 darbo dienų nuo reguliavimo apskaitos sistemos patikros atlikimo dienos pateikti reguliavimo apskaitos sistemos patikros ataskaitą ir (ar) išvadą Tarybai.

4. Taryba, rengdama techninę užduotį, konsultuojasi su Lietuvos auditorių rūmais.

5. Reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikrą ir reguliavimo apskaitos sistemos patikrą gali atlikti auditorius, audito įmonė, turintys teisę atlikti finansinių ataskaitų auditą Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatymo nustatyta tvarka.

6. Jeigu Taryba turi informacijos ar Tarybai kyla pagrįstų įtarimų dėl netinkamai atliktos reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikros ir (ar) reguliavimo apskaitos sistemos patikros, Vyriausybės įgaliota atlikti auditorių ir audito įmonių viešąją priežiūrą įstaiga pagal Finansinių ataskaitų audito įstatymą atlieka reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikros ir (ar) reguliavimo apskaitos sistemos patikros kokybės tyrimą (toliau – reguliuojamosios veiklos patikros kokybės tyrimas) ir parengia reguliuojamosios veiklos patikros kokybės tyrimo ataskaitą. Jeigu reguliuojamosios veiklos patikros kokybės tyrimo ataskaitoje nurodyta, kad auditorius, audito įmonė, atlikdami atitinkamą patikrą, nesilaikė tokiai patikrai techninėje užduotyje nurodytų taikyti profesinių standartų arba nurodytų tarptautinių audito standartų, kaip tai yra nustatyta Finansinių ataskaitų audito įstatymo 52^1 straipsnio 3 dalyje, tos patikros sąnaudos negali būti pripažintos būtinosiomis nustatant valstybės reguliuojamas kainas ir Taryba turi teisę įpareigoti energetikos įmonę ne vėliau kaip per 6 mėnesius atlikti pakartotinę reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikrą ir (ar) pakartotinę reguliavimo apskaitos sistemos patikrą šio įstatymo nustatyta tvarka.

7. Taryba šio įstatymo 8 straipsnyje nustatytoms funkcijoms atlikti turi teisę gauti iš auditoriaus, audito įmonės, atlikusių reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikrą ir (ar) reguliavimo apskaitos sistemos patikrą, paaiškinimus, susijusius su atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra, paaiškinimus pagrindžiančius duomenis ir dokumentus.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

17 straipsnis. Energetikos veiklos ypatumai, energijos ir energijos išteklių kokybė ir sudėtis

1. Energetikos įmonių, vykdančių energijos perdavimo, skirstymo ar tiekimo veiklą, išskyrus nepriklausomo elektros energijos ar gamtinių dujų tiekimo veiklą, veiklos teritorija nurodoma energetikos įmonei išduotoje veiklos licencijoje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-709, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18144

2. Vartojama energija ir energijos ištekliai turi atitikti teisės aktų nustatytus energijos ir energijos išteklių kokybės ir sudėties reikalavimus.

18 straipsnis. Nekilnojamųjų daiktų suteikimas naudotis

1. Žemė energetikos objektams statyti išnuomojama ar kitaip suteikiama naudotis įstatymų nustatyta tvarka. Valstybei nuosavybės teise priklausanti žemė energijos gamybos, perdavimo ir skirstymo įrenginiams, skirtiems įgyvendinti Strategijoje nustatytus tikslus ir priemones bei užtikrinti energetikos sistemos plėtrą, statyti parduodama ar išnuomojama Vyriausybės nustatyta tvarka, laikantis įstatymų nustatytų reikalavimų žemės pardavimui ar nuomai aukciono būdu, o įstatymų nustatytais atvejais – be aukciono.

2. Privati žemė energetikos objektams statyti gali būti naudojama energetikos įmonės ir žemės savininko susitarimu. Jeigu nesusitariama, privati žemė įstatymų nustatyta tvarka gali būti paimama visuomenės poreikiams arba įstatymu ar administraciniu aktu nustatomas servitutas.

3. Energetikos objektų apsaugai ir eksploatavimui užtikrinti nustatomos apsaugos zonos. Energetikos objektų apsaugos zonų dydis ir specialiosios žemės naudojimo sąlygos šiose zonose nustatytos Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme. Apsaugos zonoje esančių žemės ir kitų nekilnojamųjų daiktų servitutai nustatomi teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis. Apsaugos zonoje esančių nekilnojamųjų daiktų savininkai, patikėtiniai ir jų naudotojai turi leisti energetikos įmonėms patekti prie joms priklausančių ar jų eksploatuojamų energetikos objektų ir atlikti jų remonto, techninės priežiūros, eksploatavimo, rekonstravimo ar modernizavimo darbus. Nuostolius, atsiradusius dėl energetikos įmonių veiklos apsaugos zonose, atlygina energetikos įmonė, kuriai nuosavybės teise priklauso apsaugos zonos nekilnojamajame daikte esantis energetikos objektas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. XIII-2174, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09947

18[1] straipsnis. Veikla bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje

1. Bandomoji energetikos inovacijų aplinka yra skirta energetikos inovacijų diegimui Lietuvos energetikos sektoriuje palengvinti. Asmenys Tarybos nustatyta tvarka laikinai turi teisę veikti bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje.

2. Taryba, atlikdama asmenų, veikiančių bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje, priežiūrą ir juos konsultuodama, siekia iš anksto įvertinti galimą energetikos inovacijų įtaką vartotojams ir energetikos sektoriui, nustatyti su energetikos inovacijų diegimu susijusius galimus energetikos veiklos reguliavimo trūkumus ir pagal savo kompetenciją tokius reguliavimo trūkumus ir galimą neigiamą energetikos inovacijų diegimo įtaką panaikina arba sumažina, jeigu energetikos inovacijų diegimas bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje pasiteisina. Taryba vertina, ar inovacijų diegimas bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje pasiteisina, vadovaudamasi Asmenų prašymų leisti veikti bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje pateikimo ir nagrinėjimo bei veiklos bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje vykdymo tvarkos aprašu.

3. Tarybos sprendimu teisę veikti bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje turi asmenys, kai jų siekiama bandyti energetikos inovacija atitinka šiuos kriterijus:

1) energetikos inovacija, jeigu būtų įgyvendinta, leistų vartotojams ir (ar) energetikos įmonėms teikti naudingesnes ir (ar) patogesnes paslaugas;

2) energetikos inovacijos bandymas realioje aplinkoje objektyviai yra reikalingas ir gali prisidėti prie to, kad energetikos inovacija būtų įgyvendinta;

3) energetikos inovacija turėtų pritaikymo ir diegimo galimybes Lietuvos Respublikoje;

4) Tarybos nustatytus kitus kriterijus.

4. Veiklos bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje metu asmeniui Taryba taiko šias priemones:

1) aktyvaus asmenų konsultavimo. Taryba siekia bendradarbiauti su asmeniu, savo iniciatyva ar asmens prašymu teikia konsultacijas Tarybos kompetencijai priskirtais klausimais;

2) energetikos veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytų išimčių taikymo;

3) sankcijų ir papildomų priežiūros priemonių netaikymo. Taryba turi teisę asmeniui netaikyti teisės aktuose nustatytų sankcijų ir papildomų priežiūros priemonių dėl tų asmens veiksmų ir dėl tų veiksmų kilusių padarinių, kurie išimtinai susiję su to asmens veikla ir (ar) neveikimu bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje. Sankcijos taikomos tik tada, kai priežiūros tikslų negalima pasiekti kitu būdu;

4) energetikos inovacijų skatinimo, taikant skatinimo mechanizmus asmenims, vykdantiems reguliuojamąją veiklą.

5. Taryba ir kitos valstybės institucijos bendradarbiauja ir keičiasi informacija, kuri reikalinga Tarybai ir kitoms valstybės institucijoms konsultuojant bandomojoje energetikos inovacijų aplinkoje veikiančius asmenis ir vykdant kitas su jais susijusias teisės aktuose nustatytas funkcijas.

6. Asmenys, vadovaudamiesi energetikos veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytais reikalavimais, turi teisę pradėti veiklą, susijusią su energetikos inovacijų diegimu, arba jau vykdydami tokią veiklą pradėti diegti energetikos inovacijas, nesinaudodami bandomąja energetikos inovacijų aplinka. Tokiu atveju nėra taikomos šio straipsnio 4 dalyje numatytos priemonės.

Papildyta straipsniu:

Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

KETVIRTASIS SKIRSNIS
ENERGETIKOS SEKTORIAUS REGULIAVIMAS

19 straipsnis. Energijos kainos

1. Energetikos sektoriuje kainos yra sutartinės ir valstybės reguliuojamos. Kainos reguliuojamos tvirtinant paslaugų ar energijos kainas, nustatant jų viršutines ribas ar kainų reguliavimo tvarką. Valstybės reguliuojamų kainų reguliavimo principai nustatomi šiame įstatyme ir atskirus energetikos sektorius reglamentuojančiuose įstatymuose.

2. Nustatant valstybės reguliuojamas kainas, turi būti numatytos būtinos energijos išteklių gavybos, energijos gamybos, pirkimo, perdavimo, skirstymo, tiekimo ir šio įstatymo 8 straipsnio 18 dalyje numatytos išlaidos, įvertinta protingumo kriterijus atitinkanti investicijų grąža ir (ar) nuosavybės grąža, taip pat gali būti atsižvelgiama į energetikos sektoriaus plėtrą ir energijos efektyvumą, viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimą. Energetikos įmonėms, diegiant energetikos inovacijas, su šia veikla susijusios išlaidos pripažįstamos pagrįstomis, vadovaujantis Tarybos nustatyta tvarka, atsižvelgiant į vartotojų interesus, kad inovacijomis būtų siekiama energetikos sektoriaus efektyvumo, lankstumo ir tvarumo.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

3. Valstybės reguliuojamos kainos turi būti skelbiamos viešai ne vėliau kaip prieš mėnesį iki jų taikymo pradžios, jeigu kituose įstatymuose nenustatyta kitaip, ir taikomos nuo mėnesio pirmos dienos.

3^1. Energetikos įmonės prie su energetikos inovacijų plėtojimu susijusių išlaidų ne mažesne dalimi, negu skyrė Taryba šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, turi prisidėti ir iš nuosavų lėšų.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-382, 2013-06-18, Žin., 2013, Nr. 68-3414 (2013-06-28)

19^1 straipsnis. Centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainos

1. Centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainos yra valstybės reguliuojamos.

2. Centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainos grindžiamos energetikos įmonės būtinomis suskystintų naftos dujų pirkimo, laikymo, skirstymo, tiekimo, apskaitos priemonių įrengimo, priežiūros ir patikros bei apskaitos sąnaudomis, įvertinant protingumo kriterijus atitinkančią investicijų grąžą. Centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kaina turi užtikrinti ilgalaikį tokiai veiklai skirtų suskystintų naftos dujų įrenginių eksploatavimą, atnaujinimą ir sudaryti vartotojams priimtinas sąlygas naudoti centralizuotai tiekiamas suskystintas naftos dujas. Nustatant centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainą, taip pat turi būti vertinamas šių dujų didmeninių ir mažmeninių kainų santykis. Kainos gali būti diferencijuojamos pagal atskiras vartotojų kategorijas, atsižvelgiant į suvartotą suskystintų naftos dujų kiekį. Diferencijuojant kainas, kryžminis subsidijavimas tarp vartotojų grupių yra draudžiamas.

3. Centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainos nustatymo tvarka:

1) energetikos įmonė, turinti leidimą verstis mažmenine prekyba suskystintomis naftos dujomis, vadovaudamasi Tarybos patvirtinta Centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainų nustatymo metodika, parengia ir teikia Tarybai centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainos projektą ir kainos pagrindimą. Centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainos projektas ir kainos pagrindimas Tarybai turi būti pateikti ne vėliau kaip likus 60 dienų iki kainos galiojimo pabaigos;

2) Taryba per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo įregistravimo Taryboje dienos patvirtina energetikos įmonės pateiktą centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainą. Taryba nepatvirtina kainos, jeigu vadovaudamasi Centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainų nustatymo metodika nustato pažeidimų kainos projekte ir kainos pagrindime. Energetikos įmonė privalo pašalinti Tarybos nustatytus pažeidimus ne vėliau kaip per 15 kalendorinių dienų. Jeigu energetikos įmonė nepašalina Tarybos nustatytų pažeidimų arba nustatytu laiku nepateikia Tarybai suskystintų naftos dujų kainos projekto ir kainos pagrindimo, Taryba vienašališkai nustato konkrečias kainas;

3) Tarybos patvirtintos centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainos galioja 12 mėnesių nuo jų taikymo pradžios. Energetikos įmonės patvirtintas kainas skelbia šio įstatymo 19 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

4. *Neteko galios 2019-05-01*.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858

Papildyta straipsniu:
Nr. XII-382, 2013-06-18, Žin., 2013, Nr. 68-3414 (2013-06-28)

20 straipsnis. Energetikos veiklos licencijos, leidimai ir atestatai

1. Licencijuojamos veiklos ir veiklos, kuriai reikalingi leidimai ar atestatai, licencijų ir leidimų ar atestatų išdavimą, galiojimo sustabdymą, galiojimo sustabdymo panaikinimą ir galiojimo panaikinimą nustato šis įstatymas, kiti atskirus energetikos sektorius reglamentuojantys įstatymai ir (ar) jų įgyvendinamieji teisės aktai.

2. Asmenims, siekiantiems gauti šiame įstatyme ir (ar) kituose atskirus energetikos sektorius reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytus licenciją, leidimą ar atestatą, gali būti taikomi teisinės formos ir (ar) kiti įsisteigimo laisvės ribojimo reikalavimai, jeigu tai yra pagrįsta svarbiais visuomenės interesais ir atitinka būtinumo ir proporcingumo principus.

3. Energetikos veikla be licencijos, leidimo ar atestato, jeigu jie yra nustatyti, draudžiama. Draudžiama vykdyti energetikos veiklą, kai licencijos, leidimo ar atestato galiojimas yra sustabdytas.

21 straipsnis. Energetikos veiklos licencijų, leidimų ir atestatų išdavimas, galiojimo sustabdymas, galiojimo sustabdymo panaikinimas, galiojimo panaikinimas ir keitimas

1. Asmuo, siekiantis gauti energetikos veiklos licenciją, leidimą ar atestatą, teisės aktų nustatyta tvarka pateikia licencijas, leidimus ar atestatus išduodančiai institucijai prašymą arba deklaraciją išduoti licenciją, leidimą ar atestatą ir teisės aktuose nurodytus dokumentus. Reikalavimai asmenims, siekiantiems gauti licenciją, leidimą ar atestatą, nustatomi šiame įstatyme ir (ar) atskirus energetikos sektorius reglamentuojančiuose įstatymuose. Licencija, leidimas ar atestatas asmeniui išduodami arba rašytinis motyvuotas atsisakymas išduoti licenciją, leidimą ar atestatą pareiškėjui pateikiamas ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo išduoti licenciją, leidimą ar atestatą ir visų tinkamai įformintų dokumentų registravimo licencijas, leidimus ar atestatus išduodančioje institucijoje teisės aktų nustatyta tvarka dienos. Asmeniui, siekiančiam gauti energetikos veiklos leidimą, teisės aktų nustatyta tvarka pateikusiam deklaraciją, teisė verstis šia veikla suteikiama kitą dieną po deklaracijos pateikimo leidimus išduodančiai institucijai dienos arba nuo deklaracijoje nurodytos dienos, jeigu ši diena yra vėlesnė negu kita diena po deklaracijos pateikimo leidimus išduodančiai institucijai dienos.

2. Jeigu į tinkamai pateiktą prašymą išduoti licenciją, leidimą ar atestatą neatsakoma per šio straipsnio 1 dalyje nurodytą terminą, laikoma, kad yra priimtas teigiamas sprendimas dėl licencijos, leidimo ar atestato išdavimo.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta sąlyga netaikoma, kai vyksta teisminiai ginčai su trečiaisiais asmenimis dėl licencijuojamos veiklos sąlygų (teritorijos) arba kai yra kitų priežasčių, pateisinamų svarbiais visuomenės interesais, ir pareiškėjui apie tai yra pranešta teisės aktų nustatyta tvarka. Šiuo atveju licencija, leidimas ar atestatas išduodami arba rašytinis motyvuotas atsisakymas išduoti licenciją, leidimą ar atestatą pareiškėjui pateikiamas ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų pasibaigus atitinkamo teisminio ginčo nagrinėjimui ar nelikus kitų priežasčių, pateisinamų svarbiais visuomenės interesais, dėl kurių buvo atidėtas sprendimo dėl licencijos, leidimo ar atestato išdavimo priėmimas.

4. Už reguliuojamosios veiklos sąlygų ir (ar) reikalavimų pažeidimus energetikos įmonė, turinti energetikos veiklos licenciją, leidimą ar atestatą, teisės aktų nustatyta tvarka įspėjama apie galimą licencijos, leidimo ar atestato galiojimo sustabdymą šio straipsnio 5 dalyje nustatytais pagrindais arba licencijos, leidimo ar atestato galiojimo panaikinimą šio straipsnio 7 dalyje nustatytais pagrindais ir nustatomas laikotarpis, per kurį turi būti pašalinti nurodyti reguliuojamosios veiklos pažeidimai. Šis laikotarpis negali būti ilgesnis kaip 30 kalendorinių dienų, išskyrus atvejus, kai dėl objektyvių priežasčių pažeidimui pašalinti reikia ilgesnio laikotarpio. Už reguliuojamosios veiklos sąlygų ir (ar) reikalavimų pažeidimus, nurodytus šio straipsnio 5 dalies 6, 9 ar 10 punkte, energetikos įmonei energetikos veiklos licencijos, leidimo ar atestato galiojimas stabdomas nedelsiant, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo pažeidimų nustatymo dienos, o už pažeidimus, nurodytus šio straipsnio 5 dalies 7 ir 11 punktuose, – ne

vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo pažeidimų nustatymo dienos. Už reguliuojamosios veiklos sąlygų ir (ar) reikalavimų pažeidimus, nurodytus šio straipsnio 7 dalies 10 punkte, energetikos įmonei energetikos veiklos licencijos, leidimo ar atestato galiojimas panaikinamas nedelsiant, ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo pažeidimų nustatymo dienos.

5. Licencijos, leidimo ar atestato galiojimas, įvertinus šio ir kitų įstatymų nustatytus reikalavimus, taikomus licencijai, leidimui ar atestatui gauti, juos išduodančios institucijos sprendimu teisės aktų nustatyta tvarka sustabdomas, jeigu:

1) išdavus licenciją, leidimą ar atestatą, paaiškėja, kad prašyme išduoti licenciją, leidimą ar atestatą arba deklaracijoje pateikti klaidingi duomenys, ir po įspėjimo per licencijas, leidimus ar atestatus išduodančios institucijos nustatytą laikotarpį energetikos įmonė nepateikė patikslintų duomenų;

2) energetikos įmonė per kalendorinius metus pažeidžia nustatytas reguliuojamosios veiklos sąlygas ir apie galimą licencijos, leidimo ar atestato galiojimo sustabdymą energetikos įmonė buvo įspėta šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka, bet per licenciją, leidimą ar atestatą išduodančios institucijos nustatytą laikotarpį nepašalino nurodytų pažeidimų;

3) energetikos įmonės technologiniai, finansiniai ir (ar) vadybiniai pajėgumai neleidžia vykdyti reguliuojamosios veiklos, apie galimą licencijos, leidimo ar atestato galiojimo sustabdymą ji buvo įspėta šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka ir per licenciją, leidimą ar atestatą išduodančios institucijos nustatytą laikotarpį nepašalino nurodytų pažeidimų. Energetikos įmonėms, vykdančioms veiklą atskiruose energetikos sektoriuose, keliamus technologinių, finansinių ir vadybinių pajėgumų reikalavimus nustato atitinkamus energetikos sektorius reglamentuojantys įstatymai;

4) paaiškėja, kad fizinis asmuo, turintis leidimą, ar juridinio asmens, turinčio leidimą, vadovas, savininkas ir (ar) juridinio asmens dalyvis – fizinis asmuo, turintis ne mažiau kaip 10 procentų akcijų, pajų, dalininkų įnašų, turi neišnykusį ar nepanaikintą teistumą arba dėl juridinio asmens, turinčio leidimą, ar dėl šio juridinio asmens dalyvio – juridinio asmens, turinčio ne mažiau kaip 10 procentų akcijų, pajų, dalininkų įnašų, per pastaruosius penkerius metus buvo priimtas ir yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis už šias nusikalstamas veikas: dalyvavimą nusikalstamame susivienijime, nusikalstamo susivienijimo organizavimą arba vadovavimą jam, kyšininkavimą, prekybą poveikiu, papirkimą, sukčiavimą, turto pasisavinimą, turto iššvaistymą, kreditinį sukčiavimą, nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimą, neteisėtą vertimąsi ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla, nusikalstamą bankrotą, mokesčių nesumokėjimą, neteisingų duomenų apie pajamas, pelną ar turtą pateikimą, deklaracijos, ataskaitos ar kito dokumento nepateikimą, apgaulingą apskaitos tvarkymą ar šias veikas atitinkančias nusikalstamas veikas pagal užsienio valstybių baudžiamuosius įstatymus;

5) energetikos įmonė pateikia prašymą sustabdyti licencijos, leidimo ar atestato galiojimą;

6) paaiškėja, kad asmens, turinčio leidimą verstis didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, mokestinių nepriemokų ir (ar) pradelstų įsipareigojimų bendra suma valstybės biudžetui, savivaldybių biudžetams ir (ar) fondams, į kuriuos mokamus mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija, ir (ar) Valstybinio socialinio draudimo fondui, ir (ar) įsipareigojimų muitinei suma viršija 10 tūkstančių eurų. Jeigu dėl šių mokestinių nepriemokų ir (ar) pradelstų įsipareigojimų mokėjimas yra atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl jų vyksta ginčas ginčus nagrinėjančioje institucijoje, laikoma, kad asmuo mokestinių nepriemokų neturi;

7) atliekant priežiūros veiksmus naftos produktų prekyba besiverčiančiose įmonėse, randama neregistruotų talpyklų, vamzdynais sujungtų su registruotomis talpyklomis, neplombuotų degalų skaitiklių, pažeistų jungčių tarp elektroninio kasos aparato ir degalų išdavimo kolonėlės, pažeistų vamzdynų jungčių tarp kuro talpyklos (talpyklų) ir degalų išdavimo kolonėlės;

8) paaiškėja, kad asmuo, kuris turi elektros įrenginių įrengimo atestatą ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo atestatą, vykdo atestatuose nurodytą veiklą neturėdamas profesinės civilinės atsakomybės draudimo, kaip nustatyta šio įstatymo 22^1 straipsnyje;

9) paaiškėja, kad asmuo, turintis leidimą verstis didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, neturi šio įstatymo 24 straipsnio 8 ar 9 dalyje nustatyto dydžio prievolių įvykdymo užtikrinimą patvirtinančių dokumentų;

10) paaiškėja, kad asmuo, turintis leidimą verstis didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, neatitinka minimalių patikimo mokesčių mokėtojo kriterijų, nustatytų Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 40^1 straipsnio 1 dalyje;

11) paaiškėja, kad asmuo, turintis licenciją vykdyti visuomeninio elektros energijos tiekimo veiklą, ar asmuo, turintis leidimą vykdyti nepriklausomo elektros energijos tiekimo veiklą, šią veiklą vykdo pažeisdamas Lietuvos Respublikos būtinųjų priemonių, skirtų apsisaugoti nuo trečiųjų šalių nesaugių branduolinių elektrinių keliamų grėsmių, įstatyme nustatytus ribojimus elektros energijos

patekimui į Lietuvos Respublikos elektros energijos rinką iš trečiųjų šalių, kuriose veikia nesaugios branduolinės elektrinės.

6. Kai energetikos įmonė nustatyta tvarka pateikia dokumentus, įrodančius, kad pažeidimai pašalinti, licenciją, leidimą ar atestatą išduodančios institucijos sprendimu ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų nuo šių dokumentų įregistravimo licencijas, leidimus ar atestatus išduodančioje institucijoje dienos licencijos, leidimo ar atestato galiojimo sustabdymas panaikinamas.

7. Licencijos, leidimo ir (ar) atestato galiojimas, įvertinus šio ir kitų įstatymų nustatytus reikalavimus, taikomus licencijai, leidimui ar atestatui gauti, juos išduodančios institucijos sprendimu teisės aktų nustatyta tvarka panaikinamas, jeigu:

1) energetikos įmonė, kurios licencijos, leidimo ar atestato galiojimas jau buvo sustabdytas, pakartotinai per 12 mėnesių nuo jai išduotos licencijos, leidimo ar atestato galiojimo sustabdymo datos pažeidžia veiklos, kuriai išduota licencija, leidimas ar atestatas, sąlygas;

2) energetikos įmonė, kurios licencijos, leidimo ar atestato galiojimas sustabdytas, nepašalino reguliuojamosios veiklos sąlygų pažeidimų per licenciją, leidimą ar atestatą išduodančios institucijos nustatytą laikotarpį;

3) energetikos įmonė, kurios licencijos, leidimo ar atestato galiojimas sustabdytas, vykdo licencijoje, leidime ar atestate nurodytą veiklą;

4) licenciją, leidimą ar atestatą turintis juridinis asmuo pasibaigė jį likvidavus ar reorganizavus;

5) energetikos įmonė daugiau kaip vienus metus arba ilgesnį (bet ne ilgesnį kaip treji metai) terminą, jeigu šis terminas yra nustatytas atskirus energetikos sektorius reglamentuojančiuose įstatymuose, nevykdo licencijoje, leidime ar atestate nurodytos veiklos;

6) energetikos įmonė, turinti leidimą verstis mažmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, nuosavybės teisę į degalinę perduoda kitiems asmenims arba pasibaigia sutartis, kurios pagrindu buvo naudojamasi degaline, arba nebevykdo veiklos šioje degalinėje;

7) energetikos įmonė pateikė prašymą panaikinti licencijos, leidimo ar atestato galiojimą;

8) fizinis asmuo, turėjęs licenciją, leidimą ar atestatą, miršta;

9) energetikos įmonė deklaracijoje pateikė klaidingus duomenis;

10) paaiškėja aplinkybės dėl leidimo importuoti elektros energiją iš valstybių, kurios nėra valstybės narės, galiojimo panaikinimo, nustatytos Būtinųjų priemonių, skirtų apsisaugoti nuo trečiųjų šalių nesaugių branduolinių elektrinių keliamų grėsmių, įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje.

8. Išduoti licencijos, leidimai ar atestatai gali būti keičiami juos išduodančios institucijos iniciatyva, kai pasikeičia įstatymų nustatyti reikalavimai, taikomi reguliuojamajai veiklai, arba asmens, turinčio licenciją, leidimą ar atestatą, iniciatyva, kai pasikeičia licencijoje, leidime ar atestate nurodyti asmens duomenys ar teritorija, kurioje vykdoma reguliuojamoji veikla. Pasikeitus licencijoje, leidime ar atestate nurodytiems asmens duomenims ar teritorijai, kurioje vykdoma reguliuojamoji veikla, toks asmuo privalo raštu pranešti licenciją, leidimą ar atestatą išduodančiai institucijai apie šiuos pasikeitimus ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo pasikeitimų atsiradimo. Asmeniui, siekiančiam pakeisti išduotą energetikos veiklos leidimą ir pateikusiam deklaraciją, laikoma, kad leidimas pakeistas ar patikslintas kitą dieną po deklaracijos pateikimo leidimus išduodančiai institucijai dienos arba nuo deklaracijoje nurodytos dienos, jeigu ši diena yra vėlesnė negu kita diena po deklaracijos pateikimo leidimus išduodančiai institucijai dienos.

9. Už licencijos, leidimo ar atestato išdavimą ar jų pakeitimą mokama Vyriausybės nustatyto dydžio valstybės rinkliava.

10. Valstybinės priežiūros ir (ar) kontrolės institucijos įstatymų nustatyta tvarka pagal kompetenciją kontroliuoja licencijas, leidimus ar atestatus turinčių energetikos įmonių veiklą ir prižiūri, kaip jos laikosi reguliuojamosios veiklos sąlygų. Valstybinės priežiūros ir (ar) kontrolės institucijos privalo nedelsdamos raštu arba kitomis priemonėmis pateikti informaciją licenciją, leidimą ar atestatą išduodančiai institucijai apie nustatytus energetikos įmonių reguliuojamosios veiklos sąlygų pažeidimus.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375

22 straipsnis. Energetikos įrenginių įrengimo ir eksploatavimo veiklos atestatai ir reikalavimai atestatų turėtojams

1. Energetikos įrenginių įrengimo ir eksploatavimo veiklos atestatai yra šių rūšių:

1) elektros įrenginių įrengimo;

2) gamtinių dujų įrenginių įrengimo;

3) elektros įrenginių eksploatavimo;

4) šilumos įrenginių ir turbinų eksploatavimo;
5) gamtinių dujų įrenginių eksploatavimo;
6) suskystintų naftos dujų įrenginių eksploatavimo;
7) naftos ir naftos produktų įrenginių eksploatavimo.

2. Energetikos įrenginių įrengimo ir eksploatavimo veiklos atestatai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, išduodami ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui. Konkretūs atestatų galiojimo terminai ir jų nustatymo kriterijai, taip pat atestatuose įrašytų duomenų keitimo atvejai ir tvarka nustatomi šiame įstatyme ir Energetikos ministerijos patvirtintose Asmenų, turinčių teisę įrengti ir eksploatuoti energetikos įrenginius, atestavimo taisyklėse.

3. Energetikos įrenginių įrengimo ir eksploatavimo veiklos atestatai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, išduodami asmenims, nurodytiems šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje, jeigu jie atitinka šiuos reikalavimus:

1) turi technologinę įrangą, prietaisus ir kitas priemones, reikalingus veiksmams, kurių reikia energetikos įrenginiams įrengti ar eksploatuoti, atlikti;

2) turi technologinius, techninius dokumentus, kuriuose nurodyti įrengiamų, eksploatuojamų energetikos įrenginių techniniai duomenys ir įrengimo ar eksploatavimo procedūros;

3) energetikos objektus, įrenginius įrengiantys ir eksploatuojantys inžinerinių ir darbininkų kategorijų energetikos darbuotojai, kurie įrengs ar eksploatuos energetikos įrenginius, ir energetikos įmonių vadovai arba jų įgalioti asmenys, kurie tiesiogiai vadovaus energetikos įrenginių įrengimo ar eksploatavimo darbams, turi šio įstatymo 28 straipsnyje ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose energetikos objektų, įrenginių įrengimo, eksploatavimo, techninės saugos reikalavimus, apibrėžtą kvalifikaciją ir yra atestuoti Energetikos ministerijos nustatyta tvarka;

4) turi profesinės civilinės atsakomybės draudimą, kaip nustatyta šio įstatymo 22^1 straipsnyje. Šis reikalavimas taikomas tik asmenims, siekiantiems gauti šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytus energetikos įrenginių įrengimo veiklos atestatus.

4. Energetikos įrenginių įrengimo ir eksploatavimo veiklos atestatą, nurodytą šio straipsnio 1 dalyje, turintis asmuo privalo laikytis šių sąlygų:

1) teikdamas atestate nurodytas energetikos įrenginių įrengimo ir (ar) eksploatavimo paslaugas, laikytis teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

2) turėti profesinės civilinės atsakomybės draudimą, kaip nustatyta šio įstatymo 22^1 straipsnyje. Šis reikalavimas taikomas tik asmenims, turintiems šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytus energetikos įrenginių įrengimo veiklos atestatus;

***TAR pastaba**. Asmuo, turintis iki įstatymo Nr. XIII-1455 įsigaliojimo (2019-01-01) išduotą atestatą, suteikiantį teisę eksploatuoti elektros ir (ar) gamtinių dujų įrenginius, turi teisę vykdyti ir tokių įrenginių įrengimo veiklą iki išduoto atitinkamų energetikos įrenginių eksploatavimo veiklos atestato galiojimo pabaigos, jeigu jis atitinka Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 22 straipsnio 4 dalies 2 punkte nustatytą sąlygą,*

3) neturi teisės įgalioti kitus asmenis verstis atestatuose nurodyta reguliuojamąja veikla arba perduoti šią teisę pagal sutartį;

4) teikti Tarybai informaciją, reikalingą įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytoms pareigoms vykdyti;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375

5) užtikrinti, kad būtų laikomasi kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir reikalavimų.

5. Elektros įrenginių įrengimo veiklos atestatą turintiems asmenims suteikiama teisė įrengti elektros įrenginius, pagal Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymą laikomus kilnojamaisiais daiktais, išskyrus elektros įrenginius ypatinguosiuose statiniuose.

6. Gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turintiems asmenims suteikiama teisė įrengti gamtinių dujų įrenginius, pagal Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymą laikomus kilnojamaisiais daiktais, išskyrus gamtinių dujų įrenginius ypatinguosiuose statiniuose.

7. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus energetikos įrenginių įrengimo ir eksploatavimo veiklos atestatus išduoda, juos keičia, sustabdo atestatų galiojimą, panaikina galiojimo sustabdymą, panaikina atestatų galiojimą ir energetikos įrenginių įrengimo ir eksploatavimo reguliuojamąją veiklą kontroliuoja Taryba.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1455, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11768

22[1] straipsnis. Energetikos įrenginių įrengimo veiklos atestatą turinčio asmens profesinės civilinės atsakomybės draudimas

1. Elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turintis asmuo privalo turėti profesinės civilinės atsakomybės draudimą, atitinkantį šiame straipsnyje nustatytas sąlygas.

2. Draudimo objektas yra elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turinčio asmens turtiniai interesai, susiję su pastarojo civiline atsakomybe, atsirandančia dėl tokio asmens veiksmais padarytos žalos užsakovui ir (ar) tretiesiems asmenims, vykdant elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklą.

3. Draudžiamasis įvykis yra elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turinčio asmens civilinės atsakomybės atsiradimas už elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiksmų (veikimo ar neveikimo), dėl kurių atsirado žala, atlikimą ir reikalavimo atlyginti žalą draudėjui arba draudikui už užsakovui ir (ar) trečiajam asmeniui padarytą žalą dėl šioje dalyje nurodytų draudėjo veiksmų pateikimas, jeigu yra visos šios sąlygos:

1) elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turinčio asmens elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiksmai atliekami ir (ar) atlikti Lietuvos Respublikos teritorijoje draudimo sutarties galiojimo metu;

2) reikalavimas pateiktas kaip rašytinė pretenzija arba ieškinys;

3) reikalavimas pareikštas dėl žalos, kuri atsirado draudimo sutarties galiojimo metu ir (ar) per draudimo sutarties šalių nustatytą terminą, ne trumpesnį negu 24 mėnesiai po draudimo sutarties galiojimo pabaigos;

4) reikalavimas pareikštas draudimo sutarties galiojimo metu ir (ar) per draudimo sutarties šalių nustatytą terminą, ne trumpesnį negu 24 mėnesiai po draudimo sutarties galiojimo pabaigos.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2018, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05353

4. Draudimo sutartis sudaroma vieniems metams, jeigu likęs elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestato galiojimo terminas yra ilgesnis negu vieni metai. Jeigu likęs elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestato galiojimo terminas yra trumpesnis negu vieni metai, draudimo sutartis sudaroma likusiam elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestato galiojimo terminui.

5. Suėjus draudimo sutarties terminui, draudimo sutartyje nustatytais atvejais draudimo sutarties terminas gali būti automatiškai pratęstas. Pratęsimas galimas ne ilgiau kaip vieniems metams arba iki elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestato galiojimo termino pabaigos, jeigu šis terminas yra trumpesnis negu vieni metai.

6. Šio straipsnio 5 dalyje numatytu atveju automatinis draudimo sutarties pratęsimas įsigalioja, jeigu nė viena iš draudimo sutarties šalių raštu ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki draudimo sutarties termino pabaigos, o kai sutarties terminas yra trumpesnis kaip 3 mėnesiai, – prieš kitą šalių susitarimu nustatytą protingą terminą nepareiškia nesutikimo pratęsti sutartį.

7. Automatinių draudimo sutarties termino pratęsimų skaičius nėra ribojamas. Automatinio draudimo sutarties termino pratęsimo sąlygos privalo būti draudimo sutarties šalių individualiai aptartos sudarant draudimo sutartį.

8. Draudimo išmoką draudikas moka nukentėjusiam užsakovui ir (ar) trečiajam asmeniui, o kai elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turintis asmuo atlygino žalą, padarytą nukentėjusiam užsakovui ir (ar) trečiajam asmeniui, draudikas moka draudimo išmoką elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turinčiam asmeniui.

9. Nukentėjęs užsakovas ir (ar) trečiasis asmuo turi teisę tiesiogiai reikalauti, kad draudikas, apdraudęs atsakingo už žalą elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turinčio asmens civilinę atsakomybę, išmokėtų draudimo išmoką.

10. Reikalavimą išmokėti draudimo išmoką teikiantis užsakovas ir (ar) trečiasis asmuo, ir (ar) elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turintis asmuo privalo pateikti draudikui visus turimus dokumentus ir informaciją apie draudžiamojo įvykio aplinkybes ir

pasekmes, būtinus nustatant draudimo išmokos dydį. Draudiko reikalavimu šioje dalyje nurodyti asmenys taip pat privalo pateikti būtinus nustatant draudimo išmokos dydį dokumentus apie draudžiamojo įvykio aplinkybes ir pasekmes, kuriuos jis turi teisę gauti įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Draudimo sutartyje privalo būti nurodyta, kokie dokumentai yra pateiktini draudikui.

11. Draudimo išmokos dydį nustato draudikas, atsižvelgdamas į padarytos žalos dydį. Žalos dydis nustatomas atsižvelgiant į Civilinio kodekso ir kitų teisės aktų nuostatas, įsiteisėjusį teismo sprendimą ar įsiteisėjusią teismo nutartį patvirtinti taikos sutartį civilinėje byloje pagal užsakovo ir (ar) trečiojo asmens ieškinį elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turinčiam asmeniui dėl žalos atlyginimo, užsakovo ir (ar) trečiojo asmens ar kitų įstaigų ir įmonių, pagal teisės aktus turinčių teisę nustatyti žalos dydį, išvadas.

12. Jeigu draudimo sutartis buvo nutraukta ar pasibaigė anksčiau, negu nurodyta draudimo liudijime (polise), elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turintis asmuo per 10 darbo dienų nuo draudimo sutarties nutraukimo ar pasibaigimo privalo sudaryti naują draudimo sutartį. Veiklos vykdymas be galiojančios draudimo sutarties, įskaitant šioje dalyje numatytą 10 darbo dienų laikotarpį naujai draudimo sutarčiai sudaryti, laikomas veiklos vykdymu neturint teisės verstis šia veikla.

13. Draudimo suma nustatoma draudiko ir elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turinčio asmens susitarimu ir nurodoma draudimo liudijime (polise). Minimali draudimo suma negali būti mažesnė kaip dešimt tūkstančių eurų metams.

14. Kai draudikas išmoka draudimo išmoką dėl nuostolių, lygių draudimo sumos daliai, draudiko prievolė lieka galioti iki draudimo sutarties termino pabaigos visai draudimo sumai, neatskaičiuojant iš jos sumokėtų draudimo išmokų, išskyrus atvejus, kai draudimo sutartyje nustatyta, kad draudiko prievolė lieka galioti tik likusiai draudimo sumos daliai.

15. Kitas, negu nurodytas šiame straipsnyje, draudimo sutarties sąlygas nustato Civilinis kodeksas, Lietuvos Respublikos draudimo įstatymas, draudiko ir elektros įrenginių įrengimo ir (ar) gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą turinčio asmens susitarimas.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-1455, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11768

23 straipsnis. Leidimai verstis prekyba suskystintomis naftos dujomis

1. Leidimai verstis prekyba suskystintomis naftos dujomis yra šių rūšių:

1) leidimas verstis didmenine prekyba suskystintomis naftos dujomis;

2) leidimas verstis mažmenine prekyba suskystintomis naftos dujomis.

2. Leidimai verstis mažmenine prekyba suskystintomis naftos dujomis išduodami fiziniams asmenims, turintiems teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, arba Lietuvos Respublikoje įsteigtiems juridiniams asmenims, kitų valstybių narių juridinių asmenų ar kitų organizacijų padaliniams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje. Leidimuose verstis mažmenine prekyba suskystintomis naftos dujomis nurodoma konkreti prekybos vieta (ar vietos).

3. Leidimai verstis didmenine prekyba suskystintomis naftos dujomis išduodami šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje nurodytiems asmenims.

4. Leidimuose verstis prekyba suskystintomis naftos dujomis įrašytų duomenų keitimo atvejai ir tvarka nustatomi Energetikos ministerijos patvirtintose Leidimų verstis prekybos naftos produktais veikla išdavimo taisyklėse.

5. Leidimai verstis prekyba suskystintomis naftos dujomis išduodami šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytiems asmenims, jeigu jie atitinka šiuos reikalavimus:

1) turi Leidimų verstis prekybos naftos produktais veikla išdavimo taisyklėse nustatytus technologinius, finansinius ir vadybinius pajėgumus, leidžiančius įvykdyti šios veiklos sąlygas;

2) turi avarinę tarnybą arba sutartį su energetikos įmone, teisės aktų nustatyta tvarka turinčia teisę atlikti avarijų (sutrikimų) lokalizavimo ir likvidavimo darbus;

3) fizinis asmuo, siekiantis gauti leidimą, ar juridinio asmens, siekiančio gauti leidimą, vadovas, savininkas ir (ar) juridinio asmens dalyvis – fizinis asmuo, turintis ne mažiau kaip 10 procentų akcijų, pajų, dalininkų įnašų, neturi neišnykusio ar nepanaikinto teistumo arba dėl juridinio asmens, turinčio leidimą, ar dėl šio juridinio asmens dalyvio – juridinio asmens, turinčio ne mažiau kaip 10 procentų akcijų, pajų, dalininkų įnašų, per pastaruosius penkerius metus nebuvo priimtas ir įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis už šias nusikalstamas veikas: dalyvavimą nusikalstamame susivienijime, nusikalstamo susivienijimo organizavimą arba vadovavimą jam, kyšininkavimą, prekybą poveikiu, papirkimą, sukčiavimą, turto pasisavinimą, turto iššvaistymą, kreditinį sukčiavimą,

nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimą, neteisėtą vertimąsi ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla, nusikalstamą bankrotą, mokesčių nesumokėjimą, neteisingų duomenų apie pajamas, pelną ar turtą pateikimą, deklaracijos, ataskaitos ar kito dokumento nepateikimą, apgaulingą apskaitos tvarkymą ar šias veikas atitinkančias nusikalstamas veikas pagal užsienio valstybių baudžiamuosius įstatymus.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

6. Leidimą verstis prekyba suskystintomis naftos dujomis turinti energetikos įmonė privalo laikytis šių sąlygų:

1) negali parduoti, laikyti arba vežti suskystintų naftos dujų, kurių įsigijimas nepatvirtintas juridinę galią turinčiais dokumentais;

2) negali parduoti privalomųjų ir aplinkosauginių kokybės rodiklių neatitinkančių, taip pat be kokybę patvirtinančio dokumento suskystintų naftos dujų, skirtų realizuoti vidaus rinkoje;

3) naudoti suskystintų naftos dujų prekybai balionus ir kitus slėginius įrenginius, atitinkančius teisės aktų nustatytus reikalavimus;

4) teikti Tarybai informaciją, reikalingą įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytoms pareigoms vykdyti;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375

5) neturi teisės įgalioti kitas įmones verstis leidime nurodyta reguliuojamąja veikla arba perduoti šią teisę pagal sutartį ar kitaip pavesti vykdyti šią veiklą;

6) teikti avarijų (sutrikimų) lokalizavimo ir likvidavimo paslaugas vartotojams;

7) nediskriminuoti vartotojų ar vartotojų grupių, teikti informaciją vartotojams ir juos konsultuoti teisės aktų nustatyta tvarka;

8) centralizuotai tiekti suskystintas naftos dujas kainomis, nustatytomis vadovaujantis šio įstatymo 191 straipsnio 3 dalimi;

9) tvarkyti atskirą nuo kitų veiklos rūšių centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų tiekimo pajamų ir sąnaudų apskaitą, rengti reguliuojamosios veiklos ataskaitas ir vadovaujantis šio įstatymo 16^1 straipsnio nuostatomis užtikrinti, kad būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra dėl šių ataskaitų atitikties Tarybos patvirtintiems reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimams;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

10) užtikrinti, kad būtų laikomasi kitų šiame ir kituose įstatymuose nustatytų pareigų ir teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

11) užtikrinti, kad pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams per keturis mėnesius būtų atliktas leidimą verstis prekyba suskystintomis naftos dujomis turinčios energetikos įmonės finansinių ataskaitų auditas ir jo išvados pateiktos Tarybai.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

7. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus leidimus verstis prekyba suskystintomis naftos dujomis išduoda, jų galiojimą sustabdo, galiojimo sustabdymą panaikina, panaikina leidimų galiojimą, leidimus keičia ir šią reguliuojamąją veiklą kontroliuoja Taryba Leidimų verstis prekybos naftos produktais veikla išdavimo taisyklėse nustatyta tvarka ir sąlygomis.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

8. Prekybos suskystintomis naftos dujomis tvarka ir sąlygos, vadovaujantis šiame įstatyme nustatytais bendraisiais reikalavimais, nustatytos Energetikos ministerijos patvirtintose Prekybos naftos produktais taisyklėse.

9. Asmenims, vykdantiems prekybos suskystintomis naftos dujomis veiklą, neturint leidimo verstis prekyba suskystintomis naftos dujomis, skiriama piniginė bauda iki 10 procentų prekybos suskystintomis naftos dujomis veiklą vykdančio ūkio subjekto pajamų, gautų praėjusiais finansiniais metais ar per trumpesnį laikotarpį, jei asmuo vykdo veiklą trumpiau negu vienerius metus. Sprendimą skirti baudą priima Taryba.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-382, 2013-06-18, Žin., 2013, Nr. 68-3414 (2013-06-28)

24 straipsnis. Leidimai verstis prekyba nefasuotais naftos produktais

1. Leidimai verstis prekyba nefasuotais naftos produktais yra šių rūšių:

1) leidimas verstis didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais;

2) *neteko galios 2019-07-02*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

3) *neteko galios 2019-07-02;*

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

4) leidimas verstis mažmenine prekyba nefasuotais naftos produktais.

2. Leidimas verstis mažmenine prekyba nefasuotais naftos produktais išduodamas fiziniams asmenims, turintiems teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, arba Lietuvos Respublikoje įsteigtiems juridiniams asmenims, kitų valstybių narių juridinių asmenų ar kitų organizacijų padaliniams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje. Leidime verstis mažmenine prekyba nefasuotais naftos produktais nurodoma kiekviena prekybos vieta (degalinė), kurioje leidimą turintis asmuo vykdo atitinkamą veiklą.

3. Leidimas verstis didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais išduodamas šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje nurodytiems asmenims, kurie atitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus ir pateikia šio straipsnio 8 dalyje nustatyto dydžio prievolių įvykdymo užtikrinimą patvirtinančius dokumentus.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064

4. Leidimai verstis prekyba nefasuotais naftos produktais išduodami šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytiems asmenims, jeigu jie atitinka šiuos reikalavimus:

1) turi Leidimų verstis prekybos naftos produktais veikla išdavimo taisyklėse nustatytus technologinius, finansinius ir vadybinius pajėgumus, leidžiančius įvykdyti reguliuojamosios veiklos sąlygas;

2) fizinis asmuo, siekiantis gauti leidimą, ar juridinio asmens, siekiančio gauti leidimą, vadovas, savininkas ir (ar) juridinio asmens dalyvis – fizinis asmuo, turintis ne mažiau kaip 10 procentų akcijų, pajų, dalininkų įnašų, neturi neišnykusio ar nepanaikinto teistumo arba dėl juridinio asmens, turinčio leidimą, ar dėl šio juridinio asmens dalyvio – juridinio asmens, turinčio ne mažiau kaip 10 procentų akcijų, pajų, dalininkų įnašų, per pastaruosius penkerius metus nebuvo priimtas ir įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis už šias nusikalstamas veikas: dalyvavimą nusikalstamame susivienijime, nusikalstamo susivienijimo organizavimą arba vadovavimą jam, kyšininkavimą, prekybą poveikiu, papirkimą, sukčiavimą, turto pasisavinimą, turto iššvaistymą, kreditinį sukčiavimą, nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimą, neteisėtą vertimąsi ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla, nusikalstamą bankrotą, mokesčių nesumokėjimą, neteisingų duomenų apie pajamas, pelną ar turtą pateikimą, deklaracijos, ataskaitos ar kito dokumento nepateikimą, apgaulingą apskaitos tvarkymą ar šias veikas atitinkančias nusikalstamas veikas pagal užsienio valstybių baudžiamuosius įstatymus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

3) neturi mokestinių nepriemokų ir (ar) pradelstų įsipareigojimų valstybės biudžetui, savivaldybių biudžetams ir (ar) fondams, į kuriuos mokamus mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija, ir (ar) Valstybinio socialinio draudimo fondui ir (ar) įsipareigojimų muitinei, kurių bendra suma viršija 10 tūkstančių eurų. Jeigu dėl šių mokestinių nepriemokų ir (ar) pradelstų įsipareigojimų mokėjimas yra atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl jų vyksta ginčas ginčus nagrinėjančioje institucijoje, laikoma, kad asmuo mokestinių nepriemokų neturi;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064

4) asmuo, siekiantis gauti leidimą verstis didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, atitinka minimalius patikimo mokesčių mokėtojo kriterijus, nustatytus Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 40^1 straipsnio 1 dalyje.
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

5. Leidimą verstis prekyba nefasuotais naftos produktais turinti energetikos įmonė privalo laikytis šių sąlygų:

1) verstis prekyba leidime nurodytais nefasuotais naftos produktais, laikydamasi teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

2) teikti Tarybai informaciją, reikalingą įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytoms pareigoms vykdyti;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375

3) nustatyta tvarka kaupti naftos produktų valstybės atsargas, jeigu ši prievolė nustatyta įstatymuose;

4) neturi teisės įgalioti kitas įmones verstis leidime nurodyta reguliuojamąja veikla arba perduoti šią teisę pagal sutartį ar kitaip pavesti vykdyti šią veiklą;

5) nediskriminuoti vartotojų ar vartotojų grupių, teikti informaciją vartotojams ir juos konsultuoti teisės aktų nustatyta tvarka;

6) negali parduoti, laikyti arba vežti nefasuotų naftos produktų, kurių įsigijimas nepatvirtintas juridinę galią turinčiais dokumentais;

7) negali parduoti falsifikuotų, privalomųjų ir aplinkosauginių kokybės rodiklių neatitinkančių nefasuotų naftos produktų, skirtų realizuoti vidaus rinkoje, be kokybę patvirtinančio dokumento;

8) užtikrinti, kad būtų laikomasi kitų šiame ir kituose įstatymuose nustatytų pareigų ir teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

9) visą leidimo verstis didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais galiojimo laiką turėti šio straipsnio 8 dalyje arba šio straipsnio 9 dalyje nustatytomis sąlygomis – šio straipsnio 9 dalyje nustatyto dydžio prievolių įvykdymo užtikrinimą patvirtinančius dokumentus;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064

10) nefasuotus naftos produktus Lietuvos Respublikoje didmeninėje prekyboje gali įsigyti tik iš asmenų, turinčių galiojantį leidimą verstis prekyba nefasuotais naftos produktais;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064

11) užtikrinti, kad pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams per keturis mėnesius būtų atliktas leidimą verstis prekyba nefasuotais naftos produktais turinčios energetikos įmonės finansinių ataskaitų auditas ir jo išvados pateiktos Tarybai.
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus leidimus verstis prekyba nefasuotais naftos produktais išduoda, jų galiojimą sustabdo, galiojimo sustabdymą panaikina, panaikina leidimų galiojimą, leidimus keičia ir šią reguliuojamąją veiklą kontroliuoja Taryba Leidimų verstis prekybos naftos produktais veikla išdavimo taisyklėse nustatyta tvarka ir sąlygomis.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

7. Prekybos nefasuotais naftos produktais tvarka ir sąlygos, vadovaujantis šiame įstatyme nustatytais bendraisiais reikalavimais, nustatyti Energetikos ministerijos patvirtintose Prekybos naftos produktais taisyklėse.

8. Asmuo, siekiantis gauti leidimą verstis didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, Valstybinei mokesčių inspekcijai pateikia Europos ekonominėje erdvėje veikiančios kredito įstaigos ar jos padalinio arba draudimo bendrovės išduotą vieno milijono eurų vertės galiojantį laidavimo draudimą, laidavimą arba garantijos dokumentą (toliau – prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumentas), pagal kurį prievolių įvykdymo užtikrintojas įsipareigoja įvykdyti asmens, kuris verčiasi didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, mokestines prievoles, jeigu asmuo, kuris verčiasi didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, šių prievolių neįvykdys arba jas įvykdys netinkamai. Leidimą išduodanti institucija privalo įsitikinti, ar asmuo, siekiantis gauti leidimą verstis didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, įvykdė šioje dalyje įtvirtintą prievolę. Prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumento pateikimo ir atnaujinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064

9. Šio straipsnio 8 dalyje numatytos vertės laidavimo arba garantijos dydis sumažinamas iki 100 tūkstančių eurų sumos, jeigu to prašantis asmuo atitinka visas šias sąlygas:

1) turi ne mažesnį kaip 250 tūkstančių eurų dydžio nuosavą kapitalą;

2) neturi mokestinių nepriemokų ir (ar) pradelstų įsipareigojimų valstybės biudžetui, savivaldybių biudžetams ir (ar) fondams, į kuriuos mokamus mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija, ir (ar) Valstybinio socialinio draudimo fondui, ir (ar) įsipareigojimų muitinei, kurių bendra suma viršija 1 500 eurų. Jeigu dėl šių mokestinių nepriemokų ir (ar) pradelstų įsipareigojimų mokėjimas yra atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl jų vyksta ginčas ginčus nagrinėjančioje institucijoje, laikoma, kad asmuo mokestinių nepriemokų neturi;

3) verčiasi didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais ne trumpiau kaip vienus metus iki prašymo pateikimo dienos.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2202, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09725

10. Naudos gavėju pagal šio straipsnio 8 ir 9 dalyse nustatytus prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumentus privalo būti nurodoma Valstybinė mokesčių inspekcija. Prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumente turi būti nurodyti Europos ekonominėje erdvėje veikiančios kredito įstaigos ar jos padalinio arba draudimo bendrovės, išdavusios prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumentą, rekvizitai ir kontaktiniai duomenys.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064

11. Prievolių įvykdymo užtikrinimo sumos dydį nustato Valstybinė mokesčių inspekcija, atsižvelgdama į tai, ar ūkio subjektas atitinka šio straipsnio 9 dalyje nustatytas sąlygas. Jeigu netenkinama bent viena iš šio straipsnio 9 dalyje nustatytų sąlygų, taikoma šio straipsnio 8 dalyje nustatyto dydžio prievolių įvykdymo užtikrinimo suma. Prašymų nustatyti prievolių įvykdymo užtikrinimo sumos dydį pateikimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064

12. Jeigu asmens, kuris verčiasi didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, prievolių įvykdymo užtikrinimo suma tampa mažesnė, negu nustatyta Valstybinės mokesčių inspekcijos, asmuo, kuris verčiasi didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, privalo nedelsdamas, ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo šioje dalyje numatytos aplinkybės atsiradimo, kreiptis į Europos ekonominėje erdvėje veikiančią kredito įstaigą, jos padalinį arba draudimo bendrovę dėl prievolių įvykdymo užtikrinimo sumos patikslinimo. Asmuo, kuris verčiasi didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo kreipimosi į Europos ekonominėje erdvėje veikiančią kredito

įstaigą, jos padalinį arba draudimo bendrovę dienos privalo pateikti Valstybinei mokesčių inspekcijai galiojantį prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumentą, atitinkantį šiam asmeniui nustatytą prievolių įvykdymo užtikrinimo sumą. Prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumento pateikimo ir atnaujinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064

13. Asmuo, kuris verčiasi didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, privalo atnaujinti šio straipsnio 8 ar 9 dalyje nurodyto dydžio prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumentą ir pateikti jį Valstybinei mokesčių inspekcijai ne vėliau kaip iki besibaigiančio prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumento galiojimo termino pabaigos. Prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumento pateikimo ir atnaujinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064

14. Asmenims, vykdantiems prekybos naftos produktais veiklą, neturint leidimo verstis prekyba nefasuotais naftos produktais, skiriama piniginė bauda iki 10 procentų prekybos nefasuotais naftos produktais veiklą vykdančio ūkio subjekto veiklos pajamų, gautų praėjusiais finansiniais metais ar per trumpesnį laikotarpį, jei asmuo vykdo veiklą trumpiau negu vienerius metus. Sprendimą skirti baudą priima Taryba.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395

15. Lietuvos energetikos agentūros pagal Lietuvos Respublikos naftos produktų ir naftos valstybės atsargų įstatymą naftos produktų ir naftos valstybės atsargų keitimo veikla nėra laikoma didmenine prekyba naftos produktais ir šiai veiklai neprivaloma įsigyti leidimo, nurodyto šio straipsnio 1 dalies 1 punkte.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375

24^1 straipsnis. Energetikos įmonių reguliuojamosios veiklos patikrinimai

1. Taryba, vadovaudamasi šio įstatymo ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nuostatomis, prižiūrėdama, kaip energetikos įmonės vykdo reguliuojamąją veiklą, turi teisę atlikti energetikos įmonių veiklos patikrinimus. Atlikdama patikrinimus, Taryba turi teisę:

1) pagal šio ir kitų įstatymų bei kitų teisės aktų nustatytas sąlygas ir procedūras gauti visą patikrinimui atlikti būtiną ir reikalingą informaciją, duomenis, dokumentus (neatsižvelgiant į tai, kokioje laikmenoje jie saugomi), jų kopijas ir išrašus;

2) gauti žodinius ir rašytinius paaiškinimus iš asmenų, susijusių su tikrinamos energetikos įmonės veikla, reikalauti, kad jie atvyktų į Tarybos patalpas duoti paaiškinimų;

3) gauti patikrinimui atlikti būtiną informaciją ir dokumentus, jų kopijas apie juridinių asmenų turtą ir pajamas, ūkines, finansines ir kitas operacijas iš valstybės ir savivaldybės institucijų, taip pat iš Lietuvos banko, komercinių bankų ir kitų kredito bei finansų įstaigų, auditorių, kitų juridinių ir fizinių asmenų, nepaisant to, ar informacija laikoma konfidencialia, ar nelaikoma, gauti informaciją iš valstybės ar kitų juridinių asmenų valdomų ar tvarkomų registrų ar duomenų bazių;

4) pagal patikrinimo medžiagą iš ekspertizės įstaigų gauti išvadas;

5) patikrinimui atlikti pasitelkti specialistų ir ekspertų;

6) sudaryti sutartis su audito įmonėmis, kitais juridiniais ar fiziniais asmenimis, kurių paslaugomis Taryba naudosis atlikdama patikrinimą;

7) atlikdama patikrinimą, naudoti visą Tarybos turimą informaciją, įskaitant ir informaciją, gautą kitų patikrinimų metu;

8) naudotis kitomis įstatymų suteiktomis teisėmis.

2. Tarybos įgalioti Tarybos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, užtikrindami jiems pavestų uždavinių ir funkcijų vykdymą atliekant patikrinimus, turi šias teises, kurias įgyvendina Tarybos vardu:

1) nekliudomai įeiti į energetikos įmonių ir kitų juridinių asmenų naudojamas patalpas ar teritoriją ir atlikti patikrinimo veiksmus juridinių asmenų darbo metu, o ne darbo laiku – jeigu yra pagrįstų įtarimų, kad pažeidžiami įstatymai, dalyvaujant juridinio asmens atstovui, patalpų, teritorijos

savininkui ar jo įgaliotam atstovui. Į kitų juridinių asmenų naudojamas patalpas ar teritoriją Tarybos įgalioti Tarybos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, gali patekti tik pateikę teismo išduotą leidimą arba gavę juridinio asmens sutikimą;

2) užfiksuoti faktines aplinkybes;

3) patikrinimo metu naudoti technines priemones;

4) pasitelkti šio straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose nurodytus asmenis patikrinimo veiksmams atlikti;

5) tikrinti asmenų tapatybę patvirtinančius dokumentus;

6) savo funkcijoms atlikti teisės aktų nustatyta tvarka pasitelkti teisėsaugos institucijas.

3. Asmenys, nurodyti šio straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose, turi teises, nustatytas šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 7 punktuose ir 2 dalies 1 punkte.

4. Tarybos įgalioti Tarybos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, prieš atlikdami šiame straipsnyje nurodytus veiksmus, turi pateikti Tarybos išduotą dokumentą, patvirtinantį jų įgaliojimus, patikrinimo tikslus ir terminus.

5. Tikrinama energetikos įmonė privalo:

1) paskirti įgaliotus atsakingus asmenis, kurie dalyvautų atliekant patikrinimą ir bendradarbiautų su Taryba;

2) pateikti Tarybai visą patikrinimui atlikti būtiną ir reikalingą informaciją, duomenis ir dokumentus (neatsižvelgiant į tai, kokioje laikmenoje jie saugomi), jų kopijas ir išrašus;

3) teikti žodinius ir rašytinius paaiškinimus, Tarybai pareikalavus, paaiškinimus duoti Tarybos patalpose;

4) sudaryti reikiamas sąlygas patikrinimui atlikti, kai patikrinimas atliekamas energetikos įmonės patalpose ar teritorijoje;

5) vykdyti kitus Tarybos ir jos įgaliotų Tarybos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, teisėtus reikalavimus.

6. Tikrinama energetikos įmonė turi teisę:

1) informuoti Tarybą apie neteisėtus Tarybos įgaliotų Tarybos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, veiksmus;

2) apskųsti neteisėtus Tarybos įgaliotų Tarybos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, patikrinimui pasitelktų specialistų ar ekspertų veiksmus;

3) raštu ir (ar) žodžiu teikti pastabas ir paaiškinimus dėl patikrinimo akte ir jo prieduose nurodytos informacijos;

4) dalyvauti Tarybos posėdyje svarstant patikrinimo aktą.

7. Kiti juridiniai asmenys patikrinimų metu turi teises ir pareigas, nustatytas šio straipsnio 5 dalies 2–5 punktuose ir 6 dalies 1 ir 2 punktuose.

8. Tarybos įgalioti Tarybos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, įgyvendindami jiems suteiktas teises, surašo dokumentus (aktus, protokolus, reikalavimus ir pan.). Jų formas patvirtina ir pildymo tvarką nustato Taryba.

9. Tarybos ir jos įgaliotų Tarybos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, reikalavimai, duoti atliekant šiame straipsnyje nurodytus veiksmus, yra privalomi juridiniams ir fiziniams asmenims, kurie privalo tinkamai bendradarbiauti su Taryba, jos įgaliotais Tarybos administracijos valstybės tarnautojais ir darbuotojais, dirbančiais pagal darbo sutartis, ir šio straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose nurodytais asmenimis. Už reikalavimų nevykdymą, netinkamą bendradarbiavimą ar trukdymą atlikti patikrinimo veiksmus taikomos šio ir kitų įstatymų nustatytos sankcijos.

10. Tikrinama energetikos įmonė, juridiniai ir fiziniai asmenys Tarybai, jos įgaliotiems Tarybos administracijos valstybės tarnautojams ir darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, ir šio straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose nurodytiems asmenims privalo pateikti reikalaujamą informaciją net ir tuo atveju, jeigu tokia informacija sudaro tikrinamos energetikos įmonės komercinę (gamybinę) paslaptį arba yra konfidenciali dėl kitų priežasčių. Taryba, jos įgalioti Tarybos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, ir šio straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose nurodyti asmenys privalo užtikrinti patikrinimo metu gautos konfidencialios informacijos konfidencialumą.

11. Šio straipsnio 6 dalies 2 punkte nurodytą skundą tikrinama energetikos įmonė turi teisę paduoti Vilniaus apygardos administraciniam teismui teisės aktų nustatyta tvarka. Skundo padavimas Tarybos įgaliotų Tarybos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, patikrinimui pasitelktų specialistų ar ekspertų atitinkamų veiksmų nesustabdo, jeigu teismas nenusprendžia kitaip.

12. Už šio straipsnio 1 dalies 3, 4 ir 5 punktuose nurodytas paslaugas, jeigu jos pagal galiojančius teisės aktus yra teikiamos atlygintinai, Taryba atsiskaito teisės aktų nustatyta tvarka.

13. Lietuvos bankas, komerciniai bankai ar kitos kredito bei finansų įstaigos šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą informaciją Tarybai teikia teisės aktų nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

25 straipsnis. Informacijos teikimas

1. Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos joms pavestoms funkcijoms atlikti turi teisę iš energetikos įmonių gauti reikiamą informaciją. Energetikos įmonės Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka teikia informaciją valstybės, savivaldybių institucijoms, įstaigoms ir (ar) kitiems asmenims, kuriems teisės aktų nustatyta tvarka yra suteikiama teisė gauti tokią informaciją.

2. Vyriausybė, Energetikos ministerija ar kita įgaliota institucija įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka pagal kompetenciją teikia informaciją Europos Komisijai, kitoms valstybėms ir tarptautinėms organizacijoms.

3. Apie valstybinės svarbos energetikos objektų statybos ir eksploatavimo pradžią šiuos objektus nuosavybės teise ar kitais teisiniais pagrindais valdančios energetikos įmonės privalo pranešti Energetikos ministerijai.

4. Energetikos įmonės savo veiklos teritorijoje Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka energijos vartotojams ir savivaldybių institucijoms teikia informaciją apie efektyvų energijos išteklių ir energijos vartojimą, saugų ir efektyvų energetikos objektų ir įrenginių naudojimą, statomus, rekonstruojamus energetikos objektus ir įrenginius, valstybės reguliuojamas energijos kainas ir energijos vartotojams teikiamas paslaugas.

5. Energetikos įmonių informacija apie sąnaudas, susijusias su teisės aktų nustatyta tvarka licencijuojama veikla arba su veikla, kuriai taikomos valstybės reguliuojamos kainos, yra vieša. Energetikos įmonės, kurios vykdo licencijuojamą veiklą arba kurių teikiamų paslaugų kainos yra valstybės reguliuojamos, viešai skelbia įmonių valdymo organų nariams nustatytą darbo užmokestį ir kitas su valdymo organų narių funkcijomis susijusias išmokas.

6. Fiziniai ir (ar) juridiniai asmenys Tarybos prašymu teikia jai informaciją apie energetikos įmonėms suteiktų paslaugų teikimo ar parduotų prekių tiekimo sąnaudas, pajamas, sutartinius įsipareigojimus ir kainodaras, kurie turi įtakos valstybės reguliuojamoms kainoms, kai energetikos įmonės, kurių veiklai yra taikomos valstybės reguliuojamos kainos, su fiziniais ir (ar) juridiniais asmenimis sudaro paslaugų teikimo ar prekių pirkimo sandorius. Taryba, naudodamasi teise gauti iš fizinių ir (ar) juridinių asmenų informaciją, privalo užtikrinti gautos informacijos ar duomenų konfidencialumą, jeigu juos pateikęs asmuo to prašo, tačiau ši pareiga neapriboja galimybės Tarybai skelbti ar kitaip naudoti apibendrintą ar nuasmenintą informaciją ar duomenis, kai iš pateikiamos informacijos ar duomenų negalima nustatyti konkrečių asmenų.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

26 straipsnis. Konsultacijos ir bendradarbiavimas

1. Taryba, atlikdama jai pavestas energetikos veiklos reguliavimo, priežiūros ir kontrolės funkcijas, konsultuojasi ir glaudžiai bendradarbiauja su Energetikos ministerija, Konkurencijos taryba, kitomis valstybės ir (ar) savivaldybių institucijomis, įmonėmis, įstaigomis ir organizacijomis. Taryba, rengdama informaciją buitinių vartotojų teisių klausimais, bendradarbiauja su Tarnyba.

2. Taryba glaudžiai bendradarbiauja su Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (ACER), veikiančia pagal 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantį Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą, taip pat su kitų valstybių narių reguliavimo institucijomis ir Europos Komisija.

3. Taryba, veikdama pagal šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose suteiktus įgaliojimus, viena ar kartu su kompetentingomis Lietuvos Respublikos, kitų valstybių narių ar Europos Sąjungos institucijomis, įstaigomis ir organizacijomis siekia šių bendrųjų tikslų:

1) skatinti konkurencingos, saugios ir aplinką tausojančios elektros energijos ir gamtinių dujų vidaus rinkos kūrimą Europos Sąjungoje, veiksmingą rinkos atvėrimą visiems Europos Sąjungos

vartotojams ir tiekėjams, taip pat užtikrinti tinkamas veiksmingo ir patikimo elektros energijos tinklų veikimo sąlygas, atsižvelgiant į ilgalaikius tikslus;

2) plėtoti konkurencingas ir tinkamai veikiančias regionines elektros energijos ir gamtinių dujų rinkas Europos Sąjungoje, visų pirma Baltijos jūros regione;

3) panaikinti prekybos elektros energija ir gamtinėmis dujomis tarp valstybių narių apribojimus, įskaitant reikiamų tarpvalstybinio elektros energijos ir dujų perdavimo pajėgumų plėtrą, kad būtų patenkinta paklausa ir didinama nacionalinių rinkų integracija, kuri gali sudaryti palankesnes sąlygas elektros energijos ir gamtinių dujų perdavimui Europos Sąjungoje;

4) kuo rentabiliau plėtoti saugius, patikimus ir efektyvius tinklus (sistemą), kurie būtų naudojami nediskriminuojančiais pagrindais ir orientuojantis į vartotojus, ir skatinti tinklų (sistemos) tinkamumą ir bendruosius energetikos politikos tikslus atitinkantį energijos vartojimo efektyvumą, taip pat atsinaujinančių išteklių energijos gamybos ir paskirstytos gamybos integravimą dideliu ir mažu mastu tiek perdavimo, tiek skirstymo tinkluose ar sistemose;

5) sudaryti palankesnes sąlygas naujų gamybos pajėgumų prieigai prie tinklų (sistemų), pirmiausia pašalinant kliūtis, trukdančias naujų rinkos dalyvių prieigą ir atsinaujinančių išteklių energijos gamybą;

6) siekiant didinti sistemos efektyvumą ir skatinti rinkos integraciją, užtikrinti, kad tinklų (sistemos) operatoriams ir tinklų (sistemos) naudotojams būtų suteiktos tinkamos paskatos trumpuoju ir ilgalaikiu laikotarpiais;

7) užtikrinti, kad veiksmingai veikiant nacionalinėms rinkoms vartotojai gautų naudos, skatinti veiksmingą konkurenciją ir padėti užtikrinti vartotojų apsaugą;

8) padėti siekti aukštų visuotinių ir viešųjų energijos ir energijos išteklių tiekimo paslaugų standartų, prisidėti prie socialiai pažeidžiamų vartotojų apsaugos ir padėti suderinti keitimosi būtinais duomenimis procedūras vartotojams keičiant tiekėjus.

4. Taryba turi teisę kreiptis į Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (ACER) su prašymu pateikti nuomonę, ar Tarybos priimti sprendimai atitinka Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimus ir (ar) Europos Komisijos patvirtintas gaires.

5. Taryba turi teisę pranešti Europos Komisijai apie kitos valstybės narės reguliavimo institucijos priimtą sprendimą, reikšmingą tarpvalstybiniams elektros energijos mainams, kuris, Tarybos vertinimu, neatitinka 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 714/2009 dėl prieigos prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo sąlygų, panaikinančiame Reglamentą (EB) Nr. 1228/2003, ar 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančioje Direktyvą 2003/54/EB, nurodytų gairių. Toks pranešimas turi būti pateiktas Europos Komisijai per du mėnesius nuo atitinkamo reguliavimo institucijos sprendimo priėmimo.

6. Jeigu Europos Komisija, 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 2003/54/EB, 39 straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis nurodo panaikinti Tarybos priimtą sprendimą, Taryba ne vėliau kaip per du mėnesius privalo panaikinti arba pakeisti atitinkamą sprendimą, atsižvelgdama į Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimus, ir apie tai informuoti Europos Komisiją.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-576, 2013-11-07, Žin., 2013, Nr. 120-6048 (2013-11-23)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

27 straipsnis. Efektyvus energijos išteklių ir energijos vartojimas

1. Efektyvaus energijos ir energijos išteklių vartojimo pagrindinės kryptys nustatomos Strategijoje, o šių krypčių įgyvendinimo priemonės – energijos vartojimo efektyvumo didinimo ir kitose programose.

2. Importuojami, gaminami ir parduodami buitiniai prietaisai, kurie naudoja elektros ir kitų rūšių energiją, privalo turėti energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo etiketes.

3. Importuojami, gaminami ir parduodami su energijos vartojimu susiję gaminiai, kuriuos naudojant daroma didelė tiesioginė ar netiesioginė įtaka energijos ir (ar) kitų išteklių suvartojimui, privalo turėti energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo etiketę ir vardinių parametrų lentelę.

4. Įmonės, eksploatuojančios katilus ir kitus energijos išteklius vartojančius įrenginius, kurių vardinė (nominali) šiluminė galia didesnė kaip 0,4 MW, nustatyta tvarka tikrina šių įrenginių energijos išteklių vartojimo efektyvumą.

5. Neteko galios 2013 m. liepos 9 d.

6. Pastatuose atitiktis nustatytiems energijos vartojimo efektyvumo reikalavimams tikrinama:

1) pastatuose įrengtų šildymo sistemų ir kombinuotųjų šildymo ir vėdinimo sistemų, kurių vardinė atiduodamoji galia didesnė kaip 70 kW, – kartą per penkerius metus;

2) pastatuose įrengtų dujomis kūrenamų katilų – ne rečiau kaip kartą per ketverius metus;

3) pastatuose įrengtų oro kondicionavimo sistemų ir kombinuotųjų oro kondicionavimo ir vėdinimo sistemų, kurių vardinė atiduodamoji galia didesnė kaip 70 kW, – kartą per trejus metus.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

7. Šio straipsnio 6 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytų tikrinimų metu vertinamas šilumos generatoriaus naudingumo koeficientas ir dydis, palyginti su pastato šildymo poreikiais. Šilumos generatoriaus dydžio atitikties pastato šildymo poreikiams vertinimas neturi būti atliekamas pakartotinai, jeigu toje šildymo sistemoje arba kombinuotojoje šildymo ir vėdinimo sistemoje nebuvo atlikta pakeitimų arba per tą laiką nepakito pastato šildymo poreikiai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

8. Šio straipsnio 6 dalies 3 punkte nustatytų tikrinimų metu vertinamas oro kondicionavimo sistemos naudingumo koeficientas ir dydis, palyginti su pastato vėsinimo poreikiais. Oro kondicionavimo sistemos dydžio atitikties pastato vėsinimo poreikiams vertinimas neturi būti atliekamas pakartotinai, jeigu toje oro kondicionavimo sistemoje arba kombinuotojoje oro kondicionavimo ir vėdinimo sistemoje nebuvo atlikta pakeitimų arba per tą laiką nepakito pastato vėsinimo poreikiai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586

28 straipsnis. Energetikos įmonių vadovų ar jų įgaliotų asmenų, kurie tiesiogiai vadovauja energetikos objektų, įrenginių įrengimo ir (ar) eksploatavimo veiklai, energetikos objektus, įrenginius įrengiančių ir (ar) eksploatuojančių inžinerinių ir darbininkų kategorijų energetikos darbuotojų ir energijos vartojimo auditą atliekančių specialistų kvalifikacija ir atestavimas

1. Energetikos įmonių vadovai ar jų įgalioti asmenys, kurie tiesiogiai vadovauja energetikos objektų, įrenginių įrengimo ir (ar) eksploatavimo veiklai, energetikos objektus, įrenginius įrengiantys ir (ar) eksploatuojantys inžinerinių ir darbininkų kategorijų energetikos darbuotojai (toliau – energetikos darbuotojai) ir energijos vartojimo auditą atliekantys specialistai turi būti reikiamos kvalifikacijos ir tinkamai pasirengę atlikti jiems pavestas užduotis. Energetikos darbuotojų ir energijos vartojimo auditą atliekančių specialistų kvalifikacijos tobulinimo reikalavimus ir atestavimo tvarką nustato Energetikos ministerija, vadovaudamasi šiame straipsnyje nustatytais darbuotojų bendraisiais kvalifikaciniais (išsilavinimo ir darbo patirties) reikalavimais.

2. Energijos vartojimo auditą atliekantys specialistai privalo turėti inžinerijos mokslų studijų krypčių grupės aukštąjį universitetinį arba jam prilygintą išsilavinimą, ne mažesnę kaip trejų metų praktinio darbo patirtį energijos vartojimo efektyvumo srityje, taip pat turi periodiškai tobulinti kvalifikaciją, išmanyti teisės aktų, reglamentuojančių energetikos objektų, įrenginių įrengimo, eksploatavimo, technologinių procesų vyksmo reikalavimus.

3. Energetikos objektus, įrenginius įrengiantys ir (ar) eksploatuojantys inžinerinių kategorijų darbuotojai privalo turėti ne žemesnį kaip inžinerijos, technologijų ir (ar) fizinių mokslų studijų krypčių grupės aukštąjį koleginį arba jam prilygintą išsilavinimą, išskyrus Lietuvos Respublikos branduolinės energijos įstatymo nustatytą išsilavinimo reikalavimą, turėti minimalią darbo patirtį energetikos veiklos srityje, jeigu šis reikalavimas yra nustatytas pareigybės aprašyme ar nuostatuose, taip pat turi periodiškai tobulinti kvalifikaciją, išmanyti teisės aktų, reglamentuojančių energetikos objektų, įrenginių įrengimo, eksploatavimo, techninės saugos reikalavimus.

4. Valstybinės svarbos energetikos objektus eksploatuojančių energetikos įmonių vadovai ar jų įgalioti asmenys, kurie tiesiogiai vadovauja energetikos objektų, įrenginių eksploatavimo veiklai, privalo turėti inžinerijos, technologijų ir (ar) fizinių mokslų studijų krypčių grupės aukštąjį universitetinį ar jam prilygintą išsilavinimą, ne mažesnę kaip trejų metų darbo patirtį energetikos veiklos srityje, taip pat turi periodiškai tobulinti kvalifikaciją, išmanyti teisės aktų, reglamentuojančių energetikos objektų, įrenginių įrengimo, eksploatavimo, techninės saugos reikalavimus.

5. Energetikos įmonių, kurios neeksploatuoja valstybinės svarbos energetikos objektų, vadovai ar jų įgalioti asmenys, kurie tiesiogiai vadovauja energetikos įrenginių eksploatavimo veiklai, privalo turėti ne žemesnį kaip inžinerijos, technologijų ir (ar) fizinių mokslų studijų krypčių grupės aukštąjį koleginį arba jam prilygintą išsilavinimą, minimalią darbo patirtį energetikos veiklos srityje, jeigu šis reikalavimas yra nustatytas pareigybės aprašyme ar nuostatuose, taip pat turi periodiškai tobulinti kvalifikaciją, išmanyti teisės aktų, reglamentuojančių energetikos objektų, įrenginių įrengimo, eksploatavimo, techninės saugos reikalavimus.

6. Specialiuosius kvalifikacinius reikalavimus, taikomus energetikos darbuotojams ir energijos vartojimo auditą atliekantiems specialistams, nustato Energetikos ministerija. Šiame straipsnyje nustatytuose bendruosiuose kvalifikaciniuose reikalavimuose, taikomuose inžinerinių kategorijų darbuotojų, energijos vartojimo auditą atliekančių specialistų ir energetikos įmonių, kurios įrengia ir (ar) eksploatuoja energetikos objektus ir (ar) įrenginius, vadovams ar jų įgaliotiems asmenims, Energetikos ministerija nurodo, kurios konkrečios aukštojo mokslo studijų krypties išsilavinimą turi turėti šie asmenys.

7. Taryba nustatyta tvarka derina energetikos darbuotojų mokymosi programas, į kurias turi būti įtraukti ir efektyvaus energijos bei energijos išteklių vartojimo klausimai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1455, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11768

29 straipsnis. Energijos išteklių rezervinės atsargos

1. Energetikos įmonės, kurių šilumos ir (ar) elektros energijos gamybos įrenginių bendra galia yra didesnė kaip 5 MW ir kurios gamina parduoti skirtą šilumos ir (ar) elektros energiją, privalo turėti energijos išteklių rezervinių atsargų šaltuoju metų periodu. Ši nuostata netaikoma energetikos įmonėms, kuriose elektros energija gaminama naudojant išteklių rūšis, kurių dėl gamybos šaltinių techninių ypatybių nėra galimybės kaupti ar palaikyti: saulės energija, vėjo energija, hidroenergija, geoterminė energija ar energijai gaminti tinkamos pramoninės ir (ar) komunalinės atliekos, kai atliekas deginančios jėgainės technologija neleidžia atskirai deginti kitos rūšies kurą. Energetikos įmonės, šilumos gamybai naudojančios energijos išteklių rūšis, kurių dėl gamybos šaltinių techninių ypatybių nėra galimybės kaupti ar palaikyti: geoterminė energija ar energijai gaminti tinkamos pramoninės ir (ar) komunalinės atliekos, kai atliekas deginančios jėgainės technologija neleidžia atskirai deginti kitos rūšies kurą, privalo sudaryti sutartį su kita toje pačioje aprūpinimo šiluma sistemoje veikiančia šilumos gamybos įmone dėl šilumos kiekio, reikalingo sutrikus kuro tiekimui, gamybos šio straipsnio 3 dalyje nurodytu laikotarpiu ir atitinkamų rezervinių atsargų kaupimo bei saugojimo.

2. Energijos išteklių rezervinės atsargos kaupiamos, laikomos, atnaujinamos energetikos įmonių, kurios privalo turėti energijos išteklių rezervinių atsargų, lėšomis. Tuo atveju, kai energetikos įmonės privalo sudaryti sutartį su kita toje pačioje aprūpinimo šiluma sistemoje veikiančia šilumos gamybos įmone pagal šio straipsnio 1 dalį, atitinkamų rezervinių atsargų kaupimo bei saugojimo sąnaudos šiai šilumos gamybos įmonei atlyginamos sutartyje nustatyta tvarka.

3. Energijos išteklių rezervinių atsargų kiekis šaltuoju metų periodu turi būti ne mažesnis, negu energetikos įmonės vidutiniškai suvartoja per 10 kalendorinių dienų, skaičiuojant pagal trejų praėjusių kalendorinių metų 10 kalendorinių dienų vartojimo vidurkį šaltuoju metų periodu. Šaltuoju metų periodu laikomas laikotarpis nuo lapkričio 1 dienos iki kovo 31 dienos imtinai.

4. Šiltuoju metų laikotarpiu (nuo balandžio 1 dienos iki spalio 31 dienos imtinai) energijos išteklių rezervinių atsargų poreikį ir kiekį nustato energetikos įmonės.

TAR pastaba. *29 straipsnio 1 dalyje nustatytas įpareigojimas energetikos įmonėms, kurios šilumos gamybai naudoja energijos išteklių rūšis, kurių dėl gamybos šaltinių techninių ypatybių nėra galimybės kaupti ar palaikyti, sudaryti sutartis su kita toje pačioje aprūpinimo šiluma sistemoje veikiančia šilumos gamybos įmone taikytinas nuo 2014 m. sausio 1 d. (įstatymas Nr. XII-554).*

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-554, 2013-10-15, Žin., 2013, Nr. 111-5490 (2013-10-24)

30 straipsnis. Energijos apskaita

1. Pagaminta, perduodama, skirstoma, parduodama, eksportuojama, importuojama ar tranzitu perduodama energija turi būti įtraukiama į apskaitą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos energijos apskaita turi būti tvarkoma energijos matavimo priemonėmis, kurių teisinis metrologinis patvirtinimas yra atliktas Lietuvos Respublikos metrologijos įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

3. Energijos matavimo priemones savo lėšomis įrengia ir eksploatuoja perdavimo, skirstymo ar laikymo energetikos objektus nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdančios energetikos įmonės.

4. Energijos matavimo priemones tarp energetikos objektų įrengia ir eksploatuoja energiją perduodančius energetikos objektus nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais juos valdančios energetikos įmonės savo lėšomis.

30[1] straipsnis. Už suvartotą energiją susidariusių vartotojo skolų ir permokų apmokėjimo tvarka

Dėl energetikos įmonės kaltės vykdant teisės aktuose įtvirtintus licencijuojamos veiklos įpareigojimus susidariusi vartotojo skola už suvartotą energiją ir (ar) energijos išteklius iš vartotojo gali būti išieškoma ne daugiau kaip už du mėnesius, ėjusius prieš einamąjį mėnesį, neskaičiuojant netesybų (delspinigių, palūkanų ar baudų) už visą klaidingai skaičiuoto mokesčio už suvartotą energiją ir (ar) energijos išteklius laikotarpį. Permoka už suvartotą energiją ir (ar) energijos išteklius vartotojui skaičiuojama už visą klaidingai skaičiuotą laikotarpį.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-788, 2017-11-21, paskelbta TAR 2017-11-28, i. k. 2017-18851

31 straipsnis. Duomenų saugojimas

1. Energetikos įmonės, vykdančios energijos ar energijos išteklių tiekimo veiklą, ne mažiau kaip penkerius metus saugo ir kompetentingoms valstybės institucijoms, tarp jų Tarybai ir Konkurencijos tarybai, šių prašymu pateikia visų sandorių su vartotojais (išskyrus buitinius vartotojus) ir perdavimo sistemos operatoriais, sudarytų pagal elektros energijos ar dujų tiekimo sutartis ir elektros energijos ar dujų rinkos išvestines finansines priemones, duomenis.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis sudaro išsamūs sandorių su vartotojais duomenys, tarp jų sandorių galiojimo terminai, tiekimo ir apmokėjimo sąlygos, šalių įsipareigojimai, sandorio vykdymo datos ir terminai, sandorio kainos, atitinkamo didmeninio vartotojo identifikavimo priemonės, taip pat išsami informacija apie visas neįvykdytas elektros energijos ar dujų tiekimo sutartis ir elektros energijos ar dujų rinkos išvestines finansines priemones.

3. Taryba gali nuspręsti tam tikrą iš energetikos įmonių gautos informacijos apie sandorius dalį pateikti rinkos dalyviams, jeigu komercine (gamybine) ar profesine paslaptimi laikoma informacija apie atskirus rinkos dalyvius ar atskirus sandorius nebus atskleista.

4. Duomenų saugojimo metodus ir priemones šio straipsnio tikslais nustato Taryba, vadovaudamasi Europos Komisijos paskelbtomis gairėmis.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

32 straipsnis. Energijos tranzitas

1. Energijos ar energijos išteklių tranzitas vyksta pagal energijos ar energijos išteklių siuntėjo, gavėjo ir perdavimo energetikos objektus valdančių energetikos įmonių sudarytas sutartis, vadovaujantis Energetikos chartijos sutarties nuostatomis ir atsižvelgiant į esamų perdavimo objektų pajėgumą ir šalies poreikių tenkinimo prioritetus.

2. Perdavimo objektus valdančios energetikos įmonės teikia Tarybai informaciją apie kiekvieną energijos tranzito pareikalavimą, sudarytas energijos tranzito sutartis ir atsisakymus jas sudaryti. Atsisakymas sudaryti energijos tranzito sutartį turi būti tinkamai motyvuotas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

PENKTASIS SKIRSNIS
EKSTREMALIOJI ENERGETIKOS PADĖTIS

33 straipsnis. Ekstremalioji energetikos padėtis

1. Ekstremalioji energetikos padėtis skelbiama, kai elektros energijos, gamtinių dujų ar naftos produktų tiekimas sumažėja tiek, kad iškyla grėsmė gyventojų saugumui, sveikatai ar šalies ūkio veiklai.

2. Valstybės lygio ekstremalioji energetikos padėtis skelbiama ir atšaukiama Vyriausybės nutarimu. Įstatymų nustatyta tvarka paskelbus nepaprastąją ar karo padėtį, be atskiro Vyriausybės nutarimo skelbiama ir ekstremalioji energetikos padėtis.

3. Savivaldybės lygio ekstremalioji energetikos padėtis skelbiama ir atšaukiama savivaldybės administracijos direktoriaus sprendimu.

4. Energetikos įmonės, susidarius šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms aplinkybėms, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka privalo pranešti Energetikos ministerijai ir savivaldybės administracijos direktoriui apie energijos tiekimo sumažėjimą ir priemones energijos tiekimui atnaujinti.

5. Paskelbus ekstremaliąją energetikos padėtį, energijos ir (ar) energijos išteklių tiekimas vartotojams gali būti Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka apribotas arba sustabdytas. Ekstremaliosios energetikos padėties metu energetikos įmonės, vykdančios Vyriausybės, jos įgaliotų valstybės institucijų ir (ar) savivaldybės administracijos direktoriaus nurodymus, už vartotojams padarytus nuostolius dėl energijos ar energijos išteklių tiekimo apribojimo ar nutraukimo neatsako.

6. Ekstremaliosios energetikos padėties metu vartotojai aprūpinami energijos ištekliais naudojant įstatymų nustatyta tvarka sudarytas naftos produktų valstybės atsargas.

7. Paskelbus ekstremaliąją energetikos padėtį, įmonės, gaminančios, perduodančios, skirstančios, transportuojančios, pakraunančios ir iškraunančios naftą ir naftos produktus, gamtines dujas, kurą, elektros energiją ir (ar) šilumos energiją, pirmiausia privalo tenkinti Lietuvos Respublikos vidaus vartotojų poreikius, pirmenybę teikdamos civilinės saugos sistemos pajėgų, taip pat nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų poreikiams.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-997, 2018-01-12, paskelbta TAR 2018-01-23, i. k. 2018-01009

8. Paskelbus ekstremaliąją energetikos padėtį, asmenys privalo vykdyti Vyriausybės, jos įgaliotų valstybės institucijų ir (ar) savivaldybės administracijos direktoriaus nurodymus. Jeigu ekstremaliosios energetikos padėties metu energetikos įmonės nevykdo nurodymų, Vyriausybė ar savivaldybės taryba turi teisę laikotarpiu, kol tęsis ekstremalioji energetikos padėtis, nušalinti šių įmonių valdymo organus ir įmonėms valdyti laikinai paskirti savo atstovus. Vyriausybės ar savivaldybės atstovai, atlikdami energetikos įmonių valdymo organų funkcijas, vadovaujasi Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais. Vyriausybės ar savivaldybės atstovai, veikdami pagal jiems suteiktus įgaliojimus, įgyja teises, pareigas ir atsakomybę, kurias Lietuvos Respublikos įstatymai nustato energetikos įmonių valdymo organams, jeigu šiame įstatyme ar kituose ekstremaliąją energetikos padėtį reglamentuojančiuose teisės aktuose nenustatyta kitaip.

9. Paskelbus ekstremaliąją energetikos padėtį, Vyriausybė ar jos įgaliotos valstybės institucijos turi teisę reguliuoti naftos, naftos produktų, energijos, energijos išteklių eksportą, importą, prekybą, kontroliuoti ir, atsižvelgdamos į rinkos sąlygas, apriboti naftos produktų, parduodamos energijos, energijos išteklių ir teikiamų paslaugų kainas, jeigu jos yra nepagrįstai didinamos.

10. Paskelbus ekstremaliąją energetikos padėtį, taikomos energetikos sektoriaus reguliavimo ir kitos poveikio priemonės, tarp jų ir lemiančios rinkos apribojimus, turi kuo mažiau trikdyti vidaus rinkos veikimą ir neturi būti taikomos platesniu mastu, negu yra būtina kilusioms grėsmėms suvaldyti.

11. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija apie taikomas priemones paskelbus ekstremaliąją energetikos padėtį nedelsdama praneša kitoms valstybėms narėms ir Europos Komisijai. Europos Komisija gali nuspręsti, kad taikomos priemonės turi būti iš dalies pakeistos ar panaikintos, jeigu jos iškreipia konkurenciją ir neigiamai veikia prekybą tokiu būdu, kuris neatitinka Europos Sąjungos interesų.

12. Ekstremaliosios energetikos padėties paskelbimo ir atšaukimo, taip pat kitus su tuo susijusius teisinius ir organizacinius pagrindus, kiek tai nenustatyta šiame įstatyme, reglamentuoja Lietuvos Respublikos civilinės saugos įstatymas.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
SKUNDŲ IR GINČŲ NAGRINĖJIMAS. ATSAKOMYBĖ

34 straipsnis. Ginčų sprendimas ne teismo tvarka

1. Vartotojas, manantis, kad energetikos įmonė, vykdydama energetikos veiklą, pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, susijusius su vartojimo sutartimi, pirmiausia privalo raštu kreiptis į energetikos įmonę ir nurodyti savo reikalavimus.

2. Energetikos įmonė privalo išnagrinėti vartotojo kreipimąsi ir jam motyvuotai atsakyti ne vėliau kaip per 30 dienų nuo kreipimosi gavimo dienos. Vartotojo kreipimąsi energetikos įmonė nagrinėja savo nustatyta tvarka, kurią privalo skelbti savo interneto svetainėje ir sudaryti sąlygas vartotojams su ja susipažinti kitais būdais.

3. Jeigu energetikos įmonė netenkina vartotojo reikalavimų arba juos tenkina iš dalies, atsakyme vartotojui turi būti pateikta informacija apie vartojimo ginčų neteisminio sprendimo instituciją ar kitą subjektą, kompetentingą spręsti ginčą. Vartotojo kreipimasis į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektą neatima vartotojo teisės kreiptis į teismą. Vartotojas turi teisę ginti savo teises ir kitais, šiame įstatyme nenumatytais, teisėtais būdais.

4. Vartotojų ir energetikos įmonių ginčus dėl energetikos objektų, įrenginių ir apskaitos priemonių naudojimo, energijos tiekimo nutraukimo, sustabdymo ar ribojimo, energijos taupymo paslaugų teikimo, dėl energetikos įmonių veiklos ar neveikimo tiekiant, skirstant, perduodant, laikant energiją, dėl prisijungimo, mokėjimo už suvartotą energiją ar paslaugas, valstybės reguliuojamų kainų ir (ar) tarifų taikymo, dėl energijos ir energijos išteklių tiekimo srautų balansavimo, taip pat kitus vartotojų ir energetikos įmonių ginčus energetikos srityje ne teismo tvarka nagrinėja Taryba.

5. Buitinių vartotojų ir energetikos įmonių ginčai nagrinėjami Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka. Kitų (ne buitinių) vartotojų ir energetikos įmonių ginčai nagrinėjami ne teismo tvarka pagal Tarybos nustatytas atitinkamų ginčų nagrinėjimo taisykles.

6. Taryba, išnagrinėjusi ginčą ne teismo tvarka ir priimdama sprendimą patenkinti vartotojo reikalavimus arba iš dalies patenkinti vartotojo reikalavimus, privalo spręsti dėl energetikos įmonės įpareigojimo grąžinti ar kompensuoti vartotojo patirtas išlaidas ir tokio grąžinimo ar kompensavimo sąlygų.

7. Tarybos sprendimai, priimti išnagrinėjus vartotojų ir energetikos įmonių ginčus, įsigalioja ir yra privalomi vykdyti, jeigu nė viena ginčo šalis per 30 dienų nuo Tarybos sprendimo dėl ginčo priėmimo nepareiškia ieškinio bendrosios kompetencijos teisme Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka, prašydama nagrinėti ginčą iš esmės. Kreipimasis į bendrosios kompetencijos teismą po Tarybos sprendimo dėl ginčo priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

8. Įsigaliojęs Tarybos sprendimas yra vykdomasis dokumentas. Jeigu šis sprendimas neįvykdomas, jis gali būti priverstinai vykdomas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

9. Tarybos procedūriniai sprendimai, priimti nagrinėjant vartotojo ir energetikos įmonės ginčą, tarp jų ir sprendimai atsisakyti nagrinėti ginčą, sustabdyti ar nutraukti ginčo nagrinėjimą, užkertantys kelią toliau nagrinėti ginčą, per 7 dienas nuo sprendimo įteikimo suinteresuotam asmeniui dienos gali būti skundžiami bendrosios kompetencijos teismui. Teismo nutartys dėl šioje dalyje nurodytų sprendimų neskundžiamos.

10. Taryba ne teismo tvarka nagrinėja tarp energetikos įmonių kylančius ginčus dėl energetikos įmonių veiklos ar neveikimo tiekiant, skirstant, perduodant, laikant energiją, dėl teisės energetikos įmonėms pasinaudoti tinklais ir sistemomis nesuteikimo, dėl prisijungimo, energijos ir energijos išteklių tiekimo srautų balansavimo, kainų ir tarifų taikymo. Šie ginčai nagrinėjami pagal Tarybos patvirtintas energetikos įmonių ginčų nagrinėjimo taisykles. Be to, energetikos įmonės, vadovaudamosi šio įstatymo ir Lietuvos Respublikos civilinių ginčų taikinamojo tarpininkavimo įstatymo nuostatomis, turi teisę kreiptis į Tarybą, prašydamos joms tarpininkauti ir (ar) jas taikinti, kad ginčas dėl šio ar kitų energetikos srities įstatymų reglamentuojamų santykių būtų išspręstas taikiai. Taryba nustato savo taikinamojo tarpininkavimo taisykles.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-576, 2013-11-07, Žin., 2013, Nr. 120-6048 (2013-11-23)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-2089, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19367
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

34[1] straipsnis. Skundų nagrinėjimas

1. Tarnyba Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka nagrinėja buitinių vartotojų skundus dėl energijos pirkimo–pardavimo sutarčių ir naujų buitinių vartotojų įrenginių prijungimo sutarčių nesąžiningų sąlygų taikymo. Tarnyba Lietuvos Respublikos nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatymo nustatyta tvarka nagrinėja ir buitinių vartotojų skundus dėl energijos tiekėjų nesąžiningos komercinės veiklos. Jeigu nustatoma nesąžiningos komercinės veiklos atvejų, energetikos įmonė atsako Nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatymo nustatyta tvarka.

2. Taryba pagal šiame ir atskirus energetikos sektorius reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytą kompetenciją nagrinėja skundus dėl energetikos objektų, įrenginių ir apskaitos priemonių techninės saugos, eksploatavimo, energijos kokybės reikalavimų, dėl prisijungimo prie energetikos objektų ar įrenginių, atsijungimo nuo jų techninių sąlygų, dėl energetikos įmonių atliekamo energijos tiekimo, skirstymo, perdavimo, laikymo ar neveikimo, dėl teisės energetikos įmonėms pasinaudoti tinklais ir (ar) sistemomis nesuteikimo ir kitų teisės aktuose nustatytų reguliuojamos energetikos veiklos reikalavimų laikymosi.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyti vartotojų skundai nagrinėjami Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo ir Tarybos nustatyta tvarka.

4. Tarybos sprendimai, priimti nagrinėjant skundus, gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

35 straipsnis. Atsakomybė

Asmenys, nesilaikantys ar nevykdantys šio įstatymo reikalavimų, atsako šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

36 straipsnis. Sankcijos ir jų taikymo tvarka

1. Energetikos įmonėms už pažeidimus vykdant reguliuojamąją veiklą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje numatytus pažeidimus, užtikrinant atitiktį teisės aktų nustatytoms reguliuojamosios veiklos sąlygoms, Taryba skiria baudas:

1) už viešai privalomos skelbti informacijos apie energetikos įmonės reguliuojamąją veiklą nepaskelbimą, už teisės aktuose nustatytos informacijos nepateikimą šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalyje nurodytiems asmenims, taip pat už neteisingos ar ne visos informacijos pateikimą vertikalios integracijos įmonei ir (ar) tinklų operatoriui – iki 10 procentų šios energetikos įmonės metinių pajamų, o kitą energetikos veiklą vykdančioms įmonėms – iki 10 procentų energetikos veiklą vykdančios įmonės metinių pajamų, gautų praėjusiais finansiniais metais iš konkrečios reguliuojamosios veiklos, kurią vykdant padarytas pažeidimas;

2) už teisės aktų nustatytų reguliuojamosios veiklos sąlygų pažeidimą arba jų nevykdymą, už Tarybos įpareigojimų (nurodymų) nevykdymą arba vykdymą ne laiku, už Tarybos didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turinčiam asmeniui nustatytų įpareigojimų nevykdymą, už įsipareigojimų nesilaikymą vertikalios integracijos įmonei ir (ar) tinklų operatoriui – iki 10 procentų šios energetikos įmonės metinių pajamų, o kitą energetikos veiklą vykdančioms įmonėms – iki 10 procentų energetikos veiklą vykdančios įmonės metinių pajamų, gautų praėjusiais finansiniais metais iš konkrečios reguliuojamosios veiklos, kurią vykdant padarytas pažeidimas;

3) už veiklos saugumo ir patikimumo bei vartotojų nediskriminavimo principų pažeidimą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus, už reguliuojamosios veiklos sąlygų pakartotinį pažeidimą per kalendorinius metus vertikalios integracijos įmonei ir (ar) tinklų operatoriui – iki 10 procentų šios energetikos įmonės metinių pajamų, o kitą energetikos veiklą vykdančioms įmonėms – iki 10 procentų energetikos veiklą vykdančios įmonės metinių pajamų, gautų praėjusiais finansiniais metais iš konkrečios reguliuojamosios veiklos, kurią vykdant padarytas pažeidimas;

4) už energijos perdavimo ar skirstymo veiklos nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo reikalavimų nevykdymą ar jų netinkamą vykdymą, vertikalios integracijos įmonei ir (ar) tinklų operatoriui – iki 10 procentų šios energetikos įmonės metinių pajamų, gautų praėjusiais finansiniais metais;

5) už Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatyme nustatytų pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) veiklos reikalavimų nesilaikymą – iki 10 procentų pastato šildymo ir

karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) metinių pajamų dydžio, gautų praėjusiais finansiniais metais.

2. Didmeninės energijos rinkos dalyviams už Reglamento (ES) Nr. 1227/2011 nuostatų pažeidimus Taryba skiria sankcijas:

1) už didmeninės energijos rinkos sandorių, įskaitant prekybos nurodymus, duomenų nepateikimą, prekybos vykdymą didmeninėje rinkoje neužsiregistravus Taryboje ar kitos valstybės narės nacionalinėje reguliavimo institucijoje, laiku nepranešus Tarybai, kad sandoris gali pažeisti Reglamento (ES) Nr. 1227/2011 3 ar 5 straipsnį, taip pat už didmeninės energijos rinkos skaidrumo ir vientisumo sąlygų, išskyrus šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytas sąlygas, pažeidimą skiria piniginę baudą nuo dviejų šimtų aštuoniasdešimt devynių eurų iki 2 procentų asmens metinių pajamų praėjusiais finansiniais metais iš veiklos, kurią vykdant padarytas pažeidimas, o jeigu asmenys neturėjo pajamų praėjusiais finansiniais metais iš veiklos, kurią vykdant padarytas pažeidimas, – iki keturiolikos tūkstančių keturių šimtų aštuoniasdešimt vieno euro, arba kreipiasi į teismą skirti laikiną apribojimą vykdyti veiklą didmeninėje energijos rinkoje;

2) už prekybą naudojantis viešai neatskleista informacija, tokios informacijos tinkamą neatskleidimą ir (ar) manipuliavimą (piktnaudžiavimą) didmeninėje energijos rinkoje skiria piniginę baudą nuo penkių šimtų septyniasdešimt devynių eurų iki 10 procentų asmens metinių pajamų praėjusiais finansiniais metais iš veiklos, kurią vykdant padarytas pažeidimas, o jeigu asmenys neturėjo pajamų praėjusiais finansiniais metais iš veiklos, kurią vykdant padarytas pažeidimas, – iki dviejų šimtų aštuoniasdešimt devynių tūkstančių šešių šimtų dvidešimties eurų, arba kreipiasi į teismą skirti laikiną apribojimą vykdyti veiklą didmeninėje energijos rinkoje.

3. Energetikos įmonėms už Tarybos, jos įgaliotų Tarybos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, ar asmenų, nurodytų šio įstatymo 24^1 straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose, reikalavimų, duotų atliekant šio įstatymo 24^1 straipsnyje nurodytus veiksmus, nevykdymą Taryba skiria baudą iki 0,5 procento energetikos įmonės metinių pajamų, gautų praėjusiais finansiniais metais. Kitiems juridiniams ir fiziniams asmenims už šioje dalyje nurodytus pažeidimus Taryba skiria baudą iki šešių tūkstančių eurų.

4. Jeigu dėl šio straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose išvardytų pažeidimų asmuo gavo pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengė nuostolių ar padarė žalos ir tokių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar žalos dydis viršijo šiuose punktuose nurodytų baudų dydžius, Taryba turi teisę skirti baudą iki dvigubo asmens dėl šio straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose išvardytų pažeidimų gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydžio.

5. Taryba kreipiasi į teismą skirti laikiną apribojimą vykdyti veiklą didmeninėje energijos rinkoje, kai, Tarybai paskyrus baudą, per Tarybos nustatytą protingą terminą, ne ilgesnį kaip du mėnesiai, asmuo nenutraukia daryti šio straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose išvardytų pažeidimų, arba, esant faktinėms aplinkybėms, laikinas apribojimas vykdyti veiklą yra efektyvesnė priemonė negu baudos skyrimas. Taryba skiria šio straipsnio 4 dalyje nurodytą piniginę baudą visais atvejais, kai asmuo dėl šio straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose išvardytų pažeidimų gavo pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengė nuostolių ar padarė žalos.

6. Tais atvejais, kai nesąžiningos konkurencijos veiksmus ar vartotojų nediskriminavimo principų pažeidimą energetikos sektoriuje pagal kompetenciją tiria Konkurencijos taryba, šių veiksmų tyrimas atliekamas, privalomi nurodymai energetikos įmonėms, didmeninės energijos rinkos dalyviams duodami ir atsakomybė už pažeidimus nustatoma, įskaitant energetikos įmonėms, didmeninės energijos rinkos dalyviams taikomas sankcijas, Konkurencijos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis. Šiuo tikslu Taryba ir Konkurencijos taryba bendradarbiauja tarpusavyje, siekdamos efektyviai nustatyti nesąžiningos konkurencijos veiksmų ar vartotojų nediskriminavimo principų pažeidimų energetikos sektoriuje mastą ir poveikį energijos vartotojams ir (ar) kitoms energetikos įmonėms, didmeninės energijos rinkos dalyviams. Energetikos įmonės, didmeninės energijos rinkos dalyviai už tuos pačius pažeidimus atsako tik pagal šį įstatymą arba pagal Konkurencijos įstatymą, atsižvelgiant į nustatytą Tarybos ar Konkurencijos tarybos kompetenciją.

7. Taryba, skirdama baudą ir (ar) kreipdamasi į teismą skirti laikiną apribojimą vykdyti veiklą didmeninėje energijos rinkoje, kartu nustato protingą terminą, ne ilgesnį kaip du mėnesiai, pažeidimui pašalinti, jeigu pažeidimą pašalinti yra objektyviai įmanoma. Jeigu pažeidimas yra mažareikšmis, tai yra energetikos įmonė, didmeninės energijos rinkos dalyvis nepadarė esminės žalos kitų asmenų interesams, nutraukė pažeidimą, pašalino pažeidimo padarinius, o teisės aktų reikalavimų laikymasis atsižvelgiant į faktines aplinkybes gali būti užtikrintas kitais būdais ir (ar) kitomis priemonėmis, Taryba, vadovaudamasi

teisingumo ir protingumo kriterijais, gali taikyti nuobaudą – įspėjimą, neskirdama baudos ir (ar) nesikreipdama į teismą skirti laikiną apribojimą vykdyti veiklą didmeninėje energijos rinkoje.

8. Energetikos įmonėms, didmeninės energijos rinkos dalyviams skiriamos sankcijos atsižvelgiant į:

1) pažeidimo pavojingumą;

2) pažeidimo trukmę;

3) pažeidimo pasekmes;

4) energetikos įmonės, didmeninės energijos rinkos dalyvių atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes.

9. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad pažeidimą padariusi energetikos įmonė, didmeninės energijos rinkos dalyviai savo noru užkirto kelią žalingoms pažeidimo pasekmėms, padėjo išaiškinti pažeidimo aplinkybes, nedelsdami ėmėsi priemonių pažeidimui pašalinti.

10. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad energetikos įmonė, didmeninės energijos rinkos dalyviai kliudė nustatyti pažeidimo aplinkybes, slėpė padarytą pažeidimą, tęsė pažeidimą, nepaisydami Tarybos nurodymo nutraukti neteisėtą veiklą, arba padarė pažeidimą, dėl kurio šiai energetikos įmonei per paskutinius 12 mėnesių buvo skirta sankcija (įspėjimas, bauda, laikinas apribojimas vykdyti veiklą didmeninėje energijos rinkoje).

11. Taryba, nustatydama sankciją, atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis gali pripažinti ir kitas šiame įstatyme nenurodytas aplinkybes.

12. Skiriamos sankcijos nustatomos įvertinus šio straipsnio 8 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytas aplinkybes. Nustatytos sankcijos mažinamos, jeigu yra atsakomybę lengvinančių aplinkybių, arba didinamos, jeigu yra atsakomybę sunkinančių aplinkybių. Kai yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, sankcijos nustatomos atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą.

13. Kai Taryba svarsto sankcijos skyrimo klausimą, dalyvauja energetikos įmonės, didmeninės energijos rinkos dalyvio, kuris įtariamas padaręs pažeidimą ir kuriam skiriama sankcija, vadovas ir (ar) jo įgaliotas atstovas, kurie turi teisę būti išklausyti ir duoti paaiškinimus. Jeigu šie asmenys nedalyvauja, sankcijos skyrimo klausimas gali būti išnagrinėtas tik tais atvejais, kai yra duomenų, kad jiems buvo laiku pranešta apie šio klausimo nagrinėjimo vietą ir laiką, ir negautas jų prašymas atidėti klausimo nagrinėjimą. Tuo atveju, kai yra gautas prašymas atidėti klausimo nagrinėjimą, šis klausimas gali būti išnagrinėtas nedalyvaujant asmeniui, jeigu Taryba, pripažinusi neatvykimo į klausimo nagrinėjimą priežastis nesvarbiomis, atmeta asmens prašymą atidėti klausimo nagrinėjimą.

14. Tarybos sprendimas dėl sankcijos skyrimo turi būti priimtas per šešis mėnesius nuo pažeidimo nustatymo dienos. Tęstinio pažeidimo atveju sankcija gali būti paskirta ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo pažeidimo paaiškėjimo dienos. Už pažeidimus, nuo kurių padarymo dienos praėjo daugiau kaip penkeri metai, sankcijos negali būti skiriamos.

15. Už tą patį pažeidimą gali būti skiriama tik viena sankcija, išskyrus sankcijas, numatytas šio straipsnio 5 dalyje. Sankcijos skyrimas neatleidžia nuo pareigos, už kurios nevykdymą paskirta sankcija, vykdymo.

16. Tarybos paskirta bauda į valstybės biudžetą sumokama Tarybos nustatyta tvarka ir terminais.

17. Tarybos sprendimas dėl sankcijos skyrimo per 30 dienų nuo jo priėmimo dienos gali būti skundžiamas teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

18. Tarybos sprendimas dėl sankcijos skyrimo įsigalioja po 30 dienų nuo jo priėmimo dienos, jeigu per šį laiką įstatymų nustatyta tvarka sprendimas nebuvo apskųstas teismui. Tuo atveju, jeigu Taryba sprendimu ne tik skiria sankciją, bet ir nustato įpareigojimus, Tarybos sprendimas dalyje dėl įpareigojimų nustatymo įsigalioja sprendimo priėmimo dieną, jeigu pačiame sprendime nenustatyta vėlesnė jo įsigaliojimo data. Tarybos sprendimo dėl įpareigojimų nustatymo apskundimas teismui įpareigojimų vykdymo nesustabdo, jeigu teismas nenusprendžia kitaip.

19. Tarybos sprendimas dėl sankcijos skyrimo yra vykdytinas ir vykdomasis dokumentas. Tarybos sprendimas vykdomas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

20. Tarybos sprendimo dėl sankcijos skyrimo ir įpareigojimų nustatymo nuorašas asmeniui išsiunčiamas ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo.

21. Taryba, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, patvirtina sankcijų skyrimo taisykles.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-576, 2013-11-07, Žin., 2013, Nr. 120-6048 (2013-11-23)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

SEPTINTASIS SKIRSNIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

37 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimo tvarka

1. Energetikos įmonės, gavusios vartotojų (fizinių ar juridinių asmenų) prašymą, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir sąlygomis išperka arba eksploatuoja vartotojams nuosavybės teise priklausančius ir jų lėšomis iki 2002 m. liepos 1 d. įrengtus bendrai naudojamus energetikos objektus, skirtus energijai perduoti ir (ar) skirstyti. Energetikos įmonė ir prašymą pateikęs vartotojas tarpusavio sutarimu derina vartotojams nuosavybės teise priklausančių ir jų lėšomis iki 2002 m. liepos 1 d. įrengtų bendrai naudojamų energetikos objektų išpirkimo ar eksploatavimo tvarką ir sąlygas, kiek tai neprieštarauja Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytiems reikalavimams. Jeigu energetikos įmonė ir vartotojas nesusitaria dėl energetikos objektų išpirkimo ar eksploatavimo tvarkos ir sąlygų, energetikos įmonė ir (ar) vartotojas gali kreiptis į Tarybą dėl šios tvarkos ir sąlygų nustatymo. Taryba, nustatydama energetikos objektų išpirkimo ar eksploatavimo tvarką ir sąlygas, vadovaujasi sąžiningumo, protingumo ir teisingumo reikalavimais bei atitinkamais energetikos srities teisės aktais.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

2. Valstybei ar savivaldybei nuosavybės teise priklausantys energetikos objektai, skirti energijai perduoti ir (ar) skirstyti, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka parduodami energetikos įmonėms, turinčioms teisę verstis atitinkama energetikos veikla, už kainą, nustatomą pagal energetikos objektų vertę, nustatytą vadovaujantis turto ir verslo vertinimą reglamentuojančiais teisės aktais. Parduodamų energetikos objektų vertės nustatymą gali inicijuoti ir energetikos įmonė, jeigu asmenys, patikėjimo teise valdantys valstybei ar savivaldybei nuosavybės teise priklausančius energetikos objektus, sutinka su tuo. Parduodamų energetikos objektų kaina gali būti mažinama atsižvelgiant į objektų nusidėvėjimą per laikotarpį nuo turto vertinimo atlikimo iki sutarties sudarymo, energetikos įmonės patirtų turto vertinimo sąnaudų sumą ar kitus objektyvius vertę mažinančius veiksnius, vertintus turto vertinimo metu ir pasikeitusius po jo atlikimo. Valstybei ar savivaldybei nuosavybės teise priklausantys energetikos objektai perduodami energetikos įmonei po to, kai asmenys, patikėjimo teise valdantys šiuos objektus, sudaro pirkimo–pardavimo sutartį (toliau – sutartis) su energetikos įmone. Sutartyje turi būti nustatytas atlyginimo už perduodamą energetikos objektą būdas, terminai, energetikos objekto naudojimo tikslas. Sutartis sudaroma tik po to, kai energetikos objektų pardavimui ir sutarties projektui pritaria atitinkamai Vyriausybė arba savivaldybės taryba. Teikiant Vyriausybei ar savivaldybės tarybai sutarties projektą dėl pritarimo, pagrindžiama būtinybė parduoti energetikos objektą energetikos įmonei ir kartu pateikiama energetikos objekto turto vertinimo ataskaita. Asmenys, patikėjimo teise valdę valstybei ar savivaldybei nuosavybės teise priklausančius energetikos objektus, už šių objektų pardavimą gautas lėšas, atskaitę parduotų objektų vertės nustatymo paslaugas įsigyjant patirtas išlaidas, atitinkamai perveda į valstybės ar savivaldybės biudžetą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304

3. Energetikos įmonės Vyriausybės nustatyta tvarka ir sąlygomis Vyriausybės įgaliotai institucijai arba savivaldybės administracijos direktoriui pagal kompetenciją teikia informaciją apie naudojamus į apskaitą neįtrauktus energetikos objektus, kurie neturi savininko arba kurių savininkai nežinomi (toliau – bešeimininkiai energetikos objektai). Vyriausybės įgaliota institucija arba savivaldybės administracijos direktorius bešeimininkius energetikos objektus Vyriausybės nustatyta tvarka įtraukia į apskaitą ir imasi priemonių šių objektų savininkams nustatyti. Vyriausybės įgaliota institucija arba savivaldybės administracijos direktorius pareiškimą dėl bešeimininkio energetikos objekto perdavimo valstybės arba savivaldybės nuosavybėn teismui paduoda suėjus keturiems mėnesiams nuo tos dienos, kurią šis objektas įtrauktas į apskaitą. Bešeimininkiai energetikos objektai, kurie teismo sprendimu perduoti valstybės arba savivaldybės nuosavybėn, atitinkamu Vyriausybės ar savivaldybės tarybos sprendimu parduodami, išnuomojami ar kitaip suteikiami naudotis jų teritorijoje veikiančiai energijos perdavimo ar skirstymo įmonei.

4. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos netaikomos sąžiningai įgytiems ir teisėtai valdomiems energetikos objektams, nors jų valdytojai įgyjamąja senatimi dar nėra įgiję nuosavybės teisės į šiuos objektus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS VALDAS ADAMKUS

Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/42/EEB dėl naudingumo koeficiento reikalavimų naujiems karšto vandens katilams, deginantiems skystąjį arba dujinį kurą (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 11 tomas, p. 186), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/28/EB, iš dalies keičiančia Direktyvą 2005/32/EB, nustatančią ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą, taip pat Tarybos direktyvą 92/42/EEB bei direktyvų 96/57/EB ir 2000/55/EB nuostatas, susijusias su Komisijai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais (OL 2008 L 81, p. 48).

2. 1992 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 92/75/EEB dėl buitinių prietaisų energijos ir kitų išteklių sunaudojimo parodymo ženklinant gaminį bei pateikiant standartinę informaciją apie gaminį (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 11 tomas, p. 216) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/30/ES dėl su energija susijusių gaminių suvartojamos energijos ir kitų išteklių nurodymo ženklinant gaminį ir apie jį pateikiant standartinę informaciją (OL 2010 L 153, p. 1).

3. 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/91/EB dėl pastatų energinio naudingumo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 12 skyrius, 2 tomas, p. 168) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo (OL 2010 L 153, p. 13).

4. 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/89/EB dėl priemonių siekiant užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą ir investicijas į infrastruktūrą (OL 2006 L 33, p. 22).

5. 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/32/EB dėl energijos galutinio vartojimo efektyvumo ir energetinių paslaugų, panaikinanti Tarybos direktyvą 93/76/EEB (OL 2006 L 114, p. 64), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1137/2008 dėl kai kurių teisės aktų, kuriems taikoma Sutarties 251 straipsnyje nustatyta tvarka, nuostatų, susijusių su reguliavimo procedūra su tikrinimu, suderinimo su Tarybos sprendimu 1999/468/EB (OL 2008 L 311, p. 1).

6. 2009 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 245/2009, kuriuo įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/32/EB, nustatant liuminescencinių lempų su įmontuotu balastiniu įtaisu, didelio intensyvumo išlydžio lempų, balastinių įtaisų ir tas lempas naudoti pritaikytų šviestuvų ekologinio projektavimo reikalavimus, ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/55/EB (OL 2009 L 76, p. 17), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 347/2010, kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 245/2009 dėl liuminescencinių lempų be įmontuoto balastinio įtaiso, didelio intensyvumo išlydžio lempų, balastinių įtaisų ir tas lempas naudoti pritaikytų šviestuvų ekologinio projektavimo reikalavimų (OL 2010 L 104, p. 20).

7. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičianti bei vėliau panaikinanti direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL 2009 L 140, p. 16).

8. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL 2009 L 211, p. 55).

9. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/55/EB (OL 2009 L 211, p. 94).

10. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantis Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (OL 2009 L 211, p. 1).

11. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 714/2009 dėl prieigos prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo sąlygų, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1228/2003 (OL 2009 L 211, p. 15).

12. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2009 dėl teisės naudotis gamtinių dujų perdavimo tinklais sąlygų, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1775/2005 (OL 2009 L 211, p. 36), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 715/2009 dėl teisės naudotis gamtinių dujų perdavimo tinklais sąlygų, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1775/2005 (OL 2009 L 309, p. 87).

13. 2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 643/2009, kuriuo įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB nustatomi buitinių šaldymo aparatų ekologinio projektavimo

reikalavimai (OL 2009 L 191, p. 53), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 643/2009, kuriuo įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB nustatomi buitinių šaldymo aparatų ekologinio projektavimo reikalavimai (OL 2009 L 226, p. 23).

14. 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/30/ES dėl su energija susijusių gaminių suvartojamos energijos ir kitų išteklių nurodymo ženklinant gaminį ir apie jį pateikiant standartinę informaciją (OL 2010 L 153, p. 1).

15. 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo (OL 2010 L 153, p. 13).

16. 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1227/2011 dėl didmeninės energijos rinkos vientisumo ir skaidrumo (OL 2011 L 326, p. 1).

17. 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB (OL 2012 L 315, p. 1).

Papildyta punktu:
Nr. XII-2703, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26482

Priedo pakeitimai:
Nr. XII-576, 2013-11-07, Žin., 2013, Nr. 120-6048 (2013-11-23)

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. IX-1644, 2003-06-24, Žin., 2003, Nr. 69-3118 (2003-07-10)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO 6, 12, 16, 17, 18 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. X-387, 2005-11-15, Žin., 2005, Nr. 142-5104 (2005-12-03)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO 1, 5, 20 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO PRIEDU ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja nuo 2006 m. sausio 1 d.

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. X-1108, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2124 (2007-05-19)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO 5, 19, 20 STRAIPSNIŲ IR ĮSTATYMO PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. X-1767, 2008-11-06, Žin., 2008, Nr. 135-5228 (2008-11-25)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO 2, 4, 6, 16, 17, 21, 27, 28 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI ĮSTATYMO PAPILDYMO 7(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus 6 straipsnį, įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.

5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-130, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-352 (2009-01-27)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO 4, 6, 7, 8, 10, 17, 18, 24 IR 25 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja 2009 m. vasario 1 d.

6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-827, 2010-05-20, Žin., 2010, Nr. 67-3337 (2010-06-10)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO 2, 6, 7(1), 16, 19, 21, 26 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1542, 2011-06-28, Žin., 2011, Nr. 91-4319 (2011-07-19)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO 18 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2011 m. spalio 1 d.

8.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1888, 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 160-7576 (2011-12-28)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Nauja įstatymo redakcija
Šis įstatymas, išskyrus 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 27 straipsnio 6 dalį ir šio straipsnio 5 dalį, įsigalioja 2012 m. sausio 1 d.
Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 27 straipsnio 6 dalis įsigalioja 2013 m. sausio 9 d.
Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 27 straipsnio 5 dalis netenka galios 2013 m. liepos 9 d.
Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 27 straipsnio 5 dalies nuostatos nuo 2013 m. sausio 9 d. taikomos tikrinant visų pastatų, išskyrus viešosios paskirties pastatus, atitiktį nustatytiems energijos vartojimo efektyvumo reikalavimams.

9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-2093, 2012-06-21, Žin., 2012, Nr. 76-3936 (2012-06-30)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO 1 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

10.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-382, 2013-06-18, Žin., 2013, Nr. 68-3414 (2013-06-28)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO 2, 19, 23 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 19(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus 5 straipsnio 4 dalį, įsigalioja 2013 m. liepos 1 d.
Energetikos įmonių nustatytos centralizuotai tiekiamų suskystintų naftos dujų kainos galioja iki 2013 m. gruodžio 1 d. Centralizuotai suskystintas naftos dujas vartotojams tiekiančioms energetikos įmonėms Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 30 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimai taikomi nuo 2014 m. liepos 1 d.

11.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-554, 2013-10-15, Žin., 2013, Nr. 111-5490 (2013-10-24)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO 29 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 29 straipsnio 1 dalyje nustatytas įpareigojimas energetikos įmonėms, kurios šilumos gamybai naudoja energijos išteklių rūšis, kurių dėl gamybos šaltinių techninių ypatybių nėra galimybės kaupti ar palaikyti, sudaryti sutartis su kita toje pačioje aprūpinimo šiluma sistemoje veikiančia šilumos gamybos įmone taikytinas nuo 2014 m. sausio 1 d.

12.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-576, 2013-11-07, Žin., 2013, Nr. 120-6048 (2013-11-23)
ENERGETIKOS ĮSTATYMO 2, 8, 26, 34, 36 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 5 straipsnyje išdėstyta Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 36 straipsnio 1 dalies nuostata, kad energetikos įmonėms už pažeidimus vykdant reguliuojamąją veiklą, užtikrinant atitiktį teisės aktų nustatytoms reguliuojamosios veiklos sąlygoms, Komisija skiria sankcijas nenumatydama pažeidimų pašalinimo termino, taikoma tik po šio įstatymo įsigaliojimo energetikos įmonių padarytiems pažeidimams.

Pakeitimai:

1. Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1176, 2014-09-25, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13570
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 36 straipsnio pakeitimo įstatymas

2.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1533, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21290
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 2, 6 ir 15 straipsnių pakeitimo įstatymas

3.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2089, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19367

Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 34 straipsnio pakeitimo ir Įstatymo papildymo 34-1 straipsniu įstatymas

4.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2703, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26482
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 2, 6, 34 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymas

5.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2485, 2016-06-23, paskelbta TAR 2016-07-04, i. k. 2016-18455
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 8 straipsnio pakeitimo įstatymas

6.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2650, 2016-09-27, paskelbta TAR 2016-10-06, i. k. 2016-24690
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 22 straipsnio pakeitimo įstatymas

7.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-553, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12056
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 5, 6, 8, 16, 36 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 24-1 straipsniu įstatymas

8.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-603, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12304
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 2, 6, 9, 25, 30 ir 37 straipsnių pakeitimo įstatymas

9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-565, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12064
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 21, 23 ir 24 straipsnių pakeitimo įstatymas

10.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-709, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18144
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 8, 17 ir 21 straipsnių pakeitimo įstatymas

11.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-788, 2017-11-21, paskelbta TAR 2017-11-28, i. k. 2017-18851
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 papildymo 30-1 straipsniu įstatymas

12.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-997, 2018-01-12, paskelbta TAR 2018-01-23, i. k. 2018-01009
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 33 straipsnio pakeitimo įstatymas

13.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1449, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11761
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 6, 9 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 13-1 straipsniu įstatymas

14.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1455, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11768
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 2, 6, 9, 21, 22, 28 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 22-1 straipsniu įstatymas

15.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2018, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05353
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 14 ir 22-1 straipsnių pakeitimo įstatymas

16.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1625, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18858
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 2, 8, 16, 19-1, 23 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 16-1 straipsniu įstatymas

17.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1968, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03166

Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 2, 4, 8, 15, 16, 16-1, 19, 19-1, 22, 23, 24-1, 25, 26, 28, 31, 32, 34, 34-1, 36, 37 straipsnių pakeitimo ir 9 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas

18.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2085, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07395
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 8, 13, 21, 23 ir 24 straipsnių pakeitimo įstatymas

19.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2202, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09725
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 24 straipsnio pakeitimo įstatymas

20.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2174, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09947
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 2 ir 18 straipsnių pakeitimo įstatymas

21.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2707, 2019-12-19, paskelbta TAR 2019-12-30, i. k. 2019-21554
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 21 straipsnio pakeitimo įstatymas

22.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2867, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09586
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 2, 3, 8, 13-1, 19, 27 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 18-1 straipsniu įstatymas

23.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3016, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13233
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 2 straipsnio pakeitimo įstatymas

24.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3138, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-06-30, i. k. 2020-14375
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 2, 6, 8, 13-1, 21, 22, 23, 24, 28 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 28-1 ir 28-2 straipsniais įstatymas

25.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3337, 2020-10-20, paskelbta TAR 2020-10-26, i. k. 2020-22205
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 15 straipsnio pakeitimo įstatymas

26.Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3431, 2020-11-10, paskelbta TAR 2020-11-20, i. k. 2020-24606
Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 13-1 straipsnio pakeitimo įstatymas

Suvestinė redakcija nuo 2020-11-01 iki 2021-01-31

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2000, Nr. 66-1984, i. k. 1001010ISTAIII-1881

Nauja redakcija nuo 2012-02-07:
Nr. XI-1919, 2012-01-17, Žin. 2012, Nr. 17-752 (2012-02-07), i. k. 1121010ISTA0XI-1919

LIETUVOS RESPUBLIKOS ELEKTROS ENERGETIKOS ĮSTATYMAS

2000 m. liepos 20 d. Nr. VIII-1881
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato Lietuvos Respublikos elektros energetikos sektoriaus valstybinio valdymo, reguliavimo, priežiūros ir kontrolės bei veiklos elektros energetikos sektoriuje organizavimo teisinius pagrindus, taip pat reglamentuoja elektros energijos gamintojų, paslaugų teikėjų, vartotojų ir valstybinį elektros energetikos sektoriaus reguliavimą, priežiūrą ir kontrolę vykdančių institucijų tarpusavio santykius elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstymo, tiekimo ir vartotojų teisių ir teisėtų interesų užtikrinimo srityse.

2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. Atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartis – sutartis, pagal kurią fizinis arba juridinis asmuo sutinka iš elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių gamintojo tiesiogiai pirkti elektros energiją, o gamintojas – ją parduoti.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

1^1. **Balansavimo energija** – elektros energija, kuri yra suvartojama (nesuvartojama) ar pagaminama (nepagaminama) nesilaikant balansavimo energijos tiekėjų grafikuose, sudarytuose Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos patvirtintose Prekybos elektros energija taisyklėse nustatyta tvarka ir sąlygomis, nurodytų elektros energijos kiekių.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

2. **Balansavimo energijos tiekėjas** – asmuo, prekiaujantis balansavimo energija su perdavimo sistemos operatoriumi.

3. **Buitinis elektros energijos vartotojas** (toliau – **buitinis vartotojas**) – fizinis asmuo, perkantis elektros energiją asmeniniams, šeimos ar namų ūkio poreikiams, nesusijusiems su ūkine komercine ar profesine veikla.

3^1. **Didelio naudingumo kogeneracija** – kombinuotas šilumos ir elektros energijos gamybos procesas, kai sutaupoma ne mažiau kaip 10 procentų kuro (pirminės energijos), palyginti su atskira palyginamąja šilumos ir elektros energijos gamyba, arba sutaupoma kuro mažesnės negu 1 MW elektrinės galios kogeneracijos blokui.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

4. **Didmeninė prekyba elektros energija** – prekyba elektros energija pagal dvišales sutartis, išskyrus su elektros energijos vartotojais sudaromas sutartis, ir (ar) prekyba elektros biržoje.

5. **Elektros energetikos įmonė** – asmuo, kuris verčiasi bent viena iš šių veiklos rūšių: elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstymo, tiekimo veikla ir yra atsakingas už susijusius su šių rūšių veikla komercinius, techninius ir (ar) eksploatavimo įpareigojimus.

6. **Elektros energetikos sektorius** – valstybės energetikos sektoriaus dalis, apimanti elektros energijos gamybą, perdavimą, skirstymą, tiekimą, paklausos telkimą, vartojimą ir prekybą elektros energija.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

7. **Elektros energetikos sistema** – visuma tarpusavyje suderintu režimu veikiančių elektros įrenginių, skirtų elektros energijai gaminti, perduoti ir skirstyti.

7^1. **Elektros energetikos sistemos adekvatumas** – elektros energetikos sistemos gebėjimas užtikrinti elektros energijos gamybos ir vartojimo balansą ir elektros energijos tiekimo saugumą bet kuriuo momentu, esant normaliai ir avarinei sistemos būklei.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

7^2. **Elektros energetikos sistemos pajėgumai** (toliau – **pajėgumai**) – atskirų asmens nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomų elektros energijos gamybos, energijos kaupimo įrenginių elektros sistemoje, nepriklausomų elektros energijos paklausos telkėjų sutelktų įrenginių galima tam tikra galia esant įprastoms sąlygoms, neatsižvelgiant į laiko ribojimus ar trumpalaikius nuokrypius.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

8. **Elektros energija** – aktyvioji elektros energija, kuria teisės aktų nustatyta tvarka prekiaujama tarp elektros energijos rinkos dalyvių ir kuri yra skirta galutiniam suvartojimui, patiekiant ją kaip prekę vartotojui.

9. **Elektros energiją iš atsinaujinančių išteklių gaminantis vartotojas** (toliau – **gaminantis vartotojas**) – elektros energijos vartotojas ar kitas asmuo, gaminantys elektros energiją iš atsinaujinančių išteklių elektros energijos gamybos įrenginiuose, valdomuose nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais, savo reikmėms ir ūkio poreikiams tenkinti ir turintys teisę pagamintą, bet savo reikmėms ir ūkio poreikiams nesuvartotą elektros energiją patiekti į elektros tinklus Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo nustatyta tvarka.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-2201, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09724

10. **Elektros energijos birža** (toliau – **elektros birža**) – didmeninės prekybos elektros energija sistema, organizuojama elektros biržos operatoriaus Prekybos elektros energija taisyklėse nustatyta tvarka ir sąlygomis.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

11. **Elektros energijos biržos dalyvis** (toliau – **elektros biržos dalyvis**) – elektros biržos operatoriaus duomenų bazėje įregistruotas elektros energijos rinkos dalyvis, kuris verčiasi didmenine prekyba elektros energija, teikdamas pasiūlymus pirkti ir (ar) parduoti elektros energiją elektros biržoje.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

12. **Elektros energijos biržos operatorius** (toliau – **elektros biržos operatorius**) – asmuo, administruojantis elektros biržą ir organizuojantis elektros biržoje vykdomą didmeninę prekybą elektros energija, veikiantis šiame įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

13. **Elektros energijos gamintojas** (toliau – **gamintojas**) – asmuo, gaminantis elektros energiją ir turintis atitinkamą leidimą verstis šia veikla.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

14. **Elektros energijos garantinis tiekimas** (toliau – **garantinis tiekimas**) – elektros energijos tiekimas, siekiant užtikrinti vartotojų, kurie nustatyta tvarka nepasirinko nepriklausomo tiekėjo arba kurių pasirinktas nepriklausomas tiekėjas nevykdo savo įsipareigojimų, nutraukia veiklą arba elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį, aprūpinimą elektros energija.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

14^1. *Neteko galios nuo 2020-06-26*
Straipsnio dalies naikinimas:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

14^2. **Elektros energijos paklausos telkimas** (toliau – paklausos telkimas) – asmens veikla, apimanti jo paties ir (arba) grupės kitų vartotojų elektros energijos paklausos pokyčių ir (arba) elektros energijos gamybos derinimą, siekiant nesuvartotos arba pagamintos elektros energijos kiekį ir (arba) nesuvartotą arba patiektą galią parduoti, pirkti arba pateikti aukcionui elektros energijos, balansavimo ir rezervinės galios rinkose.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

15. **Elektros energijos rinka** – asmenų, kurie verčiasi elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstymo, tiekimo ir paklausos telkimo veikla, santykių visuma, kuri apima didmeninę ir mažmeninę prekybą elektros energija ir sisteminių paslaugų teikimą ir yra paremta teisėtumo ir lygiateisiškumo principais, taikant reguliuojamojo trečiųjų asmenų dalyvavimo principą elektros energijai persiųsti.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

16. **Elektros energijos rinkos dalyvis** (toliau – rinkos dalyvis) – asmuo, kuris verčiasi didmenine prekyba elektros energija Prekybos elektros energija taisyklėse nustatytais būdais. Rinkos dalyviais laikomi perdavimo sistemos operatorius, skirstomųjų tinklų operatoriai, elektros energijos gamintojai, tiekėjai, balansavimo energijos tiekėjai, nepriklausomi elektros energijos paklausos telkėjai, taip pat asmenys, turintys leidimą eksportuoti elektros energiją į valstybes, kurios nėra valstybės narės, ar importuoti elektros energiją iš valstybių, kurios nėra valstybės narės.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

17. **Elektros energijos sąnaudos** – visos elektros energijos sąnaudos, kurios patiriamos teikiant elektros energijos persiuntimo paslaugą perdavimo ir skirstomaisiais tinklais ir kurios apskaičiuojamos kaip skirtumas tarp visos perdavimo sistemos operatoriaus ar skirstomųjų tinklų operatoriaus gautos elektros energijos ir vartotojų suvartotos ar kitiems operatoriams persiųstos elektros energijos kiekio.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

17[1]. **Elektros įrenginių prijungimo prie elektros tinklų ketinimų protokolas** (toliau – **ketinimų protokolas**) – elektros tinklų operatoriaus ir gamintojo susitarimas, kuriuo, be kita ko, gamintojas įsipareigoja per nustatytą laikotarpį parengti savo elektros įrenginius prijungti prie elektros tinklų, o tinklų operatorius – per nustatytą laikotarpį prijungti gamintojo elektros įrenginius prie savo valdomų elektros tinklų.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884

18. **Elektros tinklai** – elektros energijos perdavimo ir (ar) skirstomieji tinklai, tai yra visuma tarpusavyje suderintu režimu veikiančių elektros įrenginių, skirtų elektros energijai perduoti ir (ar) skirstyti.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

18[1]. **Energijos kaupimo įrenginys elektros sistemoje** – įrenginys, kuriame gali būti kaupiama ir į elektros tinklus atiduodama elektros energija arba įrenginys, kuriame elektros energija gali būti konvertuojama į kitos rūšies energiją ir vėl kaip elektros energija grąžinama į elektros tinklus (įskaitant elektros baterijas, hidroakumuliacines elektrines, kondensatorius, suspausto oro ar vandenilio saugyklas).
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884

18[2]. **Esami pajėgumus užtikrinantys įrenginiai** – asmens nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomi elektros energijos gamybos, energijos kaupimo įrenginiai elektros sistemoje ir (ar) nepriklausomo elektros energijos paklausos telkėjo sutelkti įrenginiai, kurie yra pastatyti ar įrengti, rekonstruojami ar įrengiami iki kvalifikacinės atrankos pradžios ir kurie atitinka šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose elektros įrenginių įrengimą ir eksploatavimą, nustatytus reikalavimus ir naudojami veiklai, turint reikiamą leidimą ir (ar) atestatą.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

18[3]. **Garantinis elektros energijos tiekėjas** – elektros energijos skirstomųjų tinklų operatorius, atliekantis garantinį elektros energijos tiekimą vartotojams, kurių įrenginiai prijungti prie jo paties valdomų elektros tinklų, ir daugiau kaip 100 000 vartotojų aptarnaujantis elektros energijos skirstomųjų tinklų operatorius, atliekantis garantinį elektros energijos tiekimą vartotojams, kurių įrenginiai yra prijungti prie perdavimo sistemos operatoriaus valdomų elektros tinklų.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

19. **Horizontalios integracijos įmonė** – įmonė ar įmonių grupė, kuri verčiasi bent viena iš šių veiklos rūšių: elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstymo arba tiekimo veikla ir verčiasi kita su elektros energetika nesusijusia veikla.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

20. **Ilgalaikis planavimas** – elektros energijos gamybos, perdavimo ir skirstymo pajėgumų plėtros, tiekimo vartotojams patikimumo užtikrinimo ir tam reikalingų ilgalaikių investicijų planavimas dešimties metų laikotarpiui, siekiant patenkinti elektros energijos poreikį sistemoje.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

21. **Integruota įmonė** – vertikalios ar horizontalios integracijos įmonė.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

21^1. **Išankstinis pajėgumų aukcionas** – perdavimo sistemos operatoriaus dėl kiekvienos valstybės narės jungiamosios linijos (ar linijų), kuria (kuriomis) Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistema yra sujungta su tos atitinkamos valstybės narės elektros energetikos sistema, organizuojamas pajėgumų aukcionas, kuris vyksta prieš pagrindinį ar papildomą pajėgumų aukcioną.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

22. **Įmonės kontrolė** – teisės, susitarimai ar kitos priemonės, kurios kiekviena atskirai ar visos kartu, atsižvelgiant į atitinkamas faktines ir (ar) teisines aplinkybes, suteikia galimybę daryti lemiamą poveikį įmonei, visų pirma naudojantis:
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

1) nuosavybės teise arba teise naudotis visu asmens turtu ar jo dalimi;
2) įstatymų ir (ar) susitarimų pagrindu įgytomis teisėmis, turinčiomis lemiamą įtaką formuojant asmens organus, balsuojant arba priimant sprendimus.

23. **Jungiamoji linija** – elektros energetikos sistemas jungiantys elektros įrenginiai.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

24. **Jungtinė sistema** – kelios elektros energijos perdavimo ir skirstymo sistemos, sujungtos viena ar daugiau jungiamųjų linijų.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

24^1. **Kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projektas** – visuma teisės aktų nustatytų dokumentų, kuriuose pateikiami šio įstatymo 75 straipsnio 2 dalyje nurodytų kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių ir jų įrengimo sprendiniai.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-262, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05920

24^2. **Kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių projektuotojas** – Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės fizinis asmuo arba juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, turintys šio įstatymo nustatytą teisę projektuoti kilnojamuosius elektros energetikos objektus ir įrenginius, nurodytus šio įstatymo 75 straipsnio 2 dalyje.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-262, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05920

24^3. **Kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo rangovas** – Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės fizinis asmuo arba juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, turintys šio įstatymo nustatytą teisę įrengti kilnojamuosius elektros energetikos objektus ir įrenginius, nurodytus šio įstatymo 75 straipsnio 2 dalyje.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-262, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05920
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

24^4. **Kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo užsakovas** (toliau – **užsakovas**) – Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės, taip pat trečiosios šalies fizinis asmuo arba juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, užsakantys šio įstatymo 75 straipsnio 2 dalyje nurodytų kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių projektavimo ir (ar) įrengimo paslaugas.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-262, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05920

24^5. **Kritinis elektros energetikos sistemos laikotarpis** (toliau – **kritinis sistemos laikotarpis**) – valanda ar kelios iš eilės einančios valandos, kai perdavimo sistemos operatoriaus nustatyta prieinama galia Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemoje yra mažesnė, negu būtina užtikrinti elektros energijos gamybos ir vartojimo balansą, ir (ar) Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistema dirba izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo režimu.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

24^6. **Kvalifikacinė atranka** – procedūra, kuria perdavimo sistemos operatorius vertina asmenų, taip pat jų nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomų ir (ar) sutelktų esamų ir (ar) planuojamų pajėgumus užtikrinančių įrenginių atitiktį nustatytiems reikalavimams.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

25. **Leistinoji naudoti galia** – didžiausia galia, kuri nurodyta perdavimo sistemos operatoriaus ar skirstomųjų tinklų operatoriaus ir vartotojo sudarytoje elektros įrenginių prijungimo sutartyje ir kurią vartotojas gali vartoti iš elektros tinklų bet kuriuo metu.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

26. **Lokalieji elektros tinklai** – gamintojo ar vartotojo teritorijoje ir (ar) pastate esantys bei gamintojo ar vartotojo teisėtai valdomi žemos ir (ar) vidutinės įtampos elektros tinklai, transformatorių pastotės ir (ar) kiti elektros įrenginiai, naudojami persiunčiant elektros energiją prie jų prijungtiems vartotojų ir (ar) kitų asmenų objektams.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

27. **Nacionalinė balansavimo funkcija** – balanso tarp elektros energijos gamybos ir vartojimo užtikrinimas pagal sistemos darbo saugumo ir patikimumo bei elektros energijos kokybės kriterijus elektros energetikos sistemos mastu.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

28. **Nefinansinės korporacijos** – privatūs ir valstybiniai subjektai, kurių pagrindinė veikla yra ne finansinio tarpininkavimo veikla, o prekių gamyba ir nefinansinių paslaugų teikimas siekiant uždirbti pelno.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

28^1. **Nepriklausomas elektros energijos paklausos telkėjas** (toliau – nepriklausomas paklausos telkėjas) – elektros energijos rinkos dalyvis, kuris, turėdamas reikiamą leidimą, vykdo vartotojų elektros energijos paklausos telkimo veiklą ir nėra susijęs su savo aptarnaujamų vartotojų

tiekėju. Laikoma, kad nepriklausomas paklausos telkėjas ir tiekėjas, kaip ūkio subjektai, yra susiję, jeigu vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai (per trečiuosius ūkio subjektus) turi daugiau kaip pusę kito ūkio subjekto akcijų, kitokių vertybinių popierių ar turto arba turi teises į daugiau kaip pusę balsų, arba turi teisę skirti daugiau kaip pusę priežiūros ar valdymo organų narių, arba turi ūkio subjekto valdymo teisę.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

29. **Nepriklausomas tiekėjas** – asmuo, tiekiantis elektros energiją vartotojams ir turintis teisę verstis nepriklausomo elektros energijos tiekimo veikla.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

30. **Pagalbinis apsaugos nuo elektros energijos kainų svyravimo instrumentas** (toliau – **pagalbinis instrumentas**) – priemonė, skirta užtikrinti rinkos dalyvių apsaugą nuo galimų elektros energijos kainų svyravimų elektros biržoje.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

30^1. **Pagrindinis pajėgumų aukcionas** – pajėgumų aukcionas, perdavimo sistemos operatoriaus baigiamas ne vėliau kaip likus 48 mėnesiams iki šių pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

30^2. **Pajėgumų aukcionas** – išankstinis, pagrindinis ar papildomas pajėgumų aukcionas.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

30^3. **Pajėgumų aukciono dalyvis** – asmuo, kuris nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdo ir (ar) sutelkia esamus ir (ar) planuoja naujus pajėgumus užtikrinančius įrenginius ir kuris įvykdęs keliamus reikalavimus dalyvauja pagrindiniame ar papildomame pajėgumų aukcione.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

30^4. **Pajėgumų pateikimo laikotarpis** – laikotarpis, per kurį vykdoma pajėgumų užtikrinimo prievolė.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

30^5. **Pajėgumų užtikrinimo mechanizmas** – laikina priemonė, kuria užtikrinama, kad atlyginant už pajėgumus užtikrinančių įrenginių parengtį bus pasiekiamas reikiamas elektros energijos tiekimo saugumo lygis, išskyrus su papildomomis paslaugomis ar perkrovos valdymu susijusias priemones, apibrėžiamas Reglamente (ES) Nr. 2019/943.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

30^6. **Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo registras** – perdavimo sistemos operatoriaus valdoma duomenų bazė, kurioje kaupiama ir tvarkoma informacija apie kvalifikacinių atrankų ir pajėgumų aukcionų rezultatus, pajėgumų aukcionų dalyvius ir jų nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomus ir (ar) sutelktus esamus ir (ar) planuojamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius, taip pat pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdytojų sudarytus susitarimus dėl pajėgumų užtikrinimo prievolės perleidimo.
Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

30^{7}. **Pajėgumų užtikrinimo prievolė** – įsipareigojimas palaikyti pajėgumus užtikrinančių įrenginių parengtį ir Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemai pateikti pajėgumų aukcione laimėtus pajėgumus atitinkantį elektros energijos kiekį per kritinį sistemos laikotarpį.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

30^{8}. **Pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdytojas** (toliau – **pajėgumų vykdytojas**) – Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės, kurios elektros energetikos sistema jungiamąja linija (ar linijomis) yra sujungta su Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistema, asmuo, kuris laimi pagrindinį ar papildomą pajėgumų aukcioną ir sudaro pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartį su perdavimo sistemos operatoriumi.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

30^{9}. **Pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartis** – pajėgumų aukciono laimėtojo ir perdavimo sistemos operatoriaus sudaroma sutartis dėl pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

30^{10}. **Papildomas pajėgumų aukcionas** – pajėgumų aukcionas, perdavimo sistemos operatoriaus baigiamas ne anksčiau kaip 13 mėnesių ir ne vėliau kaip 3 mėnesiai iki šių pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

31. **Paskirstytoji gamyba** – elektros energijos gamyba prie skirstomųjų tinklų prijungtuose elektros energijos gamybos įrenginiuose.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

32. **Pažeidžiamas elektros energijos vartotojas** (toliau – **pažeidžiamas vartotojas**) – buitinis elektros energijos vartotojas, kuris pats ir (ar) su juo bendrai gyvenantys asmenys gauna ir (ar) turi teisę gauti piniginę socialinę paramą pagal Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymą ir kuris šio įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka turi teisę naudotis pažeidžiamiems vartotojams nustatytomis papildomomis garantijomis.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

33. **Perdavimas** – elektros energijos persiuntimas perdavimo tinklais, įskaitant teikiamas sistemines paslaugas, išskyrus tiekimą.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

34. **Perdavimo sistemos operatorius** – asmuo, nuosavybės teise, kaip nurodyta šio įstatymo 53 straipsnio 2 dalyje, ar kitais teisėtais pagrindais valdantis perdavimo tinklus, teisės aktų nustatyta tvarka užtikrinantis perdavimo tinklų eksploatavimą, plėtrą ir techninę priežiūrą, atliekantis nacionalinę balansavimo, dispečerinio valdymo ir sisteminių paslaugų teikimo funkcijas ir turintis atitinkamą veiklos licenciją.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

35. **Persiuntimo paslauga** – elektros energijos perdavimas ir (ar) skirstymas iki sutartyje nustatytos elektros tinklų nuosavybės ribos.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

35^1. **Planuojami pajėgumus užtikrinantys įrenginiai** – asmens nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomi elektros energijos gamybos, energijos kaupimo įrenginiai elektros sistemoje ir (ar) nepriklausomo elektros energijos paklausos telkėjo sutelkti įrenginiai, kuriuos iki pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios ketina rekonstruoti ar naujai įrengti, ar pastatyti pajėgumų aukciono dalyvis, iki kvalifikacinės atrankos pradžios dar neturintis veiklai reikiamų leidimų ir (ar) atestatų.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

35^2. **Pradinė elektros energijos paklausa** – pagal patvirtintą metodiką įvertinamas įprastu elektros energijos vartojimo režimu vartotojo suvartojamas elektros energijos kiekis, kuris naudojamas skaičiuojant vartotojo elektros energijos paklausos pokytį.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

35^3. **Prievolių įvykdymo užtikrinimas** – finansinė garantija ar finansinis laidavimas, kaip tai nustatyta Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

36. **Reguliavimo energija** – perdavimo sistemos operatoriaus dispečerinio centro nurodymu nupirkta ir (ar) parduota elektros energija, reikalinga nacionalinei balansavimo funkcijai atlikti.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

37. **Reguliavimo periodas –** laikotarpis, kuriam nustatomos viršutinės elektros energijos perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainų ribos.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

38. **Reguliuojamasis trečiųjų asmenų dalyvavimas** – procesas, kai gamintojai, tiekėjai ir vartotojai naudojasi perdavimo ar skirstomaisiais tinklais elektros energijai persiųsti teisės aktų nustatyta tvarka paskelbtomis sąlygomis.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

39. **Rezervinė galia** – elektros energijos gamybos, vartotojų elektros energijos paklausos pokyčių potencialas, kuris naudojamas nustatytam dažniui palaikyti, elektros energetikos sistemos balansui užtikrinti ir elektros energijai gaminti arba jos poreikiui sumažinti numatytais šios energijos gamybos sumažėjimo ar vartojimo padidėjimo atvejais.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

40. **Sisteminės paslaugos** – perdavimo veiklos dalis, kuri užtikrina elektros energetikos sistemos darbo stabilumą ir patikimumą, sisteminių avarijų prevenciją ir likvidavimą, reikiamą galios rezervą ir pralaidumą perdavimo tinklais, laikantis nustatytų elektros energijos tiekimo kokybės ir patikimumo reikalavimų.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

41. **Skirstymas** – elektros energijos persiuntimas skirstomaisiais tinklais, išskyrus tiekimą.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

42. **Skirstomųjų tinklų operatorius** – asmuo, nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdantis skirstomuosius tinklus, esančius jo veiklos licencijoje nurodytoje teritorijoje, teisės aktų nustatyta tvarka užtikrinantis skirstomųjų tinklų eksploatavimą, plėtrą ir techninę priežiūrą, atsakingas už tai, kad būtų užtikrintas ilgalaikis sistemos pajėgumas pagrįstiems elektros energijos skirstymo poreikiams tenkinti, ir turintis atitinkamą veiklos licenciją.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

42^1. **Skirstomi pajėgumai** – pajėgumų aukcione planuojami paskirstyti pajėgumai.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

43. **Tiekėjas** – visuomeninis ar nepriklausomas tiekėjas, turintis atitinkamą veiklos licenciją ar leidimą verstis šia veikla.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

44. **Tiekimas** – elektros energijos pardavimas ir (ar) perpardavimas vartotojui.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

45. **Tiesioginė linija** – elektros linija, jungianti elektros energijos gamybos ir vartojimo vietas, neprijungtas prie perdavimo ar skirstomųjų tinklų, arba elektros energijos linija, jungianti elektros energijos gamintojo ir jo padalinių bei dukterinių įmonių ar vartotojų, kurių elektros įrenginiai yra prijungti prie gamintojo lokaliųjų elektros tinklų, objektus.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

46. **Tinklų naudotojas** – asmuo, kurio įrenginiai yra prijungti prie perdavimo ar skirstomųjų tinklų ir kuris naudojasi ar gali naudotis elektros energijos persiuntimo paslauga.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

47. **Tinklų operatorius** – perdavimo sistemos operatorius ir (ar) skirstomųjų tinklų operatorius.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

48. **Tinklų priežiūros darbai** – elektros tinklų įrenginių darbo stabilumą, saugumą, patikimumą ir kokybę užtikrinantys veiksmai.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

48[1]. **Totali elektros energetikos sistemos avarija** – elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstymo ir vartojimo proceso nutrūkimas nustojus veikti visai elektros energetikos sistemai.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2215, 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10322

49. **Tretieji asmenys** – elektros energijos gamintojai, tiekėjai ir vartotojai, kurie šiame įstatyme nustatyta tvarka įgyja teisę pasinaudoti elektros energijos perdavimo ir (ar) skirstomaisiais tinklais elektros energijai persiųsti teisės aktų nustatyta tvarka.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

50. **Vartotojas** – asmuo, kurio įrenginiai yra prijungti prie perdavimo arba skirstomųjų tinklų ar tiesioginės linijos ir kuris perka elektros energiją vartojimo tikslams.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

50[1]. **Vartotojo elektros energijos paklausos pokytis** (toliau – vartotojo paklausos pokytis) – vartotojo įprasto elektros energijos vartojimo režimo pasikeitimas, kai vartotojas suvartoja mažiau ar daugiau negu įprasta elektros energijos ir (arba) galios, reaguodamas į rinkos veiksnius, įskaitant pagal laiką kintančias elektros energijos kainas ar tinklų operatoriaus mokamas sumas, arba priimdamas individualiai ar per nepriklausomą paklausos telkėją didmeninėje rinkoje pateiktą pasiūlymą už tam tikrą atlygį sumažinti arba padidinti savo elektros energijos vartojimą. Vartotojo elektros energijos paklausos pokytis išreiškiamas elektros energijos kiekiu ir (arba) galia.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

51. **Vartotojo objektas** – vartotojo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomas objektas (įrenginys, statinys ar kita), kuriame vartojama elektros energija.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

52. **Vertikaliai integruota įmonė** – įmonė ar įmonių grupė, kurios verčiasi bent viena elektros energijos perdavimo ar skirstymo veikla ir elektros energijos tiekimo ar gamybos veikla, ir kai tas pats asmuo ar asmenys turi teisę tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoti elektros energijos perdavimo ar skirstymo veikla ir bent viena tiekimo ar gamybos veikla besiverčiančias įmones arba būti jų kontroliuojamas.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

53. **Viešieji interesai elektros energetikos sektoriuje** – veikla ar neveikimas elektros energetikos sektoriuje, tiesiogiai ar netiesiogiai susiję su valstybės energetiniu ir (ar) visuomenės saugumu, elektros energetikos sistemos darbo saugumu ir patikimumu, elektros energetikos sektoriaus neigiamo poveikio aplinkai mažinimu, energijos išteklių diversifikavimu ir kitais šiame

įstatyme numatytais darnios elektros energetikos sektoriaus plėtros tikslais.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

54. **Viešuosius interesus atitinkančios paslaugos** – paslaugos, kurių teikėjus ir teikimo tvarką tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė, vadovaudamasi šio įstatymo 74 straipsnyje nustatytais bendraisiais reikalavimais, viešaisiais interesais elektros energetikos sektoriuje ir šių paslaugų sąrašu.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291

55. **Visuomeninis tiekėjas** – asmuo, įpareigotas tiekti elektros energiją jo veiklos licencijoje nurodytoje teritorijoje esantiems šio įstatymo 43 straipsnyje nurodytiems vartotojams.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

56. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatyme, Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemos sujungimo su kontinentinės Europos tinklais darbui sinchroniniu režimu įstatyme ir kituose teisės aktuose.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-2215, 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10322
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

3 straipsnis. Pagrindiniai šio įstatymo tikslai

Pagrindiniai šio įstatymo tikslai:

1) užtikrinti saugų ir patikimą elektros energetikos sistemos veikimą, elektros energijos gamybą, perdavimą, skirstymą ir tiekimą;

2) nustatyti elektros energetikos sektoriaus dalyvių teises ir pareigas ir jų tarpusavio santykių teisinius pagrindus;

3) sukurti teisines sąlygas konkurencija pagrįstai elektros energijos rinkai veikti, sąžiningos konkurencijos tarp rinkos dalyvių principams įtvirtinti;

4) užtikrinti elektros energijos perdavimo veiklos ir skirstymo veiklos nepriklausomumą ir jų efektyvų atskyrimą nuo kitų elektros energetikos sektoriaus veiklos rūšių komercinių interesų, sukurti teisines sąlygas reorganizuoti vertikaliai integruotas įmones;

5) nustatyti aukštą vartotojų teisių ir teisėtų interesų apsaugos lygį, visų pirma užtikrinant elektros energijos prieinamumą ir pakankamumą, pažeidžiamų vartotojų apsaugą, teisės į informaciją įgyvendinimą ir veiksmingas teisių gynimo priemones;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

6) skatinti elektros energijos vidaus rinkos plėtrą, rinkos integraciją, modernizuoti technines rinkos įgyvendinimo priemones, užtikrinti aiškią ir skaidrią kainodarą;

7) užtikrinti ir skatinti elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstymo ir vartojimo efektyvumą;

8) sudaryti tinkamas sąlygas investicijoms į elektros energetikos sektorių;

9) nustatyti viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teisinius pagrindus ir objektyviai pagrįstus, aiškius ir skaidrius reikalavimus bei įpareigojimus elektros energetikos sektoriuje;

10) nustatyti teisinius pagrindus nacionalinės energetikos sektoriaus reguliavimo institucijos ir perdavimo sistemos operatoriaus bendradarbiavimui regioniniu ir Europos Sąjungos lygmeniu;

11) nustatyti pagrindinius elektros energetikos sektoriaus krizių prevencijos, pasiruošimo šioms krizėms ir jų valdymo teisinius pagrindus.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3139, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15000

ANTRASIS SKIRSNIS
ELEKTROS ENERGETIKOS SEKTORIAUS VEIKLOS VALDYMAS

4 straipsnis. Elektros energetikos sektoriaus veiklos reguliavimo bendrieji principai

Elektros energetikos sektoriaus veiklos valstybinis valdymas, reguliavimas, priežiūra ir kontrolė grindžiami šiais bendraisiais principais:

1) elektros energijos tiekimo ir elektros energetikos sistemos darbo saugumo ir patikimumo;

2) elektros energijos vartojimo efektyvumo didinimo;

3) neigiamo elektros energetikos sektoriaus poveikio aplinkai mažinimo ir darnios elektros energetikos sektoriaus plėtros, įgyvendinant valstybės aplinkos apsaugos, ekonominės ir socialinės politikos tikslus;

4) konkurencijos tarp rinkos dalyvių;

5) elektros energijos prieinamumo ir pakankamumo vartotojams už ekonomiškai pagrįstą kainą bei vartotojų teisių ir teisėtų interesų apsaugos;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

6) efektyvių išmaniųjų energijos tinklų, išmaniųjų energijos apskaitos sistemų ir atsinaujinančių energijos išteklių panaudojimo elektros energetikos sektoriuje plėtros skatinimo;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

7) nediskriminavimo, skaidrumo ir teisinio tikrumo.

5 straipsnis. Elektros energetikos sektoriaus veiklos valdymo srities institucijos

1. Elektros energetikos politikos kryptis nustato Lietuvos Respublikos Seimas (toliau – Seimas), tvirtindamas Nacionalinę energetinės nepriklausomybės strategiją ir priimdamas įstatymus.

2. Elektros energetikos veiklos valdymą, reguliavimą, priežiūrą ir kontrolę Lietuvos Respublikoje pagal kompetenciją atlieka:

1) Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Vyriausybė) ar jos įgaliota institucija;

2) Lietuvos Respublikos energetikos ministerija (toliau – Energetikos ministerija);

3) Valstybinė energetikos reguliavimo taryba (toliau – Taryba);

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

4) *neteko galios 2019-07-01;*

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

5) Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (toliau – Tarnyba).

6 straipsnis. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos funkcijos elektros energetikos sektoriuje

1. Vyriausybė:

1) teikia Seimui tvirtinti Nacionalinę energetinės nepriklausomybės strategiją;

2) bendradarbiauja su užsienio valstybių elektros energetikos institucijomis, pagal

kompetenciją atstovauja Lietuvos Respublikai tarptautinėse organizacijose;

3) tvirtina Veiklos elektros energetikos sektoriuje licencijavimo taisykles;

4) *neteko galios nuo 2017-07-17*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-554, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12057

5) nustato viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarką, šių paslaugų teikimo apimčių nustatymo tvarką;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

6) nustato viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriaus skyrimo tvarką;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

7) tvirtina Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administravimo tvarkos aprašą;

8) nustato energetikos įmonėms įpareigojimus teikti viešuosius interesus elektros energetikos sektoriuje atitinkančias paslaugas ir kai to reikia nustatytiems įpareigojimams vykdyti skiria finansines kompensacijas ar nustato kitas kompensavimo formas ir išimtines teises nediskriminuojant ir skaidriai;

9) nustato pažeidžiamiems vartotojams taikomų papildomų garantijų įgyvendinimo tvarką;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

10) tvirtina Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos aprašą;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

11) tvirtina Elektros energijos tiekimo saugumo užtikrinimo priemonių aprašą;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3139, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15000

12) atlieka kitas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237
Nr. XIII-3139, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15000

2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija:

1) tvirtina Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisykles;

2) vadovaudamasi viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriaus skyrimo tvarka skiria viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratorių;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

3) atlieka kitas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

7 straipsnis. Energetikos ministerijos funkcijos elektros energetikos sektoriuje

Energetikos ministerija:

1) formuoja valstybės politiką elektros energetikos sektoriuje ir organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja, kaip ji įgyvendinama;

2) bendradarbiauja su užsienio valstybių elektros energetikos institucijomis, pagal kompetenciją atstovauja Lietuvos Respublikai tarptautinėse organizacijose;

3) rengia ir teikia Vyriausybei tvirtinti viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimo ir apimčių nustatymo tvarkos aprašą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

4) tvirtina išmaniųjų energijos tinklų ir išmaniųjų energijos apskaitos sistemų plėtros planus;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

5) suderinusi su Tarnyba, nustato naujų buitinių vartotojų elektros energijos įrenginių prijungimo prie elektros tinklų standartines sąlygas;

6) suderinusi su Tarnyba, tvirtina Buitinių vartotojų su tinklų operatoriais sudaromų elektros energijos persiuntimo paslaugos teikimo sutarčių standartinių sąlygų aprašą;
TAR pastaba. 6 punktas netenka galios 2021-01-01.
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

7) suderinusi su Tarnyba, tvirtina Buitinių vartotojų su tiekėjais sudaromų elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutarčių standartinių sąlygų aprašą;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

8) nustato gamintojų ir vartotojų elektros įrenginių prijungimo prie elektros tinklų tvarką ir sąlygas;

9) nustato tinklų naudotojų įrenginių prijungimo prie elektros tinklų ir aprūpinimo elektros energija atkūrimo trukmę;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

10) tvirtina Elektros energetikos objektų įrengimo, eksploatavimo, naudojimo ir saugos taisykles, kuriose, be kita ko, nustatomi elektros energijos gamybos, perdavimo ir skirstymo įrenginių techniniai konstrukcijos, eksploatavimo ir saugos reikalavimai;

11) tvirtina Elektros energijos tiekimo ir naudojimo taisykles;

12) tvirtina Prekybos elektros energija taisykles;

13) nustato laikino elektros energijos persiuntimo nutraukimo ir ribojimo sąlygas;

14) nustato asmenų, vykdančių veiklą elektros energetikos sektoriuje, informacijos teikimo tvarką ir sąlygas;

15) nustato didelio naudingumo kogeneracijos būdu pagamintos elektros energijos ir elektros energijos priėmimo į perdavimo ir (ar) skirstymo tinklus bei persiuntimo, užtikrinant sistemos darbo saugumą ir patikimumą, tvarką;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

16) derina perdavimo sistemos operatoriaus parengtas skirstomų pajėgumų nustatymo prielaidas;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

17) rengia ir teikia Vyriausybei tvirtinti Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos aprašą;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

18) tvirtina Pasirengimo valdyti riziką elektros energetikos sektoriuje planą;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3139, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15000

19) atlieka kitas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237
Nr. XIII-3139, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15000

8 straipsnis. *Neteko galios nuo 2019-07-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

9 straipsnis. Tarybos funkcijos elektros energetikos sektoriuje

1. Tarybos funkcijas, uždavinius, teises ir pareigas elektros energetikos sektoriuje nustato Energetikos įstatymas, šis ir kiti įstatymai bei Tarybos nuostatai.

2. Taryba pagal kompetenciją Lietuvos Respublikoje atlieka veiklos elektros energetikos sektoriuje valstybinio reguliavimo funkcijas, be kita ko, užtikrindama reguliuojamosios energetikos veiklos vykdymo bei elektros energetikos įmonių ir vartotojų teisių ir pareigų tinkamo įgyvendinimo priežiūrą ir kontrolę.

3. Taryba:

1) šio įstatymo nustatytais atvejais išduoda licencijas ir leidimus verstis veikla elektros energetikos sektoriuje;

2) nustato elektros energetikos įmonių technologinius, finansinius ir vadybinius pajėgumus ir jų įvertinimo tvarką;

3) nustato elektros energijos persiuntimo patikimumo ir paslaugų kokybės reikalavimus;

4) tvirtina elektros energijos perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainų viršutinių ribų ir garantinio tiekimo pažeidžiamiems vartotojams paslaugos kainos skaičiavimo metodikas, nustato valstybės reguliuojamų paslaugų ir elektros energijos kainų viršutines ribas ir garantinio tiekimo pažeidžiamiems vartotojams paslaugos kainą;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

5) paslaugų teikėjų teikimu skelbia elektros energijos perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainas;

6) tvirtina viešuosius interesus elektros energetikos sektoriuje atitinkančių paslaugų kainų skaičiavimo metodiką, nustato viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainas;

7) atlieka viešuosius interesus atitinkančias paslaugas teikiančių ir lėšas už viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimą gaunančių asmenų priežiūrą ir kontrolę;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

8) nustato elektros energijos perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainų diferencijavimo tvarką;

9) tvirtina vartotojų ir gamintojų elektros įrenginių prijungimo prie elektros tinklų įkainius, jų nustatymo metodiką, kurioje nustatytos ir įkainių apskaičiavimo sąlygos, vadovaudamasi šiame įstatyme nustatytais bendraisiais įkainių nustatymo reikalavimais;

10) nustato įėjimo į Lietuvos Respublikos elektros energijos rinką įmokos skaičiavimo metodiką, nustato įėjimo į Lietuvos Respublikos elektros energijos rinką įmoką. Įėjimo į Lietuvos Respublikos elektros energijos rinką įmoka Tarybos nustatytais atvejais ir tvarka gali būti taikoma tik asmenims, importuojantiems elektros energiją iš trečiųjų šalių;

11) tvirtina elektros energetikos įmonių reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimus ir (ar) metodą, ir (ar) modelį;

12) nustato perdavimo sistemos operatoriaus dokumentų, duomenų ir informacijos pateikimo tvarką ir sąlygas;

13) tvirtina Naudojimosi jungiamųjų linijų paslaugomis kainų skaičiavimo metodiką, perdavimo sistemos operatoriaus pateiktas perdavimo tinklų ir jungiamųjų linijų valdymą, jų pralaidumo nustatymą, paskirstymą ir perkrovų valdymą reglamentuojančias taisykles;

14) nustato prekybos elektros energija priežiūros tvarką;

15) tvirtina Elektros energijos rinkos tyrimo taisykles;

16) nustato Tarybos priimamų teisės aktų ir sprendimų skelbimo tvarką ir sąlygas;

17) tvirtina Tarybos viešojo konsultavimosi taisykles;

18) tvirtina Elektros energiją gaminančių vartotojų naudojimosi elektros tinklais paslaugų kainos skaičiavimo metodiką ir nustato naudojimosi elektros tinklais paslaugų kainą;

19) vykdo Energetikos įstatyme numatytų priemonių, taikomų paskelbus valstybės lygio ekstremaliąją energetikos padėtį, įgyvendinimo elektros energetikos sektoriuje, taip pat aprūpinimo elektros energija nutraukimo ir ribojimo kitais pagrindais stebėseną, pagal kompetenciją bendradarbiauja įgyvendinant šias priemones ir teikia rekomendacijas dėl jų atitikties įstatymų nustatytiems reikalavimams;

20) derina tinklų operatorių apskaičiuotus šių operatorių išduodamų prijungimo sąlygų, išankstinių prijungimo sąlygų, prijungimo paslaugos sutarčių, kai jose nurodomos prijungimo sąlygos, parengimo, elektros energijos persiuntimo ir (ar) tiekimo nutraukimo, apribojimo, atnaujinimo ir elektros apskaitos prietaiso rodmenų nuskaitymo paslaugų įkainius, kurie nustatomi pagal tinklų operatorių parengtą, su Taryba suderintą ir tinklų operatorių patvirtintą šių įkainių apskaičiavimo metodiką;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3336, 2020-10-20, paskelbta TAR 2020-10-26, i. k. 2020-22203

21) derina perdavimo sistemos operatoriaus parengtas elektros energijos perdavimo paslaugos teikimo sutarčių standartines sąlygas ir skirstomųjų tinklų operatoriaus parengtas elektros energijos persiuntimo paslaugos teikimo sutarčių standartines sąlygas;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

22) derina perdavimo sistemos operatoriaus parengtą Pradinės elektros energijos paklausos nustatymo metodiką;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

23) rengia ir tvirtina Pajėgumų aukciono dalyvių pasiūlymų ir aukciono didžiausių kainų nustatymo metodiką, nustato didžiausias kainų ribas esamus ir planuojamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius valdančių asmenų pasiūlymams bei atitinkamiems aukcionams;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

24) tvirtina Pajėgumus užtikrinančių įrenginių ribinių pajėgumų skaičiavimo metodiką;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

25) tvirtina Jungiamosiomis linijomis patenkančių pajėgumų skaičiavimo metodiką;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

26) tvirtina Pajėgumų perkrovos pajamų paskirstymo metodiką;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

27) tvirtina Skirstomų pajėgumų skaičiavimo metodiką ir skelbia išvadą dėl skirstomų pajėgumų įtakos atskirai elektros energijos pajėgumų užtikrinimo mechanizmo dedamajai prie perdavimo paslaugos kainos;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

28) skelbia išvadą apie įvykusio pajėgumų aukciono procedūrų atitiktį teisės aktų reikalavimams ir aukciono metu paskirstytų pajėgumų įtaką atskirai elektros energijos pajėgumų užtikrinimo mechanizmo dedamajai prie perdavimo paslaugos kainos, įvertintai pagal pajėgumų aukciono rezultatus;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

29) tvirtina Pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties standartines sąlygas;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

30) vykdo pajėgumų aukcionų stebėseną ir atlieka jų vertinimą;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

31) tvirtina Pajėgumų aukcionų nuostatus;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

32) derina perdavimo sistemos operatoriaus parengtą pajėgumų aukcionų organizavimo tvarkaraštį;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

33) atlieka kitas Lietuvos Respublikos įstatymų, tiesiogiai taikomu Europos Sąjungos teisės aktu ir ratifikuota Lietuvos Respublikos tarptautine sutartimi pavestas funkcijas.
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

4. Taryba turi užtikrinti konkurenciją tarp elektros energijos rinkos dalyvių, atskirų rinkos dalyvių ir vartotojų nediskriminavimą bei nustatytos kokybės paslaugų teikimą vartotojams. Siekdama šio tikslo, Taryba kontroliuoja:

1) kaip laikomasi perdavimo tinklų ir jungiamųjų linijų valdymo, jų pralaidumo nustatymo, paskirstymo ir perkrovų valdymo taisyklių. Taryba turi teisę teikti privalomus nurodymus perdavimo sistemos operatoriui dėl šių taisyklių koregavimo ar keitimo;

2) kaip laikomasi elektros energijos persiuntimo patikimumo ir paslaugų kokybės reikalavimų;

3) per kiek laiko tinklų operatoriai atlieka vartotojų įrenginių prijungimo prie elektros tinklų ir aprūpinimo elektros energija atkūrimo darbus;

4) kad tinklų operatoriai savo interneto svetainėse skelbtų atitinkamą informaciją, susijusią su jungiamosiomis linijomis, sistemos naudojimu ir pajėgumų paskirstymu suinteresuotiems asmenims;

5) kad būtų veiksmingai atskirtos veiklos rūšys elektros energetikos sektoriuje, užtikrinant elektros energijos perdavimo ir skirstymo veiklos nepriklausomumą nuo gamybos ir tiekimo veiklos interesų ir siekiant išvengti šių veiklos rūšių kryžminio subsidijavimo;

6) kad naujų elektros energijos gamintojų prijungimo sąlygos ir tarifai būtų objektyvūs, skaidrūs ir nediskriminaciniai, atsižvelgiant į visas išlaidas ir naudą, kurią teikia atsinaujinančių energijos išteklių technologijų plėtra, paskirstytoji gamyba bei šilumos ir elektros energijos gamyba vieno technologinio proceso metu;

7) kaip laikomasi šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų skaidrumo, nediskriminavimo ir konkurencijos elektros energetikos sektoriuje reikalavimų;

8) kad būtų užtikrintas efektyvus elektros energijos rinkos veikimas ir užkertamas kelias asmenims piktnaudžiauti dominuojančia padėtimi rinkoje ar kitokiais veiksmais daryti neigiamą įtaką efektyviai konkurencijai tarp elektros energijos rinkos dalyvių;

9) kaip laikomasi Prekybos elektros energija taisyklių;

10) kaip laikomasi licencijuojamos veiklos ar veiklos, kuriai reikalingas leidimas, elektros energetikos sektoriuje sąlygų ir reikalavimų, kaip saugomos ir ginamos vartotojų teisės ir teisėti interesai, įskaitant vartotojams teikiamos informacijos patikimumą;

11) kitų Tarybos kompetencijai priskirtų valstybinio reguliavimo, priežiūros ir kontrolės bei veiklos elektros energetikos sektoriuje rūšių tinkamą funkcionavimą.

5. Taryba savo metinėje veiklos ataskaitoje paskelbia pagal šio straipsnio 4 dalies nuostatas vykdomos kontrolės rezultatus.

6. Taryba, atlikdama jai pavestas elektros energetikos sektoriaus valstybinio reguliavimo, priežiūros ir kontrolės funkcijas, veikia nepriklausomai nuo kitų valstybės institucijų, įstaigų, organizacijų, taip pat komercinių veiklos elektros energetikos sektoriuje interesų.

7. Taryba įstatymų nustatyta tvarka ir sąlygomis už valstybės reguliuojamosios energetikos veiklos elektros energetikos sektoriuje pažeidimus elektros energetikos įmonėms skiria veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas. Tarybos skiriamos baudos už pažeidimus vykdant reguliuojamąją energetikos veiklą ir jų skyrimo tvarka nustatytos Energetikos įstatyme.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

10 straipsnis. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos funkcijos elektros energetikos sektoriuje

Tarnyba:

1) vykdo elektros energijos buitinių vartotojų teisių ir teisėtų interesų apsaugos valstybinę priežiūrą ir kontrolę;

2) nagrinėja buitinių vartotojų skundus dėl energetikos įmonių taikomų elektros energijos pirkimo–pardavimo sutarčių ir naujų buitinių vartotojų įrenginių prijungimo sutarčių nesąžiningų sąlygų;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

3) nagrinėja buitinių vartotojų skundus dėl elektros energijos tiekėjų nesąžiningos komercinės veiklos;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

4) atlieka kitas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

11 straipsnis. Viešasis konsultavimasis

1. Taryba, šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų pagrindu priimdama teisės aktus, išskyrus individualius teisės aktus ir teisės aktus, kuriais išsprendžiamas ginčas ar išnagrinėjamas skundas, savo nustatyta tvarka ir sąlygomis savo interneto svetainėje paskelbia šių teisės aktų projektus ir nustato suinteresuotiems asmenims protingumo kriterijų atitinkantį terminą pastaboms pateikti.

2. Taryba savo nustatyta tvarka ir sąlygomis Tarybos interneto svetainėje paskelbia Tarybos sprendimų dėl klausimų, susijusių su visomis elektros energetikos sektoriaus dalyvių teisėmis, projektus ir suteikia elektros energetikos sektoriaus dalyviams protingumo kriterijų atitinkantį terminą pastaboms pateikti.

3. Taryba nustato viešojo konsultavimosi taisykles, apibrėžiančias konsultacijų atvejus, tvarką ir sąlygas. Informacija, susijusi su visomis tuo metu vykstančiomis konsultacijomis, skelbiama Tarybos interneto svetainėje. Taryba skelbia konsultacijų rezultatus, išskyrus informaciją, kuri yra valstybės, tarnybos ar komercinė paslaptis.

4. Taryba, atlikdama šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose jai priskirtas funkcijas, šio straipsnio 3 dalyje nurodytose viešojo konsultavimosi taisyklėse nustatyta tvarka ir sąlygomis konsultuojasi su tinklų operatoriais, nepažeisdama jų nepriklausomumo ir nedarydama įtakos jų specialiajai kompetencijai, taip pat su kitomis kompetentingomis institucijomis, įstaigomis ir (ar) tinklų naudotojais.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

TREČIASIS SKIRSNIS
ELEKTROS ENERGETIKOS SEKTORIAUS VEIKLOS ORGANIZAVIMO PRINCIPAI

12 straipsnis. Elektros energetikos sektoriaus sandara

Elektros energetikos sektorių sudaro elektros energijos vartotojai, gamintojai, nepriklausomi ir visuomeniniai tiekėjai, nepriklausomi paklausos telkėjai, perdavimo sistemos ir skirstomųjų tinklų operatoriai ir elektros biržos operatorius.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

13 straipsnis. Elektros energetikos sektoriaus suderinamumas ir vientisumas

1. Elektros energetikos sektoriaus vientisumui užtikrinti, laikantis objektyvumo ir nediskriminavimo principų, Energetikos ministerijos patvirtintose Elektros energetikos objektų įrengimo, eksploatavimo, naudojimo ir saugos taisyklėse, be kita ko, yra nustatomi elektros energijos gamybos, perdavimo ir skirstymo įrenginių techniniai konstrukcijos, eksploatavimo ir saugos reikalavimai.

2. Elektros energijos gamybos įrenginiai, perdavimo ir skirstomieji tinklai, jungiamosios ir tiesioginės linijos privalo atitikti techninius konstrukcijos ir eksploatavimo reikalavimus, kad būtų užtikrintas perdavimo sistemos ir skirstomųjų tinklų operatorių valdomos sistemos vientisumas.

14 straipsnis. Atsinaujinančių energijos išteklių naudojimas elektros energijai gaminti

1. Valstybė skatina atsinaujinančių energijos išteklių naudojimą elektros energijai gaminti ir pagamintos atsinaujinančių išteklių elektros energijos vartojimą.

2. Atsinaujinančių energijos išteklių naudojimas elektros energijai gaminti gali būti skatinamas šiame įstatyme ir Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme (toliau – Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymas) nustatyta tvarka, sąlygomis ir apimtimi. Atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo skatinimo priemonių taikymo tvarką ir sąlygas, vadovaudamasi šio įstatymo ir Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo reikalavimais, nustato Vyriausybė. Atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo skatinimo priemonės turi būti taikomos laikantis nediskriminavimo ir skaidrumo principų, atsižvelgiant į ekonominio pagrįstumo, mažiausių sąnaudų ir poveikio elektros energijos kainai galutiniams vartotojams kriterijus.

15 straipsnis. Licencijuojama veikla elektros energetikos sektoriuje, licencijuojamos veiklos sąlygos ir bendrieji principai

1. Elektros energetikos sektoriuje licencijuojama ši veikla:
1) elektros energijos perdavimo;
2) elektros energijos skirstymo;
3) elektros energijos visuomeninio tiekimo.

2. Veiklos elektros energetikos sektoriuje licencijavimo taisykles (toliau – Licencijavimo taisyklės) tvirtina Vyriausybė.

3. Asmenims, siekiantiems verstis elektros energetikos licencijuojama veikla, licencijos išduodamos vadovaujantis veiklos saugumo, patikimumo ir nediskriminavimo principais. Licencijavimas negali būti naudojamas kaip priemonė apriboti rinkos dalyvių skaičių. Licencijos išduodamos neterminuotam laikotarpiui, išskyrus šio straipsnio 9 dalyje nurodytas aplinkybes.

4. Elektros energijos perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo veiklos licencijose nurodoma teritorija, kurioje asmenys turi išskirtines licencijoje nurodytos veiklos vykdymo teises ir pareigas.

5. Licencijos išduodamos asmenims, turintiems pakankamus technologinius, finansinius ir vadybinius pajėgumus, leidžiančius tinkamai vykdyti licencijuojamos veiklos sąlygas. Asmenų technologinius, finansinius ir vadybinius pajėgumus ir jų įvertinimo tvarką nustato Taryba, atsižvelgdama į šiuos minimalius kriterijus:

1) tinklų operatoriai privalo nuosavybės teise, kaip nurodyta šiame įstatyme, ar kitais teisėtais pagrindais valdyti elektros energijos perdavimo ar skirstomuosius tinklus;

2) pareiškėjo licencijai gauti finansinis pajėgumas įvertinamas pagal jo dvejų paskutinių ataskaitinių finansinių metų balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitų duomenis, kuriems įvertinti taikomi Tarybos nustatyti finansinio pajėgumo rodikliai;

3) pareiškėjas licencijai gauti privalo turėti darbuotojus licencijuojamai veiklai vykdyti ir ataskaitoms rengti, atskirai licencijuojamos veiklos apskaitai tvarkyti, vartotojams informuoti ir konsultuoti ir skundams dėl licencijuojamos veiklos sąlygų nagrinėti;

4) pareiškėjas licencijai gauti privalo atitikti kitus šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus, keliamus pareiškėjo technologiniams, finansiniams ar vadybiniams pajėgumams ir (ar) licencijuojamai veiklai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

6. Elektros energijos perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo veiklos licencijos išduodamos Lietuvos Respublikoje įsteigtam juridiniam asmeniui arba kitos valstybės narės juridinio asmens ar kitos organizacijos padaliniui, įsteigtam Lietuvos Respublikoje.

7. Asmenys, kurie siekia verstis elektros energijos perdavimo ar skirstymo veikla, privalo turėti teisės aktų nustatyta tvarka išduodamą atestatą ar kitą dokumentą, suteikiantį teisę eksploatuoti elektros įrenginius, arba sudaryti sutartį dėl tokių įrenginių eksploatavimo su kitu asmeniu, turinčiu atitinkamą atestatą ar kitą dokumentą.

8. Elektros energijos perdavimo veiklos licencija išduodama asmeniui, atitinkančiam šio straipsnio 5, 6 ir 7 dalyse nustatytus reikalavimus ir nuosavybės teise, kaip nurodyta šio įstatymo 53 straipsnio 2 dalyje, ar kitais teisėtais pagrindais valdančiam perdavimo tinklus Lietuvos Respublikos teritorijoje.

9. Siekiant užtikrinti elektros energijos perdavimo veiklos tęstinumą ir nenutrūkstamumą, iki Tarybos galutinio sprendimo dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo šio įstatymo 25 straipsnyje nustatyta tvarka asmeniui, atitinkančiam šio straipsnio 8 dalyje nustatytus reikalavimus, Taryba išduoda terminuotą elektros energijos perdavimo veiklos licenciją ne ilgesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui. Kai Taryba paskiria perdavimo sistemos operatorių, jam išduodama neterminuota elektros energijos perdavimo veiklos licencija. Išdavus neterminuotą elektros energijos perdavimo veiklos licenciją, šioje dalyje numatyta terminuota veiklos licencija laikoma netekusia galios.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

10. Elektros energijos skirstymo veiklos licencija išduodama asmeniui, atitinkančiam šio straipsnio 5, 6 ir 7 dalyse nustatytus reikalavimus ir nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdančiam skirstomuosius tinklus, tiesiogiai sujungtus su perdavimo tinklais.

11. Asmenys, kurie verčiasi viena iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų licencijuojamos veiklos rūšių, neturi teisės įgalioti kitų asmenų verstis licencijoje nurodyta veikla ir privalo laikytis šių bendrųjų veiklos sąlygų:

1) Licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka teikti kompetentingoms valstybės institucijoms ir įstaigoms informaciją, reikalingą įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytoms pareigoms atlikti;

2) teisės aktų nustatyta tvarka teikti viešuosius interesus atitinkančias paslaugas;

3) užtikrinti vienodas ir nediskriminacines sąlygas visiems vartotojams, tinklų naudotojams ir

kitiems rinkos dalyviams;

4) informuoti ir konsultuoti vartotojus ir tinklų naudotojus teisės aktų nustatyta tvarka;

5) užtikrinti, kad būtų atliekamos kitos šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytos pareigos ir būtų laikomasi elektros energetikos sektoriuje vykdomai veiklai keliamų reikalavimų.

12. Elektros energijos perdavimo ir skirstymo veiklos licencijos turėtojas, be šio straipsnio 11 dalyje nustatytų sąlygų, privalo vykdyti atitinkamai šio įstatymo 31 ir 39 straipsniuose nustatytas licencijuojamos veiklos sąlygas ir:

1) derinti su licenciją išdavusia institucija valdomo turto priežiūros ir eksploatavimo, taip pat investicijų į valdomą turtą planus;

2) užtikrinti perdavimo ir skirstymo veiklos nepriklausomumą nuo kitų veiklos rūšių elektros energetikos sektoriuje šiame įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis, rengti reguliuojamosios veiklos ataskaitas, užtikrinti, kad būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra, vadovaujantis Energetikos įstatymo 16^1 straipsnio nuostatomis, ir kiekvienais metais licencijos turėtojo interneto svetainėje Tarybos nustatyta tvarka skelbti duomenis apie elektros energijos persiuntimo sąnaudas.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1627, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18860
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

13. Elektros energijos visuomeninio tiekimo veiklos licencijos turėtojas, be šio straipsnio 11 dalyje nustatytų sąlygų, privalo vykdyti šio įstatymo 43 straipsnyje nustatytas licencijuojamos veiklos sąlygas ir:

1) tiekti elektros energiją visuomeninėmis elektros energijos kainomis;

2) tvarkyti atskirą nuo kitų veiklos rūšių elektros energijos visuomeninio tiekimo pajamų ir sąnaudų apskaitą, rengti reguliuojamosios veiklos ataskaitas, užtikrinti, kad būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra, vadovaujantis Energetikos įstatymo 16^1 straipsnio nuostatomis, ir kiekvienais metais licencijos turėtojo interneto svetainėje Tarybos nustatyta tvarka skelbti duomenis apie elektros energijos visuomeninio tiekimo sąnaudas;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1627, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18860
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

3) nepirkti elektros energijos importui į Lietuvos Respubliką, prekybai ar tiekimui vartotojams iš asmenų, prekiaujančių elektros energija, pagaminta trečiojoje šalyje, kurioje veikiančią branduolinę elektrinę Lietuvos Respublikos Seimas įstatymu yra pripažinęs nesaugia.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2706, 2019-12-19, paskelbta TAR 2019-12-30, i. k. 2019-21553

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

14. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos veiklos licencijas išduoda, sustabdo jų galiojimą, panaikina galiojimo sustabdymą, panaikina licencijų galiojimą, keičia, tikslina, išduoda licencijų dublikatus ir licencijuojamą veiklą kontroliuoja Taryba.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

16 straipsnis. Leidimais reguliuojama veikla elektros energetikos sektoriuje, leidimais reguliuojamos veiklos sąlygos ir bendrieji principai

1. Leidimai išduodami šiai veiklai elektros energetikos sektoriuje:

1) gaminti elektros energiją;

2) plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus;

3) tiesti tiesioginę liniją;

4) eksportuoti elektros energiją į valstybes, kurios nėra valstybės narės;

5) importuoti elektros energiją iš valstybių, kurios nėra valstybės narės;
6) vykdyti nepriklausomo elektros energijos tiekimo veiklą;
7) vykdyti nepriklausomo paklausos telkėjo veiklą.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

2. Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisykles tvirtina Vyriausybė, vadovaudamasi šiame įstatyme, Energetikos įstatyme ir Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme nustatytais reikalavimais.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

3. Leidimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalies 1–7 punktuose, išduoda, sustabdo jų galiojimą, panaikina galiojimo sustabdymą, panaikina leidimų galiojimą, keičia, tikslina ir leidimais reguliuojamą veiklą prižiūri Taryba.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-710, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18145
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

4. Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimai išduodami neterminuotam laikui, išskyrus leidimus plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus, tiesti tiesioginę liniją ir leidimus gaminti elektros energiją elektrinėse, įrengtose Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalyje. Leidimai plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus ir tiesti tiesioginę liniją išduodami 36 mėnesių laikotarpiui. Leidimai gaminti elektros energiją elektrinėse, įrengtose Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalyje išduodami Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 22 straipsnyje nustatyta tvarka išduoto ir galiojančio leidimo naudoti Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalį atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių elektrinių plėtrai ir eksploatacijai pagrindu ir galioja iki šio leidimo galiojimo laikotarpio pabaigos.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-614, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12337

5. Tuo atveju, kai plėtojamos elektros energijos gamybos technologijos savybės objektyviai lemia ilgesnius statybos ir įrengimo terminus ir kai pareiškėjas pateikia tai pagrindžiančius dokumentus, Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklėse nustatyta tvarka Taryba išduoda leidimus plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus, išskyrus leidimus plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus iš atsinaujinančių energijos išteklių, ilgesniam laikotarpiui, negu numatyta šio straipsnio 4 dalyje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

6. Išduotų leidimų plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus ir tiesti tiesioginę liniją galiojimo terminas pratęsiamas tokia tvarka:

1) neribotą kartų skaičių valstybės, trečiųjų asmenų veiksmų ar nenugalimos jėgos aplinkybių buvimo laikotarpiui, jeigu asmuo, kreipdamasis dėl leidimo galiojimo termino pratęsimo, pateikia įrodymus, kad atlikti suplanuotus darbus vėluojama dėl valstybės, trečiųjų asmenų veiksmų ar nenugalimos jėgos aplinkybių;

2) vieną kartą 6 mėnesių laikotarpiui, jeigu asmuo, kreipdamasis dėl leidimo galiojimo termino pratęsimo, pateikia statybą leidžiantį dokumentą, išskyrus teisės aktų nustatytus atvejus, kai statybą leidžiantis dokumentas neprivalomas, ir dokumentus, įrodančius, kad atlikta ne mažiau kaip 50 procentų projekto įgyvendinimo darbų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytų reikalavimų taikymo ir įvertinimo tvarka nustatoma Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklėse. Leidimo plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus galiojimo terminas pratęsiamas, kai asmuo pateikia šio straipsnio 6 dalyje nurodytus dokumentus bei įrodymus ir prievolių įvykdymo užtikrinimą prašomam pratęsti leidimo galiojimo terminui šio įstatymo 21^1 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka ir sąlygomis.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884

8. Leidimai gaminti elektros energiją, plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus ir tiesti tiesioginę liniją išduodami fiziniams asmenims, turintiems teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, arba Lietuvos Respublikoje įsteigtiems juridiniams asmenims, kitų valstybių narių juridinių asmenų ar kitų organizacijų padaliniams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje.

9. Leidimas gaminti elektros energiją išduodamas šio įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis asmenims, atitinkantiems šio straipsnio 8 dalyje nustatytą reikalavimą ir:

1) kurių pastatytas naujas ar rekonstruotas elektros energetikos objektas yra užbaigtas Statybos įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2201, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09724

2) kurių elektros energijos gamybos įrenginiai yra išbandyti ir tinkami eksploatuoti;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2201, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09724

3) kurie yra pajėgūs kaupti ar palaikyti rezervinio kuro atsargas, jeigu technologiniai elektros energijos gamybos pajėgumai viršija elektrinę ir (ar) šiluminę 5 MW galią, išskyrus atvejus, kai elektros energija yra gaminama naudojant atsinaujinančius energijos išteklius ir dėl gamybos šaltinių techninių ypatybių nėra galimybės kaupti ar palaikyti tokių energijos išteklių;

4) kurių pastatytas energetikos objektas, kuriame kaip kuras energijai gaminti planuojamos naudoti po rūšiavimo likusios ir perdirbti netinkamos energinę vertę turinčios komunalinės atliekos, Vyriausybės pripažintas valstybinės reikšmės objektu;

5) pateikusiems rašytinį įsipareigojimą nugriauti ar išmontuoti elektrinę Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka, kai įsigalioja Tarybos sprendimas panaikinti leidimo gaminti elektros energiją galiojimą. Įsipareigojime taip pat turi būti nustatyta leidimo turėtojo prievolė nugriauti ar išmontuoti elektrinės prijungimui reikalingus elektros tinklus ir nugriovimą ar išmontavimą vykdyti pagal tinklų operatoriaus išduotas prijungimo sąlygas griovimo ar išmontavimo projektui rengti. Elektrinė gali būti nenugriauta ar neišmontuota, jeigu ją numatoma naudoti kitiems tikslams, atitinkantiems teisės aktų reikalavimus. Šio punkto nuostata taikoma elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių gamintojams;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

6) atsinaujinančių išteklių energijos bendrijai.
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

10. Leidimas gaminti elektros energiją nereikalingas, jeigu asmuo numato gaminti elektros energiją ne didesnės kaip 30 kW įrengtosios galios elektros energijos gamybos įrenginiuose tik savo reikmėms ir ūkio poreikiams, nepatiekiant elektros energijos į elektros tinklus, taip pat jeigu asmuo atitinka šio įstatymo 2 straipsnio 9 dalies nuostatas ir numato gaminti elektros energiją ne didesnės kaip 30 kW įrengtosios galios elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos įrenginiuose.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-2201, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09724

11. Taryba, atsižvelgdama į paskirstytosios gamybos ribotą apimtį ir galimą poveikį elektros energetikos sistemos patikimumui, kai elektros energijos gamybos įrenginių įrengtoji galia yra ne didesnė kaip 10 kW, išduoda leidimą gaminti elektros energiją Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklėse numatyta supaprastinta tvarka, jeigu asmuo pateikia prašymą, kuriame pateikiama informacija apie šio straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytų dokumentų išdavimą.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Nr. XIII-2201, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09724

12. Leidimas plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus išduodamas šio įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis asmenims, atitinkantiems šio straipsnio 8 ir 15 dalyse nustatytus reikalavimus, ir:

1) kai tinklų operatorius patvirtina gamintojo elektros įrenginių prijungimo prie perdavimo ar skirstomųjų tinklų galimybę arba pareiškėjas pateikia dokumentus, pagrindžiančius planuojamą prisijungimą prie veikiančios tiesioginės linijos, arba kartu pateikia prašymą leidimui tiesti tiesioginę liniją gauti;

2) nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdantiems žemės sklypą ar jo dalį, kuriame numatoma verstis šiame įstatyme nustatyta leidimais reguliuojama veikla, arba nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdantiems statinį ar jo dalį, kai elektros energijos gamybos įrenginius planuojama įrengti ant statinio ar jo konstrukcijos dalies;

3) *neteko galios 2019-05-01;*
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884

4) atsinaujinančių išteklių energijos bendrijai.
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

13. *Neteko galios 2019-05-01.*
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884

14. Leidimas plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus nereikalingas, jeigu asmuo numato statyti ar įrengti elektros energijos gamybos įrenginius, kurių įrengtoji galia ne didesnė kaip 30 kW, ir juose gaminti elektros energiją tik savo reikmėms ir ūkio poreikiams, nepatiekiant elektros energijos į elektros tinklus, taip pat jeigu asmuo atitinka šio įstatymo 2 straipsnio 9 dalies nuostatas arba siekia tapti gaminančiu vartotoju ir numato statyti ar įrengti elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos įrenginius, kurių įrengtoji galia ne didesnė kaip 30 kW. Asmuo, numatantis statyti ar įrengti ne didesnės kaip 30 kW įrengtosios galios elektros energijos gamybos įrenginius ir juose gaminti elektros energiją tik savo reikmėms ir ūkio poreikiams, nepatiekiant elektros energijos į elektros tinklus, taip pat asmuo, atitinkantis šio įstatymo 2 straipsnio 9 dalies nuostatas arba siekiantis tapti gaminančiu vartotoju ir numatantis statyti ar įrengti ne didesnės kaip 30 kW įrengtosios galios elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos įrenginius, Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklėse nustatyta tvarka apie tai privalo informuoti tinklų operatorių.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-2201, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09724

14^1. Leidimas plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus nereikalingas, jeigu asmeniui yra išduotas leidimas naudoti Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalį atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių elektrinių plėtrai ir jų eksploatacijai Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 22 straipsnyje nustatyta tvarka.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-614, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12337

15. Leidimas plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus išduodamas, jeigu Taryba, įvertinusi asmens pateiktus dokumentus, nustato, kad asmuo atitinka šio įstatymo reikalavimus ir jo planuojama vykdyti veikla atitinka visas šias sąlygas, tai yra:

1) elektros energijos įrenginiai ir su jais susijusi įranga yra saugūs ir patikimi, taip pat neturės neigiamos įtakos elektros tinklams, prie kurių šie įrenginiai prijungti, ar nesudarys prielaidų tokiai neigiamai įtakai atsirasti;

2) neturės neigiamo poveikio žmonių sveikatai, jų turtui ir gyvenamajai aplinkai ar nesudarys prielaidų tokiam neigiamam poveikiui atsirasti;

3) atitiks aplinkos apsaugos reikalavimus;

4) atitiks žemės naudojimo ir statybos vietos parinkimo reikalavimus;

5) atitiks energijos vartojimo efektyvumo reikalavimus;

6) atitiks asmens technologinį, finansinį ir vadybinį pajėgumą;

7) atitiks naudojamo kuro parinkimo reikalavimus;

8) planuojamas statyti energetikos objektas, kuriame kaip kuras energijai gaminti planuojamos naudoti po rūšiavimo likusios ir perdirbti netinkamos energinę vertę turinčios komunalinės atliekos, Vyriausybės pripažintas valstybinės reikšmės objektu;

9) gautas Lietuvos kariuomenės patvirtinimas, kad teritorijose, kuriose, atsižvelgiant į nacionalinio saugumo reikalavimus, netaikomi apribojimai projektuoti ir statyti vėjo elektrines arba yra apribojimai projektuoti ir statyti vėjo elektrines, tačiau planuojamų statyti vėjo elektrinių keliamų trukdžių nacionaliniam saugumui užtikrinti galima išvengti panaudojant papildomas priemones, kaip tai numatyta Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

16. Šio straipsnio 15 dalyje nurodytų reikalavimų ir sąlygų taikymo ir įvertinimo tvarka, atsižvelgiant į elektros energijos gamybos pajėgumų, kuriems plėtoti prašoma leidimo, rūšį, taip pat reikalaujamų pateikti dokumentų sąrašas nustatomi Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklėse.

17. Leidimas tiesti tiesioginę liniją išduodamas asmenims, atitinkantiems šio straipsnio 8 dalyje nustatytą reikalavimą ir šio įstatymo 70 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

18. Leidimas eksportuoti elektros energiją į valstybes, kurios nėra valstybės narės, išduodamas asmenims, kurie teisės aktų nustatyta tvarka verčiasi nepriklausomo elektros energijos tiekimo veikla ar turi leidimą gaminti elektros energiją.

19. Leidimas importuoti elektros energiją iš valstybių, kurios nėra valstybės narės, išduodamas asmenims, kurie teisės aktų nustatyta tvarka verčiasi nepriklausomo elektros energijos tiekimo veikla, arba asmenims, kurie turi teisės aktų nustatyta tvarka išduotą visuomeninio tiekimo veiklos licenciją. Taryba atsisako išduoti leidimą importuoti elektros energiją iš valstybių, kurios nėra valstybės narės, jeigu kitais įstatymais tokia veikla yra pripažinta keliančia grėsmę nacionaliniam saugumui.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2706, 2019-12-19, paskelbta TAR 2019-12-30, i. k. 2019-21553

20. Taryba savo interneto svetainėje skelbia informaciją apie išduotus leidimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalies 1–7 punktuose.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

21. Leidimas vykdyti nepriklausomo elektros energijos tiekimo veiklą, nepriklausomo paklausos telkėjo veiklą išduodamas asmenims, kuriems nėra pradėta bankroto, reorganizavimo ir (ar) likvidavimo procedūra.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-710, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18145

Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

22. *Neteko galios nuo 2018-01-01*
Straipsnio dalies naikinimas:
Nr. XIII-710, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18145

23. *Neteko galios nuo 2018-01-01*
Straipsnio dalies naikinimas:
Nr. XIII-710, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18145

24. Atsisakymai išduoti leidimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, ir pratęsti šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytų leidimų galiojimo terminą:

1) negali būti grindžiami kitaip, negu neatitiktimi šio įstatymo reikalavimams ir Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 20^2 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams, kai dėl leidimų, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose, išdavimo kreipiasi atsinaujinančių išteklių energijos bendrija.
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

2) pateikiami ir tuo atveju, kai asmuo nepateikia bent vieno iš leidimui išduoti ar pratęsti leidimo galiojimo terminą reikalingų dokumentų arba pateikti duomenys yra neteisingi.

25. Jeigu pateikti ne visi šio straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nurodytiems leidimams išduoti reikalingi dokumentai arba pateikti duomenys yra neteisingi, taip pat jeigu jų nepakanka nustatyti, ar dokumentai atitinka nustatytus reikalavimus, Taryba ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo prašymo registravimo leidimus išduodančioje institucijoje dienos praneša asmeniui, kad būtina pateikti trūkstamus dokumentus ar informaciją. Asmuo trūkstamus dokumentus ar informaciją pateikia ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo pranešimo gavimo dienos. Jeigu asmuo per nustatytą terminą pateikia trūkstamus dokumentus ar informaciją, taip pašalindamas aplinkybes, trukdančias išduoti leidimą, leidimas išduodamas šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytu terminu.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-710, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18145
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

26. Asmenys, kurie verčiasi šio straipsnio 1 dalyje nurodyta veikla, neturi teisės įgalioti kitų asmenų verstis leidime nurodyta veikla arba perduoti jiems šią teisę pagal sutartį ir privalo laikytis šių veiklos sąlygų:

1) teisės aktų nustatyta tvarka teikti kompetentingoms valstybės institucijoms ir įstaigoms informaciją apie leidimais reguliuojamą veiklą;

2) eksportuoti ar importuoti elektros energiją galima tik pagal sutartis su trečiųjų šalių asmenimis, laikantis Lietuvos Respublikos būtinųjų priemonių, skirtų apsisaugoti nuo trečiųjų šalių nesaugių branduolinių elektrinių keliamų grėsmių, įstatyme nustatytų ribojimų elektros energijos patekimui į Lietuvos Respublikos elektros energijos rinką iš trečiųjų šalių, kuriose veikia nesaugios branduolinės elektrinės;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2706, 2019-12-19, paskelbta TAR 2019-12-30, i. k. 2019-21553

3) asmenys, importuojantys elektros energiją iš valstybių, kurios nėra valstybės narės, privalo teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis tinkamai su perdavimo sistemos operatoriumi sureguliuoti santykius, susijusius su įėjimo į Lietuvos Respublikos elektros energijos rinką įmokos sumokėjimu ir (ar) kitų reikalavimų, keliamų elektros energijos importo veiklai, įvykdymu;

4) elektros energiją gaminantys asmenys, vartojantys elektros energiją savo reikmėms ir ūkio poreikiams, privalo sudaryti sutartis su tinklų operatoriais dėl elektros energijos persiuntimo;

5) teisės aktų nustatyta tvarka eksploatuoti elektros energetikos įrenginius arba sudaryti sutartį dėl elektros energetikos įrenginių eksploatavimo su asmeniu, turinčiu atestatą, suteikiantį teisę eksploatuoti šiuos įrenginius;

6) efektyviai ir ekonomiškai vykdyti leidimais reguliuojamą veiklą, nediskriminuoti vartotojų ir kitų rinkos dalyvių, laikytis sąžiningos konkurencijos;

7) informuoti ir konsultuoti vartotojus;

8) nepriklausomo elektros energijos tiekimo veiklą vykdantiems asmenims draudžiama pirkti elektros energiją importui į Lietuvos Respubliką, prekybai ar tiekimui vartotojams iš asmenų, prekiaujančių elektros energija, pagaminta trečiojoje šalyje, kurioje veikiančią branduolinę elektrinę Lietuvos Respublikos Seimas įstatymu yra pripažinęs nesaugia;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2706, 2019-12-19, paskelbta TAR 2019-12-30, i. k. 2019-21553

9) užtikrinti kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir reikalavimų, keliamų vykdomai veiklai elektros energetikos sektoriuje, laikymąsi.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-2706, 2019-12-19, paskelbta TAR 2019-12-30, i. k. 2019-21553

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-1665, 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-20, i. k. 2015-07656

17 straipsnis. Veiklos elektros energetikos sektoriuje licencijų ir leidimų išdavimas, galiojimo sustabdymas, galiojimo sustabdymo panaikinimas, galiojimo panaikinimas ir keitimas

1. Asmuo, siekiantis gauti veiklos elektros energetikos sektoriuje licenciją ar leidimą, išskyrus šio įstatymo 16 straipsnio 1 dalies 6 ar 7 punkte nurodytą leidimą, Licencijavimo taisyklėse ir Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklėse nustatyta tvarka pateikia licencijas ar leidimus išduodančiai institucijai prašymą ir šiose taisyklėse nustatytus dokumentus ir (ar) informaciją. Asmuo, siekiantis įgyti leidimą vykdyti nepriklausomo elektros energijos tiekimo veiklą ar leidimą vykdyti nepriklausomo paklausos telkėjo veiklą, Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklėse nustatyta tvarka pateikia Tarybai atitikties šio įstatymo 16 straipsnio 21 dalyje nustatytiems reikalavimams deklaraciją (toliau – deklaracija). Ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo asmens teisės vykdyti nepriklausomo elektros energijos tiekimo veiklą ar nuo asmens teisės vykdyti nepriklausomo paklausos telkėjo veiklą įgijimo dienos Taryba privalo patikrinti deklaracijoje pateiktą informaciją.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-710, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18145
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

2. Licencija ar leidimas, išskyrus šio įstatymo 16 straipsnio 1 dalies 6 ar 7 punkte nurodytą leidimą, išduodami arba rašytinis motyvuotas atsisakymas išduoti licenciją ar leidimą pateikiamas pareiškėjui ne vėliau kaip per 30 dienų nuo Licencijavimo taisyklėse ir Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklėse nustatyta tvarka pateikto prašymo bei visų reikalingų ir tinkamai įformintų dokumentų registravimo licencijas ar leidimus išduodančioje institucijoje dienos. Jeigu į tinkamai pateiktą prašymą išduoti licenciją ar leidimą neatsakoma per šioje dalyje nurodytą terminą, laikoma, kad yra priimtas teigiamas sprendimas dėl licencijos ar leidimo išdavimo.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-710, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18145
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta sąlyga dėl licencijos ar leidimo išdavimo termino netaikoma, kai vyksta teisminiai ginčai su trečiaisiais asmenimis dėl licencijuojamos ar leidimais reguliuojamos veiklos sąlygų (teritorijos) ir kai yra prašoma išduoti perdavimo, skirstymo ar

visuomeninio tiekimo veiklos licenciją teritorijoje, kurioje jau yra išduota perdavimo, skirstymo ar visuomeninio tiekimo veiklos licencija, ar dėl kitų priežasčių, pateisinamų svarbiais visuomenės interesais, ir pareiškėjas apie tai yra informuotas Licencijavimo taisyklėse ar Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklėse nustatyta tvarka. Šiuo atveju licencija ar leidimas išduodami arba rašytinis motyvuotas atsisakymas pareiškėjui išduoti licenciją ar leidimą pateikiamas ne vėliau kaip per 30 dienų, pasibaigus atitinkamo teisminio ginčo nagrinėjimui ar nelikus kitų priežasčių, pateisinamų svarbiais visuomenės interesais, dėl kurių buvo atidėtas sprendimo dėl licencijos ar leidimo išdavimo priėmimas.

4. Už licencijuojamos veiklos, leidimus turinčių asmenų veiklos sąlygų ir reikalavimų pažeidimus asmenys, turintys licencijas ir (ar) leidimus atitinkamai energetikos veiklai, įspėjami apie galimą licencijų ar leidimų galiojimo sustabdymą ar panaikinimą Licencijavimo taisyklėse ir Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklėse nustatyta tvarka. Licencijos ar leidimo galiojimas sustabdomas, galiojimo sustabdymas panaikinamas, licencijos ar leidimo galiojimas panaikinamas, taip pat licencija ar leidimas yra keičiami Energetikos įstatyme nustatyta tvarka, išskyrus atvejus, kai keičiama teritorija, nurodyta leidime plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

5. Licencijuojamą elektros energijos perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo veiklą nutraukti ketinantis asmuo privalo ne vėliau kaip prieš 6 mėnesius informuoti apie tai licenciją išdavusią instituciją. Tuo atveju, kai pranešime nurodomas asmuo, kuris ketina pasibaigus pranešime nurodytam terminui verstis licencijuojama elektros energijos perdavimo, skirstymo ar visuomeninio tiekimo veikla ir atitinka šiai veiklai nustatytus reikalavimus, nustatytus šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose, ir Tarybai pateikia įvertinti tokį atitikimą pagrindžiančius dokumentus, pranešimo apie veiklos nutraukimą terminas derinamas Tarybos, pranešimą teikiančio asmens ir ketinančio verstis licencijuojama veikla asmens sutarimu.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

5^1. Teritorija, nurodyta išduotame leidime plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus, gali būti keičiama nekeičiant numatomo elektros įrenginių prijungimo prie elektros tinklų taško. Asmens, kuris numato pakeisti teritoriją, nurodytą išduotame leidime plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus, veikla iki pakeitimų atlikimo turi atitikti visas šias sąlygas:

1) neturi neigiamo poveikio žmonių sveikatai, jų turtui ir gyvenamajai aplinkai ar nesudarys prielaidų tokiam neigiamam poveikiui atsirasti;

2) atitinka aplinkos apsaugos reikalavimus;

3) atitinka žemės naudojimo ir statybos vietos parinkimo reikalavimus;

4) gautas Lietuvos kariuomenės patvirtinimas, kad teritorijose, kuriose, atsižvelgiant į nacionalinio saugumo reikalavimus, netaikomi apribojimai projektuoti ir statyti vėjo elektrines arba yra apribojimai projektuoti ir statyti vėjo elektrines, tačiau planuojamų statyti vėjo elektrinių keliamų trukdžių nacionaliniam saugumui užtikrinti galima išvengti panaudojant papildomas priemones, kaip tai numatyta Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

5^2. Kai numatoma pakeisti teritoriją, nurodytą išduotame leidime plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus, leidimo turėtojas privalo pateikti Tarybai prašymą išduoti pakeistą leidimą ir dokumentus, patvirtinančius atitiktį šio straipsnio 5^1 dalyje nustatytiems reikalavimams. Taryba įvertina pateiktus dokumentus ir per šio straipsnio 2 dalyje nurodytą terminą išduoda pakeistą leidimą arba pateikia motyvuotą atsisakymą leidimą pakeisti.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

6. Jeigu sprendimas dėl licencijos galiojimo sustabdymo ar panaikinimo turi įtakos saugiam vartotojų aprūpinimui elektros energija, jis gali įsigalioti ne anksčiau kaip po 2 mėnesių nuo sprendimo priėmimo dienos. Apie tai, kad numatoma priimti tokį sprendimą, Taryba privalo informuoti Vyriausybę ir Energetikos ministeriją.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

7. Siekiant užtikrinti elektros energetikos sistemos darbo saugumą, vartotojų aprūpinimo elektros energija patikimumą ir viešųjų interesų elektros energetikos sektoriuje apsaugą, licencijuojama ar leidimu reguliuojama veikla besiverčiančio asmens veiklos patikrinimai gali būti atliekami ir įstatymų nustatytos poveikio priemonės už licencijuojamos ar leidimu reguliuojamos veiklos sąlygų pažeidimus gali būti taikomos jau pirmaisiais atitinkamos veiklos elektros energetikos sektoriuje vykdymo metais. Taryba ir (ar) kitos valstybės ar savivaldybių institucijos pagal kompetenciją užtikrina nuolatinę licencijuojamos ir leidimais reguliuojamos veiklos elektros energetikos sektoriuje priežiūrą ir kontrolę, vadovaudamosi teisingumo, protingumo, sąžiningumo ir rinkos dalyvių nediskriminavimo principais.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

18 straipsnis. Ilgalaikis planavimas ir sistemos plėtra

1. Tinklų operatorius, įvertindamas elektros energetikos sistemos adekvatumą, elektros energijos tiekimo saugumo ir patikimumo, kokybės, efektyvumo, vartojimo, vadybos ir aplinkos apsaugos reikalavimus, nurodytus Nacionalinėje energetinės nepriklausomybės strategijoje, gerindamas naudojimosi sistema sąlygas, planuoja ilgalaikę elektros energetikos sistemos plėtrą, derindamas ją su Energetikos ministerija, Taryba ir kitais tinklų operatoriais. Ilgalaikės elektros energetikos sistemos plėtros planavimas turi būti pagrįstas moksliniu, technologiniu ir ekonominiu įvertinimu. Tinklų operatoriai privalo bendradarbiauti, siekdami užtikrinti perdavimo ir skirstomųjų tinklų optimalią plėtrą.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

1^1. Planuojant ilgalaikę elektros energetikos sistemos plėtrą, perdavimo sistemos operatorius įvertina pajėgumų poreikį, leidžiantį užtikrinti tikėtiną ne didesnę kaip 8 valandų apkrovos praradimo trukmę per kiekvienus kalendorinius metus.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

2. Priimti sprendimus įrengti ar plėtoti elektros tinklus perdavimo ir skirstymo veiklos licencijose nurodytose teritorijose turi teisę tik atitinkamų licencijų turėtojai.

3. Jeigu nėra norinčiųjų įrengti naujus gamybos pajėgumų įrenginius šio įstatymo 16 straipsnyje nustatyta tvarka, Vyriausybės įgaliota institucija skelbia konkursą (aukcioną) įrengti naujus gamybos pajėgumus ir (ar) elektros energijos vartojimo efektyvumo ir paklausos valdymo priemones ir yra atsakinga už konkurso organizavimą bei nediskriminacinių sąlygų konkurso dalyviams nustatymą. Konkurso (aukciono) procedūros gali būti taikomos tik tuo atveju, kai remiantis leidimų išdavimo tvarka, kaip nurodyta šio įstatymo 16 straipsnyje, statytinų gamybos pajėgumų ar energijos vartojimo efektyvumo ir paklausos valdymo priemonių, kurių reikia imtis, nepakanka tiekimo saugumui užtikrinti.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-1665, 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-20, i. k. 2015-07656

19 straipsnis. Patikimumo stebėsena

1. Taryba stebi ir vertina perdavimo ir skirstomųjų tinklų patikimumą. Patikimumo stebėsenos rezultatai apibendrinami Tarybos interneto svetainėje skelbiamose metinėse ataskaitose. Šiose ataskaitose pateikiami šie duomenys:

1) elektros energijos poreikio ir tiekimo (faktinio suvartojimo) balansas valstybės elektros energetikos sistemos mastu;

2) numatomo elektros energijos poreikio lygis ateityje ir tiekimo galimybės;

3) elektros energijos gamybos pajėgumų plėtra;

4) priemonės elektros energijos poreikiui piko metu tenkinti ir sistemos balansavimo ir reguliavimo priemonės;

5) elektros energetikos sistemos priežiūros lygis ir kokybė.

2. Taryba kiekvienais metais, ne vėliau kaip liepos 31 dieną, perduoda metines ataskaitas Vyriausybei ar jos įgaliotai institucijai ir Europos Komisijai.

TAR pastaba. *Pirmą kartą po įstatymo Nr. XIII-1970 įsigaliojimo (2019-07-01) teikiant 19 straipsnio 2 dalyje nurodytą ataskaitą, teikiama laikotarpio nuo Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos veiklos pradžios ataskaita, kurioje taip pat pateikiama informacija apie Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos veiklą nuo 2018 m. sausio 1 d. iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos.*

Straipsnio pakeitimai:

Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

KETVIRTASIS SKIRSNIS
ELEKTROS ENERGIJOS GAMYBA

20 straipsnis. Gamintojų veiklos bendrieji principai

1. Gamintojai, prijungiant jų įrenginius prie perdavimo ir (ar) skirstomųjų tinklų ir juos eksploatuodami, turi laikytis elektros tinklų naudojimo taisyklių reikalavimų bei perdavimo ir (ar) skirstomųjų tinklų operatoriaus nustatytų techninių sąlygų. Naujų elektros energetikos objektų, skirtų elektros energijai gaminti, projektavimo ir statybos reikalavimus nustato šis įstatymas, Statybos įstatymas, Energetikos įstatymas ir Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. XII-1665, 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-20, i. k. 2015-07656

2. Gamintojai, išskyrus gamintojus, elektros energiją gaminančius iš atsinaujinančių išteklių, norintys parduoti elektros energiją tiesiogiai vartotojams, privalo gauti leidimą verstis nepriklausomo elektros energijos tiekimo veikla, kaip nurodyta šio įstatymo 16 straipsnio 21 dalyje. Gamintojams, elektros energiją gaminantiems iš atsinaujinančių išteklių, elektros energiją parduodantiems tiesiogiai vartotojui, taikomos nepriklausomam elektros energijos tiekėjui nustatytos sąlygos ir reikalavimai, išskyrus reikalavimus, nustatytus šio įstatymo 46 straipsnyje.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. XII-1665, 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-20, i. k. 2015-07656

Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

3. Gamintojas, kurio vienetinė elektros energijos gamybos įrenginio galia yra 20 MW ir daugiau, privalo ne vėliau kaip prieš 12 mėnesių pranešti perdavimo sistemos operatoriui apie planuojamą tokio įrenginio laikiną eksploatavimo sustabdymą arba ne vėliau kaip prieš 36 mėnesius apie planuojamą visišką tokio įrenginio eksploatavimo nutraukimą. Tokio įrenginio laikinas eksploatavimo sustabdymas ar visiškas eksploatavimo nutraukimas anksčiau šioje dalyje nurodytų terminų yra galimas tik gavus perdavimo sistemos operatoriaus rašytinį sutikimą arba, jeigu tokio įrenginio eksploatavimas nebūtų galimas dėl techninių priežasčių, kurių nebuvo galima numatyti iš anksto, arba jos yra susijusios su tokio įrenginio darbo išteklių pasibaigimu, arba dėl priežasčių, susijusių su teisės aktų reikalavimais dėl teršalų išmetimo į aplinką. Prašymas dėl laikino šioje dalyje nurodyto elektros energijos gamybos įrenginio eksploatavimo sustabdymo ar visiško eksploatavimo nutraukimo anksčiau šioje dalyje nurodytų terminų perdavimo sistemos operatoriui turi būti pateiktas ne anksčiau kaip prieš 4 mėnesius iki planuojamo tokio įrenginio laikino eksploatavimo sustabdymo arba visiško tokio įrenginio eksploatavimo nutraukimo.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. XIII-2215, 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10322

4. Perdavimo sistemos operatorius, gavęs gamintojo prašymą laikinai sustabdyti arba visiškai nutraukti elektros energijos gamybos įrenginio eksploatavimą anksčiau šio straipsnio 3 dalyje nustatytų pranešimo terminų, per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos įvertina tokio įrenginio laikino eksploatavimo sustabdymo ar visiško eksploatavimo nutraukimo įtaką elektros energetikos sistemos darbo stabilumui, saugumui, patikimumui ir adekvatumui. Perdavimo sistemos operatorius, nustatęs, kad šis elektros energijos gamybos įrenginys bus reikalingas elektros energetikos sistemos darbo stabilumui, saugumui, patikimumui ir adekvatumui užtikrinti po gamintojo prašyme nurodytos datos, apie tai informuoja prašymą pateikusį gamintoją ir Tarybą. Gamintojas su šiuo elektros energijos gamybos įrenginiu turi teikti perdavimo sistemos operatoriaus nustatytas izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo ir (ar) totalios elektros energetikos sistemos avarijos prevencijos ar likvidavimo paslaugas nuo prašyme nurodytos elektros energijos gamybos įrenginio laikino eksploatavimo sustabdymo arba visiško eksploatavimo nutraukimo datos, bet ne anksčiau negu po 4 mėnesių nuo prašymo pateikimo dienos, iki perdavimo sistemos operatoriaus nustatyto termino, kuris negali būti vėlesnis negu šio straipsnio 3 dalyje nustatyti terminai.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2215, 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10322

4^1. Gamintojas, elektros energiją gaminantis iš atsinaujinančių išteklių ir norintis parduoti elektros energiją tiesiogiai vartotojui, vadovaudamasis šio įstatymo 46^1 straipsniu, su vartotoju privalo sudaryti atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį ir per 5 darbo dienas nuo šios sutarties sudarymo informuoti Tarybą apie elektros energijos tiekimo veiklos vykdymą.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

5. Elektros energijos gamybos įrenginio, kurio vienetinė elektros energijos gamybos galia yra 5 MW ir daugiau, valstybinė kontrolė atliekama ne rečiau kaip kartą per metus šio įstatymo 73 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2215, 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10322

21 straipsnis. *Neteko galios nuo 2015-07-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XII-1665, 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-20, i. k. 2015-07656

21^1 straipsnis. Gamintojų įsipareigojimai

1. Gamintojas, pasirašęs šio įstatymo 22 straipsnio 8 dalyje nurodytą ketinimų protokolą, tinklų operatoriui privalo pateikti savo prievolių įvykdymo užtikrinimą, garantuojantį tinklų operatoriui gamintojo įsipareigojimo įvykdymą, ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų nuo ketinimų protokolo pasirašymo dienos. Gamintojo prievolių įvykdymo užtikrinimas privalo galioti 30 kalendorinių dienų ilgiau negu ketinimų protokolas. Prievolių įvykdymo užtikrinimo dydis apskaičiuojamas dauginant numatomų įrengti elektrinės pajėgumų dydį (kW) iš 15 eurų už 1 kW. Norint pratęsti leidimo plėtoti elektros energijos gamybos terminą, kaip tai nustatyta šio įstatymo 16 straipsnio 7 dalyje, prievolių įvykdymo užtikrinimo dydis padidinamas dydžiu, kuris apskaičiuojamas dauginant numatomų įrengti elektrinės pajėgumų dydį (kW) iš 15 eurų už 1 kW ir laikotarpio, kuriam norima pratęsti šio leidimo galiojimo terminą, trukmės, išreikštos metais.

2. Jeigu gamintojas užbaigia ketinimų protokole numatytos įrengtosios galios elektrinės statybą Statybos įstatyme nustatyta tvarka ir gamintojui šiame įstatyme nustatyta tvarka išduotas leidimas gaminti elektros energiją arba gamintojas, dalyvaujantis Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 20 straipsnio 4 dalyje nurodytame skatinimo kvotų paskirstymo aukcione, nelaimi šio skatinimo kvotų paskirstymo aukciono arba atsisako jame dalyvauti, tinklų operatorius, gavęs gamintojo prašymą, atsisako savo teisių pagal gamintojo prievolių įvykdymo užtikrinimą ir

grąžina jį šiam gamintojui ar jo prievolių įvykdymo užtikrinimą išdavusiam asmeniui, o šalių teisės ir pareigos pagal ketinimų protokolą pasibaigia.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

3. Jeigu gamintojas per leidimo plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus galiojimo laikotarpį, įskaitant galimus jo pratęsimus, neįvykdo ketinimų protokole nustatyto įsipareigojimo pastatyti ar įrengti ketinimų protokole nurodytos įrengtosios galios elektrinę, tinklų operatorius pasinaudoja visu šio gamintojo pateiktu prievolių įvykdymo užtikrinimu, išskyrus atvejus, kai tokie įsipareigojimai neįvykdomi dėl aplinkybių, kurių šis gamintojas negalėjo kontroliuoti ir protingai numatyti ketinimų protokolo ir (ar) elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugos sutarties sudarymo metu ir negalėjo užkirsti kelio šioms aplinkybėms ar jų pasekmėms atsirasti, taip pat dėl įstatymų nustatytų kitų aplinkybių, kai nėra šio gamintojo kaltės. Tais atvejais, kai yra šioje dalyje nurodytos aplinkybės, gamintojas pateikia tinklų operatoriui dokumentus, įrodančius, kad yra šioje dalyje nurodytos aplinkybės, o tinklų operatorius įvertina pateiktus dokumentus ir priima sprendimą dėl pateikto prievolių įvykdymo užtikrinimo grąžinimo.

4. Jeigu gamintojas nutraukia ketinimų protokolą, tinklų operatorius pasinaudoja gamintojo pateikto prievolių įvykdymo užtikrinimo dalimi, kuri apskaičiuojama 0,0123 Eur/kW dauginant iš laikotarpio nuo prievolių įvykdymo užtikrinimo pateikimo dienos iki dienos, kai gamintojas nutraukia ketinimų protokolą, išreikšto dienomis.

5. Jeigu gamintojas per leidimo plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus galiojimo laikotarpį, įskaitant galimus jo pratęsimus, pastato ar įrengia mažesnės galios elektrinę, negu buvo įsipareigojęs pagal ketinimų protokolą, tinklų operatorius pasinaudoja pateikto prievolių įvykdymo užtikrinimo dalimi proporcingai neįvykdytiems įsipareigojimams.

6. Pagal gamintojo pateiktą prievolių įvykdymo užtikrinimą tinklų operatoriaus gautos lėšos įvertinamos nustatant skirstymo ir perdavimo tiekimo paslaugų kainų viršutines ribas.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884

22 straipsnis. Gamintojų elektros įrenginių prijungimas prie elektros tinklų

1. Gamintojų elektros įrenginiai prijungiami prie elektros tinklų šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatyta tvarka ir sąlygomis. Gamintojų elektros įrenginių prijungimo prie elektros tinklų tvarką ir sąlygas nustato Energetikos ministerija.

2. Tinklų operatorius parengia ir, suderinęs su Taryba, savo interneto svetainėje skelbia naudojimosi elektros tinklais tvarką. Ši tvarka grindžiama objektyviais, skaidriais ir nediskriminaciniais kriterijais, kuriais atsižvelgiama į visą naudą ir sąnaudas, susijusias su gamintojų elektros įrenginių prijungimu prie elektros tinklų, ir į konkrečias gamintojų, įsikūrusių atokiuose ir menkai apgyvendintuose regionuose, ūkinės veiklos aplinkybes.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

3. Tinklų operatorius neturi teisės atsisakyti prijungti gamintojų elektros įrenginius prie elektros tinklų dėl ateityje galimo elektros tinklų pajėgumo apribojimo. Tinklų operatorius privalo prijungti gamintojo elektros įrenginius prie elektros tinklų, atsižvelgdamas į atitinkamų techninių norminių dokumentų reikalavimus, keliamus tokių įrenginių prijungimui, taip pat elektros tinklų įrengimui ir (ar) atnaujinimui gamintojo ir tinklų operatoriaus tinklų dalyje.

4. Tinklų operatorius neturi teisės atsisakyti prijungti gamintojo elektros įrenginius prie elektros tinklų dėl to, kad atsirastų papildomų išlaidų, susijusių su būtinu elektros tinklų pajėgumo padidinimu.

5. Tinklų operatorius teisės aktų nustatyta tvarka teikia suinteresuotiems gamintojams visą informaciją, susijusią su gamintojų elektros įrenginių prijungimu prie elektros tinklų, tarp jų techninius reikalavimus, prijungimo terminus ir reikalingas investicijas.

6. Gamintojų, gaminančių elektros energiją iš atsinaujinančių energijos išteklių, elektros

įrenginių prijungimą prie elektros tinklų reglamentuoja Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymas.

7. Tinklų operatoriai, sudarydami sąlygas didelio naudingumo kogeneracijos būdu pagamintai elektros energijai persiųsti:

1) parengia ir interneto svetainėje paskelbia nediskriminacines technines didelio naudingumo kogeneracijos būdu pagamintą elektros energiją tiekiančių gamintojų prisijungimo prie tinklų sąlygas;

2) didelio naudingumo kogeneracijos būdu gaminamos elektros energijos gamintojo ar planuojančio juo tapti asmens prašymu teikia išsamią informaciją dėl prijungimo prie sistemos sąlygų (informaciją apie prijungimo sąnaudas, prašymo prijungti prie tinklo nagrinėjimo ir prijungimo prie tinklo terminus).

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

8. Gamintojas, gavęs išankstines prijungimo sąlygas, parengia ir pateikia elektros tinklų operatoriui prašymą pasirašyti ketinimų protokolą. Ši nuostata netaikoma gaminantiems vartotojams, gamintojams, planuojantiems gaminti elektros energiją savo reikmėms ir ūkio poreikiams ir planuojantiems į elektros tinklus patiekti elektros energiją, likusią nuo savo reikmėms ir ūkio poreikiams nesuvartotos elektros energijos, kai elektrinės įrengtoji galia yra ne didesnė kaip 500 kW ir ne didesnė negu gamintojo objektui suteikta leistinoji naudoti galia ir kai šie gamintojai neketina dalyvauti skatinimo kvotų paskirstymo aukcione, gamintojams, planuojantiems gaminti elektros energiją tik savo reikmėms ir ūkio poreikiams, nepatiekiant elektros energijos į elektros tinklus ir atsinaujinančių išteklių energijos bendrijoms, neketinančioms dalyvauti skatinimo kvotų paskirstymo aukcione.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

9. Tinklų operatorius privalo per 30 kalendorinių dienų nuo šio straipsnio 8 dalyje nurodyto prašymo pateikimo dienos su gamintoju pasirašyti ketinimų protokolą. Ketinimų protokole privalo būti nurodyta:

1) planuojamos statyti elektrinės galia ir naudojama energijos rūšis;

2) terminas, per kurį gamintojas įsipareigoja pastatyti elektrinę, baigti savo elektros tinklų dalyje susijusius darbus ir pateikti reikalingus dokumentus Tarybai leidimui gaminti elektros energiją gauti;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

3) gamintojo įsipareigojimas ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo ketinimų protokolo pasirašymo dienos Tarybai pateikti prašymą išduoti leidimą plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus arba pateikti prašymą dalyvauti skatinimo kvotų paskirstymo aukcione, jeigu asmuo ketina statyti ar įrengti atsinaujinančius energijos išteklius naudojančias elektrines ir pasinaudoti Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytomis skatinimo priemonėmis;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

4) tinklų operatoriaus įsipareigojimas per ne ilgesnį kaip vieno mėnesio laikotarpį nuo tinklų operatoriaus patvirtinimo apie su tinklų operatoriumi suderintą techninį projektą pateikimo dienos arba per ne ilgesnį kaip vieno mėnesio laikotarpį nuo ketinimų protokolo pasirašymo dienos, jeigu toks techninis projektas planuojamai statyti elektrinei yra neprivalomas, parengti elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugos sutarties projektą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

5) gamintojo įsipareigojimas per vieną mėnesį nuo dienos, kai tinklų operatorius pateikia elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugos sutarties projektą, atitinkantį suderintą techninį projektą, arba elektros tinklų operatoriaus išduotas prijungimo sąlygas, jeigu techninis projektas planuojamai statyti elektrinei yra neprivalomas, pasirašyti prijungimo prie elektros tinklų paslaugos sutartį;

6) gamintojo įsipareigojimas elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugos sutartyje nustatyta tvarka apmokėti elektrinės prijungimo išlaidas;

7) tinklų operatoriaus įsipareigojimas prijungti gamintojų, gaminančių elektros energiją iš atsinaujinančių energijos išteklių, elektrinę prie elektros tinklų ir užtikrinti patikimą joje pagamintos elektros energijos perdavimą ir paskirstymą per terminą, kuris negali būti ilgesnis už Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 14 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus terminus;

8) gamintojo prievolių įvykdymo užtikrinimo dydis, jo pateikimo ir panaudojimo sąlygos ir tvarka;

9) savivaldybės, kurioje numatoma statyti ar įrengti elektrinę, administracijos patvirtinimas, kad planuojamos nurodytos galios ir tipo elektrinės įrengimas ar statyba pagal galiojančius teritorijų planavimo dokumentus yra galimi;

10) Lietuvos kariuomenės patvirtinimas, kad teritorijose, kuriose, atsižvelgiant į nacionalinio saugumo reikalavimus, netaikomi apribojimai projektuoti ir statyti vėjo elektrines arba yra apribojimai projektuoti ir statyti vėjo elektrines, tačiau planuojamų statyti vėjo elektrinių keliamų trukdžių nacionaliniam saugumui užtikrinti galima išvengti panaudojant papildomas priemones, kaip tai numatyta Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884

10. Šio straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytas terminas pratęsiamas dėl šioje dalyje nurodytų priežasčių, tačiau laikotarpis, kuriam pratęsiamas nurodytas terminas, neturi viršyti leidimo plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus galiojimo termino:

1) dėl valstybės veiksmų, trečiųjų asmenų veiksmų ar esant nenugalimos jėgos aplinkybėms šio straipsnio 8 dalyje nurodyto asmens prašymu;

2) šio straipsnio 8 dalyje nurodyto asmens prašymu;

3) elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugos sutartyje ir kitais teisės aktuose nustatytais atvejais.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884

11. Ketinimų protokolo pavyzdinę formą tvirtina Taryba.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

PENKTASIS SKIRSNIS
ELEKTROS ENERGIJOS PERDAVIMAS

23 straipsnis. Perdavimo veiklos principai

1. Perdavimo sistemos operatorius yra atsakingas už elektros energetikos sistemos darbo stabilumą ir patikimumą, nacionalinės balansavimo funkcijos atlikimą Lietuvos Respublikos teritorijoje, sisteminių paslaugų teikimą, jungiamųjų linijų su kitų šalių elektros energetikos sistemomis eksploatavimą, priežiūrą, valdymą ir plėtrą, mažinant pralaidumo perdavimo tinkluose apribojimus ir atsižvelgiant į elektros energetikos sistemos bei elektros tinklų naudotojų poreikius.

2. Perdavimo sistemos operatorius privalo užtikrinti, kad elektros energijos gamintojų,

skirstomųjų tinklų operatorių ir vartotojų įrenginių prijungimo prie perdavimo tinklų sąlygos atitiktų teisės aktuose nustatytus reikalavimus ir nebūtų diskriminacinės.

3. Elektros energijos vartotojų įrenginiai prijungiami prie perdavimo tinklų šiais atvejais:

1) kai skirstomųjų tinklų operatorius dėl nustatytų techninių arba eksploatacijos reikalavimų atsisako prijungti prie skirstomųjų tinklų gamintojo ar vartotojo įrenginius, esančius skirstomųjų tinklų operatoriaus licencijoje nurodytoje veiklos teritorijoje;

2) kai vartotojas pateikia prašymą prijungti prie perdavimo tinklų elektros įrenginius, kurių leistinoji naudoti galia yra ne mažesnė kaip 10 MW, ir sudaro su perdavimo sistemos operatoriumi elektros įrenginių prijungimo sutartį ir elektros energijos perdavimo paslaugos sutartį, kuriomis įsipareigoja 10 metų nuo elektros energijos perdavimo paslaugos sutarties įsigaliojimo momento nemažinti leistinosios naudoti galios ir už ją mokėti šio įstatymo 69 straipsnio 7 dalyje nurodytą galios dedamąją.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

4. Perdavimo sistemos operatorius abipusės naudos principu suteikia bet kurios kitos valstybės perdavimo sistemos operatoriui reikiamą informaciją, užtikrinančią saugų ir efektyvų darbą, koordinuotą plėtrą, jungtinės sistemos vientisumą ir suderinamumą.

5. Perdavimo sistemos operatorius privalo užtikrinti, kad tinklų naudotojams būtų sudarytos objektyvios ir nediskriminacinės naudojimosi perdavimo tinklais sąlygos. Taryba derina elektros energijos perdavimo paslaugos sutarčių standartines sąlygas, kurių projektą parengia ir Tarybai teikia perdavimo sistemos operatorius. Suderintas elektros energijos perdavimo paslaugos sutarčių standartines sąlygas perdavimo sistemos operatorius skelbia savo interneto svetainėje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

6. Perdavimo sistemos operatorius privalo teikti elektros tinklų naudotojams informaciją, reikalingą efektyviai prieigai prie perdavimo tinklų. Energetikos ministerija nustato tokios informacijos teikimo tvarką ir sąlygas.

24 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumas

1. Perdavimo sistemos operatorius, atlikdamas šio įstatymo ir kitų teisės aktų jam pavestas funkcijas, veikia nepriklausomai nuo elektros energijos gamybos, skirstymo ir tiekimo veiklos bei jų komercinių interesų.

2. Perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumas užtikrinamas įgyvendinant perdavimo veiklos atskyrimo nuo kitų elektros energetikos sektoriaus veiklos rūšių sąlygas ir reikalavimus, kaip nurodyta šio įstatymo 53 straipsnyje.

25 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimas

1. Asmuo gali vykdyti perdavimo veiklą tik gavęs elektros energijos perdavimo veiklos licenciją, kaip nurodyta šio įstatymo 15 ir 17 straipsniuose.

2. Iki perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo šiame straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis gali būti išduodama terminuota elektros energijos perdavimo veiklos licencija, kaip nurodyta šio įstatymo 15 straipsnio 9 dalyje.

3. Perdavimo sistemos operatorius, įvykdęs šio įstatymo 53 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus, raštu informuoja Tarybą ir pateikia visus šių reikalavimų įvykdymą pagrindžiančius dokumentus, duomenis ir informaciją. Perdavimo sistemos operatoriaus dokumentų, duomenų ir informacijos pateikimo tvarką ir sąlygas nustato Taryba.

4. Taryba ne vėliau kaip per 4 mėnesių laikotarpį nuo visų reikalingų ir tinkamai parengtų dokumentų, duomenų ir informacijos pateikimo dienos įvertina įgyvendintų perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo reikalavimų tinkamumą bei priima sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo. Pasibaigus šioje dalyje nustatytam terminui ir

Tarybai nepriėmus sprendimo, laikoma, kad yra priimtas teigiamas sprendimas dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo.

5. Taryba šio straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais informuoja perdavimo sistemos operatorių ir Europos Komisiją apie priimtą sprendimą, kartu pateikdama sprendimą pagrindžiančius dokumentus, duomenis ir informaciją.

6. Taryba Reglamento (EB) Nr. 714/2009 3 straipsnyje nustatytais terminais gavusi teigiamą Europos Komisijos išvadą arba negavusi neigiamos išvados, priima galutinį sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo.

7. Taryba, šio straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka gavusi Europos Komisijos prieštaravimų dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo, nurodo perdavimo sistemos operatoriui pašalinti Europos Komisijos nustatytus neatitikimus ir ne vėliau kaip per 2 mėnesių laikotarpį priima galutinį sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo.

8. Galutinis sprendimas dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo išsiunčiamas perdavimo sistemos operatoriui ir Europos Komisijai, kartu nurodant, kaip buvo atsižvelgta į gautą Europos Komisijos išvadą, ir skelbiamas Tarybos interneto svetainėje ir Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Kartu su Tarybos sprendimu skelbiama gauta Europos Komisijos išvada. Kai Tarybos sprendimas skiriasi nuo Europos Komisijos išvados, kartu pateikiamas ir paskelbiamas priimto sprendimo pagrindimas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

26 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo reikalavimų įgyvendinimo priežiūra

1. Taryba nuolat prižiūri ir kontroliuoja, kaip paskirtasis perdavimo sistemos operatorius, vykdydamas savo veiklą, užtikrina šiame įstatyme nustatytus nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo reikalavimus. Taryba pradeda perdavimo sistemos operatoriaus veiklos patikrinimą bent vienu iš šių atvejų:

1) gavusi perdavimo sistemos operatoriaus pranešimą apie numatomus sandorius, kuriuos reikia iš naujo įvertinti, ar jie atitinka perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo reikalavimus;

2) savo iniciatyva, jeigu yra gauta pagrįstos informacijos, kad dėl tam tikrų perdavimo sistemos operatoriaus veiklos aplinkybių pasikeitimo yra ar gali būti pažeisti perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo reikalavimai;

3) gavusi pagrįstą Europos Komisijos prašymą.

2. Taryba priima sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus atitikties nustatytoms nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo sąlygoms ir reikalavimams ne vėliau kaip per 4 mėnesių laikotarpį nuo atitinkamo perdavimo sistemos operatoriaus pranešimo ar Europos Komisijos prašymo gavimo dienos arba nuo perdavimo sistemos operatoriaus veiklos patikrinimo savo iniciatyva pradžios, kuria laikoma pirmo Tarybos pranešimo apie atliekamą patikrinimą perdavimo sistemos operatoriui diena.

3. Tuo atveju, kai Taryba nustato perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumo ir (ar) veiklos atskyrimo reikalavimų pažeidimus, perdavimo sistemos operatorius privalo per Tarybos nustatytą laikotarpį pašalinti nustatytus pažeidimus ir pateikti Tarybai tai pagrindžiančius dokumentus, duomenis ir informaciją. Laikotarpiu iki galutinio Tarybos sprendimo paskelbimo dėl nustatytų pažeidimų pašalinimo perdavimo sistemos operatorius laikomas paskirtu laikinai vykdyti elektros energijos perdavimo veiklą.

4. Tarybos sprendimo dėl perdavimo sistemos operatoriaus atitikties nustatytiems nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo reikalavimams derinimui su Europos Komisija ir viešam paskelbimui *mutatis mutandis* taikomas šio įstatymo 25 straipsnis.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

27 straipsnis. Trečiųjų šalių kontroliuojamo perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimas

1. Kai asmuo, kurį tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiosios šalies ar trečiųjų šalių asmenys, kreipiasi dėl elektros energijos perdavimo veiklos licencijos išdavimo ir (ar) paskyrimo vykdyti perdavimo veiklą arba toks asmuo įgyja tiesioginę ar netiesioginę perdavimo sistemos operatoriaus kontrolę, Taryba nedelsdama informuoja Europos Komisiją, kartu pateikdama visą susijusią informaciją.

2. Siekdamas tinkamo šio straipsnio 1 dalyje numatytos Tarybos pareigos informuoti Europos Komisiją įgyvendinimo, asmuo, prašantis išduoti elektros energijos perdavimo veiklos licenciją ir (ar) paskirti vykdyti perdavimo veiklą, taip pat veiklą vykdantis perdavimo sistemos operatorius privalo nedelsdami savarankiškai arba Tarybos reikalavimu Tarybai pateikti visus duomenis ir informaciją, susijusią su įmonės tiesiogine ar netiesiogine kontrole ar jos pokyčiais. Dokumentų, duomenų ir informacijos pateikimo tvarką ir sąlygas nustato Taryba.

3. Siekdama užtikrinti perdavimo veiklos tęstinumą ir nenutrūkstamumą, kaip nurodyta šio įstatymo 15 straipsnio 9 dalyje, iki Tarybos galutinio sprendimo dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo šiame straipsnyje nustatyta tvarka Taryba išduoda nustatytus reikalavimus atitinkančiam asmeniui terminuotą elektros energijos perdavimo veiklos licenciją šio įstatymo 15 ir 17 straipsniuose nustatyta tvarka ir sąlygomis.

4. Taryba priima sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo per 4 mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje numatyto pranešimo dienos. Taryba atsisako paskirti perdavimo sistemos operatorių, jeigu asmuo neįrodo, kad:

1) jis yra tinkamai įvykdęs šio įstatymo 24 ir 53 straipsniuose nustatytus nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo reikalavimus;

2) jo veikla nekelia grėsmės elektros energetikos sistemos darbo saugumui ir patikimumui, viešiesiems interesams elektros energetikos sektoriuje, vartotojų teisių ir teisėtų interesų apsaugai, visuomenės saugumui ar nacionalinio saugumo interesams. Atitikties nacionalinio saugumo interesams įvertinimas atliekamas Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis.

5. Taryba, prieš priimdama sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo, atsižvelgia į šio straipsnio 4 dalies 2 punkte numatyta tvarka priimtą sprendimą dėl to, ar asmens veikla nekelia grėsmės nacionaliniam saugumui, taip pat įvertina, ar asmens veikla nekelia grėsmės elektros energijos tiekimo Europos Sąjungai ar atskiroms valstybėms narėms saugumui ir patikimumui, atsižvelgiant į:

1) Europos Sąjungos teises ir pareigas atitinkamos trečiosios šalies atžvilgiu, kurios numatytos pagal tarptautinę teisę, įskaitant bet kokį susitarimą, sudarytą su viena ar daugiau trečiųjų šalių, kurio šalis yra Europos Sąjunga ir kuriame nagrinėjami energijos tiekimo saugumo klausimai;

2) Lietuvos Respublikos teises ir pareigas atitinkamos trečiosios šalies atžvilgiu, kurios numatytos pagal su ja sudarytus susitarimus, jeigu jie atitinka Europos Sąjungos teisę;

3) kitus svarbius veiksnius ir aplinkybes.

6. Taryba, vertindama šio straipsnio 5 dalyje numatytas aplinkybes, kreipiasi į Energetikos ministeriją ir (ar) kitas kompetentingas institucijas dėl nuomonės pateikimo, į kurią turi atsižvelgti priimdama galutinį sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo.

7. Taryba nedelsdama praneša Europos Komisijai apie priimtą sprendimą ir kartu pateikia visą svarbią su šiuo sprendimu susijusią informaciją.

8. Prieš priimdama galutinį sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo, Taryba privalo kreiptis į Europos Komisiją su prašymu pateikti nuomonę dėl:

1) asmens atitikties šio įstatymo 24 ir 53 straipsniuose nustatytiems nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo reikalavimams;

2) asmens veiklos poveikio elektros energijos tiekimo Europos Sąjungai saugumui ir patikimumui.

9. Taryba, gavusi teigiamą Europos Komisijos išvadą arba negavusi neigiamos išvados, ne vėliau kaip per 2 mėnesių laikotarpį nuo Europos Komisijos išvados gavimo dienos arba suėjus

terminui Europos Komisijos išvadai pateikti priima galutinį sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo. Teigiama Europos Komisijos išvada neįpareigoja Tarybos paskirti asmenį perdavimo sistemos operatoriumi, jeigu asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalies 2 punkte ar kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

10. Taryba, gavusi Europos Komisijos prieštaravimų dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo, nurodo asmeniui pašalinti Europos Komisijos nustatytus neatitikimus ir ne vėliau kaip per 2 mėnesių laikotarpį priima galutinį sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo. Europos Komisijos nustatytų prieštaravimų pašalinimas neįpareigoja Tarybos paskirti asmenį perdavimo sistemos operatoriumi, jeigu asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalies 2 punkte ar kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų. Jeigu asmuo nepašalina Europos Komisijos nustatytų prieštaravimų, Taryba negali asmens paskirti perdavimo sistemos operatoriumi.

11. Galutinis sprendimas dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo išsiunčiamas perdavimo sistemos operatoriui ir Europos Komisijai, kartu nurodant, kaip buvo atsižvelgta į gautą Europos Komisijos išvadą, ir skelbiamas Tarybos interneto svetainėje ir Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Kartu su Tarybos sprendimu skelbiama gauta Europos Komisijos išvada. Kai Tarybos sprendimas skiriasi nuo Europos Komisijos išvados, kartu pateikiamas ir paskelbiamas priimto sprendimo pagrindimas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

28 straipsnis. Informacijos teikimas

1. Perdavimo sistemos operatorius, asmuo, ketinantis verstis elektros energijos perdavimo veikla, ir (ar) vertikaliai integruota įmonė ar bet kuri jos grupės įmonė privalo pateikti Tarybai visus pagrįstai Tarybos ar Europos Komisijos reikalaujamus dokumentus, duomenis ir informaciją, reikalingus šio įstatymo 25, 26 ir 27 straipsniuose nustatytiems veiksmams atlikti.

2. Dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ar informacijos pateikimo Taryba ar Europos Komisija gali kreiptis bet kuriuo metu iki galutinio Tarybos sprendimo pateikimo. Dokumentų, duomenų ir informacijos pateikimo tvarką ir sąlygas nustato Taryba.

3. Perdavimo sistemos operatorius privalo pateikti Tarybai informaciją apie visus numatomus sandorius, taip pat visus kitus aktualius duomenis ir informaciją ar jų pasikeitimus, kuriuos reikia naujai įvertinti, ar jie atitinka perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo reikalavimus.

4. Taryba užtikrina perdavimo sistemos operatoriaus ar kitų asmenų pateiktos informacijos, laikomos komercine (gamybine) ar profesine paslaptimi, konfidencialumą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

29 straipsnis. Bendrasis perdavimo sistemos operatorius

1. Asmuo, nuosavybės teise valdantis Lietuvos Respublikos teritorijoje esančius perdavimo tinklus, kartu su kitomis valstybių narių įmonėmis, nuosavybės teise valdančiomis perdavimo tinklus, gali įsteigti bendrą įmonę, vykdančią elektros energijos perdavimo veiklą Lietuvos Respublikoje ir (ar) kitose valstybėse narėse – bendrąjį perdavimo sistemos operatorių.

2. Bendrajam perdavimo sistemos operatoriui taikomi tie patys šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatyti nepriklausomumo, veiklos atskyrimo, licencijavimo ir paskyrimo reikalavimai, atsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas.

3. Bendrojo perdavimo sistemos operatoriaus įmonės ar įmonių grupės dalimi negali būti joks kitas asmuo, išskyrus atitinkamos valstybės narės teisės aktais patvirtintą nepriklausomą perdavimo sistemos operatorių, atitinantį Europos Sąjungos ir atitinkamos valstybės narės teisės aktų nustatytus reikalavimus, keliamus perdavimo veiklos nepriklausomumui ir atskyrimui.

30 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus teisės

Perdavimo sistemos operatorius turi teisę:

1) gauti iš gamintojų, skirstomųjų tinklų operatorių ir vartotojų, kurių įrenginiai prijungti prie

perdavimo tinklų, rodmenis ir kitą informaciją, reikalingą ilgalaikei plėtrai planuoti, balansavimo funkcijai ir kitoms pareigoms, nurodytoms šiame įstatyme, atlikti;

2) gauti iš perdavimo tinklų naudotojų informaciją, kuri reikalinga tretiesiems asmenims naudotis perdavimo tinklais;

3) vadovaudamasis techniniais norminiais elektros tinklų eksploatavimo dokumentais, nustatyti skirstomųjų tinklų, gamintojų ir vartotojų elektros įrenginių, prijungtų prie perdavimo tinklų, veikimo sąlygas, kurios užtikrintų elektros energetikos sistemos darbo saugumą, stabilumą ir patikimumą;

4) būti vienintelis Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemos balansavimo ir reguliavimo energijos prekybos su kitų valstybių elektros energetikos sistemomis atstovas, organizuoti prekybą balansavimo ir reguliavimo elektros energija, rezervine galia aukcionuose Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemoje;

5) leisti pasinaudoti perdavimo tinklais tranzitui į užsienio valstybę, jeigu tai nemažina elektros energijos tiekimo saugumo ir patikimumo Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemoje;

6) siekdamas užtikrinti avarijų prevencijos priemonių ir avarijų prevencijos planų vykdymą, elektros energetikos sistemos darbo stabilumą ir patikimumą, reikalauti, kad visi rinkos dalyviai įgyvendintų būtinas avarijų prevencijos ir likvidavimo priemones;

7) gavęs susijusio gamintojo, skirstomųjų tinklų operatoriaus ar vartotojo sutikimą, patekti į gamintojų, skirstomųjų tinklų, vartotojų teritorijas ir (ar) patalpas tam, kad galėtų įrengti, prižiūrėti ar keisti elektros energijos apskaitos prietaisus arba nuskaityti jų rodmenis;

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-774, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03219

8) reikalauti iš balansavimo energijos tiekėjų pateikti perdavimo sistemos operatoriui pakankamą prievolių įvykdymo užtikrinimą, kuriuo, laikantis su perdavimo sistemos operatoriumi sudaromų balansavimo elektros energijos pirkimo–pardavimo sutarčių standartinių sąlygų, būtų užtikrintos būsimos ir (ar) esamos balansavimo energijos tiekėjų prievolės nupirkti balansavimo energiją iš perdavimo sistemos operatoriaus.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-774, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03219

31 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus pareigos

1. Perdavimo sistemos operatorius privalo:

1) prognozuoti ilgalaikį elektros energetikos sistemos galios balansą ir teikti rinkos dalyviams informaciją apie prognozuojamą generuojamos ar perdavimo galios trūkumą arba ribojimus;

2) teikti perdavimo tinklų naudotojams elektros energijos persiuntimo perdavimo tinklais paslaugą, sudarydamas vienodas ir nediskriminuojančias sąlygas visiems tinklų naudotojams;

3) eksploatuoti, prižiūrėti, valdyti ir plėtoti perdavimo tinklus ir jungiamąsias linijas, atsižvelgdamas į elektros energetikos sistemos darbo saugumo ir patikimumo, aplinkos apsaugos reikalavimus, išmaniųjų energijos tinklų ir išmaniųjų energijos apskaitos sistemų plėtros planus ir reikalavimus bei ekonomines sąlygas;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

4) užtikrinti perdavimo tinklų įrenginių darbo patikimumą ir ilgalaikį sistemos pajėgumą tenkinti pagrįstus elektros energijos perdavimo poreikius;

5) organizuoti ir diegti perdavimo tinklų elektros energijos apskaitą bei eksploatuoti ir prižiūrėti jos įrenginius, užtikrindamas išmaniųjų energijos apskaitos sistemų įrengimą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

6) matuoti elektros energijos parametrus ir elektros energijos apskaitos rodmenis perduoti rinkos dalyviams, tarp jų ir balansavimo energijos tiekėjams, atsižvelgdamas į jų elektros energijos tiekimo mastą;

7) prijungti vartotojų, skirstomųjų tinklų operatorių ir gamintojų elektros įrenginius prie perdavimo tinklų pagal atitinkamų techninių norminių dokumentų reikalavimus;

8) raštu motyvuoti, kai atsisakoma suteikti elektros energijos persiuntimo paslaugą esamiems ir potencialiems tinklų naudotojams. Atsisakymas gali būti pagrįstas tik techninio pobūdžio kriterijais;

9) užtikrinti trečiųjų asmenų prieigą prie perdavimo tinklų, ją valdyti ir pateikti išsamius paaiškinimus, kai tokia prieiga nesuteikiama;

10) atlikti Lietuvos Respublikos teritorijoje esančių gamybos pajėgumų, elektros energijos srautų perdavimo tinkluose dispečerinį valdymą, atsižvelgdamas į elektros energijos mainus, elektros energijos srautų ribojimus, suderintus su kitomis elektros energetikos sistemomis;

11) atlikti nacionalinio balansavimo funkciją sudarant vienodas, nediskriminuojančias ir konkurencines sąlygas visiems rinkos dalyviams;

12) atlikti galios ir elektros energijos rezervavimo funkciją sudarant vienodas, nediskriminuojančias ir konkurencines sąlygas visiems rinkos dalyviams;

13) kompensuoti perdavimo tinkluose susidarančias elektros energijos sąnaudas. Perkant elektros energiją šioms elektros energijos sąnaudoms kompensuoti, sudaryti nediskriminuojančias ir konkurencines sąlygas visiems rinkos dalyviams;

14) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir sąlygomis teikti viešuosius interesus atitinkančias paslaugas;

15) garantuoti perdavimo tinklų darbo saugumą, patikimumą ir efektyvumą, užtikrinti sisteminių paslaugų teikimą visiems rinkos dalyviams;

16) kaip dispečeris valdydamas gamybos pajėgumus nacionalinei balansavimo funkcijai užtikrinti, laikytis sąlygų, nustatytų Prekybos elektros energija taisyklėse ir sutartyse su sisteminių paslaugų teikėjais;

17) užtikrinti, kad perdavimo tinklai Lietuvos Respublikos teritorijoje veiktų efektyviai, patikimai ir saugiai aplinkos apsaugos požiūriu;

18) užtikrinti linijų perkrovų valdymą rinkos mechanizmais, gautų perkrovų pajamų paskirstymą ir dėl tarpsisteminių elektros energijos srautų atsiradusių sąnaudų kompensavimą pagal Reglamente (EB) Nr. 714/2009 nustatytus principus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

19) rengti ir teikti Tarybai tvirtinti perdavimo tinklų ir jungiamųjų linijų valdymą, jų pralaidumo nustatymą, paskirstymą ir perkrovų valdymą reglamentuojančias taisykles;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

20) užtikrinti informacijos, gautos atliekant savo funkcijas ir sudarančios komercinę ar kitokią paslaptį, konfidencialumą, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus, ir nenaudoti šios informacijos kitų elektros energetikos sektoriaus dalyvių diskriminavimo tikslais. Taryba prižiūri ir kontroliuoja, kad perdavimo sistemos operatoriaus gauta informacija, sudaranti komercinę ar kitokią paslaptį, nebūtų perduodama jokiems tretiesiems asmenims, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus, o perdavimo sistemos operatoriaus personalas neteiktų paslaugų ar nebūtų perleidžiamas įmonėms, vykdančioms elektros energijos gamybos ar tiekimo veiklą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

21) rengti ir teikti Energetikos ministerijai derinti skirstomų pajėgumų nustatymo prielaidas;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

22) rengti ir teikti Tarybai tvirtinti Skirstomų pajėgumų skaičiavimo metodiką;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

23) pagal Skirstomų pajėgumų skaičiavimo metodiką ir skirstomų pajėgumų nustatymo prielaidas apskaičiuoti skirstomus pajėgumus;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

24) rengti ir teikti Tarybai tvirtinti Pajėgumus užtikrinančių įrenginių ribinių pajėgumų skaičiavimo metodiką;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

25) rengti ir teikti Tarybai tvirtinti Jungiamosiomis linijomis patenkančių pajėgumų skaičiavimo metodiką;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

26) rengti ir teikti Tarybai tvirtinti Pajėgumų perkrovos pajamų paskirstymo metodiką;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

27) rengti ir teikti Tarybai tvirtinti Pajėgumų aukcionų nuostatus;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

28) vadovaujantis Pajėgumų aukcionų nuostatais, atlikti kvalifikacinę atranką ir organizuoti pajėgumų aukcionus;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

29) Tarybai paskelbus savo išvadą apie įvykusio pajėgumų aukciono procedūrų atitiktį teisės aktų reikalavimams ir aukciono metu paskirstytų pajėgumų įtaką atskirai elektros energijos pajėgumų užtikrinimo mechanizmo dedamajai prie perdavimo paslaugos kainos, įvertintai pagal aukciono rezultatus, paskelbti įvykusio pajėgumų aukciono rezultatus;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

30) rengti ir teikti Tarybai tvirtinti Pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties standartines sąlygas;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

31) rengti ir teikti Tarybai derinti pajėgumų aukcionų organizavimo tvarkaraštį;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

32) pateikti kitos sistemos, su kuria sujungta Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistema, perdavimo sistemos operatoriui pakankamai informacijos, kad būtų užtikrinamas saugus ir efektyvus jungtinės sistemos eksploatavimas, koordinuojama jos plėtra ir sąveika;
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

33) savo interneto svetainėje skelbti atitinkamą informaciją, susijusią su jungiamosiomis linijomis, sistemos naudojimu ir pajėgumų paskirstymu suinteresuotosioms šalims, atsižvelgdamas į tai, kad neapibendrinta informacija turi būti tvarkoma kaip konfidenciali komercinė informacija;
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

34) teisės aktų nustatyta tvarka skelbti ir teikti nurodytą informaciją.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

2. Perdavimo sistemos operatorius, atlikdamas elektros energijos srautų perdavimo tinkluose dispečerinį valdymą ir atsižvelgdamas į perdavimo sistemos darbo saugumo reikalavimus, pirmumo teise toliau nustatyta prioriteto tvarka užtikrina elektros energijos priėmimą ir persiuntimą perdavimo tinklais iš:

1) gamintojų, elektros energiją gaminančių iš atsinaujinančių energijos išteklių didelio naudingumo kogeneracijos būdu, kuriems taikoma Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodyta skatinimo priemonė;

2) gamintojų, elektros energiją gaminančių iš atsinaujinančių energijos išteklių didelio naudingumo kogeneracijos būdu;

3) gamintojų, elektros energiją gaminančių iš atsinaujinančių energijos išteklių ne kogeneracijos ar ne didelio naudingumo kogeneracijos būdu, įgijusių teisę į Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytą skatinimo priemonę, ir atsinaujinančių išteklių energijos bendrijų;

4) gamintojų, elektros energiją gaminančių iš atsinaujinančių energijos išteklių ne kogeneracijos ar ne didelio naudingumo kogeneracijos būdu;

5) gamintojų, elektros energiją gaminančių ne iš atsinaujinančių energijos išteklių didelio naudingumo kogeneracijos būdu;

6) gamintojų, elektros energiją gaminančių ne iš atsinaujinančių energijos išteklių ne kogeneracijos ar ne didelio naudingumo kogeneracijos būdu.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

3. Perdavimo sistemos operatorius, siekdamas skatinti paklausos telkimo plėtrą, konsultuojasi su rinkos dalyviais ir, atsižvelgdamas į paklausos telkimo galimybes (paklausos telkimo potencialą ir galimybes jį panaudoti elektros energetikos sistemoje), remdamasis elektros energetikos sistemos techniniais reikalavimais ir poreikiais, nustato nepriklausomų paklausos telkėjų dalyvavimo elektros energijos, balansavimo ir rezervinės galios rinkose nediskriminacines technines elektros energijos ir (arba) sisteminių paslaugų teikimo ir kitas sąlygas, kurias skelbia savo interneto svetainėje, taip pat rengia Pradinės elektros energijos paklausos nustatymo metodiką, kurią suderina su Taryba, ir skelbia savo interneto svetainėje.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

32 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus disponuojami ištekliai

1. Perdavimo sistemos operatorius privalo turėti visus žmogiškuosius, techninius, materialinius ir finansinius išteklius, kurių reikia jo įsipareigojimams pagal šį įstatymą ir kitus teisės aktus įgyvendinti bei elektros energijos perdavimo veiklai vykdyti, visų pirma:

1) turėti elektros energijos perdavimo veiklai vykdyti būtiną turtą, įskaitant perdavimo sistemą, kurį valdo nuosavybės teise, kaip nurodyta šio įstatymo 53 straipsnio 2 dalyje, ar kitais teisėtais pagrindais;

2) turėti elektros energijos perdavimo veiklai vykdyti, įskaitant visų įmonės užduočių atlikimą, būtiną personalą;

3) teisės aktų nustatyta tvarka savarankiškai disponuoti įmonės materialiniais ir finansiniais ištekliais, reikalingais elektros energijos perdavimo ar su ja tiesiogiai susijusiai veiklai vykdyti, įskaitant investicijas į perdavimo sistemos eksploatavimą, palaikymą, aptarnavimą ir plėtrą.

2. Perdavimo sistemos operatorius nesidalija informacinių technologijų sistemomis ar įranga, fizinėmis patalpomis ir prieigos apsaugos sistemomis su jokiu vertikaliai integruotos įmonės padaliniu.

3. Perdavimo sistemos operatorius gali naudotis bendromis paslaugomis administracinio aptarnavimo, informacinių technologijų ar kitoje su perdavimo veikla tiesiogiai nesusijusioje srityje kartu su vertikaliai integruota įmone, jos grupės įmonėmis ir padaliniais tik tokiu mastu, kiek tokių paslaugų teikimas nesuteikia vertikaliai integruotai įmonei, jos grupės įmonėms ir (ar) padaliniams nepagrįsto pranašumo prieš kitus tinklų naudotojus, neriboja konkurencijos tarp rinkos dalyvių, neiškreipia jos arba neužkerta jai kelio. Bendrosios paslaugos teikiamos rinkos sąlygomis, kurių pagrįstumą įvertina Taryba.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

33 straipsnis. Perdavimo tinklų plėtra ir įgaliojimai priimti sprendimus dėl investavimo

1. Perdavimo sistemos operatorius, vadovaudamasis šio įstatymo 18 straipsnyje nustatytais reikalavimais, parengia ir ne vėliau kaip iki kiekvienų metų liepos 1 dienos Tarybai pateikia 10 metų perdavimo tinklų plėtros planą, kuriame pateikiamas esamos ir numatomos elektros energijos pasiūlos ir paklausos vertinimas, atlikto tikimybinio elektros energetikos sistemos adekvatumo vertinimo išvados. Prieš teikiant tinklų plėtros planą Tarybai, perdavimo sistemos operatoriaus sprendimu su kompetentingomis valstybės institucijomis ir suinteresuotais tinklų naudotojais vykdomos viešos konsultacijos, kurių metu pristatomos ir tikimybinio elektros energetikos sistemos adekvatumo vertinimo išvados. Tinklų plėtros plane nurodomos veiksmingos priemonės, skirtos sistemos pajėgumų pakankamumui ir tiekimo saugumui užtikrinti.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame tinklų plėtros plane visų pirma nurodoma:

1) perdavimo sistemos infrastruktūra, kurią reikia įrengti ar atnaujinti per planuojamą 10 metų laikotarpį;

2) visos investicijos, dėl kurių jau priimtas sprendimas, ir naujos investicijos, kurios bus reikalingos per planuojamą 10 metų laikotarpį;

3) visų investicinių projektų planuojami įgyvendinimo terminai;

4) investiciniuose projektuose pateikiamos galimos paklausos mažinimo, diegiant ar skatinant diegti energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones perdavimo tinkluose, alternatyvos, siekiant įgyvendinti Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatyme nurodytą energijos vartojimo efektyvumo didinimo pirmumo principą.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

3. Rengdamas tinklų plėtros planą, perdavimo sistemos operatorius daro pagrįstas prielaidas apie elektros energijos gamybos, tiekimo, vartojimo ir tarpsisteminių elektros energijos srautų tendencijas, atsižvelgdamas į regioniniams ir visos Europos Sąjungos tinklams skirtų investicijų planus.

4. Taryba dėl perdavimo sistemos operatoriaus pateikto tinklų plėtros plano vykdo skaidrias ir viešas konsultacijas su visais suinteresuotais tinklų naudotojais. Taryba savo interneto svetainėje skelbia konsultacijų rezultatus, visų pirma galimą investicijų į tinklų plėtrą poreikį.

5. Taryba įvertina, ar perdavimo sistemos operatoriaus pateiktame tinklų plėtros plane atsižvelgta į visus investicijų poreikius, kurie buvo nustatyti konsultacijų metu, ir ar planas neprieštarauja neprivalomam Europos Sąjungos 10 metų tinklų plėtros planui, nurodytam Reglamento (EB) Nr. 714/2009 8 straipsnio 3 dalies b punkte.

6. Taryba vykdo tinklų plėtros plano įgyvendinimo stebėseną ir atlieka jo vertinimą. Taryba, nustačiusi tinklų plėtros plano neatitiktį šiame straipsnyje nustatytiems reikalavimams, teikia perdavimo sistemos operatoriui rekomendacijas dėl tinklų plėtros plano koregavimo ar keitimo ir nurodo protingą terminą šiems veiksmams atlikti. Perdavimo sistemos operatorius, nepateikęs plėtros plano šio straipsnio 1 dalyje nustatytais terminais arba pateikęs plėtros planą nesilaikydamas

šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų ir nepašalinęs nustatytų pažeidimų per Tarybos nurodytą terminą, laikomas pažeidusiu reguliuojamos elektros energijos perdavimo veiklos sąlygas.

7. Tuo atveju, kai perdavimo sistemos operatorius neatlieka investicijų, kurios pagal tinklų plėtros planą turėjo būti padarytos per ateinančius 3 metus, Taryba imasi šių priemonių tam, kad atitinkamos investicijos būtų atliktos, jeigu jos yra reikalingos atsižvelgiant į naujausią tinklų plėtros planą:

1) įpareigoja perdavimo sistemos operatorių atlikti atitinkamas investicijas;

2) įpareigoja perdavimo sistemos operatorių organizuoti konkursą, kuriame galėtų dalyvauti visi suinteresuoti investuotojai, įvertinus šiame įstatyme nustatytus perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumo reikalavimus;

3) įpareigoja perdavimo sistemos operatorių padidinti bendrovės įstatinį kapitalą, siekdama finansuoti reikiamas investicijas ir sudaryti sąlygas nepriklausomiems investuotojams dalyvauti kapitale, įvertinusi šiame įstatyme nustatytus perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumo reikalavimus.

8. Tuo atveju, kai Taryba pasinaudoja šio straipsnio 7 dalies 2 punkte nurodytais įgaliojimais, ji gali reikalauti iš perdavimo sistemos operatoriaus įgyvendinti vieną ar daugiau iš šių reikalavimų, kad:

1) konkursą laimėjęs investuotojas teiktų finansavimą;

2) konkursą laimėjęs investuotojas vykdytų tinklų plėtros plane numatytus perdavimo sistemos infrastruktūros plėtros ir (ar) atnaujinimo darbus;

3) perdavimo sistemos operatorius vykdytų tinklų plėtros plane numatytus perdavimo sistemos infrastruktūros plėtros ir (ar) atnaujinimo darbus;

4) perdavimo sistemos operatorius eksploatuotų atitinkamą perdavimo sistemos turtą.

9. Perdavimo sistemos operatorius suteikia investuotojams visą investicijoms atlikti reikalingą informaciją, prijungia naują perdavimo sistemos turtą prie perdavimo tinklų ir deda visas protingas pastangas sudaryti palankias sąlygas investiciniams projektams įgyvendinti. Atitinkamas finansavimo priemones patvirtina Taryba.

10. Tuo atveju, kai Taryba pasinaudoja šio straipsnio 7 dalyje nurodytais įgaliojimais, elektros energijos perdavimo paslaugos ir susijusių paslaugų kainodaros tikslais įvertinamos atitinkamų investicijų sąnaudos.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

34 straipsnis. Atsiskaitymo už elektros energijos persiuntimą perdavimo tinklais garantijos

Skirstomųjų tinklų operatoriai ir vartotojai, kurių įrenginiai prijungti prie perdavimo tinklų ir kurie yra sudarę su nepriklausomu tiekėju elektros energijos tiekimo sutartį, privalo sudaryti sutartį su perdavimo sistemos operatoriumi ir laiku atsiskaityti už elektros energijos persiuntimą perdavimo tinklais ir už kitas operatoriaus teikiamas paslaugas, susijusias su elektros energijos persiuntimu, išskyrus už elektros energijos, skirtos energijos kaupimo įrenginiams įkrauti, persiuntimą, kada energijos kaupimo įrenginiams įkrauti patiektas elektros energijos kiekis, išskyrus technologinius nuostolius, vėliau yra grąžinamas į operatorių elektros tinklus. Nepriklausomas tiekėjas, kuris yra sudaręs sutartį su perdavimo sistemos operatoriumi dėl atsiskaitymo už vartotojui suteiktas persiuntimo paslaugas, skirstomųjų tinklų operatorius ar vartotojas, pažeidę su perdavimo sistemos operatoriumi sudarytą sutartį, privalo perdavimo sistemos operatoriaus reikalavimu užtikrinti visų savo prievolių įvykdymą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
ELEKTROS ENERGIJOS SKIRSTYMAS

35 straipsnis. Skirstymo veiklos principai

1. Skirstomųjų tinklų operatorius yra atsakingas už jam priklausančius skirstomuosius tinklus nuo perdavimo tinklų įrenginių prijungimo taško iki vartotojų ar gamintojų įrenginių prijungimo taško ir už jų saugumą, patikimumą, eksploatavimą, priežiūrą, valdymą bei plėtojimą pagal skirstomųjų tinklų naudotojų poreikius, taip pat už elektros energijos persiuntimą vartotojams skirstomaisiais tinklais, persiunčiamos elektros energijos kokybę bei persiunčiamos elektros energijos apskaitą ir jos diegimą.

2. Skirstomųjų tinklų operatorius privalo užtikrinti elektros tinklų naudotojams ir nepriklausomiems paklausos telkėjams nediskriminuojančias naudojimosi skirstomaisiais tinklais sąlygas, atsižvelgdamas į technines paklausos telkimo galimybes ir sąlygas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

3. Skirstomųjų tinklų operatorius privalo teikti elektros tinklų naudotojams informaciją, reikalingą efektyviai prieigai prie skirstomųjų tinklų. Energetikos ministerija nustato tokios informacijos teikimo tvarką ir sąlygas.

36 straipsnis. Skirstomųjų tinklų operatoriaus nepriklausomumas

1. Skirstomųjų tinklų operatorius, atlikdamas šio įstatymo ir kitų teisės aktų jam pavestas funkcijas, elektros energijos skirstymo veiklą vykdo nepriklausomai nuo elektros energijos gamybos, perdavimo ir tiekimo veiklos bei jų komercinių interesų.

2. Skirstomųjų tinklų operatoriaus nepriklausomumas užtikrinamas įgyvendinant skirstymo veiklos atskyrimo nuo kitų elektros energetikos sektoriaus veiklos rūšių sąlygas ir reikalavimus, kaip nurodyta šio įstatymo 54 straipsnyje.

3. Šiame įstatyme nurodyti skirstomųjų tinklų operatoriaus nepriklausomumo reikalavimai neturi trukdyti jungtiniam perdavimo sistemos ir skirstomųjų tinklų operatoriui, vykdančiam elektros energijos perdavimo ir skirstymo veiklą, vykdyti šią veiklą, jeigu jis laikosi šio įstatymo 53 straipsnyje numatytų perdavimo veiklos atskyrimo reikalavimų.

37 straipsnis. Skirstomųjų tinklų operatoriaus paskyrimas

Asmuo gali verstis skirstymo veikla tik gavęs elektros energijos skirstymo veiklos licenciją, kaip nurodyta šio įstatymo 15 ir 17 straipsniuose. Licenciją gavęs asmuo laikomas paskirtu vykdyti elektros energijos skirstymo veiklą.

38 straipsnis. Skirstomųjų tinklų operatoriaus teisės

Skirstomųjų tinklų operatorius turi teisę:

1) iš gamintojų, vartotojų, gaminančių vartotojų, kurių įrenginiai prijungti prie skirstomųjų tinklų, tiekėjo ir perdavimo sistemos operatoriaus gauti elektros energijos apskaitos rodmenis ar kitą informaciją, reikalingą jų pareigoms ir funkcijoms, nustatytoms šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose, atlikti;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

2) gavęs susijusio gamintojo ar vartotojo sutikimą, patekti į gamintojo, vartotojo teritoriją ir (ar) patalpą tam, kad galėtų įrengti, prižiūrėti, keisti ar tikrinti elektros energijos apskaitos prietaisus ir elektros energijos apskaitos schemų elementus, esančius gamintojo ir (ar) vartotojo teritorijoje ir (ar) patalpose, apžiūrėti jų plombas, nuskaityti elektros apskaitos prietaisų rodmenis ir atlikti kitus su tuo susijusius veiksmus;

3) reikalauti iš esamų ir potencialių vartotojų informacijos, kuri reikalinga tretiesiems asmenims naudotis skirstomaisiais tinklais.

39 straipsnis. Skirstomųjų tinklų operatoriaus pareigos

1. Skirstomųjų tinklų operatorius privalo:

1) teikti skirstomųjų tinklų naudotojams elektros energijos persiuntimo skirstomaisiais tinklais paslaugą;

2) rekonstruoti esamus ir įrengti naujus skirstomuosius tinklus, atsižvelgdamas į išmaniųjų energijos tinklų ir išmaniųjų energijos apskaitos sistemų plėtros planus ir reikalavimus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

3) techniškai eksploatuoti, prižiūrėti, valdyti ir plėtoti jam priklausančius skirstomuosius tinklus ir jungiamąsias linijas su kitais elektros tinklais, užtikrindamas patikimą skirstomųjų tinklų įrenginių darbą, efektyvų ir saugų tiekimą, laikydamasis aplinkos apsaugos reikalavimų;

4) organizuoti, diegti, naudoti ir prižiūrėti jam priklausančiais skirstomaisiais tinklais persiunčiamos elektros energijos apskaitą bei eksploatuoti ir prižiūrėti jos įrenginius, užtikrindamas išmaniosios energijos apskaitos sistemos įrengimą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

5) atlikti jam priklausančiais skirstomaisiais tinklais persiunčiamos elektros energijos matavimus, perduoti elektros energijos apskaitos rodmenis perdavimo sistemos operatoriui ir rinkos dalyviams teisės aktų nustatyta tvarka;

6) Energetikos ministerijos nustatyta tvarka ir sąlygomis prijungti vartotojų ir gamintojų elektros įrenginius, esančius skirstymo veiklos licencijoje nurodytoje teritorijoje, prie skirstomųjų tinklų pagal atitinkamus techninius norminius dokumentus ir technines sąlygas bei vartotojui ir gamintojui pageidaujant, pateikti detalią informaciją apie skirstomųjų tinklų įrengimo darbų sąnaudas;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3336, 2020-10-20, paskelbta TAR 2020-10-26, i. k. 2020-22203

7) raštu motyvuoti, kai atsisakoma suteikti elektros energijos persiuntimo paslaugą esamiems ir potencialiems naudotojams. Atsisakymas gali būti pagrįstas tik techninio pobūdžio kriterijais;

8) kompensuoti skirstomuosiuose tinkluose susidarančias elektros energijos sąnaudas. Perkant elektros energiją šioms elektros energijos sąnaudoms kompensuoti, sudaryti nediskriminuojančias ir konkurencines sąlygas visiems rinkos dalyviams;

9) sudaryti skirstomųjų tinklų avarijų prevencijos ir likvidavimo planus ir kontroliuoti, kaip jie įgyvendinami;

10) užtikrinti informacijos, gautos vykdant veiklą ir sudarančios komercinę ar kitokią paslaptį, konfidencialumą, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus, ir nenaudoti šios informacijos kitų elektros energetikos sektoriaus dalyvių diskriminavimo tikslais;

11) leisti perdavimo sistemos operatoriui patekti į skirstomųjų tinklų teritorijas ir (ar) patalpas įrengti, prižiūrėti ar keisti perdavimo sistemos operatoriui priklausančius elektros energijos apskaitos prietaisus arba nuskaityti jų rodmenis;

12) užtikrinti garantinį tiekimą šio įstatymo 44 straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

13) parengti ir pateikti Tarybai derinti elektros energijos persiuntimo paslaugos teikimo sutarčių standartines sąlygas. Suderintas elektros energijos persiuntimo paslaugos teikimo sutarčių standartines sąlygas skelbti savo interneto svetainėje.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

2. Skirstomųjų tinklų operatorius, atlikdamas elektros energijos srautų paskirstymo tinkluose dispečerinį valdymą ir atsižvelgdamas į skirstymo sistemos darbo saugumo reikalavimus, pirmumo teise toliau nustatyta prioriteto tvarka užtikrina elektros energijos priėmimą ir persiuntimą skirstomaisiais tinklais iš:

1) gamintojų, elektros energiją gaminančių iš atsinaujinančių energijos išteklių didelio naudingumo kogeneracijos būdu, įgijusių teisę į Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytą skatinimo priemonę;

2) gamintojų, elektros energiją gaminančių iš atsinaujinančių energijos išteklių didelio naudingumo kogeneracijos būdu;

3) gamintojų, elektros energiją gaminančių iš atsinaujinančių energijos išteklių ne kogeneracijos ar ne didelio naudingumo kogeneracijos būdu, įgijusių teisę į Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytą skatinimo priemonę, ir atsinaujinančių išteklių energijos bendrijų;

4) gamintojų, elektros energiją gaminančių iš atsinaujinančių energijos išteklių ne kogeneracijos ar ne didelio naudingumo kogeneracijos būdu;

5) gamintojų, elektros energiją gaminančių ne iš atsinaujinančių energijos išteklių didelio naudingumo kogeneracijos būdu;

6) gamintojų, elektros energiją gaminančių ne iš atsinaujinančių energijos išteklių ne kogeneracijos ar ne didelio naudingumo kogeneracijos būdu.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

39[1] straipsnis. Skirstomųjų tinklų plėtros planavimas

1. Skirstomųjų tinklų operatorius, aptarnaujantis daugiau kaip 100 000 vartotojų, rengia 10 metų skirstomųjų tinklų plėtros, atnaujinimo, modernizavimo ir investicijų planą, grindžiamą esama ir numatoma elektros energijos pasiūla ir paklausa elektros energetikos sistemoje, elektros tinklo patikimumu, leistinu įrangos tarnavimo amžiumi bei išmaniųjų energijos tinklų ir išmaniųjų energijos apskaitos sistemų plėtros planais ir reikalavimais, taip pat tinklo optimizavimo galimybėmis. Planas turi būti atnaujinamas kiekvienais metais ir ne vėliau kaip iki kiekvienų metų liepos 1 dienos paskelbiamas skirstomųjų tinklų operatoriaus interneto svetainėje. Prieš paskelbdamas 10 metų skirstomųjų tinklų plėtros, atnaujinimo, modernizavimo ir investicijų planą, skirstomųjų tinklų operatorius vykdo skaidrias ir viešas konsultacijas su kompetentingomis valstybės institucijomis ir kitomis suinteresuotomis šalimis.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame 10 metų skirstomųjų tinklų plėtros, atnaujinimo, modernizavimo ir investicijų plane, be kita ko, nurodoma:

1) skirstomųjų tinklų įrengimo, atnaujinimo gairės – infrastruktūros dalys, kurias planuojama įrengti ar atnaujinti per planuojamą 10 metų laikotarpį;

2) bendroji investicijų programa (apimanti finansavimo šaltinius investicijoms, skirtoms skirstomųjų tinklų infrastruktūrai per planuojamą 10 metų laikotarpį), dėl kurios jau priimtas sprendimas, ir nauji investicijų rodikliai (apimtys), kurių bus siekiama per planuojamą 10 metų laikotarpį;

3) bendrosios investicijų programos ir naujų investicijų rodiklių (apimčių) planuojami įgyvendinimo terminai;

4) veiksmingos priemonės, skirtos tiekimo saugumui, patikimumui ir teikiamų paslaugų kokybei užtikrinti;

5) skirstomųjų tinklų operatoriaus pagrįstos prognozės, kuriomis remiantis buvo sudarytas planas, ir jų prielaidos;

6) investiciniuose projektuose pateikiamos galimos paklausos mažinimo, diegiant ar skatinant diegti energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones skirstomuosiuose tinkluose,

alternatyvos, siekiant įgyvendinti Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatyme nurodytą energijos vartojimo efektyvumo didinimo pirmumo principą.
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

3. Rengdamas 10 metų skirstomųjų tinklų plėtros, atnaujinimo, modernizavimo ir investicijų planą, skirstomųjų tinklų operatorius įvertina prognozes apie elektros energijos gamybos, tiekimo ir vartojimo tendencijas, atsižvelgdamas į valstybės politikos kryptis, pagrįstas elektros energetikos sektoriaus veiklos reguliavimo bendraisiais principais.

4. Taryba turi teisę kreiptis į skirstomųjų tinklų operatorių su prašymu pateikti papildomą informaciją apie 10 metų skirstomųjų tinklų plėtros, atnaujinimo, modernizavimo ir investicijų planą, informaciją apie praėjusiais metais atliktas investicijas ir (ar) paaiškinimus dėl neatliktų investicijų pagal 10 metų skirstomųjų tinklų plėtros, atnaujinimo, modernizavimo ir investicijų planą.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

5. Tuo atveju, kai skirstomųjų tinklų operatorius neatlieka 10 metų skirstomųjų tinklų plėtros, atnaujinimo, modernizavimo ir investicijų plano investicijų, kurios taip pat yra numatytos Vyriausybės nutarimuose, Taryba gali įpareigoti skirstomųjų tinklų operatorių pateikti derinti atitinkamas investicijas ir suderinusi investicijų projektą įpareigoti šias investicijas atlikti. Tuo atveju, kai Taryba pasinaudoja šioje dalyje nurodytais įgaliojimais, atitinkamų suderintų investicijų sąnaudos įvertinamos nustatant skirstomųjų tinklų operatoriaus paslaugos ir susijusių paslaugų kainas.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

40 straipsnis. Atsiskaitymo už elektros energijos persiuntimą skirstomaisiais tinklais garantijos

1. Vartotojai, išskyrus buitinius vartotojus, kurių įrenginiai yra prijungti prie skirstomųjų tinklų ir kurie yra sudarę su nepriklausomu tiekėju elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį, privalo sudaryti elektros energijos persiuntimo paslaugos teikimo sutartį su skirstomųjų tinklų operatoriumi ir laiku atsiskaityti už elektros energijos persiuntimą perdavimo ir skirstomaisiais tinklais, taip pat už sistemines paslaugas ir viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, išskyrus už elektros energijos kiekį, persiųstą energijos kaupimo įrenginiams, kurių įrengtoji elektrinė galia yra ne mažesnė negu 1 MW, įkrauti energija, kada energijos kaupimo įrenginiams įkrauti patiektas elektros energijos kiekis, išskyrus technologinius nuostolius, vėliau yra grąžinamas į operatorių elektros tinklus.

2. Tiekėjas privalo sudaryti elektros energijos persiuntimo paslaugos teikimo sutartį su skirstomųjų tinklų operatoriumi ir laiku atsiskaityti už elektros energijos persiuntimą perdavimo ir skirstomaisiais tinklais, taip pat už sistemines paslaugas ir viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, kuriomis pasinaudojo vartotojai, kurių įrenginiai prijungti prie skirstomųjų tinklų ir kurie su tiekėju yra sudarę elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartį. Tiekėjo ir skirstomųjų tinklų operatoriaus sudaromoje elektros energijos persiuntimo paslaugos teikimo sutartyje taip pat nustatoma keitimosi informacija tarp šalių tvarka.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

SEPTINTASIS SKIRSNIS
ELEKTROS ENERGIJOS TIEKIMAS

41 straipsnis. Tiekimo veiklos principai

1. Vartotojai perka elektros energiją iš tiekėjų, gamintojų, elektros energiją gaminančių iš atsinaujinančių išteklių, ir asmenų, nurodytų šio įstatymo 44 straipsnyje, šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatyta tvarka ir sąlygomis. Vartotojams, išskyrus vartotojus, sudariusius atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį, elektros energija tiekiama su nepriklausomu tiekėju sutarta kaina arba visuomenine elektros energijos kaina šio įstatymo 43 straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis arba užtikrinamas garantinis elektros energijos tiekimas šio įstatymo 44 straipsnyje nustatytais atvejais ir tvarka. Vartotojams, sudariusiems atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį, elektros energija tiekiama šioje sutartyje nustatyta elektros energijos kaina.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

2. Tiekėjai Lietuvos Respublikos vidaus elektros energijos rinkoje prekiauja elektros energija biržoje ir (ar) pagal dvišales sutartis su gamintojais, vartotojais ar tarpusavyje Prekybos elektros energija taisyklėse nustatyta tvarka. Importuojama ir eksportuojama elektros energija prekiaujama tik biržoje.

3. Balansavimo energijos tiekėjai prekiauja balansavimo elektros energija su perdavimo sistemos operatoriumi. Balansavimo elektros energijos pirkimo–pardavimo sutarčių, sudaromų su balansavimo energijos tiekėjais, standartines sąlygas rengia ir, suderinęs su Taryba, savo interneto svetainėje skelbia perdavimo sistemos operatorius.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

4. Jeigu tiekėjai nėra balansavimo energijos tiekėjai, jie privalo sudaryti balansavimo elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartis su kitu, atitinkamą sutartį su perdavimo sistemos operatoriumi turinčiu, balansavimo energijos tiekėju.

5. Tiekėjams draudžiama diskriminuoti vartotojus ar vartotojų grupes.

6. Nepriklausomi tiekėjai gali siūlyti vartotojams su vartotojo paklausos pokyčio valdymu ir elektros energijos paklausos telkimu susijusias paslaugas.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

42 straipsnis. Visuomeninis tiekėjas

1. Iki 2023 m. sausio 1 d. skirstomųjų tinklų operatorius, kai jo turimoje elektros energijos skirstymo veiklos licencijoje nurodytoje teritorijoje kitam asmeniui neišduota visuomeninio tiekimo veiklos licencija, privalo vykdyti ir elektros energijos visuomeninio tiekimo veiklą, užtikrindamas saugų ir patikimą galutinių vartotojų aprūpinimą elektros energija šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatyta tvarka ir sąlygomis, siekiant apsaugoti tokių vartotojų teises ir teisėtus interesus, susijusius su elektros energijos vartojimu kasdieniams poreikiams patenkinti.

2. Tuo atveju, kai skirstomųjų tinklų operatorius nėra sudaręs su vartotoju atskiros sutarties dėl elektros energijos persiuntimo paslaugų teikimo, skirstomųjų tinklų operatoriaus ir vartotojo sudaryta elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartis laikoma ir elektros energijos persiuntimo paslaugų teikimo konkrečiam vartotojui sutartimi.

3. Skirstomųjų tinklų operatorius, vykdantis visuomeninio tiekimo veiklą, užtikrina elektros energijos skirstymo veiklos atskyrimą šio įstatymo 54 straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis.

4. Tuo atveju, jeigu visuomeninis tiekėjas, kuris kartu yra ir skirstomųjų tinklų operatorius, aptarnaujantis mažiau kaip 100 000 vartotojų toje pačioje teritorijoje, pateikia prašymą panaikinti visuomeninio elektros energijos tiekimo veiklos licencijos galiojimą, visuomeninio elektros energijos tiekimo teritoriją privalo perimti ir iki 2023 m. sausio 1 d. aprūpinimą elektros energija privalo užtikrinti visuomeninis tiekėjas, aptarnaujantis daugiau kaip 100 000 vartotojų, jeigu visuomeninio elektros energijos tiekimo veiklos licencijos pakeitimo metu jo technologinis, finansinis ir vadybinis pajėgumas yra pakankamas vykdyti licencijuojamą veiklą šioje naujoje teritorijoje. Jeigu visuomeninio tiekėjo, aptarnaujančio daugiau kaip 100 000 vartotojų, technologinis, finansinis ir vadybinis pajėgumas nėra pakankamas vykdyti visuomeninio tiekimo licencijuojamą veiklą naujoje teritorijoje, dėl kurios visuomeninis tiekėjas, kuris kartu yra ir skirstomųjų tinklų operatorius, aptarnaujantis mažiau kaip 100 000 vartotojų toje pačioje teritorijoje, yra pateikęs prašymą panaikinti visuomeninio elektros energijos tiekimo veiklos licenciją, tokio visuomeninio elektros energijos tiekėjo prašymas dėl visuomeninio elektros energijos tiekimo veiklos licencijos panaikinimo nėra tenkinamas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

43 straipsnis. Visuomeninis elektros energijos tiekimas

1. Visuomeninis tiekėjas privalo sudaryti sutartis ir šioje dalyje nurodytais terminais tiekti elektros energiją visuomenine elektros energijos kaina visiems jam išduotoje licencijoje nustatytoje teritorijoje esantiems buitiniams vartotojams, taip pat pažeidžiamiems vartotojams, kurie nepasirinko nepriklausomo tiekėjo. Visuomeninis tiekėjas nutraukia elektros energijos tiekimą šiems vartotojams toliau nurodytais terminais:

1) 2021 m. sausio 1 d. – visiems buitiniams vartotojams, kurių faktinis elektros energijos suvartojimas objekte laikotarpiu nuo 2019 m. birželio 1 d. iki 2020 m. gegužės 31 d. yra ne mažesnis kaip 5 000 kWh, taip pat buitiniams vartotojams, kurių objektai prijungti prie vidutinės įtampos elektros tinklų, išskyrus vartotojus, nurodytus šio įstatymo 69 straipsnio 14 ir 15 dalyse, ir pažeidžiamus vartotojus, kurie laikotarpiu nuo 2019 m. birželio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. bent kartą buvo įgiję pažeidžiamo vartotojo statusą;

2) 2022 m. sausio 1 d. – visiems buitiniams vartotojams, kurių faktinis elektros energijos suvartojimas objekte laikotarpiu nuo 2020 m. birželio 1 d. iki 2021 m. gegužės 31 d. yra ne mažesnis kaip 1 000 kWh, išskyrus vartotojus, nurodytus šio įstatymo 69 straipsnio 14 ir 15 dalyse, ir pažeidžiamus vartotojus, kurie laikotarpiu nuo 2020 m. birželio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. bent kartą buvo įgiję pažeidžiamo vartotojo statusą;

3) 2023 m. sausio 1 d. – visiems likusiems vartotojams, kuriems elektros energija tiekiama visuomenine elektros energijos kaina, įskaitant vartotojus, nurodytus šio įstatymo 69 straipsnio 14 ir 15 dalyse, ir pažeidžiamus vartotojus.

2. Visuomeninis tiekėjas likus ne mažiau kaip 5 kalendoriniams mėnesiams iki elektros energijos tiekimo visuomenine elektros energijos kaina nutraukimo datos, nurodytos šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose:

1) raštu ir (ar) elektroninių ryšių priemonėmis informuoja šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytus vartotojus apie sutarties su visuomeniniu tiekėju nutraukimą, jų pareigą pasirinkti nepriklausomą tiekėją, numatomą elektros energijos tiekimo visuomenine elektros energijos kaina nutraukimą vartotojams per nustatytą terminą nepasirinkus nepriklausomo tiekėjo, įskaitant informaciją apie garantinį elektros energijos tiekėją, garantinio tiekimo pradžią ir garantinio tiekimo sąlygas, numatytas šio straipsnio 5 dalyje ir šio įstatymo 44 straipsnyje, naujų sutarčių sudarymą ir ankstesnių sutarčių pasibaigimą, įskaitant garantinio tiekimo užtikrinimo atveju, taip pat apie tai, kad skirstomųjų tinklų operatorius perduos jų asmens duomenis nepriklausomiems tiekėjams elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutarties su vartotoju sudarymo tikslu, nurodant, kokiais terminais ir kokie asmens duomenys bus perduoti to pageidaujantiems nepriklausomiems tiekėjams, ir apie tai, kad šie vartotojai turi teisę pranešti skirstomųjų tinklų operatoriui apie savo nesutikimą dėl jų asmens duomenų perdavimo nepriklausomiems tiekėjams;

2) elektroninių ryšių priemonėmis pateikdamas vartotojų objektų numerius informuoja skirstomųjų tinklų operatorių apie šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytus vartotojus, kuriems numatomas elektros energijos tiekimo visuomenine elektros energijos kaina nutraukimas (išskyrus atvejus, kai skirstomųjų tinklų operatorius toje pačioje licencijuojamos veiklos teritorijoje kartu vykdo ir elektros energijos visuomeninio tiekimo veiklą).

3. Skirstomųjų tinklų operatorius, iš visuomeninio tiekėjo gavęs informaciją apie numatomą elektros energijos tiekimo visuomenine elektros energijos kaina nutraukimą konkretiems šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytiems vartotojams, duomenų teikimo sutartyje nustatyta tvarka perduoda visiems to pageidaujantiems nepriklausomiems tiekėjams šių vartotojų duomenis: objekto numerį, objekto adresą, kontaktinę informaciją: telefono ryšio numerį ir elektroninio pašto adresą, jeigu tokius duomenis skirstomųjų tinklų operatorius turi, per kalendorinį mėnesį objekte suvartotos elektros energijos kiekį per 12 kalendorinių mėnesių laikotarpį, nurodytą šio straipsnio 1 dalyje. Skirstomųjų tinklų operatorius neteikia duomenų nepriklausomam tiekėjui, jeigu vartotojas nesutinka su jo duomenų perdavimu ir praneša apie tai skirstomųjų tinklų operatoriui ne vėliau kaip likus 4 kalendoriniams mėnesiams iki elektros energijos tiekimo visuomenine elektros energijos kaina nutraukimo datos, nurodytos šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose. Nurodytus duomenis skirstomųjų tinklų operatorius perduoda nepriklausomiems tiekėjams ne anksčiau kaip likus 4 kalendoriniams mėnesiams iki elektros energijos tiekimo visuomenine elektros energijos kaina nutraukimo datos, nurodytos šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose. Po to, kai duomenys jau perduoti nepriklausomam tiekėjui, apie savo nesutikimą tvarkyti šioje dalyje nurodytus duomenis vartotojas informuoja konkretų nepriklausomą tiekėją. Nepriklausomi tiekėjai šioje dalyje numatyta tvarka gautus duomenis turi teisę tvarkyti (įskaitant teisę juos saugoti) tiek, kiek to reikia sutarčiai su vartotoju sudaryti, tačiau ne ilgiau kaip 6 mėnesius, einančius po šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytos visuomeninio tiekimo nutraukimo dienos.

4. Buitiniams vartotojams, nepasirinkusiems nepriklausomo elektros energijos tiekėjo ar kai jų pasirinktas nepriklausomas tiekėjas nevykdo prisiimtų įsipareigojimų tiekti elektros energiją sutartomis su buitiniais vartotojais sąlygomis, nutraukia veiklą arba elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį, elektros energijos tiekimą šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatyta tvarka ir sąlygomis užtikrina garantinis elektros energijos tiekėjas, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje nurodytus atvejus, kai atitinkamam vartotojui elektros energija tiekiama visuomenine elektros energijos kaina. Buitiniams vartotojams garantinis elektros energijos tiekimas užtikrinamas pagal garantinio elektros energijos tiekėjo viešai skelbiamas garantinio elektros energijos tiekimo užtikrinimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sąlygas, kurios rengiamos Elektros energijos tiekimo ir naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka.

5. Tinklų operatorius ne vėliau kaip prijungimo prie elektros tinklų dieną informuoja buitinį vartotoją, nepasirinkusį nepriklausomo tiekėjo, apie visuomeninį tiekėją, užtikrinsiantį elektros energijos tiekimą, ir nurodo jo kontaktinius duomenis, o visuomeninį tiekėją – apie elektros energijos tiekimo užtikrinimo buitiniam vartotojui pradžią ir pagrindą ir nurodo buitinio vartotojo duomenis, reikalingus elektros energijos tiekimui užtikrinti. Kai elektros energijos tiekimas buitiniam vartotojui turi būti užtikrinamas dėl to, kad jo pasirinktas nepriklausomas tiekėjas nevykdo prisiimtų įsipareigojimų, nutraukia veiklą arba elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį, visuomeninis tiekėjas (jeigu jis privalo užtikrinti elektros energijos tiekimą šio straipsnio 1 dalyje numatyta tvarka) ar garantinis elektros energijos tiekėjas šio įstatymo 44 straipsnyje numatyta tvarka elektros energijos tiekimą pradeda vykdyti šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalies 1 punkte ar 3 dalyje nustatytais terminais. Jeigu buitinis vartotojas nesudaro elektros energijos pirkimo–pardavimo sutarties su visuomeniniu tiekėju, buitinio vartotojo ir visuomeninio tiekėjo tarpusavio santykiams taikomos energetikos ministro patvirtintame Buitinių vartotojų su tiekėjais sudaromų elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutarčių standartinių sąlygų apraše nustatytos standartinės sutarties sąlygos.

6. Visuomeninis tiekėjas neprivalo vykdyti šiame straipsnyje nurodytų reikalavimų, jeigu tai padaryti trukdo nuo visuomeninio tiekėjo nepriklausančios aplinkybės, tarp jų valstybės veiksmai,

trečiųjų asmenų veiksmai ar nenugalimos jėgos aplinkybės, taip pat kitos aplinkybės, kurių visuomeninis tiekėjas negalėjo kontroliuoti ar kitaip valdyti. Esant tokioms aplinkybėms, visuomeninis tiekėjas, vartotojai ir (ar) tinklų operatoriai visapusiškai bendradarbiauja, siekdami pašalinti visuomeniniam elektros energijos tiekimui užtikrinti trukdančias aplinkybes. Vartotojams teikiamų visuomeninio elektros energijos tiekimo paslaugų patikimumo ir jų sąlygų priežiūrą bei kontrolę vykdo Taryba.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

44 straipsnis. Elektros energijos garantinis tiekimas

1. Vartotojams, nepasirinkusiems nepriklausomo elektros energijos tiekėjo ar kai jų pasirinktas nepriklausomas tiekėjas nevykdo prisiimtų įsipareigojimų tiekti elektros energiją sutartomis su vartotojais sąlygomis, nutraukia veiklą arba elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį, užtikrinamas garantinis tiekimas šiame straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis.

2. Garantinis elektros energijos tiekėjas garantinį tiekimą atlieka laikydamasis šių sąlygų:

1) garantinis tiekimas vartotojui užtikrinamas, kai vartotojas, ne vėliau kaip prieš 3 savaites iki nepriklausomo tiekėjo nutraukiamos veiklos arba su vartotoju sudarytos elektros energijos pirkimo–pardavimo sutarties, arba elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutarties nutraukimo gavęs nepriklausomo tiekėjo rašytinį ar elektroninių ryšių priemonėmis pateiktą įspėjimą, per 2 savaites nuo šio pranešimo gavimo dienos nepasirenka kito nepriklausomo tiekėjo ar paaiškėja šio straipsnio 3 dalyje nurodytos aplinkybės – tokiais atvejais vartotojo su nepriklausomu tiekėju sudaryta elektros energijos pirkimo–pardavimo arba elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartis laikoma nutraukta. Garantinis tiekimas vartotojams užtikrinamas persiuntimo paslaugos teikimo sutarties su skirstomųjų tinklų operatoriumi pagrindu. Vartotojams, kurie tokios sutarties nėra sudarę, garantinis elektros energijos tiekimas užtikrinamas pagal garantinio elektros energijos tiekėjo viešai skelbiamas garantinio elektros energijos tiekimo užtikrinimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sąlygas, kurios rengiamos Elektros energijos tiekimo ir naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka. Vartotojui, kuriam užtikrinamas garantinis tiekimas, nusprendusiam sudaryti elektros energijos pirkimo–pardavimo arba elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartį su nepriklausomu tiekėju, garantinis tiekimas nutraukiamas ne vėliau kaip per 3 savaites nuo nepriklausomo tiekėjo pranešimo garantiniam elektros energijos tiekėjui pateikimo dienos. Garantinio tiekimo trukmė – ne ilgiau kaip 6 mėnesiai. Jeigu per 6 mėnesius vartotojas nepasirenka naujo nepriklausomo tiekėjo, garantinis elektros energijos tiekėjas įgyja teisę nutraukti elektros energijos tiekimą vartotojui. Apie garantinio tiekimo nutraukimą garantinis elektros energijos tiekėjas įspėja vartotoją ne vėliau kaip prieš 3 savaites iki elektros energijos tiekimo nutraukimo dienos;

2) jeigu vartotojas, kuriam buvo suteiktas garantinis tiekimas, garantinio tiekimo laikotarpiu pasirenka nepriklausomą tiekėją, vartotojas privalo sumokėti garantiniam elektros energijos tiekėjui už suvartotą elektros energiją pagal garantinio elektros energijos tiekėjo pateiktą mokėjimo dokumentą;

3) vartotojams, kuriems užtikrinamas garantinis tiekimas, taikoma garantinio tiekimo kaina, kuri apskaičiuojama vidutinei praėjusio ataskaitinio mėnesio elektros energijos biržos kainai, susiformavusiai Lietuvos kainų zonoje, pritaikius koeficientą 1,25. Skirtumas tarp faktinių ataskaitinio laikotarpio pajamų ir garantinio elektros energijos tiekėjo patirtų garantinio elektros energijos tiekimo veiklos sąnaudų, įskaitant elektros energijos įsigijimo sąnaudas, priskiriamas garantinio elektros energijos tiekėjo sąnaudoms ar pajamoms pagal šio įstatymo 9 straipsnio 3 dalies 4 punkte nurodytą metodiką. Garantinio tiekimo kainą apskaičiuoja ir nustato garantinis elektros energijos tiekėjas.

3. Šio straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytas 3 savaičių nepriklausomo tiekėjo pranešimo terminas netaikomas ir garantinis tiekimas užtikrinamas nedelsiant, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo bet kurios iš šių aplinkybių atsiradimo:

1) vartotojo pasirinktas nepriklausomas tiekėjas pažeidžia reguliuojamos veiklos sąlygas ir Taryba sustabdo ar panaikina elektros energijos tiekimo veiklos leidimo galiojimą;

2) balansavimo energijos tiekėjas ar perdavimo sistemos operatorius nutraukia balansavimo energijos pirkimo–pardavimo sutartį su nepriklausomu tiekėju ir nėra sudaryta balansavimo energijos pirkimo–pardavimo sutartis su kitu balansavimo tiekėju;

3) nepriklausomam tiekėjui yra iškelta bankroto byla arba kreditorių susirinkime priimtas nutarimas vykdyti bankroto procedūras ne teismo tvarka;

4) kitais tiesiogiai nuo nepriklausomo tiekėjo veiksmų nepriklausančiais atvejais, dėl kurių nepriklausomas tiekėjas nebegali vykdyti prisiimtų įsipareigojimų tiekti elektros energiją vartotojams (*force majeure*).

4. Nepriklausomas tiekėjas privalo nedelsdamas, ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo šio straipsnio 3 dalyje nustatytų aplinkybių atsiradimo, savo vartotojams ir atitinkamam tinklų operatoriui pranešti apie garantinio tiekimo pradžią ir pagrindą, o vartotojams – ir apie asmenį, vykdysiantį garantinio tiekimo funkciją, ir jo kontaktinius duomenis. Vartotojai, kurių suvartotos elektros energijos apskaitos prietaisų rodmenys nėra nuskaitomi nuotoliniu būdu, nedelsdami, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo garantinio tiekimo pradžios, jeigu apie tai jie buvo tinkamai informuoti, privalo užfiksuoti faktinius elektros energijos apskaitos prietaiso rodmenis ir juos pranešti tinklų operatoriui. Jeigu nepriklausomi tiekėjai ar vartotojai neįvykdo ar tinkamai neįvykdo šioje dalyje nustatytų pareigų, garantinio tiekimo metu tiekiamos elektros energijos kiekis nustatomas Elektros energijos tiekimo ir naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka.

5. Vartotojai, kuriems šiame straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis užtikrinamas garantinis tiekimas, atsiskaito su asmeniu, atliekančiu garantinio tiekimo funkciją, už garantinį tiekimą, taip pat su tinklų operatoriais, kaip nurodyta šio įstatymo 40 straipsnio 1 dalyje ir 46 straipsnio 5 dalyje, už elektros energijos persiuntimą perdavimo ir (ar) skirstomaisiais tinklais, sistemines paslaugas ir viešuosius interesus atitinkančias paslaugas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

45 straipsnis. Atsiskaitymo garantijos visuomeniniam tiekėjui

1. Vartotojas, šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis perkantis elektros energiją iš visuomeninio tiekėjo, privalo laiku atsiskaityti su visuomeniniu tiekėju už suvartotą elektros energiją. Vartotojas, pažeidęs su visuomeniniu tiekėju sudarytą sutartį, privalo visuomeninio tiekėjo reikalavimu pateikti visų savo prievolių tinkamo įvykdymo užtikrinimą.

2. Vartotojas turi teisę vienašališkai neatlygintinai nutraukti sutartį su visuomeniniu tiekėju. Vartotojas privalo apie sutarties nutraukimą raštu įspėti visuomeninį tiekėją ne vėliau kaip prieš 3 savaites iki sutarties nutraukimo dienos ir iki sutarties nutraukimo dienos visiškai atsiskaityti su visuomeniniu tiekėju už suvartotą elektros energiją.

46 straipsnis. Nepriklausomas elektros energijos tiekimas

1. Jeigu yra rašytinis ar elektroninių ryšių priemonėmis pateiktas vartotojo sutikimas, nepriklausomas tiekėjas turi teisę iš skirstomųjų tinklų operatoriaus gauti vartotojo elektros energijos suvartojimo duomenis, kurie naudojami pasiūlymui dėl elektros energijos tiekimo parengti ir pateikti vartotojui. Vartotojo elektros energijos suvartojimo duomenų pateikimo nepriklausomam tiekėjui tvarka nustatoma Elektros energijos tiekimo ir naudojimo taisyklėse. Nepriklausomas tiekėjas jį pasirinkusiems vartotojams elektros energiją tiekia pagal sutartis. Vartotojo prašymu nepriklausomas tiekėjas ne vėliau kaip per 10 dienų nuo vartotojo prašymo pateikimo dienos privalo parengti ir pateikti elektros energijos pirkimo–pardavimo sutarties arba elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutarties projektą.

2. Nepriklausomų tiekėjų ir vartotojų tarpusavio santykiai grindžiami šio įstatymo 61 straipsnio 1 dalyje nurodytomis sutartimis. Su buitiniais vartotojais sudaromos elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartys privalo atitikti energetikos ministro patvirtintame Buitinių vartotojų su tiekėjais sudaromų elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutarčių standartinių sąlygų apraše nustatytas sąlygas.

Nepriklausomas tiekėjas neprivalo sudaryti su vartotoju sutarties ar tiekti elektros energiją vartotojui ar jo objektams, jeigu vartotojas nesutinka su tiekėjo nurodytomis nepriklausomo elektros energijos tiekimo sąlygomis. Nepriklausomo tiekėjo atsisakymas sudaryti sutartį gali būti skundžiamas šio įstatymo 78 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Nepriklausomas tiekėjas, prieš sudarydamas arba nutraukdamas elektros energijos pirkimo–pardavimo arba elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartį su vartotoju, privalo prieš 3 savaites apie tai raštu arba elektroninių ryšių priemonėmis pranešti tinklų operatoriui, prie kurio valdomų tinklų yra prijungti vartotojo įrenginiai. Šioje dalyje nustatytais terminais ir būdais nepriklausomas tiekėjas taip pat privalo informuoti vartotoją apie planuojamą sutarties su juo nutraukimą.

4. Tinklų operatorius, gavęs nepriklausomo tiekėjo pranešimą apie elektros energijos pirkimo–pardavimo arba elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutarties su vartotoju sudarymą, ne vėliau kaip prieš 2 savaites iki naujos sutarties įsigaliojimo datos informuoja apie tai ankstesnį tiekėją, vartotoją ir naują tiekėją.

5. Vartotojai, kurių įrenginiai prijungti prie perdavimo tinklų, pirkdami elektros energiją iš nepriklausomo tiekėjo, privalo perdavimo sistemos operatoriui apmokėti už elektros energijos persiuntimą perdavimo tinklais, taip pat už sistemines paslaugas ir viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, išskyrus už elektros energijos kiekį, persiųstą energijos kaupimo įrenginiams įkrauti energija, kada energijos kaupimo įrenginiams įkrauti patiektas elektros energijos kiekis, išskyrus technologinius nuostolius, vėliau yra grąžinamas į operatorių elektros tinklus. Vartotojas, gavęs perdavimo sistemos operatoriaus ir nepriklausomo tiekėjo sutikimą bei būdamas atsakingas perdavimo sistemos operatoriui, šioje dalyje nurodytas vartotojo pinigines prievoles gali pavesti vykdyti nepriklausomam tiekėjui.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

46[1] straipsnis. Elektros energijos tiekimas pagal atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį

1. Gamintojas, elektros energiją gaminantis iš atsinaujinančių išteklių, vartotojams elektros energiją tiekia pagal atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartis. Vartotojo prašymu gamintojas, elektros energiją gaminantis iš atsinaujinančių išteklių, ne vėliau kaip per 10 dienų nuo vartotojo prašymo pateikimo dienos parengia ir pateikia atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutarties projektą arba informuoja vartotoją, kad tokios sutarties sudaryti negali.

2. Atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutarties sąlygas tarpusavio sutarimu suderina gamintojas, elektros energiją gaminantis iš atsinaujinančių išteklių, ir vartotojas. Su buitiniais vartotojais sudaromos sutartys privalo atitikti Energetikos ministerijos patvirtintas elektros energijos pirkimo–pardavimo sutarčių standartines sąlygas. Gamintojas, elektros energiją gaminantis iš atsinaujinančių išteklių, neprivalo sudaryti su vartotoju sutarties ar tiekti elektros energiją vartotojui ar jo objektams, jeigu vartotojas nesutinka su gamintojo, elektros energiją gaminančio iš atsinaujinančių išteklių, nurodytomis elektros energijos tiekimo sąlygomis.

3. Gamintojas, elektros energiją gaminantis iš atsinaujinančių išteklių, prieš sudarydamas arba nutraukdamas atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį su vartotoju, privalo prieš 3 savaites apie tai raštu pranešti tinklų operatoriui, prie kurio valdomų tinklų yra prijungti vartotojo įrenginiai.

4. Vartotojas, prieš sudarydamas arba nutraukdamas atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį su gamintoju, elektros energiją gaminančiu iš atsinaujinančių išteklių, privalo prieš 3 savaites apie tai raštu pranešti tinklų operatoriui, prie kurio valdomų tinklų yra prijungti vartotojo įrenginiai, taip pat visuomeniniam tiekėjui, kurio licencijoje nurodytoje teritorijoje yra buitinio vartotojo įrenginiai.

5. Vartotojai, kurių įrenginiai prijungti prie skirstomųjų tinklų, pirkdami elektros energiją iš gamintojo, elektros energiją gaminančio iš atsinaujinančių išteklių, privalo skirstomųjų tinklų operatoriui apmokėti už elektros energijos persiuntimą perdavimo ir skirstomaisiais tinklais, taip pat

už sistemines paslaugas ir viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, išskyrus už elektros energijos kiekį, persiųstą energijos kaupimo įrenginiams, kurių įrengtoji elektrinė galia yra ne mažesnė negu 1 MW, įkrauti energija, kada energijos kaupimo įrenginiams įkrauti patiektas elektros energijos kiekis, išskyrus technologinius nuostolius, vėliau yra grąžinamas į operatorių elektros tinklus. Vartotojas, gavęs skirstomųjų tinklų operatoriaus ir gamintojo, elektros energiją gaminančio iš atsinaujinančių išteklių, sutikimą ir būdamas atsakingas skirstomųjų tinklų operatoriui, šioje dalyje nurodytas vartotojo pinigines prievoles gali pavesti vykdyti gamintojui, elektros energiją gaminančiam iš atsinaujinančių išteklių.

6. Vartotojai, kurių įrenginiai prijungti prie perdavimo tinklų, pirkdami elektros energiją iš gamintojo, elektros energiją gaminančio iš atsinaujinančių išteklių, privalo perdavimo sistemos operatoriui apmokėti už elektros energijos persiuntimą perdavimo tinklais, taip pat už sistemines paslaugas ir viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, išskyrus už elektros energijos kiekį, persiųstą energijos kaupimo įrenginiams įkrauti energija, kada energijos kaupimo įrenginiams įkrauti patiektas elektros energijos kiekis, išskyrus technologinius nuostolius, vėliau yra grąžinamas į operatorių elektros tinklus. Vartotojas, gavęs perdavimo sistemos operatoriaus ir gamintojo, elektros energiją gaminančio iš atsinaujinančių išteklių, sutikimą ir būdamas atsakingas perdavimo sistemos operatoriui, šioje dalyje nurodytas vartotojo pinigines prievoles gali pavesti vykdyti gamintojui, elektros energiją gaminančiam iš atsinaujinančių išteklių.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

47 straipsnis. Atsiskaitymo garantijos nepriklausomam tiekėjui

1. Vartotojas, perkantis elektros energiją iš nepriklausomo tiekėjo, privalo laiku atsiskaityti su nepriklausomu tiekėju už suvartotą elektros energiją.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

2. Vartotojas turi teisę vienašališkai nutraukti sutartį su nepriklausomu tiekėju sutartyje nustatyta tvarka ir sąlygomis, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje numatytus atvejus. Vartotojas privalo ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo šio įstatymo 51 straipsnio 7 dalyje nurodytos galutinės (uždarymo) sąskaitos gavimo dienos visiškai atsiskaityti su nepriklausomu tiekėju už suvartotą elektros energiją ir (ar) suteiktas paslaugas.

3. Buitinis vartotojas turi teisę vienašališkai neatlygintinai nutraukti sutartį su nepriklausomu tiekėju. Buitinis vartotojas privalo apie sutarties nutraukimą raštu įspėti nepriklausomą tiekėją ne vėliau kaip prieš 3 savaites ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo šio įstatymo 51 straipsnio 7 dalyje nurodytos galutinės (uždarymo) sąskaitos gavimo dienos visiškai atsiskaityti su nepriklausomu tiekėju už suvartotą elektros energiją ir (ar) suteiktas paslaugas.

48 straipsnis. Elektros energijos apskaitos organizavimas

1. Tinklų operatoriai yra atsakingi už jų valdomais elektros tinklais persiųstos elektros energijos matavimo ir apskaitos organizavimą.

2. Tinklų operatorių pagal apskaitos prietaisų rodmenis nustatytas vartotojų, prijungtų prie perdavimo ar skirstomųjų tinklų ir perkančių elektros energiją iš visuomeninių ar nepriklausomų tiekėjų, suvartotos elektros energijos kiekis perdavimo sistemos operatoriaus pripažįstamas faktiniu suvartotos elektros energijos kiekiu, kurį privalo nusipirkti visuomeninis, nepriklausomas tiekėjas. Ši nuostata netaikoma gamintojams, elektros energiją gaminantiems iš atsinaujinančių išteklių, ar kitiems nepriklausomiems tiekėjams, kurie taip pat turi ir leidimą gaminti elektros energiją. Gamintojas, elektros energiją gaminantis iš atsinaujinančių išteklių, ar nepriklausomas tiekėjas, kuris taip pat turi ir leidimą gaminti elektros energiją, privalo nusipirkti tokį elektros energijos kiekį, kuris nepadengia perdavimo sistemos operatoriaus pripažinto vartotojo faktinio suvartoto elektros energijos kiekio.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

AŠTUNTASIS SKIRSNIS
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGA

49 straipsnis. Vartotojų teisių apsaugos priemonės

1. Valstybė užtikrina vartotojų teisę į elektros energijos prieinamumą ir pakankamumą ir įstatymų nustatyta tvarka gina vartotojų teises ir teisėtus interesus santykiuose su elektros energijos gamintojais, tinklų operatoriais ir tiekėjais bei užtikrina, kad vartotojai nebūtų diskriminuojami sąnaudų, pastangų ir laiko požiūriu.

2. Siekiant apsaugoti vartotojų teises ir teisėtus interesus, nustatoma, kad:

1) vartotojai turi teisę laisvai pasirinkti nepriklausomą elektros energijos tiekėją, taip pat sudaryti sutartis su keliais tiekėjais, kad būtų užtikrinti jų elektros energijos poreikiai;

2) vartotojai turi teisę pakeisti tiekėją, atsižvelgdami į šiame įstatyme ir (ar) sutartyje su tiekėju nustatytus įspėjimo terminus ir kitas sąlygas. Kai vartotojas pageidauja pakeisti tiekėją laikydamasis šiame įstatyme ir (ar) sutartyje nurodytų įspėjimo terminų ir kitų sąlygų, naujas tiekėjas apie tai praneša tinklų operatoriui, prie kurio valdomų tinklų yra prijungti vartotojo įrenginiai. Atitinkamas tinklų operatorius imasi priemonių, kad būtų sudarytos sąlygos pakeitimui atlikti per ne ilgesnį kaip 3 savaičių laikotarpį;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

3) vartotojams, kurie nepasirinko nepriklausomo elektros energijos tiekėjo ar kurių pasirinktas nepriklausomas tiekėjas nutraukia veiklą arba elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį, nevykdo prisiimtų įsipareigojimų, jeigu tokiems vartotojams elektros energija nėra tiekiama visuomenine elektros energijos kaina, šio įstatymo 44 straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis užtikrinamas garantinis tiekimas;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

4) elektros energijos persiuntimo ir visuomeninio bei garantinio tiekimo paslaugos vartotojams teikiamos už pagrįstas, lengvai ir aiškiai palyginamas kainas, taikant skaidrias ir nediskriminuojančias sąlygas ir užtikrinant vartotojų teisę gauti nustatytos kokybės elektros energiją;

5) Vyriausybė ar jos įgaliota institucija imasi priemonių elektros energijos trūkumo klausimams spręsti, rengia su tuo susijusius nacionalinius energetikos veiksmų planus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

6) *neteko galios nuo 2017-11-01;*

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

7) vartotojai turi teisę būti atsinaujinančių išteklių energijos bendrijos dalininkais ir elektros energiją gaminančiais vartotojais.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

3. Vartotojų sudaromų sutarčių sąlygos turi būti skaidrios, sąžiningos ir nediskriminuojančios. Šalių teisės, pareigos ir atsakomybė sutartyse privalo būti išdėstytos aiškiai ir suprantamai, nenustatant perteklinių administracinių ir (ar) procedūrinių reikalavimų, kurių pagrindu būtų ribojama vartotojų galimybė pasinaudoti šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose numatytomis teisėmis. Nesąžiningi ar klaidinantys elektros energetikos sektoriaus paslaugų teikimo ar prekybos elektros energija metodai draudžiami.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. XII-774, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03219

4. Elektros energijos vartotojų teisių ir teisėtų interesų apsaugos valstybinę priežiūrą ir kontrolę pagal kompetenciją vykdo Taryba ir Tarnyba.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-774, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03219

50 straipsnis. Elektros energijos persiuntimo patikimumas ir paslaugų kokybės reikalavimų užtikrinimas

1. Perdavimo sistemos ir skirstomųjų tinklų operatoriai privalo užtikrinti saugų, patikimą ir nepertraukiamą elektros energijos persiuntimą iki vartotojo objekto nuosavybės ribos. Aprūpinimo elektros energija nutraukimas ar ribojimas galimas tik šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatyta tvarka ir sąlygomis.

2. Perdavimo sistemos ir skirstomųjų tinklų operatoriai privalo laikytis nustatytų elektros energijos persiuntimo patikimumo ir paslaugų kokybės reikalavimų.

3. Taryba prižiūri ir kontroliuoja tinklų operatorių veiklos atitiktį elektros energijos persiuntimo patikimumo ir paslaugų kokybės reikalavimams, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje. Asmenys, nesilaikantys elektros energijos persiuntimo patikimumo ir paslaugų kokybės reikalavimų, atsako įstatymų nustatyta tvarka.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

51 straipsnis. Vartotojų informavimas

1. Vartotojai turi teisę:

1) gauti iš Tarybos, perdavimo sistemos ir skirstomųjų tinklų operatorių, visuomeninių ir nepriklausomų tiekėjų aiškią ir suprantamą informaciją apie savo teises, susijusias su elektros energijos vartojimu ir gaunamomis paslaugomis;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

2) susipažinti su elektros energijos suvartojimo duomenimis, įskaitant suvartotos elektros energijos kiekį, taip pat, raštu arba elektroninių ryšių priemonėmis davęs sutikimą, nemokamai leisti bet kuriam tiekėjui naudotis savo elektros energijos suvartojimo duomenimis, kuriuos nemokamai turi teisę gauti pats vartotojas;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

3) gauti skaidrią informaciją apie taikomas kainas, tarifus ir apie visas sąlygas, susijusias su elektros energijos paslaugomis.

2. Elektros energijos pirkimo–pardavimo ar paslaugų teikimo sutarčių, teisės aktų nustatyta tvarka sudaromų su elektros energijos vartotojais, sąlygos turi būti sąžiningos ir iš anksto žinomos. Tokiose sutartyse, atsižvelgiant į atskirų sutarčių dalyko ypatumus, be kita ko, turi būti nurodoma:

1) sutarties šalies pavadinimas, juridinio asmens, kitos organizacijos ar kitos valstybės narės juridinio asmens padalinio, įregistruoto Lietuvos Respublikoje, kodas, registruotos buveinės adresas ir adresas korespondencijai, sutarties šalies fizinio asmens vardas ir pavardė, asmens kodas, adresas, telefono numeris ir elektroninio pašto adresas (jeigu tokie yra);

2) sutarties šalių įsipareigojimai, jų pobūdis ir mastas, siūlomas paslaugų kokybės lygis, pradinio prijungimo terminas ir atitinkamos sutarties įsigaliojimo terminas bei atitinkamų paslaugų teikimo pradžios terminas;

3) siūlomų techninės priežiūros paslaugų rūšys;

4) priemonės, kuriomis galima gauti naujausią informaciją apie visas taikomas kainas, tarifus ir mokesčius;

5) kontaktiniai elektros energetikos įmonės duomenys, kontaktiniai asmenys ar informacijos centrai ir jų darbo laikas, kurio metu vartotojas galėtų gauti jį dominančią informaciją apie sutarties vykdymą;

6) sutarties galiojimo laikotarpis, sutarties vykdymo atnaujinimo ir nutraukimo, sutarties pratęsimo ir nutraukimo sąlygos bei informacija, ar numatyta teisė nutraukti sutartį neatlygintinai;

7) nuostolių kompensavimas tuo atveju, kai paslaugų kokybė neatitinka sutartyje nurodyto lygio ir (ar) elektros energetikos įmonė nevykdo prisiimtų įsipareigojimų ar juos vykdo netinkamai, įskaitant netikslias ir vėluojančias sąskaitas;

8) ginčų, kylančių iš sutartinių santykių, sprendimo tvarka;

9) informacija apie vartotojų teises.

3. Vartotojai turi būti raštu ir (ar) elektroninių ryšių priemonėmis informuojami apie elektros energetikos įmonės ketinimą pakeisti sutarties sąlygas. Teikiant informaciją apie šį ketinimą, turi būti pranešama apie vartotojų teisę nepritarti sutarties sąlygų pakeitimui ir (ar) nutraukti sutartį.

4. Tiekėjai ir elektros tinklų operatoriai sudaro tinkamas ir pakankamas sąlygas vartotojų prieigai prie informacijos ir duomenų apie mokėjimus už jiems patiektą elektros energiją ir (ar) su elektros energijos tiekimu ir persiuntimu susijusias paslaugas. Tinkamomis ir pakankamomis prieigos priemonėmis laikoma elektroninės ar popierinės sąskaitos pateikimas vartotojui arba elektroninė prieiga prie vartotojo mokėjimo duomenų ar kitos pagrįstos priemonės. Jeigu vartotojas pageidauja gauti popierines sąskaitas, tiekėjai ir tinklų operatoriai neturi teisės vartotojui taikyti tokios sąskaitos pateikimo mokesčio. Tiekėjai ir (ar) elektros tinklų operatoriai be papildomo mokesčio vartotojams pateikdami elektroninę ar popierinę sąskaitą ar suteikdami elektroninę prieigą prie informacijos ir duomenų apie mokėjimus už jiems patiektą elektros energiją:

1) nurodo esamas faktines elektros energijos ir (ar) su elektros energijos tiekimu ir persiuntimu susijusių paslaugų kainas, tarifus ir faktinį energijos suvartojimą už sąskaitoje ar per elektroninę prieigą pasiekiamuose vartotojo mokėjimo duomenyse nurodytą ataskaitinį laikotarpį;

2) pateikia vartotojo einamuoju metu suvartojamo elektros energijos kiekio ir elektros energijos, suvartotos per tą patį praėjusių metų laikotarpį, palyginimą;

3) pateikia, kai tai įmanoma, vartotojo elektros energijos suvartojimo palyginimą su vidutinio tos pačios grupės vartotojo elektros energijos suvartojimu.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

5. Elektros tinklų operatoriai elektros energijos valandinius suvartojimo duomenis už praėjusį ataskaitinį laikotarpį kartu su sąskaita už šiuo laikotarpiu suteiktas paslaugas elektroniniu būdu pateikia vartotojams, kurių objektuose vartojamos elektros energijos apskaitos prietaisai yra prijungti prie automatinės duomenų nuskaitymo ar išmaniosios energijos apskaitos sistemų. Vartotojams ir (ar), vartotojams raštiškai sutikus, nepriklausomiems tiekėjams elektros tinklų operatoriai už iš anksto operatorių nustatytą paslaugos kainą, pagrįstą patiriamomis sąnaudomis, gali sudaryti galimybę naudotis automatinėse duomenų nuskaitymo ar išmaniosios energijos apskaitos sistemose esančiais elektros vartojimo duomenimis.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

6. *Neteko galios nuo 2020-06-01.*

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

7. Tiekėjai sąskaitose privalo skelbti ir vartotojams pateikti:

1) suprantamą informaciją apie tai, kokią tiekėjo patiektos elektros energijos gamybai sunaudoto kuro išteklių, tarp jų ir atsinaujinančių energijos išteklių, dalį praėjusiais metais sudarė kiekvienas energijos šaltinis;

2) nuorodas į informacijos šaltinius, kuriuose pateikiama suprantama informacija apie poveikį aplinkai, įskaitant šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir radioaktyviųjų atliekų kiekius, susidariusius dėl elektros energijos gamybos per praėjusius metus;

3) vartotojų organizacijų, asociacijų, agentūrų ar panašių įstaigų kontaktinę informaciją, įskaitant interneto svetainių adresus, kuriais galima rasti informacijos apie galimas energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones, lyginamuosius galutinių vartotojų apibūdinimus ir (ar) objektyvias energiją naudojančios įrangos technines specifikacijas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

8. Kai vartotojai aprūpinami elektros energija, kuria prekiaujama elektros energijos biržoje ar kuri yra importuota iš asmenų, esančių ne valstybėje narėje, teikiant šio straipsnio 6 dalyje numatytą informaciją gali būti naudojami apibendrinti praėjusių metų biržos ar asmens, esančio ne valstybėje narėje, duomenys.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

9. Vartotojui pakeitus elektros energijos tiekėją, ankstesnis tiekėjas ne vėliau kaip per 6 savaites, jeigu sutartyje nenustatytas trumpesnis laikotarpis, privalo pateikti vartotojui galutinę (uždarymo) sąskaitą už suvartotą elektros energiją ir (ar) suteiktas paslaugas.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

10. Taryba imasi būtinų priemonių, kad užtikrintų šiame straipsnyje nurodytos vartotojams teikiamos informacijos patikimumą ir kad tokia informacija būtų pateikiama nacionaliniu lygmeniu lengvai palyginamu būdu.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

11. Taryba parengia ir savo interneto svetainėje skelbia bei periodiškai atnaujina aiškų ir glaustą elektros energijos vartotojams skirtą klausimų ir atsakymų sąrašą, kuriame būtų teikiama praktinė informacija apie vartotojų teises. Rengdama informaciją buitinių vartotojų teisių klausimais, Taryba bendradarbiauja su Tarnyba. Be to, Taryba savo interneto svetainėje skelbia Europos Komisijos parengtą vartotojams skirtą klausimų ir atsakymų sąrašą ir užtikrina, kad tiekėjai ar skirstomųjų tinklų operatoriai, bendradarbiaudami su Taryba, imtųsi reikiamų veiksmų, kad atitinkamas klausimų ir atsakymų sąrašas būtų skelbiamas tiekėjų ir (ar) skirstomųjų tinklų operatorių interneto svetainėse, apie tai informuojant vartotojus elektroninių ryšių priemonėmis, o kai tokios galimybės nėra, – vartotojui būtų išsiųsta klausimų ir atsakymų sąrašo kopija.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

12. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir sąlygomis įsteigiamas bendrasis

informacijos centras, skirtas teikti elektros energijos vartotojams visą reikiamą informaciją apie jų teises, galiojančius teisės aktus ir jiems prieinamus ginčų sprendimo būdus.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

52 straipsnis. Buitinių vartotojų teisių apsaugos priemonės

1. Be šiame skirsnyje nurodytų vartotojų teisių apsaugos priemonių, buitinis vartotojas taip pat turi teisę:

1) vienašališkai neatlygintinai nutraukti elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartį, raštu ar elektroninių ryšių priemonėmis informavęs tiekėją ne vėliau kaip prieš 3 savaites iki numatomos sutarties nutraukimo dienos;

2) sudaryti neterminuotas elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartis su visuomeniniu tiekėju tais atvejais, kai buitinis vartotojas nepasirenka nepriklausomo elektros energijos tiekėjo ar jo pasirinktas nepriklausomas tiekėjas nevykdo prisiimtų įsipareigojimų ir buitinis vartotojas ketina pirkti elektros energiją iš visuomeninio tiekėjo, ir neterminuotą elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartį su nepriklausomu tiekėju.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

2. Papildomos pažeidžiamų vartotojų teisių ir teisėtų interesų apsaugos priemonės:

1) pažeidžiamiems vartotojams negali būti apribotas ir (ar) nutrauktas elektros energijos tiekimas ir (ar) persiuntimas, kai jie per nustatytą terminą neatsiskaito už patiektą elektros energiją, nesumoka ar iš dalies sumoka už elektros energijos persiuntimo paslaugą ar kitas su tuo susijusias paslaugas, jeigu šių pažeidžiamų vartotojų įsiskolinimas skirstomųjų tinklų operatoriui ar tiekėjui yra ar buvo ne didesnis kaip 3 bazinės socialinės išmokos, išskyrus šio įstatymo 71 straipsnyje ir 72 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytus atvejus;

2) pažeidžiamiems vartotojams per nustatytą terminą neatsiskaičius už patiektą elektros energiją, nesumokėjus ar iš dalies sumokėjus už elektros energijos persiuntimo paslaugą ar kitas su tuo susijusias paslaugas, elektros energijos tiekimas ir (ar) persiuntimas negali būti nutrauktas penktadieniais, šeštadieniais, sekmadieniais, švenčių ir prieššventinėmis dienomis arba kai vidutinė paros oro temperatūra yra žemesnė negu -15 °C ar aukštesnė negu +30 °C, išskyrus šio įstatymo 71 straipsnyje ir 72 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytus atvejus. Tokiais atvejais tiekimas vartotojui gali būti nutrauktas kitą dieną po šiame punkte nustatytų aplinkybių pasibaigimo, jeigu pažeidžiamas vartotojas apie tai buvo įspėtas Elektros energijos tiekimo ir naudojimo taisyklėse ir kituose šio įstatymo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatyta tvarka;

3) pažeidžiami vartotojai turi teisę iki paskutinės mėnesio, einančio po kalendorinio mėnesio, per kurį persiunčiama ir (ar) tiekiama elektros energija ar teikiamos kitos su tuo susijusios paslaugos vartotojui, dienos (išskyrus atvejus, kai pažeidžiamo vartotojo prašymu yra susitarta dėl ilgesnių atsiskaitymo terminų) atsiskaityti su skirstomųjų tinklų operatoriumi ar tiekėju;

4) pažeidžiamiems vartotojams vykdant elektros įrenginių prijungimą prie skirstomųjų tinklų operatoriaus valdomų elektros tinklų, jeigu prijungimo įmoka didesnė kaip 600 eurų, 60 procentų prijungimo įmokos dalis sumokama per 10 kalendorinių dienų nuo vartotojo prijungimo paslaugos sutarties pasirašymo, kita įmokos dalis – per 10 kalendorinių dienų nuo rangos darbų pabaigos. Prijungimo paslauga pradedama teikti, kai pažeidžiamas vartotojas sumoka pirmąją prijungimo paslaugos įmokos dalį. Apie rangos sutartyje nustatytų darbų pabaigą skirstomųjų tinklų operatorius praneša pažeidžiamam vartotojui ir pateikia jam mokėti reikalingus dokumentus prijungimo paslaugos sutartyje nustatyta tvarka;

5) pažeidžiamiems vartotojams per nustatytą terminą neatsiskaičius už patiektą elektros energiją, nesumokėjus ar iš dalies sumokėjus už elektros energijos persiuntimo paslaugą ar kitas su tuo susijusias paslaugas, 3 mėnesius nuo termino praleidimo dienos delspinigiai nėra skaičiuojami.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

3. Sutartyse, sudaromose su buitiniais vartotojais, privalomai nurodoma informacija apie buitinių vartotojų teises, susijusias su ginčų sprendimo būdais, kaip numatyta šio įstatymo 78 straipsnyje.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

4. Tiekėjas privalo nemokamai pranešti vartotojui apie suteiktas paslaugas, taikomus tarifus ir kainą, jeigu vartotojas to pageidauja.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

DEVINTASIS SKIRSNIS
APSKAITOS IR VEIKLOS ELEKTROS ENERGETIKOS SEKTORIUJE SKAIDRUMAS

53 straipsnis. Perdavimo veiklos atskyrimas

1. Kai perdavimo sistemos operatorius šio įstatymo įsigaliojimo dieną yra vertikaliai integruotos įmonės dalis, jis savo teisine forma, organizacine struktūra ir priimdamas sprendimus turi būti nepriklausomas nuo kitų vertikaliai integruotos įmonės veiklos rūšių, nesusijusių su perdavimu. Siekiant užtikrinti perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumą, turi būti laikomasi šių reikalavimų:

1) sprendimus, susijusius su perdavimo veiklai vykdyti ir perdavimo sistemai eksploatuoti, prižiūrėti ir plėtoti reikalingo turto panaudojimu, perdavimo sistemos operatorius priima nepriklausomai nuo vertikaliai integruotos įmonės;

2) perdavimo sistemos operatoriaus valdymo organų nariai ir įmonės padalinių vadovai nedalyvauja vertikaliai integruotos įmonės, tiesiogiai ar netiesiogiai atsakingos už kasdienę elektros energijos gamybos ir (ar) tiekimo veiklą, priežiūros ir valdymo organuose;

3) turi būti imamasi tinkamų priemonių, užtikrinančių, kad į perdavimo sistemos operatoriaus valdymo organų narių ir įmonės padalinių vadovų profesinius interesus būtų atsižvelgiama taip, kad jie galėtų veikti savarankiškai;

4) vertikaliai integruota įmonė, atsižvelgdama į Tarybos nustatytas perdavimo paslaugų kainų viršutines ribas, patvirtina tik perdavimo sistemos operatoriaus metinį finansinį planą ar bet kurį lygiavertį dokumentą, metinę turto grąžos normą ir maksimalų skolinių įsipareigojimų dydį ir perdavimo sistemos operatoriui neduoda nurodymų dėl perdavimo sistemos valdymo, taip pat dėl sprendimų, susijusių su perdavimo linijų statyba ar atnaujinimu, jeigu tie sprendimai neviršija patvirtinto metinio finansinio plano ar bet kurio lygiaverčio dokumento;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

5) perdavimo sistemos operatorius patvirtina atitikties programą, nustatančią darbuotojams įpareigojimus ir priemones, kuriais siekiama užkirsti kelią tinklų naudotojų ir rinkos dalyvių diskriminavimui, ir užtikrina tinkamą nustatytų priemonių ir įpareigojimų laikymosi priežiūrą, kiekvienais metais parengia, paskelbia savo interneto svetainėje ir Tarybai pateikia priemonių, kurių buvo imtasi vykdant šią programą, ataskaitą;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

6) perdavimo sistemos operatorius paskiria už atitikties programos priežiūrą atsakingą darbuotoją (atitikties pareigūną) ir imasi tinkamų priemonių, kad jis būtų visiškai nepriklausomas nuo vertikaliai integruotos įmonės ir savo funkcijoms atlikti galėtų naudotis visa reikiama perdavimo sistemos operatoriaus ir visų susijusių įmonių informacija;

7) perdavimo sistemos operatorius privalo imtis priemonių, kad būtų sudarytos sąlygos tinkamai valdyti jo funkcijoms atlikti reikiamus išteklius, įskaitant žmogiškuosius, techninius,

materialinius ir finansinius išteklius, ir jais disponuoti nepriklausomai nuo vertikaliai integruotos įmonės.

2. Ne vėliau kaip nuo 2012 m. kovo 3 d. vertikaliai integruota įmonė ir perdavimo sistemos operatorius privalo užtikrinti visišką perdavimo sistemos operatoriaus atskyrimą nuo vertikaliai integruotos įmonės, tarp jų, bet neapsiribojant, perdavimo sistemos operatoriaus kontrolės ir elektros energijos perdavimo veiklos atskyrimą, įskaitant elektros energijos perdavimo veiklai naudojamo turto nuosavybės teisės perleidimą perdavimo sistemos operatoriui.

3. Nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos datos, siekiant užtikrinti visišką perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumą nuo kitų elektros energetikos veiklos rūšių, nesusijusių su perdavimu, nustatomi šie perdavimo sistemos operatoriui privalomi reikalavimai:

1) perdavimo sistemos operatorius nuosavybės teise turi valdyti perdavimo tinklus, jų technologinius priklausinius ir kitą turtą, reikalingą elektros energijos perdavimo veiklai tinkamai vykdyti;

2) tas pats asmuo ar asmenys neturi teisės tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoti asmenį, vykdantį gamybos ir (ar) tiekimo veiklą, ir tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoti perdavimo sistemos operatorių arba turėti kokių nors teisių perdavimo sistemos operatoriaus atžvilgiu;

3) tas pats asmuo ar asmenys neturi teisės tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoti perdavimo sistemos operatorių ir tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoti asmenį, vykdantį gamybos ir (ar) tiekimo veiklą, arba turėti kokių nors teisių tokio asmens atžvilgiu;

4) tas pats asmuo ar asmenys neturi teisės skirti perdavimo sistemos operatoriaus priežiūros organų, valdymo organų ar administracijos narių ir tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoti asmenį, vykdantį gamybos ir (ar) tiekimo veiklą, arba turėti kokių nors teisių tokio asmens atžvilgiu;

5) tas pats asmuo neturi teisės kartu būti asmens, vykdančio gamybos ir (ar) tiekimo veiklą, ir perdavimo sistemos operatoriaus priežiūros organų, valdymo organų ar administracijos narys.

4. Šio straipsnio 3 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytos teisės visų pirma apima:

1) įgaliojimus naudotis balsavimo teisėmis;

2) įgaliojimus skirti priežiūros organų, valdymo organų ir administracijos narius;

3) akcijų paketo, suteikiančio daugiau kaip 1/3 akcijų ir balsų įmonės visuotiniame akcininkų susirinkime, valdymą ir disponavimą juo.

5. Priimant sprendimus, kuriais įgyvendinami šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyti reikalavimai, vadovaujamasi šio įstatymo nuostatomis. Kitų teisės aktų nuostatos taikomos tiek, kiek jos neprieštarauja šiam įstatymui.

6. Tuo atveju, kai šio straipsnio 3 dalyje nurodytas asmuo yra valstybės institucija, įstaiga, organizacija ar kitas viešasis asmuo, laikoma, kad perdavimo veiklos atskyrimas yra tinkamai įgyvendintas, jeigu perdavimo sistemos operatorių ir asmenis, vykdančius elektros energijos gamybos ar tiekimo veiklą, tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja atskiros valstybės institucijos, įstaigos, organizacijos ar kiti viešieji asmenys. Valstybės institucijos, įstaigos, organizacijos ar kiti viešieji asmenys nėra atskiri, jeigu jie yra tiesiogiai pavaldūs tam pačiam viešajam asmeniui, pažeidžiant šio straipsnio 3 dalyje nurodytus perdavimo sistemos operatoriaus nepriklausomumo reikalavimus.

7. Priimant sprendimus, kuriais vykdomos šio straipsnio 3 dalies 2 ir 3 punktų ir 4 dalies nuostatos ir įgyvendinamas elektros energijos perdavimo veiklos atskyrimas, įmone, vykdančia gamybos, perdavimo ir tiekimo veiklą, taip pat laikoma atitinkamą veiklą dujų sektoriuje vykdanti įmonė, kaip nurodyta Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatyme.

8. Valstybių narių asmenys, vykdantys elektros energijos gamybos ir (ar) tiekimo veiklą, negali tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoti Lietuvos Respublikos perdavimo sistemos operatoriaus, įgyvendinusio šio straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimus, ar turėti kokių nors teisių jo atžvilgiu.

54 straipsnis. Skirstymo veiklos atskyrimas

1. Kai skirstomųjų tinklų operatorius šio įstatymo įsigaliojimo dieną yra vertikaliai integruotos įmonės dalis, skirstomųjų tinklų operatorius savo teisine forma, organizacine struktūra ir priimdamas sprendimus turi būti nepriklausomas nuo kitų elektros energetikos veiklos rūšių,

nesusijusių su skirstymu. Siekiant užtikrinti skirstomųjų tinklų operatoriaus nepriklausomumą, turi būti laikomasi šių reikalavimų:

1) sprendimus, susijusius su skirstymo veiklai vykdyti ir skirstymo sistemai eksploatuoti, prižiūrėti ir plėtoti reikalingo turto panaudojimu, skirstomųjų tinklų operatorius priima nepriklausomai nuo vertikaliai integruotos įmonės;

2) skirstomųjų tinklų operatoriaus valdymo organų nariai ir įmonės padalinių vadovai nedalyvauja vertikaliai integruotos įmonės, tiesiogiai ar netiesiogiai atsakingos už kasdienę elektros energijos gamybos, perdavimo ir (ar) tiekimo veiklą, priežiūros ir valdymo organuose;

3) būtina imtis tinkamų priemonių, užtikrinančių, kad į skirstomųjų tinklų operatorių valdymo organų narių ir įmonės padalinių vadovų profesinius interesus būtų atsižvelgiama taip, kad jie galėtų veikti savarankiškai;

4) vertikaliai integruota įmonė patvirtina, atsižvelgdama į Tarybos nustatytas skirstymo paslaugų kainų viršutines ribas, skirstomųjų tinklų operatoriaus metinį finansinį planą ar bet kurį lygiavertį dokumentą, metinę turto grąžos normą ir maksimalų skolinių įsipareigojimų dydį ir skirstomųjų tinklų operatoriui neduoda nurodymų dėl skirstomųjų tinklų valdymo, taip pat dėl sprendimų, susijusių su skirstomųjų linijų statyba ar atnaujinimu, jeigu tie sprendimai neviršija patvirtinto metinio finansinio plano ar bet kurio lygiaverčio dokumento. Vertikaliai integruota įmonė, įgyvendindama skirstomųjų tinklų operatoriaus akcininko teises ir pareigas, turi teisę taikyti ir kitus skirstomųjų tinklų operatoriaus veiklos koordinavimo mechanizmus, kiek tai neprieštarauja šiame įstatyme nustatytiems nepriklausomumo ir skirstymo veiklos atskyrimo reikalavimams;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

5) skirstomųjų tinklų operatorius patvirtina atitikties programą, nustatančią darbuotojams įpareigojimus ir priemones, kuriais siekiama užkirsti kelią diskriminuojančiam elgesiui, ir užtikrina tinkamą nustatytų priemonių ir įpareigojimų laikymosi priežiūrą, kiekvienais metais parengia, paskelbia savo interneto svetainėje ir Tarybai pateikia priemonių, kurių buvo imtasi vykdant šią programą, ataskaitą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

6) skirstomųjų tinklų operatorius paskiria už atitikties programos priežiūrą atsakingą darbuotoją (atitikties pareigūną) ir imasi tinkamų priemonių, kad jis būtų visiškai nepriklausomas nuo vertikaliai integruotos įmonės ir savo funkcijoms atlikti galėtų naudotis visa reikiama skirstomųjų tinklų operatoriaus ir visų susijusių įmonių informacija;

7) būtina imtis tinkamų priemonių, kad skirstomųjų tinklų operatorius valdytų jo funkcijoms tinkamai atlikti reikiamus išteklius, įskaitant žmogiškuosius, techninius, materialinius ir finansinius išteklius, ir jais disponuotų nepriklausomai nuo vertikaliai integruotos įmonės.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatyti reikalavimai nenustato įpareigojimo atskirti skirstomųjų tinklų operatoriaus turto nuosavybę nuo vertikaliai integruotos įmonės.

3. Įgyvendinant elektros energijos skirstymo veiklos teisinės formos, organizacinės struktūros ir sprendimų priėmimo nepriklausomumą, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, vertikaliai integruota įmonė ir skirstomųjų tinklų operatorius užtikrina, kad skirstomųjų tinklų operatorius nevykdys elektros energijos gamybos ir (ar) nepriklausomo tiekimo veiklos ir veiks nepriklausomai nuo šių veiklos rūšių komercinių interesų. Šis reikalavimas neriboja skirstomųjų tinklų operatoriaus teisių ir pareigų užtikrinant elektros energijos visuomeninį tiekimą šio įstatymo 42 straipsnio 1 dalyje nustatytais tikslais, jeigu skirstomųjų tinklų operatorius yra įgyvendinęs šio straipsnio 1 dalyje ir šio įstatymo 56 straipsnyje nustatytus veiklos rūšių ir apskaitos atskyrimo reikalavimus.

4. Kai skirstomųjų tinklų operatorius yra vertikaliai integruotos įmonės dalis, Taryba vykdo skirstomųjų tinklų operatoriaus veiklos priežiūrą, užtikrindama, kad skirstomųjų tinklų operatorius negalėtų pasinaudoti vertikalios integracijos pranašumu konkurencijai iškraipyti.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

5. Skirstomųjų tinklų operatorius, kuris yra vertikaliai integruotos įmonės dalis, teikdamas informaciją ir kurdamas savo prekių ar paslaugų ženklą, neturi sudaryti sąlygų panašumui su asmens, vykdančio elektros energijos gamybos, perdavimo ir (ar) nepriklausomo tiekimo veiklą, kuris yra vertikaliai integruotos įmonės dalis, tapatybe.

6. Šio straipsnio nuostatos netaikomos vertikaliai integruotoms įmonėms, aptarnaujančioms mažiau kaip 100 000 vartotojų.

55 straipsnis. Veiklos atskyrimo reikalavimų nesilaikymo pasekmės

Už elektros energijos perdavimo ar skirstymo veiklos nepriklausomumo ir veiklos atskyrimo reikalavimų nevykdymą ar jų netinkamą vykdymą šiame įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis vertikaliai integruotai įmonei ir (ar) tinklų operatoriui skiriama piniginė bauda – iki 10 procentų įmonės metinių pajamų, gautų praėjusiais metais. Baudos skiriamos Energetikos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-554, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12057

56 straipsnis. Apskaitos atskyrimas

1. Perdavimo sistemos operatorius, skirstomųjų tinklų operatorius ir visuomeninis tiekėjas privalo atskirai tvarkyti su elektros energijos perdavimo, skirstymo, visuomeninio tiekimo veikla, viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimo veikla ir kita, su elektros energetika nesusijusia veikla, susijusią apskaitą.

2. Gamintojai ir nepriklausomi tiekėjai privalo atskirai tvarkyti su elektros energetikos sektoriaus veikla nesusijusią apskaitą.

3. Elektros energetikos įmonės (išskyrus gamintojus, gaminančius elektros energiją iš atsinaujinančių energijos išteklių), kurios, vadovaudamosi Energetikos įstatymo 16 straipsnio 8 dalimi, nėra įpareigotos skelbti metinių finansinių ataskaitų interneto svetainėse, pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams per 4 mėnesius praėjusių finansinių metų metines finansines ataskaitas ir auditoriaus išvadas, kai jos privalomos pagal Lietuvos Respublikos įmonių finansinės atskaitomybės įstatymo reikalavimus, skelbia savo interneto svetainėse. Jeigu šios elektros energetikos įmonės dėl techninių priežasčių negali paskelbti praėjusių finansinių metų metinių finansinių ataskaitų ir auditoriaus išvadų savo interneto svetainėse ar jų neturi, tada jos apie tai raštu informuoja Tarybą ir praėjusių finansinių metų metines finansines ataskaitas ir auditoriaus išvadas, kai jos privalomos pagal teisės aktų reikalavimus, teikia Tarybai, kuri paskelbia jas savo interneto svetainėje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1627, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18860

57 straipsnis. Informacijos teikimas

1. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, kuriai įstatymu pavesta rengti Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos, Nacionalinės energijos naudojimo efektyvumo didinimo programos, kitų energetikos programų projektus, turi teisę iš elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstomųjų tinklų ir tiekimo įmonių gauti šiems projektams rengti reikiamą informaciją.

2. Taryba turi teisę gauti iš valstybės institucijų, įskaitant ir jų turimą Europos Sąjungos institucijų bei kitų valstybių narių disponuojamą informaciją, ir iš savivaldybių institucijų bei įstaigų, elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstymo ir tiekimo veiklą vykdančių įmonių, taip pat iš elektros biržos operatoriaus ir kitų asmenų informaciją, kuri reikalinga Tarybai pavestoms elektros energetikos sektoriaus reguliavimo, priežiūros ir kontrolės funkcijoms tinkamai atlikti, įskaitant, bet neapsiribojant, išsamius paaiškinimus dėl ribojamo trečiųjų asmenų dalyvavimo

(prieigos) persiunčiant elektros energiją ar atsisakymo suteikti šią prieigą bei informaciją apie priemones, reikalingas elektros tinklams stiprinti.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-774, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03219
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

3. Elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstymo, tiekimo veiklą vykdančios įmonės ir elektros biržos operatorius šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją privalo teikti teisės aktų nustatyta tvarka.

4. Taryba ar kitos institucijos užtikrina informacijos, laikomos komercine (gamybine) ar profesine paslaptimi, konfidencialumą ir gautą konfidencialią informaciją gali naudoti tik tiems tikslams, dėl kurių informacijos buvo prašoma. Konfidenciali informacija gali būti atskleidžiama tik tokiais atvejais, kai tai yra būtina kompetentingoms institucijoms pagal įstatymus tinkamai atlikti savo funkcijas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

5. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo informuoja Europos Komisiją apie visas priemones, taikomas siekiant užtikrinti persiuntimo paslaugos visuotinį teikimą, apsaugoti vartotojus ir aplinką, įgyvendinti viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimo reikalavimus elektros energetikos sektoriuje, taip pat galimą taikomų priemonių poveikį konkurencijai. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija kas 2 metai nuo pirmojo informavimo praneša Europos Komisijai apie visus šių priemonių pakeitimus.

6. Taryba kas 2 metai iki liepos 31 dienos turi Europos Komisijai pateikti elektros energijos rinkos ataskaitą. Ataskaitoje turi būti pateikiama:

1) dominavimo ir konkurencijai kenkiančios elgsenos analizė;

2) elektros energetikos sektoriaus įmonių nuosavybės struktūros apžvalga;

3) praktinių priemonių, skirtų šalies mastu pakankamai rinkos dalyvių įvairovei užtikrinti, konkurencijai ir valstybių elektros energetikos jungtims stiprinti, taikymo apžvalga.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

DEŠIMTASIS SKIRSNIS
ELEKTROS ENERGIJOS RINKA

58 straipsnis. Prekybos elektros energija organizavimo principai

1. Elektros energija prekiaujama pagal Prekybos elektros energija taisykles, kuriose nustatyti reikalavimai atitinka šio įstatymo 3 straipsnyje nustatytus tikslus.

2. Vartotojo objektas, esantis vienoje geografinėje vietoje ir savarankiškai prijungtas prie skirstomųjų ar perdavimo tinklų, gali gauti elektros energiją iš kelių vartotojo laisvai pasirinktų tiekėjų Elektros energijos tiekimo ir naudojimo taisyklėse nustatyta tvarka.

3. Visi elektros energijos rinkos dalyviai turi reguliuojamojo trečiųjų asmenų dalyvavimo teisę persiųsti elektros energiją. Ši teisė įgyvendinama pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintas elektros tinklų naudojimo taisykles sudarant elektros energijos persiuntimo paslaugos sutartis.

4. Visas persiunčiamas elektros energijos kiekis turi būti suderintas su perdavimo sistemos ir skirstomųjų tinklų operatoriais ir, jeigu trūksta perdavimo ir (ar) skirstymo galingumo, koreguojamas pagal elektros tinklų naudojimo taisykles.

5. Centralizuotai elektros energija, pagaminta naudojant atsinaujinančius energijos išteklius, superkama iš elektros energijos gamintojų, kuriems kituose įstatymuose ir teisės aktuose nustatyta tvarka taikomas fiksuotas tarifas. Visa supirkta elektros energija, pagaminta iš atsinaujinančių energijos išteklių, prekiaujama Prekybos elektros energija taisyklėse nustatytais būdais, tvarka ir sąlygomis ir vadovaujantis ekonominio naudingumo ir mažiausios finansinės naštos elektros energijos

vartotojams, viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų mokėtojams principais. Centralizuotą elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių prekybą vykdo skirstomųjų tinklų operatorius, aptarnaujantis daugiau kaip 100 000 vartotojų, ir (ar) Energetikos ministerijos, Vyriausybės nustatyta tvarka, kuri, be kita ko, reglamentuoja tokios įmonės pakeitimo procedūrą, paskirta įmonė. Nupirkta elektros energija gali būti tiekiama ir šiame straipsnyje nurodyto skirstomųjų tinklų operatoriaus, ir paskirtosios įmonės vartotojams. Paskirtąja įmone skiriama įmonė turi atitikti šiuos reikalavimus:

1) įmonė privalo turėti pakankamą finansinį pajėgumą, būtiną ne mažiau kaip dviejų kalendorinių mėnesių laikotarpio atsiskaitymams su gamintojais, elektros energijos gamybai naudojančiais atsinaujinančius energijos išteklius, už superkamą elektros energiją padengti, įvertinamą pagal jos paskutinių ataskaitinių metų finansinių ataskaitų (balanso, pelno (nuostolių), pinigų srautų, aiškinamojo rašto ir audito išvados, jeigu auditas buvo atliktas) duomenis, kai įmonė vykdė ūkinę komercinę veiklą, arba planuojamos veiklos prognozuojamus finansinius duomenis, kai įmonė nevykdė ūkinės komercinės veiklos;

2) įmonė privalo valdyti technines ir organizacines priemones, reikalingas laiku ir tinkamai administruoti duomenis apie gamintojų į elektros tinklus patiektą elektros energiją ir gamintojams už ataskaitinį mėnesį mokėtinas lėšas;

3) įmonė privalo užtikrinti nupirktos elektros energijos pardavimą Prekybos elektros energija taisyklėse nustatytais būdais ar šios elektros energijos pardavimą savo vartotojams;

4) įmonė privalo apskaitą, susijusią su centralizuotos elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių prekybos vykdymu, tvarkyti atskirai nuo bet kurios kitos veiklos apskaitos;

5) įmonė įsipareigoja sudaryti elektros energijos, gaminamos naudojant atsinaujinančius energijos išteklius, gamybos prognozavimo ir atsiskaitymo už balansavimo elektros energiją sutartį su perdavimo sistemos ir (ar) skirstomųjų tinklų operatoriumi, atsakingu už elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, balansavimą;

6) įmonė įsipareigoja vykdyti paskirtosios įmonės funkcijas laikydamasi Atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo energijai gaminti skatinimo tvarkos apraše, Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos apraše ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų. Ankstesnioji paskirtoji įmonė vykdo funkcijas tol, kol bus paskirta nauja įmonė.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

6. Nustačiusi, kad paskirtoji įmonė neatitinka šio straipsnio 5 dalyje nustatytų reikalavimų ar nesilaiko šio straipsnio 5 dalyje nustatytų veiklos sąlygų, viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašo, Prekybos elektros energija taisyklių ir kitų jos veiklą reglamentuojančių teisės aktų, Energetikos ministerija įspėja paskirtąją įmonę apie galimą teisės vykdyti veiklą atėmimą ir nustato ne ilgesnį kaip 2 mėnesių terminą veiklos trūkumams pašalinti. Paskirtajai įmonei per nustatytą terminą nepašalinus veiklos trūkumų, Energetikos ministerija organizuoja naujos paskirtosios įmonės atranką ir paskyrimą.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

59 straipsnis. Elektros energijos rinkos modelis

1. Elektros energijos rinka organizuojama Prekybos elektros energija taisyklėse nustatytais būdais, taikant reguliuojamojo trečiųjų asmenų dalyvavimo principą elektros energijai persiųsti.

2. Prekyba pagalbiniais instrumentais organizuojama atskirai nuo prekybos elektros energija elektros biržoje.

3. Perdavimo sistemos operatorius ar skirstomųjų tinklų operatorius turi teisę riboti trečiųjų asmenų dalyvavimą (prieigą) persiunčiant elektros energiją, jeigu trūksta reikiamų pajėgumų. Toks ribojimas privalo būti pagrįstas objektyviais ir techniškai bei ekonomiškai pagrįstais kriterijais.

4. *Neteko galios nuo 2020-06-01*.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

5. Kiekvienas gamintojas ir tiekėjas yra atsakingas už elektros energijos gamybos kiekio, būtino pirkėjų poreikiams patenkinti, ir kiekio, nurodyto elektros energijos pirkimo–pardavimo grafikuose, pirkimo ar pardavimo atitiktį. Prekyba balansavimo ir reguliavimo energija vykdoma pagal Prekybos elektros energija taisykles.

5[1]. Nepriklausomas paklausos telkėjas prekiauja elektros energija vadovaudamasis Prekybos elektros energija taisyklėmis ir perdavimo sistemos operatoriaus nustatytomis sąlygomis. Nepriklausomas paklausos telkėjas, jeigu jis yra balansavimo energijos tiekėjas, arba balansavimo energijos tiekėjas, su kuriuo nepriklausomas paklausos telkėjas sudaro balansavimo energijos pirkimo–pardavimo sutartį, atsako už nepriklausomo paklausos telkėjo nepatiektą arba patiektą per didelį elektros energijos kiekį.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

6. Perdavimo sistemos operatorius, atlikdamas nacionalinę balansavimo funkciją, sudaro nacionalinį balansą, atitinkantį nupirktos ir parduotos elektros energijos kiekį, pagal balansavimo energijos tiekėjų pateiktus duomenis ir patikrina pateiktų duomenų tikslumą pagal prekybos elektros energija elektros biržoje ir prekybos pagal dvišales sutartis duomenis, taip pat sutrikimų ir avarijų atveju koordinuoja gamintojų veiksmus, perka elektros energiją, reikalingą elektros energijos sąnaudoms perdavimo tinkle kompensuoti, teikia viešuosius interesus atitinkančias paslaugas elektros energetikos sektoriuje.

7. Perdavimo sistemos operatorius negali riboti gamintojų, gaminančių elektros energiją ir šilumą didelio naudingumo kogeneracijos būdu, galimybių teikti reguliavimo ir papildomas paslaugas, jeigu užtikrinamas perdavimo tinklo saugumas ir patikimumas.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

60 straipsnis. Elektros energijos rinkos liberalizavimas

1. Visi elektros energijos vartotojai, esantys Lietuvos Respublikoje, gali nevaržomai pasirinkti nepriklausomą tiekėją šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatyta tvarka ir sąlygomis.

2. Vartotojų perėjimas nuo reguliuojamo elektros energijos tiekimo prie sutartiniais santykiais su nepriklausomais tiekėjais pagrįsto aprūpinimo elektros energija įgyvendinamas šio įstatymo 43 straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis. Už centralizuotą vartotojų informavimą visuomenės ir kitomis informavimo priemonėmis apie elektros energijos rinkos liberalizavimą ir jo procesą yra atsakingas skirstomųjų tinklų operatorius, aptarnaujantis daugiau kaip 100 000 vartotojų.

3. Visuomeninio tiekėjo pagrįstos sąnaudos, patirtos dėl šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos pareigos įgyvendinimo, įvertinamos nustatant visuomeninio tiekimo paslaugos kainos viršutinę ribą.

4. Skirstomųjų tinklų operatoriaus pagrįstos sąnaudos, patirtos dėl šio įstatymo 43 straipsnio 3 dalyje ir šio straipsnio 2 dalyje nustatytų pareigų įgyvendinimo, įvertinamos nustatant skirstymo paslaugos kainos viršutinę ribą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

61 straipsnis. Vartotojų, tiekėjų ir gamintojų teisė sudaryti sutartis

1. Vartotojai, išskyrus buitinius vartotojus, turi teisę sudaryti elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartis arba elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartis su tiekėjais ir gamintojais, šiame įstatyme nustatyta tvarka turinčiais teisę vykdyti elektros energijos tiekimo veiklą ir veikiančiais Lietuvos Respublikos teritorijoje arba kitose valstybėse narėse. Buitinių vartotojų ir tiekėjų tarpusavio santykiai grindžiami elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartimis.

2. Tiekėjui sutikus, vartotojai turi teisę sudaryti su juo elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį arba elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartį nepriklausomai nuo to, kurioje valstybėje narėje tiekėjas įregistruotas, jeigu tiekėjas laikosi Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytų prekybos elektros energija reikalavimų. Kreipiantis dėl leidimo verstis nepriklausomo elektros energijos tiekimo veikla, dėl registracijos rinkos dalyviu, sudarant sutartis su vartotojais ir kitais atvejais nepriklausomas tiekėjas negali būti diskriminuojamas dėl jo įsisteigimo kitoje valstybėje narėje negu Lietuvos Respublika.

3. Vartotojai, išskyrus buitinius vartotojus, su nepriklausomais tiekėjais sudarydami elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartis, sudaro sutartis dėl elektros energijos persiuntimo paslaugos teikimo su perdavimo sistemos arba skirstomųjų tinklų operatoriais, atsižvelgiant į tai, prie kurio operatoriaus tinklų yra prijungti šio vartotojo įrenginiai.

4. Vartotojui su nepriklausomu tiekėju sudarius elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartį, atskira elektros energijos persiuntimo paslaugos teikimo sutartis su skirstomųjų tinklų operatoriumi nesudaroma.

5. Visuomeninis tiekėjas, buitiniam vartotojui pageidaujant, privalo sudaryti su buitiniu vartotoju tiesioginę elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartį, jeigu šiame įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis visuomeninis tiekėjas yra įpareigotas tiekti elektros energiją buitiniams vartotojams. Buitiniam vartotojui sudarius elektros energijos pirkimo–pardavimo ir persiuntimo paslaugos teikimo sutartį su visuomeniniu tiekėju, atskira elektros energijos persiuntimo paslaugos teikimo sutartis su skirstomųjų tinklų operatoriumi nesudaroma.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

61[1] straipsnis. Vartotojo ir nepriklausomo paklausos telkėjo sutartis

1. Vartotojas, nusprendęs dalyvauti telkiant elektros energijos paklausą, turintis tam tinkamą elektros apskaitos prietaisą, sudaro sutartį su nepriklausomu paklausos telkėju. Vartotojas turi teisę sudaryti sutartį be tiekėjo, kuris vartotojui tiekia elektros energiją, sutikimo.

2. Vartotojo ir nepriklausomo paklausos telkėjo sutartis yra konfidenciali ir gali būti atskleista tik perdavimo sistemos operatoriui ir tinklų operatoriui, prie kurio tinklų yra prijungti vartotojo įrenginiai, ir priežiūros institucijoms. Vartotojas turi teisę tretiesiems asmenims atskleisti informaciją apie sutarties su nepriklausomu paklausos telkėju sudarymo faktą, tačiau negali atskleisti šios sutarties nuostatų ir sąlygų turinio, neturėdamas nepriklausomo paklausos telkėjo sutikimo.

3. Nepriklausomas paklausos telkėjas, prieš sudarydamas sutartį su vartotoju, privalo išsamiai informuoti vartotoją apie jam siūlomos pasirašyti sutarties nuostatas ir sąlygas.

4. Nepriklausomas paklausos telkėjas, prieš sudarydamas arba nutraukdamas sutartį su vartotoju, prieš 3 savaites apie tai raštu privalo pranešti tinklų operatoriui, prie kurio valdomų tinklų yra prijungti vartotojo įrenginiai.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

62 straipsnis. Naujų elektros energijos gamintojų dalyvavimas rinkoje

Elektros energijos gamintoju gali tapti kiekvienas asmuo, šio įstatymo 16 ir 17 straipsniuose nustatyta tvarka ir sąlygomis gavęs leidimą gaminti elektros energiją.

63 straipsnis. Elektros birža

1. Elektros energija prekiaujama elektros biržoje Prekybos elektros energija taisyklėse nustatyta tvarka ir sąlygomis.

2. Didmeninę prekybą elektros energija elektros biržoje organizuoja, prekybos elektros energija vietos techninį aptarnavimą ir palaikymą užtikrina bei elektros biržą administruoja elektros biržos operatorius.

3. Elektros biržos operatoriaus veiklą turi teisę vykdyti Lietuvos Respublikoje ar kitoje

valstybėje narėje ūkinę komercinę veiklą vykdantis asmuo, atitinkantis šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus ir sudaręs su perdavimo sistemos operatoriumi susitarimą, nustatantį elektros biržos operatoriaus ir perdavimo sistemos operatoriaus tarpusavio santykius. Susitarimo su elektros biržos operatoriumi standartines sąlygas rengia ir tvirtina perdavimo sistemos operatorius.

4. Asmuo, ketinantis vykdyti elektros biržos operatoriaus veiklą, privalo atitikti šiuos minimalius reikalavimus:

1) nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdyti technines priemones, užtikrinančias informacijos mainus su perdavimo sistemos operatoriumi, ir programinę įrangą, kurios reikia elektros biržos operatoriaus veiklai vykdyti;

2) nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdyti ryšių priemones, reikalingas informacijos mainams su elektros biržos dalyviais užtikrinti;

3) turėti ne mažesnę kaip 10 metų elektros energijos biržos organizavimo ir administravimo patirtį valstybėje narėje, kai tokios biržos metinė apyvarta yra ne mažesnė kaip 50 TWh;

4) atitikti Lietuvos Respublikos elektros energijos rinkos integracijos ir bendros elektros energijos rinkos sukūrimo tikslus.

5. Elektros biržos operatorius savo veiklą pradeda sudaręs susitarimą su perdavimo sistemos operatoriumi ir ne vėliau kaip prieš 2 mėnesius iki veiklos pradžios paskelbęs prekybos elektros biržoje taisykles.

6. Elektros biržos operatorius neturi teisės įgalioti kitų asmenų vykdyti elektros biržos operatoriaus veiklą ir privalo laikytis šių bendrųjų veiklos sąlygų:

1) teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis teikti kompetentingoms valstybės institucijoms ir įstaigoms, taip pat skelbti informaciją apie didmeninę prekybą elektros energija elektros biržoje ir kitas elektros biržos veiklos sąlygas;

2) užtikrinti vienodas ir nediskriminuojančias sąlygas visiems elektros biržos dalyviams;

3) informuoti ir konsultuoti elektros biržos dalyvius ir kitus rinkos dalyvius elektros biržos organizavimo ir veiklos klausimais;

4) užtikrinti kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir reikalavimų, keliamų elektros biržos operatoriaus veiklai, laikymąsi.

7. Taryba nereguliuoja elektros biržos operatoriaus veiklos sąlygų, susijusių su kitoje valstybėje narėje reguliuojama veikla. Siekdama šio tikslo, Taryba visapusiškai bendradarbiauja su atitinkamos valstybės narės nacionaline reguliavimo institucija.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

64 straipsnis. Elektros energijos rinkos priežiūra

1. Taryba atlieka elektros energijos rinkos priežiūrą ir stebėseną ir skelbia elektros energijos rinkos stebėsenos ataskaitas teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais.

2. Elektros energijos rinkos priežiūros tvarkos aprašą tvirtina Taryba.

3. Perdavimo sistemos operatorius ir elektros biržos operatorius pagal savo kompetenciją informuoja Tarybą apie licencijų ir (ar) leidimų turėtojams nustatytų veiklos sąlygų galimus pažeidimus.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

65 straipsnis. Konkurencijos elektros energetikos sektoriuje priežiūra

1. Taryba siekia, kad būtų sudarytos sąlygos veiksmingai konkurencijai elektros energetikos sektoriuje ir jos plėtrai bei sąlygos, užkertančios kelią asmenims piktnaudžiauti savo įtaka rinkoje. Siekdama šio tikslo, Taryba šio įstatymo nustatyta tvarka atlieka elektros energijos gamybos ir nepriklausomo tiekimo rinkos tyrimus, kuriais siekiama užtikrinti veiksmingą konkurenciją elektros energetikos sektoriuje ir didelę įtaką elektros energijos rinkoje turintiems asmenims užkirsti kelią piktnaudžiauti šia įtaka.

2. Taryba atlieka rinkos tyrimą:

1) valstybės ar savivaldybių institucijų prašymu;

2) suinteresuotų asmenų prašymu;

3) savo iniciatyva.

3. Rinkos tyrimo procedūrą sudaro šie etapai:

1) rinkos apibrėžimas (paslaugos apibrėžimas ir geografinė teritorija);

2) konkurencijos rinkoje veiksmingumo tyrimas;

3) asmenų, turinčių didelę įtaką rinkoje, nustatymas;

4) šio įstatymo 68 straipsnio 1 dalyje nurodytų įpareigojimų nustatymas, pakeitimas ir (ar) panaikinimas didelę įtaką elektros energijos rinkoje turintiems asmenims.

4. Rinkos tyrimas atliekamas Tarybos patvirtintose Elektros energijos rinkos tyrimo taisyklėse nustatyta tvarka ir sąlygomis. Rinkos tyrimą atlieka Taryba. Rinkos tyrimas pradedamas Tarybos sprendimu.

5. Taryba, tirdama rinką, vadovaujasi Lietuvos Respublikos teisės aktais, Europos Sąjungos teisės aktais ir atsižvelgia į kompetentingų Europos Sąjungos ir (ar) Lietuvos Respublikos institucijų rekomendacijas.

6. Taryba rinkos tyrimo procedūrą atlieka per 4 mėnesius nuo sprendimo pradėti rinkos tyrimą pradžios, neįskaitant konsultacijų dėl rinkos tyrimo, numatytų šio įstatymo 11 straipsnyje, trukmės. Motyvuotu Tarybos sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, tačiau ne daugiau kaip 3 kartus, kiekvieną kartą jį pratęsiant ne ilgiau kaip 3 mėnesiams. Taryba siekia, kad rinkos tyrimas būtų atliktas per kuo trumpiausią laiką. Rinkos tyrimas baigiamas Tarybos sprendimu dėl rinkos tyrimo rezultatų. Sprendime išdėstomi visų atliktų rinkos tyrimo etapų rezultatai.

7. Prieš priimdama sprendimą, kuriuo būtų apibrėžta atitinkama produktų ar paslaugų rinka, ar nustatyti arba nenustatyti asmenys, turintys didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, ar nustatyti, nenustatyti ar panaikinti atitinkami šio įstatymo 68 straipsnio 1 dalyje nurodyti įpareigojimai, Taryba privalo atlikti viešąsias konsultacijas pagal šio įstatymo 11 straipsnį.

8. Taryba, priimdama sprendimą, įvertina viešųjų konsultacijų metu gautas pastabas ir nuomones ir savo interneto svetainėje paskelbia jų suvestinę. Priimtą galutinį sprendimą Taryba pateikia Vyriausybei ar jos įgaliotai institucijai.

9. Atitinkamų rinkų, kuriose nustatyti didelę įtaką turintys asmenys, sąrašą ir didelę įtaką šiose rinkose turinčių asmenų sąrašą bei jiems nustatytus įpareigojimus, taip pat bet kuriuos šios informacijos pasikeitimus Taryba skelbia savo interneto svetainėje.

10. Atlikdama rinkos tyrimą, taip pat ir spręsdama, ar asmuo turi didelę įtaką rinkoje, ir nustatydama įpareigojimus didelę įtaką rinkoje turintiems asmenims, Taryba atsižvelgia į atitinkamas tarptautinių sutarčių ir (ar) susitarimų nuostatas ir pagal kompetenciją užtikrina šių sutarčių ir (ar) susitarimų laikymąsi bei įgyvendinimą Lietuvos Respublikoje.

11. Konkurencijos priežiūrą elektros energetikos sektoriuje pagal Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymą atlieka Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (toliau – Konkurencijos taryba).

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

66 straipsnis. Didelė įtaka elektros energijos rinkoje

1. Asmuo laikomas turinčiu didelę įtaką elektros energijos rinkoje, jeigu jis vienas ar kartu su kitais asmenimis užima padėtį, prilygintiną dominuojančiai, tai yra tokią ekonominės galios padėtį, kuri suteikia jam galią elgtis pakankamai nepriklausomai nuo konkurentų, klientų ir vartotojų.

2. Kai asmuo turi didelę įtaką vienoje rinkoje, jis gali būti laikomas turinčiu didelę įtaką artimai susijusioje rinkoje, jeigu sąsajos tarp šių dviejų rinkų leidžia vienoje rinkoje turimą įtaką panaudoti kitoje rinkoje ir taip sustiprinti asmens įtaką rinkoje.

3. Asmuo laikomas turinčiu didelę įtaką elektros energijos rinkoje, kai, atlikus rinkos tyrimą, tai yra nustatyta Tarybos sprendimu, ir laikomas tokiu tol, kol kito rinkos tyrimo metu Tarybos sprendimu nenustatoma, kad šis asmuo didelės įtakos elektros energijos rinkoje neturi.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

67 straipsnis. Kainų reguliavimas

1. Gamintojų ir nepriklausomų tiekėjų parduodamos elektros energijos ir rezervinės galios kainos nereguliuojamos, išskyrus atvejus, kai Taryba, vadovaudamasi Elektros energijos rinkos tyrimo taisyklėmis, ištyrusi rinką nustato, kad toks gamintojas ar nepriklausomas tiekėjas turi didelę įtaką rinkoje ir dėl veiksmingos konkurencijos trūkumo gali taikyti pernelyg dideles kainas arba naudoti kainų spaudimą, tuo darydamas žalą rinkos dalyviams. Taryba, atlikdama rinkos tyrimą, konsultuojasi su Konkurencijos taryba. Gamintojams ar nepriklausomiems tiekėjams, turintiems didelę įtaką rinkoje, Taryba turi teisę nustatyti šio įstatymo 68 straipsnio 1 dalyje nurodytus įpareigojimus.

1^1. Gamintojų, kurie teikia šias sistemines paslaugas – izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo ir (ar) totalios elektros energetikos sistemos avarijos prevencijos ar likvidavimo – kainos nereguliuojamos, išskyrus atvejus, kai perdavimo sistemos operatorius gauna pasiūlymą teikti izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo ir (ar) totalios elektros energetikos sistemos avarijos prevencijos ar likvidavimo paslaugas tik iš vieno gamintojo ar kelių gamintojų, kurie yra susiję asmenys, arba kai elektros energetikos sistemos veikimui užtikrinti yra reikalingi visų gamintojų, galinčių teikti tretinį aktyviosios galios rezervą ir izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo ir (ar) totalios elektros energetikos sistemos avarijos prevencijos ar likvidavimo paslaugas, elektros energijos generavimo pajėgumai, ir atvejį, nurodytą šio įstatymo 20 straipsnio 4 dalyje, kai perdavimo sistemos operatorius informuoja gamintoją ir Tarybą, kad gamintojas su perdavimo sistemos operatoriaus nurodytu elektros energijos gamybos įrenginiu turi teikti izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo ir (ar) totalios elektros energetikos sistemos avarijos prevencijos ar likvidavimo paslaugas. Šioje dalyje nurodytų reguliuojamų paslaugų kainos įsigalioja praėjus ne mažiau kaip vienam mėnesiui nuo jų paskelbimo.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2215, 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10322

2. Perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų ir visuomeninės elektros energijos kainos reguliuojamos Tarybai nustatant viršutines kainų ribas. Konkrečias perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų ir visuomenines elektros energijos kainas ir tarifus nustato ir keičia paslaugos teikėjas.

3. Nustatant šio straipsnio 2 dalyje nurodytas viršutines kainų ribas ir įvertinus kiekvienos energijos vartojimo efektyvumą didinančios priemonės kaštus ir naudą, turi būti numatytos būtinos ir pagrįstos tinklų operatorių reguliuojamos veiklos investicijos į energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones, įskaitant išmaniųjų elektros tinklų plėtrą, kurios leistų tinklų operatoriams efektyviau vykdyti reguliuojamą veiklą ir teikti papildomas paslaugas asmenims, įgyvendinantiems energijos vartojimo efektyvumą didinančias priemones. Teikiamos papildomos paslaugos negali turėti neigiamos įtakos sistemos saugumui ir patikimumui.

4. Garantinio elektros energijos tiekimo kaina apskaičiuojama šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalies 3 punkte nustatyta tvarka ir sąlygomis.

4 dalies redakcija nuo 2022-01-01:

4. Garantinio elektros energijos tiekimo kaina apskaičiuojama šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalies 3 punkte nustatyta tvarka ir sąlygomis. Garantinio tiekimo pažeidžiamiems vartotojams paslaugos kainą vienų metų laikotarpiui nustato ir ne vėliau kaip iki einamųjų metų gruodžio 1 dienos skelbia Taryba. Tarybos nustatyta garantinio tiekimo pažeidžiamiems vartotojams paslaugos kaina įsigalioja praėjus ne mažiau kaip vienam mėnesiui nuo jos paskelbimo.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

5. Taryba, tvirtindama vartotojų ir gamintojų įrenginių prijungimo prie elektros tinklų įkainių apskaičiavimo metodiką, nustatydama įkainius ir juos diferencijuodama, taip pat derindama tinklų operatorių parengtą šių operatorių išduodamų prijungimo sąlygų, išankstinių prijungimo sąlygų, prijungimo paslaugos sutarčių, kai jose nurodomos prijungimo sąlygos, parengimo, elektros energijos persiuntimo ir (ar) tiekimo nutraukimo, apribojimo, atnaujinimo ir elektros apskaitos

prietaiso rodmenų nuskaitymo paslaugų įkainių apskaičiavimo metodiką bei šių paslaugų įkainius, vadovaujasi šiais bendraisiais kriterijais:

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3336, 2020-10-20, paskelbta TAR 2020-10-26, i. k. 2020-22203

1) tinklų naudotojų nediskriminavimo;

2) protingumo, teisingumo, sąžiningumo, objektyvumo ir sąnaudų pagrįstumo;

3) elektros energijos vartojimo efektyvumo;

4) tinklų naudotojų ūkinės veiklos aplinkybių įvertinimo;

5) tinklų naudotojų įrenginių prijungimo poreikio įvertinimo;

6) atokių ir menkai apgyvendintų regionų elektrifikavimo;

7) elektros tinklų plėtros sąnaudų įvertinimo;

8) išmaniųjų energijos tinklų ir išmaniųjų energijos apskaitos sistemų plėtros;

9) galimybės panaudoti elektros įmonių objektus kitų tinklų naudotojų įrenginiams prijungti įvertinimo;

10) teisės aktų nustatytų lengvatų ir (ar) skatinimo priemonių, taikomų gamintojų įrenginių prijungimui, įvertinimo.

6. Kai vartotojo ar gamintojo elektros įrenginiai prijungiami prie perdavimo tinklų, vartotojas ir (ar) gamintojas apmoka visas sąnaudas, susijusias su įrenginių prijungimu prie elektros perdavimo tinklų.

7. Kai vartotojo ar gamintojo elektros įrenginiai prijungiami prie skirstomųjų tinklų, sąnaudos paskirstomos tokia tvarka:

1) buitiniai vartotojai, įskaitant ir pažeidžiamus vartotojus, apmoka 20 procentų skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudų arba moka pagal šį dydį apskaičiuotą ir Tarybos patvirtintą įkainį;

2) vartotojai, kurių pirmą kartą prie skirstomųjų tinklų prijungiamų elektros įrenginių leistinoji naudoti galia yra ne mažesnė kaip 1 MW ar kurie didina leistinąją naudoti galią ne mažiau kaip 1 MW ir kurie skirstomųjų tinklų operatoriui įsipareigoja 10 metų nuo vartotojo elektros įrenginių prijungimo prie skirstomųjų tinklų nemažinti leistinosios naudoti galios, apmoka 10 procentų skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudų arba moka pagal šį dydį apskaičiuotą ir Tarybos patvirtintą įkainį. Šis punktas netaikomas prijungiant gyvenamosios paskirties pastatų elektros įrenginius prie skirstomųjų tinklų;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3336, 2020-10-20, paskelbta TAR 2020-10-26, i. k. 2020-22203

3) vartotojai, kurių prijungiamų elektros įrenginių leistinoji naudoti galia ar didinama elektros įrenginių leistinoji naudoti galia yra didesnė kaip 250 kW ir kurių elektros įrenginiams prijungti prie elektros tinklų reikia įrengti transformatorių pastotes, transformatorines, skirstomuosius punktus, ir kurie pageidauja Energetikos ministerijos nustatyta tvarka, suderinę su skirstomųjų tinklų operatoriumi, įrengti šiuos elektros tinklus ir organizuoti jų įrengimo darbus, apmoka 100 procentų šių skirstomųjų tinklų įrengimo sąnaudų. Atlikti skirstomųjų tinklų įrengimo darbai laikomi vartotojų elektros įrenginių prijungimo prie skirstomųjų tinklų paslaugos dalimi ir šie vartotojų lėšomis vartotojų įrengti skirstomieji tinklai yra skirstomųjų tinklų operatoriaus nuosavybė. Prie šių skirstomųjų tinklų prijungiant kitų vartotojų įrenginius, už jų įrengimą ir (ar) naudojimą šių skirstomųjų tinklų įrengimą atlikusiems vartotojams neatlyginama;

4) kiti vartotojai, išskyrus šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytus vartotojus, apmoka 40 procentų skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudų arba moka pagal šį dydį apskaičiuotą ir Tarybos patvirtintą įkainį;

5) gamintojai apmoka 100 procentų skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudų arba moka pagal šį dydį apskaičiuotą ir Tarybos patvirtintą įkainį, išskyrus atvejus, kai kituose įstatymuose nustatyta kitaip;

6) likusios sąnaudos, kurių neapmoka vartotojas ar gamintojas, yra pripažįstamos skirstomųjų tinklų operatoriaus tinklų plėtros išlaidomis. Skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudų apskaita tvarkoma ir kontrolė vykdoma šio įstatymo 68 straipsnyje nustatyta tvarka.

7[1]. Tinklų operatorių sąnaudos, susijusios su gaminančio vartotojo ar asmens, siekiančio tapti gaminančiu vartotoju, elektros įrenginių prijungimu prie elektros tinklų, paskirstomos tarp gaminančio vartotojo ar asmens, siekiančio tapti gaminančiu vartotoju, ir tinklų operatoriaus Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2201, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09724

8. Vartotojai, kurių prijungiamų elektros įrenginių leistinoji naudoti galia ar didinama elektros įrenginių leistinoji naudoti galia yra ne mažesnė kaip 10 MW ir kurių elektros įrenginiams prijungti prie elektros tinklo reikia pastatyti naujus elektros perdavimo tinklus, ir kurie pageidauja Energetikos ministerijos nustatyta tvarka, suderinę su perdavimo sistemos operatoriumi, pastatyti šiuos elektros tinklus ir organizuoti jų statybos darbus, apmoka 100 procentų perdavimo tinklų statybos sąnaudų. Atlikti perdavimo tinklo statybos darbai laikomi vartotojo elektros įrenginių prijungimo prie perdavimo tinklo paslaugos dalimi ir šie vartotojų lėšomis vartotojų pastatyti perdavimo tinklai yra perdavimo sistemos operatoriaus nuosavybė. Prie šių perdavimo tinklų prijungiant kitų vartotojų įrenginius, už jų statybą ir (ar) naudojimą šiuos perdavimo tinklus pastačiusiems vartotojams neatlyginama.

9. Skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudos, nurodytos šio straipsnio 7 dalyje, apima ir perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudas, patiriamas dėl elektros perdavimo tinklų plėtros ar atnaujinimo, susijusio su atitinkamo vartotojo ar gamintojo elektros įrenginių prijungimu prie skirstomųjų tinklų. Tokias perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudas vartotojas ir gamintojas, taikant šio straipsnio 7 dalyje nustatytą sąnaudų paskirstymo tvarką, apmoka skirstomųjų tinklų operatoriui, o skirstomųjų tinklų operatorius padengia perdavimo sistemos operatoriui 100 procentų visų perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudų, patirtų prijungiant gamintojo elektros įrenginius, arba 10 procentų visų perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudų, patirtų prijungiant vartotojo, nurodyto šio straipsnio 7 dalies 2 punkte, elektros įrenginius, arba 40 procentų visų perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudų, patirtų prijungiant vartotojo, nurodyto šio straipsnio 7 dalies 4 punkte, elektros įrenginius. Likusi nepadengta perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudų dalis laikoma perdavimo sistemos operatoriaus tinklų plėtros išlaidomis.

10. Tuo atveju, kai buitinis vartotojas, kurio elektros įrenginiai buvo prijungti prie elektros skirstomųjų tinklų taikant šio straipsnio 7 dalies 1 punkte nurodytą sąnaudų paskirstymo tvarką, ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo elektros įrenginių prijungimo momento pradeda vartoti šiais įrenginiais patiektą elektros energiją savo ar kitų asmenų ūkinės komercinės ar profesinės veiklos reikmėms tenkinti, toks vartotojas nėra laikomas buitiniu vartotoju ir, gavęs atitinkamą skirstomųjų tinklų operatoriaus reikalavimą, privalo apmokėti likusią sąnaudų dalį, apskaičiuojamą šio straipsnio 7 dalies 4 punkte nustatyta tvarka.

11. Tuo atveju, kai vartotojas, kurio elektros įrenginiai buvo prijungti prie elektros skirstomųjų tinklų taikant šio straipsnio 7 dalies 2 punkte nurodytą sąnaudų paskirstymo tvarką, sumažina leistinąją naudoti galią nepraėjus 10 metų nuo vartotojo elektros įrenginių prijungimo prie skirstomųjų tinklų, vartotojas privalo apmokėti visas patirtas skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudas, susijusias su vartotojo elektros įrenginių prijungimu prie skirstomųjų tinklų, proporcingai sumažintai leistinajai naudoti galiai. Jeigu skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudos apima ir perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudas, patiriamas dėl elektros perdavimo tinklų plėtros ar atnaujinimo, susijusio su atitinkamo vartotojo elektros įrenginių prijungimu prie skirstomųjų tinklų, perdavimo sistemos operatoriaus patirtas sąnaudas, proporcingai sumažintai leistinajai naudoti galiai, vartotojas apmoka skirstomųjų tinklų operatoriui, o skirstomųjų tinklų operatorius padengia perdavimo sistemos operatoriaus patirtas sąnaudas proporcingai vartotojo sumažintai leistinajai naudoti galiai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3336, 2020-10-20, paskelbta TAR 2020-10-26, i. k. 2020-22203

12. Taryba, vadovaudamasi jos patvirtinta metodika, nustato naudojimosi jungiamosiomis linijomis paslaugų kainą, kuri nustatoma ir pradedama taikyti atsižvelgus į motyvuotą Energetikos

ministerijos pranešimą. Nustatant naudojimosi jungiamosiomis linijomis paslaugų kainą nėra vertinamos sąnaudos, kompensuojamos vadovaujantis 2010 m. rugsėjo 23 d. Europos Komisijos reglamento (ES) Nr. 838/2010 dėl perdavimo sistemos operatorių tarpusavio kompensavimo mechanizmo ir bendro perdavimo mokesčių reguliavimo metodo taikymo gairių nustatymo (OL 2010 L 250, p. 5) nuostatomis. Naudojimosi jungiamosiomis linijomis paslaugų kainos įsigalioja praėjus 2 mėnesiams nuo jų paskelbimo. Tinklų naudotojai ir (ar) rinkos dalyviai, atsižvelgdami į tai, kas sukelia papildomas sąnaudas, už naudojimosi jungiamosiomis linijomis paslaugas atskirai moka tik tuo atveju, kai šių paslaugų sąnaudos teisės aktuose nustatyta tvarka nėra įtrauktos į elektros energijos perdavimo paslaugos kainą ar į Tarybos nustatomą įėjimo į Lietuvos Respublikos elektros energijos rinką įmoką.

13. Taryba, vadovaudamasi Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 20^1 straipsnio nuostatomis, tvirtina Elektros energiją gaminančių vartotojų naudojimosi elektros tinklais paslaugų kainos skaičiavimo metodiką ir nustato gaminančių vartotojų naudojimosi elektros tinklais paslaugų kainą.

14. Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainą ir ją sudarančių atskirų sudedamųjų dalių kainas pagal šiame įstatyme nustatytą galutinį viešuosius interesus atitinkančių paslaugų sąrašą nustato Taryba.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

68 straipsnis. Sąnaudų apskaita ir kontrolė

1. Taryba asmeniui, turinčiam didelę įtaką elektros energijos rinkoje, ir gamintojams, kurie teikia izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo ir (ar) totalios elektros energetikos sistemos avarijos prevencijos ar likvidavimo paslaugas ir kurių kainos yra reguliuojamos, taip pat elektros energijos perdavimo, skirstymo paslaugų teikėjams ir (ar) visuomeniniam tiekėjui:

1) nustato įpareigojimus teikti paslaugas sąnaudomis pagrįstomis kainomis, atsižvelgiant į protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą ar pelno maržą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

2) nustato įpareigojimus, susijusius su sąnaudų apskaitos sistemomis, skirtomis konkrečių rūšių paslaugoms teikti;

3) įpareigoja pakeisti taikomas paslaugų kainas arba nustato viršutinę reguliuojamų paslaugų kainų ir (ar) pajamų ribą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2215, 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10322

2. Taryba, nustatydama įpareigojimus, tinkamai atsižvelgia į asmens, turinčio didelę įtaką elektros energijos rinkoje, taip pat perdavimo, skirstymo paslaugų teikėjo ir (ar) visuomeninio tiekėjo teisę gauti protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą ar pelno maržą. Tarybos nustatomi įpareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti, skaidrūs, nediskriminaciniai, patikrinami ir turi užtikrinti vienodas galimybes teikti paslaugas vartotojams.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

3. Taryba, apskaičiuodama šio straipsnio 2 dalyje nurodytą protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą ar pelno maržą, atsižvelgia į Lietuvos banko nefinansinėms korporacijoms suteiktų paskolų metinę palūkanų normą, Vyriausybės vertybinių popierių aukcionų metinę palūkanų normą, valstybės kreditingumo riziką, asmens, kurio atžvilgiu apskaičiuojama protingumo kriterijų atitinkanti investicijų grąža ar pelno marža, kapitalo struktūrą ir kitus ekonominius veiksnius, darančius tiesioginę įtaką protingumo kriterijų atitinkančios investicijų grąžos ar pelno maržos apskaičiavimui.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395

4. Asmuo, turintis didelę įtaką elektros energijos rinkoje, kuriam yra nustatytas šio straipsnio 1 dalies 1 punkte numatytas įpareigojimas, šiame įstatyme, kituose teisės aktuose nustatyta tvarka ir vadovaudamasis gera verslo praktika užtikrina vykdomos veiklos elektros energetikos sektoriuje efektyvumą ir sąnaudų pagrįstumą. Tuo atveju, kai, nepažeidžiant reikalavimų, keliamų veiklos elektros energetikos sektoriuje saugumui ir patikimumui, pagerinami veiklos efektyvumo rodikliai, palyginti su šiame įstatyme numatyta tvarka Tarybos nustatytais įpareigojimais, tokią veiklą vykdantis asmuo turi teisę į didesnę investicijų grąžą per atitinkamą reguliavimo periodą. Elektros energetikos įmonės pelno paskirstymo teisinius pagrindus nustato atitinkamą asmens teisinę formą reglamentuojantis įstatymas.

5. Nustatydama šio straipsnio 1 dalies 1 punkte numatytą įpareigojimą, Taryba turi teisę nustatyti sąnaudų padengimo mechanizmą ir (ar) kainų nustatymo metodiką, skatinančią, efektyvumą ir, kiek įmanoma, ilgalaikę konkurenciją elektros energijos gamybos ir nepriklausomo tiekimo rinkose, strateginių valstybės elektros energetikos sektoriaus projektų, didinančių valstybės energetinę nepriklausomybę ir elektros energijos tiekimo saugumą bei patikimumą, įgyvendinimą, taip pat padidinančią naudą vartotojams. Siekdama šio tikslo, Taryba turi teisę atsižvelgti į atitinkamų paslaugų teikėjų sąnaudas ir kainas, siūlomas palyginamose rinkose.

6. Taryba reikalauja, kad asmuo, turintis didelę įtaką elektros energijos rinkoje, taip pat perdavimo, skirstymo paslaugų teikėjas ir (ar) visuomeninis tiekėjas įrodytų nustatytų kainų pagrįstumą sąnaudomis. Taryba turi teisę nustatyti privalomą protingumo kriterijų atitinkantį terminą įrodymams pateikti. Jeigu asmuo, turintis didelę įtaką elektros energijos rinkoje, taip pat perdavimo, skirstymo paslaugų teikėjas ir (ar) visuomeninis tiekėjas per šį terminą kainų pagrįstumo sąnaudomis neįrodo, laikoma, kad asmens nustatytos kainos yra nepagrįstos sąnaudomis.

7. Kol asmuo, turintis didelę įtaką elektros energijos rinkoje, įrodys kainų pagrįstumą sąnaudomis, Taryba turi teisę nustatyti laikinas viršutines kainų ribas, atsižvelgdama į netiesioginiais sąnaudų vertinimo metodais gautus duomenis apie atitinkamas sąnaudas. Nustatydama laikinas viršutines kainų ribas, Taryba lygina atitinkamų paslaugų kainas, atsižvelgdama į valstybių narių praktiką, panašaus išsivystymo valstybių praktiką, Lietuvos Respublikos praktiką, taip pat vertindama atitinkamų didmeninių ir mažmeninių kainų santykį.

8. Perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų viršutinės kainų ribos nustatomos šio įstatymo 69 straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis. Taryba turi teisę nustatyti laikinas perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų viršutines kainų ribas, kaip nurodyta šio įstatymo 69 straipsnio 8 dalyje, atsižvelgdama į šio straipsnio 5 dalyje nustatytus kriterijus.

9. Nustatydama šio straipsnio 1 dalies 2 punkte numatytą įpareigojimą, Taryba turi teisę nustatyti sąnaudų apskaitos taisykles ir su sąnaudų apskaita susijusius reikalavimus, siekdama, kad būtų skaičiuojamos efektyvaus paslaugų teikimo sąnaudos.

10. Jeigu Taryba, siekdama užtikrinti kainų kontrolę, asmeniui, turinčiam didelę įtaką elektros energijos rinkoje, taip pat perdavimo, skirstymo paslaugų teikėjui ir (ar) visuomeniniam tiekėjui nustato šio straipsnio 1 dalies 2 punkte numatytą įpareigojimą, toks asmuo privalo Tarybos nustatytomis sąlygomis, tvarka ir terminais parengti sąnaudų apskaitos sistemą, jos aprašymą pateikti Tarybai ir laikytis šios sąnaudų apskaitos sistemos reikalavimų. Sąnaudų apskaitos sistema ir jos skelbimo būdas turi atitikti Tarybos nustatytas sąnaudų apskaitos taisykles.

11. Taryba turi teisę nustatyti sąnaudų apskaitos sistemą, metodą ir (ar) modelį, privalomą asmeniui, turinčiam didelę įtaką elektros energijos rinkoje, taip pat perdavimo, skirstymo paslaugų teikėjui ir (ar) visuomeniniam tiekėjui. Tokią apskaitos sistemą, metodą ir (ar) modelį Taryba privalo paskelbti savo interneto svetainėje.

12. Elektros energetikos įmonės, kurių teikiamų paslaugų kainos yra valstybės reguliuojamos ir (ar) kurioms šio įstatymo 67 straipsnio 1 dalies pagrindu nustatyti Tarybos įpareigojimai, susiję su reguliavimo apskaitos sistema, privalo rengti reguliuojamosios veiklos ataskaitas, užtikrinti, kad būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra vadovaujantis Energetikos įstatymo 16^1 straipsnio nuostatomis.

13. Nustatydama šio straipsnio 1 dalies 3 punkte numatytą įpareigojimą, Taryba turi teisę nustatyti viršutinių reguliuojamų paslaugų kainų ir (ar) pajamų ribos nustatymo metodiką, atsižvelgdama į šio straipsnio 5 dalyje nustatytus kriterijus.

14. Viršutinių reguliuojamų paslaugų kainų ir (ar) pajamų ribos reguliavimas taikomas laikotarpiui, kuriam asmuo pripažintas turinčiu didelę įtaką elektros energijos rinkoje. Konkrečią viršutinių reguliuojamų paslaugų kainų ir (ar) pajamų ribą Taryba nustato kiekvienais kalendoriniais metais.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

69 straipsnis. Perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainų reguliavimas

1. Viršutines perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainų ribas nustato Taryba, vadovaudamasi Energetikos įstatymu, šiuo įstatymu ir viršutinių kainų ribų nustatymo metodikomis. Taryba, nustatydama perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainų viršutines ribas, atsižvelgia į šių paslaugų teikimo sąnaudas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

2. Viršutinės perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainų ribos nustatomos 5 metų reguliavimo laikotarpiui. Šis laikotarpis gali būti keičiamas motyvuotu Tarybos sprendimu. Apie tokį sprendimą Taryba privalo informuoti Vyriausybę ar jos įgaliotą instituciją. Atitinkamas Tarybos sprendimas dėl reguliavimo laikotarpio pakeitimo pradedamas taikyti ne anksčiau, kaip pasibaigus ankstesniajam reguliavimo laikotarpiui.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

3. Viršutinės perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainų ribos ir viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainos gali būti koreguojamos ne dažniau kaip du kartus per metus, kai yra esminių vieno ar kelių veiksnių, kuriais remiantis buvo nustatytos viršutinės kainų ribos ar viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainos, pokyčių, įskaitant esminį paslaugų apimties, infliacijos, mokesčių, kitų objektyvių (nuo rinkos dalyvio nepriklausančių) veiksnių pokytį.

4. Nustatydama viršutines perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainas ir vertindama paslaugų teikėjų pateiktas kainas ir tarifus, Taryba užtikrina, kad perdavimo sistemos ir skirstomųjų tinklų operatoriams būtų suteiktos tinkamos paskatos diegti energetikos inovacijas, trumpalaikiu ir ilgalaikiu laikotarpiu didinti, sudarant sąlygas diegti išmaniuosius elektros tinklus ir užtikrinti sistemos saugumą, elektros energijos vartojimo efektyvumą, teikiant tinklo naudotojams sistemines paslaugas, plėtoti elektros energijos paklausos valdymo priemones, įskaitant paklausos telkimą, taip pat skatinti elektros energijos rinkos integraciją ir tiekimo saugumą bei remti susijusius mokslinius tyrimus. Siekdama elektros energijos vartojimo efektyvumo didinimo, nustatydama viršutines perdavimo ir skirstymo paslaugų kainas ir vertindama paslaugų teikėjų pateiktas kainas ir tarifus, Taryba įvertina perdavimo sistemos ir skirstomųjų tinklų operatorių veiklos sąnaudų sumažėjimą dėl paklausos mažinimo ir paklausos valdymo priemonių diegimo perdavimo ir skirstomuosiuose tinkluose, įskaitant paklausos telkimo plėtrą, ir dėl gamybos pajėgumų plėtros, įskaitant sutaupymą dėl elektros energijos perdavimo ar skirstymo paslaugų teikimo ar investicijų į tinklus sąnaudų sumažėjimo bei optimalaus tinklo eksploatavimo.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

5. Elektros energijos perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainų reguliavimas neturi riboti paslaugų, susijusių su elektros energijos paklausos valdymu, įskaitant paklausos telkimą, elektros energijos pajėgumų plėtra, plėtojimo, įskaitant:

1) vartotojų elektros energijos vartojimo perkėlimą iš piko meto, atsižvelgiant į elektros energijos gamybą iš atsinaujinančių energijos išteklių, kogeneracijos būdu pagamintą elektros energiją ir gamybos pajėgumų plėtrą;

2) elektros energijos sutaupymą dėl elektros energijos paklausos valdymo priemonių, įskaitant paklausos telkimą;

3) elektros energijos paklausos sumažinimą, pasitelkiant energijos taupymo paslaugų teikėjus;

4) elektrinių prijungimą prie atitinkamos įtampos tinklų;

5) arčiau vartojimo vietų esančių elektrinių prijungimą;

6) elektros energijos kaupimą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

6. Viršutinė perdavimo paslaugos kainos riba turi būti nustatyta ar perskaičiuota ne vėliau kaip likus 90 kalendorinių dienų, viršutinės skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainų ribos – ne vėliau kaip likus 75 kalendorinėms dienoms iki reguliavimo periodo arba atitinkamų reguliavimo periodo metų pradžios.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

7. Tarybai nustačius viršutines kainų ribas, paslaugų teikėjai turi teisę diferencijuoti paslaugos kainas pagal objektyvius požymius. Paslaugų teikėjai, diferencijuodami kainas, privalo laikytis nediskriminavimo principo ir tinkamai atsižvelgti į energijos vartojimo efektyvumo didinimo principą. Perdavimo paslaugos kaina gali būti diferencijuojama į dedamąsias elektros energijos vartotojams, gamintojams ir importuotojams, importuojantiems elektros energiją iš valstybių, kurios nėra valstybės narės. Perdavimo paslaugos kaina, persiuntimo paslaugos kaina, skirstymo paslaugos kaina visais atvejais, išskyrus viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainos dalį, gali būti diferencijuojamos į galios ir elektros energijos dedamąsias. Visuomeninė elektros energijos kaina gali būti diferencijuojama į prieigos ir elektros energijos dedamąsias. Paslaugų kainos taip pat gali būti diferencijuojamos pagal elektros energijos vartojimo laiką, realų valandinį elektros energijos vartojimą, taikant su vartojimo perkėlimu iš piko meto susijusias nuolaidas ir kitaip sudarant sąlygas reaguoti į elektros energijos paklausą. Paslaugų teikėjai nustato kainų diferencijavimo tvarką, kurios aprašą tvirtina Taryba.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

8. Visuomeninę elektros energijos kainą ir tarifus nustato visuomeninis tiekėjas 6 kalendoriniams mėnesiams. Visuomeninė elektros energijos kaina nustatoma kaip elektros energijos įsigijimo kainos, perdavimo, viešuosius interesus atitinkančių paslaugų, skirstymo, visuomeninio tiekimo kainos ir faktinės elektros energijos įsigijimo kainos bei ankstesnio laikotarpio prognozuotos elektros energijos kainos skirtumo suma. Visuomeninio tiekėjo nustatytas visuomenines elektros energijos kainas ir tarifus tikrina Taryba šio straipsnio 9 dalyje nustatyta tvarka.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

9. Paslaugos teikėjo nustatytas kainas ir tarifus per 15 kalendorinių dienų nuo paslaugos teikėjo prašymo gavimo dienos skelbia Taryba, prieš tai patikrinusi, ar nustatant kainas ir tarifus nebuvo pažeisti kainų ir tarifų nustatymo reikalavimai, ar nediskriminuojami vartotojai. Taryba, nustačiusi, kad paslaugos teikėjo pateiktos paslaugų kainos ir tarifai nustatyti nesilaikant kainų ir

tarifų nustatymo reikalavimų arba kad yra diskriminuojami vartotojai, nurodo paslaugų teikėjui klaidas, kurias paslaugų teikėjas turi ištaisyti, ir kad ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų nuo Tarybos pastabų gavimo Tarybai turi būti pateiktos pataisytos paslaugų kainos ir tarifai. Taryba ne vėliau kaip per 15 kalendorinių dienų nuo pataisytų paslaugų kainų ir tarifų pateikimo juos paskelbia arba, jeigu paslaugų teikėjas per nustatytą terminą neištaiso nurodytų klaidų, paslaugų kainas ir tarifus nustato vienašališkai ir juos paskelbia.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

10. Perdavimo sistemos operatoriaus perdavimo paslaugos kainos ir tarifai įsigalioja praėjus 2 mėnesiams nuo jų paskelbimo. Gamintojų, kurių parduodamos elektros energijos ir rezervinės galios kainos yra reguliuojamos, elektros energijos pardavimo ir rezervinės galios kainos ir (ar) nustatyta pajamų riba, skirstomųjų tinklų operatoriaus skirstymo paslaugos kainos ir tarifai įsigalioja praėjus ne mažiau kaip 45 dienoms nuo jų paskelbimo, o visuomeninės elektros energijos kainos ir tarifai įsigalioja praėjus ne mažiau kaip vienam mėnesiui nuo jų paskelbimo. Gamintojų, kurių teikiamų izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo ir (ar) totalios elektros energetikos sistemos avarijos prevencijos ar likvidavimo paslaugų kainos yra reguliuojamos, nustatytos kainos ir (ar) nustatyta pajamų riba įsigalioja praėjus ne mažiau kaip vienam mėnesiui nuo jų paskelbimo.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-2215, 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10322
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

11. Pasibaigus kiekvieniems reguliavimo periodo metams, Taryba kontroliuoja, ar paslaugos teikėjas užtikrino Tarybos nustatytos viršutinės kainų ribos įgyvendinimą. Nustačiusi skirtumą tarp Tarybos nustatytos viršutinės kainų ribos ir paslaugos teikėjo faktiškai taikyto kainų ir tarifų svertinio vidurkio, Taryba įpareigoja paslaugos teikėją atitinkamai koreguoti kitų reguliavimo periodo metų kainas ir tarifus.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

12. Ūkininkų ūkių registre įregistruotiems ūkininkų ūkiams, kurių metinės pajamos iš žemės ūkio veiklos sudaro daugiau kaip 50 procentų visų gautų pajamų, kurių ekonominis dydis praėjusių metų mokestiniu laikotarpiu nuo sausio 1 dienos iki gruodžio 31 dienos pagal valstybės įmonės Žemės ūkio informacijos ir kaimo verslo centro atliktus skaičiavimus yra lygus 14 ekonominio dydžio vienetų arba mažesnis, taikomos tokios pačios elektros energijos kainos ir tarifai, kaip buitiniams vartotojams.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

13. Žemės ūkio veiklos subjektams, kurių žemės ūkio valdos įregistruotos Lietuvos Respublikos žemės ūkio ir kaimo verslo registre ir kurių metinės pajamos iš žemės ūkio veiklos sudaro daugiau kaip 50 procentų visų gautų pajamų, kurių ekonominis dydis praėjusių metų mokestiniu laikotarpiu nuo sausio 1 dienos iki gruodžio 31 dienos pagal valstybės įmonės Žemės ūkio informacijos ir kaimo verslo centro atliktus skaičiavimus yra didesnis negu 14 ekonominio dydžio vienetų, ir pripažintoms žemės ūkio kooperatinėms bendrovėms (kooperatyvams), gaunančioms (gaunantiems) elektros energiją iš žemos įtampos elektros tinklų, atitinkamo tarifo galios dedamoji taikoma tik rugpjūčio, rugsėjo ir spalio mėnesiais.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

14. Sodininkų, individualių automobilių garažų savininkų bendrijoms, perkančioms elektros energiją bendrijų narių bendroms reikmėms, taip pat daugiabučių gyvenamųjų namų arba bendrabučio tipo daugiabučių gyvenamųjų namų savininkų bendrijoms arba minėtų namų jungtinės veiklos sutarties dalyvių įgaliotiems atstovams, arba minėtų namų butų ir kitų patalpų savininkų bendrojo naudojimo objektų administratoriams, perkantiems elektros energiją daugiabučių gyvenamųjų namų bendroms reikmėms ir (ar) liftams, bendrabučio tipo daugiabučiams gyvenamiesiems namams (butams, kambariams, bendroms reikmėms ir (ar) liftams), taikomos tokios pačios elektros energijos kainos ir tarifai, kaip buitiniams vartotojams.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

15. Bendruomeninėms organizacijoms ir asociacijoms, perkančioms elektros energiją iš žemos įtampos elektros tinklų savo dalyvių fizinių asmenų poreikiams, nesusijusiems su verslu ar profesija, tenkinti ir kurių steigimo dokumentuose nurodyta veikla nėra susijusi su verslu ar profesija, jų prašymu taikomos tokios pačios elektros energijos kainos ir tarifai kaip ir buitiniams vartotojams. Bendruomeninės organizacijos ir asociacijos kartu su prašymu taikyti elektros energijos kainas ir tarifus kaip ir buitiniams vartotojams turi pateikti visuomeniniam tiekėjui ir (ar) skirstomųjų tinklų operatoriui bendruomeninės organizacijos ir asociacijos steigimo dokumentų kopijas ir dokumentus, patvirtinančius objekto, kuriame vartojama elektros energija, valdymą nuosavybės ar kita teise.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

16. Laikotarpiu, kol bus nustatytos elektros energijos perdavimo, skirstymo ir visuomeninio tiekimo paslaugų kainos šiame straipsnyje nustatyta tvarka, galioja ir yra taikomos atitinkamų paslaugų kainos, nustatytos iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485

17. Sisteminių paslaugų kainą, kaip atskirą elektros energijos kainos dedamąją prie perdavimo paslaugos kainos, nustato Taryba ne vėliau kaip iki einamųjų metų spalio 20 dienos.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

70 straipsnis. Elektros energijos persiuntimas tiesiogine linija

1. Elektros energija gali būti persiunčiama vartotojo objektams tiesiogine linija, jungiančia gamintojo ir vartotojo objektus, šiais atvejais:

1) kai tiesioginė linija jungia elektros energijos gamybos ir vartojimo vietas, neprijungtas prie perdavimo ar skirstomųjų tinklų;

2) kai tiesioginė linija jungia gamintojo ir jo padalinių bei dukterinių įmonių objektus;

3) kai tiesioginė linija jungia gamintojo ir vartotojo, kurio elektros įrenginiai yra prijungti prie gamintojo lokaliųjų elektros tinklų, objektus.

2. Asmenys, gaunantys elektros energiją tiesiogine linija, turi apmokėti už viešuosius interesus atitinkančias paslaugas. Perdavimo sistemos operatorius šiems asmenims galios ir energijos rezervavimo funkcijos neatlieka. Asmenų, gaunančių elektros energiją tiesioginėmis linijomis, mokamą viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainą nustato Taryba.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

3. Leidimų tiesti tiesioginę liniją išdavimo kriterijai turi būti objektyvūs ir

nediskriminuojantys. Leidimų tiesti tiesioginę liniją išdavimo kriterijai, vadovaujantis šio įstatymo reikalavimais, nustatomi Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklėse.

4. Leidimas tiesti tiesioginę liniją išduodamas tik tuo atveju, kai tinklų operatoriai atsisako leisti naudotis perdavimo ar skirstomaisiais tinklais arba šiame įstatyme nustatyta tvarka pradedama ginčo sprendimo procedūra pagal gamintojo ar vartotojo skundą dėl tinklų operatoriaus veiksmų ar neveikimo priimant sprendimą dėl prieigos prie perdavimo ar skirstomųjų tinklų.

5. Leidimas tiesti tiesioginę liniją išduodamas tik suderinus su tinklų operatoriumi, prie kurio valdomų elektros tinklų prijungti gamintojo ir (ar) vartotojo elektros įrenginiai, tiesioginės linijos techninės konstrukcijos ir eksploatavimo reikalavimus, siekiant užtikrinti elektros energetikos sistemos suderinamumą ir vientisumą. Tinklų operatoriaus keliami reikalavimai–tiesioginės linijos techninei konstrukcijai ir eksploatavimui turi būti technologiškai pagrįsti ir nediskriminuojantys.

6. Taryba gali atsisakyti išduoti leidimą tiesti tiesioginę liniją, jeigu jį išdavus būtų pažeidžiami šio įstatymo 4 straipsnyje nustatyti elektros energetikos sektoriaus veiklos reguliavimo bendrieji principai. Taryba privalo pateikti tinkamai pagrįstas tokio atsisakymo priežastis.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-1665, 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-20, i. k. 2015-07656
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

7. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta galimybė persiųsti elektros energiją naudojant tiesioginę liniją nedraudžia vartotojui sudaryti elektros energijos tiekimo sutarčių su nepriklausomu tiekėju, kaip nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje.

DEŠIMTASIS[1] SKIRSNIS
PAJĖGUMŲ UŽTIKRINIMO MECHANIZMAS IR JO ĮGYVENDINIMAS

70[1] straipsnis. Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo pagrindai ir sąlygos

1. Pajėgumų užtikrinimo mechanizmu siekiama užtikrinti elektros energetikos sistemos adekvatumą. Pajėgumų užtikrinimo mechanizmas yra įgyvendinamas šio įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka organizuojant pajėgumų aukcionus.

2. Pajėgumų aukcionai vykdomi technologinio neutralumo principu ir sudaro sąlygas konkurencija tarp rinkos dalyvių elektros energetikos sektoriuje grindžiamos elektros energetikos sistemos plėtrai.

3. Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo sąlygos ir pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo trukmė, atsižvelgiant į investicijų į pajėgumus užtikrinančius įrenginius dydį, nustatomos Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos apraše, kurį Energetikos ministerijos teikimu tvirtina Vyriausybė. Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo aukcionų organizavimo tvarka, techniniai reikalavimai esamiems ir planuojamiems pajėgumus užtikrinantiems įrenginiams, taip pat pajėgumų aukciono rezultatų tvirtinimo ir skelbimo tvarka nustatomi Pajėgumų aukcionų nuostatuose, kuriuos tvirtina Taryba.

4. Perdavimo sistemos operatorius rengia ir teikia derinti Tarybai pajėgumų aukcionų organizavimo tvarkaraštį (toliau – tvarkaraštis), kuriame nurodomos kvalifikacinės atrankos, pajėgumų aukcionų vykdymo ir pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios datos. Tvarkaraštį Taryba suderina arba motyvuotai atsisako derinti ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo tvarkaraščio gavimo. Pasibaigus šiam terminui ir Tarybai nepriėmus sprendimo dėl tvarkaraščio suderinimo arba motyvuoto atsisakymo jį derinti, laikoma, kad tvarkaraštis yra suderintas.

5. Perdavimo sistemos operatoriaus organizuojamų pajėgumų aukcionų stebėseną vykdo Taryba, kuri turi teisę gauti visą reikalingą informaciją iš perdavimo sistemos operatoriaus, pajėgumų aukcionų dalyvių ir kitų asmenų, kai tokia informacija, Tarybos vertinimu, gali būti reikšminga stebėsenai vykdyti ir (ar) ginčams nagrinėti šio įstatymo 78 straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Perdavimo sistemos operatoriaus pagrįstos sąnaudos, patiriamos rengiantis pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimui ir įgyvendinant pajėgumų užtikrinimo mechanizmą, iki pirmojo pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios įtraukiamos į elektros energijos perdavimo paslaugų kainą. Perdavimo sistemos operatoriaus pagrįstos sąnaudos, patiriamos nuo pajėgumų

pateikimo laikotarpio pradžios, įgyvendinant pajėgumų užtikrinimo mechanizmą, ir lėšos, skirtos mokėjimams už pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymą atlikti, surenkamos iš tinklų naudotojų taikant atskirą elektros energijos pajėgumų užtikrinimo mechanizmo dedamąją prie perdavimo paslaugos kainos, kurią nustato Taryba. Tinklų naudotojams elektros energijos pajėgumų užtikrinimo mechanizmo dedamąją prie perdavimo paslaugos kainos diferencijuoja perdavimo sistemos operatorius, atsižvelgdamas į tinklų naudotojų elektros energijos vartojimą piko metu.

7. Asmenys gali dalyvauti valstybių narių, kurių elektros energetikos sistemos jungiamąja linija (ar linijomis) yra sujungtos su Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistema, pajėgumų užtikrinimo mechanizmuose ir vykdyti didmeninę prekybą elektros energija ir (ar) teikti sistemines paslaugas. Asmenys, dalyvaujantys valstybių narių, kurių elektros energetikos sistemos jungiamąja linija (ar linijomis) yra sujungtos su Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistema ir su kurios perdavimo sistemos operatoriumi yra sudarytas šio įstatymo 70^8 straipsnyje nurodytas susitarimas, pajėgumų užtikrinimo mechanizmuose, apie tai informuoja Lietuvos Respublikos perdavimo sistemos operatorių ir privalo su Lietuvos Respublikos perdavimo sistemos operatoriumi sudaryti susitarimą dėl dalyvavimo kitų valstybių narių, kurių elektros energetikos sistemos jungiamąja linija (ar linijomis) yra sujungtos su Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistema, pajėgumų užtikrinimo mechanizmuose.

8. Pajėgumų vykdytojų dalyvavimas kitų valstybių narių pajėgumų užtikrinimo mechanizmuose neatleidžia pajėgumų vykdytojų nuo Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemos pajėgumų užtikrinimo prievolių vykdymo.

70^2 straipsnis. Išankstinio pajėgumų aukciono organizavimas

1. Išankstinį pajėgumų aukcioną perdavimo sistemos operatorius organizuoja prieš pagrindinį ar papildomą pajėgumų aukcioną tvarkaraštyje nurodytomis datomis.

2. Išankstiniame pajėgumų aukcione turi teisę dalyvauti tos valstybės narės, kurios elektros energetikos sistema jungiamąja linija (ar linijomis) yra sujungta su Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistema ir su kurios perdavimo sistemos operatoriumi yra sudarytas šio įstatymo 70^8 straipsnyje nurodytas susitarimas, asmenys, nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdantys esamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius toje valstybėje narėje ir pateikę prievolių įvykdymo užtikrinimą šio įstatymo 70^7 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Perdavimo sistemos operatorius Jungiamosiomis linijomis patenkančių pajėgumų skaičiavimo metodikoje nustatyta tvarka apskaičiuoja pajėgumus, kurie turi būti skirstomi išankstiniame pajėgumų aukcione.

4. Perdavimo sistemos operatorius taip pat įvertina ir kitos valstybės narės, kurios elektros energetikos sistema jungiamąja linija (ar linijomis) yra sujungta su Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistema ir su kurios perdavimo sistemos operatoriumi yra sudarytas šio įstatymo 70^8 straipsnyje nurodytas susitarimas, perdavimo sistemos operatoriaus pateiktą informaciją apie tos valstybės narės asmenų, ketinančių dalyvauti išankstiniame pajėgumų aukcione, pajėgumus užtikrinančius įrenginius ir jų galimybę teikti pajėgumus.

5. Išankstiniame pajėgumų aukcione dalyvaujančių asmenų teikiami pajėgumų ir kainos pasiūlymai turi būti ne mažesni kaip 1 MW ribinio pajėgumo.

6. Išankstiniame pajėgumų aukcione dalyvaujantys asmenys tarpusavyje varžosi teikdami ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlymus. Išankstiniame pajėgumų aukcione dalyvaujančių asmenų pateikti ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlymai išdėstomi kainos didėjimo tvarka. Išankstiniame pajėgumų aukcione dalyvaujantys asmenys, kurių ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlyme nurodyti ribiniai pajėgumai bendrai neviršija atitinkama jungiamąja linija (ar linijomis) patenkančių pajėgumų, perdavimo sistemos operatoriaus apskaičiuotų pagal Jungiamosiomis linijomis patenkančių pajėgumų skaičiavimo metodiką, yra laikomi išankstinio pajėgumų aukciono laimėtojais ir įgyja teisę dalyvauti pagrindinio ar papildomo pajėgumų aukciono kvalifikacinėje atrankoje.

7. Pajėgumų aukciono dalyviams pateikus ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlymus, kurių nurodyta pajėgumų kaina yra vienoda, pirmenybė teikiama ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlymams, kurie:

1) pateikti asmenų, valdančių lankstesnius pajėgumus užtikrinančius įrenginius. Lankstesniais laikomi pajėgumų įrenginiai, kurie, įvertinus jų paleidimo ir galios keitimo greičio charakteristikas per 8 valandas (laikas nuo paskelbimo iki kritinio sistemos laikotarpio pradžios), gali į tinklą patiekti didesnę elektros energijos galią absoliučiu dydžiu;

2) pateikti asmenų, valdančių mažesnės santykinės taršos (anglies dioksido emisijos) pajėgumus užtikrinančius įrenginius;

3) pateikti asmenų, valdančių pajėgumus užtikrinančius įrenginius, kuriuose įgyvendinamos energetikos inovacijos.

8. Išankstinio pajėgumų aukciono laimėtojai, perėję kvalifikacinę atranką, įgyja teisę Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos apraše ir Pajėgumų aukcionų nuostatuose nustatyta tvarka dalyvauti pagrindiniame ar papildomame pajėgumų aukcione, o jų pajėgumų ir kainos pasiūlymai kainos didėjimo tvarka yra perkeliami į pagrindinį ar papildomą pajėgumų aukcioną.

70[3] straipsnis. Kvalifikacinė atranka

1. Kvalifikacinę atranką vykdo perdavimo sistemos operatorius. Kvalifikacinėje atrankoje yra vertinama asmenų, kurie nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdo ir (ar) sutelkia esamus ar planuojamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius, atitiktis šio straipsnio 6 dalyje nustatytiems reikalavimams ir šių asmenų nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomų ir (ar) sutelktų esamų ar planuojamų pajėgumus užtikrinančių įrenginių atitiktis Pajėgumų aukcionų nuostatuose nurodytiems techniniams reikalavimams bei nustatomi pajėgumus užtikrinančių įrenginių ribiniai pajėgumai.

2. Pareigą kvalifikacinės atrankos metu teikti informaciją ir (ar) dokumentus apie esamų pajėgumus užtikrinančių įrenginių atitiktį Pajėgumų aukcionų nuostatuose nurodytiems techniniams reikalavimams turi asmenys, valdantys esamus elektros energijos gamybos pajėgumus užtikrinančius įrenginius Lietuvos Respublikoje, kurių įrengtoji galia yra ne mažesnė kaip 1 MW. Teikdami nurodytą informaciją ir (ar) dokumentus, asmenys, pageidaujantys dalyvauti pajėgumų aukcione, perdavimo sistemos operatoriui išreiškia savo ketinimą dalyvauti atitinkamame pajėgumų aukcione.

3. Teisę dalyvauti kvalifikacinėje atrankoje ir jos metu teikti informaciją ir (ar) dokumentus apie esamų ar planuojamų pajėgumus užtikrinančių įrenginių, elektros energijos gamybos, energijos kaupimo įrenginių elektros sistemoje ar nepriklausomo elektros energijos paklausos telkėjo sutelktų įrenginių atitiktį Pajėgumų aukcionų nuostatuose nurodytiems techniniams reikalavimams turi asmenys:

1) valdantys esamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius Lietuvos Respublikoje, kurių galia yra mažesnė kaip 1 MW;

2) planuojantys įrengti naujus pajėgumus užtikrinančius įrenginius;

3) laimėję išankstinį pajėgumų aukcioną.

4. Asmenys, kurie pagal šio straipsnio 2 dalį turi pareigą teikti informaciją ir (ar) dokumentus apie esamų pajėgumus užtikrinančių įrenginių atitiktį Pajėgumų aukcionų nuostatuose nurodytiems techniniams reikalavimams ir kurių elektros įrenginiai yra prijungti prie perdavimo tinklų, perdavimo sistemos operatoriaus prašymu privalo pateikti informaciją apie per pajėgumų pateikimo laikotarpį planuojamų įrengti pajėgumus užtikrinančių įrenginių galią.

5. Perdavimo sistemos operatoriaus susitarimu su skirstomųjų tinklų operatoriumi, Pajėgumų aukcionų nuostatuose nustatyta tvarka ir terminais skirstomųjų tinklų operatorius įvertina asmenų, kurių elektros įrenginiai prijungti prie skirstomųjų tinklų, pateiktos informacijos ir (ar) dokumentų apie esamus ar planuojamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius tikslumą ir pateikia vertinimą dėl jų atitikties Pajėgumų aukcionų nuostatuose nurodytiems techniniams reikalavimams.

6. Asmenys, pateikę informaciją ir (ar) dokumentus apie esamų ar planuojamų pajėgumus užtikrinančių įrenginių atitiktį Pajėgumų aukcionų nuostatuose nurodytiems techniniams reikalavimams ir ketinantys dalyvauti pagrindiniame ar papildomame pajėgumų aukcione, taip pat turi pateikti informaciją ir dokumentus, patvirtinančius, kad:

1) asmeniui nėra iškelta bankroto byla arba kreditoriai nevykdo bankroto procedūrų ne teismo tvarka;

2) asmeniui nėra pradėta reorganizavimo ir (ar) likvidavimo procedūra;

3) dėl asmens nėra priimtas teismo, kreditorių ar juridinio asmens dalyvių sprendimas likviduoti juridinį asmenį;

4) asmuo vykdo įsipareigojimus, susijusius su mokesčių mokėjimu;

5) asmuo vykdo įsipareigojimus, susijusius su socialinio draudimo įmokų mokėjimu;

6) dėl asmenų vadovo ar valdymo organų nario (narių) ar ūkinės bendrijos tikrojo nario (narių) per pastaruosius 5 metus nėra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis už nusikalstamas veikas nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, nusikaltimus intelektinei ir pramoninei nuosavybei, ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai, nusikaltimus ir baudžiamuosius nusižengimus valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams;

7) juridinio asmens vadovas ar valdymo organo narys (nariai), ar ūkinės bendrijos tikrasis narys (nariai) neturi neišnykusio ar nepanaikinto teistumo arba dėl juridinio asmens vadovo ar valdymo organo nario (narių), ar ūkinės bendrijos tikrojo nario (narių) per pastaruosius 5 metus nebuvo priimtas ir neįsiteisėjo apkaltinamasis teismo nuosprendis už dalyvavimą nusikalstamame susivienijime, jo organizavimą ar vadovavimą jam, kyšininkavimą, prekybą poveikiu, papirkimą, sukčiavimą, kredito, paskolos, tikslinės paramos, subsidijos ar dotacijos panaudojimą ne pagal paskirtį ar nustatytą tvarką, kreditinį sukčiavimą, mokesčių nesumokėjimą, neteisingų duomenų apie pajamas, pelną ar turtą pateikimą, deklaracijos, ataskaitos ar kito dokumento nepateikimą, nusikalstamu būdu gauto turto legalizavimą;

8) asmenys nėra gavę paramos, kurią Europos Komisija yra pripažinusi kaip neteisėtą ir nesuderinamą su vidaus rinka, išskyrus atvejus, kai neteisėtą ir nesuderinamą su vidaus rinka paramą asmenys yra grąžinę bei atlyginę nuostolius ir (ar) sumokėję palūkanas teisės aktuose nustatyta tvarka arba yra suderintas ir vykdomas paramos grąžinimo, nuostolių atlyginimo ir (ar) palūkanų mokėjimo grafikas;

9) asmuo neturi nesumokėtų ar pradelstų sumokėti baudų už praeityje sudarytos pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties įsipareigojimų nevykdymą;

10) asmenims pajėgumų pateikimo laikotarpiu bus pasibaigęs fiksuoto tarifo ir (ar) kainos priedo už jų valdomuose įrenginiuose iš atsinaujinančių energijos išteklių pagamintą elektros energiją gavimo laikotarpis ir (ar) asmenys pajėgumų pateikimo laikotarpiu negaus valstybės paramos pajėgumus užtikrinantiems įrenginiams;

11) pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžioje bus praėję 12 metų nuo valstybės paramos investicijoms į pajėgumų užtikrinimo įrenginius suteikimo.

7. Jeigu asmuo, kuris dalyvauja kvalifikacinėje atrankoje ir ketina dalyvauti pagrindiniame ar papildomame pajėgumų aukcione, pateikia ne visus šio straipsnio 6 dalyje nustatytas kvalifikacinės atrankos sąlygas patvirtinančius dokumentus ir ne visą informaciją ir (ar) dokumentus apie esamų ar planuojamų pajėgumus užtikrinančių įrenginių atitiktį Pajėgumų aukcionų nuostatuose nurodytiems techniniams reikalavimams, perdavimo sistemos operatoriaus prašymu jis privalo pateikti trūkstamus dokumentus ir (ar) informaciją Pajėgumų aukcionų nuostatuose nustatyta tvarka ir terminais.

8. Asmenys, neatitinkantys bent vienos iš šio straipsnio 6 dalyje nurodytų sąlygų, ir (ar) jeigu šių asmenų esami ar planuojami pajėgumus užtikrinantys įrenginiai neatitinka Pajėgumų aukcionų nuostatuose nurodytų techninių reikalavimų, netenka teisės dalyvauti pagrindiniame ar papildomame pajėgumų aukcione. Perdavimo sistemos operatorius Pajėgumų aukcionų nuostatuose nustatyta tvarka ir terminais šiuos asmenis informuoja apie jų neatitiktį kvalifikacinės atrankos reikalavimams ir pajėgumų pateikimo laikotarpiui įrašo juos į Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo registrą kaip asmenis, neatitinkančius reikalavimų. Tokie asmenys gali dalyvauti kitoje atitinkamo

pajėgumų aukciono kvalifikacinėje atrankoje, jeigu iki kvalifikacinės atrankos pradžios yra pašalintos neatitikties kvalifikacinės atrankos reikalavimams priežastys.

9. Užbaigęs kvalifikacinę atranką, perdavimo sistemos operatorius Pajėgumų aukcionų nuostatuose nustatyta tvarka ir terminais informuoja kvalifikacinės atrankos reikalavimus atitinkančius asmenis apie jų atitiktį kvalifikacinės atrankos reikalavimams ir įrašo juos į Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo registrą kaip asmenis, atitinkančius kvalifikacinės atrankos reikalavimus.

10. Šio straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatytų pareigų vykdymas laikomas elektros energetikos įmonių reguliuojamosios veiklos sąlyga. Už šios reguliuojamosios veiklos sąlygos nesilaikymą Energetikos įstatymo nustatyta tvarka gali būti panaikinamas energetikos veiklos licencijos, leidimo ir atestato galiojimas, jeigu tam asmeniui yra išduotas leidimas ar atestatas veiklai, kuriai leidimai ar atestatai yra išduodami.

11. Perdavimo sistemos operatorius yra Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo registro valdytojas. Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo registre informacija kaupiama ir tvarkoma siekiant užtikrinti skaidrų ir patikimą pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimą. Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo registrą ir jam įgyvendinti skirtas priemones bei Pajėgumų užtikrinimo registro informaciją Pajėgumų aukcionų nuostatuose bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2019/943 dėl elektros energijos vidaus rinkos nustatyta tvarka ir terminais tvarko ir organizuoja perdavimo sistemos operatorius. Perdavimo sistemos operatorius asmens duomenis tvarko vadovaudamasis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) ir Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu.

70^4 straipsnis. Pajėgumų aukciono organizavimas

1. Pagrindinį ir (ar) papildomą pajėgumų aukcionus perdavimo sistemos operatorius organizuoja vadovaudamasis tvarkaraštyje nurodytomis datomis.

2. Pagrindiniame ir (ar) papildomame pajėgumų aukcionuose turi teisę dalyvauti asmenys, kurie atitinka šias sąlygas:

1) atitinka šio įstatymo 70^3 straipsnyje nurodytus kvalifikacinės atrankos reikalavimus;

2) yra pateikę šio įstatymo 70^7 straipsnyje nurodytą prievolių įvykdymo užtikrinimą.

3. Perdavimo sistemos operatorius pagal Skirstomų pajėgumų skaičiavimo metodiką ir skirstomų pajėgumų nustatymo prielaidas apskaičiuoja kiekviename pajėgumų aukcione skirstomus pajėgumus ir nustato skirstomus pajėgumus, kuriuos paskirsčius pajėgumų aukcionas laikomas įvykęs.

4. Taryba ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki pajėgumų aukciono paskelbimo dienos, vadovaudamasi Pajėgumų aukciono dalyvių pasiūlymų ir aukciono didžiausių kainų nustatymo metodika, nustato ir savo interneto svetainėje skelbia atitinkamame pajėgumų aukcione taikomas didžiausias kainų ribas esamus ir planuojamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius valdantiems asmenims. Tarybos atitinkamam pajėgumų aukcionui nustatoma pajėgumų aukciono didžiausia kainų riba negali būti didesnė, negu taikoma naujai įrengiamus (statomus) planuojamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius valdantiems asmenims. Pajėgumų aukciono dalyvio pateiktame ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlyme nurodytos kainos dydis negali viršyti Tarybos nustatytos didžiausios kainų ribos esamus ir planuojamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius valdantiems asmenims, atsižvelgiant į numatomas investicijas į įrenginius po kvalifikacinės atrankos pradžios.

5. Pajėgumų aukciono dalyviai tarpusavyje varžosi teikdami ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlymus. Pajėgumų aukciono dalyvio pateiktame pasiūlyme nurodytas ribinis pajėgumas negali viršyti ribinių pajėgumų, apskaičiuotų pagal Pajėgumus užtikrinančių įrenginių ribinių pajėgumų apskaičiavimo metodiką.

6. Dalyvių pateikti ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlymai išdėstomi kainos didėjimo tvarka. Pagrindinio ir papildomo pajėgumų aukcionų ribinę kainą nustato priimtas ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlymas, kuriame nurodyta didžiausia ribinių pajėgumų kaina ir kuriame visas nurodytas ribinių pajėgumų kiekis kartu su bendru visuose mažesnės kainos pasiūlymuose nurodytu ribinių

pajėgumų kiekiu sudaro pajėgumų aukcione įsigyjamų ribinių pajėgumų kiekį. Išankstinio pajėgumų aukciono ribinę kainą nustato priimtas ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlymas, kuriame nurodyta didžiausia ribinių pajėgumų kaina ir kurio visas ribinių pajėgumų kiekis kartu su bendru prieš tai einančių mažesnės kainos pasiūlymų ribinių pajėgumų kiekiu sudaro jungiamąja linija (jungiamosiomis linijomis) patenkančių ribinių pajėgumų dydį.

7. Pajėgumų aukciono dalyviai, pateikę pagrindiniame ar papildomame pajėgumų aukcione pasiūlymą, kuriame nurodyta pajėgumų kaina yra ne didesnė negu atitinkamo pajėgumų aukciono ribinė kaina, yra laikomi atitinkamo pajėgumų aukciono laimėtojais; jiems nustatoma mokama kaina ir mokėjimai vykdomi vadovaujantis Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos aprašo nuostatomis.

8. Pajėgumų aukciono dalyviams pateikus ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlymus, kurių nurodyta pajėgumų kaina yra vienoda, pirmenybė suteikiama ribinių pajėgumų ir kainos pasiūlymams, kurie:

1) pateikti asmenų, valdančių lankstesnius pajėgumus užtikrinančius įrenginius. Lankstesniais laikomi pajėgumų įrenginiai, kurie, įvertinus jų paleidimo ir galios keitimo greičio charakteristikas per 8 valandas (laikas nuo paskelbimo iki kritinio sistemos laikotarpio pradžios), gali į tinklą patiekti didesnę elektros energijos galią absoliučiu dydžiu;

2) pateikti asmenų, valdančių mažesnės santykinės taršos (anglies dioksido emisijos) pajėgumus užtikrinančius įrenginius;

3) pateikti asmenų, valdančių pajėgumus užtikrinančius įrenginius, kuriuose įgyvendinamos energetikos inovacijos.

9. Papildomas pajėgumų aukcionas yra organizuojamas tuo atveju, jeigu pagrindinio pajėgumų aukciono metu skirstomi pajėgumai nebuvo paskirstyti ir, perdavimo sistemos operatoriaus vertinimu, reikia paskirstyti papildomus (trūkstamus) pajėgumus siekiant užtikrinti elektros energetikos sistemos adekvatumą.

10. Perdavimo sistemos operatorius, vadovaudamasis Pajėgumų aukcionų nuostatuose nustatytais terminais ir tvarka, Tarybai pateikia informaciją apie įvykusį pagrindinį ar papildomą pajėgumų aukcioną ir, atsižvelgdamas į Tarybos sprendimu paskelbtą išvadą apie įvykusio atitinkamo pajėgumų aukciono procedūrų atitiktį teisės aktų reikalavimams ir aukciono metu paskirstytų pajėgumų įtaką atskirai elektros energijos pajėgumų užtikrinimo mechanizmo dedamajai prie perdavimo paslaugos kainos, patvirtina įvykusio pajėgumų aukciono rezultatus bei, siekdamas užtikrinti pajėgumų aukcionų skaidrumą, paskelbia informaciją apie pagrindinio ir (ar) papildomo pajėgumų aukcionų laimėtoją (laimėtojus) (juridinio asmens pavadinimas, juridinio asmens kodas, fizinio asmens vardas ir pavardė, pajėgumus užtikrinančio įrenginio buvimo vieta ir techniniai duomenys, pajėgumų pateikimo laikotarpis) savo interneto svetainėje. Ši informacija turi būti viešai skelbiama iki pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties galiojimo pabaigos. Skelbiant informaciją apie pajėgumų aukciono laimėtoją, turi būti užtikrinti asmens duomenų apsaugos ir komercinės (gamybinės) paslapties apsaugos reikalavimai. Taryba išvadą apie įvykusio pagrindinio ar papildomo pajėgumų aukciono procedūrų atitiktį teisės aktų reikalavimams ir aukciono metu paskirstytų pajėgumų įtaką atskirai elektros energijos pajėgumų užtikrinimo mechanizmo dedamajai prie perdavimo paslaugos kainos savo interneto svetainėje paskelbia per 10 darbo dienų nuo perdavimo sistemos operatoriaus informacijos pateikimo dienos.

11. Taryba turi teisę pasitelkti specialistus ir ekspertus pajėgumų aukciono procedūrų stebėsenai vykdyti. Tarybai nustačius, kad pajėgumų aukcionas buvo vykdomas pažeidžiant šio įstatymo nuostatas bei Pajėgumų aukcionų nuostatus ir (ar) pajėgumų aukciono dalyvio veiksmai, neatitinkantys teisės aktų reikalavimų, padarė įtaką pajėgumų aukciono rezultatams, vykdomas pajėgumų aukcionas nutraukiamas arba jau įvykusio pajėgumų aukciono rezultatai panaikinami motyvuotu Tarybos sprendimu. Tarybai savo interneto svetainėje paskelbus šį sprendimą, perdavimo sistemos operatorius per 10 darbo dienų nuo Tarybos sprendimo paskelbimo dienos skelbia naują pajėgumų aukciono vykdymo datą.

12. Perdavimo sistemos operatorius, remdamasis atlikto tikimybinio elektros energetikos sistemos adekvatumo vertinimo išvadomis, kiekvienais metais iki liepos 1 dienos pateikia

Energetikos ministerijai pasiūlymus dėl skirstomų pajėgumų nustatymo prielaidų derinimo ir (ar) tolesnių pajėgumų aukcionų organizavimo ar neorganizavimo tikslingumo. Energetikos ministerija, įvertinusi perdavimo sistemos operatoriaus pateiktus pasiūlymus, priima sprendimą dėl skirstomų pajėgumų nustatymo prielaidų keitimo ir (ar) dėl kitų pajėgumų aukcionų organizavimo ar neorganizavimo tikslingumo.

70^5 straipsnis. Pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartis ir jos sudarymas

1. Įvykus pagrindiniam ar papildomam pajėgumų aukcionui, aukciono laimėtojas su perdavimo sistemos operatoriumi pasirašo pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartį.

2. Pagrindinio ar papildomo pajėgumų aukciono laimėtojai, kurie su perdavimo sistemos operatoriumi pasirašė pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartį, privalo palaikyti pajėgumus užtikrinančių įrenginių parengtį ir kritiniu sistemos laikotarpiu perdavimo sistemos operatoriaus nurodymu pateikti Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemos elektros energijos gamybos ir vartojimo balansui užtikrinti reikiamą pajėgumų aukcione laimėtą pajėgumų kiekį Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos apraše nustatyta tvarka.

3. Perdavimo sistemos operatorius parengia pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties standartines sąlygas ir, Tarybai jas patvirtinus, skelbia jas savo interneto svetainėje iki pirmojo išankstinio pajėgumų aukciono pradžios. Esminės pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties sąlygos yra šios:

1) pajėgumų vykdytojo įsipareigojimas pajėgumų pateikimo laikotarpiu užtikrinti pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymą;

2) perdavimo sistemos operatoriaus įsipareigojimas pajėgumų vykdytojui už pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymą atlikti mokėjimą, kuris apskaičiuojamas pagal pagrindinio ar papildomo pajėgumų aukciono metu nustatytą atitinkamo pajėgumų aukciono laimėtojui taikomą kainą;

3) pajėgumų vykdytojo įsipareigojimas įrengti (pastatyti), rekonstruoti ir pradėti eksploatuoti planuojamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius iki pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios, jeigu pajėgumų vykdytojas pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties sudarymo metu nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais nevaldo esamų pajėgumus užtikrinančių įrenginių. Šiuo atveju pajėgumų vykdytojas taip pat įsipareigoja ne vėliau kaip likus 3 mėnesiams iki pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios pateikti perdavimo sistemos operatoriui dokumentus ir informaciją, kurie patvirtintų šių įrenginių įrengimo (statybos) ar rekonstravimo pabaigą ir, kai to reikalauja teisės aktai, išduotą leidimą ar atestatą. Pajėgumų vykdytojas įsipareigoja ne rečiau kaip kas 6 mėnesius perdavimo sistemos operatoriui teikti tarpinius dokumentus ir informaciją, kurie patvirtintų planuojamų pajėgumus užtikrinančių įrenginių įrengimo (statybos) ar rekonstravimo eigą ir prognozuojamą pabaigą;

4) pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties nutraukimo pagrindai;

5) šalių atsakomybės sąlygos, įskaitant baudų dydžius ir taikymo tvarką.

4. Pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartyje nustatoma, kad pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties pagrindu pajėgumų vykdytojas pajėgumų pateikimo laikotarpiu atsisako teisės į fiksuotą tarifą ir (ar) kainos priedą už jų valdomuose įrenginiuose iš atsinaujinančių energijos išteklių pagamintą elektros energiją. Pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartyje taip pat nustatoma, kad asmenys, kurie po pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties pasirašymo gauna kitą valstybės paramą, apie tai informuoja perdavimo sistemos operatorių. Informaciją apie asmenų faktiškai gautas paramos lėšas teikia Europos Sąjungos finansinę paramą administruojanti institucija (toliau šiame straipsnyje – įgyvendinančioji institucija). Perdavimo sistemos operatoriaus prašymu, kurį perdavimo sistemos operatorius teikia ne rečiau kaip kartą per metus, tokia informacija turi būti suteikta ne vėliau kaip per 5 darbo dienas. Perdavimo sistemos operatorius pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties tikslais vadovaujasi įgyvendinančiosios institucijos suteikta informacija. Už pateiktos informacijos teisingumą atsako įgyvendinančioji institucija.

5. Jeigu pajėgumų vykdytojas, sudaręs pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartį, nevykdo įpareigojimo pateikti pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartyje nustatytus pajėgumus, perdavimo sistemos operatorius nutraukia mokėjimus ar mokėjimų dalį, proporcingą nepateiktiems pajėgumams. Pajėgumų vykdytojas, nevykdantis įpareigojimo pateikti pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartyje nustatytus pajėgumus, perdavimo sistemos operatoriui turi sumokėti nepateiktiems pajėgumams proporcingą baudą. Neįvykdytos prievolės proporcingumas nustatomas Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos apraše nustatyta tvarka.

6. Metinė baudų už pajėgumų užtikrinimo prievolės nevykdymą vertė, įvertinus nutraukiamų mokėjimų dydį, pajėgumų vykdytojui negali daugiau negu 120 procentų viršyti pajėgumų vykdytojo metinės pajėgumų užtikrinimo prievolės vertės, numatytos pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartyje.

7. Baudų už pajėgumų užtikrinimo prievolės nevykdymą vertė pajėgumų vykdytojui per mėnesį negali viršyti penktadalio didžiausios per 12 pajėgumų pateikimo mėnesių leistinos baudų vertės, apskaičiuotos atsižvelgiant į šio straipsnio 6 dalį.

8. Perdavimo sistemos operatoriaus prašymu skirstomųjų tinklų operatorius surenka ir pateikia informaciją:

1) apie asmenų esamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius, prijungtus prie skirstomųjų tinklų, kurių įrengtoji galia yra ne mažesnė kaip 1 MW, ir šių asmenų per pajėgumų pateikimo laikotarpį planuojamus naujus pajėgumus užtikrinančius įrenginius;

2) dėl pajėgumų vykdytojų, kurių įrenginiai prijungti prie skirstomųjų tinklų, pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo.

70[6] straipsnis. Pajėgumų užtikrinimo prievolės perleidimas

1. Lietuvos Respublikos pajėgumų vykdytojai, nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdantys ir (ar) sutelkę esamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius, turi teisę, pritarus perdavimo sistemos operatoriui, Pajėgumų aukcionų nuostatuose nustatyta tvarka, dvišalių susitarimų pagrindu perleisti pajėgumų užtikrinimo prievolę tik kitam nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdančiam ir (ar) sutelkusiam esamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius Lietuvos Respublikos asmeniui, kuris perėjo atitinkamo pagrindinio ar papildomo pajėgumų aukciono kvalifikacinę atranką atitinkamam pajėgumų pateikimo laikotarpiui.

2. Lietuvos Respublikos pajėgumų vykdytojai, nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdantys ir (ar) sutelkę planuojamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius, turi teisę, pritarus perdavimo sistemos operatoriui, Pajėgumų aukcionų nuostatuose nustatyta tvarka, dvišalių susitarimų pagrindu perleisti pajėgumų užtikrinimo prievolę tik kitam nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdančiam ir (ar) sutelkusiam planuojamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius Lietuvos Respublikos asmeniui, kuris perėjo atitinkamo pagrindinio ar papildomo pajėgumų aukciono kvalifikacinę atranką atitinkamam pajėgumų pateikimo laikotarpiui.

3. Kitos valstybės narės pajėgumų vykdytojai, nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdantys ir (ar) sutelkę esamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius, turi teisę, pritarus perdavimo sistemos operatoriui, Pajėgumų aukcionų nuostatuose nustatyta tvarka, dvišalių susitarimų pagrindu perleisti pajėgumų užtikrinimo prievolę nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdančiam ir (ar) sutelkusiam esamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius Lietuvos Respublikos asmeniui, kuris perėjo atitinkamo pagrindinio ar papildomo pajėgumų aukciono kvalifikacinę atranką atitinkamam pajėgumų pateikimo laikotarpiui, ar kitam nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdančiam ir (ar) sutelkusiam esamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius tos valstybės narės asmeniui, kuris perėjo atitinkamo pagrindinio ar papildomo pajėgumų aukciono kvalifikacinę atranką atitinkamam pajėgumų pateikimo laikotarpiui.

4. Perdavimo sistemos operatorius gali nepritarti pajėgumų užtikrinimo prievolės perleidimui, jeigu:

1) pajėgumų vykdytojas, valdantis planuojamus pajėgumus užtikrinančius įrenginius bei ketinantis perleisti pajėgumų užtikrinimo prievolę, kartu su asmeniu, ketinančiu perimti pajėgumų

užtikrinimo prievolę, neįrodo, kad yra pajėgūs įvykdyti perleidžiamą pajėgumų užtikrinimo prievolę iki pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios;

2) pajėgumų vykdytojas yra nesumokėjęs baudos už pajėgumų užtikrinimo prievolės nevykdymą.

5. Pajėgumų vykdytojai pajėgumų užtikrinimo prievolę perleisti gali iki pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios arba pajėgumų pateikimo laikotarpio metu, jeigu yra užtikrinamas nenutrūkstamas pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymas ir nedaroma neigiama įtaka Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemai.

6. Pajėgumų vykdytojai Pajėgumų aukcionų nuostatuose nustatyta tvarka teikia perdavimo sistemos operatoriui informaciją apie pajėgumų vykdytojų sudaromus dvišalius susitarimus dėl pajėgumų užtikrinimo prievolės perleidimo.

70^7 straipsnis. Pajėgumų aukcionų dalyvių prievolių įvykdymo užtikrinimas

1. Asmenys, ketinantys dalyvauti išankstiniame pajėgumų aukcione, privalo perdavimo sistemos operatoriui pateikti prievolių įvykdymo užtikrinimą ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki išankstinio pajėgumų aukciono dienos. Asmenys, ketinantys dalyvauti pagrindiniame ar papildomame pajėgumų aukcione, privalo perdavimo sistemos operatoriui pateikti prievolių įvykdymo užtikrinimą ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki pagrindinio ar papildomo pajėgumų aukciono dienos, išskyrus asmenis, kurie prievolių įvykdymo užtikrinimą pateikė iki išankstinio pajėgumų aukciono pradžios. Prievolių įvykdymo užtikrinimas garantuoja perdavimo sistemos operatoriui asmens, ketinančio dalyvauti pajėgumų aukcione, įsipareigojimą laimėjus pagrindinį ar papildomą pajėgumų aukcioną sudaryti pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartį ir iki pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios pasirengti įgyvendinti pajėgumų užtikrinimo prievolę.

2. Prievolių įvykdymo užtikrinimo dydis apskaičiuojamas dauginant numatomų teikti ribinių pajėgumų dydį (MW) iš 1 MW prievolių įvykdymo užtikrinimo garantijos dydžio, nustatyto Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos apraše.

3. Perdavimo sistemos operatorius įgyja teisę pasinaudoti prievolių įvykdymo užtikrinimu, kai pajėgumų aukciono dalyvis laimi pagrindinį ar papildomą pajėgumų aukcioną, bet nesudaro pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties, išskyrus atvejus, kai pajėgumų aukciono dalyvis nesudaro pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties dėl aplinkybių, kurioms negalėjo užkirsti kelio, taip pat dėl kitų Civiliniame kodekse nustatytų aplinkybių, kai nėra šio pajėgumų aukciono dalyvio kaltės.

4. Perdavimo sistemos operatorius įgyja teisę pasinaudoti prievolių įvykdymo užtikrinimu ar jo dalimi Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos apraše nustatyta tvarka ir sąlygomis, jeigu pajėgumų vykdytojas sudaro pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartį, bet iki pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios nevykdo ar neįvykdo pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutartyje nustatytų įpareigojimų, išskyrus atvejus, kai pajėgumų vykdytojas įrodo, kad šių įpareigojimų negalėjo įvykdyti dėl nenugalimos jėgos (*force majeure*) ar kitų Civiliniame kodekse nustatytų aplinkybių, už kurias šis pajėgumų vykdytojas neatsako. Jeigu nenugalimos jėgos (*force majeure*) ar kitos Civiliniame kodekse nustatytos aplinkybės, už kurias pajėgumų vykdytojas neatsako, tęsėsi ne visą laiką nuo pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties sudarymo momento iki pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios, perdavimo sistemos operatorius įgyja teisę pasinaudoti prievolių įvykdymo užtikrinimo dalimi Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos apraše nustatyta tvarka ir sąlygomis. Prievolių įvykdymo užtikrinimo grąžinimo tvarka ir sąlygos nustatomos Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos apraše.

5. Perdavimo sistemos operatorius atsisako savo teisių ir grąžina visą prievolių įvykdymo užtikrinimą asmeniui, dalyvavusiam pagrindiniame ar papildomame pajėgumų aukcione, ir (ar) asmeniui, dalyvavusiam išankstiniame pajėgumų aukcione, jeigu asmuo nelaimi atitinkamo pajėgumų aukciono. Prievolių įvykdymo užtikrinimas grąžinamas ne vėliau kaip po 10 dienų po pajėgumų aukciono rezultatų paskelbimo.

6. Perdavimo sistemos operatorius atsisako savo teisių ir grąžina dalį ar visą prievolių įvykdymo užtikrinimą pajėgumų vykdytojui ne vėliau kaip per 10 dienų nuo pajėgumų pateikimo laikotarpio pradžios.

7. Pagal šiame straipsnyje numatytą prievolių įvykdymo užtikrinimą perdavimo sistemos operatoriaus gautos lėšos gali būti naudojamos tik šio įstatymo 70^1 straipsnio 6 dalyje nurodytoms perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudoms padengti.

70^8 straipsnis. Kitų valstybių narių asmenų dalyvavimas pajėgumų aukcione

1. Kitos valstybės narės (kitų valstybių narių), kurios (kurių) elektros energetikos sistema jungiamąja linija (ar linijomis) yra sujungta su Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistema, asmenims dalyvauti išankstiniame pajėgumų aukcione leidžiama tik tuo atveju, jeigu Lietuvos Respublikos elektros perdavimo sistemos operatorius yra sudaręs susitarimą su kitos valstybės narės elektros perdavimo sistemos operatoriumi.

2. Kitos valstybės narės asmuo pajėgumų aukcione dalyvauja vadovaudamasis šiame įstatyme, Pajėgumų užtikrinimo mechanizmo įgyvendinimo tvarkos apraše, Pajėgumų aukcionų nuostatuose nustatytais reikalavimais ir perdavimo sistemos operatoriaus sudarytu susitarimu su kitos valstybės narės perdavimo sistemos operatoriumi.

Papildyta skirsniu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS
APRŪPINIMO ELEKTROS ENERGIJA NUTRAUKIMAS IR RIBOJIMAS. TECHNINIAI REIKALAVIMAI IR ELEKTROS ENERGIJOS TIEKIMO SAUGUMO UŽTIKRINIMAS

Pakeistas skirsnio pavadinimas:
Nr. XIII-3139, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15000

71 straipsnis. Laikino elektros energijos persiuntimo iš elektros energijos tinklų nutraukimo ir ribojimo sąlygos tinklų naudotojams nesant tinklų naudotojų kaltės

Pakeistas straipsnio pavadinimas:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

1. Elektros energijos persiuntimas tinklų naudotojams gali būti laikinai nutrauktas nesant tinklų naudotojų kaltės tik siekiant apsaugoti visuomenės interesus, tarp jų Energetikos įstatyme nustatyta tvarka paskelbus ekstremaliąją energetikos padėtį, arba įgyvendinant ypatingos valstybinės svarbos projektus, arba atliekant naujų vartotojų ar gamintojų prijungimo ar elektros tinklų priežiūros darbus. Laikino elektros energijos persiuntimo nutraukimo siekiant užtikrinti visuomenės interesus ir su tuo tiesiogiai susijusių pagrįstų nuostolių apskaičiavimo ir atlyginimo tvarką nustato energetikos ministras.

2. Elektros energijos persiuntimą nutraukti ar apriboti tinklų naudotojams be išankstinio įspėjimo galima tik tais atvejais, kai tuo siekiama išvengti avarijos ar gedimų elektros energetikos sistemoje ar operatoriaus elektros tinkle arba likviduoti patirtą avariją, gedimus ar sutrikimus, tarp jų esant šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms aplinkybėms. Šiais atvejais teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis tinklų naudotojui turi būti nedelsiant pranešama apie elektros energijos persiuntimo nutraukimą ar apribojimą.

3. Atlikdami naujų vartotojų ar gamintojų elektros įrenginių prijungimo ar elektros tinklų priežiūros darbus, elektros tinklų operatoriai gali iš dalies arba visiškai atjungti tinklų naudotojo įrenginius reikiamam laikotarpiui tik pagal iš anksto nustatytą grafiką ir ne vėliau kaip prieš 5 kalendorines dienas pranešę tinklų naudotojams.

4. Sprendžiant dėl nuostolių, susijusių su laikinu elektros energijos persiuntimo nutraukimu, siekiant užtikrinti visuomenės interesus, atlyginimo ir apskaičiavimo vadovaujamasi šiomis nuostatomis:

1) tinklų operatorius tinklų naudotojui neatlygina jo patirtų nuostolių, kai elektros energijos

persiuntimas nutraukiamas arba apribojamas Tarybai nustačius tokius tinklų naudotojo elektros įrenginių ir (ar) jų eksploatacijos trūkumus, dėl kurių gresia avarija, gedimai, sutrikimai ar kyla pavojus žmonių gyvybei ir saugumui, taip pat tais atvejais, kai tai būtina siekiant išvengti ekstremaliosios padėties ar susiklosčius energetikos sistemoje ar tinklų operatoriaus elektros tinkle ne dėl tinklų operatoriaus kaltės ekstremaliajai padėčiai, kuri kelia grėsmę sistemos ar elektros tinklo funkcionavimui ir stabilumui, taip pat susidarius generavimo galios ar elektros energijos deficitui ir tada, kai elektros energijos persiuntimo nutraukimas arba apribojimas yra būtinas atliekant elektros tinklų priežiūros darbus, taip pat vykdant naujų elektros energijos vartotojų ir (ar) gamintojų įrenginių prijungimo prie elektros tinklų darbus; taip pat tinklų operatorius tinklų naudotojui neatlygina jo patirtų nuostolių dėl izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo bandymo, jeigu jie atsiranda dėl aplinkybių, kurių prieš pradedant izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo bandymą nebuvo ir kurios negalėjo būti numatytos, taip pat jų nebuvo galima išvengti, kontroliuoti ir pašalinti;

2) elektros energijos persiuntimo nutraukimo laikas, nepersiųstos (nepatiektos) elektros energijos kiekis ir priežastys nustatomi pagal tinklų operatoriaus bei tinklų naudotojo operatyvinius dokumentus ir registravimo prietaisų rodmenis. Nepersiųstos (nepatiektos) elektros energijos kiekis, nekokybiškai pagamintos arba sugadintos produkcijos kiekis, sugadintos įrangos vertė nustatomi pagal tinklų operatoriaus arba tinklų naudotojo pateiktus įrodančius dokumentus. Jeigu nuostolių dydžių pagal turimą informaciją tiksliai nustatyti negalima, jų dydis nustatomas šalių susitarimu. Šalims nesusitarus, nuostolių dydį nustato teismas;

3) prašymą dėl nuostolių atlyginimo tinklų naudotojas turi teisę pateikti tinklų operatoriui ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo nuostolių atsiradimo dienos. Tinklų operatorius privalo tinklų naudotojo prašymą išnagrinėti ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo dienos;

4) tinklų operatoriai, nustatę, kad tinklų naudotojo prašymas dėl nuostolių atlyginimo yra pagrįstas, tinklų naudotojams nuostolius, patirtus dėl elektros energijos persiuntimo nutraukimo ar apribojimo, atlygina per 30 kalendorinių dienų nuo tinklų naudotojo prašymo išnagrinėjimo dienos, jeigu tinklų naudotojas ir tinklų operatorius nesusitaria kitaip. Tinklų operatoriai tinklų naudotojų prašymus nagrinėja vadovaudamiesi teisingumo, protingumo ir sąžiningumo reikalavimais.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-2215, 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10322

71[1] straipsnis. Laikino pagamintos elektros energijos persiuntimo į elektros energijos tinklus nutraukimo ir ribojimo sąlygos nesant gamintojo kaltės

1. Pagamintos elektros energijos persiuntimas gali būti laikinai nutrauktas ar apribotas, jeigu nėra gamintojo kaltės, tik dėl šio įstatymo 71 straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkybių.

2. Tinklų operatorius gali iš dalies arba visiškai atjungti gamintojo įrenginius šio straipsnio 3 dalyje nustatytam laikotarpiui atlikdamas naujų vartotojų ar gamintojų elektros įrenginių prijungimo, elektros tinklų priežiūros darbus ar įgyvendindamas ypatingos valstybinės svarbos projektus ne vėliau kaip prieš 5 kalendorines dienas apie tai pranešęs gamintojui. Iš dalies arba visiškai atjungti gamintojo įrenginius be išankstinio įspėjimo galima tik tais atvejais, kai tuo siekiama išvengti avarijos ar gedimų elektros energetikos sistemoje ar tinklų operatoriaus elektros tinkle arba likviduoti patirtą avariją, gedimus ar sutrikimus. Šiais atvejais Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir sąlygomis gamintojui turi būti nedelsiant pranešama apie pagamintos elektros energijos persiuntimo nutraukimą ar apribojimą.

3. Atliekant naujų vartotojų ar gamintojų elektros įrenginių prijungimo, elektros tinklų priežiūros darbus ar įgyvendinant ypatingos valstybinės svarbos projektus, pagamintos elektros energijos persiuntimas gali būti laikinai nutrauktas ar apribotas ne ilgesniam kaip 336 valandų per 2 kalendorinius metus laikotarpiui.

4. Tinklų operatorius ir gamintojas gali susitarti dėl objektyviai pagrįsto ir reikalingo ilgesnio negu šio straipsnio 3 dalyje nurodyto laikino pagamintos elektros energijos persiuntimo nutraukimo ar apribojimo laikotarpio.

5. Už nepersiųstą (nepatiektą) pagamintą elektros energijos kiekį, esant ilgesniam negu šio straipsnio 3 dalyje nurodytam laikotarpiui arba ilgesniam negu pagal šio straipsnio 4 dalį sutartą laikotarpį, su tuo tiesiogiai susiję pagrįsti nuostoliai apskaičiuojami ir atlyginami gamintojui energetikos ministro nustatyta tvarka įvertinant:

1) gamintojo prarastas pajamas ir sutaupytas išlaidas;

2) elektros energijos persiuntimo nutraukimo ar apribojimo laiką;

3) nepersiųstos (nepatiektos) elektros energijos kiekį ir priežastis (nustatoma pagal operatoriaus bei gamintojo operatyvinius dokumentus ir registravimo prietaisų rodmenis).

6. Tinklų operatorius gamintojui neatlygina jo patirtų nuostolių, kai pagamintos elektros energijos persiuntimas nutraukiamas ar apribojamas:

1) operatoriui nustačius tokius gamintojo elektros įrenginių ir (ar) jų eksploatacijos trūkumus, dėl kurių gresia avarija, gedimai, sutrikimai ar kyla pavojus žmonių gyvybei ir saugumui;

2) kai neužtikrinami elektros kokybės standarto bei operatorių išduotų techninių sąlygų ir kitų atitinkamų techninių norminių dokumentų reikalavimai;

3) kai tai būtina siekiant išvengti ekstremaliosios padėties ar susiklosčius energetikos sistemoje ar tinklų operatoriaus elektros tinkle ne dėl tinklų operatoriaus kaltės ekstremaliajai padėčiai, kuri kelia grėsmę sistemos ar elektros tinklo funkcionavimui ir stabilumui;

4) susidarius generavimo galios ar elektros energijos deficitui ir tada, kai dėl izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo bandymo nuostoliai atsiranda dėl aplinkybių, kurių prieš pradedant izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo bandymą nebuvo ir kurios negalėjo būti numatytos, taip pat jų nebuvo galima išvengti, kontroliuoti ir pašalinti.

7. Gamintojas, nustatęs, kad pagamintos elektros energijos persiuntimas buvo nutrauktas ar apribotas ilgiau negu šio straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį arba ilgiau negu pagal šio straipsnio 4 dalį sutartą laikotarpį, per 5 darbo dienas nuo šių aplinkybių nustatymo kreipiasi į tinklų operatorių, o tinklų operatorius gamintojo pateiktą prašymą išnagrinėja šio įstatymo 71 straipsnio 4 dalies 3 punkte nustatyta tvarka.

8. Tinklų operatorius, nustatęs, kad gamintojo prašymas dėl nuostolių atlyginimo yra pagrįstas, gamintojui nuostolius, patirtus dėl elektros energijos persiuntimo nutraukimo ar apribojimo, atlygina per 30 kalendorinių dienų nuo gamintojo prašymo išnagrinėjimo dienos, jeigu gamintojas ir operatorius nesusitaria kitaip. Tinklų operatoriai gamintojų prašymus nagrinėja vadovaudamiesi energetikos ministro nustatyta tvarka.

9. Taryba, nustatydama viršutines perdavimo ir skirstymo paslaugų kainų ribas, įvertina tinklų operatoriaus sąnaudas, patirtas gamintojui atlyginant pagrįstus nuostolius, atsiradusius dėl naujų vartotojų ar gamintojų elektros įrenginių prijungimo, elektros energijos persiuntimo nutraukimo ar apribojimo atliekant elektros tinklų priežiūros darbus ar įgyvendinant ypatingos valstybinės svarbos projektus, jeigu šie nuostoliai atsirado ne dėl operatoriaus kaltės.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

72 straipsnis. Elektros energijos persiuntimo nutraukimas dėl tinklų naudotojų kaltės

1. Perdavimo sistemos ar skirstomųjų tinklų operatorius gali nutraukti elektros energijos persiuntimą tiems tinklų naudotojams, kurie savo veika sukelia trikdžius ir neigiamai veikia elektros energijos kokybę, jeigu šie tinklų naudotojai, gavę rašytinį įspėjimą, per 5 dienas nenutraukia šios veikos, arba nedelsdamas ir be išankstinio įspėjimo, jeigu dėl tinklų naudotojų veiksmų kyla perdavimo ar skirstomųjų tinklų avarijos grėsmė arba kenkiama elektros energetikos sistemos saugumui ir patikimumui.

2. Perdavimo sistemos ar skirstomųjų tinklų operatorius gali nutraukti elektros energijos persiuntimą ir tiems tinklų naudotojams, kurie gavę rašytinį įspėjimą neapmokėjo sąskaitų už suvartotą elektros energiją arba jos persiuntimą ir už su tuo susijusias paslaugas bei už viešuosius interesus atitinkančias paslaugas: buitiniai vartotojai – per 15 dienų, kiti tinklų naudotojai – per 10 dienų.

3. Perdavimo sistemos ar skirstomųjų tinklų operatorius, iš anksto įspėjęs, šio straipsnio 2 dalyje nustatytais terminais gali nutraukti elektros energijos persiuntimą tiems tinklų

naudotojams, kurie nesutinka įleisti perdavimo sistemos ar skirstomųjų tinklų operatoriaus įgaliotų atstovų į savo teritorijas ir (ar) patalpas įrengti, prižiūrėti ar keisti elektros energijos apskaitos prietaisų arba nuskaityti jų rodmenų. Tinklų naudotojų pareigą sudaryti sąlygas perdavimo sistemos ar skirstomųjų tinklų operatoriui įrengti, prižiūrėti ar keisti elektros energijos apskaitos prietaisus arba nuskaityti jų rodmenis ir šios pareigos įgyvendinimo sąlygas ir tvarką nustato Elektros energijos tiekimo ir naudojimo taisyklės.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2215, 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10322

73 straipsnis. Elektros energijos įrenginių efektyvumo, patikimumo ir saugos techniniai reikalavimai

1. Elektros įrenginių įrengimo, eksploatavimo ir saugos reikalavimus elektros energetikos sektoriuje nustato Energetikos ministerijos patvirtintos Elektros įrenginių įrengimo taisyklės, Elektrinių ir elektros tinklų eksploatavimo taisyklės ir Saugos eksploatuojant elektros įrenginius taisyklės.

2. Elektros įrenginių, gaminančių, perduodančių, skirstančių ir vartojančių elektros energiją, avarijos ir sutrikimai tiriami Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintuose Energetikos įrenginių avarijų ir sutrikimų tyrimo ir apskaitos nuostatuose nustatyta tvarka.

3. Elektros energetikos objektų ir įrenginių valstybinę kontrolę atlieka Taryba Energetikos įstatymo nustatyta tvarka. Valstybinė energetikos kontrolė, be kita ko, apima energetikos įmonių ir energijos vartotojų elektros energetikos objektų, vidaus tinklų ir įrenginių valstybinę kontrolę, taip pat elektros įrenginių patikimumo, efektyvumo ir saugos reikalavimų laikymosi kontrolę.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

4. Taryba kontroliuoja, kaip elektros energetikos sektoriuje laikomasi elektros energijos persiuntimo patikimumo ir paslaugų kokybės reikalavimų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

73[1] straipsnis. Elektros energijos tiekimo saugumo užtikrinimas

1. Už elektros energijos tiekimo saugumo užtikrinimą pagal savo kompetenciją atsako Vyriausybė, Energetikos ministerija, Taryba, viešoji įstaiga Lietuvos energetikos agentūra (toliau – Agentūra), elektros energetikos įmonės ir vartotojai, kurių įrenginiai yra prijungti prie perdavimo tinklų.

2. Vyriausybė tvirtina Elektros energijos tiekimo saugumo užtikrinimo priemonių aprašą, kuriame nustato elektros energijos tiekimo saugumą užtikrinančių priemonių, kurios yra būtinos krizių elektros energetikos sektoriuje prevencijai, pasiruošimui šioms krizėms bei jų valdymui ir kurių įgyvendinimas šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms institucijoms ir asmenims yra privalomas, taikymo ir įgyvendinimo tvarką. Šios priemonės apima nacionalinių elektros energetikos krizės scenarijų identifikavimo ir Pasirengimo valdyti riziką elektros energetikos sektoriuje plano rengimo procesus, išankstinio perspėjimo apie gresiančias elektros energetikos sektoriaus krizes ir krizės elektros energetikos sektoriuje paskelbimo sistemą bei kitas elektros energijos tiekimo saugumą užtikrinančias priemones.

3. Kompetentinga institucija, atsakinga už Reglamente (ES) 2019/941 numatytų užduočių, susijusių su elektros energetikos sektoriaus krizių prevencija, pasirengimu šioms krizėms ir jų valdymu, vykdymą, yra Energetikos ministerija.

4. Nacionalinius elektros energetikos sektoriaus krizės scenarijus identifikuoja ir Pasirengimo valdyti riziką elektros energetikos sektoriuje planą rengia ir kompetentingai institucijai tvirtinti teikia Agentūra.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos institucijos ir asmenys, siekdami užtikrinti energijos tiekimo saugumą, tarpusavyje bendradarbiauja identifikuojant nacionalinius elektros energetikos sektoriaus krizės scenarijus, rengiant Pasirengimo valdyti riziką elektros energetikos sektoriuje

planą ir įgyvendinant kitas elektros energijos tiekimo saugumą užtikrinančias priemones, vadovaudamiesi Vyriausybės tvirtinamo Elektros energijos tiekimo saugumo užtikrinimo priemonių aprašo nuostatomis.

6. Energetikos ministerija, vykdydama užduotis, susijusias su elektros energijos tiekimo saugumo įgyvendinimu, tvirtina ir savo interneto svetainėje skelbia Pasirengimo valdyti riziką elektros energetikos sektoriuje planą, teikia informaciją apie elektros energijos tiekimo saugumo užtikrinimo priemones Europos Komisijai ir valstybėms narėms, skelbia apie gresiančią, prasidėjusią elektros energetikos sektoriaus krizę, informuoja apie tai regioninių (tiesiogiai sujungtų) valstybių narių kompetentingas institucijas ir Europos Komisiją.

7. Nacionaliniai elektros energetikos sektoriaus krizės scenarijai ir Pasirengimo valdyti riziką elektros energetikos sektoriuje planas atnaujinami kas ketverius metus, nebent dėl svarbių priežasčių, inicijavus Energetikos ministerijai, Tarybai ar perdavimo sistemos operatoriui, juos reikėtų atnaujinti dažniau.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-3139, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15000

DVYLIKTASIS SKIRSNIS
VIEŠIEJI INTERESAI ELEKTROS ENERGETIKOS SEKTORIUJE. ELEKTROS ENERGETIKOS OBJEKTŲ IR ĮRENGINIŲ PROJEKTAVIMAS IR ĮRENGIMAS

Pakeistas skirsnio pavadinimas:
Nr. XIII-262, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05920

74 straipsnis. Viešuosius interesus atitinkančios paslaugos elektros energetikos sektoriuje

1. Vyriausybė, vadovaudamasi viešaisiais interesais elektros energetikos sektoriuje ir užtikrindama konkurencingą viešuosius interesus atitinkančias paslaugas teiksiančių asmenų atrankos procedūrą, vadovaudamasi Vyriausybės nustatyta atrankos procedūrų vykdymo tvarka, gali įpareigoti rinkos dalyvius teikti viešuosius interesus atitinkančias paslaugas elektros energetikos sektoriuje, nediskriminuodama šių rinkos dalyvių jų teisių ar įsipareigojimų požiūriu. Kitų įstatymų nuostatos, reglamentuojančios viešuosius interesus atitinkančias paslaugas elektros energetikos sektoriuje, gali būti taikomos tik tiek, kiek jos neprieštarauja šio įstatymo nuostatoms.

2. Siekiant įgyvendinti valstybės energetikos, ekonominės ir aplinkos apsaugos politikos strateginius tikslus elektros energetikos sektoriuje ir užtikrinti visuomenės interesų įgyvendinimą, Vyriausybė gali įpareigoti rinkos dalyvius teikti šias viešuosius interesus atitinkančias paslaugas elektros energetikos sektoriuje:

1) elektros energijos gamyba naudojant atsinaujinančius energijos išteklius ir šios elektros energijos, kurią gamina rinkos dalyviai, kurių eksploatuojama elektrinė yra mažesnė kaip 500 kW, balansavimas vykdomi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka;

***TAR pastaba**. 74 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatos netaikomos rinkos dalyviams, kurie iki įstatymo Nr. XIII-1891 įsigaliojimo Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis įgijo teisę pasinaudoti fiksuotu elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių tarifu. Šių rinkos dalyvių elektros energijos gamyba naudojant atsinaujinančius energijos išteklius, šios elektros energijos balansavimas ir jos centralizuota prekyba, vykdomi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka, laikomi viešuosius interesus atitinkančiomis paslaugomis.*

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884

2) elektros energijos gamyba elektrinėse, kuriose elektros energija gaminama didelio naudingumo kogeneracijos būdu, kaip tai apibrėžta šio įstatymo 2 straipsnio 3^1 dalyje;

***TAR pastaba.** 74 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatos taikomos tik po įstatymo Nr. XIII-604 įsigaliojimo dienos (2017-11-01) leidimą plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus gavusiems elektros energijos gamintojams ir Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai atlikus konsultacijas su Europos Komisija dėl galimos valstybės pagalbos, kuri turi atitikti 2014 m. birželio 28 d. Europos Komisijos komunikate „2014–2020 m. Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairės“ (2014/C 200/01) numatytus reikalavimus.*

3) elektros energijos gamyba nustatytose elektrinėse, kuriose elektros energijos gamyba būtina elektros energijos tiekimo saugumui užtikrinti;

4) elektros energetikos sistemos rezervų užtikrinimas nustatytose elektrinėse, kurių veikla būtina valstybės energetiniam saugumui užtikrinti;

5) elektros energijos gamybos pajėgumų, strategiškai svarbių elektros energetikos sistemos darbo saugumui ir patikimumui ar valstybės energetinei nepriklausomybei užtikrinti, plėtra;

6) strateginių elektros energetikos sektoriaus projektų, susijusių su energetinio saugumo didinimu, įrengiant jungiamąsias linijas su kitų valstybių narių elektros energetikos sistemomis ir (ar) sujungiant Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemas su kitų valstybių narių elektros energetikos sistemomis, įgyvendinimas;

7) energetikos objektų darbo saugumo užtikrinimo, Ignalinos atominės elektrinės radioaktyviųjų atliekų tvarkymo ir joje panaudoto branduolinio kuro tvarkymo veikla;

8) elektros tinklų operatoriaus atliekamas elektros tinklų optimizavimas, plėtra ir (ar) rekonstravimas, užtikrinantys elektros gamybos naudojant atsinaujinančius energijos išteklius plėtrą.

3. Tvirtindama viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimo apimtis ateinantiems kalendoriniams metams ir nustatydama įpareigojimus teikti viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, Vyriausybė vadovaujasi viešaisiais interesais elektros energetikos sektoriuje ir užtikrina konkurencingą viešuosius interesus atitinkančias paslaugas teiksiančių asmenų atrankos procedūrą. Energetikos ministerija ne rečiau kaip kartą per 5 metus turi atlikti viešuosius interesus atitinkančių paslaugų analizę, kuri, be kita ko, apimtų kiekvienos viešuosius interesus atitinkančios paslaugos turinio, aplinkybių, kuriomis energetikos veikla priskiriama šioms paslaugoms, vertinimą, taip pat paslaugų, kurios yra būtinos viešiesiems poreikiams užtikrinti, galimų finansavimo šaltinių vertinimą ir optimalios paslaugų apimties nustatymą, siekiant mažiausios finansinės naštos vartotojams.

4. Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšos Vyriausybės nustatyta tvarka renkamos iš asmenų, kurie:

1) naudoja elektros energiją ūkiniams poreikiams tenkinti ir kurių elektros energijos gamybos ir (ar) vartojimo įrenginiai prijungti prie elektros tinklų operatoriaus valdomų elektros tinklų;

2) naudoja savo pasigamintą elektros energiją savo ūkiniams poreikiams tenkinti ir kurių elektros energijos gamybos įrenginiai prijungti prie elektros tinklų operatoriaus valdomų elektros tinklų, – už visą savo ir asmenų, iš jų gaunančių elektros energiją tiesioginėmis linijomis, ūkiniams poreikiams tenkinti faktiškai suvartotą elektros energiją;

3) savo ūkiniams poreikiams tenkinti naudoja termofikaciniu režimu kombinuotojo elektros energijos ir šilumos gamybos ciklo elektrinėse pasigamintą elektros energiją ir kurių elektros energijos gamybos įrenginiai prijungti prie elektros tinklų operatoriaus valdomų elektros tinklų, – už jų termofikaciniu režimu kombinuotojo elektros energijos ir šilumos gamybos ciklo elektrinėse pasigamintą ir savo bei asmenų, iš jų gaunančių elektros energiją tiesioginėmis linijomis, ūkiniams poreikiams tenkinti faktiškai suvartotą elektros energiją.

5. Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšos nerenkamos už:

1) gamintojų naudojant atsinaujinančius energijos išteklius pasigamintą ir ūkinei veiklai vykdyti suvartotą elektros energijos kiekį;

2) elektros energiją, būtiną elektros energijos gamybos technologiniam procesui užtikrinti, taip pat už elektros energiją skirtą energijos kaupimo įrenginių, kurių įrengtoji elektrinė galia yra ne mažesnė nei 1 MW, įkrovimui, kada energijos kaupimo įrenginių įkrovimui patiektas elektros energijos kiekis, išskyrus technologinius nuostolius, vėliau yra grąžinamas į operatorių elektros tinklus, o termofikaciniu režimu kombinuotojo elektros energijos ir šilumos gamybos ciklo elektrinėse – už elektros energiją, būtiną bendram elektros energijos ir šilumos gamybos technologiniam procesui užtikrinti;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884

3) elektros energiją, būtiną elektros energijos perdavimo ir skirstymo veiklos technologiniam procesui užtikrinti. Šios energijos metinis kiekis negali būti didesnis už tiems kalendoriniams metams Tarybos konkrečiam skirstomųjų tinklų operatoriui apskaičiuojant elektros energijos skirstymo

paslaugos kainų viršutines ribas naudotą procentinį dydį (normatyvinį arba faktinį, jeigu pastarasis mažesnis);

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

4) elektros energijos kiekį, kuris elektros energiją gaminančio vartotojo buvo patiektas į elektros tinklus ir po to suvartotas savo reikmėms ir ūkio poreikiams;

5) elektros energijos kiekį, kuris buvo pagamintas atsinaujinančių išteklių bendrijai priklausančiuose gamybos įrenginiuose, patiektas į elektros tinklus ir suvartotas atsinaujinančių išteklių energijos bendrijos ir (ar) jos dalyvių reikmėms ir ūkio poreikiams.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

6. Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšos gali būti naudojamos tik šio straipsnio 2 dalyje nustatytoms viešuosius interesus atitinkančioms paslaugoms finansuoti ir viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administravimo sąnaudoms padengti.

7. Rinkos dalyviai viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimo sąnaudų apskaitą tvarko atskirai nuo visų kitų jų vykdomų veiklų sąnaudų apskaitos, vadovaudamiesi Tarybos patvirtintomis apskaitos atskyrimo taisyklėmis.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

8. Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriumi skiriama valstybės tiesiogiai ar netiesiogiai, per kitus asmenis, kontroliuojama energetikos įmonė, atitinkanti šiuos reikalavimus:

1) įmonė privalo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdyti technines priemones ir programinę įrangą, kurių reikia lėšoms administruoti;

2) įmonė privalo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdyti ryšio priemones, kurių reikia pranešimams iš elektros energijos rinkos dalyvių, dalyvaujančių viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teisiniuose santykiuose, gauti ir jiems siųsti;

3) įmonė privalo turėti pakankamą finansinį pajėgumą, būtiną ne mažiau kaip dviejų kalendorinių mėnesių laikotarpio lėšų surinkimo ir išmokėjimo galimiems neatitikimams padengti, įvertinamą pagal jos dvejų paskutinių ataskaitinių metų finansinių ataskaitų (balanso, pelno (nuostolių), pinigų srautų, nuosavo kapitalo pokyčių ataskaitos, aiškinamojo rašto ir audito išvados, jeigu auditas buvo atliktas) duomenis, kai įmonė vykdė ūkinę komercinę veiklą, arba planuojamos veiklos prognozuojamus finansinius duomenis, kai įmonė nevykdė ūkinės komercinės veiklos;

4) įmonė privalo turėti darbuotojų lėšų administravimo veiklai vykdyti ir ataskaitoms rengti, atskirai vykdomos veiklos apskaitai tvarkyti, elektros energijos rinkos dalyviams, dalyvaujantiems viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teisiniuose santykiuose, informuoti ir konsultuoti, skundams dėl vykdomos veiklos sąlygų nagrinėti;

5) įmonė negali būti viešuosius interesus atitinkančias paslaugas teikiančiu asmeniu;

6) įmonė, kurią valstybė kontroliuoja netiesiogiai, per kitus asmenis, privalo atitikti valdymo diferencijavimo principus – viena energetikos įmonė ar kelios tame pačiame energetikos sektoriuje veikiančios įmonės negali turėti daugiau kaip 3/4 balsų, suteikiančių teisę priimti sprendimus dėl administratoriaus valdymo ir veiklos teisės aktų nustatyta tvarka;

7) įmonės vadovas turi būti nepriekaištingos reputacijos ir turėti pakankamą patirtį, kad būtų užtikrintas patikimas ir skaidrus lėšų administravimas. Įmonės vadovas negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu jis neatitinka Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme nustatytų nepriekaištingos reputacijos kriterijų.

9. Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratorius privalo užtikrinti viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administravimą mažiausiomis sąnaudomis ir skaidriai. Esant numatytiems aplinkybių, kurios daro įtaką asmens atitikties viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriui keliamiems reikalavimams, pasikeitimams ar jiems įvykus, kai to iš anksto

nebuvo galima numatyti, viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratorius privalo nedelsdamas, ne vėliau kaip 5 darbo dienas, apie šiuos pasikeitimus raštu pranešti Energetikos ministerijai. Nustačiusi, kad viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratorius neatitinka šio straipsnio 8 dalyje nustatytų reikalavimų ar nesilaiko šiame straipsnyje nustatytų jo veiklos sąlygų, Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo, Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimo tvarkos aprašo, Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administravimo tvarkos aprašo, Atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo energijai gaminti skatinimo tvarkos aprašo ir kitų viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriaus veiklą reglamentuojančių teisės aktų, Energetikos ministerija įspėja viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratorių apie galimą teisės vykdyti veiklą atėmimą ir nustato ne ilgesnį kaip 2 mėnesių terminą veiklos trūkumams pašalinti. Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriui per nustatytą terminą nepašalinus veiklos trūkumų, Energetikos ministerija organizuoja naujo administratoriaus atranką ir paskyrimą. Ankstesnis viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratorius vykdo funkcijas tol, kol bus paskirtas naujas administratorius.

10. Šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytų įrenginių ir jų pagamintos elektros energijos, asmenų savo ūkiniams poreikiams suvartotos ir asmenų, iš gamintojų gaunančių elektros energiją tiesioginėmis linijomis, ūkiniams poreikiams suvartotos elektros energijos kiekio kontrolę atlieka Taryba.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

11. Šio straipsnio 2 dalies 4 punkte nustatyta viešuosius interesus atitinkanti paslauga yra skirta saugiam ir patikimam elektros energetikos sistemos veikimui, Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatyme įtvirtintos nacionaliniam saugumui ir elektros energijai gaminti skirtos infrastruktūros funkcionavimui užtikrinti ir galimiems elektros energijos pasiūlos didmeninėje elektros energijos rinkoje trūkumams pašalinti.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

12. Asmuo ar asmenys, kurie yra įpareigoti teikti šio straipsnio 2 dalies 4 punkte nustatytą viešuosius interesus atitinkančią paslaugą, šiai paslaugai teikti Vyriausybės nustatyto dydžio elektros energijos gamybos pajėgumus ar dalį jų gali naudoti tik elektros energetikos sistemos adekvatumui užtikrinti ir elektros energijos biržos ir (ar) perdavimo sistemos operatoriui pateikus informaciją apie elektros energijos pasiūlos didmeninėje elektros energijos rinkoje trūkumą privalo užtikrinti Vyriausybės nustatyto dydžio elektros energijos gamybos pajėgumų prieinamumą elektros energijos pasiūlos trūkumui padengti. Susidarius elektros energijos gamybos pajėgumų trūkumui elektros energijos rinkoje ir (ar) esant nepakankamam jungiamųjų linijų pralaidumui, kada negali būti patenkinamas visas elektros energijos vartojimo poreikis ir nėra kitų patikimų šaltinių užtikrinti sistemos gamybos ir vartojimo balansą, perdavimo sistemos operatorius kreipiasi į asmenį ar asmenis, kurie yra įpareigoti teikti šio straipsnio 2 dalies 4 punkte nustatytą viešuosius interesus atitinkančią paslaugą, kad jie, įvertinę visas elektros energijos gamybos sąnaudas, išskyrus pelno normą (maržą), privalo pateikti ne mažesnės, negu apibrėžta įrenginio technologinėse charakteristikose, minimalios gamybos apimties pasiūlymus dėl elektros energijos pardavimo kitos paros prekybos elektros energijos biržoje. Be to, asmuo ar asmenys, kurie yra įpareigoti teikti šio straipsnio 2 dalies 4 punkte nustatytą viešuosius interesus atitinkančią paslaugą, gali teikti pasiūlymus ir dėl reguliavimo elektros energijos pardavimo.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

74[1] straipsnis. Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kaina

1. Taryba, atsižvelgdama į šio straipsnio nuostatas, nustato viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainą ir ją sudarančių atskirų sudedamųjų dalių kainas pagal šio įstatymo 74 straipsnio 2 dalyje nustatytą viešuosius interesus atitinkančių paslaugų sąrašą.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

2. Vartotojai, atitinkantys šio straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, iki kiekvienų metų liepos 1 dienos už vartotojo suvartotą elektros energijos kiekį, viršijantį 1 GWh per praėjusius kalendorinius metus, turi teisę Vyriausybės nustatyta tvarka už praėjusius kalendorinius metus susigrąžinti 85 procentus sumokėtos Tarybos nustatytos viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainos dalies, susijusios su elektros energijos gamyba naudojant atsinaujinančius energijos išteklius.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainos dalies susigrąžinimo tvarka, viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainos dalies administravimo ir elektros energijos naudojimo intensyvumo bendrojoje pridėtinėje vertėje apskaičiavimo tvarka taikoma vartotojams, kurie atitinka šiuos reikalavimus:

1) pagrindinę veiklą vykdo Vyriausybės patvirtintuose elektros energiją intensyviai naudojančiuose sektoriuose, kaip jie apibrėžti 2014 m. birželio 28 d. Europos Komisijos komunikato „2014–2020 m. Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairės“ (2014/C 200/01) 3 priede. Vyriausybė nustato kitus sektorius, kaip jie apibrėžti 2014 m. birželio 28 d. Europos Komisijos komunikato „2014–2020 m. Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairės“ (2014/C 200/01) 5 priede, kuriuose pagrindinę veiklą vykdantiems vartotojams taikoma šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, jeigu jų elektros energijos naudojimo intensyvumas yra ne mažesnis kaip 20 procentų bendrosios pridėtinės vertės;

2) per kalendorinius metus suvartoja ne mažiau kaip 1 GWh elektros energijos;

3) neturi pradelstų mokėjimų viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriui už viešuosius interesus atitinkančias paslaugas;

4) Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatymo nustatyta tvarka pateikia energijos vartojimo audito ataskaitą ir sudaro šio straipsnio 5 dalyje nurodytą sutartį su Energetikos ministerijos įgaliota institucija ar įstaiga, kuria įsipareigoja pateikti energijos vartojimo audito ataskaitą ne rečiau kaip kas 4 metai po anksčiau atlikto energijos vartojimo audito, ir numato šio straipsnio 5 dalyje nurodytų energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonių diegimo tvarką;

5) yra įsidiegę energijos vartojimo audito ataskaitoje nurodytas geriausias esamas energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones arba jas diegia šio straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka;

6) nėra priskiriami sunkumų patiriančios įmonės kategorijai, kaip tai apibrėžta 2004 m. spalio 1 d. Europos Komisijos komunikate „Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti“ (2004/C 244/02);

7) jiems nėra išduotas vykdomasis raštas sumoms išieškoti pagal Europos Komisijos sprendimą, kuriame valstybės pagalba skelbiama neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka. Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainos dalies susigrąžinimo tvarka negali būti taikoma tol, kol nebus sugrąžinta neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka gauta valstybės pagalba.

4. Vartotojų atitikties šio straipsnio 3 dalyje nustatytiems reikalavimams vertinimą atlieka Energetikos ministerijos įgaliota institucija ar įstaiga Vyriausybės nustatyta tvarka.

5. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus atitinkantys vartotojai, kurie nėra įsidiegę energijos vartojimo audito ataskaitoje nurodytų geriausių esamų energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonių ir kuriems atliktose energijos vartojimo audito ataskaitose nustatytos rekomendacijos dėl energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonių, gali pasinaudoti šio straipsnio 2 dalyje nustatyta teise, jeigu su Energetikos ministerijos įgaliota institucija ar įstaiga sudaro sutartį, kuria įsipareigoja geriausioms esamoms energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonėms įsidiegti per 4 metų laikotarpį nuo sutarties sudarymo skirti ne mažiau kaip 75

procentus šio straipsnio 2 dalies pagrindu galimos susigrąžintos sumos ir ne mažiau kaip pusę jos investuoti per laikotarpio pirmuosius 2 metus.

6. Vartotojai, neatitinkantys nors vieno iš šio straipsnio 3 dalyje numatytų reikalavimų, ir (ar) vartotojai, kurie šio straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka neįsidiegia geriausių esamų energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonių, moka visą pagal šio straipsnio 1 dalį Tarybos nustatytą viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainą. Vartotojai privalo Energetikos ministerijos įgaliotai institucijai ar įstaigai per 60 kalendorinių dienų nuo jos pareikalavimo grąžinti šio straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka geriausioms esamoms energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonėms diegti skirtą, bet nepanaudotą viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų dalį.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

7. Elektros energiją intensyviai naudojančių sektorių sąrašą, sektorių, kuriuose veikiantiems vartotojams taip pat taikoma šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, sąrašą, pagal šį straipsnį nustatytos viešuosius interesus atitinkančių paslaugų kainos dalies administravimo, susigrąžinimo ir elektros energijos naudojimo intensyvumo bendrojoje pridėtinėje vertėje apskaičiavimo, kuriuos atlieka Energetikos ministerijos įgaliota institucija ar įstaiga, tvarką nustato Vyriausybė.

TAR pastaba. *74[1] straipsnio nuostatos taikomos gavus Europos Komisijos pritarimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 3 dalies nuostatas, bet ne anksčiau kaip 2019 m. sausio 1 d.*

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

75 straipsnis. Žemės naudojimas elektros energetikos objektams

1. Elektros energetikos objektai ir įrenginiai, išskyrus nurodytus šio straipsnio 2 dalyje, statomi Statybos įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyti elektros energetikos objektai ir įrenginiai projektuojami, įrengiami ir informacija apie įrengtus objektus ir įrenginius (techniniai ir buvimo vietos duomenys) skelbiama viešai Energetikos ministerijos nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-262, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05920

2. Elektros energijos persiuntimui skirtos žemosios ir vidutinės įtampos elektros oro linijos, oro kabelių linijos, požeminių ir povandeninių kabelių linijos ir jų technologiniai priklausiniai, įskaitant transformatorines ir transformatorių pastotes ir jose įrengtus įrenginius, požeminių kabelių kanalus, linijas laikančias atramas ir kitus technologinius priklausinius, taip pat vartotojo elektros įrenginiai, laikomi kilnojamaisiais daiktais, išskyrus elektros energetikos objektus, kurie pagal Statybos įstatymą laikytini pastatais.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

3. Elektros energetikos objektų ir įrenginių, esančių elektros energetikos objektus ir įrenginius valdančiai elektros energetikos įmonei nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais nepriklausančioje žemėje ar kituose nekilnojamuosiuose daiktuose, eksploatavimui, aptarnavimui, remontui, techninei priežiūrai, rekonstravimui, modernizavimui ir (ar) naudojimui užtikrinti šiuo įstatymu nustatomi žemės ir kitų nekilnojamųjų daiktų servitutai šių objektų ir įrenginių nustatytų (nustatomų) apsaugos zonų ribose. Tinklų operatoriai tiesti perdavimo, skirstomuosius tinklus ar įrengti kitus elektros įrenginius tinklų operatoriui nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais nepriklausančioje žemėje ar kituose nekilnojamuosiuose daiktuose turi teisę tik įstatymų nustatyta tvarka su žemės ar kito nekilnojamojo turto savininku išsprendę žemės ar kito nekilnojamojo turto naudojimo klausimą. Tinklų operatoriai, sudarę sutartis su žemės ar kito nekilnojamojo turto savininkais dėl žemės ar kito nekilnojamojo turto servitutų nustatymo elektros tinklams įrengti ir (ar) elektros tinklų apsaugos zonoms nustatyti (kai įstatymuose nurodyta, kad privaloma gauti žemės savininko, valstybinės ar savivaldybės žemės patikėtinio rašytinį sutikimą dėl šių zonų

nustatymo) tinklų operatoriams nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais nepriklausančioje žemėje ar kituose nekilnojamuosiuose daiktuose, žemės ar kitų nekilnojamųjų daiktų savininkams išmoka vienkartines kompensacijas nuostoliams dėl servituto nustatymo ar nuostoliams, patiriamiems dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo šioje dalyje nurodytų elektros tinklų apsaugos zonose, atlyginti. Šių nuostolių dydžiai apskaičiuojami pagal atitinkamas Vyriausybės patvirtintas metodikas. Kai toje pačioje teritorijoje (jos dalyje) atsiranda nuostoliai dėl tų pačių ar skirtingų apribojimų taikymo arba kai nuostoliai dėl anksčiau šiai teritorijai (jos daliai) nustatytų apribojimų taikymo buvo atlyginti, kompensacija atitinkamai mažinama sutampančių arba atlygintų nuostolių dalimi. Žemės ar kitų nekilnojamųjų daiktų savininkams atlyginama sunaikintų sodinių, pasėlių, iškirsto miško rinkos vertė bei nuostoliai, atsiradę dėl galimybės naudoti žemės sklypą, jo dalį ar kitą nekilnojamąjį turtą pagal pagrindinę žemės ar kito nekilnojamojo turto naudojimo paskirtį praradimo.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-2173, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09945

4. Tinklų operatoriai turi teisę nekliudomi prieiti, privažiuoti ar kitaip patekti prie jiems priklausančių ar jų eksploatuojamų elektros tinklų, esančių kito žemės ar kito nekilnojamojo daikto savininko ar naudotojo teritorijoje, teisės aktų nustatyta tvarka atlikti jų remonto, techninės priežiūros, eksploatavimo, medžių ir krūmų kirtimo (dėl iškirstos medienos naudojimo sprendžia žemės savininkai), rekonstravimo ar modernizavimo darbus, taip pat įrengti naujus elektros energetikos objektus, neišplečiant esamų apsaugos zonų ribų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Nr. XIII-2173, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09945

5. Tinklų operatorių vykdomą veiklą elektros tinklų apsaugos zonose, jose esančių proskynų plotį, mažiausius leistinus atstumus nuo elektros tinklų iki statinių, žemės ir vandens paviršiaus nustato energetikos ministro patvirtintos elektros tinklų apsaugos taisyklės ir elektros įrenginių įrengimo taisyklės.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2173, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09945

6. *Neteko galios nuo 2017-11-01*.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305

7. Žala, kurią dėl naujų perdavimo ar skirstomųjų tinklų tiesimo ir kitų elektros įrenginių įrengimo bei elektros energetikos asmenų veiklos aptarnaujant šiuos elektros tinklus ir įrenginius patiria žemės savininkas ar jos naudotojas, turi būti atlyginta įstatymų nustatyta tvarka.

8. Jeigu nustačius žemės servitutus naujiems perdavimo ar skirstomiesiems tinklams tiesti ar kitiems elektros įrenginiams įrengti iš esmės apribojamas naudojimasis žemės sklypu ir šį apribojimą patvirtina Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka sudaryta komisija, perdavimo sistemos operatorius ar skirstomųjų tinklų operatorius žemės sklypo savininko reikalavimu privalo įstatymų nustatyta tvarka išpirkti tokį žemės sklypą kartu su jame esančiu nekilnojamuoju turtu.

75[1] straipsnis. Teisė būti kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių projektuotoju. Projektuotojo teisės ir pareigos

1. Būti kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių, nurodytų šio įstatymo 75 straipsnio 2 dalyje, projektuotoju turi teisę:

1) Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, turintys ne mažiau negu vieną šios dalies 2 punkte nurodytus reikalavimus atitinkantį darbuotoją;

2) Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės fizinis asmuo, įgijęs ne žemesnį kaip aukštąjį koleginį arba jam prilygintą inžinerijos mokslų studijų krypčių grupės elektros inžinerijos krypties išsilavinimą.

2. Kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių projektuotojas privalo:

1) užsakovo pavedimu, vadovaudamasis šio įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatomis, parengti kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projektą;

2) pasirašyti kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projektą (privalo pasirašyti juridinio asmens vadovas ar jo įgaliotas kitas darbuotojas ir projektą rengęs darbuotojas, o kai projektuotojas yra fizinis asmuo, – tik šis asmuo), tuo prisiimdamas atsakomybę, kad kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projektas atitinka teisės aktų nuostatas;

3) teisės aktų nustatyta tvarka suderinti kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projektą su kompetentingomis institucijomis ir (ar) asmenimis, išspręsti kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimui reikalingos žemės naudojimo klausimą šiame įstatyme nurodytais būdais ir sąlygomis, parengti visus kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimui būtinus dokumentus;

4) pataisyti kilnojamų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projektą pagal užsakovo pastabas, jeigu jos neprieštarauja teisės aktų reikalavimams;

5) pataisyti kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projektą pagal šį projektą derinančių institucijų, subjektų (jų padalinių) pastabas;

6) pagal sutartį atlikti kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projekto vykdymo priežiūrą;

7) jeigu kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo darbai atliekami pažeidžiant kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projektą, nedelsdamas informuoti užsakovą, o tais atvejais, kai nustatoma avarijos grėsmė, – užsakovą ir Tarybą.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

3. Kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių projektuotojas turi teisę kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo metu įrengimo vietoje patikrinti, kaip laikomasi kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projekto sprendinių.

4. Kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių projektuotojas turi ir kitų teisių ir pareigų, numatytų Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – Civilinis kodeksas) ir kituose įstatymuose.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-262, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05920

75^2 straipsnis. Teisė būti kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo rangovu. Rangovo teisės ir pareigos

1. Būti kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių, nurodytų šio įstatymo 75 straipsnio 2 dalyje, išskyrus vartotojo elektros įrenginius, įrengimo rangovu turi teisę Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, turintys Tarybos Energetikos įstatymo nustatyta tvarka išduotą elektros įrenginių įrengimo veiklos atestatą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

2. Būti šio įstatymo 75 straipsnio 2 dalyje nurodytų vartotojo elektros įrenginių, išskyrus vartotojo elektros įrenginius ypatinguosiuose statiniuose, įrengimo rangovu turi teisę Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės fizinis asmuo ir juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, turintys Tarybos Energetikos įstatymo nustatyta tvarka išduotą elektros įrenginių įrengimo veiklos atestatą.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

3. Įrengti šio įstatymo 75 straipsnio 2 dalyje nurodytus vartotojo elektros įrenginius statiniuose turi teisę Statybos įstatyme nurodyti asmenys, kuriems suteikta teisė būti ypatingųjų statinių statybos rangovais ir vykdyti statinio elektros inžinerinių sistemų įrengimo darbus.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

4. Kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo rangovas privalo:
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

1) vykdyti kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo darbus pagal kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projektą, šio įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatas;

2) pagal rangos sutartį iš užsakovo gavęs kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projektą, nuvykti į elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo vietą, įvertinti projekto sprendinių įgyvendinimo galimybes ir prireikus pateikti pastabas užsakovui dėl projekto sprendinių įgyvendinimo. Jeigu per rangos sutartyje nustatytą terminą kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo rangovas pastabų nepateikia, laikoma, kad kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projekte nurodyti sprendiniai galimi įgyvendinti;

3) vykdyti viešojo administravimo subjektų, atliekančių kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo valstybinę priežiūrą, reikalavimus;

4) užtikrinti darbuotojų saugą ir sveikatą, gaisrinę saugą ir aplinkos apsaugą kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo vietoje bei įrengiamame elektros energetikos objekte ar įrenginyje, taip pat gretimos aplinkos bei gamtos ir nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugą, kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo vietoje ir šalia jos esančių žmonių apsaugą nuo įrengimo darbų keliamo pavojaus;

5) prieš pradėdamas žemės darbus inžinerinių tinklų, susisiekimo komunikacijų ir kitų objektų apsaugos zonose, teisės aktų nustatyta tvarka gauti savivaldybės leidimą (rašytinį pritarimą) žemės darbams vykdyti, gauti žemės darbų vykdymo vietoje esančių požeminių statinių, susisiekimo komunikacijų, kitų inžinerinių tinklų savininkų (naudotojų, valdytojų) rašytinius sutikimus, teisės aktuose nustatytais atvejais organizuoti inžinerinių tinklų savininkų (naudotojų, valdytojų) atstovų dalyvavimą vykdant žemės darbus;

6) gauti skirstomųjų tinklų operatoriaus leidimą, suteikiantį teisę vykdyti darbus skirstomųjų tinklų operatoriaus elektros įrenginiuose.

5. Kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo rangovas turi teisę:
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

1) pasitelkti savo prievolėms įvykdyti kitus asmenis (subrangovus), jeigu kiti įstatymai ar rangos sutartis nenustato, kad užduotį privalo įvykdyti pats rangovas;

2) gauti iš užsakovo kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo projektą.

6. Kilnojamųjų elektros energetikos objektų ir įrenginių įrengimo rangovas turi ir kitų teisių ir pareigų, numatytų Civiliniame kodekse ir kituose įstatymuose.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-262, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05920

TRYLIKTASIS SKIRSNIS
TARPTAUTINIS BENDRADARBIAVIMAS

76 straipsnis. Bendradarbiavimas su užsienio valstybių nacionalinėmis reguliavimo institucijomis elektros energetikos sektoriuje

1. Taryba bendradarbiauja su užsienio valstybių nacionalinėmis energetikos sektoriaus reguliavimo institucijomis:

1) skatinant nacionalinės rinkos integravimą Europos Sąjungos ir regionų lygmeniu ir siekiant sujungti nacionalinius elektros tinklus su užsienio valstybių elektros tinklais;

2) užtikrinant, kad perdavimo sistemos operatorius turėtų vieną ar daugiau regionų lygmeniu integruotų pajėgumų paskirstymo ir elektros tinklo saugumo užtikrinimo sistemų, apimančių vieną ar daugiau valstybių narių;

3) rengiant eksploatacines priemones, skirtas optimalaus elektros tinklo valdymo sąlygoms sudaryti;

4) skatinant bendros elektros biržos kūrimą;

5) skatinant tarpvalstybinių pajėgumų paskirstymą ir elektros tinklo saugumo užtikrinimo sistemų sukūrimą;

6) sudarant sąlygas tinkamam sujungimo pajėgumų, įskaitant naujas jungiamąsias linijas, lygiui užtikrinti, siekiant plėtoti veiksmingą konkurenciją ir gerinti tiekimo saugumą nediskriminuojant valstybių narių tiekėjų;

7) koordinuojant visų elektros tinklo kodeksų atitinkamiems perdavimo sistemos operatoriams ir kitiems rinkos dalyviams rengimą;

8) koordinuojant perkrovos valdymo taisyklių rengimą;

9) kitais elektros energetikos sektoriaus reguliavimo tikslais.

2. Taryba gali sudaryti bendradarbiavimo elektros energetikos sektoriuje susitarimus su kitų valstybių nacionalinėmis energetikos sektoriaus reguliavimo institucijomis, pagal kompetenciją dalyvauti tarptautinių ir regioninių organizacijų, asociacijų, komitetų, komisijų ir darbo grupių veikloje.

3. Taryba pagal kompetenciją atstovauja Lietuvos Respublikai Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros, veikiančios pagal Reglamentą (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantį Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą, veikloje.

4. Taryba, bendradarbiaudama su Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra ir užsienio valstybių nacionalinėmis energetikos sektoriaus reguliavimo institucijomis, keičiasi informacija, reikalinga Tarybos veiklos tikslams pasiekti. Taryba užtikrina gautos informacijos konfidencialumą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

77 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus bendradarbiavimas su užsienio valstybių perdavimo sistemos operatoriais

1. Perdavimo sistemos operatorius bendradarbiauja su užsienio valstybių perdavimo sistemos operatoriais siekiant sukurti konkurencingą elektros energijos vidaus rinką:

1) spręsdamas tarpvalstybinius elektros energetikos sektoriaus klausimus;

2) derindamas techninius elektros energijos perdavimo reikalavimus;

3) kitais elektros energetikos sistemos valdymo ir organizavimo tikslais.

2. Perdavimo sistemos operatorius, atlikdamas jam pavestas funkcijas, gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus su kitų valstybių perdavimo sistemos operatoriais, reguliavimo institucijomis, pagal kompetenciją dalyvauti tarptautinių ir regioninių organizacijų, asociacijų, komitetų, komisijų ir darbo grupių veikloje.

3. Lietuvos Respublikos perdavimo sistemos operatorius dalyvauja Europos elektros energijos perdavimo sistemos operatorių tinklo, veikiančio pagal Reglamentą (EB) Nr. 714/2009, veikloje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

KETURIOLIKTASIS SKIRSNIS
SKUNDŲ NAGRINĖJIMAS IR ATSAKOMYBĖ

78 straipsnis. Ginčų sprendimas ne teismo tvarka. Skundų nagrinėjimas

1. Vartotojų ir elektros energetikos įmonių ginčai nagrinėjami Energetikos įstatyme nustatyta tvarka.

2. Taryba išankstine privaloma ne teismo tvarka nagrinėja ginčus tarp asmenų ir perdavimo sistemos operatoriaus, kurie kyla dėl:

1) asmenų nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomų ir (ar) sutelktų pajėgumus užtikrinančių įrenginių atitikties Pajėgumų aukcionų nuostatuose nurodytiems techniniams reikalavimams;

2) pajėgumų užtikrinimo prievolės vykdymo sutarties sudarymo ar atsisakymo ją sudaryti, jos vykdymo ir (ar) nutraukimo.

3. Tarybos sprendimai, priimti išnagrinėjus asmenų ir perdavimo sistemos operatorių ginčus, įsigalioja ir yra privalomi vykdyti, jeigu nė viena ginčo šalis per 30 dienų nuo Tarybos sprendimo dėl ginčo priėmimo nepareiškia ieškinio bendrosios kompetencijos teisme Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka, prašydama nagrinėti ginčą iš esmės. Kreipimasis į bendrosios kompetencijos teismą po Tarybos sprendimo dėl ginčo priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

4. Asmenų skundai nagrinėjami Energetikos įstatyme nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-2090, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19368
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237

79 straipsnis. Atsakomybė

Asmenys, nesilaikantys ar nevykdantys šio įstatymo reikalavimų, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

PENKIOLIKTASIS SKIRSNIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

80 straipsnis. *Neteko galios nuo 2019-07-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

81 straipsnis. *Neteko galios nuo 2019-07-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

82 straipsnis. *Neteko galios nuo 2019-07-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

83 straipsnis. *Neteko galios nuo 2019-07-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

84 straipsnis. *Neteko galios nuo 2019-07-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168

85 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 27 straipsnis įsigalioja 2013 m. kovo 3 d.

2. Šio įstatymo 53 straipsnio 1 dalis taikoma perdavimo sistemos operatoriaus veiklos

atskyrimui iki visiško perdavimo sistemos operatoriaus atskyrimo nuo vertikaliai integruotos įmonės šio įstatymo 53 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytomis sąlygomis.

3. Naujos branduolinės (atominės) elektrinės, nurodytos Branduolinės (atominės) elektrinės įstatyme, projektą ir su juo susijusius klausimus reglamentuoja Branduolinės (atominės) elektrinės įstatymas. Šio įstatymo normos santykiams, susijusiems su naujos branduolinės (atominės) elektrinės projektu ir su juo susijusiais klausimais, taikomos tiek, kiek jų nereglamentuoja Branduolinės (atominės) elektrinės įstatymas.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XI-2086, 2012-06-21, Žin., 2012, Nr. 76-3930 (2012-06-30), i. k. 1121010ISTA0XI-2086

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS VALDAS ADAMKUS

Lietuvos Respublikos elektros
energetikos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/77/EB dėl elektros, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, skatinimo elektros energijos vidaus rinkoje su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB.

2. 2003 m. lapkričio 11 d. Komisijos sprendimas 2003/796/EB dėl Europos elektros energijos ir dujų reguliavimo grupės įsteigimo.

3. 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1364/2006/EB, nustatantis gaires transeuropiniams energetikos tinklams ir panaikinantis Sprendimą 96/391/EB ir Sprendimą Nr. 1229/2003/EB.

4. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičianti bei vėliau panaikinanti Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB.

5. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB.

6. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantis Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą.

7. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 714/2009 dėl prieigos prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo sąlygų, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1228/2003.

8. 2010 m. birželio 24 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos Sąjungoje ir dėl Reglamento (EB) Nr. 736/96 panaikinimo.

9. 2010 m. rugsėjo 21 d. Komisijos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 833/2010, kuriuo įgyvendinamas Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos Sąjungoje.

10. 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/94/ES dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo.

11. 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB.

12. 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/941 dėl pasirengimo valdyti riziką elektros energijos sektoriuje, panaikinantis Direktyvą 2005/89/EB.

Papildyta punktu:
Nr. XIII-3139, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15000

13. 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/943 dėl elektros energijos vidaus rinkos.

Papildyta punktu:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237
Punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-3139, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15000

14. 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/944 dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES.

Punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237
Nr. XIII-3139, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15000

Priedo pakeitimai:
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. IX-97, 2000-12-20, Žin., 2000, Nr. 113-3606 (2000-12-30), i. k. 1001010ISTA000IX-97
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 2, 7, 8, 13, 16, 17, 18, 20, 21, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 38, 39, 45, 46, 47 straipsnių pakeitimo įstatymas

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. IX-408, 2001-06-26, Žin., 2001, Nr. 56-1983 (2001-06-30), i. k. 1011010ISTA00IX-408
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 31, 46, 47 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. IX-2307, 2004-07-01, Žin., 2004, Nr. 107-3964 (2004-07-10), i. k. 1041010ISTA0IX-2307
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo pakeitimo įstatymas

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-131, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-353 (2009-01-27), i. k. 1091010ISTA00XI-131
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 39 straipsnio pakeitimo įstatymas

5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-198, 2009-03-19, Žin., 2009, Nr. 38-1437 (2009-04-04), i. k. 1091010ISTA00XI-198
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 2, 5, 6, 43, 44 ir 48 straipsnių pakeitimo įstatymas

6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-345, 2009-07-15, Žin., 2009, Nr. 91-3912 (2009-07-31), i. k. 1091010ISTA00XI-345
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 42, 44 straipsnių papildymo ir pakeitimo įstatymas

7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-641, 2009-12-22, Žin., 2009, Nr. 154-6962 (2009-12-28), i. k. 1091010ISTA00XI-641
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 2, 5, 6, 10, 14, 22, 23, 24, 25, 28, 32, 36, 38, 39, 41, 43, 44, 45 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 42-1 straipsniu įstatymas

8.
Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, Nutarimas
2010-09-29, Žin., 2010, Nr. 117-5967 (2010-10-02), i. k. 1101000NUTARG108199
Dėl Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo (2004 m. liepos 1 d. redakcija) atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai

9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1919, 2012-01-17, Žin., 2012, Nr. 17-752 (2012-02-07), i. k. 1121010ISTA0XI-1919
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo pakeitimo įstatymas

10.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-2086, 2012-06-21, Žin., 2012, Nr. 76-3930 (2012-06-30), i. k. 1121010ISTA0XI-2086
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 85 straipsnio papildymo įstatymas

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-2095, 2012-06-21, Žin., 2012, Nr. 76-3938 (2012-06-30), i. k. 1121010ISTA0XI-2095
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 16 straipsnio pakeitimo įstatymas

12.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-171, 2013-01-17, Žin., 2013, Nr. 12-562 (2013-02-01), i. k. 1131010ISTA0XII-171
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 16 straipsnio pakeitimo įstatymas

13.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-774, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03219
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 9, 30, 31, 33, 49, 57 ir 67 straipsnių pakeitimo

14.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1534, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21291
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 9 ir 67 straipsnių pakeitimo įstatymas

15.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1665, 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-20, i. k. 2015-07656
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 16, 18, 20, 70 straipsnių pakeitimo ir 21 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas

16.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2090, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19368
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 78 straipsnio pakeitimo įstatymas

17.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2704, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26485
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 7, 22, 31, 35, 39, 51, 59, 67, 69 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymas

18.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-262, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05920
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 75 straipsnių, dvyliktojo skirsnio pavadinimo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 75-1, 75-2 straipsniais įstatymas

19.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-554, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12057
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 6, 9, 55 ir 67 straipsnių pakeitimo įstatymas

20.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-604, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12305
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 16, 18, 31, 34, 39, 40, 41, 43, 44, 49, 51, 52, 58, 67, 70, 71, 72, 74, 75 straipsnių ir priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 39-1 straipsniu įstatymas

21.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-614, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12337
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 16 straipsnio pakeitimo įstatymas

22.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-710, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18145
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 9, 16 ir 17 straipsnių pakeitimo įstatymas

23.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-996, 2018-01-12, paskelbta TAR 2018-01-23, i. k. 2018-01008
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 27 straipsnio pakeitimo įstatymas

24.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1079, 2018-04-12, paskelbta TAR 2018-04-24, i. k. 2018-06509
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 67 straipsnio pakeitimo įstatymas

25.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1456, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11769
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 12, 15, 23, 38, 39, 39-1, 40, 41, 43, 44, 46, 51, 58, 61, 67, 68, 69, 74, 75, 75-2 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 74-1 straipsniu įstatymas

26.
Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, Nutarimas
Nr. KT24-N14/2018, 2018-12-21, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21226
Dėl Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo 16 straipsnio 6 dalies 1 punkto, 7 dalies, 24 dalies 2 punkto atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai

27.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1891, 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21884
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 16, 22, 34, 40, 46, 67, 74 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 21-1 straipsniu įstatymas

28.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1627, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18860
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 9, 15, 16, 56 ir 68 straipsnių pakeitimo įstatymas

29.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1970, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03168
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 pakeitimo įstatymas

30.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2201, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09724
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 16 ir 67 straipsnių pakeitimo įstatymas

31.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2215, 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10322
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 20, 67, 68, 69, 71 ir 72 straipsnių pakeitimo įstatymas

32.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2173, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09945
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 75 straipsnio pakeitimo įstatymas

33.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2706, 2019-12-19, paskelbta TAR 2019-12-30, i. k. 2019-21553
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 15 ir 16 straipsnių pakeitimo įstatymas

34.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2868, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09587

Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 7, 9, 16, 17, 20, 21-1, 22, 31, 39, 41, 48, 49, 51, 69, 71, 74 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 46-1 ir 71-1 straipsniais įstatymas

35.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2900, 2020-05-07, paskelbta TAR 2020-05-14, i. k. 2020-10395
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 7, 9, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 49, 51, 52, 59, 60, 61, 67 ir 68 straipsnių pakeitimo įstatymas

36.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3017, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13234
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 9, 12, 16, 17, 30, 31, 33, 35, 39-1, 41, 59, 69 straipsnių ir priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 61-1 straipsniu įstatymas

37.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3020, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13237
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 2, 6, 7, 9, 18, 31, 33, 78 straipsnių, priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo dešimtuoju-1 skirsniu įstatymas

38.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3139, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15000
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 3, 6, 7 straipsnių, vienuoliktojo skirsnio pavadinimo ir priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 73-1 straipsniu įstatymas

39.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3336, 2020-10-20, paskelbta TAR 2020-10-26, i. k. 2020-22203
Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 9, 39, 67 ir 75 straipsnių pakeitimo įstatymas

Suvestinė redakcija nuo 2020-07-04 iki 2022-12-31

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2000, Nr. 89-2743, i. k. 1001010ISTAIII-1973

Nauja įstatymo redakcija nuo 2011-08-01:
Nr. XI-1564, 2011-06-30, Žin., 2011, Nr. 87-4186 (2011-07-14)

LIETUVOS RESPUBLIKOS GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMAS

2000 m. spalio 10 d. Nr. VIII-1973
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato su gamtinių dujų perdavimu, skirstymu, laikymu, skystinimu, tiekimu, suskystintų gamtinių dujų (toliau – SGD) pakartotiniu dujinimu ir SGD perkrova susijusius santykius. Šiame įstatyme įtvirtinamos taisyklės, susijusios su gamtinių dujų sektoriaus organizavimu ir funkcionavimu, gamtinių dujų patekimu į rinką, taip pat gamtinių dujų perdavimo, skirstymo, laikymo, SGD pakartotinio dujinimo ir tiekimo licencijų, licencijų verstis rinkos operatoriaus veikla išdavimo kriterijai ir tvarka. Šis įstatymas taip pat nustato priemones, skirtas tinkamam gamtinių dujų tiekimo patikimumo lygiui užtikrinti ir bendrajai Europos Sąjungos vidaus rinkai kurti. Šio įstatymo nuostatos, taikomos veiklai, susijusiai su gamtinėmis dujomis, įskaitant SGD, taip pat nediskriminuojant taikomos ir veiklai, susijusiai su biodujomis, iš biomasės pagamintomis dujomis ar kitų rūšių dujomis, jeigu tik šias dujas galima techniškai ir saugiai įleisti į gamtinių dujų sistemą ir ja transportuoti. Šio įstatymo nuostatos netaikomos biodujų gamybos skatinimo priemonėms, nustatytoms Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

2. Šio įstatymo tikslas – sukurti konkurencingą, ekonomiškai pagrįstą ir patikimą gamtinių dujų rinką, užtikrinančią vartotojų galimybę laisvai pasirinkti gamtinių dujų tiekėją ir garantuojančią veiksmingą vartotojų ir rinkos dalyvių teisių ir teisėtų interesų apsaugą.

3. Šio įstatymo nuostatos yra suderintos su šio įstatymo priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Buitinis gamtinių dujų vartotojas** (toliau – buitinis vartotojas) – fizinis asmuo, perkantis gamtines dujas asmeninėms, šeimos ar namų ūkio reikmėms, nesusijusioms su ūkine komercine ar profesine veikla.

2. **Didmeninis gamtinių dujų vartotojas** (toliau – didmeninis vartotojas) – asmuo, išskyrus perdavimo sistemos operatorių, regioninės gamtinių dujų rinkos zonos operatorių ar skirstymo sistemos operatorių, perkantis gamtines dujas perparduoti.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

3. **Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra** – agentūra, kurios veiklą reglamentuoja 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/942, kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (toliau – Agentūra).
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

4. **Gamtinės dujos** – iš žemės gelmių išgaunamų angliavandenilių mišinys, kuris normaliomis sąlygomis yra dujinės būsenos, taip pat SGD, biodujos, dujos, pagamintos iš biomasės, ir kitos nustatytus reikalavimus atitinkančios dujos, kurios gali būti tiekiamos į gamtinių dujų sistemą arba ja transportuojamos.

5. **Gamtinių dujų birža** – centralizuota prekybos gamtinėmis dujomis sistema.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

5[1]. **Gamtinių dujų biržos operatorius** (toliau – biržos operatorius) – asmuo, šio įstatymo nustatyta tvarka organizuojantis prekybą gamtinėmis dujomis, administruojantis gamtinių dujų biržą ir turintis gamtinių dujų biržos operatoriaus licenciją.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

6. **Gamtinių dujų gavybos tinklas** (toliau – gavybos tinklas) – vamzdynas ar vamzdynų tinklas, eksploatuojamas ir (arba) įrengtas kaip naftos ar gamtinių dujų gavybos objekto dalis arba naudojamas gamtinėms dujoms perduoti iš vieno ar kelių tokių objektų į perdirbimo gamyklą, galutinį pakrantės terminalą arba kitą terminalą.

6[1]. **Gamtinių dujų išleidimo taškas** (toliau – išleidimo taškas) – vieta, kurioje gamtinės dujos išleidžiamos iš perdavimo sistemos į kitą perdavimo sistemą, požeminę gamtinių dujų saugyklą, skirstymo sistemą ar tiesiogiai prie perdavimo sistemos prijungtą gamtinių dujų vartotojo sistemą.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

6[2]. **Gamtinių dujų įleidimo ir išleidimo taškų sistema** (toliau – įleidimo ir išleidimo taškų sistema) – visus gamtinių dujų įleidimo ir išleidimo taškus regioninės gamtinių dujų rinkos zonoje apimanti sistema, suteikianti teisę sistemos naudotojams, turintiems sutartis su gamtinių dujų perdavimo sistemos operatoriumi (operatoriais), laisvai rezervuoti gamtinių dujų įleidimo ir išleidimo pajėgumus kiekvienam įleidimo į sistemą ir išleidimo iš sistemos taškui ir taip užtikrinti gamtinių dujų transportavimą per regioninės gamtinių dujų rinkos zoną.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

6[3]. **Gamtinių dujų įleidimo taškas** (toliau – įleidimo taškas) – vieta, kurioje gamtinės dujos įleidžiamos į perdavimo sistemą iš gretimos perdavimo sistemos, SGD terminalo ar požeminės gamtinių dujų saugyklos.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

7. **Gamtinių dujų įmonė** – asmuo, kuris verčiasi bent viena iš šių rūšių veikla: gamtinių dujų gavyba, perdavimu, skirstymu, skystinimu, tiekimu, laikymu, SGD pakartotiniu dujinimu ir SGD perkrova, ir yra atsakingas už susijusius su šių rūšių veikla komercinius, techninius ir (arba) eksploatavimo įpareigojimus.

8. **Gamtinių dujų įmonių paslaugos** – gamtinių dujų įmonių teikiamos paslaugos sistemos naudotojams ir gamtinių dujų vartotojams: gamtinių dujų perdavimas, skirstymas, skystinimas, laikymas, tiekimas, garantinis tiekimas, SGD pakartotinis dujinimas, vartotojų sistemų prijungimas, balansavimas ar kitos su gamtinėmis dujomis susijusios papildomos paslaugos, būtinos naudojantis perdavimo sistema, skirstymo sistema, SGD saugyklomis ir (arba) SGD sistema (išskyrus įrenginius, skirtus vien tik perdavimo sistemos operatoriams, atliekantiems savo funkcijas) ir jas eksploatuojant, įskaitant apkrovos balansavimo, gamtinių dujų maišymo, inertinių gamtinių dujų įleidimo paslaugas ir SGD perkrovą.

9. **Gamtinių dujų kainų reguliavimo periodas** – penkerių metų laikotarpis, kuriam yra nustatoma reguliuojamos gamtinių dujų kainos ir (ar) reguliuojamų gamtinių dujų paslaugų pajamų viršutinė riba ir principai, kuriais remiantis šios kainos ir (ar) šių paslaugų pajamų viršutinė riba gali būti koreguojama iki reguliavimo periodo pabaigos.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

10. **Gamtinių dujų laikymas** – gamtinių dujų sandėliavimas gamtinių dujų saugykloje.

11. **Gamtinių dujų laikymas vamzdyne** – suslėgtų gamtinių dujų laikymas jų perdavimo ir skirstymo sistemoje, išskyrus laikymą įrenginiuose, skirtuose perdavimo sistemos operatoriams, atliekantiems savo funkcijas.

12. **Gamtinių dujų laikymo sistemos operatorius** (toliau – laikymo sistemos operatorius) – asmuo, kuris verčiasi gamtinių dujų laikymo veikla ir yra atsakingas už gamtinių dujų saugyklos eksploatavimą.

13. **Gamtinių dujų perdavimas** (toliau – perdavimas) – gamtinių dujų transportavimas, išskyrus tiekimą, sistema, kurią paprastai sudaro aukšto slėgio vamzdynai, išskyrus gavybos tinklą ir aukšto slėgio vamzdynų dalį, daugiausia naudojamą gamtinėms dujoms paskirstyti vietoje, siekiant pristatyti jas gamtinių dujų vartotojams.

14. **Gamtinių dujų perdavimo sistema** (toliau – perdavimo sistema) – aukšto slėgio vamzdynai ir įrenginiai, įskaitant gamtinių dujų skirstymo stotis, dujoms iš įmonių, suskystintų gamtinių dujų sistemų perduoti į gamtinių dujų saugyklas, skirstomuosius dujotiekius arba į dujas naudojančius įrenginius, taip pat statiniai ir priemonės šiems vamzdynams veikti. Perdavimo sistema taip pat vadinama magistraliniu dujotiekiu.

15. **Gamtinių dujų perdavimo sistemos operatorius** (toliau – perdavimo sistemos operatorius) – asmuo, kuris licencijoje nurodytoje teritorijoje verčiasi gamtinių dujų perdavimo veikla ir yra atsakingas už šių dujų perdavimo sistemos eksploatavimą, techninės priežiūros užtikrinimą, prireikus – už jos plėtrą konkrečioje teritorijoje ir sujungimą su kitomis sistemomis, taip pat už tai, kad būtų užtikrintas ilgalaikis sistemos pajėgumas patenkinti pagrįstus gamtinių dujų transportavimo poreikius.

16. **Gamtinių dujų perdavimo sistemos savininkas** – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gamtinių dujų perdavimo sistema (magistralinis dujotiekis).

17. **Gamtinių dujų perdavimo sistemos valdytojas** – asmuo, kuris valdo gamtinių dujų perdavimo sistemą (magistralinį dujotiekį) kitais negu nuosavybės teisė teisėtais pagrindais.

18. **Gamtinių dujų pristatymo vieta** – vieta, kurioje baigiasi gamtinių dujų perdavimas perdavimo sistema (magistraliniu dujotiekiu) ar skirstymas skirstomuoju dujotiekiu ir kurioje perdavimo ar skirstymo sistemos operatorius pateikia gamtines dujas sistemos naudotojui ar gamtinių dujų vartotojui.

19. **Gamtinių dujų rinka** – asmenų, vykdančių gamtinių dujų gavybą, perdavimą, skirstymą, tiekimą, skystinimą, laikymą, SGD pakartotinį dujinimą ir SGD perkrovą, santykių visuma, apimanti didmeninę ir mažmeninę prekybą gamtinėmis dujomis, paslaugų teikimą ir pagrįsta teisėtumo ir lygiateisiškumo principais bei trečiųjų šalių prieigos principu.

20. **Gamtinių dujų rinkos finansinė priemonė** – finansinė priemonė, nurodyta Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo 3 straipsnio 15 dalies 5, 6, 7 punktuose, jeigu ta priemonė susijusi su gamtinėmis dujomis.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1256, 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09924

21. *Neteko galios nuo 2019-01-01*
Straipsnio dalies naikinimas:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

22. **Gamtinių dujų saugykla** (toliau – saugykla) – gamtinių dujų įmonei nuosavybės teise priklausantis ir (arba) jos eksploatuojamas įrenginys gamtinėms dujoms laikyti, įskaitant įrenginius SGD laikyti, išskyrus tuos įrenginius ar įrenginių dalį, kurie naudojami gamtinių dujų gavybos operacijoms, SGD pakartotiniam dujinimui, mažos apimties SGD pakartotiniam dujinimui ir (arba) SGD perkrovai vykdyti, ir įrenginius, skirtus vien tik perdavimo sistemos operatoriams, atliekantiems savo funkcijas.

23. **Gamtinių dujų sektorius** – energetikos sritis, apimanti gamtinių dujų gavybą, perdavimą, skirstymą, tiekimą, didmeninę ir mažmeninę prekybą, skystinimą, laikymą, tranzitą, SGD pakartotinį dujinimą ir SGD perkrovą.

24. **Gamtinių dujų sistema** – gamtinių dujų įmonei nuosavybės teise priklausantys ir (ar) gamtinių dujų įmonės valdomi magistraliniai dujotiekiai, skirstomieji dujotiekiai, SGD sistema ir (arba) gamtinių dujų saugyklos, gamtinių dujų laikymo vamzdyne įrenginiai ir įrenginiai papildomoms paslaugoms teikti bei susijusių įmonių įrenginiai, kurie reikalingi suteikiant teisę naudotis perdavimo, skirstymo ir SGD sistema.

25. **Gamtinių dujų sistemos balansavimas** (toliau – sistemos balansavimas) – įleidžiamo ir išleidžiamo gamtinių dujų kiekio perdavimo ir (ar) skirstymo sistemose išlyginimas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

26. **Gamtinių dujų sistemos naudotojas** (toliau – sistemos naudotojas) – su gamtinių dujų sistemos operatoriumi sudaręs sutartį asmuo, kuris tiekia gamtines dujas į sistemą arba kuriam jos tiekiamos iš sistemos.

27. **Gamtinių dujų sistemos pajėgumai** (toliau – sistemos pajėgumai) – didžiausias gamtinių dujų srautas, kuris išreiškiamas kubiniais metrais per laiko vienetą arba energijos vienetu per laiko vienetą ir kuriuo gamtinių dujų sistemos naudotojas turi teisę naudotis pagal gamtinių dujų perdavimo ir (ar) skirstymo sutarties nuostatas.

28. **Gamtinių dujų skirstymas** (toliau – skirstymas) – gamtinių dujų transportavimas skirstomuoju dujotiekiu siekiant pristatyti jas gamtinių dujų vartotojams, išskyrus tiekimą.

29. **Gamtinių dujų skirstymo sistema** (toliau – skirstymo sistema) – vamzdynai gamtinėms dujoms iš magistralinio dujotiekio gamtinių dujų skirstymo stočių arba iš mažos apimties SGD pakartotinio dujinimo įrenginių pristatyti iki gamtinių dujų vartotojo sistemų, taip pat statiniai, įrenginiai, mažos apimties SGD pakartotinio dujinimo įrenginiai ir priemonės šiems vamzdynams veikti. Gamtinių dujų skirstymo sistema taip pat vadinama skirstomuoju dujotiekiu.

30. **Gamtinių dujų skirstymo sistemos operatorius** (toliau – skirstymo sistemos operatorius) – asmuo, kuris licencijoje nurodytoje teritorijoje verčiasi gamtinių dujų skirstymo veikla ir yra atsakingas už gamtinių dujų skirstymo sistemos eksploatavimą, techninės priežiūros užtikrinimą, prireikus – už jos plėtrą konkrečioje teritorijoje, sujungimą su kitomis sistemomis, taip pat už ilgalaikio sistemos pajėgumo užtikrinimą, pagrįstą gamtinių dujų skirstymo paklausa.

31. **Gamtinių dujų skystinimas** (toliau – skystinimas) – procesas, kai gamtinės dujos priimamos, laikomos ir verčiamos į skystą formą.

32. **Gamtinių dujų tiekimas** (toliau – tiekimas) – gamtinių dujų pardavimas ir (ar) perpardavimas gamtinių dujų vartotojams.

33. **Gamtinių dujų tiekimo įmonė** (toliau – tiekimo įmonė) – asmuo, kuris verčiasi gamtinių dujų tiekimo veikla.

34. **Gamtinių dujų tiekimo rinkos dalis** – asmens ar susijusių asmenų grupės perkamo ar parduodamo gamtinių dujų kiekio procentinis santykis su bendru perkamu ar parduodamu gamtinių dujų kiekiu atitinkamoje rinkoje.

35. **Gamtinių dujų tiekimo saugumas** (toliau – tiekimo saugumas) – gamtinių dujų tiekimo patikimumas ir techninis saugumas.

36. **Gamtinių dujų tiekimo sutartis** (toliau – tiekimo sutartis) – sutartis dėl gamtinių dujų tiekimo, išskyrus sutartis dėl gamtinių dujų rinkos finansinių priemonių.

37. **Gamtinių dujų tranzitas** – gamtinių dujų, kilusių iš trečiosios valstybės ir skirtų tai ir (ar) kitai trečiajai valstybei, transportavimas per Lietuvos Respublikos teritoriją.

38. **Gamtinių dujų vartotojas** (toliau – vartotojas) – asmuo, perkantis gamtines dujas.

39. **Garantinis gamtinių dujų tiekimas** (toliau – garantinis tiekimas) – vartotojams užtikrinamas gamtinių dujų tiekimas, garantuojantis saugų, patikimą ir nepertraukiamą gamtinių dujų tiekimą, kai gamtinių dujų tiekimo įmonė nebegali užtikrinti šios pareigos įgyvendinimo.

40. **Horizontaliai integruota gamtinių dujų įmonė** – įmonė ar įmonių grupė, kuri verčiasi bent viena iš šių rūšių veikla: gamtinių dujų gavybos, perdavimo, skirstymo, tiekimo ar laikymo, ir kartu verčiasi kuria nors kita, su gamtinėmis dujomis nesusijusia veikla.

41. **Įmonės kontrolė** – teisės, susitarimai ar kitos priemonės, kurios kiekviena atskirai ar visos kartu, atsižvelgiant į atitinkamas faktines ir (ar) teisines aplinkybes, suteikia galimybę daryti lemiamą poveikį įmonei, visų pirma naudojantis:

1) nuosavybės teise arba teise naudotis visu įmonės turtu ar jo dalimi;

2) teisėmis arba susitarimais, turinčiais lemiamą įtaką sudarant įmonės valdymo organus, balsuojant arba priimant sprendimus.

42. **Integruota gamtinių dujų įmonė** – vertikaliai ar horizontaliai integruota įmonė ar įmonių grupė.

43. **Įsipareigojimo mokėti už nepaimtą gamtinių dujų kiekį sutartis** – gamtinių dujų tiekimo sutartis, kurios viena pagrindinių sąlygų yra įsipareigojimas mokėti už numatytas pirkti, bet nepaimtas gamtines dujas. Įsipareigojimo mokėti už nepaimtą gamtinių dujų kiekį sutartis dar vadinama sutartimi „imk arba mokėk“.

44. **Jungiamasis gamtinių dujų vamzdynas** (toliau – jungiamasis vamzdynas) – valstybių narių sienas kertantis ar tarp valstybių narių nutiestas gamtinių dujų perdavimo vamzdynas, kurio paskirtis – sujungti tų valstybių narių nacionalines gamtinių dujų perdavimo sistemas, arba gamtinių dujų perdavimo vamzdynas tarp valstybės narės ir trečiosios šalies iki šios valstybės narės teritorijos arba jos teritorinės jūros.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

45. **Jungtinė gamtinių dujų sistema** (toliau – jungtinė sistema) – keletas viena su kita sujungtų gamtinių dujų sistemų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

46. **Magistralinio dujotiekio vietovės klasė** (toliau – vietovės klasė) – saugos kriterijus, kuriuo apibūdinamas magistralinio dujotiekio vamzdynas ir išilgai šio vamzdyno besitęsianti teritorija, esanti po 200 metrų į abi puses nuo jo ašies, ir pagal kurį nustatomi šioje teritorijoje taikomi užstatymo normatyvai (didžiausias leistinas pastatų ir jų aukštų skaičius, mažiausi leistini atstumai nuo magistralinio dujotiekio iki statinių ir kitų objektų, žemės ir vandens paviršiaus).

47. **Magistralinio dujotiekio vietovės klasės vienetas** (toliau – vietovės klasės vienetas) – bet kuri išilgai magistralinio dujotiekio vamzdyno besitęsiančios teritorijos atkarpa, esanti po 200 metrų į abi puses nuo magistralinio dujotiekio vamzdyno ašies ir besitęsianti 1 600 metrų išilgai magistralinio dujotiekio vamzdyno.

48. **Mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projektas** – visuma teisės aktų nustatytų dokumentų, kuriuose pateikiami mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių ir jų įrengimo sprendiniai.

49. **Mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo rangovas** – Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės fizinis asmuo arba juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, turintys šiame įstatyme nustatytą teisę įrengti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekius.

50. **Mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių projektuotojas** – Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės fizinis asmuo arba juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, turintys šiame įstatyme nustatytą teisę projektuoti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekius.

51. **Mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių užsakovas** (toliau – užsakovas) – Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės, taip pat trečiosios šalies fizinis asmuo arba juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, užsakantys mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių projektavimo ir (ar) įrengimo paslaugas.

52. **Mažo slėgio dujotiekis** – ne didesnio kaip 0,1 bar didžiausiojo darbinio dujų slėgio skirstymo sistemos, vartotojo sistemos vamzdynai, taip pat įrenginiai ir priemonės šiems vamzdynams veikti.

53. **Mažos apimties suskystintų gamtinių dujų pakartotinio dujinimo įrenginys** (toliau – mažos apimties SGD pakartotinio dujinimo įrenginys) – skirstymo sistemos įrenginys, skirtas SGD priimti, laikyti ir mažos apimties SGD pakartotiniam dujinimui atlikti.

54. **Mažos apimties suskystintų gamtinių dujų pakartotinis dujinimas** (toliau – mažos apimties SGD pakartotinis dujinimas) – procesas, kai SGD verčiamos į dujinę formą mažos apimties SGD pakartotinio dujinimo įrenginyje vėlesniam pateikimui į skirstymo sistemą.

55. **Nebuitinis gamtinių dujų vartotojas** (toliau – nebuitinis vartotojas) – vartotojas, perkantis gamtines dujas naudoti ne savo namų ūkio reikmėms.

56. **Nedujofikuota teritorija** – šalies teritorija, kurioje nėra įrengtų sistemų ir nė vienai gamtinių dujų įmonei nustatyta tvarka nėra išduota licencija verstis gamtinių dujų perdavimo ar skirstymo veikla.

57. **Prekyba gamtinėmis dujomis gamtinių dujų biržoje** (toliau – prekyba gamtinių dujų biržoje) – gamtinių dujų įsigijimas ir (ar) pardavimas gamtinių dujų biržoje pagal biržos operatoriaus prekybos gamtinių dujų biržoje reglamento nustatytas taisykles ir sąlygas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

57[1]. **Regioninės gamtinių dujų rinkos zona** (toliau – regioninės rinkos zona) –prekybos gamtinėmis dujomis zona, apimanti kelių valstybių narių perdavimo sistemų operatorių veiklos teritorijas ir turinti bendrą gamtinių dujų perdavimo sistemų balansavimo zoną, biržos operatorių, bendrus kainodaros elementus ir priežiūros sistemą.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

57[2]. **Regioninės gamtinių dujų rinkos zonos operatorius** (toliau – regioninės rinkos zonos operatorius) – šiame įstatyme nustatytus reikalavimus atitinkantis juridinis asmuo, įsteigtas regioninės rinkos zonos perdavimo sistemų balansavimo funkcijoms atlikti ir valdomas regioninės rinkos zonoje veikiančių perdavimo sistemos operatorių.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

58. **Susijusi įmonė** – bet kokios teisinės formos įmonė, kurią su gamtinių dujų įmone sieja bendri dalyviai (dalyvavimas), kontrolė (kai turima 20 procentų ar daugiau akcijų arba balsavimo teisė, arba teisė skirti valdymo organų narius) ar vadovai, taip pat įmonė, priklausanti tiems patiems akcininkams.

59. **Suskystintų gamtinių dujų pakartotinis dujinimas** (toliau – SGD pakartotinis dujinimas) – procesas, kai SGD priimamos, laikomos ir verčiamos į dujinę formą SGD terminale vėlesniam pateikimui į perdavimo sistemą.

60. **Suskystintų gamtinių dujų perkrova** (toliau – SGD perkrova) – procesas, apimantis SGD krovą į SGD terminalą, jų laikiną laikymą SGD terminale ir SGD iškrovimą iš SGD terminalo į laivus, gabenančius SGD.

61. **Suskystintų gamtinių dujų sistema** (toliau – SGD sistema) – SGD terminalas gamtinėms dujoms skystinti arba SGD importuoti, priimti ir pakartotinai dujinti, įskaitant paslaugas ir SGD laikiną laikymą, būtinus pakartotinio dujinimo ir vėlesnio pateikimo į perdavimo sistemą procesui vykti, išskyrus bet kurią SGD terminalų dalį, naudojamą gamtinėms dujoms laikyti.

62. **Suskystintų gamtinių dujų sistemos operatorius** (toliau – SGD sistemos operatorius) – asmuo, kuris atlieka gamtinių dujų skystinimo arba SGD importo, priėmimo ir pakartotinio jų dujinimo funkciją ir yra atsakingas už SGD sistemos eksploatavimą.

63. **Tiesioginis gamtinių dujų vamzdynas** (toliau – tiesioginis vamzdynas) – gamtinių dujų vamzdynas, papildantis jungtinę gamtinių dujų sistemą.

64. **Trečiosios šalies teisė naudotis sistema** – prieigos suteikimas gamtinių dujų sistemos naudotojui.

65. **Vartotojo gamtinių dujų sistema** (toliau – vartotojo sistema) – vartotojo žemės sklype ar nekilnojamajame daikte įrengti vamzdynai ir įrenginiai, skirti gamtinėms dujoms iš magistralinio ar skirstomojo dujotiekio priimti ir saugiai naudoti vartotojo reikmėms.

66. **Vertikaliai integruota gamtinių dujų įmonė** (toliau – vertikaliai integruota įmonė) – gamtinių dujų įmonė ar jų grupė, kai tas pats asmuo ar tie patys asmenys turi teisę tiesiogiai arba netiesiogiai vykdyti gamtinių dujų įmonės ar jų grupės kontrolę ir kai gamtinių dujų įmonė ar jų grupė atlieka bent vieną iš gamtinių dujų perdavimo, skirstymo, laikymo, skystinimo ar SGD pakartotinio dujinimo funkcijų ir bent vieną iš gamtinių dujų gavybos ar tiekimo funkcijų.

67. **Vidutinio slėgio dujotiekis** – didesnio kaip 0,1 bar, bet ne didesnio kaip 5 bar didžiausiojo darbinio dujų slėgio skirstymo sistemos, vartotojo sistemos vamzdynai, taip pat įrenginiai ir priemonės šiems vamzdynams veikti.

68. **Vietinė gamtinių dujų bendrojo naudojimo sistema** (toliau – vietinė bendrojo naudojimo sistema) – asmeniui (asmenims) nuosavybės teise priklausanti arba jo (jų) valdoma ribotoje teritorijoje įrengta gamtinių dujų skirstymo sistemos dalis, kuria gamtinės dujos tiekiamos ne mažiau kaip dviem vartotojams.

69. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme (toliau – Energetikos įstatymas), Lietuvos Respublikos statybos įstatyme ir kituose teisės aktuose.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1457, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11770

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

ANTRASIS SKIRSNIS
GAMTINIŲ DUJŲ SEKTORIAUS KONTROLĖ, PRIEŽIŪRA IR REGULIAVIMAS

3 straipsnis. Gamtinių dujų sektoriaus veiklos reguliavimo principai

Gamtinių dujų sektoriaus veiklos valstybinis valdymas, reguliavimas, priežiūra ir kontrolė grindžiami šiais principais:

1) gamtinių dujų tiekimo ir gamtinių dujų sistemos darbo saugumo ir patikimumo;

2) gamtinių dujų vartojimo efektyvumo didinimo;

3) neigiamo gamtinių dujų sektoriaus poveikio aplinkai mažinimo ir darnios sektoriaus plėtotės, įgyvendinant valstybės aplinkos apsaugos, ekonominės ir socialinės politikos tikslus;

4) konkurencijos tarp gamtinių dujų rinkos dalyvių;

5) gamtinių dujų prieinamumo ir pakankamumo vartotojams už ekonomiškai pagrįstą kainą ir pažeidžiamų vartotojų grupių teisių ir teisėtų interesų apsaugos;

6) nediskriminavimo, skaidrumo ir teisinio tikrumo.

4 straipsnis. Gamtinių dujų sektoriaus veiklos valdymo institucijos

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Vyriausybė) ar jos įgaliota institucija, įgyvendindama šį įstatymą ir laikydamasi šio įstatymo reikalavimų, formuoja ir įgyvendina valstybės politiką gamtinių dujų sektoriuje, taip pat organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja, kaip įgyvendinama valstybės politika gamtinių dujų sektoriuje, nustato veiklos rūšių Lietuvos Respublikos gamtinių dujų sektoriuje teisinius pagrindus ir sąlygas, taip pat prižiūri ir kontroliuoja tokią veiklą.

2. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba (toliau – Taryba) atlieka veiklos rūšių Lietuvos Respublikos gamtinių dujų sektoriuje valstybinio reguliavimo funkcijas ir užtikrina reguliuojamos veiklos vykdymo bei gamtinių dujų sektoriaus dalyvių ir vartotojų teisių bei pareigų tinkamo įgyvendinimo priežiūrą ir kontrolę. Tarybos funkcijos, veiklos tikslai, teisės ir pareigos gamtinių dujų sektoriuje ir finansavimo šaltiniai nustatomi Energetikos įstatyme, šiame ir kituose įstatymuose, taip pat Tarybos nuostatuose.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

3. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, įgyvendindama valstybės politiką vartotojų teisių apsaugos srityje, nagrinėja buitinių vartotojų skundus dėl gamtinių dujų pirkimo–pardavimo ar paslaugų teikimo sutarčių nesąžiningų sąlygų taikymo, taip pat buitinių vartotojų skundus ir ginčus dėl gamtinių dujų tiekimo įmonių nesąžiningos komercinės veiklos.

5 straipsnis. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos funkcijos gamtinių dujų sektoriuje

Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gamtinių dujų sektoriuje:

1) formuoja ir įgyvendina valstybės gamtinių dujų politiką;

2) suderinusi su Valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba, nustato sutarčių su buitiniais vartotojais dėl gamtinių dujų tiekimo, perdavimo ir skirstymo bei naujų buitinių vartotojų gamtinių dujų įrenginių prijungimo standartines sąlygas, kurios yra privalomos abiem sutarčių šalims;

3) nustato perdavimo ir skirstymo sistemos, gamtinių dujų saugyklos, SGD sistemų įrengimo, plėtros, eksploatavimo, priežiūros ir apsaugos reikalavimus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

4) tvirtina gamtinių dujų įmonių veiklos licencijavimo taisykles;

5) tvirtina naudojimosi vietine bendrojo naudojimo sistema taisykles;

6) (neteko galios nuo 2012-06-19);

7) tvirtina techninius saugos kriterijus ir nediskriminacines technines taisykles, užtikrinančias sistemų sąveiką ir nustatančias būtiniausius techninės konstrukcijos ir eksploatavimo reikalavimus, taikomus prijungiant prie sistemos SGD sistemą, saugyklas, kitas perdavimo ar skirstymo sistemas ir tiesioginius vamzdynus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

8) priima sprendimą dėl gamtinių dujų tiekimo patikimumą užtikrinančių priemonių taikymo;

9) nustato perdavimo, skirstymo ir SGD sistemų operatorių, tiekimo įmonių ir saugyklų metinių veiklos ir saugumo užtikrinimo ataskaitų turinį;

10) pagal Tarybos atliktą ilgalaikės trukmės išlaidų ir naudos rinkai ekonominį vertinimą sprendžia dėl pažangių matavimo sistemų, kuriomis būtų padedama vartotojams aktyviai dalyvauti gamtinių dujų tiekimo rinkoje, įdiegimo darbotvarkės;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

11) tvirtina Prekybos gamtinėmis dujomis taisykles;

12) nustato gamtinių dujų atsargų kaupimo ir panaudojimo buitiniams vartotojams tvarką;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

13) nustato proporcingas laikinąsias priemones, taikytinas staiga įvykus gamtinių dujų ar visos energetikos rinkos krizei ar iškilus grėsmei asmenų, gamtinių dujų įrenginių arba gamtinių dujų sistemos vientisumo saugumui;

14) nustato pažeidžiamų gamtinių dujų vartotojų ir solidariai saugomų pažeidžiamų gamtinių dujų vartotojų ir jų grupių sąrašus, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 2017/1938 2 straipsnio 5 ir 6 punktų nuostatomis;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

15) imasi tinkamų priemonių, kurios skirtos nustatyto energijos nepritekliaus klausimams spręsti, įskaitant kovą su skurdu;

16) atlieka kitas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

6 straipsnis. Tarybos tikslai gamtinių dujų sektoriuje

Taryba savo veikloje, prireikus bendradarbiaudama su Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba ir kitomis institucijomis bei įstaigomis, atlikdama savo funkcijas ir pareigas, siekia, kad būtų:

1) sukurta ir plėtojama konkurencinga, saugi ir aplinką tausojanti Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos gamtinių dujų rinka;

2) užtikrinta, kad Lietuvos Respublikos rinka būtų veiksmingai atverta visiems Europos Sąjungos gamtinių dujų vartotojams ir tiekėjams ir būtų panaikinti prekybos gamtinėmis dujomis tarp Lietuvos Respublikos ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių apribojimai;

3) užtikrintos tinkamos veiksmingo ir patikimo gamtinių dujų tinklų veikimo sąlygos;

4) skatinama į vartotojus orientuotų, saugių, patikimų ir veiksmingų nediskriminacinių sistemų plėtra;

5) skatinamas sistemos pakankamumas, energijos vartojimo efektyvumas ir gamtinių dujų gavybos bei gavybos iš atsinaujinančių energijos išteklių integravimas;

6) sudarytos palankesnės sąlygos naujų gamtinių dujų gavybos pajėgumų prieigai prie sistemos;

7) skatinami aukšti viešųjų paslaugų teikimo gamtinių dujų sektoriuje standartai ir prisidedama prie pažeidžiamų vartotojų apsaugos.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

7 straipsnis. Tarybos funkcijos ir pareigos gamtinių dujų sektoriuje

1. Taryba gamtinių dujų sektoriuje, be kitų šiame įstatyme, Energetikos įstatyme ir kituose Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatytų funkcijų, prižiūri:

1) kaip laikomasi gamtinių dujų įmonių licencijuojamos veiklos sąlygų;

2) gamtinių dujų įmonių reguliuojamos veiklos sąnaudas;

3) kad sistemų operatorių skelbiama informacija apie sąlygas, suteikiančias teisę suinteresuotosioms šalims naudotis sistemomis, jungiamaisiais vamzdynais ir gamtinių dujų saugyklomis, būtų išsami ir tinkamai pateikta;

4) kaip suteikiamos teisės naudotis sistemomis;

5) apskaitų atskyrimą, siekiant išvengti veiklų kryžminio subsidijavimo;

6) kaip laikomasi jungiamųjų vamzdynų valdymo ir jų pajėgumų skirstymo taisyklių;

7) kaip laikomasi gamtinių dujų tiekimo patikimumo ir paslaugų kokybės reikalavimų;

8) gamtinių dujų įmonių veiklos skaidrumą ir konkurenciją;

9) kaip įgyvendinamos nacionalinės gamtinių dujų perdavimo tinklų perkrovos valdymo taisyklės;

10) kaip laikomasi gamtinių dujų sistemų saugumo ir patikimumo taisyklių;

11) kaip dujų įmonės užtikrina prieigą vartotojams prie duomenų apie jų suvartojamą gamtinių dujų kiekį ir kaip sukuria lengvai suprantamos formos duomenų sistemą;

12) kaip įgyvendinamos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytos laikinosios priemonės, taikomos staiga įvykus gamtinių dujų ar visos energetikos rinkos krizei ar iškilus grėsmei asmenų, gamtinių dujų įrenginių arba gamtinių dujų sistemos vientisumo saugumui;

13) kad nebūtų perdavimo, skirstymo, laikymo, SGD pakartotinio dujinimo ir tiekimo veiklos kryžminio subsidijavimo.

2. Taryba, įgyvendindama jai pavestas funkcijas, turi pareigą:

1) vadovaudamasi skaidrumo kriterijais, poreikiu didinti energijos vartojimo efektyvumą, tiekimo saugumą, integruoti rinką, nustatyti ar patvirtinti perdavimo, skirstymo, laikymo ir SGD pakartotinio dujinimo paslaugų kainų ir (ar) pajamų viršutines ribas, jų skaičiavimo metodikas ir nustatyti ar patvirtinti konkrečias buitinių vartotojų prijungimo prie tinklo ir SGD perkrovos paslaugų kainas;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

2) nustatyti prekybos gamtinėmis dujomis priežiūros tvarką;

3) tarpvalstybiniais klausimais bendradarbiauti su atitinkamų valstybių narių reguliavimo institucijomis ir Agentūra;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

4) laikytis visų teisiškai privalomų Europos Komisijos ir Agentūros sprendimų;

5) kiekvienais metais teikti savo veiklos ir pareigų vykdymo ataskaitą, informaciją apie nustatytas laikinąsias priemones įvykus energetikos krizei Europos Komisijai, Agentūrai ir atitinkamoms valstybių narių institucijoms;

6) nustatyti metodikas, pagal kurias apskaičiuojamos ar nustatomos sąlygos, susijusios su prijungimu ir prieiga prie perdavimo ir skirstymo sistemų, saugyklų ir SGD sistemos, balansavimo paslaugų teikimu, prieiga prie tarpvalstybinių perdavimo jungčių;

7) nustatyti gamtinių dujų įmonių paslaugų kokybės, įskaitant patikimumo, rodiklius ir jų įvertinimo tvarką;

8) nustatyti gamtinių dujų įmonių technologinio, finansinio ir vadybinio pajėgumo rodiklius ir jų įvertinimo tvarką;

9) prižiūrėti buitiniams vartotojams taikomas kainas, išankstinio mokėjimo sistemas, tiekimo įmonę pakeitusių vartotojų ar nuo tinklo atjungtų vartotojų procentinę dalį, mokėjimus už priežiūros paslaugas ir jų vykdymą;

10) užtikrinti sutarties laisvės principo įgyvendinimą nutraukiamoms Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisę atitinkančioms tiekimo sutartims;

11) stebėti, per kiek laiko perdavimo ir skirstymo sistemos operatoriai sujungia vamzdynus ir atlieka remonto darbus, kaip suteikiama teisė naudotis saugyklomis, gamtinių dujų laikymo vamzdynuose ir kitomis papildomomis paslaugomis;

12) imtis veiksmingų vartotojų apsaugos priemonių, prižiūrėti, kaip jos vykdomos;

13) reguliariai atlikti gamtinių dujų tiekimo rinkos tyrimus ir taip užtikrinti, kad būtų išvengta piktnaudžiavimo didele įtaka gamtinių dujų rinkoje atvejų, skelbti išvadas dėl gamtinių dujų kainų ir jas pateikti konkurencijos priežiūros institucijoms;

14) nustatyti gamtinių dujų įmonių reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimus ir (ar) metodą, ir (ar) modelį;

15) patvirtinti balansavimo taisykles, jeigu sistemų operatorių parengti taisyklių projektai neatitinka šio įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų;

16) patvirtinti standartinius reikalavimus skirstymo sistemos operatoriaus ir laikymo sistemos operatoriaus atitikties programoms parengti;

17) stebėti gamtinių dujų tranzito per Lietuvos Respublikos teritoriją srautus ir teikti metines ataskaitas Vyriausybei;

18) įvykdyti Europos Komisijos įpareigojimą panaikinti Tarybos sprendimą, prieštaraujantį Europos Sąjungos kompetentingų institucijų priimtoms gairėms gamtinių dujų sektoriuje per du mėnesius nuo atitinkamo Europos Komisijos sprendimo priėmimo dienos;

19) šio įstatymo, kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų, Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimų ir Tarybos ar kompetentingos Europos Sąjungos institucijos nurodymų nevykdančioms gamtinių dujų įmonėms skirti šiame įstatyme, Energetikos įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytas veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas ir inicijuoti atsakingų asmenų patraukimą administracinėn ar baudžiamojon atsakomybėn.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-772, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03220
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

8 straipsnis. Tarybos teisės ir įgaliojimai gamtinių dujų sektoriuje

Taryba, siekdama šio įstatymo tikslų ir atlikdama šiame įstatyme jai nustatytas funkcijas, turi teisę:

1) priimti gamtinių dujų įmonėms privalomus vykdyti sprendimus;

2) susipažinti su gamtinių dujų įmonių sudaromomis sutartimis, susijusiomis su reguliuojamomis veiklomis, ir pareikalauti, kad gamtinių dujų įmonės patikslintų tokias sutartis, kad šios atitiktų šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytus reikalavimus. Jeigu gamtinių dujų įmonė neįvykdo šio reikalavimo, Taryba, gindama viešąjį interesą, turi teisę kreiptis į teismą dėl sutarties pakeitimo;

3) reikalauti iš gamtinių dujų įmonių informacijos, kuri reikalinga šiame įstatyme nustatytoms Tarybos funkcijoms atlikti, ir nustatyti gamtinių dujų įmonių jai teikiamos informacijos ir teikiamų derinti dokumentų pateikimo protingus terminus;

4) prašyti Agentūros pateikti nuomonę dėl Tarybos priimto sprendimo atitikties Europos Sąjungos kompetentingų institucijų priimtoms gairėms gamtinių dujų sektoriuje ir pranešti Europos Komisijai apie šioms gairėms prieštaraujantį kitos valstybės narės gamtinių dujų sektoriaus reguliavimo institucijos sprendimą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

TREČIASIS SKIRSNIS
GAMTINIŲ DUJŲ SEKTORIAUS TAISYKLĖS

9 straipsnis. Kainų reguliavimas

1. Gamtinių dujų sektoriuje nustatydama viršutines paslaugų kainų ir (ar) pajamų ribas, Taryba reguliuoja perdavimo, skirstymo, laikymo ir SGD pakartotinio dujinimo paslaugų kainas.

2. Gamtinių dujų sektoriuje nustatydama konkrečias paslaugų kainas, Taryba reguliuoja buitinių vartotojų prijungimo prie gamtinių dujų sistemos, SGD perkrovos paslaugų kainas ir tiekimo saugumo papildomos dedamosios prie gamtinių dujų perdavimo kainos dydį (toliau – papildoma dedamoji).

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

3. Taryba rengia ir tvirtina šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų paslaugų kainų nustatymo metodikas.

4. Taryba, nustatydama šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas reguliuojamas kainas:

1) nustato reikalavimus gamtinių dujų įmonėms teikti paslaugas kainomis, pagrįstomis sąnaudomis, įskaitant protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą, ir turi teisę pareikalauti, kad gamtinių dujų įmonės įrodytų kainų pagrindimą sąnaudomis. Taryba turi teisę nustatyti privalomą protingumo kriterijų atitinkantį terminą šioms sąnaudoms pagrįsti. Jeigu per šį terminą asmuo neįrodo sąnaudų pagrįstumo, laikoma, kad asmens sąnaudos yra nepagrįstos;

2) nustato reikalavimus sąnaudų apskaitos sistemoms, metodams ir (arba) modeliams, skirtiems konkrečioms paslaugų rūšims teikti. Tokią apskaitos sistemą, metodą ir (arba) modelį Taryba privalo paskelbti viešai savo interneto svetainėje;

3) nustato sąnaudų padengimo mechanizmą, kuris turi skatinti efektyvumą ir, kiek įmanoma, padidinti ilgalaikę naudą vartotojams. Tuo tikslu Taryba turi atsižvelgti į kainų rodiklius, taikomus palyginamose rinkose;

4) užtikrina, kad perdavimo ir skirstymo sistemos operatoriams būtų suteiktos tinkamos paskatos trumpalaikiu ir ilgalaikiu laikotarpiu didinti energijos vartojimo efektyvumą, skatinti rinkos integraciją ir tiekimo saugumą bei remti susijusius mokslinius tyrimus. Siekdama didinti gamtinių dujų vartojimo efektyvumą, nustatydama viršutines perdavimo ir skirstymo paslaugų kainas ir vertindama paslaugų teikėjų pateiktas kainas ir tarifus, Taryba įvertina perdavimo sistemos ir skirstomųjų tinklų operatorių veiklos sąnaudų sumažėjimą dėl efektyvumo priemonių diegimo, įskaitant sutaupymą dėl gamtinių dujų perdavimo ar skirstymo paslaugų teikimo ar investicijų į tinklus sąnaudų sumažėjimo bei optimalaus tinklo eksploatavimo.

TAR pastaba. *4 dalies papildymas 4 punktu įsigalioja 2020-10-01.*
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

5. Nustatant šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas reguliuojamas viršutines paslaugų kainų ir (ar) pajamų ribas ar konkrečias paslaugų kainas, turi būti numatytos būtinos investicijos, užtikrinančios efektyvią gamtinių dujų įmonės veiklą.

6. Gamtinių dujų tiekimo kaina yra reguliuojama, kai Tarybos pagal šio įstatymo 11 straipsnį atliekamo rinkos tyrimo metu yra nustatoma, kad dėl veiksmingos konkurencijos trūkumo asmuo taiko pernelyg dideles kainas, tai yra palyginamosios analizės metodu įvertintas vidutines kainas, viršijančias gamtinių dujų ir gamtinių dujų tiekimo paslaugos kainas, arba naudoja kainų spaudimą, tuo darydamas žalą rinkos dalyviams.

7. Taryba, pagal šio straipsnio 6 dalį reguliuodama gamtinių dujų tiekimo kainas, turi teisę dujų įmonei taikyti šio straipsnio 4 dalyje nurodytas priemones.

8. Kol asmuo per Tarybos nurodytą terminą įgyvendina šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus, Taryba turi teisę nustatyti laikiną tiekimo kainą, atsižvelgdama į tiesioginiais ir netiesioginiais sąnaudų vertinimo metodais gautus duomenis apie atitinkamas sąnaudas. Nustatydama laikiną tiekimo kainą, Taryba lygina atitinkamų paslaugų kainų rodiklius, atsižvelgdama į kitų valstybių narių, panašaus išsivystymo užsienio valstybių ir Lietuvos Respublikos praktiką. Taryba, nustatydama tiekimo kainą, be šioje dalyje išvardytų kriterijų, vertina atitinkamų didmeninių ir mažmeninių kainų santykį.

9. Taryba, motyvuotai nusprendusi, kad, net ir įgyvendinus šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus, veiksminga konkurencija gamtinių dujų tiekimo rinkoje nebus užtikrinta, didelę įtaką gamtinių dujų tiekimo rinkoje turinčiam asmeniui gali nustatyti pagrįstus ir proporcingus įpareigojimus, įskaitant įpareigojimą nesudaryti kliūčių kitiems rinkos dalyviams patekti į rinką ar neriboti konkurencijos nustatant nepagrįstas kainas, nedaryti geresnių sąlygų atskiriems vartotojams ar nepagrįstai neteikti paslaugų, taip pat įpareigojimus užtikrinti Tarybos nustatytą paslaugų kokybę. Taryba, siekdama apsaugoti vartotojų interesus ir skatinti veiksmingą konkurenciją, turi teisę didelę įtaką dujų tiekimo rinkoje turinčiam asmeniui taikyti individualias kainų kontrolės priemones ir įpareigojimus kainas grįsti sąnaudomis ar kainomis, nustatomomis palyginamose rinkose.

10. Gamtinių dujų įmonės, vykdydamos Tarybos joms nustatytą šio straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytą reikalavimą, privalo Tarybos patvirtintomis sąlygomis, tvarka ir terminais parengti sąnaudų apskaitos sistemą, jos aprašymą pateikti Tarybai ir laikytis šios sąnaudų apskaitos sistemos. Sąnaudų apskaitos sistema ir jos skelbimo būdas turi atitikti Tarybos nustatytas sąnaudų apskaitos taisykles.

11. Gamtinių dujų įmonės, kurių teikiamų paslaugų kainos yra valstybės reguliuojamos ir (ar) kurioms šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalies pagrindu nustatyti Tarybos įpareigojimai, susiję su reguliavimo apskaitos sistema, privalo rengti reguliuojamosios veiklos ataskaitas ir užtikrinti, kad būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra vadovaujantis Energetikos įstatymo 16^1 straipsnio nuostatomis.

12. Gamtinių dujų įmonės viešai savo interneto svetainėse skelbia šio straipsnio 1 dalyje nurodytas Tarybos patikrintas ir šio straipsnio 2 dalyje nurodytas Tarybos nustatytas kainas.

13. Gamtinių dujų perdavimo ir skirstymo kainos nustatomos neatsižvelgiant į gamtinių dujų transportavimo atstumą. Vartotojams (sistemos naudotojams) gamtinių dujų skirstymo kainos nustatomos atsižvelgiant į tai, koks gamtinių dujų kiekis yra tiekiamas į gamtinių dujų pristatymo vietą per vienų metų laikotarpį. Buitiniams vartotojams perdavimo ir skirstymo sistemų balansavimo paslauga teikiama gamtinių dujų įmonės lėšomis. Nebuitiniams vartotojams gamtinių dujų perdavimo ir skirstymo kainos nustatomos ir diferencijuojamos pagal gamtinių dujų kiekį ir sistemos pajėgumus. Buitiniams vartotojams gamtinių dujų skirstymo kainos diferencijuojamos pagal suvartojamą gamtinių dujų kiekį. Gamtinių dujų kiekio ir sistemos pajėgumų diferencijavimo principai nustatomi kainų nustatymo metodikose. Siekiant

išvengti kryžminio subsidijavimo tarp vartotojų grupių, reguliuojamos kainos ir jų diferencijavimo taisyklės skelbiamos viešai gamtinių dujų įmonių interneto svetainėse, o jų nustatymo principai privalo būti pagrįsti, objektyvūs, skaidrūs ir nediskriminuojantys.

14. Reguliuojamų kainų ir (ar) pajamų viršutinės ribos nustatomos penkerių metų reguliavimo periodui. Reguliuojamų kainų ir (ar) pajamų viršutinės ribos Tarybos sprendimu kartą per metus gali būti koreguojamos pasikeitus infliacijos lygiui, importuojamų (atgabenamų) gamtinių dujų kainoms, mokesčiams, gamtinių dujų kiekiui (išskyrus atvejus, kai nustatoma pajamų viršutinė riba), gamtinių dujų įmonių veiklą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimams, gamtinių dujų įmonėms atlikus su Taryba suderintas investicijas, nepasiekus nustatytos pajamų viršutinės ribos arba ją viršijus, gamtinių dujų įmonėms nukrypus nuo Tarybos patvirtintose kainų ir (ar) pajamų viršutinių ribų skaičiavimo metodikose nustatytų rodiklių. Gamtinių dujų perdavimo pajamų viršutinės ribos nustatomos įvertinus gamtinių dujų perdavimo veiklos pajamų paskirstymą, atliktą pagal perdavimo sistemų operatorių intersisteminio kompensavimo tvarką. Gamtinių dujų kainų reguliavimo periodas gali būti keičiamas motyvuotu Tarybos sprendimu. Apie sprendimą dėl gamtinių dujų kainų reguliavimo periodo pakeitimo Taryba privalo informuoti Vyriausybę ar jos įgaliotą instituciją. Tarybos sprendimas dėl gamtinių dujų kainų reguliavimo periodo pakeitimo pradedamas taikyti ne anksčiau kaip pasibaigus ankstesniajam gamtinių dujų kainų reguliavimo periodui.

15. Konkrečias perdavimo, laikymo, skirstymo, SGD pakartotinio dujinimo kainas, neviršijančias nustatytų kainų ir (ar) pajamų viršutinių ribų, kiekvienais metais nustato gamtinių dujų įmonės. Konkrečios perdavimo, SGD pakartotinio dujinimo, laikymo, skirstymo kainos gali būti nustatomos du kartus per metus. Taryba, patikrinusi ir nustačiusi, kad kainos ir (ar) buitiniams vartotojams nustatyti tarifai apskaičiuoti nesilaikant kainų ir (ar) tarifų nustatymo reikalavimų, nustatytų kainų viršutinių ribų skaičiavimo metodikose, kad jos diskriminuoja vartotojus ir (ar) yra klaidingos, gamtinių dujų įmonėms pateikia nurodymus dėl konkrečių kainų ir tarifų skaičiavimo. Gamtinių dujų įmonės kainas ir (ar) tarifus privalo pakoreguoti per 15 dienų nuo Tarybos nurodymų gavimo. Jeigu gamtinių dujų įmonės nevykdo Tarybos reikalavimo, Taryba vienašališkai nustato konkrečias kainas ir (ar) tarifus.

16. Gamtinių dujų įmonės buitiniams vartotojams tarifus nustato kas pusę metų. Buitiniams vartotojams nustatytą tarifą sudaro prognozuojamų gamtinių dujų (produkto), įskaitant SGD pakartotinį dujinimą, SGD perkrovą ir gamtinių dujų pristatymą iki mažos apimties SGD pakartotinio dujinimo įrenginio, konkrečių perdavimo, skirstymo, laikymo, tiekimo, papildomos dedamosios kainų ir skirtumo tarp ankstesnio tarifų galiojimo laikotarpio prognozuotų ir faktinių gamtinių dujų (produkto) kainų suma. Gamtinių dujų įmonės konkrečius tarifus pateikia tvirtinti Tarybai, kuri šiuos tarifus tikrina ir priima sprendimus dėl jų šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

17. Taryba suderina perdavimo sistemos operatoriaus pateiktą perdavimo sistemų operatorių intersisteminio kompensavimo tvarką, parengtą pagal Reglamento (ES) Nr. 2017/460 10 straipsnyje nurodytas gaires.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

10 straipsnis. Konkurencijos priežiūra energetinių išteklių rinkoje

1. Taryba prižiūri, kad būtų sudarytos sąlygos veiksmingai konkurencijai energetinių išteklių rinkoje ir sąlygos, užkertančios kelią asmenims piktnaudžiauti didele įtaka gamtinių dujų rinkoje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

2. Konkurencijos priežiūrą energetinių išteklių rinkoje pagal Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymą atlieka Konkurencijos taryba.

11 straipsnis. Energetinių išteklių rinkos tyrimas

1. Taryba, atlikdama šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje nurodytas pareigas, atlieka rinkos tyrimus, kuriais siekiama užtikrinti veiksmingą konkurenciją gamtinių dujų sektoriuje ir užkirsti kelią didelę įtaką turintiems asmenims ja piktnaudžiauti.

2. Taryba nustato rinkos tyrimo taisykles.

3. Taryba atlieka rinkos tyrimą:

1) valstybės ar savivaldybės institucijų motyvuotu prašymu;

2) suinteresuotų asmenų motyvuotu prašymu;

3) savo iniciatyva.

4. Rinkos tyrimo procedūrą sudaro šie etapai:

1) rinkos apibrėžimas (produkto ar paslaugos ir geografinės teritorijos apibrėžimas);

2) konkurencijos rinkoje veiksmingumo tyrimas;

3) asmenų, turinčių didelę įtaką rinkoje, nustatymas;

4) šio įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nurodytų įpareigojimų nustatymas, pakeitimas ir (ar) panaikinimas didelę įtaką rinkoje turintiems asmenims.

5. Rinkos tyrimas atliekamas Tarybos patvirtintose rinkos tyrimo taisyklėse nustatyta tvarka ir sąlygomis. Rinkos tyrimas pradedamas Tarybos sprendimu. Taryba turi teisę atlikti ne visą rinkos tyrimo procedūrą, bet tik atskiras jos dalis, jeigu motyvuotai ir pagrįstai mano, kad nepasikeitus ankstesnių tyrimų duomenims kitas dalis atlikti nėra tikslinga.

6. Taryba, tirdama rinką, vadovaujasi Lietuvos Respublikos teisės aktais, Europos Sąjungos teise ir atsižvelgia į Europos Komisijos nuorodas ir rekomendacijas.

7. Taryba rinkos tyrimo procedūrą atlieka per 4 mėnesius nuo sprendimo pradėti rinkos tyrimą priėmimo, neįskaitant šio įstatymo 17 straipsnyje numatytų konsultacijų dėl rinkos tyrimo trukmės. Motyvuotu Tarybos sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, tačiau ne daugiau kaip 3 kartus, kiekvieną kartą pratęsiant ne ilgiau kaip 3 mėnesiams. Taryba siekia, kad rinkos tyrimas būtų atliktas per įmanomai trumpiausią laiką. Rinkos tyrimas baigiamas Tarybos sprendimu dėl rinkos tyrimo rezultatų. Sprendime išdėstomi visų atliktų rinkos tyrimo etapų rezultatai.

8. Taryba, prieš priimdama sprendimą, kuriuo būtų apibrėžta atitinkama produktų ar paslaugų rinka arba nustatyti ar nenustatyti asmenys, turintys didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, ar nustatyti, nenustatyti ar panaikinti šio įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nurodyti įpareigojimai, privalo atlikti viešąją konsultaciją pagal šio įstatymo 17 straipsnį.

9. Taryba, prieš priimdama galutinį sprendimą, įvertina viešųjų konsultacijų metu gautas pastabas ir nuomones ir savo interneto svetainėje paskelbia jų suvestinę. Priimtą galutinį sprendimą Taryba pateikia Vyriausybės įgaliotai institucijai.

10. Atitinkamų rinkų, kuriose nustatyti didelę įtaką turintys asmenys, sąrašą ir didelę įtaką šiose rinkose turinčių asmenų sąrašą bei jiems nustatytus įpareigojimus, taip pat bet kuriuos tokios informacijos pasikeitimus Taryba skelbia savo interneto svetainėje.

11. Atlikdama rinkos tyrimą, spręsdama, ar asmuo turi didelę įtaką rinkoje, ir nustatydama įpareigojimus didelę įtaką rinkoje turintiems asmenims, Taryba atsižvelgia į tarptautinių sutarčių ir (ar) susitarimų nuostatas ir pagal kompetenciją užtikrina, kad šių sutarčių ir (ar) susitarimų būtų laikomasi ir jie būtų įgyvendinami Lietuvos Respublikoje.

12. Taryba, atlikdama rinkos tyrimą, konsultuojasi su Konkurencijos taryba.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

12 straipsnis. Didelė įtaka atitinkamoje gamtinių dujų tiekimo rinkoje

1. Asmuo laikomas turinčiu didelę įtaką atitinkamoje gamtinių dujų tiekimo rinkoje arba atitinkamoje gamtinių dujų tiekimo rinkos dalyje, jeigu jis vienas ar kartu su kitais susijusiais asmenimis užima padėtį, prilygintiną dominuojančiai, tai yra tokią ekonominės galios padėtį, kuri suteikia jam galią elgtis nepriklausomai nuo konkurentų ir paslaugų gavėjų (vartotojų).

2. Kai asmuo, veikiantis gamtinių dujų sektoriuje, turi didelę įtaką vienoje gamtinių dujų tiekimo rinkoje arba gamtinių dujų tiekimo rinkos dalyje, jis gali būti laikomas turinčiu didelę įtaką susijusioje gamtinių dujų tiekimo rinkoje arba gamtinių dujų tiekimo rinkos dalyje, jeigu sąsajos tarp šių dviejų rinkų leidžia vienoje gamtinių dujų tiekimo rinkoje turimą įtaką panaudoti kitoje gamtinių dujų tiekimo rinkoje ir taip sustiprinti savo įtaką susijusioje gamtinių dujų tiekimo rinkoje.

3. Asmuo, veikiantis gamtinių dujų sektoriuje, laikomas turinčiu didelę įtaką atitinkamoje gamtinių dujų tiekimo rinkoje arba atitinkamoje gamtinių dujų tiekimo rinkos dalyje, kai, atlikus rinkos tyrimą, tai nustatoma Tarybos sprendimu. Toks sprendimas galioja tol, kol kito gamtinių dujų tiekimo rinkos tyrimo metu Tarybos sprendimu nustatoma, kad šis asmuo didelės įtakos atitinkamoje gamtinių dujų tiekimo rinkoje arba gamtinių dujų tiekimo rinkos dalyje neturi.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

13 straipsnis. Žemės naudojimas gamtinių dujų sistemos objektams

1. Tuo atveju, jeigu siekiant plėtoti tinkamos kokybės ir patikimą gamtinių dujų sistemą dalis gamtinių dujų perdavimo ar skirstymo vamzdyno arba bet koks kitas įrenginys, būtinas gamtinėms

dujoms perduoti ar skirstyti, turi būti įrengiamas gamtinių dujų sistemos operatoriui nuosavybės teise nepriklausančioje ar kitais pagrindais teisėtai nevaldomoje žemėje, operatoriai turi teisę tokias sistemas įrengti tik sudarę sutartis su žemės savininkais ar gavę žemės savininko sutikimą arba Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka nustačius žemės servitutą.

2. Nuostoliai, kuriuos dėl naujų gamtinių dujų sistemų įrengimo, servitutų nustatymo ir asmenų veiklos aptarnaujant šias sistemas patiria žemės savininkas ar jos naudotojas, turi būti atlyginti Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

3. Vienkartinė kompensacija nuostoliams, patiriamiems dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo skirstomųjų dujotiekių apsaugos zonose, atlyginti apskaičiuojama atsižvelgiant į Vyriausybės patvirtintą metodiką.

4. Apsaugos zonų dydis ir specialiosios žemės naudojimo sąlygos šiose zonose nustatytos Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme. Mažiausi leistini atstumai nuo vamzdynų ir kitų įrenginių iki statinių ir kitų objektų, žemės ir vandens paviršiaus nustatomi energetikos ministro patvirtintose gamtinių dujų vamzdynų ir kitų įrenginių apsaugos ir (ar) įrengimo taisyklėse.

5. Didžiausią leistiną pastatų ir jų aukštų skaičių vietovės klasės teritorijoje ir vietovės klasės vienete, atsižvelgdama į magistralinio dujotiekio vamzdyno pavojingumo ir rizikos laipsnį, nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2175, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09949

13^1 straipsnis. Mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių projektavimas ir įrengimas

1. Gamtinių dujų sistema, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus objektus, statoma Lietuvos Respublikos statybos įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyti objektai projektuojami, įrengiami bei informacija apie įrengtus objektus (techniniai bei buvimo vietos duomenys) skelbiama viešai Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos (toliau – Energetikos ministerija) nustatyta tvarka.

2. Mažo ir vidutinio slėgio dujotiekiai laikomi kilnojamaisiais daiktais.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-267, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05921

13^2 straipsnis. Teisė būti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių projektuotoju. Projektuotojo teisės ir pareigos

1. Būti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių projektuotoju turi teisę:

1) Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, turintys ne mažiau kaip vieną šios dalies 2 punkte nurodytus reikalavimus atitinkantį darbuotoją;

2) Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės fizinis asmuo, įgijęs ne žemesnį kaip aukštąjį koleginį arba jam prilygintą inžinerijos mokslų studijų krypčių grupės statybos inžinerijos krypties išsilavinimą ir turintis žinių apie projektuojamų mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių parametrus.

2. Mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių projektuotojas privalo:

1) užsakovo pavedimu, vadovaudamasis šio įstatymo ir kitų teisės aktų nurodytais dokumentais, parengti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projektą;

2) pasirašyti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projektą (privalo pasirašyti juridinio asmens vadovas ar jo įgaliotas kitas darbuotojas ir projektą rengęs darbuotojas, o kai projektuotojas yra fizinis asmuo, – tik šis asmuo), tuo prisiimdamas atsakomybę, kad mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projektas atitinka teisės aktų nuostatas;

3) teisės aktų nustatyta tvarka suderinti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projektą su kompetentingomis institucijomis ir (ar) asmenimis, išspręsti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekiams įrengti reikalingos žemės naudojimo klausimą šiame įstatyme nurodytais būdais ir sąlygomis, parengti visus mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimui būtinus dokumentus;

4) pataisyti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projektą pagal užsakovo pastabas, jeigu jos neprieštarauja teisės aktų reikalavimams;

5) pataisyti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projektą pagal šį projektą derinančių institucijų, subjektų (jų padalinių) pastabas;

6) pagal sutartį atlikti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projekto vykdymo priežiūrą;

7) jeigu mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo darbai atliekami pažeidžiant mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projektą, nedelsdamas informuoti užsakovą, o tais atvejais, kai nustatoma avarijos grėsmė, – užsakovą ir Tarybą.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

3. Mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių projektuotojas turi teisę mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių ir įrenginių įrengimo metu įrengimo vietoje patikrinti, kaip laikomasi mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projekto sprendinių.

4. Mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių projektuotojas turi ir kitų teisių ir pareigų, numatytų Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – Civilinis kodeksas) ir kituose įstatymuose.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-267, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05921

13^3 straipsnis. Teisė būti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo rangovu. Rangovo teisės ir pareigos

1. Būti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo rangovu turi teisę:

1) Lietuvos Respublikos juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, turintys Tarybos Energetikos įstatymo nustatyta tvarka išduotą gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą;

2) valstybės narės juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, turintys Tarybos Energetikos įstatymo nustatyta tvarka išduotą gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1457, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11770
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

2. Įrengti mažo ir (ar) vidutinio slėgio kriterijus atitinkančias vartotojo sistemas, išskyrus mažo ir (ar) vidutinio slėgio kriterijus atitinkančias vartotojo sistemas ypatinguosiuose statiniuose, turi teisę šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyti asmenys ir Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės fiziniai asmenys, turintys Energetikos įstatymo nustatyta tvarka Tarybos išduotą gamtinių dujų įrenginių įrengimo veiklos atestatą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1457, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11770
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

3. Įrengti mažo ir (ar) vidutinio slėgio kriterijus atitinkančias dujų sistemas statiniuose turi teisę Lietuvos Respublikos statybos įstatyme nurodyti asmenys, kuriems suteikta teisė būti ypatingųjų statinių statybos rangovais ir vykdyti statinio dujų inžinerinių sistemų įrengimo darbus.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1457, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11770

4. Mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo rangovas privalo:

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1457, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11770

1) vykdyti mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo darbus pagal mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projektą, šio įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatas;

2) pagal rangos sutartį iš užsakovo gavęs mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projektą, nuvykti į mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo vietą, įvertinti projekto sprendinių įgyvendinimo galimybes ir prireikus pateikti pastabas užsakovui dėl projekto sprendinių įgyvendinimo. Jeigu per rangos sutartyje nurodytą terminą mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo rangovas pastabų nepateikia, laikoma, kad mažo ar vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projekte nurodyti sprendiniai galimi įgyvendinti;

3) vykdyti viešojo administravimo subjektų, atliekančių mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo valstybinę priežiūrą, reikalavimus;

4) užtikrinti darbuotojų saugą ir sveikatą, gaisrinę saugą ir aplinkos apsaugą mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo vietoje, taip pat gretimos aplinkos bei gamtos ir nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugą, mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo vietoje ir šalia jos esančių žmonių apsaugą nuo įrengimo darbų keliamo pavojaus;

5) prieš pradėdamas žemės darbus inžinerinių tinklų, susisiekimo komunikacijų ir kitų objektų apsaugos zonose, teisės aktų nustatyta tvarka gauti savivaldybės leidimą (rašytinį pritarimą) žemės darbams vykdyti, gauti žemės darbų vykdymo vietoje esančių požeminių statinių, susisiekimo komunikacijų, kitų inžinerinių tinklų savininkų (naudotojų, valdytojų) rašytinius sutikimus, teisės aktuose nustatytais atvejais organizuoti inžinerinių tinklų savininkų (naudotojų, valdytojų) atstovų dalyvavimą vykdant žemės darbus;

6) gauti skirstymo sistemos operatoriaus leidimą, suteikiantį teisę vykdyti darbus skirstymo sistemos objektuose.

5. Mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo rangovas turi teisę:

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1457, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11770

1) pasitelkti savo prievolėms įvykdyti kitus asmenis (subrangovus), jeigu kiti įstatymai ar rangos sutartis nenustato, kad užduotį privalo įvykdyti pats rangovas;

2) gauti iš užsakovo mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo projektą.

6. Mažo ir (ar) vidutinio slėgio dujotiekių įrengimo rangovas turi ir kitų teisių ir pareigų, numatytų Civiliniame kodekse ir kituose įstatymuose.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1457, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11770

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-267, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05921

14 straipsnis. Gamtinių dujų įmonių, vartotojų ir sistemos naudotojų sudaromos sutartys

1. Gamtinių dujų įmonių santykiai su vartotojais ir sistemos naudotojais grindžiami sutartimis. Perdavimo ir skirstymo paslaugų sutartys ir su buitiniais vartotojais sudaromos gamtinių dujų tiekimo sutartys yra viešosios sutartys. Bendrosios sutarčių sąlygos turi būti sąžiningos ir skaidrios, aiškiai ir suprantamai apibrėžtos, jose neturi būti kliūčių, trukdančių vartotojui naudotis savo teisėmis. Gamtinių dujų įmonėms draudžiama taikyti vartotojams nesąžiningus ar klaidinančius pardavimo metodus.

2. Gamtinių dujų įmonių sutartyse su vartotojais nurodoma: gamtinių dujų įmonės pavadinimas, adresas, kodas, gamtinių dujų kiekis, kokybė, kaina, tiekimo, transportavimo tvarka, gamtinių dujų tiekimo, perdavimo, skirstymo ribojimo ar nutraukimo sąlygos, informacijos apie gamtinių dujų, teikiamų paslaugų kainas pateikimo tvarka, paslaugų teikimo sąlygos, šalių įsipareigojimai, atsakomybė, atsiskaitymo tvarka, sutarties terminas, pakeitimo ir nutraukimo sąlygos, ginčų nagrinėjimo tvarka.

3. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, suderinusi su Valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba, nustato sutarčių su buitiniais vartotojais dėl gamtinių dujų tiekimo, perdavimo, skirstymo ir naujų buitinių vartotojų gamtinių dujų įrenginių prijungimo standartines sąlygas, kurias gamtinių dujų įmonės paskelbia įmonių interneto svetainėse ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki sutarčių sudarymo ar sutarčių sąlygų pakeitimo.

15 straipsnis. Gamtinių dujų įmonių, vartotojų ir sistemos naudotojų santykiai

1. Draudžiama perduoti, skirstyti, tiekti ir vartoti gamtines dujas be gamtinių dujų tiekimo sutarties arba nesilaikant sutarties sąlygų.

2. Vartotojas ar sistemos naudotojas, neteisėtai vartojantys gamtines dujas, privalo atlyginti gamtinių dujų įmonei padarytus nuostolius (žalą).

3. Vartotojai ir sistemos naudotojai, kurie yra sudarę sutartis su perdavimo ir (ar) skirstymo sistemos operatoriumi, privalo laiku atsiskaityti už dujų transportavimo, perdavimo ir (ar) skirstymo sistema paslaugas. Sistemos naudotojai, pažeidę su perdavimo ir (ar) skirstymo sistemos operatoriumi sudarytą sutartį dėl atsiskaitymo už sistemos naudotojui suteiktas perdavimo arba skirstymo paslaugas, privalo perdavimo arba skirstymo sistemos operatoriaus reikalavimu pateikti visų savo prievolių, kurios atsiranda iš su perdavimo arba skirstymo sistemos operatoriumi sudarytų sutarčių, tinkamo įvykdymo užtikrinimą.

4. Vartotojai turi teisę pakeisti gamtinių dujų tiekimo įmonę. Prie gamtinių dujų sistemos prisijungę vartotojai turi teisę pirkti gamtines dujas iš bet kurioje valstybėje narėje registruotų gamtinių dujų tiekimo įmonių, kurios turi galimybę patiekti dujas vartotojui ir laikosi Lietuvos Respublikoje nustatytų Prekybos gamtinėmis dujomis taisyklių, balansavimo taisyklių ir tiekimo saugumo reikalavimų.

5. Gamtinių dujų įmonės optimizuoja gamtinių dujų vartojimą, teikdamos energijos valdymo paslaugas, kurdamos naujoviškas kainodaros formules, taikydamos pažangias matavimo sistemas, diegdamos pažangiuosius tinklus ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka atlikdamos kitus gamtinių dujų vartojimo ekonomiškumą skatinančius veiksmus.

16 straipsnis. Sistemų suderinamumas

Perdavimo ir skirstymo sistemos, gamtinių dujų saugyklos, SGD sistema turi atitikti Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytus įrengimo, eksploatavimo reikalavimus, skirtus užtikrinti perdavimo ir skirstymo sistemų, gamtinių dujų saugyklų, SGD sistemos suderinamumą ir saugią jų veiklą. Turi būti užtikrintas perdavimo, skirstymo ir laikymo sistemų dispečerinis valdymas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

17 straipsnis. Viešasis konsultavimasis

1. Taryba šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų pagrindu priimdama gamtinių dujų rinkoje veiklą reglamentuojančius teisės aktus, išskyrus teisės aktus, kuriais sprendžiamas ginčas, viešai paskelbia šių teisės aktų projektus ir nustato protingumo kriterijų atitinkantį terminą suinteresuotiems asmenims pateikti pastabas.

2. Taryba savo nustatyta tvarka ir sąlygomis Tarybos interneto svetainėje paskelbia Tarybos sprendimų dėl klausimų, susijusių su visomis gamtinių dujų sektoriaus dalyvių teisėmis, ypač kai šių klausimų sprendimas turi reikšmingą poveikį gamtinių dujų rinkai, projektus ir suteikia gamtinių dujų sektoriaus dalyviams protingumo kriterijų atitinkantį terminą pastaboms pateikti.

3. Taryba nustato konsultavimosi taisykles, apibrėžiančias konsultacijų atvejus, tvarką ir sąlygas. Informacija, susijusi su visomis tuo metu vykstančiomis konsultacijomis, skelbiama Tarybos interneto svetainėje. Taryba skelbia konsultacijų rezultatus, išskyrus informaciją, kuri yra valstybės, tarnybos ar komercinė paslaptis.

4. Taryba, atlikdama šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose jai nustatytas funkcijas, šio straipsnio 3 dalyje nurodytose konsultavimosi taisyklėse nustatyta tvarka ir sąlygomis konsultuojasi su sistemų operatoriais, nepažeisdama jų nepriklausomumo ir nedarydama įtakos jų kompetencijai, taip pat su kitomis kompetentingomis institucijomis, įstaigomis ir (ar) sistemų naudotojais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

18 straipsnis. Gamtinių dujų tranzitas

1. Gamtinės dujos transportuojamos tranzitu asmenų tarpusavio susitarimu, pagal sutartis ir atsižvelgiant į esamų perdavimo sistemų pajėgumą bei prioritetinį šalies sistemos naudotojų poreikių tenkinimą.

2. Pasinaudojimo perdavimo sistema gamtinėms dujoms transportuoti tranzitu tvarka nustatoma šio įstatymo 49 straipsnio 3 dalyje nurodytose taisyklėse.

3. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali nustatyti Lietuvos Respublikos gamtinių dujų sektoriaus saugumui ir patikimumui užtikrinti būtinas priemones, susijusias su gamtinių dujų transportavimo tranzitu per Lietuvos Respubliką. Dujų tiekimo sutrikimo atveju tranzitu transportuojamų dujų kiekiai ribojami proporcingai šalies vartotojams ribojamiems dujų kiekiams. Dujų tiekimo nutraukimo atveju dujų transportavimas tranzitu nutraukiamas nedelsiant.

19 straipsnis. Techninių taisyklių, metodikų rengimas ir skelbimas

1. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija parengia ir teisės aktų nustatyta tvarka skelbia techninius saugos kriterijus ir nediskriminacines technines taisykles, užtikrinančias sistemų sąveiką ir nustatančias būtiniausius techninės konstrukcijos ir eksploatavimo reikalavimus, taikomus prijungiant prie gamtinių dujų sistemos SGD sistemą, saugyklas, kitas perdavimo ar skirstymo sistemas ir tiesioginius vamzdynus.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

2. Taryba, priimdama šį įstatymą įgyvendinančias taisykles, kriterijus ar metodikas, vadovaujasi šiais kriterijais:

1) sistemų naudotojų ir vartotojų nediskriminavimo;

2) protingumo, teisingumo, sąžiningumo, objektyvumo ir sąnaudų pagrįstumo;

3) naujiems vartotojams skirtų investicijų efektyvumo, atsipirkimo laikotarpio ir šių investicijų pagrįstumo įvertinimo;

4) sistemos naudotojų ir vartotojų diferencijavimo;

5) galimybės panaudoti gamtinių dujų įmonių sistemas kitiems naujiems vartotojams prijungti įvertinimo;

6) sistemos naudotojų įrenginiams veikti reikalingų investicijų poreikio įvertinimo;

7) pažangiųjų gamtinių dujų tinklų technologijos plėtros;

8) teisės aktų nustatytų lengvatų ir (ar) skatinimo priemonių, taikomų sistemos naudotojų prijungimui, įvertinimo.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

KETVIRTASIS SKIRSNIS
LICENCIJOS, ATESTATAI IR LEIDIMAI GAMTINIŲ DUJŲ SEKTORIUJE

20 straipsnis. Licencijos, leidimai ir atestatai gamtinių dujų sektoriuje

1. Gamtinių dujų sektoriuje licencijuojama ši veikla:

1) perdavimo;

2) skirstymo;

3) laikymo;

4) SGD pakartotinio dujinimo;

5) biržos operatoriaus.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

2. Gamtinių dujų sektoriuje leidimais reguliuojama tiekimo, išskyrus prekybą gamtinių dujų biržoje ir degalinėse, veikla.

3. Asmenims, siekiantiems gamtinių dujų sektoriuje vykdyti licencijuojamą ir leidimais reguliuojamą veiklą, licencijos ir leidimai šio įstatymo ir Energetikos įstatymo nustatytomis sąlygomis ir tvarka išduodami vadovaujantis veiklos saugumo, patikimumo ir nediskriminavimo principais, nesiekiant apriboti rinkos dalyvių skaičiaus ir neterminuotam laikui.

4. Gamtinių dujų perdavimo, skirstymo, laikymo, tiekimo, SGD pakartotinio dujinimo, biržos operatoriaus licencijavimo ir tiekimo leidimų išdavimo taisykles (toliau – Licencijavimo taisyklės) tvirtina Vyriausybė arba jos įgaliota institucija. Licencijas išduoda, sustabdo jų galiojimą, panaikina galiojimo sustabdymą, panaikina jų galiojimą, keičia, tikslina licencijas, prireikus išduoda licencijų dublikatus ir licencijuojamą veiklą kontroliuoja Taryba.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

5. Perdavimo, skirstymo, laikymo ir SGD pakartotinio dujinimo licencijos išduodamos Lietuvos Respublikoje įsteigtam juridiniam asmeniui arba kitos valstybės narės juridinio asmens ar kitos organizacijos padaliniui, įsteigtam Lietuvos Respublikoje. Licencijos išduodamos asmenims, turintiems pakankamus technologinius, finansinius ir vadybinius pajėgumus, leidžiančius tinkamai vykdyti licencijuojamos veiklos sąlygas. Asmenų technologinius, finansinius ir vadybinius pajėgumus ir jų įvertinimo tvarką nustato Taryba, atsižvelgdama į šiuos kriterijus:

1) asmenys, siekiantys įgyti sistemos operatoriaus licenciją ir vykdantys sistemos operatoriaus veiklą, privalo nuosavybės teise, kaip nurodyta šiame įstatyme, ar kitais teisėtais pagrindais valdyti perdavimo ar skirstymo sistemas;

2) asmenys, siekiantys įgyti biržos operatoriaus licenciją ir vykdantys biržos operatoriaus veiklą, privalo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdyti technines priemones, skirtas prisijungti prie perdavimo sistemos operatoriaus informacinio komplekso, ryšio priemones, reikalingas pranešimams iš rinkos dalyvių gauti ir jiems siųsti, ir programinę įrangą, kurios reikia licencijuojamai veiklai vykdyti;

3) asmenys, siekiantys įgyti skirstymo operatoriaus licenciją ir vykdantys skirstymo operatoriaus veiklą, privalo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdyti pagal teisės aktų reikalavimus įrengtą

skirstymo sistemą, kuri turi būti sujungta su veikiančia perdavimo ar skirstymo sistema, leidžiančią užtikrinti gamtinių dujų pristatymą vartotojams;

4) asmenys, siekiantys įgyti laikymo licenciją ir vykdantys laikymo veiklą, privalo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdyti pagal teisės aktų reikalavimus įrengtą gamtinių dujų saugyklą, kurios įrenginiai turi būti sujungti su veikiančia perdavimo sistema;

5) asmenys, siekiantys įgyti SGD pakartotinio dujinimo licenciją ir vykdantys SGD pakartotinio dujinimo veiklą, privalo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdyti pagal teisės aktų reikalavimus įrengtą SGD sistemą, kuri turi būti sujungta su veikiančia perdavimo sistema;

6) pareiškėjo, siekiančio įgyti licenciją, finansinis pajėgumas vertinamas pagal jo dvejų paskutinių ataskaitinių finansinių metų (arba nuo pareiškėjo įregistravimo dienos, jeigu pareiškėjas vykdė veiklą trumpiau negu dvejus finansinius metus) balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitų duomenis, kuriems įvertinti taikomi Tarybos nustatyti finansinio pajėgumo rodikliai;

7) pareiškėjas, siekiantis įgyti licenciją, privalo turėti darbuotojų licencijuojamai veiklai vykdyti ir ataskaitoms rengti, atskirai licencijuojamos veiklos apskaitai tvarkyti, vartotojams informuoti ir konsultuoti bei skundams dėl licencijuojamos veiklos nagrinėti.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

6. Tiekimo leidimai išduodami asmenims, kuriems nėra pradėta bankroto, reorganizavimo ir (ar) likvidavimo procedūra.

7. Perdavimo ir skirstymo licencijose nurodomos perdavimo ir skirstymo teritorijos, kuriose atitinkamą licenciją turintis asmuo turi išskirtines licencijoje nurodytos veiklos vykdymo teises ir pareigas.

8. Taryba teikia informaciją Europos Komisijai apie atsisakymo išduoti perdavimo licencijas priežastis.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

9. Asmenys, eksploatuojantys dujų perdavimo, skirstymo sistemas, dujų laikymo įrenginius ar SGD sistemas arba atliekantys energijos vartojimo auditą, privalo turėti Energetikos įstatymo nustatyta tvarka išduotą atestatą eksploatuoti gamtinių dujų įrenginius.

10. Asmenys, kurie vykdo šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą veiklą, išskyrus šio įstatymo 39^1 straipsnio 3 dalyje nurodytus atvejus, neturi teisės įgalioti kitų asmenų vykdyti licencijoje ar leidime nurodytą veiklą ir privalo laikytis šių bendrųjų veiklos sąlygų:

1) efektyviai ir ekonomiškai vykdyti licencijuojamą ir leidimais reguliuojamą veiklą, užtikrinti tiekimo patikimumą, reguliarumą, kokybę, vartotojų apsaugą ir aplinkosaugos reikalavimus, nediskriminuoti vartotojų, kitų gamtinių dujų įmonių ir sistemų naudotojų, laikytis sąžiningos konkurencijos, veiklos viešumo ir informavimo principų;

2) *Neteko galios nuo 2019-05-01*

Straipsnio punkto naikinimas:
Nr. XIII-1626, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18859

3) Licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka teikti Tarybai ir Energetikos ministerijai informaciją, reikalingą įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytoms pareigoms vykdyti;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

4) užtikrinti nediskriminacines sąlygas visiems vartotojams, sistemų naudotojams ir kitiems rinkos dalyviams;

5) informuoti ir konsultuoti vartotojus ir sistemų naudotojus;

6) užtikrinti, kad būtų laikomasi kitų šiame ir kituose įstatymuose nustatytų pareigų, licencijuojamos ir leidimais reguliuojamos veiklos sąlygų ir reikalavimų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

11. Gamtinių dujų įmonės, vykdydamos licencijuojamą ir (ar) leidimais reguliuojamą veiklą, privalo laikytis Europos Sąjungos teisės ir nacionalinės teisės reikalavimų ir principų bei šiame įstatyme nustatytų įpareigojimų.

12. Perdavimo ar skirstymo licencija išduodama teritorijoje, apibrėžtoje pagal Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymą. Perdavimo licencijoje mažiausia teritorija yra apskritis, skirstymo licencijoje – savivaldybė. Išduotose perdavimo ir skirstymo licencijose nurodytų teritorijų ribas išimtiniais atvejais gamtinių dujų įmonės prašymu gali pakeisti Taryba, suderinusi jas su atitinkamomis gamtinių dujų įmonėmis.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

21 straipsnis. Veiklos gamtinių dujų sektoriuje licencijų ir leidimų išdavimas, galiojimo sustabdymas, galiojimo sustabdymo panaikinimas, galiojimo panaikinimas ir keitimas

1. Asmuo, siekiantis įgyti veiklos gamtinių dujų sektoriuje licenciją, Licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka pateikia Tarybai prašymą ir šiose taisyklėse nustatytus dokumentus. Asmuo, siekiantis įgyti tiekimo leidimą, Licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka pateikia Tarybai atitikties šio įstatymo 20 straipsnio 6 dalyje nustatytiems reikalavimams deklaraciją (toliau – deklaracija). Ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo teisės verstis gamtinių dujų tiekimo veikla įgijimo dienos Taryba privalo patikrinti deklaracijoje pateiktą informaciją.

2. Licencija išduodama arba rašytinis motyvuotas atsisakymas išduoti licenciją pateikiamas pareiškėjui ne vėliau kaip per 30 dienų nuo Licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka pateikto prašymo bei visų reikalingų ir tinkamai įformintų dokumentų gavimo dienos. Jeigu į tinkamai pateiktą prašymą išduoti licenciją neatsakoma per šioje dalyje nurodytą terminą, laikoma, kad yra priimtas teigiamas sprendimas dėl licencijos išdavimo.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas terminas netaikomas, kai vyksta teisminiai ginčai su trečiaisiais asmenimis dėl licencijuojamos veiklos sąlygų (teritorijos) ir kai yra prašoma išduoti perdavimo, skirstymo licenciją teritorijoje, kurioje jau yra išduota perdavimo, skirstymo licencija, ar dėl kitų priežasčių, pateisinamų svarbiais visuomenės interesais ar nustatytų kituose įstatymuose, ir pareiškėjas apie tai yra informuotas Licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka. Šiuo atveju licencija išduodama arba rašytinis motyvuotas atsisakymas išduoti licenciją pareiškėjui pateikiamas ne vėliau kaip per 30 dienų, pasibaigus atitinkamo teisminio ginčo nagrinėjimui ar nelikus kitų priežasčių, dėl kurių buvo atidėtas sprendimo dėl licencijos išdavimo priėmimas.

4. Už licencijuojamos veiklos, leidimus turinčių asmenų veiklos sąlygų ir reikalavimų pažeidimus asmenys, turintys atitinkamos veiklos licencijas, įspėjami apie galimą licencijų ar leidimų galiojimo sustabdymą ar panaikinimą Energetikos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis. Licencijos ar leidimo galiojimas sustabdomas, galiojimo sustabdymas panaikinamas, licencijos ar leidimo galiojimas panaikinamas, taip pat licencija ar leidimas yra keičiami Energetikos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis.

5. Gamtinių dujų įmonė, numatanti nutraukti licencijuojamą veiklą ir (ar) leidimais reguliuojamą veiklą, privalo ne vėliau kaip prieš 6 mėnesius iki numatomo veiklos nutraukimo apie tai informuoti Tarybą. Tuo atveju, kai pranešime nurodomas asmuo, kuris ketina pasibaigus pranešime nurodytam terminui vykdyti licencijuojamą biržos operatoriaus, perdavimo, skirstymo veiklą ir atitinka šiai veiklai keliamus reikalavimus, nustatytus šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose, ir pranešime nurodomas asmuo Tarybai pateikia įvertinti tokią atitiktį pagrindžiančius dokumentus, pranešimo apie veiklos nutraukimą terminas derinamas Tarybos, pranešimą teikiančio asmens ir licencijuojamą veiklą ketinančio vykdyti asmens sutarimu.

6. Jeigu sprendimas dėl licencijos ir (ar) leidimo galiojimo sustabdymo ar panaikinimo turi įtakos saugiam vartotojų aprūpinimui gamtinėmis dujomis, jis gali įsigalioti ne anksčiau kaip po dviejų mėnesių nuo sprendimo priėmimo dienos. Apie tai, kad numatoma priimti tokį sprendimą, Taryba privalo informuoti Vyriausybę ir Energetikos ministeriją.

7. Siekiant užtikrinti gamtinių dujų sistemos darbo saugumą, vartotojų aprūpinimo gamtinėmis dujomis patikimumą ir viešųjų interesų gamtinių dujų sektoriuje apsaugą, licencijuojamą ir (ar) leidimais reguliuojamą veiklą vykdančio asmens veiklos patikrinimai gali būti atliekami ir įstatymų nustatytos poveikio priemonės už licencijuojamos ir (ar) leidimais reguliuojamos veiklos sąlygų pažeidimus gali būti taikomos jau pirmaisiais atitinkamos veiklos gamtinių dujų sektoriuje vykdymo metais. Taryba ir (ar) kitos valstybės ar savivaldybių institucijos pagal kompetenciją užtikrina nuolatinę licencijuojamos ir (ar) leidimais reguliuojamos veiklos gamtinių dujų sektoriuje priežiūrą ir kontrolę, vadovaudamosi teisingumo, protingumo, sąžiningumo ir rinkos dalyvių nediskriminavimo principais.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

22 straipsnis. Neteko galios nuo 2012-06-19.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

PENKTASIS SKIRSNIS
GAMTINIŲ DUJŲ TIEKIMAS

23 straipsnis. Tiekimas

1. Gamtines dujas vartotojams tiekia tiekimo įmonės, turinčios leidimą verstis tiekimo veikla. Tiekimo įmonė yra atsakinga už kokybės reikalavimus atitinkančių gamtinių dujų patiekimą į sistemą, už tiekimo reguliarumą ir privalo dalyvauti balansuojant gamtinių dujų srautus.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

2. Leidimas verstis tiekimo veikla suteikia teisę tiekimo įmonei tiekti gamtines dujas vartotojams ir gamtinių dujų įmonėms.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

3. Tiekimo įmonė tiekia gamtines dujas gamtinių dujų vartotojams pagal dvišales sutartis ir (ar) kitais būdais Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintose Prekybos gamtinėmis dujomis taisyklėse nustatyta tvarka ir sąlygomis.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-1530, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21324

4. Tiekimo įmonės, vykdydamos informacijos sklaidą, privalo:

1) pateikti informaciją Tarybai apie pagrindines sudarytų gamtinių dujų tiekimo sutarčių sąlygas gamtinių dujų tiekimo patikimumo stebėsenai atlikti;

2) parengti metines savo veiklos ir saugumo užtikrinimo ataskaitas ir pateikti jas Tarybai. Tiekimo įmonių metinių veiklos ir saugumo užtikrinimo ataskaitų turinį nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija;

3) pateikti savo vartotojams Europos Komisijos parengto energijos vartotojams skirto klausimų ir atsakymų sąrašo kopiją ir šį sąrašą paskelbti viešai įmonių interneto svetainėse.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

5. Perdavimo sistemos naudotojai yra atsakingi perdavimo sistemos operatoriui už pristatomų į perdavimo sistemą ir paimamų iš perdavimo sistemos gamtinių dujų kiekių subalansavimą pagal perdavimo sistemos operatoriaus parengtas ir su Taryba suderintas balansavimo taisykles.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-1530, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21324
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

Straipsnio pakeitimai:

Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

24 straipsnis. Duomenų saugojimas

1. Tiekimo įmonės privalo penkerius metus saugoti ir prireikus pateikti visų su didmeniniais vartotojais, perdavimo sistemos, skirstymo sistemos, laikymo ir SGD sistemų operatoriais sudarytų sandorių duomenis apie šių sandorių trukmę, pristatymo ir apmokėjimo taisykles, kiekį, vykdymo datas ir terminus, sandorių vertę, didmeninių vartotojų nustatymo priemones. Papildomai tiekimo įmonės saugo ir Tarybos reikalavimu jai pateikia visą informaciją apie neįvykdytas gamtinių dujų tiekimo sutartis ir gamtinių dujų rinkos finansines priemones.

2. Taryba, neatskleisdama informacijos, kuri laikoma komercine (gamybine) ar profesine paslaptimi, apie atskirus rinkos dalyvius ar atskirus sandorius, nuolat viešai Tarybos interneto svetainėje skelbia informaciją, užtikrinančią rinkos konkurencingumą ir kontrolę.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
SISTEMŲ OPERATORIAI

25 straipsnis. Sistemų operatoriai

1. Lietuvos Respublikoje yra paskiriami perdavimo, skirstymo, laikymo, SGD sistemų ir biržos operatoriai. Šiuos operatorius šio įstatymo nustatyta tvarka paskiria ir vėliau kontroliuoja, ir prižiūri Taryba.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

2. Ta pati gamtinių dujų įmonė, atitinkanti šio skirsnio reikalavimus, gali būti bendru perdavimo, laikymo, skirstymo ir SGD sistemos operatoriumi.

26 straipsnis. Perdavimo, laikymo ir (arba) SGD sistemos operatorių užduotys

1. Kiekvienas perdavimo, laikymo ir (arba) SGD sistemos operatorius:

1) ekonomiškai eksploatuoja, prižiūri ir plėtoja saugius, patikimus, efektyvius ir atvirą rinką užtikrinančius perdavimo ir (arba) laikymo įrenginius ir (arba) SGD sistemą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

2) deramai atsižvelgdamas į aplinkos apsaugą, užtikrina tinkamas priemones paslaugų teikimo įpareigojimams vykdyti;

3) nediskriminuoja sistemos naudotojų ar sistemos naudotojų kategorijų;

4) bet kuriam kitam perdavimo sistemos operatoriui, laikymo sistemos operatoriui, SGD sistemos operatoriui ir (arba) skirstymo sistemos operatoriui pateikia pakankamai informacijos, kad užtikrintų reikalavimų dėl saugaus ir veiksmingo jungtinės sistemos eksploatavimo laikymąsi transportuojant ir laikant gamtines dujas;

5) teikia sistemos naudotojams informaciją, reikalingą veiksmingai naudotis sistema.

2. Perdavimo sistemos operatorius pastato pakankamus tarpvalstybinius pajėgumus, skirtus Europos Sąjungos perdavimo infrastruktūrai integruoti, atsižvelgdamas į visą ekonomiškai pagrįstą ir techniškai įmanomą pajėgumų paklausą ir į gamtinių dujų tiekimo saugumą.

3. Perdavimo sistemos operatorius pagal Tarybos patvirtintą tvarką kaupia, sistemina ir reguliariai teikia informaciją Tarybai apie gamtinių dujų tranzitą Lietuvos Respublikos teritorijoje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

4. Perdavimo sistemos operatorių priimtos taisyklės, kuriomis siekiama subalansuoti gamtinių dujų perdavimo sistemą, turi būti objektyvios, skaidrios ir nediskriminacinės. Sąlygos, kuriomis perdavimo sistemos operatoriai teikia tokias paslaugas, nustatomos nediskriminaciniu išlaidas atspindinčiu būdu ir skatinant sistemos naudotojus subalansuoti dujų srautus pagal Tarybos paskelbtą metodiką. Tokios sąlygos yra skelbiamos viešai perdavimo sistemos operatorių svetainėse.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

5. Taryba prižiūri, kad perdavimo sistemos operatoriai laikytųsi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytų būtiniausių perdavimo sistemos plėtros standartų.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

6. *Neteko galios 2019-07-01*.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

7. Savo funkcijoms atlikti reikalingą vartoti energiją perdavimo sistemos operatoriai įsigyja laikydamiesi skaidrios, nediskriminacinės ir rinkos pagrindu veikiančios tvarkos.

8. Lietuvos Respublikos ar Europos Sąjungos perdavimo sistemų operatoriai, jeigu tai būtina jų funkcijoms atlikti, turi teisę, laikydamiesi Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimų, naudotis kitų perdavimo sistemos operatorių tinklais.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

27 straipsnis. Perdavimo sistemos operatorius

1. Gamtinių dujų įmonė, kuriai nuosavybės teise priklauso perdavimo sistema ir kuri buvo paskirta perdavimo sistemos operatoriumi šio įstatymo 28 ir 29 straipsniuose nustatyta tvarka, veikia kaip perdavimo sistemos operatorius.

2. Taryba informuoja Europos Komisiją apie sprendimą paskirti perdavimo sistemos operatorių arba numanomą sprendimą nedelsdama, bet ne vėliau negu per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo arba projekto patvirtinimo.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

3. Laikoma, kad įpareigojimas gamtinių dujų įmonei, nuosavybės teise valdančiai perdavimo sistemą, veikti kaip perdavimo sistemos operatoriui yra įvykdytas, jeigu dvi ar daugiau gamtinių dujų įmonių, kurioms nuosavybės teise priklauso perdavimo sistemos, įsteigia bendrą gamtinių dujų įmonę, atliekančią perdavimo sistemos operatoriaus funkcijas atitinkamai dviejose ar daugiau valstybių narių. Bendrai įmonei gali priklausyti tik tos įmonės, kurios atitinka reikalavimus, taikomus atitinkamoje valstybėje narėje nepriklausomam sistemos operatoriui ar nepriklausomam perdavimo operatoriui patvirtinti.

28 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimas

1. Jeigu gamtinių dujų įmonė įrodo, kad ji atitinka šio įstatymo ketvirtojo ir aštuntojo skirsnių reikalavimus, išduodant perdavimo sistemos operatoriaus licenciją, ta gamtinių dujų įmonė yra paskiriama perdavimo sistemos operatoriumi.

2. Numanomas sprendimas dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo ir licencijos išdavimo yra priimamas per keturių mėnesių laikotarpį nuo visų pareiškėjo pateiktų dokumentų, reikalingų licencijai išduoti, gavimo dienos. Numanomas sprendimas notifikuojamas Europos Komisijai. Tarybos galutinis sprendimas turi būti priimtas ne vėliau kaip per du mėnesius nuo 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 715/2009 dėl teisės naudotis gamtinių dujų perdavimo tinklais sąlygų, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1775/2005 (OL 2009 L 211, p. 36), 3 straipsnio 1 dalyje Europos Komisijos nuomonei pateikti nustatyto laiko pabaigos. Tarybos galutinis sprendimas ir Europos Komisijos nuomonė, jeigu ji pateikta, skelbiami kartu. Jeigu Taryba nepriima jokio sprendimo iki šio laikotarpio pabaigos, laikoma, kad licencija yra išduota ir gamtinių dujų įmonė paskiriama perdavimo sistemos operatoriumi. Siekiant užtikrinti gamtinių dujų perdavimo veiklos tęstinumą ir nenutrūkstamumą, kol bus paskirtas šio įstatymo ketvirtojo ir aštuntojo skirsnių reikalavimus atitinkantis perdavimo sistemos operatorius ir jam išduota licencija, Taryba turi teisę išduoti terminuotą gamtinių dujų perdavimo licenciją, netaikydama šio įstatymo aštuntojo skirsnio reikalavimų. Terminuota gamtinių dujų perdavimo veiklos licencija galioja tol, kol energetikos įmonės, neatitinkančios šio įstatymo aštuntojo skirsnio reikalavimų, įvykdys Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo pakeitimo įstatymo įgyvendinimo įstatyme nustatytas procedūras ir bus paskirtas gamtinių dujų perdavimo sistemos operatorius, atitinkantis šio įstatymo ketvirtajame ir aštuntajame skirsniuose nustatytus reikalavimus.

3. Priimdama sprendimą, Taryba atsižvelgia į Europos Komisijos poziciją, jeigu Europos Komisija ją pateikia. Jeigu Europos Komisija nepateikia nuomonės perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo klausimu, laikoma, kad ji neprieštarauja Tarybos sprendimui.

4. Taryba ir Europos Komisija bet kuriuo procedūros metu gali prašyti, kad asmuo, siekiantis tapti perdavimo sistemos operatoriumi, pateiktų visą informaciją, svarbią sprendimui dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo priimti.

5. Kiekvienas perdavimo sistemos operatorius Tarybai praneša apie visus planuojamus sandorius, kuriuos Tarybai gali reikėti įvertinti, siekiant nustatyti, ar perdavimo sistemos operatorius atitinka šio įstatymo ketvirtojo skirsnio reikalavimus.

6. Taryba prižiūri, kad perdavimo sistemos operatorius visada atitiktų šio įstatymo ketvirtojo ir aštuntojo skirsnių reikalavimus. Taryba iš naujo įvertina perdavimo sistemos operatoriaus atitiktį šio įstatymo ketvirtojo skirsnio reikalavimams, kai:

1) gaunamas perdavimo sistemos operatoriaus pranešimas pagal šio straipsnio 5 dalį;

2) sužino, kad dėl numatomo arba įvykusio teisių pasikeitimo arba poveikio perdavimo sistemos savininkams ar operatoriams gali arba galėjo būti pažeisti šio įstatymo ketvirtojo skirsnio reikalavimai;

3) Europos Komisija kreipiasi į Tarybą prašydama įvertinti perdavimo sistemos operatoriaus atitiktį Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimams.

7. Nustačiusi, kad perdavimo sistemos operatorius nebeatitinka šio įstatymo aštuntojo skirsnio reikalavimų, Taryba skiria baudas, sudarančias iki 10 procentų šios gamtinių dujų įmonės metinių pajamų, laikinai apriboja tas asmens ar asmens dalyvių teises, kurių įgyvendinimas pažeidžia šio įstatymo aštuntojo skirsnio reikalavimus, ir įpareigoja šią gamtinių dujų įmonę per Tarybos nurodytą protingą terminą, ne ilgesnį kaip du mėnesiai, pašalinti atsiradusius trūkumus. Baudos skiriamos Energetikos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis. Jeigu perdavimo sistemos operatorius per nurodytą protingą laikotarpį trūkumų nepašalina, Taryba pradeda naujo operatoriaus licencijavimo ir paskyrimo procedūrą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

29 straipsnis. Su trečiosiomis valstybėmis susijęs perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimas

1. Jeigu perdavimo sistemos operatorius, kurį kontroliuoja asmuo ar asmenys iš trečiosios valstybės ar valstybių, prašo išduoti licenciją, Taryba apie tai praneša Europos Komisijai. Taryba informuoja Europos Komisiją ir apie visas kitas aplinkybes, kurių rezultatas būtų tas, kad asmuo ar asmenys iš trečiosios valstybės ar valstybių įgytų perdavimo sistemos ar perdavimo sistemos operatoriaus kontrolę.

2. Perdavimo sistemos operatorius praneša Tarybai apie visas aplinkybes, kurių rezultatas būtų tas, kad asmuo ar asmenys iš trečiosios valstybės ar valstybių įgytų perdavimo sistemos ar perdavimo sistemos operatoriaus kontrolę.

3. Numanomas sprendimas dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo ir licencijos išdavimo yra priimamas per keturių mėnesių laikotarpį (šio įstatymo 28 straipsnio 2 dalyje nurodytos išimties atveju perdavimo licencija išduodama pagal šio įstatymo 21 straipsnio 2 dalį) nuo visų pareiškėjo pateiktų dokumentų, reikalingų licencijai išduoti, gavimo dienos. Numanomas sprendimas notifikuojamas Europos Komisijai. Taryba, prieš priimdama galutinį sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo ir licencijos išdavimo, kreipiasi į Europos Komisiją dėl nuomonės, patvirtinančios, kad:

1) tenkinami Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimai dėl veiklų atskyrimo;

2) išdavus licenciją, nekils pavojus Europos Sąjungoje vykstančiam energijos tiekimui.

4. Taryba per du mėnesius nuo dienos, kai buvo gauta ar turėjo būti gauta, tačiau nebuvo pateikta, Europos Komisijos nuomonė, atsižvelgdama į Europos Komisijos poziciją, jeigu tokia buvo pateikta, priima galutinį sprendimą dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo. Taryba paskiria operatorių, jeigu operatorius įrodo, kad:

1) jis atitinka šio įstatymo ketvirtojo skirsnio reikalavimus;

2) jo paskyrimas nesukelia pavojaus Lietuvos Respublikos, kitos valstybės narės arba Europos Sąjungos energijos tiekimui ir šio tiekimo saugumui. Taryba numanomo sprendimo dėl perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimo ir licencijos išdavimo priėmimo metu vertindama, ar perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimas nesukelia pavojaus Lietuvos Respublikos, kitos valstybės narės arba Europos Sąjungos energijos tiekimui ir šio tiekimo saugumui, atsižvelgia į Europos Sąjungos teises ir

pareigas, numatytas pagal tarptautinę teisę, tos trečiosios valstybės atžvilgiu, įskaitant visus susitarimus, sudarytus su viena ar daugiau trečiųjų valstybių, kurių viena susitariančioji šalis yra Europos Sąjunga, ir kuriuose nagrinėjami energijos tiekimo saugumo klausimai, taip pat į Lietuvos Respublikos teises ir pareigas, numatytas pagal su ja sudarytus susitarimus, jeigu jie atitinka Europos Sąjungos teisę, tos trečiosios valstybės atžvilgiu, ir kitus konkrečius faktus bei aplinkybes, dėl kurių perdavimo sistemos operatoriaus paskyrimas sukeltų pavojų Lietuvos Respublikos, kitos valstybės narės arba Europos Sąjungos energijos tiekimui ir šio tiekimo saugumui ir į atitinkamą trečiąją valstybę;

3) nepažeidžiami teisėti visuomenės saugumo interesai.

5. Kartu su priimtu Tarybos sprendimu paskelbiama Europos Komisijos nuomonė, jeigu ji buvo pateikta. Jeigu Tarybos sprendimas skiriasi nuo Europos Komisijos nuomonės, Tarybos sprendime turi būti nurodomi tokio skirtumo motyvai.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
Nr. XII-772, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03220
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

30 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus statusas ir funkcijos

1. Perdavimo sistemos operatoriai privalo turėti visus technologinius, finansinius ir vadybinius pajėgumus, kurie reikalingi gamtinių dujų perdavimo veiklai vykdyti, įskaitant kvalifikuotą personalą ir nuosavybės teise priklausančią ar kitais teisėtais pagrindais valdomą perdavimo sistemą.

2. Gamtinių dujų perdavimo veiklą, be šio įstatymo 26 straipsnyje išvardytų užduočių, sudaro:

1) ryšių su trečiosiomis šalimis ir reguliavimo institucijomis palaikymas;

2) aktyvi veikla Europos gamtinių dujų perdavimo sistemos operatorių tinkle (ENTSO-G);

3) prieigos suteikimas trečiajai šaliai nediskriminuojant sistemos naudotojų ar tam tikrų sistemos naudotojų kategorijų ir tokios prieigos valdymas;

4) visų su perdavimo sistema susijusių mokėjimų, įskaitant mokestį už prieigą, balansavimą ir papildomas paslaugas, rinkimas;

5) saugios, veiksmingos ir ekonomiškos perdavimo sistemos eksploatavimas, priežiūra ir plėtojimas;

6) investicijų planavimas užtikrinant ilgalaikį sistemos pajėgumą (įskaitant tarptautinius pajėgumus) tenkinti esamą ir prognozuojamą būsimą paklausą ir garantuojant tiekimo saugumą;

7) regioninių kelių valstybių narių rinkų kūrimas arba palankesnių sąlygų liberalizavimo procesui sudarymas;

8) kitos būtinos funkcijos saugiam ir patikimam gamtinių dujų transportavimui užtikrinti.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

31 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus vykdoma tinklo plėtra ir įgaliojimai priimti sprendimus dėl investavimo

1. Perdavimo sistemos operatorius kas dvejus metus iki einamųjų metų liepos 1 dienos, pasikonsultavęs su suinteresuotaisiais subjektais, Tarybos nustatyta tvarka parengia ir Tarybai pateikia dešimties metų tinklo plėtros planą, kuris yra grindžiamas esama ir numatoma pasiūla bei paklausa. Tinklo plėtros plane nurodomos veiksmingos priemonės, skirtos sistemos pajėgumų pakankamumui ir tiekimo saugumui užtikrinti.

2. Dešimties metų tinklo plėtros plane:

1) rinkos dalyviams nurodoma svarbiausia perdavimo infrastruktūra, kurią reikia sukurti ar atnaujinti per artimiausius dešimt metų;

2) nurodomos visos investicijos, dėl kurių jau priimtas sprendimas, ir nustatomos naujos investicijos, kurias reikės atlikti per artimiausius trejus metus;

3) nustatomas visų investicinių projektų terminas;

4) nurodomos investiciniuose projektuose pateikiamos galimos paklausos mažinimo, diegiant ar skatinant diegti energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones gamtinių dujų perdavimo sistemoje, alternatyvos siekiant įgyvendinti Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatyme nurodytą energijos vartojimo efektyvumo didinimo pirmumo principą.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3019, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13236

3. Rengdamas dešimties metų tinklo plėtros planą, perdavimo sistemos operatorius daro pagrįstas prielaidas apie gamtinių dujų gavybos, tiekimo, vartojimo ir mainų su kitomis šalimis raidą, atsižvelgdamas į regioniniams kelių valstybių narių ir visos Europos Sąjungos tinklams skirtus investicijų planus, taip pat laikymo ir SGD sistemai skirtus investicijų planus.

4. Taryba dėl dešimties metų tinklo plėtros plano viešai konsultuojasi su visais esamais ar potencialiais sistemos naudotojais ir paskelbia konsultavimosi rezultatus.

5. Taryba išnagrinėja, ar dešimties metų tinklo plėtros plane atsižvelgta į visus investavimo poreikius, kurie buvo nustatyti konsultavimosi metu, ir ar šis planas suderinamas su Europos Sąjungos dešimties metų tinklo plėtros planu. Jeigu iškyla abejonių dėl suderinamumo su Europos Sąjungos dešimties metų tinklo plėtros planu, Taryba konsultuojasi su Agentūra. Tarybos prašymu perdavimo sistemos operatorius privalo iš dalies pakeisti savo dešimties metų tinklo plėtros planą, jeigu jame neatsižvelgta į visus investavimo poreikius, kurie buvo nustatyti konsultavimosi metu, arba jeigu dešimties metų tinklo plėtros planas nesuderintas su Europos Sąjungos dešimties metų tinklo plėtros planu, arba jeigu plėtros planas neatitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytų dešimties metų tinklo plėtros plano turinio reikalavimų.

6. Taryba atlieka dešimties metų tinklo plėtros plano įgyvendinimo stebėseną, jos vertinimą ir paskelbia gautus rezultatus. Dešimties metų tinklo plėtros plano nevykdantį perdavimo sistemos operatorių Taryba įpareigoja vykdyti dešimties metų tinklo plėtros planą ir gali skirti sankcijas Energetikos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis.

7. Tuo atveju, kai perdavimo sistemos operatorius dėl kitų ne nuo jo priklausančių svarbių priežasčių neatlieka investicijos, kuri pagal dešimties metų tinklo plėtros planą turėjo būti atlikta per artimiausius trejus metus, Taryba privalo imtis bent vienos iš toliau nurodytų priemonių tam, kad tokia investicija būtų atlikta, jeigu tokia investicija vis dar yra svarbi, atsižvelgdama į naujausią dešimties metų tinklo plėtros planą:

1) reikalauti, kad perdavimo sistemos operatorius atliktų investiciją;

2) dėl investicijos organizuoti konkursą, kuriame galėtų dalyvauti bet kurie investuotojai;

3) įpareigoti perdavimo sistemos operatorių priimti sprendimą padidinti turimą kapitalą siekiant finansuoti reikiamas investicijas ir sudaryti sąlygas nepriklausomiems investuotojams dalyvauti kapitale.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

32 straipsnis. Sistemos operatoriams taikomi konfidencialumo reikalavimai

1. Nepažeisdamas teisės aktuose numatytų prievolių atskleisti informaciją, kiekvienas perdavimo, laikymo ir (arba) SGD sistemos operatorius privalo saugoti vykdydamas savo veiklą gautos informacijos, laikomos komercine (gamybine) ar profesine paslaptimi, konfidencialumą ir užtikrinti, kad komercinį pranašumą galinti suteikti informacija apie jų pačių veiklą nebūtų atskleista diskriminaciniu būdu.

2. Kai tas pats jungtinis operatorius vykdo perdavimo ir skirstymo veiklą, perdavimo sistemos operatoriui draudžiama naudotis bendromis tarnybomis su kitais įmonės padaliniais, išskyrus išimtinai administracines arba su informacinėmis technologijomis susijusias funkcijas atliekančius padalinius.

3. Susijusioms įmonėms parduodant ar perkant gamtines dujas, perdavimo, laikymo ir (arba) SGD sistemos operatoriams draudžiama ne pagal paskirtį naudotis informacija, laikoma komercine (gamybine) ar profesine paslaptimi, kurią asmenys suteikė įgydami teisę naudotis sistema arba derėdamiesi dėl tokios teisės.

4. Perdavimo, laikymo ir (arba) SGD sistemos operatoriai viešai savo interneto svetainėje skelbia informaciją, būtiną veiksmingai konkurencijai ir veiksmingam rinkos veikimui užtikrinti. Skelbtinos informacijos sąrašą nustato Taryba, atsižvelgdama į informacijos, laikomos komercine (gamybine) ar profesine paslaptimi, konfidencialumo apsaugą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

33 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus teisės

Perdavimo sistemos operatorius turi teisę:

1) gauti skirstymo sistemų operatorių, sistemos naudotojų ir vartotojų, kurių įrenginiai prijungti prie perdavimo tinklų, rodmenis ir kitą informaciją, reikalingą ilgalaikei plėtrai planuoti, balansavimo funkcijai ir kitoms pareigoms, nurodytoms šiame įstatyme, atlikti;

2) gauti iš perdavimo sistemos naudotojų informaciją, kuri reikalinga trečiajai šaliai suteikti teisę naudotis perdavimo sistema;

3) vadovaudamasis norminiais eksploatavimo dokumentais, nustatyti skirstymo sistemų ir vartotojų įrenginių, prijungtų prie perdavimo sistemos, funkcionavimo sąlygas, kurios užtikrintų perdavimo sistemos darbo saugumą, stabilumą ir patikimumą;

4) siekdamas užtikrinti avarijų prevencijos priemonių ir avarijų prevencijos planų vykdymą, perdavimo sistemos darbo stabilumą ir patikimumą, reikalauti, kad visi rinkos dalyviai įgyvendintų būtinas avarijų prevencijos ir likvidavimo priemones;

5) gavęs vartotojų, sistemų ar patalpų savininkų ar teisėtų valdytojų sutikimą, patekti į skirstymo sistemų, vartotojų teritorijas ir (ar) patalpas, kad įrengtų, prižiūrėtų ar keistų apskaitos prietaisus ar fiksuotų jų rodmenis;

6) reikalauti iš sistemos naudotojų pateikti pakankamą prievolių įvykdymo užtikrinimą, kuriuo būtų užtikrintos būsimos ir (ar) esamos sistemos naudotojo prievolės pagal perdavimo sistemos operatoriaus parengtas ir su Taryba suderintas balansavimo taisykles už paimtų iš perdavimo sistemos, tačiau į perdavimo sistemą nepristatytų gamtinių dujų nupirkimą iš perdavimo sistemos operatoriaus ir dėl to susidariusių nuostolių atlyginimą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-1530, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21324
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

7) teisės aktų nustatyta tvarka naudotis kitų perdavimo sistemos operatorių tinklu, jei tai būtina jų funkcijoms, įskaitant funkcijas, susijusias su tarpvalstybiniu perdavimu, atlikti.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

34 straipsnis. Skirstymo sistemos operatorių užduotys

1. Kiekvienas skirstymo sistemos operatorius yra atsakingas už ilgalaikį sistemos pajėgumą vykdyti pagrįstus gamtinių dujų skirstymo poreikius, ekonomiškai eksploatuojant, prižiūrint ir plėtojant saugią, patikimą ir veiksmingą sistemą, atsižvelgiant į aplinkos apsaugos reikalavimus ir energijos vartojimo efektyvumą.

2. Bet kuriuo atveju skirstymo sistemos operatorius nediskriminuoja sistemos naudotojų ar sistemos naudotojų kategorijų, ypač su juo susijusių įmonių naudai.

3. Kiekvienas skirstymo sistemos operatorius bet kuriam kitam skirstymo, perdavimo, SGD ir (arba) laikymo sistemos operatoriui pateikia pakankamai informacijos, kad užtikrintų reikalavimų dėl saugaus ir veiksmingo jungtinės sistemos eksploatavimo laikymąsi transportuojant ir laikant gamtines dujas.

4. Kiekvienas skirstymo sistemos operatorius teikia sistemos naudotojams informaciją, kurios jiems reikia norint veiksmingai prisijungti prie sistemos ir naudotis ja.

5. Jeigu skirstymo sistemos operatorius yra atsakingas už skirstymo sistemos subalansavimą ir šiuo tikslu priima taisykles, šios taisyklės turi būti objektyvios, skaidrios ir nediskriminacinės. Sąlygos, kuriomis skirstymo sistemos operatoriai teikia tokias paslaugas, įskaitant taisykles ir tarifus, nustatomos nediskriminaciniu išlaidas atspindinčiu būdu pagal Tarybos priimtą metodiką. Šios sąlygos paskelbiamos viešai skirstymo sistemos operatorių interneto svetainėse.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

35 straipsnis. Skirstymo sistemos operatorių konfidencialumo įsipareigojimai

1. Nepažeisdamas teisės aktų reikalavimų pateikti informaciją, kiekvienas skirstymo sistemos operatorius užtikrina verslo veiklos metu gautos informacijos, laikomos komercine (gamybine) ar profesine paslaptimi, konfidencialumą ir pasirūpina, kad komercinį pranašumą galinti suteikti informacija apie jo veiklą nebūtų atskleista diskriminaciniu būdu.

2. Susijusioms įmonėms parduodant ar perkant gamtines dujas, skirstymo sistemos operatoriai nepiktnaudžiauja iš trečiųjų šalių gauta informacija, laikoma komercine (gamybine) ar profesine paslaptimi, šioms suteikiant teisę naudotis sistema arba derantis dėl šios teisės.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

36 straipsnis. Skirstymo sistemos operatoriaus teisės

Skirstymo sistemos operatorius turi teisę:

1) iš sistemos naudotojų, vartotojų ar kitų dujų skirstymo įmonių, kurių įrenginiai prijungti prie skirstymo sistemos, ir perdavimo sistemos operatoriaus gauti dujų apskaitos prietaisų rodmenis ar kitą informaciją, reikalingą jų pareigoms ir funkcijoms, nustatytoms šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose, atlikti;

2) gavęs vartotojų, patalpų savininkų ar teisėtų valdytojų sutikimą, patekti į vartotojų teritorijas ir (ar) patalpas, kad įrengtų, prižiūrėtų ar keistų apskaitos prietaisus ar fiksuotų jų rodmenis;

3) reikalauti iš esančių ir potencialių vartotojų informacijos, kuri reikalinga trečiajai šaliai suteikti teisę naudotis skirstymo sistema.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

37 straipsnis. Perdavimo ir skirstymo sistemų operatorių vykdoma gamtinių dujų sistemų plėtra ir gamtinių dujų saugyklų, SGD sistemos ir naujų vartotojų prijungimas

Pakeistas straipsnio pavadinimas:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

1. Perdavimo ir skirstymo sistemų operatoriai nustato ir, gavę Tarybos patvirtinimą, viešai savo interneto svetainėse paskelbia saugyklų, SGD sistemos, skirstymo sistemos operatoriui nuosavybes teise nepriklausančių mažos apimties SGD pakartotinio dujinimo įrenginių ir vartotojų nediskriminacinio prijungimo prie perdavimo ir skirstymo sistemų skaidrias ir veiksmingas procedūras bei įkainius.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

2. Perdavimo sistemos operatorius neturi teisės atsisakyti prijungti naują saugyklą, SGD sistemą ar vartotoją, motyvuodamas turimų tinklo pajėgumų galimais apribojimais ateityje arba papildomomis išlaidomis, susijusiomis su būtinu pajėgumų didinimu. Perdavimo sistemos operatorius užtikrina naujos jungties pakankamą įeinamąjį ir išeinamąjį pajėgumą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

3. Naujas perdavimo ar skirstymo sistemas nedujofikuotoje teritorijoje turi teisę įrengti asmenys, įgiję šią teisę konkurso būdu. Konkurso metu asmenys Tarybai pateikia rinkos tyrimų, įvertinančių dujų naudojimo dešimties metų laikotarpiu prognozes nedujofikuotoje teritorijoje, rezultatus ir naujų perdavimo ar skirstymo sistemų nedujofikuotoje teritorijoje investicijų projektus. Konkurso metu geriausias pasiūlymas išrenkamas vadovaujantis šiais kriterijais: gamtinių dujų transportavimo kainos viršutinė riba nedujofikuotos teritorijos vartotojams; numatytu paskirstyti dujų kiekiu; investicijų mastu pagal numatomų pastatyti dujotiekio tinklų ilgį bei atsižvelgus į tiekimo patikimumo, reguliarumo, kokybės, vartotojų apsaugos reikalavimus. Sprendimą leisti įrengti naujas sistemas priima Taryba, vadovaudamasi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintomis naujų sistemų nedujofikuotoje (naujai dujofikuojamoje) teritorijoje įrengimo tvarkos taisyklėmis. Tarybos sprendimas leisti įrengti naujas perdavimo ar skirstymo sistemas yra privaloma sąlyga išduodant leidimą statyti šiuos objektus Lietuvos Respublikos statybos įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

4. Perdavimo ar skirstymo sistemų operatoriai licencijoje nurodytoje teritorijoje privalo prijungti naujų vartotojų sistemas prie savo sistemų pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytas taisykles.

5. Taryba parengia ir patvirtina prijungimo įkainių nustatymo metodiką. Taryba tvirtina naujų buitinių vartotojų sistemų prijungimo įkainius.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

6. Perdavimo ar skirstymo sistemos operatoriai padengia ekonomiškai pagrįstas sistemos plėtros ir prie perdavimo ar skirstymo sistemos prijungiamų vartotojų prijungimo išlaidas. Prie perdavimo ar

skirstymo sistemos prijungiami vartotojai padengia ekonomiškai pagrįstas prijungimo išlaidas viršijančias išlaidas. Prie skirstymo sistemos prijungiamas nebuitinis vartotojas turi teisę, suderinęs su skirstymo sistemos operatoriumi, Energetikos ministerijos nustatyta tvarka savo lėšomis organizuoti skirstymo sistemos įrengimo darbus ir ją įrengti, jeigu įrengiamos skirstymo sistemos pajėgumas yra ne mažesnis kaip 40 MWh/val. Šiuo atveju nebuitinio vartotojo atlikti skirstymo sistemos įrengimo darbai laikomi nebuitinio vartotojo prijungimo prie skirstymo sistemos paslaugos dalimi ir ši nebuitinio vartotojo įrengta skirstymo sistema yra skirstymo sistemos operatoriaus nuosavybė. Prie šios skirstymo sistemos prijungiant kitus vartotojus, už jos įrengimą ir (ar) naudojimą įrengimą atlikusiam nebuitiniam vartotojui neatlyginama.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1457, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11770

7. Prijungimo prie esamų gamtinių dujų sistemų išlaidos negali būti pripažintos pagrįstomis, jeigu dėl jų padidėtų kainos esamiems sistemų naudotojams ir gamtinių dujų vartotojams. Naujai dujofikuojamoms teritorijoms atsipirkimo laikotarpiui gali būti nustatyta tokia gamtinių dujų perdavimo ir skirstymo kaina, kuri padengtų investicijas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

37[1] straipsnis. Skirstymo sistemos operatoriaus vykdoma tinklo plėtra

1. Skirstymo sistemos operatorius, aptarnaujantis daugiau negu 100 000 vartotojų, kas dvejus metus iki einamųjų metų liepos 1 dienos Tarybos nustatyta tvarka parengia ir savo interneto svetainėje paskelbia dešimties metų tinklo plėtros, atnaujinimo, modernizavimo ir investicijų planą (toliau – investicijų planas). Prieš investicijų plano paskelbimą skirstymo sistemos operatorius viešai konsultuojasi su kompetentingomis valstybės institucijomis ir kitomis suinteresuotomis šalimis. Investicijų plane, be kita ko, nurodomos veiksmingos priemonės, skirtos tiekimo saugumui, patikimumui ir teikiamų paslaugų kokybei užtikrinti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame investicijų plane, grindžiamame sistemos patikimumu, esama ir numatoma gamtinių dujų pasiūla ir paklausa gamtinių dujų sektoriuje, šio įstatymo reikalavimais, gamtinių dujų patikimumu, leistinu įrangos tarnavimo amžiumi bei išmaniųjų tinklų ir išmaniųjų apskaitos sistemų plėtros gairėmis ir reikalavimais, nurodoma:

1) skirstymo sistemų infrastruktūra, kurią planuojama įrengti ar atnaujinti per planuojamą dešimties metų laikotarpį;

2) metinė investicijų į skirstymo sistemų infrastruktūrą apimtis per planuojamą dešimties metų laikotarpį;

3) numatomi lėšų investicijoms per planuojamą dešimties metų laikotarpį finansuoti šaltiniai;

4) investiciniuose projektuose pateikiamos galimos paklausos mažinimo, diegiant ar skatinant diegti energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones gamtinių dujų skirstymo sistemoje, alternatyvos siekiant įgyvendinti Energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatyme nurodytą energijos vartojimo efektyvumo didinimo pirmumo principą.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3019, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13236

3. Rengdamas investicijų planą, skirstymo sistemos operatorius įvertina gamtinių dujų gavybos, tiekimo ir vartojimo tendencijas, atsižvelgdamas į valstybės politikos kryptis, pagrįstas gamtinių dujų sektoriaus veiklos valstybinio valdymo bendraisiais principais.

4. Taryba turi teisę kreiptis į skirstymo sistemos operatorių su prašymu pateikti papildomą informaciją apie investicijų planą, informaciją apie praėjusiais metais padarytas investicijas ir (arba) paaiškinimus dėl neatliktų investicijų pagal investicijų planą.

5. Kai skirstymo sistemos operatorius neatlieka investicijų plane numatytų investicijų, kurios taip pat yra numatytos Vyriausybės nutarimuose, Taryba įpareigoja skirstymo sistemos operatorių atlikti atitinkamas investicijas. Kai Taryba pasinaudoja šioje dalyje nurodytais įgaliojimais, teisės aktų nustatyta tvarka skirstymo sistemos operatoriaus paslaugos ir susijusių paslaugų kainodaros tikslais įvertinamos atitinkamų investicijų sąnaudos.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

38 straipsnis. Biržos operatoriaus užduotys ir veikla

1. Biržos operatorius organizuoja prekybą gamtinėmis dujomis pagal Prekybos gamtinių dujų biržoje reglamentą, suderintą su Taryba ir atitinkantį Prekybos gamtinėmis dujomis taisyklių reikalavimus.

2. Biržos operatoriaus veikloje patiriamoms gamtinių dujų biržos administravimo ir susijusioms sąnaudoms padengti biržos operatorius, suderinęs su Taryba, nustato prekybos gamtinių dujų biržoje įmokas.

3. Biržos operatorius pagal šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytose taisyklėse nustatytą tvarką bendradarbiauja su Taryba ir nedelsdamas Tarybai pateikia su įtartinais prekybos gamtinėmis dujomis sandoriais susijusią informaciją ir bet kurią kitą aktualią informaciją, kuri būtų reikalinga gamtinių dujų biržos priežiūrai vykdyti, ypač apie licencijų ir (ar) leidimų turėtojams nustatytų veiklos sąlygų galimus pažeidimus.

4. Biržos operatorius yra atsakingas, kad gamtinių dujų biržoje sudarytų sandorių pagrindu parduotas ir įsigytas gamtinių dujų kiekis sutaptų, o už gamtinių dujų biržoje parduotų gamtinių dujų kiekių patiekimą į perdavimo sistemą ir nupirktų gamtinių dujų kiekių paėmimą iš perdavimo sistemos yra atsakingas gamtinių dujų biržos dalyvis.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

SEPTINTASIS SKIRSNIS
GARANTINIS TIEKIMAS

39 straipsnis. Garantinis tiekimas

1. Kai tiekimo įmonė nevykdo prisiimtų įsipareigojimų tiekti gamtines dujas su vartotojais sutartomis sąlygomis arba kai tiekimo įmonei leidimo verstis tiekimo veikla galiojimas yra sustabdomas ar panaikinamas, tokios tiekimo įmonės garantinis gamtinių dujų tiekimas vartotojams užtikrinamas šiame straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis. Garantinio tiekimo pradžia laikoma Tarybos sprendimo dėl leidimo verstis tiekimo veikla galiojimo sustabdymo ar panaikinimo paskelbimo Licencijų informacinėje sistemoje diena arba sprendime nurodyta diena, jeigu ši diena yra vėlesnė negu sprendimo paskelbimo Licencijų informacinėje sistemoje diena.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

2. Garantinis tiekimas užtikrinamas buitiniams vartotojams.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

3. Vartotojams, kuriems užtikrinamas garantinis tiekimas, taikoma garantinio tiekimo kaina, kuri apskaičiuojama kaip vidutinės praėjusio ataskaitinio mėnesio gamtinių dujų biržos kainos, susiformavusios Lietuvos gamtinių dujų biržoje, pritaikius koeficientą 1,25, ir kitų valstybės reguliuojamų kainų (jeigu tokios taikomos) suma. Vartotojams, kuriems užtikrinamas garantinis tiekimas teritorijoje, kuri nėra sujungta su gamtinių dujų perdavimo sistema, taikoma faktinės, ekonomiškai pagrįstos gamtinių dujų įsigijimo kainos, vidutinės praėjusio ataskaitinio mėnesio gamtinių dujų biržos kainos, susiformavusios Lietuvos gamtinių dujų biržoje, pritaikius koeficientą 0,25, ir kitų valstybės reguliuojamų kainų (jeigu tokios taikomos) suma. Faktinių ataskaitinio laikotarpio pajamų ir skirstymo sistemos operatoriaus patirtų garantinio tiekimo veiklos sąnaudų, įskaitant gamtinių dujų įsigijimo sąnaudas, skirtumas priskiriamas skirstymo sistemos operatoriaus sąnaudoms ar pajamoms pagal šio įstatymo 9 straipsnio 3 dalyje nurodytą skaičiavimo metodiką. Garantinio tiekimo kainą apskaičiuoja ir nustato garantinį tiekimą vykdantis skirstymo sistemos operatorius.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

4. Garantinį tiekimą vykdantis skirstymo sistemos operatorius privalo sudaryti visas reikalingas sutartis su sistemų operatoriais ir yra atsakingas už gamtinių dujų patiekimą iki vartotojų sistemų, esančių jam išduotoje skirstymo licencijoje nustatytoje teritorijoje.

5. Garantinis tiekimas šio straipsnio 2 dalyje nurodytiems vartotojams vykdomas laikantis šių sąlygų:

1) garantinis tiekimas vykdomas tomis pačiomis sąlygomis, kurios yra numatytos vartotojų sutartyse su dujų tiekimo nebevykdančiu ankstesniu tiekėju, išskyrus kainą, atsiskaitymo už gamtines dujas, gamtinių dujų deklaravimo ir klientų informavimo tvarką, kurios įsigalioja kartu su garantinio tiekimo pradžia. Apie garantinio tiekimo kainą, atsiskaitymo už gamtines dujas, gamtinių dujų deklaravimo ir klientų informavimo tvarką, kurios pradedamos taikyti nuo garantinio tiekimo pradžios, garantinį tiekimą vykdantis skirstymo sistemos operatorius paskelbia savo interneto svetainėje ir apie tai tiesiogiai, skaidriai, suprantamai ir ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki sąskaitų už gamtines dujas pateikimo informuoja vartotojus. Ankstesnis tiekėjas privalo nedelsdamas perduoti garantinį tiekimą vykdančiam skirstymo sistemos operatoriui su vartotojų sutartimis susijusią garantiniam tiekimui vykdyti reikalingą informaciją;

2) vartotojams taikoma garantinio tiekimo kaina nustatoma pagal šio straipsnio 3 dalies reikalavimus ir kartu su šia kaina nenustatomi jokie papildomi mokėjimai, išskyrus atsiskaitymus už perdavimą, skirstymą ir įstatymų nustatytus mokesčius;

3) pradėjus teikti garantinio tiekimo paslaugą, vartotojas ne vėliau kaip per 3 savaites nuo garantinį tiekimą vykdančio skirstymo sistemos operatoriaus rašytinio pranešimo apie teikiamą paslaugą gavimo dienos sudaro sutartį su garantinį tiekimą vykdančiu skirstymo sistemos operatoriumi. Jeigu vartotojas sutarties nesudaro, garantinį tiekimą vykdantis skirstymo sistemos operatorius įgyja teisę nutraukti tiekimą vartotojui ar jo objektams;

4) garantinis tiekimas visą vartotojui nustatytą laikotarpį privalo būti vykdomas nepertraukiamai, jeigu vartotojas tinkamai vykdo šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose, taip pat su garantinį tiekimą vykdančiu skirstymo sistemos operatoriumi sudarytose sutartyse nustatytus įsipareigojimus;

5) garantinis tiekimas vartotojui užtikrinamas tol, kol vartotojas energetikos ministro patvirtintose Gamtinių dujų tiekimo ir vartojimo taisyklėse nustatyta tvarka sudarys tiekimo sutartį su kita tiekimo įmone, bet ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui, kuriam pasibaigus, garantinis tiekimas nutraukiamas, išskyrus atvejus, kai teritorijoje, kurioje skirstymo sistemos operatorius užtikrina garantinį tiekimą, nėra kitų tiekimo įmonių, vykdančių tiekimo veiklą buitiniams vartotojams;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

6) vartotojas, kuriam buvo suteikta garantinio tiekimo paslauga ir kuris pasirenka kitą tiekimo įmonę, privalo sumokėti garantinį tiekimą vykdančiam skirstymo sistemos operatoriui už suvartotas gamtines dujas pagal šio skirstymo sistemos operatoriaus pateiktą sąskaitą.

6. Garantinį tiekimą vykdantis skirstymo sistemos operatorius privalo atskirai tvarkyti garantinio tiekimo veiklos apskaitą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

SEPTINTASIS[1] SKIRSNIS
REGIONINĖ GAMTINIŲ DUJŲ RINKA

39[1] straipsnis. Regioninės rinkos zona

1. Sprendimą dėl Lietuvos prisijungimo prie regioninės rinkos zonos priima Vyriausybė, įvertinusi Energetikos ministerijos ir Tarybos pateiktas išvadas dėl tokio sprendimo ekonominės naudos šalies vartotojams. Taryba, teikdama išvadą, vadovaujasi šio įstatymo 39[2] straipsnio 1 dalimi.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

2. Regioninėje rinkos zonoje taikomas vienodas perdavimo sistemos balansavimo režimas, vadovaujantis regioninės rinkos zonos perdavimo sistemų balansavimo taisyklėmis. Perdavimo sistemos operatorius Tarybos nustatyta tvarka derina su Taryba ir tvirtina regioninės rinkos zonos perdavimo sistemų balansavimo taisykles.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

3. Regioninės rinkos zonoje funkcijos, susijusios su regioninės rinkos zonos perdavimo sistemų balansavimu, vykdomos pagal bendradarbiavimo susitarimus tarp regioninės rinkos zonoje veikiančių perdavimo sistemos operatorių arba šių operatorių sprendimu yra pavestos regioninės rinkos zonos operatoriui.

4. Regioninės rinkos zonos operatorius privalo atitikti šiuos minimalius reikalavimus:

1) turėti susitarimą su perdavimo sistemos operatoriais, nustatantį regioninės rinkos zonos operatoriaus ir perdavimo sistemos operatoriaus tarpusavio santykius ir veiklos vykdymo pradžią;

2) nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdyti technines priemones, skirtas prisijungti prie perdavimo sistemos operatoriaus ir (ar) kitų regioninės rinkos zonoje veikiančių perdavimo sistemos operatorių informacinio komplekso;

3) nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdyti ryšio priemones, reikalingas pranešimams iš rinkos dalyvių gauti ir jiems siųsti, ir programinę įrangą, kurios reikia regioninės rinkos zonos perdavimo sistemų balansavimo veiklai vykdyti;

4) turėti atitinkamos valstybės narės, kurioje yra įsteigtas, nustatyta tvarka išduotą licenciją.

39[2] straipsnis. Regioninės rinkos zonos kainodara

1. Perdavimo paslaugų kainodaros modelis, pagal kurį paskirstomos perdavimo sistemos operatoriaus (operatorių) pajamos įleidimo ir išleidimo taškams, ir perdavimo sistemų operatorių intersisteminio kompensavimo tvarka turi:

1) teikti ekonominę naudą šalies vartotojams skatinant didesnį gamtinių dujų rinkos likvidumą ir konkurencingumą, efektyvesnį gamtinių dujų sistemos panaudojimą, mažinant gamtinių dujų sistemos išlaikymo kaštus šalies gamtinių dujų vartotojams ir (ar) gamtinių dujų sistemos naudotojams;

2) užtikrinti kiekvienam iš perdavimo sistemos operatorių nacionalinių reguliavimo institucijų nustatytas pajamų viršutines ribas;

3) užtikrinti, kad tarp įleidimo ir išleidimo taškų sistemos naudotojų nebūtų diskriminavimo ir kryžminio subsidijavimo, ir atitikti kitus Reglamentu (ES) Nr. 2017/460 nustatytus suderintos gamtinių dujų perdavimo tarifų struktūros tinklo kodekso principus;

4) būti suderinti su Taryba.

2. Taryba, nustatydama gamtinių dujų perdavimo pajamų viršutines ribas, atsižvelgia į gamtinių dujų perdavimo sistemos įleidimo ir išleidimo taškų sistemoje esančių perdavimo sistemų operatorių reguliuojamos veiklos būtinąsias sąnaudas ir mokamas ar gaunamas sumas pagal perdavimo sistemų operatorių intersisteminio kompensavimo tvarką.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

39[3] straipsnis. Regioninės rinkos zonos priežiūra

1. Regioninės rinkos zonos priežiūrą ir stebėseną pagal kompetenciją, bendradarbiaudama su atitinkamų valstybių narių nacionalinėmis reguliavimo institucijomis, vykdo Taryba.

2. Perdavimo sistemos operatorius ir (ar) regioninės rinkos zonos operatorius pagal kompetenciją informuoja Tarybą apie licencijų ir (ar) leidimų turėtojams nustatytų veiklos sąlygų galimus pažeidimus.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

Papildyta skirsniu:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

AŠTUNTASIS SKIRSNIS
VEIKLŲ IR APSKAITOS ATSKYRIMAS

40 straipsnis. Atskiriamos veiklos

1. Lietuvos Respublikoje vykdoma gamtinių dujų perdavimo veikla privalo būti atskirta nuo gamtinių dujų gavybos veiklos ir tiekimo veiklos, atskiriant perdavimo sistemos ir (arba) perdavimo sistemos operatoriaus nuosavybę nuo gavybos ir (arba) tiekimo veiklą vykdančių gamtinių dujų įmonių.

2. Sprendimus dėl turto, kuris reikalingas sistemai eksploatuoti, prižiūrėti ar plėtoti, panaudojimo savarankiškai priima perdavimo, laikymo, skirstymo ar SGD sistemos operatorius.

3. Neteko galios nuo 2012-06-19.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

41 straipsnis. Neleistina kontrolė

1. Tas pats asmuo ar asmenys neturi teisės:

1) tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoti įmonės, vykdančios gavybos ar tiekimo veiklą, ir tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoti perdavimo sistemos operatoriaus ar pačios perdavimo sistemos arba įgyvendinti kontrolės ar valdymo teises perdavimo sistemos operatoriaus arba perdavimo sistemos atžvilgiu;

2) tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoti perdavimo sistemos operatoriaus ar perdavimo sistemos ir tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoti įmonės, vykdančios gavybos ar tiekimo veiklą, arba įgyvendinti kontrolės ar valdymo teises tokios įmonės atžvilgiu;

3) skirti perdavimo sistemos operatoriaus stebėtojų tarybos, valdybos arba įmonei atstovaujančių organų narius ir tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoti įmonę, vykdančią gavybos ar tiekimo veiklą, arba turėti kontrolės ar valdymo teisių tokios įmonės atžvilgiu.

2. Įmonė, atliekanti kurią nors iš gamtinių dujų gavybos ar tiekimo funkcijų bet kurioje kitoje valstybėje, kurios gamtinių dujų perdavimo sistema yra sujungta su Lietuvos Respublikos gamtinių dujų perdavimo sistema, neturi teisės tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoti perdavimo sistemos operatoriaus ar turėti kokių nors kitų teisių jo atžvilgiu.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos įmonės, atliekančios kurią nors iš gavybos ar tiekimo funkcijų, apima įmones, atliekančias kurią nors iš gamtinių dujų gavybos ar tiekimo ir elektros gamybos ar tiekimo funkcijų. Atitinkamai šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyti perdavimo sistemos operatoriai ir pačios perdavimo sistemos apima tiek gamtinių dujų, tiek elektros perdavimo sistemos operatorius ir perdavimo sistemas.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos teisės visų pirma apima:

1) įgaliojimus naudotis balsavimo teisėmis;

2) įgaliojimus skirti priežiūros organų, valdymo organų ir kito įmonei atstovaujančio organo narius;

3) kontrolinio akcijų paketo valdymą ir disponavimą juo.

5. Tuo atveju, jeigu šio straipsnio 1 dalyje ir šio įstatymo 42 straipsnyje nurodytas asmuo yra valstybė narė ar kitas viešasis subjektas, du atskiri viešieji subjektai, kontroliuojantys perdavimo sistemos operatorių ar perdavimo sistemą ir įmonę, atliekančią kurią nors iš gavybos ar tiekimo funkcijų, nėra laikomi tuo pačiu asmeniu ar asmenimis.

42 straipsnis. Gamtinių dujų įmonių organų nariai

Tas pats asmuo neturi teisės būti ir įmonės, vykdančios gavybos ar tiekimo veiklą, ir perdavimo sistemos operatoriaus stebėtojų tarybos, valdymo organo arba kito įmonei atstovaujančio organo nariu ar šių bendrovių vienasmeniu vadovu.

43 straipsnis. Skirstymo sistemos operatorių veiklos rūšių atskyrimas

1. Kai skirstymo sistemos operatorius yra vertikaliai integruotos įmonės dalis (padalinys), jis savo teisine forma, organizacine struktūra ir priimdamas sprendimus turi būti nepriklausomas nuo kitų veiklos rūšių, nesusijusių su skirstymu. Ši nuostata nereiškia pareigos skirstymo sistemos turto nuosavybę atskirti nuo vertikaliai integruotos įmonės.

2. Užtikrinant skirstymo sistemos operatoriaus nepriklausomumą, taikomi šie reikalavimai:

1) skirstymo sistemos operatoriaus valdymo organų nariai negali dalyvauti integruotos gamtinių dujų įmonės, tiesiogiai ar netiesiogiai atsakingos už gamtinių dujų gavybos, perdavimo ir tiekimo kasdienį organizavimą, valdymo organuose;

2) būtina imtis tinkamų priemonių siekiant užtikrinti, kad į skirstymo sistemos operatoriaus valdymo organų narių profesinius interesus būtų atsižvelgiama taip, kad jie galėtų veikti nepriklausomai;

3) skirstymo sistemos operatorius turi turėti faktines teises nepriklausomai nuo integruotos gamtinių dujų įmonės priimti sprendimus, susijusius su turtu, reikalingu sistemai eksploatuoti, prižiūrėti ar plėtoti. Šioms užduotims atlikti skirstymo sistemos operatorius turi turėti būtinus išteklius, įskaitant technologinius, finansinius ir vadybinius pajėgumus. Nuostata, susijusi su skirstymo sistemos operatoriaus faktinėmis teisėmis, neturi kliudyti taikyti tinkamų koordinavimo priemonių siekiant užtikrinti, kad būtų saugomos patronuojančios įmonės ekonominės ir valdymo priežiūros teisės, kurios netiesiogiai reglamentuojamos šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 6 punkte, dėl dukterinės įmonės protingumo kriterijų atitinkančios investicijų grąžos. Patronuojanti įmonė turi teisę patvirtinti skirstymo sistemos operatoriaus metinį finansinį planą ar bet kurį kitą lygiavertį dokumentą ir nustatyti savo

dukterinės įmonės bendras įsiskolinimų ribas, kurie skirstymo sistemos operatoriui yra privalomi ir kurių pagrindu jis veikia. Ši nuostata nesuteikia patronuojančiai įmonei teisės duoti nurodymus dėl kasdienės veiklos ar dėl atskirų su skirstymo sistemų statyba ar atnaujinimu susijusių sprendimų, kurie neviršija patvirtinto finansinio plano ar bet kurio kito lygiaverčio dokumento sąlygų;

4) skirstymo sistemos operatorius, vadovaudamasis Tarybos patvirtintais standartiniais reikalavimais, turi parengti atitikties programą, kurioje nurodomos taikytinos priemonės siekiant išvengti diskriminacinio elgesio, ir užtikrinti tinkamą jos įgyvendinimo stebėseną. Atitikties programoje nustatomos konkrečios darbuotojų pareigos šiems tikslams pasiekti.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

3. Taryba stebi ir kontroliuoja, kad skirstymo sistemos operatorius, esantis vertikaliai integruotos įmonės dalis (padalinys), negalėtų pasinaudoti vertikalios integracijos pranašumu konkurencijai iškraipyti. Vertikaliai integruoti skirstymo sistemos operatoriai, teikdami informaciją ir kurdami prekės ženklą, turi atskleisti, kad tiekimo veiklą vykdo vertikaliai integruotos įmonės dalis (padalinys).

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

4. Šio straipsnio 1 dalis nedraudžia integruotai gamtinių dujų įmonei vykdyti perdavimo, SGD pakartotinio dujinimo, laikymo ir skirstymo veiklą, jeigu laikomasi šio įstatymo 40 straipsnio 1 dalies reikalavimų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

5. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių reikalavimai netaikomi integruotai gamtinių dujų įmonei, skirstančiai ir tiekiančiai gamtines dujas mažiau kaip 100 tūkst. vartotojų.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
Nr. XII-772, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03220

43[1] straipsnis. Laikymo sistemos operatorių veiklos rūšių atskyrimas

1. Kai laikymo sistemos operatorius yra vertikaliai integruotos įmonės dalis (padalinys), jis savo teisine forma, organizacine struktūra ir priimdamas sprendimus turi būti nepriklausomas nuo kitų veiklos rūšių, nesusijusių su perdavimu, skirstymu, gamtinių dujų laikymu.

2. Užtikrinant laikymo sistemos operatoriaus nepriklausomumą, taikomi šie reikalavimai:

1) asmenys, atsakingi už laikymo sistemos operatoriaus valdymą, neturi priklausyti integruotos gamtinių dujų įmonės, tiesiogiai ar netiesiogiai atsakingos už gamtinių dujų gavybos ir tiekimo kasdienį organizavimą, organizacinei struktūrai;

2) būtina imtis tinkamų priemonių siekiant užtikrinti, kad į laikymo sistemos operatoriaus valdymo organų narių profesinius interesus būtų atsižvelgiama taip, kad jie galėtų veikti nepriklausomai;

3) laikymo sistemos operatorius turi turėti faktines teises nepriklausomai nuo integruotos gamtinių dujų įmonės priimti sprendimus, susijusius su turtu, reikalingu sistemai eksploatuoti, prižiūrėti ar plėtoti. Ši nuostata neturi kliudyti taikyti tinkamų koordinavimo priemonių siekiant užtikrinti, kad būtų apsaugotos patronuojančios įmonės ekonominės ir valdymo priežiūros teisės, kurios netiesiogiai reglamentuojamos šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 6 punkte, dėl dukterinės įmonės protingumo kriterijų atitinkančios investicijų grąžos. Patronuojančiai įmonei sudaromos sąlygos patvirtinti laikymo sistemos operatoriaus metinį finansinį planą ar bet kurį kitą lygiavertį dokumentą ir nustatyti savo dukterinės įmonės bendras įsiskolinimų ribas, kurie laikymo sistemos operatoriui yra privalomi ir kurių pagrindu jis veikia. Ši nuostata nesuteikia patronuojančiai įmonei teisės duoti nurodymų dėl kasdienės veiklos ar dėl atskirų su saugyklų statyba ar atnaujinimu susijusių sprendimų, kurie neviršija patvirtinto finansinio plano ar bet kurio kito lygiaverčio dokumento sąlygų;

4) laikymo sistemos operatorius, vadovaudamasis Tarybos patvirtintais standartiniais reikalavimais, turi parengti atitikties programą, kurioje nurodomos taikytinos priemonės siekiant išvengti diskriminacinio elgesio, ir užtikrinti tinkamą jos priežiūrą. Atitikties programoje nustatomos konkrečios darbuotojų pareigos šiems tikslams pasiekti. Už atitikties programos priežiūrą atsakingas asmuo ar organas reguliavimo institucijai pateikia metinę ataskaitą, kurioje nurodo taikytas priemones. Laikymo sistemos operatorius šią ataskaitą paskelbia savo interneto svetainėje.

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

Papildyta straipsniu:
Nr. XII-772, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03220

44 straipsnis. Gamtinių dujų įmonių apskaitos atskyrimas ir viešumas

1. Gamtinių dujų įmonės kiekvienos gamtinių dujų veiklos (perdavimo, skirstymo, laikymo, tiekimo nebuitiniams ir buitiniams vartotojams, SGD pakartotinio dujinimo) apskaitą tvarko atskirai. Atskirai tvarkoma ir su gamtinių dujų veikla nesusijusios veiklos rūšių apskaita. Gamtinių dujų įmonės, kurios, vadovaudamosi Energetikos įstatymo 16 straipsnio 8 dalimi, nėra įpareigotos skelbti metinių finansinių ataskaitų interneto svetainėse, pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams per keturis mėnesius praėjusių finansinių metų metines finansines ataskaitas ir auditoriaus išvadas, kai jos privalomos pagal Lietuvos Respublikos įmonių finansinės atskaitomybės įstatymo reikalavimus, paskelbia savo interneto svetainėje. Jeigu šios gamtinių dujų įmonės dėl techninių priežasčių negali paskelbti praėjusių finansinių metų metinių finansinių ataskaitų ir auditoriaus išvadų savo interneto svetainėse ar jų neturi, tuomet jos apie tai raštu informuoja Tarybą ir praėjusių finansinių metų metines finansines ataskaitas ir auditoriaus išvadas, kai jos privalomos pagal teisės aktų reikalavimus, teikia Tarybai, kuri paskelbia jas savo interneto svetainėje.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

2. Atskirų veiklos rūšių apskaita tvarkoma taip, kaip ji turėtų būti tvarkoma, jeigu šių rūšių veikla verstųsi atskiros įmonės su joms priskirtu turtu.

3. Valstybės institucijos, įstatymų nustatyta tvarka atlikdamos joms pavestas įmonių veiklos priežiūros funkcijas, turi teisę susipažinti su gamtinių dujų įmonių apskaitos dokumentais, tačiau privalo saugoti gamtinių dujų įmonės pateiktą konfidencialią informaciją.

4. Gamtinių dujų įmonės metinėse finansinėse ataskaitose turi pateikti informaciją apie 289 620 (dviejų šimtų aštuoniasdešimt devynių tūkstančių šešių šimtų dvidešimt) eurų ir didesnės vertės sandorius, sudarytus su susijusiomis įmonėmis.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1626, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18859

DEVINTASIS SKIRSNIS
GAMTINIŲ DUJŲ SEKTORIAUS PATIKIMUMAS

45 straipsnis. Atsakomybė už gamtinių dujų tiekimo saugumo užtikrinimą

1. Už gamtinių dujų tiekimo saugumo užtikrinimą pagal savo kompetenciją kartu atsako Vyriausybė, Energetikos ministerija, Taryba, viešoji įstaiga Lietuvos energetikos agentūra (toliau – Lietuvos energetikos agentūra), gamtinių dujų įmonės ir nebuitiniai vartotojai.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

2. Vyriausybė nustato konkrečias saugumą užtikrinančias priemones, kurių įgyvendinimas Tarybai, gamtinių dujų įmonėms ir vartotojams yra privalomas. Priemonės turi apimti minimalius dujų tiekimo patikimumo reikalavimus, pažeidžiamų vartotojų ir solidariai saugomų pažeidžiamų vartotojų apibrėžimus, dujų tiekimo prioritetus dujų tiekimo sutrikimo atveju, dujų tiekimo kontrolės ir finansavimo tvarką, jos turi būti nediskriminuojančios, aiškios ir paskelbtos teisės aktų nustatyta tvarka. Su gamtinių dujų tiekimo saugumą užtikrinančių priemonių įgyvendinimu susijusių dalyvių funkcijas ir atsakomybę Vyriausybė nustato taip, kad visų pirma veiksmų turėtų imtis gamtinių dujų įmonės ir nebuitiniai dujų vartotojai, o po to – valstybės ir Europos Sąjungos institucijos.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

3. Energetikos ministerija yra kompetentinga institucija, užtikrinanti gamtinių dujų tiekimo saugumą užtikrinančių priemonių įgyvendinimą Lietuvos Respublikoje.

4. Energetikos ministerija gamtinių dujų tiekimo saugumo užtikrinimo srityje, atlikdama užduotis, susijusias su gamtinių dujų tiekimo saugumą užtikrinančių priemonių įgyvendinimu, užtikrina:

1) gamtinių dujų tiekimo sutrikimų rizikos vertinimo atlikimą;

2) prevencinio ir ekstremaliųjų situacijų valdymo planų rengimą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

3) *Neteko galios nuo 2020-07-04*
Straipsnio punkto naikinimas:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

4) *Neteko galios nuo 2020-07-04*
Straipsnio punkto naikinimas:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

5) nuolatinę nacionalinio lygmens gamtinių dujų tiekimo saugumo stebėseną;

6) infrastruktūros standarto įgyvendinimą;

7) tiekimo standarto įgyvendinimą;

8) fizinio pajėgumo transportuoti gamtines dujas abiem (priešpriešinėmis) kryptimis įgyvendinimą;

9) kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų užduočių, susijusių su gamtinių dujų tiekimo saugumą užtikrinančių priemonių įgyvendinimu, atlikimą.

5. Taryba gamtinių dujų tiekimo saugumo užtikrinimo srityje prižiūri:

1) tiekimo įmonių gamtinių dujų atsargų kaupimą ir laikymą;

2) pagrindines gamtinių dujų tiekimo sutarčių sąlygas dėl gamtinių dujų tiekimo patikimumo užtikrinimo tarp gamtinių dujų tiekimo įmonių ir vartotojų ir gamtinių dujų įmonių veiksmus dėl dujų tiekimo patikimumo užtikrinimo tarp gamtinių dujų įmonių ir galutinių vartotojų, naudojančių gamtines dujas energijai gaminti, kai ta energija parduodama ar naudojama visuomeniniams ar gyventojų poreikiams tenkinti;

3) kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų užduočių, susijusių su gamtinių dujų tiekimo saugumą užtikrinančių priemonių įgyvendinimu, atlikimą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

6. Siekdami gamtinių dujų tiekimo saugumo užtikrinimo, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti dalyviai tarpusavyje bendradarbiauja rengiant gamtinių dujų tiekimo sutrikimų rizikos vertinimą, rengiant prevencinį ir ekstremaliųjų situacijų valdymo planus, įgyvendinant infrastruktūros ir tiekimo standartus ir fizinį pajėgumą transportuoti gamtines dujas tarpvalstybinėmis jungtimis abiem (priešpriešinėmis) kryptimis.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

46 straipsnis. Gamtinių dujų tiekimo saugumą užtikrinančios priemonės

1. Gamtinių dujų įmonės privalo būti nuolat pasirengusios veikti galimo dujų tiekimo sutrikimo atveju ir įgyvendinti nacionalinį prevencinį planą gamtinių dujų tiekimo patikimumui ir techninei gamtinių dujų sistemų saugai užtikrinti. Dujų tiekimo sutrikimo atveju ar sumažėjus gamtinių dujų tiekimui, kilus grėsmei sistemų saugumui, įvykus avarijai, iškilus grėsmei žmonių sveikatai ar saugumui, gamtinių dujų įmonės privalo įgyvendinti nacionalinį ekstremaliųjų situacijų valdymo planą ir nedelsdamos imtis visų pagrįstų priemonių gamtinių dujų tiekimo patikimumui ir techninei gamtinių dujų sistemų saugai užtikrinti. Šios priemonės turi būti pagrįstos ir proporcingos. Gamtinių dujų įmonės apie taikomas prevencines ir ekstremaliųjų situacijų valdymo priemones praneša Energetikos ministerijai. Gamtinių dujų tiekimo sutrikimo ar nutraukimo atveju vartotojams gamtinių dujų tiekimą užtikrina tiekimo įmonė, kuri tiekė gamtines dujas prieš gamtinių dujų tiekimo apribojimą ar nutraukimą, prioriteto tvarka tiekdama gamtines dujas pažeidžiamiems vartotojams.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

2. Gamtinių dujų įmonės ir vartotojai, kurie turi didesnės kaip 5 MW galios energijos gamybos objektų, privalo planuoti būsimą gamtinių dujų paklausą, gamtinių dujų sistemų pajėgumą. Gamtinių dujų įmonės privalo planuoti gamtinių dujų sistemų techninės būklės lygį, priemones, kaip patenkinti paklausą, kai ji yra didžiausia, spręsti gamtinių dujų trūkumo problemas, kylančias dėl vienos ar kelių gamtinių dujų tiekimo įmonių kaltės. Gamtinių dujų įmonės ne vėliau kaip iki kiekvienų metų gegužės 1 dienos parengia saugumo užtikrinimo ataskaitas ir pateikia jas Energetikos ministerijai.

3. Dujų tiekimo sutrikimo atveju ar sumažėjus gamtinių dujų tiekimui, Vyriausybė ar jos įgaliota institucija turi teisę pagal nacionalinį ekstremaliųjų situacijų valdymo planą nustatyti reikalavimą gamtinių dujų įmonėms ir nebuitiniams vartotojams naudotis gamtinių dujų saugyklomis ir šio reikalavimo sąlygas. Gamtinių dujų atsargos gali būti tiekiamos iš valstybių narių teritorijoje esančių gamtinių dujų saugyklų.

4. Nebuitiniai vartotojai, kurie naudoja gamtines dujas energijai gaminti, kai ta energija parduodama ar naudojama visuomeniniams ar gyventojų poreikiams tenkinti, privalo turėti Energetikos įstatyme nustatyto laikotarpio energijos išteklių rezervo atsargas.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

5. Buitinių vartotojų nenutrūkstamo gamtinių dujų tiekimo saugumo išlaidos įtraukiamos apskaičiuojant gamtinių dujų tiekimo kainą kaip atskira tiekimo kainos dalis. Nebuitiniai vartotojai pagal sutartis nenutrūkstamo gamtinių dujų tiekimo saugumo išlaidas padengia savo lėšomis.

6. Lietuvos energetikos agentūra, vadovaudamasi Reglamento (ES) 2017/1938 nuostatomis, atlieka gamtinių dujų tiekimo sutrikimų rizikos vertinimą, rengia ir teikia tvirtinti Energetikos ministerijai prevencinį ir ekstremaliųjų situacijų valdymo planus.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

7. Energetikos ministro patvirtintus prevencinį ir ekstremaliųjų situacijų valdymo planus Energetikos ministerija viešai paskelbia ministerijos interneto svetainėje ir užtikrina nuolatinę jų įgyvendinimo stebėseną. Apie patvirtintus prevencinį ir ekstremaliųjų situacijų valdymo planus ir jų atnaujinimus Energetikos ministerija nedelsdama praneša Europos Komisijai. Vyriausybei paskelbus ekstremaliąją situaciją gamtinių dujų sektoriuje, Vyriausybė, Energetikos ministerija, Taryba ir gamtinių dujų įmonės imasi iš anksto nustatytų veiksmų, apibūdintų ekstremaliųjų situacijų valdymo plane, ir nedelsdamos apie tai praneša Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms. Paskelbus ekstremaliąją situaciją gamtinių dujų sektoriuje, Energetikos ministerija gali kreiptis į Europos Komisiją su prašymu paskelbti regioninio arba Europos Sąjungos lygmens ekstremaliąją situaciją, kuri gali būti paskelbta Europos Komisijai atlikus patikrinimą.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

47 straipsnis. Gamtinių dujų atsargų kaupimas

1. Siekiant patikimo gamtinių dujų tiekimo Lietuvos Respublikoje, gamtinių dujų tiekėjai privalo, o nebuitiniai vartotojai turi teisę kaupti gamtinių dujų atsargas, kurios gali būti panaudojamos tik laikantis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytos tvarkos.

2. Gamtinių dujų tiekimo įmonės ir nebuitiniai vartotojai gamtinių dujų atsargas kaupia sudarydami sutartis su gamtinių dujų laikymo įmonėmis, registruotomis, veikiančiomis ir turinčiomis saugyklas bet kurioje valstybėje narėje, gamtinių dujų perdavimo sistema sujungtoje su Lietuvos Respublika. Gamtinių dujų tiekimo įmonės gamtinių dujų atsargas gali kaupti ir pačios.

3. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, atsižvelgdama į buitinių vartotojų gamtinių dujų suvartojimą Reglamento (ES) Nr. 2017/1938 6 straipsnio 1 dalyje nustatytais atvejais ir į būtinybę užtikrinti nepertraukiamą gamtinių dujų tiekimą, nustato gamtinių dujų tiekėjams privalomą sukaupti gamtinių dujų kiekį ir šio kiekio sukaupimo terminus.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216

4. Gamtinių dujų atsargų kaupimo išlaidų įtraukimo į gamtinių dujų tiekimo sąnaudas metodiką patvirtina Taryba.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

5. Neteko galios nuo 2012-06-19.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

48 straipsnis. Gamtinių dujų perdavimo sistemos sujungimas su Europos Sąjungos gamtinių dujų perdavimo sistemomis

Vyriausybė arba jos įgaliota institucija turi teisę priimti sprendimus dėl dujotiekio, gamtinių dujų saugyklos ir SGD įrenginių, reikalingų saugumui užtikrinti, įrengimo, išplėtimo ir finansavimo. Dujų įmonės tokius sprendimus privalo įgyvendinti, o Taryba prižiūri tokių sprendimų įgyvendinimą.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

DEŠIMTASIS SKIRSNIS
PRIEIGOS PRIE SISTEMOS ORGANIZAVIMAS

49 straipsnis. Teisė naudotis sistema

1. Taryba ir sistemų operatoriai užtikrina galimybę asmenims naudotis perdavimo, skirstymo ir SGD sistemomis paskelbtomis ir taikomomis visiems vartotojams kainomis, įskaitant tiekimo įmones, ir objektyvų šios sistemos taikymą nediskriminuojant sistemos naudotojų. Sistemų operatoriai užtikrina, kad šios kainos ir jų apskaičiavimo metodai būtų paremti Tarybos metodika. Ši metodika teisės aktų nustatyta tvarka paskelbiama iki jos įsigaliojimo.

2. Sistemų operatoriai vartotojams, gamtinių dujų įmonėms ir asmenims, transportuojantiems gamtines dujas tranzitu, suteikia teisę pagal sutartis naudotis sistema.

3. Sistemų operatoriai, vadovaudamiesi Tarybos paskelbtais reikalavimais, patvirtina naudojimosi sistema taisykles. Ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki naudojimosi sistema taisyklių įsigaliojimo momento šias taisykles ir jų pakeitimus savo interneto svetainėje paskelbia Taryba ir sistemų operatoriai. Teisė naudotis sistemomis turi būti suteikiama objektyviai, nediskriminuojant sistemos naudotojų.

4. Taryba turi teisę reikalauti, kad sistemos operatorius pakeistų patvirtintas naudojimosi sistema taisykles taip, kad jos atitiktų Tarybos paskelbtus reikalavimus.

5. Šio įstatymo nuostatos nedraudžia sistemų valdytojams (operatoriams) ir jų naudotojams sudaryti ilgalaikių sutarčių dėl prieigos prie sistemos, jeigu jos neprieštarauja Europos Sąjungos konkurencijos taisyklėms.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

50 straipsnis. Teisė naudotis saugyklomis

1. Suteikiant teisę asmenims naudotis gamtinių dujų įmonių saugyklomis ir gamtinių dujų laikymo vamzdynuose paslaugomis, kai tai yra būtina dėl techninių ir (arba) ekonominių priežasčių, norint užtikrinti teisę veiksmingai naudotis tiekimo vartotojams sistema, ir suteikiant teisę naudotis papildomomis paslaugomis, Taryba gali nuspręsti taikyti kurį nors vieną arba abu šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytus būdus. Šios procedūros įgyvendinamos laikantis objektyvių, skaidrių ir nediskriminacinių kriterijų.

2. Taryba apibrėžia ir paskelbia kriterijus, pagal kuriuos galima nustatyti, kuris teisės naudotis saugyklomis ir gamtinių dujų laikymo vamzdynuose paslaugomis būdas taikomas. Taryba paskelbia, kokios saugyklos ar tų saugyklų dalys ir atitinkamos gamtinių dujų laikymo vamzdyne paslaugos yra siūlomos pagal šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytus būdus.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos papildomoms ir laikinojo laikymo paslaugoms, kurios susijusios su SGD sistema ir būtinos SGD pakartotinio dujinimo procesui ir paskesniam pristatymui į perdavimo sistemą.

4. Kai teisė naudotis saugykla, gamtinių dujų laikymo vamzdynuose paslaugomis ir kitomis papildomomis paslaugomis įgyvendinama derybų būdu, vartotojai ir sistemos naudotojai dėl sutarčių derasi su atitinkamu laikymo sistemos operatoriumi arba gamtinių dujų įmonėmis. Laikymo sistemos operatoriai ir gamtinių dujų įmonės kiekvienais metais paskelbia naudojimosi savo saugyklomis, gamtinių dujų laikymo vamzdynuose paslaugomis ir kitomis papildomomis paslaugomis pagrindines komercines sąlygas. Laikymo sistemos operatoriai ir gamtinių dujų įmonės šias sąlygas nustato pasikonsultavę su sistemos naudotojais. Šalys dėl teisės naudotis saugyklomis, gamtinių dujų laikymo vamzdynuose paslaugomis ir kitomis papildomomis paslaugomis privalo derėtis sąžiningai.

5. Taryba imasi būtinų priemonių, kad gamtinių dujų įmonėms ir vartotojams būtų suteikta teisė naudotis saugyklomis, gamtinių dujų laikymo vamzdynuose paslaugomis ar kitomis papildomomis paslaugomis taikant iš anksto paskelbtus tarifus ir (arba) kitas naudojimosi šiomis saugyklomis ir gamtinių dujų laikymo vamzdynuose paslaugomis sąlygas ir pareigas. Taryba šiuos tarifus ir jų apskaičiavimo metodikas nustato, pasikonsultavusi su sistemos naudotojais.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

51 straipsnis. Teisė naudotis gavybos tinklais

1. Taryba imasi būtinų priemonių, kad gamtinių dujų įmonės ir vartotojai, neatsižvelgiant į jų buvimo vietą, šiame straipsnyje nustatyta tvarka galėtų naudotis gavybos tinklais, įskaitant įrenginius, kuriais teikiamos tokiam naudojimuisi būtinos techninės paslaugos, išskyrus tokias tinklų ir įrenginių dalis, kurios naudojamos vietinei gavybos veiklai gamtinių dujų gavybos telkinio vietoje. Apie tokias taikomas priemones Taryba praneša Europos Komisijai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta naudojimosi teisė suteikiama pagal Tarybos patvirtintą naudojimosi gavybos tinklais tvarkos aprašą. Naudojimosi gavybos tinklais tvarkos apraše nustatomi kriterijai, pagal kuriuos naudojimosi teisė suteikiama sąžiningai ir viešai, skatinant konkurencingą gamtinių dujų rinką ir išvengiant piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi, atsižvelgiant į tiekimo saugumą ir reguliarumą, turimus arba pagrįstai prieinamus pajėgumus ir aplinkos apsaugos reikalavimus.

3. Taryba ginčus dėl naudojimosi gavybos tinklais sprendžia operatyviai ir vadovaudamasi Energetikos įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

4. Kilus tarptautiniam ginčui, jo sprendimui taikoma valstybės narės, kurios jurisdikcijai priklauso gavybos tinklas, kuriuo atsisakoma leisti naudotis, arba tarptautiniuose susitarimuose numatyta teisė. Jei, kilus tarptautiniam ginčui, ginčijamas gavybos tinklas yra ne tik Lietuvos Respublikos, bet ir kitos valstybės narės ir (ar) trečiosios šalies teritorijoje, turi būti konsultuojamasi su atitinkama valstybe nare ir (ar) trečiąja šalimi siekiant užtikrinti, kad Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimai būtų taikomi nuosekliai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

52 straipsnis. Atsisakymas suteikti teisę naudotis sistema

1. Gamtinių dujų įmonės, pateikdamos argumentuotus motyvus, gali atsisakyti suteikti teisę naudotis sistema, jeigu:

1) trūksta pajėgumų arba teisė naudotis sistema trukdytų joms vykdyti šiame įstatyme nurodytus viešųjų paslaugų teikimo įpareigojimus;

2) atsirado esminių ekonominių ir finansinių sunkumų, susijusių su sudarytų įsipareigojimo mokėti už nepaimtą gamtinių dujų kiekį sutarčių („imk arba mokėk“ sutarčių) vykdymu.

2. Atsisakymas, grindžiamas įsipareigojimo mokėti už nepaimtą gamtinių dujų kiekį sutarčių („imk arba mokėk“ sutarčių) vykdymu, gali būti pripažintas tinkamu tik gavus Tarybos pritarimą.

3. Gamtinių dujų įmonė, atsisakiusi patenkinti kitos gamtinių dujų įmonės ar vartotojo raštu pateiktą prašymą naudotis sistema gamtinėms dujoms transportuoti, apie šį savo sprendimą ir jo priežastis per 10 darbo dienų praneša Tarybai.

4. Taryba turi teisę įpareigoti gamtinių dujų įmonę suteikti teisę pasinaudoti sistema, jeigu nustato, kad gamtinių dujų įmonės atsisakymas yra nepagrįstas.

5. Taryba turi teisę įpareigoti gamtinių dujų įmonę, atsisakiusią suteikti teisę naudotis sistema dėl pajėgumų ar jungčių trūkumo, atlikti būtinus ekonomiškai pagrįstus arba potencialaus vartotojo apmokamus patobulinimus.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

53 straipsnis. Nauja infrastruktūra

1. Gamtinių dujų įmonei, pateikusiai Vyriausybei arba jos įgaliotai institucijai prašymą įrengti naują stambią gamtinių dujų sistemą – tai yra įrenginius, kurie reikšmingai padidina gamtinių dujų sistemos pajėgumus arba leidžia plėtoti naujus gamtinių dujų tiekimo šaltinius, SGD sistemą, saugyklas ar jungiamuosius vamzdynus, – Seimas Vyriausybės teikimu savo sprendimu gali leisti nustatytą laikotarpį, tačiau ne ilgiau negu iki dešimties metų, netaikyti šio įstatymo nuostatų, susijusių su veiklos rūšių atskyrimu, teise naudotis sistema, teise naudotis saugyklomis, teise naudotis gavybos tinklais, prijungimu ir prieiga prie nacionalinių sistemų, balansavimo paslaugų teikimu, prieiga prie tarpvalstybinių sistemų, energijos vartojimo efektyvumo didinimu, rinkos integracijos ir tiekimo saugumo skatinimu ir (arba) pareiga pakeisti netinkamas taikomas sąlygas, jeigu laikomasi šių sąlygų:

1) investicija į naują stambią gamtinių dujų sistemą sukuria objektyvias galimybes skatinti gamtinių dujų tiekimo konkurenciją ir gerinti tiekimo saugumą;

2) nesuteikus išimties, ši investicija objektyviai būtų negalima dėl jos rizikos;

3) būsimas naujos stambios gamtinių dujų sistemos, išskyrus jungiamuosius vamzdynus, savininkas turi būti kitas asmuo negu sistemos operatorius, kurio sistemoje tą infrastruktūrą numatyta pastatyti;

4) iš būsimų naujos stambios gamtinių dujų sistemos vartotojų turi būti imamas užmokestis už naudojimąsi šia sistema;

5) išimtis neturi kenkti konkurencijai ar veiksmingam gamtinių dujų vidaus rinkos funkcionavimui arba veiksmingam sistemos, su kuria ta infrastruktūra yra sujungta, funkcionavimui, taip pat valstybių narių gamtinių dujų tiekimo saugumui.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141

2. Seimui priimti sprendimą dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų išimčių taikymo teikia Vyriausybė, įvertinusi Tarybos pateiktą išvadą. Taryba, prieš pateikdama išvadą dėl išimčių taikymo Vyriausybei, konsultuojasi su valstybių narių, kurių rinkoms galėtų turėti įtakos nauja infrastruktūra, nacionalinėmis reguliavimo institucijomis ir trečiųjų šalių, kurių teritorijoje prasideda arba baigiasi nauja infrastruktūra, atsakingomis institucijomis, šioms konsultacijoms skiriant pagrįstą ne ilgesnį kaip trijų mėnesių terminą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

3. Išimtį galima suteikti naujos infrastruktūros arba esamos infrastruktūros, kurios pajėgumas smarkiai padidėjo, visiems pajėgumams arba jų daliai.

4. Priimant sprendimą suteikti išimtį, įvertinama, ar šio straipsnio 2 dalyje nurodytų konsultacijų metu nebuvo gauta pagrįstų prieštaravimų iš suinteresuotų valstybių narių ir (ar) trečiųjų šalių, taip pat kiekvienu atskiru atveju atsižvelgiama į poreikį nustatyti sąlygas, susijusias su išimties galiojimo laikotarpiu ir nediskriminacine teise naudotis infrastruktūra. Nustatant šias sąlygas, visų pirma atsižvelgiama į planuojamus sukurti papildomus pajėgumus, esamų pajėgumų pakeitimus, projekto įgyvendinimo laikotarpį ir kitas reikšmingas aplinkybes.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

5. Sprendimas suteikti išimtį turi būti tinkamai pagrindžiamas ir paskelbiamas.

6. Taryba nedelsdama perduoda Europos Komisijai kiekvieno Vyriausybei ar jos įgaliotai institucijai pateikto prašymo suteikti išimtį kopiją ir nedelsdama praneša apie sprendimą, kartu pateikdama visą svarbią su sprendimu susijusią informaciją. Taryba turi teisę šią informaciją pateikti

apibendrintos formos, kad Europos Komisija galėtų priimti tinkamai pagrįstą sprendimą. Visų pirma pateikiama tokia informacija:

1) išsamios priežastys, dėl kurių išimtis buvo suteikta arba buvo atsisakyta ją suteikti;

2) išimties, jei ji būtų suteikta, poveikio konkurencijai ir veiksmingam gamtinių dujų vidaus rinkos funkcionavimui analizė;

3) priežastys, į kurias atsižvelgiant buvo nustatyta išimties galiojimo trukmė ir visų gamtinių dujų sistemos pajėgumų dalis, kuriai suteikiama išimtis;

4) kai išimtis susijusi su jungiamuoju vamzdynu, – konsultacijų su valstybių narių reguliavimo institucijomis rezultatai;

5) informacija apie tai, kaip infrastruktūra pasitarnaus įvairinant gamtinių dujų tiekimo šaltinius.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

7. Sprendimas suteikti išimtį netenka galios po dvejų metų nuo jo priėmimo, jeigu iki to laiko nepradedama infrastruktūros statyba, ir po penkerių metų nuo jo priėmimo, jeigu iki to laiko infrastruktūra nepradedama eksploatuoti, nebent Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nuspręstų, kad vėluojama dėl kliūčių, kurių asmuo, kuriam suteikta išimtis, negali kontroliuoti.

54 straipsnis. Vietinė bendrojo naudojimo sistema

1. Vietinė bendrojo naudojimo sistema yra skirstymo sistemos sudedamoji dalis ir jai taikomi tie patys reikalavimai kaip ir skirstymo sistemai, išskyrus šiame įstatyme nustatytas išimtis.

2. Vietinės bendrojo naudojimo sistemos savininkas (savininkai) privalo leisti asmenims naudotis sistema, prijungti kitų vartotojų sistemas ir užtikrinti saugią ir efektyvią sistemos veiklą. Naudojimosi vietine bendrojo naudojimo sistema taisyklės, jų patvirtinimas ir paskelbimas turi atitikti šio įstatymo 49 straipsnio reikalavimus. Teisė naudotis bendrojo naudojimo sistemomis turi būti suteikiama objektyviai, nediskriminuojant sistemos naudotojų.

3. Vietinės bendrojo naudojimo sistemos savininkas ar valdytojas turi teisę šio įstatymo nustatyta tvarka pats vykdyti skirstymo veiklą arba privalo sudaryti skirstymo paslaugų teikimo sutartį su skirstymo licenciją turinčia gamtinių dujų įmone, prie kurios sistemos yra prijungta vietinė bendrojo naudojimo sistema. Vietinės bendrojo naudojimo sistemos, per kurią gamtinės dujos neskirstomos kitoms skirstymo sistemoms, savininkams ar valdytojams netaikomi šio įstatymo 49 straipsnyje nustatyti reikalavimai. Vietinės bendrojo naudojimo sistemos naudotojas turi teisę pateikti Tarybai prašymą dėl skirstymo paslaugų vietinėje bendrojo naudojimo sistemoje kainos peržiūrėjimo ir tvirtinimo pagal šio įstatymo 9 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

55 straipsnis. Tiesioginiai vamzdynai

1. Gamtinių dujų įmonės turi teisę tiekti vartotojams dujas tiesioginiu vamzdynu ir vartotojai turi teisę gauti gamtines dujas iš dujų įmonių tiesioginiu vamzdynu.

2. Jeigu gamtinių dujų įmonė atsisako suteikti teisę naudotis gamtinių dujų sistema šio įstatymo 52 straipsnyje nustatytais atvejais arba jeigu kyla ginčas dėl tokio atsisakymo suteikti teisę naudotis gamtinių dujų sistema, sprendimą dėl tiesioginio vamzdyno įrengimo ir sąlygų priima Taryba. Tarybos priimti sprendimai dėl tiesioginių vamzdynų įrengimo yra privalomi vykdyti abiem šalims, jie turi būti pagrįsti, objektyvūs, skaidrūs ir nediskriminuojantys kitų vartotojų. Taryba, priimdama sprendimą dėl tiesioginio vamzdyno įrengimo, turi užtikrinti, kad būtų išnaudojami visi esami pajėgumai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)

56 straipsnis. Pareigos suteikti tretiesiems asmenims prieigą prie sistemos išimtys

1. Jeigu gamtinių dujų įmonė susiduria su dideliais ekonominiais ir finansiniais sunkumais, atsirandančiais iš „imk arba mokėk“ įsipareigojimų, prisiimtų pagal vieną ar kelias gamtinių dujų pirkimo sutartis, arba jeigu kyla tokių sunkumų grėsmė, gamtinių dujų įmonė gali pateikti prašymą Tarybai laikinai netaikyti reikalavimų suteikti tretiesiems asmenims prieigą prie sistemos. Prašymai pateikiami kiekvienu konkrečiu atveju prieš atsisakant suteikti tretiesiems asmenims prieigą prie sistemos.

2. Prie prašymo pridedama visa svarbi informacija apie problemos pobūdį ir mastą bei gamtinių dujų įmonės įdėtas pastangas siekiant išspręsti problemą.

3. Jeigu nėra pagrįstų alternatyvių sprendimų ir atsižvelgdama į šio straipsnio 5 dalį, Taryba gali leisti netaikyti reikalavimų suteikti tretiesiems asmenims prieigą prie sistemos. Toks Tarybos sprendimas turi būti tinkamai pagrįstas.

4. Taryba nedelsdama praneša Europos Komisijai apie sprendimą leisti netaikyti reikalavimų suteikti tretiesiems asmenims prieigą prie sistemos, pateikdama ir visą svarbią informaciją apie šį sprendimą. Jeigu per aštuonias savaites nuo pranešimo gavimo dienos Europos Komisija paprašo, kad Taryba iš dalies pakeistų arba atšauktų sprendimą leisti netaikyti reikalavimų suteikti tretiesiems asmenims prieigą prie sistemos, Taryba Europos Komisijos prašymą įvykdo per keturias savaites ir apie tai praneša Europos Komisijai.

5. Priimdama sprendimus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos išimties taikymo, Taryba visų pirma atsižvelgia į šiuos kriterijus:

1) tikslą sukurti konkurencinę gamtinių dujų rinką;

2) būtinybę užtikrinti viešųjų paslaugų teikimo įpareigojimų vykdymą ir garantuoti tiekimo saugumą;

3) gamtinių dujų įmonės padėtį gamtinių dujų rinkoje ir faktinę konkurencijos padėtį toje rinkoje;

4) ekonominių ir finansinių sunkumų, su kuriais susiduria gamtinių dujų įmonės ir perdavimo įmonės arba vartotojai, mastą;

5) sutarties ar sutarčių pasirašymo datą ir sąlygas, įskaitant tai, kiek jos palankios pokyčiams rinkoje;

6) pastangas rasti problemos sprendimo būdą;

7) įmonės sugebėjimą „imk arba mokėk“ įsipareigojimų prisiėmimo metu numatyti šių didelių sunkumų atsiradimo tikimybę;

8) sistemos sujungimą su kitomis sistemomis ir tų sistemų sąveiką;

9) poveikį, kurį sprendimas leisti netaikyti reikalavimų suteikti tretiesiems asmenims prieigą prie sistemos galėtų turėti šio įstatymo teisingam taikymui, kad gamtinių dujų vidaus rinka veiktų sklandžiai.

6. Laikoma, kad didelių sunkumų nėra, jeigu gamtinių dujų pardavimas nesumažėja iki lygio, mažesnio už minimalias realizavimo garantijas, numatytas „imk arba mokėk“ gamtinių dujų pirkimo sutartyse, arba jei „imk arba mokėk“ gamtinių dujų pirkimo sutartį galima patikslinti, arba gamtinių dujų įmonė gali rasti alternatyvių realizavimo rinkų.

7. Gamtinių dujų įmonė, kuriai nebuvo leista netaikyti reikalavimų suteikti tretiesiems asmenims prieigą prie sistemos, negali atsisakyti suteikti prieigos prie sistemos dėl gamtinių dujų tiekimo sutartyje prisiimtų „imk arba mokėk“ įsipareigojimų.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGA

57 straipsnis. Vartotojų apsaugos priemonės

1. Gamtinių dujų vartotojų teisių ir teisėtų interesų apsaugos valstybinę priežiūrą ir kontrolę pagal kompetenciją atlieka Taryba ir Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

2. Nepažeisdami vartotojų teisių pagal kitus teisės aktus, vartotojai turi teisę:

1) su laisvai pasirinkta gamtinių dujų tiekimo įmone sudaryti sutartį, kurioje nurodoma tiekėją nurodantys duomenys ir adresas, teikiamos paslaugos, siūlomų paslaugų kokybės lygis ir pradinio

prijungimo terminas, siūlomų techninės priežiūros paslaugų rūšys, priemonės, kurias naudojant galima gauti naujausią informaciją apie visus taikomus tarifus ir mokėjimus už techninę priežiūrą, sutarties galiojimo laikotarpis, paslaugų teikimo atnaujinimo ir nutraukimo bei sutarties pratęsimo ir nutraukimo sąlygos, taip pat tai, ar numatyta teisė nutraukti sutartį netaikant sankcijų, kompensavimas ir pinigų grąžinimas tuo atveju, kai paslaugų kokybė neatitinka sutartyje nurodyto lygio, įskaitant netikslias ir vėluojančias sąskaitas, metodas, kuriuo pradedamos neteisminės ginčų sprendimo procedūros, informacija apie vartotojų teises ir skundų nagrinėjimą. Visa šiame punkte nurodyta informacija skelbiama gamtinių dujų įmonės interneto svetainėje. Visos sąlygos turi būti sąžiningos ir pateiktos vartotojams susipažinti iš anksto prieš sudarant ar patvirtinant sutartį;

2) iš tiekėjo gauti aiškią informaciją apie taikomas kainas, tarifus ir apie standartines sąlygas, susijusias su galimybe naudotis gamtinių dujų įmonių teikiamomis paslaugomis ir naudojimusi jomis. Tiekėjai savo vartotojams apie kainų ir kitų mokėjimų padidinimą turi pranešti tiesiogiai, skaidriai, suprantamai ir ne vėliau kaip likus vienam įprastam sąskaitų pateikimo laikotarpiui iki didesnių kainų ir kitų mokėjimų įsigaliojimo. Taip pat tiesiogiai, skaidriai, suprantamai tiekėjai informuoja vartotojus apie ketinimą pakeisti sutarties sąlygas ir iš to atsirandančią vartotojų teisę nutraukti sutartį ir teisę nesutikti pakeisti galiojančios sutarties sąlygų. Buitiniai vartotojai bet kada turi teisę nutraukti sutartis vienašališkai ir neatlygintinai Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.390 straipsnio 1 dalyje nustatytomis sąlygomis;

3) iš Tarybos ir Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos gauti visą reikiamą informaciją apie savo teises, ginčų sprendimo būdus ir galiojančius gamtinių dujų sektorių reglamentuojančius teisės aktus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

4) pasirinkti iš kelių apmokėjimo būdų, kuriuos taikant vartotojai nebūtų diskriminuojami. Bendrosios apmokėjimo sąlygos turi būti sąžiningos ir skaidrios, jos turi būti apibrėžtos aiškiai ir suprantamai, jose neturi būti kliūčių vartotojui naudotis savo teisėmis. Draudžiama taikyti nesąžiningus ar klaidinančius pardavimo metodus;

5) nemokamai pakeisti tiekėją. Šį pakeitimą gamtinių dujų įmonės turi įvykdyti per tris savaites nuo prašymo pakeisti tiekėją pateikimo;

6) naudotis vartotojų skundų nagrinėjimo procedūromis. Visi vartotojai turi teisę reikalauti, kad gamtinių dujų įmonė teiktų geros kokybės paslaugas ir tinkamai, sąžiningai bei operatyviai nagrinėtų skundus pagal patvirtintą tokių skundų nagrinėjimo tvarką, o prireikus kreiptis į Vartotojų teisių apsaugos tarnybą ar Tarybą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

7) po prijungimo prie gamtinių dujų sistemos būti informuojami apie galiojančiuose nacionalinės teisės aktuose nustatytą jų teisę gauti nustatytos kokybės gamtines dujas pagrįstomis kainomis;

8) gauti savo suvartojimo duomenis, o sudarius aiškų susitarimą nemokamai leisti bet kokiai registruotai tiekimo įmonei naudotis savo skaitiklių rodmenimis. Už duomenų tvarkymą atsakinga šalis privalo įmonei pateikti tuos duomenis. Taryba nustato duomenų formą ir tvarką, pagal kurią tiekėjams ir vartotojams suteikiama galimybė naudotis duomenimis. Už šią paslaugą papildomas mokestis vartotojui nenustatomas;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

9) be papildomo mokesčio ir ne rečiau kaip du kartus per kalendorinius metus, o vartotojų prašymu – kas ketvirtį, gauti sąskaitas ir tinkamą informaciją apie faktinį gamtinių dujų suvartojimą ir gamtinių dujų kainas, kuri sudaro vartotojui galimybę reguliuoti savo gamtinių dujų suvartojimą. Šis reikalavimas gali būti netaikomas vartotojams, kurie dujas naudoja tik maistui ruošti;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-2706, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26488

10) pakeitus gamtinių dujų tiekėją, ne vėliau kaip per šešias savaites nuo tiekėjo pakeitimo gauti paskutinę sąskaitą;

11) neteko galios nuo 2012-06-19.

3. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija pagal Tarybos atliktą ilgalaikės trukmės išlaidų ir naudos rinkai ekonominį vertinimą parengia pažangių matavimo sistemų, kuriomis būtų padedama aktyviam vartotojų dalyvavimui gamtinių dujų tiekimo rinkoje, įdiegimo terminus. Taryba užtikrina šių sistemų įdiegimą, matavimo sistemų sąveikos įgyvendinimą ir tinkamų standartų bei geriausios praktikos panaudojimą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

4. Vartotojų teisių apsaugos priemonės nekliudo gamtinių dujų įmonei apriboti ar nutraukti gamtinių dujų perdavimo, skirstymo ar tiekimo tik šiame straipsnyje numatytais pagrindais.

5. Gamtinių dujų įmonė be jokio išankstinio įspėjimo tol, kol išnyksta toliau išvardytos priežastys, gali nutraukti gamtinių dujų perdavimą, skirstymą ar tiekimą, kai:

1) dėl vartotojų veiksmų kyla perdavimo ar skirstymo sistemų avarijos grėsmė arba kenkiama gamtinių dujų sistemos saugumui ir patikimumui;

2) vartotojo sistema kelia grėsmę žmonių gyvybei, sveikatai ar turtui;

3) kyla avarija ar ekstremalioji energetikos situacija, dėl kurių neįmanoma tęsti gamtinių dujų perdavimo, skirstymo ar tiekimo konkretiems vartotojams, jeigu tenkinami Energetikos įstatyme nustatyti apribojimų ekstremaliųjų energetikos situacijų metu taikymo pagrindai;

4) nutraukiamas ar apribojamas gamtinių dujų tiekimas į Lietuvos Respublikos teritoriją ir gamtinių dujų įmonės neturi pakankamo gamtinių dujų atsargų rezervo.

6. Gamtinių dujų įmonė, raštu įspėjusi vartotoją ne vėliau kaip prieš 5 dienas, turi teisę nutraukti gamtinių dujų perdavimą, skirstymą ar tiekimą tuo atveju, kai:

1) vartotojas, nepaisydamas gauto rašytinio dujų įmonės įspėjimo, savo veiksmais ar neveikimu kelia trikdžius ir neigiamai veikia gamtinių dujų kokybę;

2) būtina atlikti remontą ar kitų vartotojų sistemų prijungimo darbus;

3) vartotojas nesutinka įleisti perdavimo sistemos ar skirstomųjų sistemų operatoriaus į vartotojo teritoriją ir (ar) patalpas įrengti, prižiūrėti arba pakeisti gamtinių dujų apskaitos prietaisų ar fiksuoti jų rodmenis.

7. Gamtinių dujų įmonė turi teisę nutraukti gamtinių dujų perdavimą, skirstymą ar tiekimą tiems vartotojams, kurie po rašytinio įspėjimo gavimo neapmokėjo sąskaitų už suvartotas gamtines dujas arba jų transportavimą ir su tuo susijusias paslaugas: buitiniai vartotojai – per 15 dienų nuo rašytinio įspėjimo gavimo, o visi kiti vartotojai – per 10 dienų nuo rašytinio įspėjimo gavimo.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
Nr. XII-772, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03220

58 straipsnis. Vartotojų teisių apsauga

1. Siekdama užtikrinti tinkamą vartotojų teisių apsaugą, Taryba:

1) prižiūri, kad būtų tinkamai įgyvendintos vartotojų apsaugos priemonės, taip užtikrinant vartotojų apsaugą. Svarbiausia Tarybos funkcija vartotojų teisių gynimo srityje – užtikrinti, kad būtų taikomos adekvačios pažeidžiamų vartotojų apsaugos priemonės;

2) imasi tinkamų priemonių prie gamtinių dujų sistemos prisijungusiems vartotojams atokiose vietovėse apsaugoti;

3) užtikrina aukštą vartotojų apsaugos lygį, ypač susijusį su sutarties sąlygų, bendros informacijos ir ginčų sprendimo būdų skaidrumu;

4) užtikrina, kad visi prie gamtinių dujų sistemos prisijungę vartotojai turėtų teisę gauti gamtines dujas iš bet kurioje valstybėje registruoto šio įstatymo reikalavimus atitinkančio tiekėjo, kuris laikosi patvirtintų Prekybos gamtinėmis dujomis taisyklių, balansavimo taisyklių ir tiekimo saugumo reikalavimų;

5) užtikrina, kad vartotojai turėtų teisę gauti savo suvartojimo duomenis ir laikydamiesi sutarties sąlygų galėtų pakeisti gamtinių dujų tiekėją trijų savaičių laikotarpiu;

6) užtikrina, kad gamtinių dujų tiekėjai ar skirstymo sistemos operatoriai, bendradarbiaudami su Taryba, imtųsi reikiamų veiksmų viešai įmonių interneto svetainėse paskelbti Europos Komisijos parengtą aiškų ir glaustą klausimų ir atsakymų sąrašą, kuriame teikiama praktinė informacija apie energijos vartotojų teises.

2. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir sąlygomis prie Tarybos įsteigiamas bendrasis informacijos centras, skirtas teikti gamtinių dujų vartotojams visą reikiamą informaciją apie jų

teises, galiojančius teisės aktus ir jiems prieinamus ginčų sprendimo būdus. Bendrasis informacijos centras yra Tarybos administracijos struktūrinis padalinys.

3. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba atlieka gamtinių dujų buitinių vartotojų teisių ir teisėtų interesų apsaugos valstybinę priežiūrą ir kontrolę, vertina gamtinių dujų buitinių vartotojų sutarčių su gamtinių dujų įmonėmis standartines sąlygas ir ginčija nesąžiningas šių sutarčių nuostatas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

DVYLIKTASIS SKIRSNIS
TARPTAUTINIS BENDRADARBIAVIMAS

59 straipsnis. Tarptautinio bendradarbiavimo pareiga

Taryba ir perdavimo sistemos operatorius privalo bendradarbiauti su kompetentingomis Europos Sąjungos institucijomis ar organizacijomis, valstybių narių reguliavimo institucijomis ir šių valstybių perdavimo sistemos operatoriais.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

60 straipsnis. Tarybos tarptautinis bendradarbiavimas

Vykdydama tarptautinį bendradarbiavimą, Taryba:

1) rengia Europos Komisijai reikalingas gamtinių dujų rinkos ataskaitas;

2) tarptautiniais klausimais bendradarbiauja su Agentūra ir valstybių narių reguliavimo institucijomis ir teikia joms visą užduotims vykdyti būtiną informaciją;

3) užtikrina tokį iš Agentūros ir valstybių narių reguliavimo institucijų gaunamos informacijos konfidencialumo lygį, kokio reikalauja informaciją perduodanti institucija;

4) keičiasi duomenimis regioniniu lygmeniu, siekdama prisidėti prie svarbiausių rinkos procesų suderinimo;

5) bendradarbiauja su valstybių narių reguliavimo institucijomis bent regioniniu lygmeniu, siekdama skatinti rengti eksploatacines priemones, bendras gamtinių dujų biržas ir tarpvalstybinių pajėgumų paskirstymą ir sudaryti sąlygas tinkamam sujungimo pajėgumų lygiui užtikrinti regione ir tarp regionų, sudarant galimybes plėtoti veiksmingą konkurenciją ir gerinti tiekimo saugumą. Taryba siekia koordinuoti visų perdavimo sistemos operatoriams ir kitiems rinkos dalyviams skirtų tinklo nuostatų ir perkrovos valdymo taisyklių rengimą. Visi šiame punkte išvardyti veiksmai yra atliekami konsultuojantis su kitomis nacionalinėmis institucijomis ir nedarant įtakos jų specialiajai kompetencijai;

6) turi teisę tarpusavyje sudaryti bendradarbiavimo susitarimus su kitų valstybių narių reguliavimo institucijomis;

7) teikia Vyriausybei ar jos įgaliotai institucijai informaciją apie tarptautinio bendradarbiavimo klausimus, tiesioginiai susijusius su Vyriausybės vykdoma užsienio politika.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

61 straipsnis. Perdavimo sistemos operatoriaus tarptautinis bendradarbiavimas

Vykdydamas tarptautinį bendradarbiavimą, perdavimo sistemos operatorius privalo:

1) turėti vieną ar daugiau regionų lygmeniu integruotų pajėgumų paskirstymo ir tinklo saugumo patikrinimo sistemų, apimančių dvi ar daugiau valstybių narių;

2) veiksmingai eksploatuoti, prižiūrėti ir plėtoti saugius, patikimus ir efektyvius perdavimo įrenginius, skirtus atvirai rinkai užtikrinti, deramai atsižvelgiant į aplinkos apsaugos reikalavimus, užtikrinant tinkamas priemones paslaugų teikimo įpareigojimams vykdyti;

3) pastatyti pakankamus tarpvalstybinius pajėgumus, skirtus Europos Sąjungos perdavimo infrastruktūrai integruoti, atsižvelgiant į visą ekonomiškai pagrįstą ir techniškai įmanomą pajėgumų paklausą ir dujų tiekimo saugumą.

62 straipsnis. Regioninis solidarumas

1. Siekdamos užtikrinti patikimą tiekimo saugumą gamtinių dujų vidaus rinkoje ir integruoti nacionalinę Lietuvos Respublikos gamtinių dujų rinką, Lietuvos Respublika ir Taryba bendradarbiauja regioniniu lygmeniu su kaimyninėmis valstybėmis narėmis, skatindama regioninį ir dvišalį solidarumą.

2. Bendradarbiavimas, vykdomas susidarius aplinkybėms, kurios sukelia ar per trumpą laiką gali sukelti didelį tiekimo sutrikimą, darantį poveikį bet kuriai bendradarbiaujančiai valstybei narei, apima:

1) ekstremaliosios padėties nacionalinių priemonių, skirtų gamtinių dujų tiekimo patikimumui užtikrinti, koordinavimą;

2) jungiamųjų gamtinių dujų vamzdynų nustatymą, plėtojimą ir atnaujinimą;

3) tarpusavio pagalbos teikimo sąlygas ir praktines priemones.

3. Taryba skatina perdavimo sistemos operatorių bendradarbiavimą vieno ar kelių regionų lygmeniu, įskaitant bendradarbiavimą tarpvalstybiniais klausimais, siekiant sukurti konkurencingą gamtinių dujų vidaus rinką.

4. Taryba nuolat informuoja Europos Komisiją ir kitas valstybes nares apie tokį regioninį bendradarbiavimą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169

TRYLIKTASIS SKIRSNIS
SKUNDŲ NAGRINĖJIMAS IR ATSAKOMYBĖ

63 straipsnis. Vartotojų ir gamtinių dujų įmonių ginčų sprendimas ne teismo tvarka. Skundų nagrinėjimas

1. Vartotojų ir gamtinių dujų įmonių ginčai nagrinėjami Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme nustatyta tvarka.

2. Asmenų skundai nagrinėjami Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme nustatyta tvarka.

TAR pastaba. *Iki 2015 m. gruodžio 31 d. pradėti nagrinėti vartotojų ir gamtinių dujų įmonių ginčai, taip pat asmenų skundai baigiami nagrinėti ir sprendimai dėl jų priimami ir vykdomi vadovaujantis iki 2015 m. gruodžio 31 d. galiojusių teisės aktų nuostatomis.*

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-2091, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19369

64 straipsnis. Atsakomybė

Asmenys, pažeidę šio įstatymo reikalavimus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ DALIA GRYBAUSKAITĖ

Lietuvos Respublikos
gamtinių dujų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/55/EB.

2. 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/94/ES dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo.

3. 2017 m. kovo 16 d. Komisijos reglamentas (ES) 2017/460, kuriuo nustatomas suderintos gamtinių dujų perdavimo tarifų struktūros tinklo kodeksas.

4. 2017 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1938 dėl dujų tiekimo saugumo užtikrinimo priemonių, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 994/2010.

5. 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/692, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių.

Priedo pakeitimai:
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. IX-130, 2000 12 21, Žin., 2000, Nr. 113-3618 (2000 12 30)
GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO 23 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. IX-382, 2001-06-19, Žin., 2001, Nr. 56-1980 (2001-06-30)
GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO 2, 5, 8, 12, 15, 20, 21, 22, 23 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja nuo 2001 m. liepos 1 d.

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. IX-927, 2002-06-04, Žin., 2002, Nr. 62-2495 (2002-06-21)
GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. IX-1334, 2003-01-28, Žin., 2003, Nr. 17-709 (2003-02-19)
GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO 20 STRAIPSNIO IR NAFTOS PRODUKTŲ IR NAFTOS VALSTYBĖS ATSARGŲ ĮSTATYMO 13 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. X-1054, 2007-03-20, Žin., 2007, Nr. 43-1626 (2007-04-19)
GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Nauja įstatymo redakcija nuo 2007 m. balandžio 19 d.

6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-136, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-358 (2009-01-27)
GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO 13, 16, 24 IR 25 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja 2009 m. vasario 1 d.

7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-353, 2009-07-17, Žin., 2009, Nr. 91-3913 (2009-07-31)
GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO 6, 7, 10, 14, 23, 25 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje išdėstyto Gamtinių dujų įstatymo 23 straipsnio 5 dalis įsigalioja 2009 m. rugpjūčio 1 d.

8.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1220, 2010-12-14, Žin., 2010, Nr. 153-7789 (2010-12-28)
GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO 3, 10 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, 13, 16 STRAIPSNIŲ PRIPAŽINIMO NETEKUSIAIS GALIOS IR ĮSTATYMO TREČIOJO SKIRSNIO PAVADINIMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus 6 straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2011 m. sausio 1 d.

9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1564, 2011-06-30, Žin., 2011, Nr. 87-4186 (2011-07-14)
GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Nauja įstatymo redakcija nuo 2011-08-01.
Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo 29 straipsnis įsigalioja 2013 m. kovo 3 d.

10.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. XI-2054, 2012-06-12, Žin., 2012, Nr. 68-3467 (2012-06-19)
GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO 2, 5, 19, 20, 21, 23, 26, 28, 29, 30, 33, 35, 36, 37, 38, 40, 43, 46, 47, 54, 55, 56, 57, 58, 63 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR 22 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 10 straipsnis įsigalioja 2013 m. kovo 3 d.

11.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-772, 2014-03-13, paskelbta TAR 2014-03-19, i. k. 2014-03220
LIETUVOS RESPUBLIKOS GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1973 7, 29, 43, 57 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 43-1 STRAIPSNIU

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1177, 2014-09-25, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13569
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 44 straipsnio pakeitimo įstatymas

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1530, 2014-12-23, paskelbta TAR 2014-12-31, i. k. 2014-21324
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 2, 20, 23, 33 ir 38 straipsnių pakeitimo įstatymas

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2091, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19369
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 63 straipsnio pakeitimo įstatymas

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2706, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26488
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 57 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymas

5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2782, 2016-11-10, paskelbta TAR 2016-11-16, i. k. 2016-26878
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 2 ir 13 straipsnių pakeitimo įstatymas

6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-267, 2017-03-30, paskelbta TAR 2017-04-07, i. k. 2017-05921
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 2, 20 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 13-1, 13-2, 13-3 straipsniais įstatymas

7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-555, 2017-06-29, paskelbta TAR 2017-07-12, i. k. 2017-12058
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 28 straipsnio pakeitimo įstatymas

8.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-707, 2017-11-07, paskelbta TAR 2017-11-16, i. k. 2017-18141
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 pakeitimo įstatymas

9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1256, 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09924
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 2 straipsnio pakeitimo įstatymas

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1457, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11770
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 2, 13-3 ir 37 straipsnių pakeitimo įstatymas

11.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1782, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21216
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 2, 5, 7, 9, 20, 21, 25, 31, 37-1, 38, 39, 45, 46, 47 straipsnių ir priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo septintuoju-1 skirsniu įstatymas

12.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1626, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18859
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 7, 9, 20 ir 44 straipsnių pakeitimo įstatymas

13.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1971, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03169
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 pakeitimo įstatymas

14.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2175, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09949
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 13 straipsnio pakeitimo įstatymas

15.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3019, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13236
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 31 ir 37-1 straipsnių pakeitimo įstatymas

16.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3140, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-03, i. k. 2020-15002
Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 2, 7, 9, 45, 46, 51, 53 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymas

Suvestinė redakcija nuo 2020-10-25 iki 2020-12-31

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2003, Nr. 51-2254, i. k. 1031010ISTA0IX-1565

Nauja įstatymo redakcija nuo 2008-01-01:
Nr. X-1329, 2007-11-20, Žin., 2007, Nr. 130-5259 (2007-12-11)

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMAS

2003 m. gegužės 20 d. Nr. IX-1565
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir tikslai

1. Šis įstatymas reglamentuoja šilumos ūkio valstybinį valdymą, šilumos ūkio subjektų veiklą, jų santykius su šilumos vartotojais, tarpusavio ryšius ir atsakomybę.

2. Įstatymo tikslai:

1) mažiausiomis sąnaudomis užtikrinti patikimą ir kokybišką šilumos tiekimą šilumos vartotojams;

2) šilumos ūkyje įteisinti pagrįstą konkurenciją;

3) ginti šilumos vartotojų teises ir teisėtus interesus;

4) didinti šilumos gamybos, perdavimo ir vartojimo efektyvumą;

5) gaminant šilumą, plačiau naudoti vietinį kurą, biokurą ir atsinaujinančiuosius energijos išteklius;

6) mažinti šilumos energetikos neigiamą poveikį aplinkai.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Aprūpinimo šiluma sistema** – organizacinis-techninis ūkio kompleksas, skirtas gaminti ir tiekti šilumą vartotojams, valdomas šilumos tiekėjo ir susidedantis iš šilumos perdavimo tinklo bei vieno ar daugiau prie tinklo prijungtų šilumos gamintojų.

2. **Apsirūpinimo karštu vandeniu būdas** – centralizuotai paruošto karšto vandens pirkimas iš karšto vandens tiekėjo arba šilumos karštam vandeniui ruošti pirkimas iš šilumos tiekėjo, o geriamojo vandens karštam vandeniui ruošti pirkimas iš geriamojo vandens tiekėjo, arba individualus karšto vandens ruošimas jo vartojimo vietoje, naudojant kitus energijos šaltinius (dujas, elektrą, kietąjį kurą) geriamajam vandeniui pašildyti iki higienos normomis nustatytos temperatūros.

3. **Asmuo** – Lietuvos Respublikos ar kitos Europos ekonominės erdvės valstybės pilietis, fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo Europos ekonominės erdvės valstybėse teisėmis, Lietuvos Respublikoje įsteigtas juridinis asmuo ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigtas juridinis asmuo, ar kita organizacija, ar jų filialas, taip pat kitos užsienio valstybės juridinio asmens ar kitos organizacijos filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje.

4. **Atliekinė šiluma** – pramonės įmonių pramoninės gamybos technologinio proceso metu nepanaudota šilumos energija.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

5. **Atsiskaitomieji karšto vandens apskaitos prietaisai** – vartotojų sunaudoto karšto vandens kiekio matavimo priemonės, pagal kurių rodmenis atsiskaitoma su tiekėju už sunaudotą karštą vandenį.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

6. **Atsiskaitomieji šilumos apskaitos prietaisai** – vartotojams patiektos šilumos kiekio matavimo priemonės, pagal kurių rodmenis atsiskaitoma su šilumos tiekėju už suvartotą šilumą.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

7. **Bendra šilumos ir elektros energijos gamyba (kogeneracija)** – šilumos ir elektros energijos gamyba bendrame technologiniame cikle.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

8. **Bendras šilumos ir elektros energijos gamintojas** – įmonė ar jos padalinys, kurių pagrindinė veikla yra bendra šilumos ir elektros energijos gamyba.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

9. **Buitinis šilumos vartotojas** – fizinis asmuo, perkantis šilumą ir (ar) karštą vandenį savo buities reikmėms.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

10. **Efektyvaus centralizuoto šilumos tiekimo sistema** – aprūpinimo šiluma sistema, kurioje esamam šilumos energijos poreikiui pagaminti naudojama ne mažiau kaip 50 procentų atsinaujinančiųjų išteklių energijos, 50 procentų technologinio proceso metu nepanaudotos šilumos, 75 procentai bendruose šilumos ir elektros gamybos įrenginiuose pagamintos šilumos arba ne mažiau kaip 50 procentų bendro jų derinio.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

11. **Karštas vanduo** – iš geriamojo vandens paruoštas, pašildant jį iki higienos normomis nustatytos temperatūros, vanduo.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

12. **Karšto vandens tiekėjas** – asmuo, tiekiantis karštą vandenį vartotojams pagal pirkimo–pardavimo sutartis.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

13. **Karšto vandens tiekimas** – centralizuotai paruošto karšto vandens pristatymas ir pardavimas karšto vandens vartotojams.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

14. **Kintamoji karšto vandens kainos dedamoji** – kintanti karšto vandens kainos dalis, išreiškiama formule, kuri taikoma ne dažniau kaip kas mėnesį, apskaičiuojant konkretų kintamosios dedamosios dydį, atsižvelgus į tiekiamos šilumos ir geriamojo vandens kainų pokytį.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

15. **Kintamoji šilumos bazinės kainos dedamoji** – kintanti šilumos bazinės kainos dalis, išreiškiama formule, kuri koreguojama kasmet, atsižvelgus į kuro struktūros pasikeitimą ir veiklos efektyvumo užduotis, nustatytas Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos (toliau – Taryba),

vadovaujantis jos patvirtintu Lyginamosios analizės aprašu, ir taikoma ne dažniau kaip kas mėnesį, apskaičiuojant konkretų kintamosios dedamosios dydį, atsižvelgus į kuro ir iš nepriklausomų gamintojų perkamos šilumos kainų pokytį.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

16. **Kompensacija už rezervinę galią** – pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintą metodiką apskaičiuota su rezervuota galia susijusių papildomų sąnaudų kompensacija, mokama vartotojo, naudojančio šilumos tiekimo sistemą kaip rezervinį šildymo būdą.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

17. **Konkurencinis šilumos vartotojas** – šilumos vartotojas, esantis šilumos tiekimo konkurencinėje zonoje, nustatytoje savivaldybės tarybos patvirtintame specialiajame šilumos ūkio plane, arba kitas Tarybos nustatytas šilumos vartotojas, suvartojantys daugiau kaip 1 procentą šilumos tiekėjo per praėjusius kalendorinius metus realizuoto šilumos kiekio. Šiems vartotojams šilumos kaina nustatoma individualių sąnaudų principu.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

18. **Mokėjimo už šilumą pranešimas** – pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytą formą šilumos tiekėjo parengta ir privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus turinti išsami, tiksli, aiški ir visus mokesčiams apskaičiuoti reikalingus išeities duomenis turinti informacija buitiniam šilumos vartotojui apie jam už atsiskaitymo laikotarpį apskaičiuotas mokėtinas už patiektą šilumą šildymui ir (ar) karštam vandeniui ruošti sumas.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

19. **Nacionalinė šilumos ūkio plėtros programa** – Vyriausybės tvirtinamas nacionalinio lygmens strateginio planavimo dokumentas, kuriuo, atsižvelgiant į Nacionalinę energetinės nepriklausomybės strategiją, yra nustatomos ilgalaikės ir kompleksinės šilumos gamybos, bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) bei šilumos perdavimo plėtros ir modernizavimo kryptys bei įgyvendinimo priemonės valstybės teritorijoje.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

20. **Nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojai** – Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos, savivaldybių tarybų patvirtintuose sąrašuose numatytos įstaigos ar organizacijos, kurioms būtinas nenutrūkstamas aprūpinimas šiluma.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

21. **Nepaskirstytasis karšto vandens kiekis** – viršijantis leistinas apskaitos prietaisų paklaidas skirtumas tarp geriamojo vandens karštam vandeniui paruošti kiekio, išmatuoto daugiabučio namo įvade, ir butų karšto vandens skaitiklių rodmenų sumos.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

22. **Nepriklausomas šilumos gamintojas** – asmuo, gaminantis šilumą ir (ar) karštą vandenį ir parduodantis juos šilumos tiekėjui pagal šilumos pirkimo–pardavimo sutartį.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486

23. **Pastato šildymo būdas** – pastato projektavimo dokumentuose techniniu sprendimu nustatytas būdas pastato patalpoms šildyti, apimantis ir karšto vandens tiekimo sistemoje įrengtus šildymo prietaisus.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

24. **Pastato šildymo ir karšto vandens sistema** – pastate įrengtas techninių priemonių kompleksas, skirtas į pastatą perduotai arba pastate gaminamai šilumai ir (ar) karštam vandeniui į patalpas pristatyti. Nuo tiekėjo tinklų ji atribojama pastato įvadu.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

25. **Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas)** – asmuo, kuris atitinka šio įstatymo keliamus reikalavimus, yra atestuotas nustatyta tvarka ir verčiasi sistemų priežiūros (eksploatavimo) veikla.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

26. **Pastovioji karšto vandens kainos dedamoji** – pastovi karšto vandens kainos dalis, apskaičiuota karšto vandens kainos galiojimo laikotarpiui.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

27. **Pastovioji šilumos bazinės kainos ded**amoji – pastovi šilumos bazinės kainos dalis, antraisiais ir kitais jos galiojimo metais taikoma perskaičiuojant pastoviosios dedamosios dydį metams.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

28. **Sąskaita už šilumą** – Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo reikalavimus atitinkantis dokumentas, kuriame nurodytas atsiskaitymo laikotarpiu vartotojui patiektos šilumos ar karšto vandens kiekis, jų kaina ir suma, kurią turi sumokėti vartotojas.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

29. **Šildymo sezonas** – laikotarpis, kurio pradžia ir pabaiga nustatoma savivaldybės vykdomosios institucijos sprendimu pagal statybos techniniais reglamentais apibrėžtą lauko oro temperatūrą, kuriai esant privaloma pradėti ir galima baigti nustatytos paskirties savivaldybių pastatų šildymą.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

30. **Šilumnešis** – specialiai paruoštas vanduo, karštas vanduo, garas, kondensatas, kitas skystis ar dujos, naudojami šilumai pristatyti.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

31. **Šilumos aukcionas** – šilumos tiekėjo prognozuojamo šilumos kiekio, gaminamo turimuose šilumos gamybos įrenginiuose ir (ar) superkamo iš nepriklausomų šilumos gamintojų pagal aukciono dalyvių pasiūlytą kainą ir aprūpinimo šiluma sistemos technines galimybes, nustatymo aukciono būdu sistema.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

32. **Šilumos aukciono dalyvis** – asmuo, šio įstatymo nustatyta tvarka teikiantis pasiūlymus gaminti ar parduoti šilumos energiją šilumos aukcione.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

33. **Šilumos aukciono duomenų valdymo sistema** – šilumos energijos gamybos ir supirkimo duomenų valdymo sistema, prieinama šilumos aukciono dalyviams pagal Šilumos aukciono reglamentą ir šios sistemos naudojimo sutartis, sudaromas šilumos aukciono dalyvių ir energijos išteklių biržos operatoriaus.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

34. **Šilumos aukciono informacinė sistema** – šilumos aukciono portalas, kuriame Šilumos aukciono reglamente nustatyta tvarka teikiama informacija yra prieinama visiems suinteresuotiems asmenims ir visuomenei.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

35. **Šilumos bazinė kaina** – ilgalaikė šilumos kaina, sudaryta iš pastoviosios ir kintamosios šilumos bazinės kainos dedamųjų, apskaičiuotų pagal Tarybos patvirtintą Šilumos kainų nustatymo metodiką, parengtą pagal Tarybos parengtus ir Vyriausybės patvirtintus Šilumos kainų nustatymo metodikos principus, nustatyta ne trumpesniam kaip 3 metų ir ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui. Minėtą laikotarpį pasirenka savivaldybių tarybos ar šio įstatymo 32 straipsnio 11 ir 12 dalyse numatytais atvejais – įmonės. Abi kainos dedamosios taikomos šilumos kainoms apskaičiuoti. Šilumos bazinė kaina gali būti vienanarė arba dvinarė.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

36. **Šilumos dalikliai** – netiesioginio matavimo prietaisai, kurių sistema kartu su atsiskaitomuoju prietaisu, kaip papildoma dalimi, naudojama išmatuotam šilumos energijos kiekiui paskirstyti.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

37. **Šilumos dvinarė kaina** – šilumos kaina, sudaryta iš pastoviosios, mokamos už vidutinę šilumos vartojimo galią eurais už kilovatą per mėnesį, ir kintamosios, mokamos euro centais už šilumos kilovatvalandę, dedamųjų.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-1259, 2014-10-16, paskelbta TAR 2014-10-27, i. k. 2014-14860
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

38. **Šilumos ir (ar) karšto vandens vartojimo pirkimo–pardavimo sutartis** – šilumos tiekėjo ir buitinio šilumos vartotojo ar šilumos vartotojo, vartojančio šilumą ir (ar) karštą vandenį patalpose, kuriose neįrengti atsiskaitomieji šilumos apskaitos prietaisai, sudaroma sutartis.
Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486

39. **Šilumos įrenginys** – techninių priemonių kompleksas, skirtas šilumai ir (ar) karštam vandeniui gaminti, transportuoti ar kaupti.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

40. **Šilumos įvadas** – šilumos perdavimo tinklo atšaka, įskaitant pastato pirmuosius uždaromuosius įtaisus ir apskaitos prietaisus, jungianti pastato šilumos įrenginius ir šilumos perdavimo tinklą.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

41. **Šilumos perdavimas** – šilumos pristatymas šilumnešiu šilumos perdavimo tinklo vamzdynais.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

42. **Šilumos perdavimo tinklas** – sujungtų vamzdynų ir įrenginių sistema, skirta pristatyti šilumnešiu šilumą iš gamintojo vartotojams.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

43. **Šilumos pirkimo–pardavimo vieta** – šilumnešio vamzdynų vieta, kurioje tiekėjas parduoda šilumą vartotojui.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

44. **Šilumos punktas** – prie šilumos įvado prijungtas pastato šildymo ir karšto vandens sistemos įrenginys, su šilumnešiu gaunamą šilumą transformuojantis pristatymui į pastato šildymo prietaisus. Daugiabučio namo šilumos punkto įrenginiai, būtini namo tinkamam eksploatavimui ir naudojimui, yra neatskiriama namo dalis ir šio namo butų ir patalpų savininkų bendroji dalinė nuosavybė, kurią draudžiama perduoti tretiesiems asmenims (kurie nėra šio namo butų ir patalpų savininkai).
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

45. **Šilumos skaitiklis** – neatsiskaitomasis šilumos apskaitos prietaisas, įrengtas šilumos vartotojų butuose ar kitose patalpose ir matuojantis suvartotą šilumos kiekį. Šių apskaitos prietaisų rodmenys naudojami į pastatą patiektam šilumos kiekiui paskirstyti šilumos vartotojams.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

46. **Šilumos tiekėjas** – asmuo, turintis šilumos tiekimo licenciją ir tiekiantis šilumą vartotojams pagal pirkimo–pardavimo sutartis.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

47. **Šilumos tiekimas** – centralizuotai pagamintos šilumos pristatymas ir pardavimas šilumos vartotojams.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

48. **Šilumos tiekimo licencija** – dokumentas, suteikiantis licencijos turėtojui teisę verstis šilumos tiekimu nustatytoje teritorijoje.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

49. **Šilumos tiekimo nutraukimas** – šilumnešį perduodančio vamzdyno išardymas, kad tiekti šilumą būtų techniškai negalima.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

50. **Šilumos ūkio specialusis planas** – savivaldybių specialiojo planavimo dokumentas, kuriame, vertinant Nacionalinėje šilumos ūkio plėtros programoje numatytais sprendiniais ir priemonėmis, nustatomos esamos ir planuojamos naujos šilumos vartotojų teritorijos, nurodomi galimi ir alternatyvūs šildymo būdai, tenkinant šilumos vartotojų poreikius mažiausiomis sąnaudomis ir neviršijant leidžiamo neigiamo poveikio aplinkai.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

51. **Šilumos ūkis** – energetikos ūkio sritis, tiesiogiai susijusi su šilumos ir karšto vandens gamyba, perdavimu, tiekimu ir vartojimu.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

52. **Šilumos vartotojas (vartotojas)** – juridinis ar fizinis asmuo, kurio naudojami šildymo prietaisai nustatyta tvarka prijungti prie šilumos perdavimo tinklų ar pastatų šildymo ir karšto vandens sistemų.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

53. **Šilumos vienanarė kaina** – šilumos kaina, sudaryta iš pastoviosios ir kintamosios dedamųjų, mokamų euro centais už kilovatvalandę.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-1259, 2014-10-16, paskelbta TAR 2014-10-27, i. k. 2014-14860
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

54. **Tiekimo–vartojimo riba** – šilumnešio vamzdynų vieta, iki kurios tiekėjas pristato šilumą vartotojui.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

55. **Valdymo perdavimas** – šilumos ūkio ar jo dalies valdymo teisės perdavimas asmeniui nuomos, koncesijos ar kitų valdymo perdavimo sutarčių pagrindu.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

56. **Viešuosius interesus atitinkančios paslaugos** – šilumos ūkio paslaugos, kurias nustato įstatymai, Vyriausybė ar jos įgaliota institucija vadovaudamasi visuomenės interesais.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-250, 2009-05-12, Žin., 2009, Nr. 61-2402 (2009-05-26)
Nr. XI-592, 2009-12-21, Žin., 2010, Nr. 1-6 (2010-01-05)
Nr. XI-1608, 2011-09-29, Žin., 2011, Nr. 123-5816 (2011-10-13)
Nr. XII-492, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3937 (2013-07-20)

ANTRASIS SKIRSNIS
ŠILUMOS ŪKIO VALDYMAS

3 straipsnis. Konkurencija šilumos ūkyje

1. Konkurencija tarp alternatyvių energijos rūšių tiekėjų, tenkinant šilumos vartotojų poreikius, įgyvendinama atsižvelgiant į Nacionalinėje šilumos ūkio plėtros programoje ir šilumos ūkio specialiuosiuose planuose nustatytus tikslus ir priemones, nustatant vartotojų šilumos poreikių tenkinimą jiems mažiausiomis sąnaudomis, užtikrinant saugų tiekimą ir neviršijant leidžiamo neigiamo poveikio aplinkai bei įvertinant išorines sąnaudas, taip pat kitomis šio įstatymo nustatytomis priemonėmis. Šilumos vartotojai turi teisę pasirinkti alternatyvių energijos rūšių šilumos tiekėjus, įsirengti vietinę šildymo sistemą, jeigu tai neprieštarauja teritorijų planavimo dokumentams.

2. Šilumos gamyba grindžiama šilumos gamintojų konkurencija. Siekiant užtikrinti konkurenciją tarp šilumos gamintojų, Taryba tvirtina Naudojimosi šilumos perdavimo tinklais sąlygų sąvadą, privalomą visiems asmenims, kurie verčiasi energetikos veikla šilumos energijos sektoriuje, įskaitant asmenis, ketinančius plėtoti šilumos energijos gamybą ir prisijungti prie šilumos perdavimo tinklų.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

3. Karšto vandens ruošimas ir tiekimas grindžiami konkurencija vartotojams pasirenkant karšto vandens tiekėją ar apsirūpinimo karštu vandeniu būdą. Taryba ir savivaldybių institucijos numato priemones konkurencijai karšto vandens ūkyje skatinti ir užtikrina jų įgyvendinimą.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

4. Valstybė (savivaldybės) numato priemones konkurencijai skatinti pastatų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūros srityje ir užtikrina jų įgyvendinimą.

5. Konkurencijos taryba kontroliuoja, kaip šilumos ūkyje laikomasi Konkurencijos įstatymo reikalavimų, inter alia, kad šilumos gamintojai, tiekėjai ir pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojai (eksploatuotojai) nepiktnaudžiautų dominuojančia padėtimi ar nesudarytų draudžiamų susitarimų.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-1608, 2011-09-29, Žin., 2011, Nr. 123-5816 (2011-10-13)
Nr. XII-192, 2013-03-14, Žin., 2013, Nr. 31-1528 (2013-03-26)
Nr. XII-492, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3937 (2013-07-20)

4 straipsnis. Bendros šilumos ir elektros energijos gamybos bei šilumos gamybos iš biokuro ir atsinaujinančiųjų energijos šaltinių skatinimas

1. Bendra šilumos ir elektros energijos gamyba yra viešuosius interesus atitinkanti paslauga.

2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, atsižvelgdama į būtinybę veiksmingai naudoti elektros energiją ir šilumą generuojančius pajėgumus, nustato elektros energijos supirkimo iš bendrų šilumos ir elektros energijos gamintojų mastą ir tvarką.

3. Valstybė (savivaldybės) skatina iš biokuro, atsinaujinančiųjų energijos šaltinių, deginant atliekas, taip pat iš geoterminės energijos pagamintos šilumos supirkimą į šilumos tiekimo sistemas. Šis supirkimas yra viešuosius interesus atitinkanti paslauga.

5 straipsnis. Šilumos vartotojų teises ginančių organizacijų teisė kontroliuoti šilumos tiekėjų veiklą

Šilumos vartotojų teises ginančios organizacijos ir institucijos turi teisę gauti iš šilumos tiekėjų ir gamintojų bei valstybės ir savivaldybių institucijų duomenis apie šilumos tiekimo ir gamybos veiklą, teikiamas paslaugas, taip pat kitus duomenis, reikalingus šilumos vartotojų teisėms ginti, ir teikti pasiūlymus valstybės ir savivaldybių institucijoms.

6 straipsnis. Šilumos taryba

1. Šilumos taryba yra kolegiali, patariamojo balso teisę turinti ir visuomeniniais pagrindais veikianti su šilumos ūkiu tiesiogiai susijusių institucijų ir organizacijų (įskaitant vartotojų teises ginančias nevyriausybines organizacijas) atstovų grupė, teikianti energetikos ministrui pasiūlymus svarbiais valstybės šilumos ūkio strategijos klausimais.

2. Šilumos tarybą sudaro ir jos nuostatus tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)

TREČIASIS SKIRSNIS
ŠILUMOS ŪKIO PLANAVIMAS

7 straipsnis. Nacionalinė šilumos ūkio plėtros programa

1. Energetikos ministerija, atlikusi didelio naudingumo kogeneracijos ir efektyvaus centralizuoto šilumos tiekimo plėtros galimybių vertinimą ir atsižvelgdama į Nacionalinę energetinės nepriklausomybės strategiją, parengia ir teikia Vyriausybei tvirtinti Nacionalinę šilumos ūkio plėtros programą. Nacionalinėje šilumos ūkio plėtros programoje nustatoma:

1) šilumos ūkio plėtros ir modernizavimo priemonės bei techniniai sprendiniai, įskaitant reikalavimus dėl alternatyvių energijos ar kuro rūšių naudojimo bei jų proporcijų, šilumos įrenginių galių ir jų įrengimo terminų bei nuostolių lygio šilumos perdavimo tinkluose;

2) optimalus energijos ar kuro rūšių panaudojimo šilumos ar elektros energijos gamybai bei bendrai šilumos ir elektros energijos gamybai (kogeneracijai) plėtros modelis, šilumos gamybos įrenginių diegimo poreikis ir potencialas atskirose savivaldybėse;

3) teritorijos, kuriose šilumos poreikis turi būti užtikrintas iš atliekinės šilumos, šilumos, pagamintos iš komunalinių atliekų ir (ar) didelio naudingumo kogeneracijos būdu;

4) investicijų apimtys, finansavimo poreikis ir finansavimo šaltiniai į šilumos ūkio plėtrą ir modernizavimą;

5) šilumos ūkio plėtros ir modernizavimo priemonių ir sprendinių įgyvendinimo būdai, formos (savivaldybės ar jos valdomos įmonės vykdomi projektai, investicijos viešojo ir privataus sektoriaus partnerystės ir (ar) koncesijų pagrindais, konkursai, investicijos, atliekamos privačia iniciatyva, ar kiti būdai), planas, grafikas ir terminai;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1168, 2018-05-17, paskelbta TAR 2018-05-29, i. k. 2018-08641

6) savivaldybėms ar jų įmonėms nuosavybės arba patikėjimo teise priklausanti infrastruktūra ir turtas, kuris savivaldybės tarybos sprendimu, o tokio sprendimo nepriėmus per nustatytą terminą, – atskiru įstatymu turi būti perduotas valstybės nuosavybėn, siekiant užtikrinti numatytų šilumos ūkio plėtros ir modernizavimo priemonių bei sprendinių tinkamą įgyvendinimą;

7) kitos sąlygos, būtinos nustatytų ilgalaikės ir kompleksinės šilumos gamybos, bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) bei šilumos perdavimo plėtros ir modernizavimo krypčių bei įgyvendinimo priemonių atitinkamoje valstybės teritorijoje užtikrinimui ir įgyvendinimui.

2. Nacionalinė šilumos ūkio plėtros programa rengiama 7 metų laikotarpiui. Nacionalinė šilumos ūkio plėtros programa gali būti atnaujinama, atsižvelgiant į šilumos gamybos ir perdavimo technologijų raidą, konkurencinę aplinką, šilumos gamybos kainų tendencijas, aplinkos užterštumo pokyčius ir kitus reikšmingus veiksnius.

3. Nacionalinę šilumos ūkio plėtros programą pagal kompetenciją įgyvendina valstybės, savivaldybių institucijos, įstaigos ir (ar) kiti nurodyti asmenys.

4. Nacionalinės šilumos ūkio plėtros programos vykdymą koordinuoja ir jos įgyvendinimo priežiūrą bei stebėseną atlieka Vyriausybės įgaliota institucija.

5. Nacionalinės šilumos ūkio plėtros programos priemones ir sprendinius įgyvendinantys asmenys, taip pat valstybės, savivaldybių institucijos ir įstaigos pagal kompetenciją Energetikos ministerijos nustatyta tvarka teikia informaciją apie Nacionalinėje šilumos ūkio plėtros programoje numatytų priemonių ir sprendinių įgyvendinimą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)
Nr. XII-492, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3937 (2013-07-20)

8 straipsnis. Savivaldybių šilumos ūkio specialieji planai

1. Savivaldybės tvarko šilumos ūkį pagal savivaldybių tarybų patvirtintus šilumos ūkio specialiuosius planus. Specialiaisiais šilumos ūkio planais atitinkamoje savivaldybės teritorijoje yra įgyvendinama Nacionalinė energetinės nepriklausomybės strategija ir Nacionalinėje šilumos ūkio plėtros programoje nustatyti sprendiniai ir priemonės.

2. Šilumos ūkio specialieji planai rengiami pagal Teritorijų planavimo įstatymo, šio įstatymo ir aplinkos bei energetikos ministrų patvirtintas Šilumos ūkio specialiųjų planų rengimo taisykles.

3. Pagrindinis šilumos ūkio specialiojo plano tikslas yra tenkinti vartotojų šilumos poreikius vartotojams mažiausiomis sąnaudomis ir neviršijant leidžiamo neigiamo poveikio aplinkai. Rengiant šilumos ūkio specialiuosius planus, vadovaujamasi Aplinkos oro apsaugos įstatymo, Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo nuostatomis dėl oro užterštumo ir urbanistiniais kriterijais (užstatymo tankis, pastatų aukštingumas, užstatymo specifika), taip pat kitais kriterijais, kurie nepažeidžia technologinio neutralumo principo, ir Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatyme nurodytu energijos vartojimo efektyvumo didinimo pirmumo principu. Šilumos ūkio specialiajame plane nustatomos esamos ir planuojamos naujos šilumos vartotojų teritorijos ir pateikiami principiniai techniniai sprendimai dėl kiekvienai teritorijai nustatytų alternatyvių energijos ar kuro rūšių naudojimo, kad būtų patenkinami šios teritorijos vartotojų šilumos poreikiai. Priimant galutinius sprendimus, būtina įvertinti techninių sprendimų ekonominį efektyvumą ir palyginti juos su energijos efektyvumo didinimo priemonėmis, mažinančiomis vartotojų šilumos poreikius.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3018, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13235

4. Rengiant savivaldybės šilumos ūkio specialųjį planą, dalyvauja jos teritorijoje esančios šilumos, elektros, dujų tiekimo įmonės ir kiti su šilumos ūkiu susiję subjektai bei šilumos vartotojų teises ginančios organizacijos. Rengiant ir tvirtinant šilumos ūkio specialiuosius planus, negalima nepagrįstai trukdyti vartotojui pasirinkti norimą alternatyvią energijos ar kuro rūšį. Elektros, geoterminės energijos ir kiti ekologiškai švarūs šilumos šaltiniai galimi visoje savivaldybės teritorijoje.

5. Šilumos ūkio specialieji planai atnaujinami ne rečiau kaip kas 7 metai, atsižvelgiant į Nacionalinėje šilumos ūkio plėtros programoje numatytas priemones ir sprendinius, taip pat šilumos gamybos ir perdavimo technologijų raidą, konkurencinę aplinką, šilumos gamybos kainų tendencijas, aplinkos užterštumo pokyčius ir kitus reikšmingus veiksnius. Šilumos ūkio specialieji planai privalo būti atnaujinti ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo Nacionalinės šilumos ūkio plėtros programos ar jos pakeitimų įsigaliojimo.

6. Tais atvejais, kai savivaldybė nesilaiko šiame įstatyme nustatytų įpareigojimų atnaujinti šilumos ūkio specialųjį planą arba kai tuo metu galiojantis šilumos ūkio specialusis planas ar teritorijų planavimo dokumentai neatitinka Nacionalinėje šilumos ūkio plėtros programoje numatytų sprendinių, specialieji planai ar teritorijų planavimo dokumentai taikomi tiek, kiek neprieštarauja šiems sprendiniams.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)
Nr. XII-492, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3937 (2013-07-20)

8^1 straipsnis. Investicijos į Nacionalinės šilumos ūkio plėtros programos ir šilumos ūkio specialiųjų planų sprendinių įgyvendinimą

1. Energetikos ministerija teikia metodinę paramą šilumos ūkio specialiesiems planams parengti.

2. Nacionalinėje šilumos ūkio plėtros programoje įtvirtintų ir specialiuosiuose šilumos ūkio planuose detalizuotų šilumos ūkio plėtros ir modernizavimo sprendinių ir priemonių įgyvendinimui gali būti skiriamos:

1) Europos Sąjungos paramos lėšos;
2) valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų asignavimai;
3) fizinių ir juridinių asmenų lėšos;

4) kitos lėšos, gautos Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

3. Savivaldybės ir (ar) šilumos tiekėjai privalo užtikrinti trūkstamą finansavimą Nacionalinėje šilumos ūkio plėtros programoje numatytoms priemonėms įgyvendinti. Jeigu savivaldybės ir (ar) šilumos tiekėjai neužtikrina Nacionalinėje šilumos ūkio plėtros programoje numatytų priemonių įgyvendinimo nustatytais terminais, Vyriausybė Energetikos ministerijos siūlymu teikia pasiūlymus savivaldybėms dėl Nacionalinėje šilumos ūkio plėtros programoje numatytų priemonių įgyvendinimo, įskaitant pasiūlymus dėl papildomo finansavimo užsitikrinimo būdų, arba priima sprendimą dėl reikiamų finansinių investicijų, jų paskirstymo tvarkos ir būdo.

Įstatymas papildytas straipsniu:
Nr. XII-492, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3937 (2013-07-20)

KETVIRTASIS SKIRSNIS
ŠILUMOS IR KARŠTO VANDENS TIEKIMAS

9 straipsnis. Šilumos tiekimo organizavimas

Savivaldybė, remdamasi šilumos ūkio specialiuoju planu, organizuoja šilumos tiekimą šilumos vartotojams pagal jų poreikius patalpoms šildyti, vėdinti ir karštam vandeniui ruošti.

10 straipsnis. Šilumos gamyba ir (ar) supirkimas

1. Šilumos tiekėjas šilumos vartotojų poreikiams patenkinti reikalingą šilumos kiekį gamina turimais šilumos gamybos įrenginiais. Jeigu aprūpinimo šiluma sistemoje veikia nors vienas nepriklausomas šilumos gamintojas, prognozuojamas šilumos kiekis, reikalingas šilumos vartotojų poreikiams patenkinti, gaminamas ir (ar) superkamas šilumos aukciono būdu. Šilumos aukciono būdu gaminama ir (ar) superkama šiluma, atitinkanti kokybės, tiekimo patikimumo ir aplinkosaugos reikalavimus. Taryba tvirtina Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašą ir standartines šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių sąlygas, privalomas šilumos tiekėjams ir nepriklausomiems šilumos gamintojams, įskaitant asmenis, ketinančius plėtoti šilumos energijos gamybą ir prisijungti prie šilumos perdavimo tinklų. Taryba, tvirtindama Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašą, privalo atsižvelgti į veiksmingos konkurencijos šilumos gamyboje užtikrinimo, atliekinių ir atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo šilumai gaminti skatinimo principus bei šilumos vartotojų teisę gauti šilumą mažiausiomis sąnaudomis.

2. Jeigu šilumos tiekėjas atsisako supirkti nepriklausomo šilumos gamintojo šilumos aukcione pasiūlytą ir nustatytus reikalavimus atitinkančią šilumą, gamintojas turi teisę apskųsti šį šilumos tiekėjo sprendimą Tarybai. Jeigu nepriklausomas šilumos gamintojas pažeidžia Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašą ir (ar) šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių sąlygas, šilumos tiekėjas turi teisę apskųsti nepriklausomo šilumos gamintojo veiksmus Tarybai. Nepriklausomo šilumos gamintojo ar šilumos tiekėjo skundus ikiteismine tvarka nagrinėja Taryba.

3. Nepriklausomiems šilumos gamintojams yra privaloma šilumos gamybos kainodara šio įstatymo nustatyta tvarka kaip ir šilumos tiekėjams, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:

1) nepriklausomo šilumos gamintojo nuosavybės ar kitu pagrindu valdomo šilumos gamybos arba bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) įrenginio statybai ar modernizavimui finansuoti yra pasinaudota ar naudojamasi Europos Sąjungos finansine parama, Nacionalinės atsinaujinančių energijos išteklių plėtros programos finansavimo šaltiniais, valstybės ar savivaldybės dotacija ar subsidija;

2) nepriklausomo šilumos gamintojo nuosavybės ar kitu pagrindu valdomoje kombinuotojo elektros energijos ir šilumos gamybos ciklo elektrinėje termofikaciniu režimu pagaminta elektros energija yra remiama viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšomis ir (ar) atsinaujinančių energijos išteklių naudojimui skatinti taikomomis fiksuoto tarifo priemonėmis;

3) nepriklausomas šilumos gamintojas kartu su šilumos tiekėju priklauso susijusių ūkio subjektų grupei pagal Konkurencijos įstatymą arba nepriklausomas šilumos gamintojas ar nepriklausomų šilumos gamintojų, priklausančių susijusių ūkio subjektų grupei pagal Konkurencijos įstatymą, grupė vienoje aprūpinimo šiluma sistemoje gamina daugiau kaip 1/3 metinio šilumos kiekio.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-592, 2009-12-21, Žin., 2010, Nr. 1-6 (2010-01-05)
Nr. XI-862, 2010-06-01, Žin., 2010, Nr. 65-3196 (2010-06-05)
Nr. XII-192, 2013-03-14, Žin., 2013, Nr. 31-1528 (2013-03-26)
Nr. XII-492, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3937 (2013-07-20)
Straipsnio pakeitimai:

Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

10[1] straipsnis. Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo šilumos aukciono būdu bendrieji principai

1. Iš nepriklausomų šilumos gamintojų superkamos ir (ar) šilumos tiekėjų turimais šilumos gamybos įrenginiais gaminamos šilumos kiekis nustatomas šilumos aukciono, kurį organizuoja energijos išteklių biržos operatorius, būdu. Energijos išteklių biržos operatorius Šilumos aukciono reglamente nustatyta tvarka valdo, palaiko ir administruoja šilumos aukciono duomenų valdymo sistemą ir šilumos aukciono informacinę sistemą. Šilumos aukciono reglamentą, kuris nustato šilumos aukciono procedūrinius reikalavimus, energijos išteklių biržos operatoriaus teikimu tvirtina Taryba.

2. Šilumos tiekėjai Tarybos nustatyta tvarka pateikia energijos išteklių biržos operatoriui prognozuojamą gaminti ir (ar) supirkti šilumos kiekį, reikalingą šilumos vartotojų poreikiams patenkinti, ir kitą Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše numatytą informaciją. Šilumos tiekėjai ir nepriklausomi šilumos gamintojai dalyvauja energijos išteklių biržos operatoriaus organizuojamame šilumos aukcione ir teikia pasiūlymus dėl šilumos gamybos ir (ar) supirkimo ir, laimėję šilumos aukcioną, atsižvelgdami į aukciono rezultatus ir į šio straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas, gamina ir (ar) parduoda šilumos kiekį už pasiūlyme nurodytą kainą. Trūkstamą šilumos kiekį, kuris nebuvo įsigytas šilumos aukciono būdu, šilumos tiekėjas gamina turimais šilumos gamybos įrenginiais.

3. Vadovaujantis šilumos aukciono rezultatais, šiluma gaminama ir (ar) superkama neviršijant aprūpinimo šiluma sistemos vartotojų šilumos poreikių ir atsižvelgiant į aprūpinimo šiluma sistemos technines galimybes, kaip numatyta Naudojimosi šilumos perdavimo tinklais sąlygų sąvade ir Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše. Visais atvejais šiluma gaminama ir (ar) superkama už ne didesnę kainą, negu šilumos tiekėjo Tarybos nustatyta tvarka apskaičiuotos palyginamosios šilumos gamybos sąnaudos.

4. Gaminant ir (ar) superkant šilumą, prioritetas teikiamas mažiausiai pasiūlytai kainai. Jeigu siūloma vienoda šilumos kaina, nustatoma ši prioritetų eilė:

1) didelio naudingumo kogeneracijos įrenginiai, naudojantys atsinaujinančius energijos išteklius arba deginantys atliekas;

2) bendri šilumos ir elektros gamybos (kogeneracijos) įrenginiai, naudojantys atsinaujinančius energijos išteklius arba deginantys atliekas;

3) šilumos gamybos įrenginiai, naudojantys atsinaujinančius energijos išteklius arba deginantys atliekas;

4) pramonės įmonių įrenginių atliekinė šiluma;

5) didelio naudingumo kogeneracijos įrenginiai;

6) bendri šilumos ir elektros gamybos (kogeneracijos) įrenginiai;

7) iškastinio kuro katilinės.

5. Kai siūloma šilumos kaina ir šio straipsnio 4 dalyje numatyta prioriteto eilė vienodos, prioritetas teikiamas šilumos aukciono dalyviui, užtikrinančiam ilgesnį šilumos gamybos ir (ar) pardavimo laikotarpį.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

11 straipsnis. Šilumos pirkimo–pardavimo vieta ir tiekimo–vartojimo riba tarp šilumos tiekėjo ir šilumos vartotojo

1. Šilumos ir karšto vandens tiekėjas atsako už sutartyse nustatytos kokybės šilumnešio pristatymą šilumos vartotojams iki tiekimo–vartojimo ribos. Sutartys su vartotoju turi atitikti Civilinio kodekso ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių vartojimo sutarčių sudarymą, nuostatas.

2. Šilumos pirkimo–pardavimo vieta ir tiekimo–vartojimo riba nustatomos šilumnešio vamzdynų vietoje, kurioje tiekėjo įrenginiai sujungti su vartotojo nuosavybės arba vartotojų bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančiais įrenginiais. Atsiskaitomieji apskaitos prietaisai įrengiami šilumos pirkimo–pardavimo vietoje. Jeigu nėra techninės galimybės atsiskaitomuosius apskaitos prietaisus įrengti šilumos pirkimo–pardavimo vietoje, šilumos nuostolius atkarpose tarp šilumos pirkimo–pardavimo vietos ir apskaitos prietaiso apmoka vamzdynų savininkas. Sutartimis tiekimo–vartojimo riba gali būti nustatyta kitoje vietoje negu šilumos pirkimo–pardavimo vieta. Tokiu atveju vartotojo nuosavybės arba vartotojų bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančiais įrenginiais šilumos pristatymo iki tiekimo–vartojimo

ribos papildomas sąnaudas apmoka šie vartotojai. Pirmenybė pasirinkti tiekimo–vartojimo ribą suteikiama buitiniam šilumos vartotojui.

3. Jeigu į pastatą pristatomas šilumnešis patenka ir į pastato patalpose įrengtus šildymo, vėdinimo ir (ar) karšto vandens prietaisus, šilumos tiekėjas turi teisę, pateikęs raštišką prašymą patalpų savininkams, patikrinti, ar nėra šilumnešio nutekėjimų bet kurioje pastato šildymo ir karšto vandens sistemos vietoje.

4. Šilumos tiekėjai įrengia vartotojo bute ar kitose patalpose:

1) šilumos skaitiklius, jeigu prie šilumos perdavimo tinklo prijungiamas naujas statomas pastatas;

2) šilumos skaitiklius, jeigu atkuriant ar pagerinant pastato atitvarų ir (ar) inžinerinių sistemų fizines ir energines savybes yra rekonstruojamas, atnaujinamas (modernizuojamas) ar remontuojamas pastatas (jo dalis), kurio rekonstravimo, atnaujinimo (modernizavimo) ar remonto kaina sudaro daugiau kaip 25 procentus pastato atkuriamosios vertės, neįskaitant žemės sklypo, ant kurio stovi pastatas, ir gautas daugumos rekonstruojamo, atnaujinamo (modernizuojamo) ar remontuojamo pastato savininkų sutikimas įrengti šilumos skaitiklius;

3) šilumos skaitiklius arba daliklius, jeigu yra techninės galimybės ir vartotojai pageidauja.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486

5. Už šio straipsnio 4 dalyje numatytų šilumos skaitiklių arba daliklių įrengimą ir eksploatavimą vartotojams, kuriems įrengti šilumos skaitikliai arba dalikliai, yra nustatomas atskiras mokestis. Šilumos skaitiklių arba daliklių aptarnavimo mokestį nustato savivaldybės taryba pagal Tarybos patvirtintą metodiką. Šių apskaitos prietaisų rodmenys naudojami atsiskaitomaisiais šilumos apskaitos prietaisais nustatytam šilumos kiekiui paskirstyti vartotojams.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

6. Įvadinių atsiskaitomųjų šilumos apskaitos prietaisų ir šio straipsnio 4 dalyje nurodytų apskaitos prietaisų rodmenis turi būti galima nuskaityti nuotoliniu būdu. Karšto vandens skaitikliai, šilumos skaitikliai ir dalikliai, kurių rodmenis galima nuskaityti nuotoliniu būdu, įrengiami visame pastate, jeigu tai techniškai įmanoma ir ekonomiškai naudinga.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3018, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13235

12 straipsnis. Atsiskaitymas su šilumos tiekėju

1. Šilumos vartotojai atsiskaito su šilumos tiekėju už sunaudotą šilumą pagal šilumos pirkimo–pardavimo vietoje įrengtų atsiskaitomųjų šilumos apskaitos prietaisų rodmenis. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka šilumos tiekėjas privalo suteikti slaptažodį šilumos vartotojams, kad šie galėtų elektroninių ryšių priemonėmis susipažinti su šilumos pirkimo–pardavimo vietoje įrengtų atsiskaitomųjų šilumos apskaitos prietaisų rodmenimis.

2. Jeigu pastate yra daugiau kaip vienas šilumos vartotojas, visas pastate suvartotas šilumos kiekis paskirstomas (išdalijamas) vartotojams, o kiekvienas vartotojas moka už jam priskirtą šilumos kiekį, išmatavus, įvertinus ar kitaip pagal Tarybos rekomenduojamus taikyti ar su ja suderintus metodus nustačius, kokia visų vartotojų bendrai suvartoto šilumos kiekio dalis tenka tam šilumos vartotojui. Šių dalių matavimo, nustatymo ar įvertinimo metodą šilumos vartotojai pasirenka Civilinio kodekso nustatyta sprendimų priėmimo tvarka iš Tarybos rekomenduotų taikyti metodų. Kiti metodai gali būti taikomi tik suderinti su Taryba. Kol vartotojai pasirenka metodą, taikomas pastato šildymo ir karšto vandens sistemą bei įrengtus atsiskaitomuosius apskaitos prietaisus atitinkantis metodas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

3. Atsiskaitymo dokumentas yra sąskaita už šilumą arba, savivaldybės institucijoms nustačius, mokesčio už šilumą pranešimas, kuris išrašomas buitiniams šilumos vartotojams (toliau kartu – sąskaita (mokėjimo pranešimas). Buitiniam šilumos vartotojui išrašytoje sąskaitoje (mokėjimo pranešime) turi būti pateikta tiksli, aiški ir išsami informacija, kuria remdamasis šilumos tiekėjas apskaičiavo vartotojo mokesčio dydį už jo suvartotą šilumos kiekį patalpoms šildyti ir šilumos kiekį karštam vandeniui ruošti

bei karšto vandens temperatūrai palaikyti. Pateiktos informacijos privalo pakakti, kad vartotojas galėtų pasitikrinti, ar teisingai jam apskaičiuoti mokesčiai.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486

4. Šilumos vartotojams pateikiamos popierinės sąskaitos (mokėjimo pranešimai), išskyrus atvejus, kai vartotojas pageidauja gauti sąskaitas (mokėjimo pranešimus) elektroniniu būdu. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai teikia vartotojams sąskaitas (mokėjimo pranešimus) netaikydami papildomų mokesčių.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-592, 2009-12-21, Žin., 2010, Nr. 1-6 (2010-01-05)

13 straipsnis. Šilumos tiekimo sezoniškumas

1. Šilumos vartotojai turi teisę nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos nepažeidžiant nustatytų higienos normų, išskyrus savivaldybių institucijų nustatytas įstaigas, kurioms šildymo sezono pradžia ir pabaiga nustatoma savivaldybių institucijų sprendimais.

2. Jeigu šilumos vartotojai, turintys teisę nuspręsti dėl savo pastatų šildymo pradžios ir pabaigos, nusprendė pradėti arba baigti savo pastatų šildymą kitu laiku, negu savivaldybių institucijų nustatyta šildymo sezono pradžia ar pabaiga, jie apie savo sprendimą energetikos ministro patvirtintose Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklėse nustatyta tvarka praneša šilumos tiekėjui, o šis ne vėliau kaip per 2 darbo dienas sprendimą įgyvendina.

3. Šildymo sezono laikotarpiu šilumnešis privalo būti tiekiamas daugiabučio namo butams ir kitoms patalpoms šildyti. Butai ir kitos patalpos daugiabučiame name privalo būti šildomi, jeigu tam neprieštarauja dauguma to namo butų savininkų, neturinčių įsiskolinimų šilumos tiekėjui.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)

14 straipsnis. Šilumos ir (ar) karšto vandens pristatymo sustabdymas įsiskolinusiems šilumos vartotojams

1. Šilumos vartotojui, neapmokėjusiam sąskaitos (mokėjimo pranešimo) daugiau kaip 30 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo vėliausios leistinos sąskaitos (mokėjimo pranešimo) apmokėjimo dienos, (įsiskolinusiam vartotojui) šilumos tiekėjas turi teisę sutartyse nustatyta tvarka sustabdyti šilumos ir (ar) karšto vandens pristatymą į įsiskolinusio vartotojo šildymo ir (ar) karšto vandens prietaisus. Daugiabučiame name leidžiama sustabdyti tik karšto vandens pristatymą į įsiskolinusio vartotojo karšto vandens prietaisus.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486

2. Sutartyse nustatoma šilumos tiekėjo prievolė ne vėliau kaip prieš 10 kalendorinių dienų iki numatomos šilumos ir (ar) karšto vandens pristatymo sustabdymo datos raštu įspėti įsiskolinusį vartotoją.

3. Šilumos tiekėjo išlaidas, susijusias su šilumos ir (ar) karšto vandens pristatymo atnaujinimu, apmoka vartotojas.

15 straipsnis. Karšto vandens tiekimo daugiabučiuose namuose organizavimas

1. Vartotojai daugiabučiuose namuose gali Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka pasirinkti apsirūpinimo karštu vandeniu būdą arba karšto vandens tiekėją ir sudaryti su juo karšto vandens pirkimo–pardavimo sutartį. Pasirinktas karšto vandens tiekėjas įrengia vartotojo suvartojamo karšto vandens atsiskaitomuosius apskaitos prietaisus, sudaro sutartis ir perka karštam vandeniui ruošti reikalingą geriamąjį vandenį bei šilumą ar kitą energiją iš atitinkamų tiekėjų. Nupirkto geriamojo vandens kiekis nustatomas pagal atsiskaitomojo apskaitos prietaiso, vandens tiekėjo įrengto pastate prieš karšto vandens ruošimo įrenginius, rodmenis. Nupirktos šilumos ar kitos energijos kiekis nustatomas pagal šilumos ar kitos energijos tiekėjo įrengto prieš karšto vandens ruošimo įrenginius šilumos apskaitos prietaiso rodmenis, o jeigu jo nėra arba jis sugedęs, – pagal Tarybos patvirtintas normas. Vartotojams parduodamo karšto vandens kiekis nustatomas pagal vartotojų patalpose esančių atsiskaitomųjų karšto vandens apskaitos prietaisų rodmenis. Karšto vandens kaina, pranešimų apie suvartotą karštą vandenį

pateikimo ir mokesčio už karštą vandenį apmokėjimo tvarka nustatoma karšto vandens tiekėjo ir vartotojo sutartyje. Nustatant mokesčius už karštą vandenį, su nepaskirstytu karštu vandeniu suvartotas šilumos kiekis gali būti priskirtas ir išdalijamas apmokėti vartotojams tik tuo atveju, jeigu tiekėjai įvykdė visas savo prievoles sutvarkyti karšto vandens apskaitą tame name. Tuo atveju, kai daugiabučio namo vartotojai karšto vandens tiekėju pasirenka šilumos tiekėją, šilumos tiekėjas privalo su šio namo vartotojais sudaryti karšto vandens pirkimo–pardavimo sutartį.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

1^1. Geriamojo vandens atsiskaitomųjų apskaitos prietaisų, įrengtų prieš karšto vandens ruošimo įrenginį, rodmenis turi būti galima nuskaityti nuotoliniu būdu.

2. Kol vartotojai pasirenka karšto vandens tiekėją arba apsirūpinimo karštu vandeniu būdą, karšto vandens tiekėjas yra šilumos tiekėjas. Karšto vandens apskaitos prietaisus daugiabučio namo butuose ir kitose patalpose įrengia, prižiūri ir jų patikrą atlieka karšto vandens tiekėjas, jeigu iki šio įstatymo įsigaliojimo sudarytose karšto vandens apskaitos prietaisų įrengimo, priežiūros ir patikros daugiabučio namo butuose ir kitose patalpose sutartyse nenumatyta kitaip.

3. Savivaldybės taryba pagal Tarybos patvirtintą metodiką nustato atsiskaitomųjų karšto vandens apskaitos prietaisų aptarnavimo mokestį.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

4. Karšto vandens temperatūra, slėgis ir higienos rodikliai turi atitikti teisės aktų nustatytus reikalavimus. Šilumos, karšto vandens tiekėjų ir pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojo tarpusavio santykiai, kompetencija, teisės ir pareigos karšto vandens tiekimo srityje nustatomos energetikos ministro tvirtinamose Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklėse.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)
Nr. XI-250, 2009-05-12, Žin., 2009, Nr. 61-2402 (2009-05-26)

16 straipsnis. Atsakomybė už atsiskaitomuosius šilumos ir karšto vandens apskaitos prietaisus

1. Šilumos tiekėjas savo lėšomis įrengia atsiskaitomuosius šilumos apskaitos prietaisus, užtikrina jų tinkamą techninę būklę, nustatytą matavimų tikslumą ir organizuoja patikrą.

2. Daugiabučiuose namuose atsiskaitomieji šilumos apskaitos prietaisai įrengiami šilumos pirkimo–pardavimo vietoje.

3. Daugiabučiuose namuose, jeigu yra techninės galimybės ir vartotojai pageidauja, šilumos tiekėjai įrengia vartotojo bute ar kitose patalpose šilumos skaitiklius arba daliklius. Šiems vartotojams yra taikomas šio įstatymo 11 straipsnio 5 dalyje numatytas atskiras mokestis.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486

4. Karšto vandens tiekėjas arba šio įstatymo 15 straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju esamas tiekėjas įrengia vartotojo bute ar kitose patalpose karšto vandens apskaitos prietaisus tiekimo–vartojimo ribos vietoje. Šių apskaitos prietaisų įrengimo, priežiūros ir patikros sąnaudos įtraukiamos į karšto vandens apskaitos prietaisų aptarnavimo mokestį. Šių apskaitos prietaisų rodmenys naudojami atsiskaityti su karšto vandens tiekėjais už karštam vandeniui paruošti suvartotą geriamojo vandens kiekį, taip pat šilumos kiekiui, suvartotam su karštu vandeniu, paskirstyti buitiniams šilumos vartotojams.

5. Atsiskaitomieji šilumos ir karšto vandens apskaitos, taip pat pristatomo į pastato šilumos punktą šilumnešio parametrus registruojantys prietaisai yra valstybinės metrologinės matavimo priemonių kontrolės objektas. Šių prietaisų patikros terminus kontroliuoja Lietuvos metrologijos inspekcija.

6. Sutartyse nustatomos sąlygos šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjo arba šilumos ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojo įgaliotiems asmenims įstatymų nustatyta tvarka patekti į šilumos ir (ar) karšto vandens vartotojui priklausančias patalpas, kad jie galėtų prižiūrėti ir patikrinti atsiskaitomuosius šilumos ir karšto vandens apskaitos prietaisus.

17 straipsnis. Nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojai

Nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojams turi būti užtikrintos techninės nenutrūkstamo šilumos tiekimo galimybės, kai laikinai neįmanoma naudotis pagrindine aprūpinimo šiluma sistema.

Nenutrūkstamas aprūpinimas šiluma užtikrinamas šilumos vartotojo įrenginius prijungiant atskirais įvadais prie techninių sutrikimų atvejais nepriklausomų šilumos perdavimo tinklo dalių arba pastatant rezervinį šilumos įrenginį. Kai įrengiamas rezervinis šilumos įrenginys, nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojai laikomi naudojančiais aprūpinimo šiluma sistemą ir rezervinį šilumos įrenginį. Jeigu nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojai naudojasi aprūpinimo šiluma sistema tik kaip rezervine, jie privalo mokėti šilumos tiekėjui kompensaciją už rezervinę galią. Aplinkos ir sveikatos apsaugos ministrai nustato sveikatos priežiūros įstaigų, kurioms būtinas rezervinis šilumos įrenginys, sąrašą.

18 straipsnis. Šilumos tiekimo nutraukimas

1. Šilumos tiekėjas gali nutraukti šilumos tiekimą tik suderinęs su šilumos vartotojais bei savivaldybe, išskyrus atvejus, kai Taryba nustato tokius vartotojo įrenginių trūkumus, dėl kurių gresia avarija ar kyla pavojus žmonių gyvybei ar saugumui. Šilumos tiekėjas apie suderintą su vartotojais bei savivaldybe numatomą nutraukti šilumos tiekimą praneša suinteresuotiems šilumos vartotojams ir savivaldybei ne vėliau kaip prieš 18 mėnesių iki šilumos tiekimo numatomo nutraukimo datos.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

2. Šilumos tiekėjas su savivaldybe organizuoja naują, su suinteresuotais šilumos vartotojais suderintą jų pastatų šildymo būdą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)

PENKTASIS SKIRSNIS
SUTARTYS SU ŠILUMOS VARTOTOJAIS

19 straipsnis. Šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių standartinės sąlygos

1. Šilumos pirkimo–pardavimo sutartys sudaromos ar keičiamos laikantis standartinių sąlygų.

2. Standartinės sąlygos galioja šilumos pirkimo–pardavimo sutartims tiek, kiek jos neprieštarauja šalių individualiai aptartoms sąlygoms ir imperatyvioms įstatymų nuostatoms. Individualiai aptartos sąlygos negali pažeisti vartotojų teisių ir interesų.

3. Šilumos pirkimo–pardavimo sutartyse turi būti šios privalomosios sąlygos:

1) tiekiamos šilumos kiekybiniai ir kokybiniai rodikliai;
2) šilumos tiekimo režimas ir sąlygos;
3) šilumos kaina arba kainos formulė, arba kainos nustatymo tvarka;
4) vartotojo atsiskaitymo už suvartotą šilumą tvarka;
5) šalių teisės, pareigos ir atsakomybė už įsipareigojimų nevykdymą;
6) pretenzijų pateikimo, nagrinėjimo ir ginčų sprendimo tvarka;
7) sutarties galiojimo terminas, jos keitimo ar nutraukimo sąlygos ir tvarka.

4. Šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių standartines sąlygas tvirtina Vyriausybė arba jos įgaliota institucija ir paskelbia Teisės aktų registre. Šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių su buitiniais šilumos vartotojais standartines sąlygas tvirtina Vyriausybė arba jos įgaliota institucija, suderinusi su Valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba (toliau – Tarnyba), ir paskelbia Teisės aktų registre.

5. Jeigu daugiabučio namo butų savininkai nenusprendžia dėl šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių sudarymo pagal individualiai aptartas sąlygas, laikinai, kol bus sudarytos tokios sutartys, tiekėjų ir vartotojų tarpusavio santykiai grindžiami pagal šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių su buitiniais šilumos vartotojais standartines sąlygas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2339, 2012-11-06, Žin., 2012, Nr. 132-6667 (2012-11-15)

20 straipsnis. Pastatų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūra

1. Prie šilumos tiekimo sistemos prijungtas daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemas, bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančias butų ir kitų patalpų savininkams, taip pat šilumos punktus, tiek nuosavybės teise priklausančius šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjui ar tretiesiems asmenims, tiek butų ir kitų patalpų savininkams, turi prižiūrėti (eksploatuoti) pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas). Teisę reguliuoti (nuotoliniu būdu ar kitaip daryti įtaką) namo šilumos punkto įrenginių darbą, laikydamasis nustatytų higienos normų, turi tik pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) arba atitinkamą kvalifikaciją turintys daugiabučio namo bendrijos atstovas ar daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų išrinktas jų

įgaliotas atstovas. Daugiabučio namo šilumos punktus, nuosavybės teise priklausančius šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjui ar tretiesiems asmenims, pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) prižiūri (eksploatuoja) šio įstatymo pagrindu, nesudarydamas atskirų sutarčių su šilumos punktų savininkais. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) savo prievoles vykdo apdairiai, sąžiningai ir šilumos ir (ar) karšto vandens vartotojų interesais. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoją (eksploatuotoją) Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta sprendimų priėmimo tvarka pasirenka daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai, daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų bendrija arba, jeigu šie nepriima sprendimo, bendrojo naudojimo objektų administratorius. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros (eksploatavimo) sutartį su pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoju (eksploatuotoju) sudaro daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų bendrija, butų ir kitų patalpų savininkų jungtinės veiklos sutarties dalyvių įgaliotas asmuo arba bendrojo naudojimo objektų administratorius. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) neturi teisės įgalioti kitų asmenų verstis atestatu reguliuojama veikla arba perduoti jiems šią teisę pagal sutartį, arba kitaip pavesti vykdyti šią veiklą. Kai pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) yra bendrija, ji gali pirkti atskirus darbus ar paslaugas iš subjektų, turinčių atitinkamą kompetenciją, technines priemones ir gebėjimus. Daugiabučio namo savininkų bendrija ir (ar) bendrojo naudojimo objektų administratorius gali būti pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas).

2. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoju (eksploatuotoju) negali būti šilumos tiekėjas, tiekiantis šilumą tam namui, ar fiziniai asmenys, susiję su šilumos tiekėju darbo santykiais, išskyrus atvejus, kai su darbo santykiais susiję fiziniai asmenys gyvena tame name ir patys prižiūri savo ar daugiabučio gyvenamojo namo bendrijai priklausančius kitus namus, taip pat asmenys, kartu su šioje dalyje nurodytais asmenimis priklausantys susijusių ūkio subjektų grupei pagal Konkurencijos įstatymą. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) pagal faktinį šilumos energijos suvartojimą pastate skaičiuoja santykinius šilumos šildymui, cirkuliacijai ir karštam vandeniui ruošti sunaudojimo rodiklius, vadovaudamasis Tarybos patvirtinta skaičiavimo metodika, analizuoja gautus duomenis, teikia juos pastato savininkui arba daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui, daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų bendrijai, butų ir kitų patalpų savininkų jungtinės veiklos sutarties dalyvių įgaliotam asmeniui arba bendrojo naudojimo objektų administratoriui, pagal kompetenciją rengia pasiūlymus dėl šilumos energijos taupymo priemonių įgyvendinimo.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

3. Daugiabučių gyvenamųjų namų ar kitos paskirties pastatų savininkų bendrija arba pastato bendrojo naudojimo objektų administratorius kontroliuoja pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) veiklą ir pasirengimą naujam šildymo sezonui pagal jiems priskirtą kompetenciją energetikos ministro tvirtinamose Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklėse. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) sudaro ir kartu su daugiabučių gyvenamųjų namų ar kitos paskirties pastatų savininkų bendrija arba pastato bendrojo naudojimo objektų administratoriumi pasirašo pastato parengties naujam šildymo sezonui aktą. Ginčus tarp šio proceso dalyvių sprendžia Taryba.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

4. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytas draudimas netaikomas prižiūrint daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemas pastatuose, esančiuose gyvenamojoje vietovėje, kurioje, Lietuvos statistikos departamento duomenimis, gyvena mažiau negu 150 000 gyventojų, jeigu savivaldybės taryba nenusprendžia kitaip. Šis draudimas netaikomas šilumos tiekėjams, kurie pagal Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatymą yra sudarę su Energetikos ministerija susitarimą dėl energijos sutaupymo ir susitarimo galiojimo laikotarpiu pastate įdiegia naujas energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones, ir šilumos tiekėjams, aptarnaujantiems mažiau kaip 5 000 prijungtų vartotojų arba per metus realizuojantiems mažiau negu 50 000 MWh šilumos, taip pat tais atvejais, kai atestuotas pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) yra fizinis asmuo, kuris gyvena tame pastate.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880

5. Jeigu butų savininkai nenusprendžia, kokį šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoją pasirinkti, ir dėl to nesudaroma šios sistemos priežiūros sutartis, laikinai, kol toks prižiūrėtojas bus pasirinktas, šildymo ir karšto vandens sistemą prižiūri esamas prižiūrėtojas. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros sutartys ir šilumos ir (ar) karšto vandens vartojimo pirkimo–pardavimo sutartys sudaromos atskirai.

6. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūra atliekama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų periodinius patikrinimus dėl jų atitikties nustatytiems reikalavimams ne rečiau kaip kartą per ketverius metus atlieka Taryba. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų tikrinimų dėl jų atitikties nustatytiems reikalavimams tvarką ir formą nustato Taryba.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

7. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas su šilumos tiekėju sudaro šilumos pristatymo buitiniams šilumos vartotojams sutartį, su karšto vandens tiekėju – karšto vandens pristatymo buitiniams šilumos vartotojams sutartį.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-592, 2009-12-21, Žin., 2010, Nr. 1-6 (2010-01-05)
Nr. XI-1608, 2011-09-29, Žin., 2011, Nr. 123-5816 (2011-10-13)
Nr. XI-2143, 2012-06-28, Žin., 2012, Nr. 79-4088 (2012-07-05)
Nr. XI-2146, 2012-06-28, Žin., 2012, Nr. 79-4089 (2012-07-05)
Nr. XII-880, 2014-05-13, paskelbta TAR 2014-05-16, i. k. 2014-05481

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGA

21 straipsnis. Ginčų sprendimas ne teismo tvarka. Skundų nagrinėjimas

1. Vartotojų ir šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjų, pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojų (eksploatuotojų) ginčai nagrinėjami Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme nustatyta tvarka.

2. Asmenų skundus dėl šilumos ir karšto vandens tiekimo organizavimo, dėl daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūros tarifų nustatymo, dėl bendrojo naudojimo objektų administratorių įgaliojimų, administruojant pastato bendrojo naudojimo objektus ir įgyvendinant kitas teises, susijusias su bendrojo naudojimo objektų valdymu ir naudojimu, nagrinėja savivaldybės vykdomoji institucija. Kitus asmenų skundus nagrinėja Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ir Taryba Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

TAR pastaba. *Iki 2015 m. gruodžio 31 d. pradėti nagrinėti vartotojų ir šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjų, pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojų (eksploatuotojų) ginčai, taip pat asmenų skundai baigiami nagrinėti ir sprendimai dėl jų priimami ir vykdomi vadovaujantis iki 2015 m. gruodžio 31 d. galiojusių teisės aktų nuostatomis.*

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)
Nr. XI-592, 2009-12-21, Žin., 2010, Nr. 1-6 (2010-01-05)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-2092, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19370

22 straipsnis. Vartotojų informavimas

1. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai informuoja vartotojus apie teikiamas paslaugas, paslaugų teikimo sąlygas, paslaugų kainas, prijungimo prie sistemų kainas bei sąlygas ir numatomus sutarčių sąlygų pakeitimus.

2. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai bei šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje numatyti nepriklausomi šilumos gamintojai kasmet viešai informuoja vartotojus apie nustatytas šilumos bei karšto vandens kainų dedamąsias. Kainų dedamosios įsigalioja nuo kito mėnesio pirmos dienos.

3. Keičiantis šilumos ir (ar) karšto vandens kainoms, šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai bei šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje numatyti nepriklausomi šilumos gamintojai iki mėnesio 25 dienos viešai informuoja vartotojus, savivaldybes bei Tarybą apie apskaičiuotas šilumos ir karšto vandens kainas. Šilumos ir karšto vandens kainos įsigalioja nuo kito mėnesio pirmos dienos.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

4. Šilumos ir (ar) karšto vandens įmonių informacija apie veiklos sąnaudas, sistemų eksploatavimą, modernizavimą, plėtrą, investicijas į sistemos plėtrą, kainų ir tarifų struktūrą, paslaugų teikimo sąlygas yra vieša.

5. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) informacija apie jo veiklos pajamas, sąnaudas, sistemų eksploatavimą, kainas ir tarifus, jų struktūrą, paslaugų teikimo sąlygas, taip pat pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) ketvirtiniai ir metiniai finansiniai-balansiniai rodikliai, investicijų dydžiai, duomenys apie investuotojus, darbuotojų skaičių yra vieši ir turi būti skelbiami energetikos ministro nustatyta tvarka.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-250, 2009-05-12, Žin., 2009, Nr. 61-2402 (2009-05-26)
Nr. XI-592, 2009-12-21, Žin., 2010, Nr. 1-6 (2010-01-05)
Nr. XI-1608, 2011-09-29, Žin., 2011, Nr. 123-5816 (2011-10-13)
Nr. XII-880, 2014-05-13, paskelbta TAR 2014-05-16, i. k. 2014-05481

SEPTINTASIS SKIRSNIS
DAUGIABUČIŲ NAMŲ ŠILDYMAS

23 straipsnis. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos privalomieji reikalavimai

1. Vyriausybė arba jos įgaliota institucija nustato daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos privalomuosius reikalavimus.

2. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos privalomieji reikalavimai apima technines galimybes vartotojams reguliuoti šilumos suvartojimą pastate. Namo pertvarkymas pagal privalomuosius reikalavimus turi būti remiamas Vyriausybės nustatyta tvarka.

24 straipsnis. Daugiabučio namo šilumos punkto įrenginiai

1. Daugiabučio namo butų ir patalpų savininkai šilumos punkto įrenginius valdo, naudoja ir jais disponuoja bendrosios nuosavybės teise.

2. Jeigu daugiabučio namo butų ir patalpų savininkai šilumos punkto įrenginių bendrosios nuosavybės teise nevaldo, bendroji nuosavybės teisė gali būti įgyjama:

1) Civilinio kodekso nustatyta daiktų pirkimo-pardavimo išsimokėtinai tvarka išsiperkant renovuotų šilumos punktų įrenginius iš trečiųjų asmenų pagal įrenginių likutinę vertę;

2) įsigyjant (įsirengiant) šilumos punkto įrenginius finansinės nuomos (lizingo) sutarties pagrindu;

3) kitais įstatymų nustatytais pagrindais.

25 straipsnis. Apmokėjimas už daugiabučio namo bendrojo naudojimo patalpų šildymą

1. Daugiabučio namo buto ir (ar) kitų patalpų savininkas apmoka jam tenkančią dalį šilumos, suvartotos daugiabučio namo bendrojo naudojimo patalpoms šildyti, nesvarbu, kokiu būdu šildomos jam priklausančios patalpos.

2. Daugiabučio namo butų ir (ar) kitų patalpų savininkui netaikomas apmokėjimas už daugiabučio namo bendrojo naudojimo patalpų šildymą, kai šilumos tiekimas daugumos savininkų sutikimu bendrojo naudojimo patalpose yra nutrauktas.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-1346, 2014-11-20, paskelbta TAR 2014-12-01, i. k. 2014-18286

26 straipsnis. Šilumos tiekėjo, šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojo arba karšto vandens tiekėjo teisė patekti į butų ir kitų patalpų savininkams priklausančias patalpas

1. Šilumos tiekėjo, namo šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojo arba karšto vandens tiekėjo įgalioti atstovai turi teisę, ne vėliau kaip prieš 24 valandas pateikę raštišką prašymą buto ir (ar)

kitų patalpų savininkui, patekti į savininkui priklausančias patalpas, kad galėtų apžiūrėti ar remontuoti šildymo ir karšto vandens sistemą ar apskaitos prietaisus, taip pat sustabdyti karšto vandens tiekimą įsiskolinusiam savininkui.

2. Jeigu butų ir (ar) kitų patalpų savininkai atsisako įleisti šilumos tiekėjo, namo šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojo arba karšto vandens tiekėjo įgaliotus atstovus pagal jų pateiktą raštišką prašymą į savininkams priklausančias patalpas, šilumos tiekėjas, namo šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas arba karšto vandens tiekėjas, pagal energetikos ministro patvirtintas Šilumos tiekimo ir vartojimo taisykles įforminę savininkų atsisakymą, turi teisę šių patalpų savininkų suvartotą šilumos ir karšto vandens kiekį nustatyti pagal tokiems atvejams Tarybos nustatytą metodiką.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)

27 straipsnis. Šilumos vartotojo daugiabučiame name teisės ir pareigos

1. Šilumos vartotojas daugiabučiame name turi teisę:

1) kartu su kitais namo butų ir kitų patalpų savininkais įstatymų nustatyta tvarka įsteigti daugiabučio namo savininkų bendriją arba sudaryti jungtinės veiklos sutartį dėl pastato šildymo ir karšto vandens sistemos bei kitų bendrojo naudojimo objektų valdymo;

2) kartu su kitais namo butų ir kitų patalpų savininkais nuspręsti pakeisti viso pastato, jo sekcijos ar bloko šildymo būdą;

3) reikalauti iš šilumos ir karšto vandens tiekėjų ir sistemų prižiūrėtojų atlyginti nuostolius, jeigu šilumos tiekėjas ar prižiūrėtojai neužtikrina šilumos ir (ar) karšto vandens bei teikiamų paslaugų kokybės reikalavimų.

2. Šilumos vartotojai turi ir kitas teisės aktų nustatytas teises.

3. Šilumos vartotojai daugiabučiuose namuose privalo apmokėti jiems tenkančią dalį išlaidų, susijusių su namo šildymo ir karšto vandens sistemos rekonstravimu, kad ji atitiktų privalomuosius reikalavimus.

4. Jei sutartimis nenustatyta kitaip, sprendimus dėl tiekiamos šilumos kiekio daugiabučiuose namuose, kiek tai neprieštarauja teisės aktų nustatytiems reikalavimams, pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) priima atsižvelgdamas į neįsiskolinusių šilumos vartotojų prašymus.

5. Jei daugiabučio namo savininkai nesusitaria kitaip, šildymas daugiabučiuose namuose reguliuojamas taip, kad atitiktų teisės aktų nustatytas higienos normas butuose, kurie atitinka su šilumos taupymu susijusius statybos techninius reikalavimus ir kuriuose įgyvendinamos įprastos šilumos taupymo priemonės.

6. Įgyvendinant šiame ir kituose šio įstatymo straipsniuose numatytas buitinių šilumos ir karšto vandens vartotojų teises bei pareigas dėl apsirūpinimo energija (šiluma ir karštu vandeniu), pastato šildymo bei karšto vandens sistemos valdymo ir naudojimo sprendimai priimami *mutatis mutandis* Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta sprendimų priėmimo tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-592, 2009-12-21, Žin., 2010, Nr. 1-6 (2010-01-05)

28 straipsnis. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjo teisės, pareigos ir atsakomybė buitiniam šilumos vartotojui

1. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjas privalo parduoti buitiniam šilumos vartotojui sutartyje numatytą šilumos ir (ar) karšto vandens kiekį laikydamasis šalių suderinto šilumos ir (ar) karšto vandens tiekimo režimo. Patiektos ir suvartotos šilumos ir (ar) karšto vandens kiekis nustatomas pagal apskaitos prietaisų rodmenis arba kitu sutartyje nurodytu būdu.

2. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjas privalo užtikrinti:

1) šilumos ir (ar) karšto vandens perdavimo tinklų techninę būklę, atitinkančią teisės aktų reikalavimus;

2) atsiskaitomųjų šilumos ir (ar) karšto vandens apskaitos prietaisų techninę būklę, atitinkančią teisės aktų reikalavimus;

3) šilumos ir (ar) karšto vandens kokybę, nustatytą sutartimis ir atitinkančią teisės aktų reikalavimus, iki tiekimo–vartojimo ribos.

3. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjas statinio projekte (ar jo dalyje) nurodytoje vietoje įrengia atsiskaitomuosius šilumos ir (ar) karšto vandens apskaitos prietaisus.

4. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjas įstatymų nustatyta tvarka privalo atlyginti dėl nekokybiškos šilumos ir (ar) karšto vandens buitiniam šilumos vartotojui atsiradusią žalą.

5. Šilumos ir karšto vandens tiekėjas gali nuskaityti šilumos ir karšto vandens apskaitos prietaisų rodmenis teisės aktų reikalavimus atitinkančiu nuotoliniu būdu.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-1608, 2011-09-29, Žin., 2011, Nr. 123-5816 (2011-10-13)

AŠTUNTASIS SKIRSNIS
ŠILUMOS VARTOTOJŲ ĮRENGINIŲ ATJUNGIMAS NUO ŠILUMOS TIEKIMO SISTEMOS

29 straipsnis. Šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių nutraukimas vartotojo iniciatyva

1. Šilumos vartotojas, pakeitęs buto (butų), kitų patalpų šildymo ir (ar) apsirūpinimo karštu vandeniu būdą, turi teisę nutraukti šilumos ir (ar) karšto vandens pirkimo–pardavimo sutartį. Buto (butų) ir kitų patalpų šildymo ir (ar) apsirūpinimo karštu vandeniu būdas keičiamas Lietuvos Respublikos statybos įstatymo nustatyta tvarka remontuojant pastatą.

2. Kai pakeičiamas viso pastato šildymo ar apsirūpinimo karštu vandeniu būdas, to pastato butų ir kitų patalpų savininkų ir šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjo sutartys laikomos nutrauktomis nuo statybos užbaigimo akto surašymo momento.

3. Kai pakeičiamas ne viso pastato šildymo ar apsirūpinimo karštu vandeniu būdas, nuo statybos užbaigimo akto surašymo momento laikomos nutrauktomis to pastato butų ir kitų patalpų, kurių šildymo būdas pakeistas, savininkų ir šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjo sutartys. Šių butų ir kitų patalpų savininkai:

1) vadovaudamiesi Tarybos nustatytais metodais, šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjams kiekvieną mėnesį apmoka už jiems tenkančią pastato bendrosioms reikmėms sunaudotos šilumos dalį;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

2) atlygina dėl šildymo būdo keitimo atsiradusias pastato remonto ir (ar) pastato šilumos įrenginių rekonstravimo, techninių sprendimų, pastato šildymo ir karšto vandens sistemos balansavimo, pastato šildymo ir karšto vandens sistemos dokumentų pakeitimo išlaidas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-2701, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26480

DEVINTASIS SKIRSNIS
LICENCIJOS IR LEIDIMAI

30 straipsnis. Veiklos licencijavimas šilumos ūkio sektoriuje

1. Šilumos tiekėjas privalo turėti šilumos tiekimo licenciją.

2. Licencijų išdavimo tvarką ir taisykles tvirtina Vyriausybė. Licencijas šilumos tiekėjui, tiekiančiam ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, atsižvelgdama į savivaldybės institucijos rekomendacijas, išduoda, jų galiojimą sustabdo, panaikina ir licencijuojamą veiklą kontroliuoja Taryba. Licencijas mažiau šilumos tiekiančiam tiekėjui išduoda, sustabdo, panaikina ir licencijuojamą veiklą kontroliuoja savivaldybės institucija.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

3. Asmenims, norintiems verstis šilumos tiekimo veikla, licencijos šiai veiklai išduodamos vadovaujantis veiklos saugumo, patikimumo, efektyvumo ir nediskriminavimo principais.

4. Licencijos šilumos tiekimo veiklai išduodamos neterminuotam laikui tik vienam asmeniui tam tikroje nustatytoje teritorijoje.

5. Licencijos šilumos tiekimo veiklai išduodamos asmenims, jeigu jie atitinka šiuos reikalavimus:

1) turi nuosavybės teise ar teisėtai valdo šilumos gamybos įrenginius ir (ar) šilumos perdavimo tinklus;

2) neturi mokestinės nepriemokos Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui, savivaldybės biudžetui ar fondams, į kuriuos mokamus mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija (išskyrus atvejus, kai įmonei mokesčių, delspinigių, baudų mokėjimas atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl šių mokesčių, delspinigių, baudų vyksta mokestiniai ginčai), ir įmonė nėra skolinga Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui;

3) turi pakankamus technologinius, vadybinius ir finansinius pajėgumus, leidžiančius vykdyti licencijuojamos veiklos sąlygas.

6. Licenciją išduodanti institucija per 30 kalendorinių dienų nuo reikiamų dokumentų gavimo dienos privalo išduoti ar pakeisti licenciją arba pateikti asmeniui, pateikusiam prašymą, motyvuotą rašytinį atsisakymą tai daryti. Jeigu pateikti ne visi duomenys ar dokumentai, terminas skaičiuojamas nuo visų duomenų ar dokumentų pateikimo dienos.

7. Licenciją išduodanti institucija, nustačiusi licencijuojamos veiklos sąlygų laikymosi pažeidimą arba paaiškėjus, kad prašyme išduoti licenciją pateikti klaidingi duomenys, raštu per 5 darbo dienas įspėja apie tai licenciją turintį asmenį ir nurodo laiką, per kurį jis turi pašalinti nustatytus pažeidimus.

8. Licencijos galiojimas Vyriausybės nustatyta tvarka sustabdomas, jeigu per licenciją išduodančios institucijos nustatytą terminą licencijos turėtojas nepašalina įspėjimo pranešime nurodytų pažeidimų.

9. Jei asmuo pateikia dokumentus, įrodančius, kad trūkumai (pažeidimai), nurodyti šio straipsnio 7 dalyje, pašalinti, ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo dokumentų pateikimo dienos, licenciją išduodančios institucijos sprendimu licencijos galiojimo sustabdymas panaikinamas.

10. Jeigu į tinkamai pateiktą prašymą išduoti licenciją ar panaikinti licencijos galiojimo sustabdymą neatsakoma per šiame įstatyme nustatytus terminus, laikoma, kad sprendimas dėl licencijos išdavimo ar licencijos galiojimo sustabdymo panaikinimo priimtas, išskyrus atvejus, kai vyksta teisminiai ginčai su trečiaisiais asmenimis dėl licencijuojamos veiklos sąlygų (teritorijos) ar kitų priežasčių, pateisinamų svarbiais visuomenės interesais, ir pareiškėjas apie tai yra informuotas licencijų išdavimo taisyklėse nustatyta tvarka.

11. Licencijos galiojimas Vyriausybės nustatyta tvarka panaikinamas licenciją išduodančios institucijos sprendimu, jeigu:

1) teisės aktų nustatyta tvarka įrodoma, kad licenciją turintis asmuo, kurio licencijos galiojimas tais pačiais metais jau buvo sustabdytas, pakartotinai pažeidžia nustatytas licencijuojamos veiklos sąlygas arba nepašalina pažeidimų per licenciją išduodančios institucijos nustatytą terminą;

2) licencijos galiojimas sustabdytas, o licenciją turintis asmuo verčiasi licencijuojama veikla;

3) juridinis asmuo likviduojamas ar pasibaigia dėl reorganizavimo;

4) licenciją turintis asmuo pateikia prašymą panaikinti licencijos galiojimą;

5) licenciją turintis fizinis asmuo miršta.

12. Jeigu sprendimas dėl licencijos galiojimo sustabdymo ar panaikinimo turi įtakos saugiam vartotojų aprūpinimui šilumos energija, jis gali įsigalioti ne anksčiau kaip po dviejų mėnesių nuo sprendimo priėmimo. Apie tai, kad numatoma priimti tokį sprendimą, Taryba privalo informuoti savivaldybę, o savivaldybė – Tarybą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

13. Licencijos turėtojas privalo vykdyti šias licencijuojamos veiklos sąlygas:

1) drausti savo verslo veiklos riziką. Draudimo suma turi būti ne mažesnė už licencijuojamai veiklai vykdyti naudojamo turto vertę;

2) užtikrinti eksploatuojamų tinklų plėtrą, prijungti vartotojų ir gamintojų įrenginius, esančius jo teritorijoje, prie šilumos perdavimo tinklo pagal atitinkamus norminius dokumentus;

3) tiekti šilumą kainomis, kurios nustatytos vadovaujantis Tarybos patvirtinta Šilumos ir karšto vandens kainų nustatymo metodika;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

4) tvarkyti atskirą nuo kitų rūšių veiklos šilumos tiekimo veiklos apskaitą, rengti reguliuojamosios veiklos ataskaitas ir užtikrinti, kad būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra, vadovaujantis Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 16^1 straipsnio nuostatomis, ir kasmet skelbti duomenis apie licencijuojamos veiklos sąnaudas Tarybos nustatyta tvarka;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1628, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18861
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

5) derinti su licenciją išdavusia institucija valdomo turto priežiūros ir eksploatavimo planus ir nustatyta tvarka teikti licenciją išdavusiai institucijai informaciją apie jų vykdymą;

6) teisės aktų nustatyta tvarka teikti viešuosius interesus atitinkančias paslaugas;

7) teikti valstybės ir savivaldybių institucijoms informaciją, reikalingą įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytoms pareigoms vykdyti. Šilumos tiekėjas privalo pateikti reikalaujamą informaciją per 10 darbo dienų nuo reikalavimo gavimo, jeigu nėra pagrįstų priežasčių, dėl kurių nustatomas ilgesnis terminas;

8) informuoti ir konsultuoti vartotojus teisės aktų nustatyta tvarka, sąlygomis ir mastu.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-592, 2009-12-21, Žin., 2010, Nr. 1-6 (2010-01-05)

31 straipsnis. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojų (eksploatuotojų) atestavimas

1. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojus (eksploatuotojus) energetikos ministro nustatyta tvarka atestuoja ir atitinkantiems šio įstatymo reikalavimus atestatus išduoda Taryba.

2. Taryba, nustačiusi, kad pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) veikla neatitinka šio įstatymo reikalavimų, ir atsižvelgdama į pažeidimo trukmę, pažeidimo sukeltas pasekmes, atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes, gali Tarybos nustatyta tvarka sustabdyti ar panaikinti atestato galiojimą ir (ar) skirti baudas, nurodytas Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)
Nr. XI-1608, 2011-09-29, Žin., 2011, Nr. 123-5816 (2011-10-13)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

DEŠIMTASIS SKIRSNIS
ŠILUMOS KAINOS IR TARIFAI. SĄNAUDŲ APSKAITA. INVESTICIJOS

32 straipsnis. Šilumos kainodara

1. Šilumos kainos yra vienanarės arba dvinarės. Šilumos vartotojas moka už suvartotą šilumos energiją pagal šio straipsnio 5, 6 ir 7 dalyse nurodyta tvarka nustatytą vienanarę arba dvinarę kainą pasirinktinai. Jeigu pastato šildymo ir (ar) karšto vandens sistema yra mišri (kombinuota), naudojanti centralizuotai pagamintą šilumą ir alternatyvią energiją ar kuro rūšį, vartotojai už šilumos perdavimo tinklu jiems tiekiamą šilumos energiją privalo atsiskaityti pagal dvinarę šilumos kainą.

2. Šilumos ir (ar) karšto vandens kainos grindžiamos tiekėjo būtinomis (valstybės normuojamomis) šilumos ar karšto vandens ruošimo (pirkimo), perdavimo, įvadinių atsiskaitomųjų šilumos ir (ar) karšto vandens apskaitos prietaisų įrengimo, priežiūros ir patikros, sąskaitų (mokėjimo pranešimų) už šilumą ir (ar) karštą vandenį parengimo ir pateikimo vartotojams bei apskaitos sąnaudomis. Turto nuomos mokesčiai ir kitos sąnaudos, nesusiję su šilumos ir (ar) karšto vandens tiekimo veikla, negali būti įtraukiami į šilumos ar karšto vandens kainas. Į šilumos ar karšto vandens kainas negali būti įtraukiamos jokios sąnaudos, susijusios su pastatų vidaus šildymo (įskaitant ir šilumos punktus) ir karšto vandens sistemomis. Apyvartinių taršos leidimų prekybos pajamos ar sąnaudos įvertinamos skaičiuojant šilumos kainas Šilumos kainų nustatymo metodikoje nustatyta tvarka.

3. Į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą įtraukiant pagrįstas sąnaudas už kurą, privalo būti įvertinama, ar energetikos įmonė laikėsi Energijos išteklių rinkos įstatyme numatytų įpareigojimų. Kai kuro, naudojamo šilumos ir (ar) karšto vandens gamybai, įsigijimas buvo vykdomas ne per energijos išteklių biržą ir (ar) gamtinių dujų biržą, pagrįstomis sąnaudomis pripažįstamos ir į šilumos ir (ar) karšto vandens kainos kintamąją dedamąją gali būti įtraukiamos įmonės biokuro ir gamtinių dujų įsigijimo sąnaudos, neviršijančios vidutinės biokuro kainos arba vidutinės biokuro biržos kainos, arba vidutinės gamtinių dujų biržos kainos. Vidutinę biokuro kainą, vidutinę biokuro biržos kainą ir vidutinę gamtinių dujų biržos kainą, vadovaudamasi savo nustatyta tvarka, nustato Taryba.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas kuro, naudojamo šilumos ir (ar) karšto vandens gamybai, sąnaudų įtraukimo į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą ribojimas pagal vidutinę biokuro biržos kainą ir (ar) gamtinių dujų biržos kainą nėra taikomas tais atvejais, kai energijos išteklių biržoje dėl objektyvių

priežasčių nebuvo galima įsigyti reikalingo atitinkamos biokuro rūšies kiekio ar jo dalies ir (ar) gamtinių dujų biržoje nebuvo galima įsigyti reikalingo gamtinių dujų kiekio.

5. Šilumos kainos, atsižvelgiant į patiriamas sąnaudas, gali būti diferencijuojamos pagal šilumos tiekimo sistemas, vartotojų grupes, šilumos pirkimo–pardavimo vietą, tiekimo–vartojimo ribą, šilumos vartojimo mastą, šilumnešius ir jų kokybę, tiekimo patikimumą, vartojimo sezoniškumą, periodiškumą ir apskaitos būdus. Diferencijuojant kainas, kryžminis subsidijavimas tarp vartotojų grupių yra draudžiamas.

6. Šilumos tiekėjas, kuris realizuoja ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, vadovaudamasis šilumos kainų nustatymo metodikomis ir atsižvelgdamas į savivaldybės institucijos ir Tarybos pastabas, parengia ir teikia Tarybai bei savivaldybės institucijai šilumos bazinės kainos projektą. Savivaldybės institucija ne vėliau kaip per 30 dienų teikia Tarybai bazinės kainos suderinimo dokumentus ir (ar) pagrįstas pastabas. Taryba, išnagrinėjusi savivaldybės institucijos pastabas arba per 30 dienų jų negavusi, ne vėliau kaip per 15 dienų nustato šilumos bazinę kainą. Dalyvauti nustatant šilumos bazines kainas kviečiamos šilumos vartotojų teises ginančios organizacijos. Kartu nustatomi tiekimo efektyvumo rodikliai. Taryba nustatytas šilumos bazines kainas skelbia savo interneto svetainėje. Šilumos tiekėjas, valdantis skirtingose savivaldybėse esančias šilumos tiekimo sistemas, gali teikti Tarybai nustatyti skirtingas šilumos bazines kainas šioms sistemoms. Šilumos tiekėjas, teikdamas pasiūlymą dėl skirtingų šilumos bazinių kainų šilumos tiekimo sistemoms, esančioms skirtingose savivaldybėse, nustatymo, privalo jį teikti dėl visų skirtingose savivaldybėse esančių šilumos tiekimo sistemų. Šilumos tiekėjas arba savivaldybė turi teisę teisme apskųsti Tarybą dėl nustatytų šilumos bazinių kainų.

7. Savivaldybių tarybos nustato:

1) vadovaudamosi Tarybos nustatytomis šilumos bazinėmis kainomis ir Šilumos kainų nustatymo metodika – šilumos kainų dedamąsias kiekvienam šilumos tiekėjui, realizuojančiam ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus. Pirmaisiais šilumos bazinių kainų galiojimo metais savivaldybės taryba ne vėliau kaip per 30 dienų nustato šilumos kainų dedamąsias, atsižvelgdama į Tarybos nustatytas šilumos bazines kainas. Jeigu savivaldybės taryba per nurodytą terminą nenustato šilumos kainų dedamųjų pirmiesiems šilumos bazinių kainų galiojimo metams, Taryba vienašališkai nustato šilumos kainų dedamąsias, lygias šilumos bazinių kainų dedamosioms. Tarybos vienašališkai nustatytos šilumos kainų dedamosios skelbiamos viešai ir taikomos nuo kito mėnesio pirmos dienos. Skundus dėl savivaldybės tarybos nustatytų šilumos kainų dedamųjų ikiteismine tvarka nagrinėja Taryba;

2) vadovaudamosi Šilumos kainų nustatymo metodika – įmonių tiekiamos šilumos bazines ir kasmet perskaičiuojamas šilumos kainų dedamąsias kiekvienam šilumos tiekėjui, realizuojančiam mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, ir apie tai informuoja Tarybą ne vėliau kaip per 10 darbo dienų. Skundus dėl savivaldybės tarybos nustatytų šilumos kainų dedamųjų ikiteismine tvarka nagrinėja Taryba;

3) savivaldybių tarybų nustatytos šilumos kainos dedamosios galioja ne ilgiau kaip 12 mėnesių nuo jų įsigaliojimo dienos;

4) vadovaudamosi Tarybos patvirtinta daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūros (eksploatavimo) maksimalių tarifų nustatymo metodika – ne trumpesniam kaip 3 metų ir ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūros (eksploatavimo) maksimalius tarifus.

8. Šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, teikia perskaičiuotų šilumos kainų dedamųjų projektus ir jų pagrindimą Tarybai bei savivaldybei, kiti šilumos tiekėjai – tik savivaldybei. Savivaldybės taryba per 30 dienų nustato šilumos kainų dedamąsias.

9. Savivaldybės tarybos nustatytas šilumos kainų dedamąsias šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 10 GWh šilumos, pateikia Tarybai per 10 kalendorinių dienų nuo šilumos kainų dedamųjų nustatymo. Taryba nurodo savivaldybei esamus šilumos kainų dedamųjų nustatymo pažeidimus. Savivaldybė privalo juos pašalinti ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų. Savivaldybei nepašalinus nurodytų pažeidimų arba laiku nenustačius šilumos kainų dedamųjų, Taryba įgyja teisę vienašališkai nustatyti laikinas šilumos kainų dedamąsias. Jos galioja, kol pašalinami Tarybos nurodyti pažeidimai, bet ne ilgiau kaip 12 mėnesių nuo jų įsigaliojimo dienos.

10. Naujiems šilumos vartotojams, prisijungusiems prie šilumos tiekimo sistemos, leidžiama ne ilgiau kaip 3 metams nustatyti šilumos kainų dedamąsias, grindžiamas tiekėjo būtinomis (valstybės normuojamomis) ribinėmis šilumos tiekimo šiems vartotojams sąnaudomis.

11. Karšto vandens tiekėjas, vadovaudamasis Tarybos patvirtinta Karšto vandens kainų nustatymo metodika, parengia ir teikia Tarybai ir (arba) savivaldybės institucijai karšto vandens kainos dedamųjų projektą. Jeigu karšto vandens tiekėjas yra ir šilumos tiekėjas, realizuojantis ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, arba tiekia karštą vandenį šio šilumos tiekėjo teritorijoje, savivaldybės institucija ne vėliau kaip per 30 dienų teikia Tarybai karšto vandens kainos dedamųjų suderinimo dokumentus ir (ar)

pagrįstas pastabas. Taryba, išnagrinėjusi savivaldybės institucijos pastabas arba per 30 dienų jų negavusi, ne vėliau kaip per 15 dienų nustato karšto vandens kainos dedamąsias. Kitiems karšto vandens tiekėjams karšto vandens kainų dedamąsias nustato savivaldybių tarybos.

12. Konkurenciniams šilumos vartotojams nustatoma šilumos kaina, kuri turi padengti šilumos gamybos ir individualias perdavimo sąnaudas. Šią šilumos kainą nustato šilumos tiekėjas, suderinęs su Taryba. Jeigu nėra nustatyta kita šilumos kaina, konkurenciniai šilumos vartotojai už suvartotą šilumą atsiskaito šilumos kainomis, nustatytomis ir kitiems šilumos vartotojams.

13. Jeigu šilumos tiekėjas, kurio daugiau kaip 1/2 akcijų nuosavybės teise priklauso vienai ar kelioms savivaldybėms ir kuris valdo skirtingose savivaldybėse esančias šilumos tiekimo sistemas, teikia vienodas šilumos kainų dedamąsias visoms savivaldybėms, šilumos kainų dedamąsias nustato šilumos tiekėjas įmonės įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jas pagal Šilumos kainų nustatymo metodiką. Šiuo atveju nustatant šilumos kainų dedamąsias *mutatis mutandis* taikoma šio straipsnio 4, 5, 6 ir 7 dalyse numatyta šilumos kainų dedamųjų nustatymo procedūra, o savivaldybių tarybos šioje procedūroje nedalyvauja.

14. Šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje numatytas nepriklausomas šilumos gamintojas nustato šilumos gamybos kainų dedamąsias įmonės įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jas pagal Šilumos kainų nustatymo metodiką. Šiuo atveju nustatant šilumos gamybos kainų dedamąsias *mutatis mutandis* taikoma šio straipsnio 4, 5, 6 ir 7 dalyse numatyta šilumos kainų dedamųjų nustatymo procedūra, o savivaldybių tarybos šioje procedūroje nedalyvauja.

15. Karšto vandens tiekėjas, kurio daugiau kaip 1/2 akcijų nuosavybės teise priklauso vienai ar kelioms savivaldybėms ir kuris tiekia karštą vandenį skirtingose savivaldybėse, nustato karšto vandens kainų dedamąsias įmonės įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jas pagal Karšto vandens kainų nustatymo metodiką ir suderinęs su Taryba. Šiuo atveju netaikoma šio straipsnio 9 dalis.

16. Keičiant šilumos ir (ar) karšto vandens kainas, įmonės:

1) atsižvelgdamos į nustatytas šilumos kainos dedamąsias, pakitusias kuro kainas ir pakitusias perkamos šilumos kainas, iki mėnesio 25 dienos apskaičiuoja ir viešai praneša apie šilumos kainų kintamųjų dedamųjų dydžius ir galutines šilumos kainas;

2) atsižvelgdamos į nustatytas karšto vandens kainų dedamąsias ir pakitusias geriamojo vandens ir šilumos kainas, iki mėnesio 25 dienos apskaičiuoja ir viešai praneša apie karšto vandens galutines kainas.

17. Duomenis apie kuro kainas, iš kitų, šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nenumatytų, nepriklausomų šilumos gamintojų superkamos šilumos kainas bei savivaldybių tarybų sprendimus apie naujas geriamojo vandens kainas įmonės Tarybai ir (arba) savivaldybėms pateikia iki mėnesio 10 dienos.

18. Taryba iki mėnesio 20 dienos viešai informuoja apie kuro, šilumos, perkamos iš kitų, šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nenumatytų, šilumos gamintojų, ir geriamojo vandens kainas, naudotinas skaičiuojant šilumos ir karšto vandens kainas.

19. Taryba ir savivaldybės kontroliuoja, ar įmonės teisingai skaičiuoja šilumos ir karšto vandens kainų kintamosios dedamosios dydį ir kaip taikomos šilumos ir karšto vandens kainos.

20. Šilumos ar karšto vandens kainų dedamųjų galiojimo laikotarpiu patirtos, bet nepadengtos sąnaudos arba gautos papildomos pajamos, susidariusios dėl kuro, pirktos šilumos, geriamojo vandens faktinių kainų ir nustatant šilumos ar karšto vandens kainas įskaičiuotų kainų skirtumo, įvertinamos skaičiuojant būsimojo laikotarpio šilumos ar karšto vandens kainų dedamąsias.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-250, 2009-05-12, Žin., 2009, Nr. 61-2402 (2009-05-26)
Nr. XI-1608, 2011-09-29, Žin., 2011, Nr. 123-5816 (2011-10-13)
Nr. XI-2143, 2012-06-28, Žin., 2012, Nr. 79-4088 (2012-07-05)
Nr. XI-2339, 2012-11-06, Žin., 2012, Nr. 132-6667 (2012-11-15)
Nr. XII-726, 2013-12-23, Žin., 2013, Nr. 140-7085 (2013-12-30)
Nr. XII-492, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3937 (2013-07-20)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

33 straipsnis. Maksimalios šilumos suvartojimo normos daugiabučiuose namuose

Taryba, atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintoje Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijoje nustatytas energijos vartojimo efektyvumo didinimo gaires, nustato maksimalias metines šilumos suvartojimo normas, išreikštas kWh/m^2 per kalendorinius metus, daugiabučių namų butams ir kitoms patalpoms šildyti, kurios skelbiamos ne vėliau kaip prieš šešis

mėnesius iki jų įsigaliojimo dienos. Šios normos taikomos daugiabučių namų energiniam efektyvumui vertinti, planuojant priemones ir lėšas jų energiniam efektyvumui didinti.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)
Nr. XII-152, 2013-01-17, Žin., 2013, Nr. 11-496 (2013-01-30)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-1791, 2015-06-16, paskelbta TAR 2015-06-19, i. k. 2015-09814
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

34 straipsnis. Sąnaudų apskaita ir kontrolė

1. Jeigu šilumos tiekėjas valdo daugiau kaip vieną šilumos tiekimo sistemą, kurioje realizuojama ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, kiekvienos sistemos sąnaudos įtraukiamos į apskaitą atskirai.

2. Jeigu šilumos tiekimo sistemoje, kurioje realizuojama ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, šilumos tiekėjas dar ir gamina šilumą, jis privalo atskirai tvarkyti šilumos gamybos ir šilumos perdavimo sąnaudų apskaitą. Jeigu šilumos tiekėjas prižiūri šilumos vartotojų šildymo ir karšto vandens sistemas, šios veiklos sąnaudos įtraukiamos į apskaitą atskirai.

3. Šilumos tiekėjų informacija, susijusi su jų licencijuojama veikla ar veikla, kurios kainos reguliuojamos, yra vieša. Valstybės ir savivaldybių institucijos, įstatymų nustatyta tvarka atlikdamos joms pavestas funkcijas, turi teisę gauti iš šilumos ar karšto vandens tiekėjų ir pastato šildymo bei karšto vandens sistemos prižiūrėtojų finansines ataskaitas ir kitus dokumentus, susijusius su jų reguliuojamąja veikla. Šilumos tiekėjų duomenys apie šilumos tiekimo ir karšto vandens tiekimo sąnaudas skelbiami Tarybos nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

4. Nepriklausomi šilumos gamintojai, kuriems taikoma privaloma šilumos gamybos kainodara, privalo tvarkyti atskirą nuo kitų rūšių veiklos šilumos gamybos veiklos apskaitą, rengti reguliuojamosios veiklos ataskaitas ir užtikrinti, kad būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra, vadovaujantis Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 16^1 straipsnio nuostatomis.

5. Karšto vandens tiekėjai privalo tvarkyti atskirą nuo kitų rūšių veiklos karšto vandens tiekimo veiklos apskaitą, rengti reguliuojamosios veiklos ataskaitas ir užtikrinti, kad būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra, vadovaujantis Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 16^1 straipsnio nuostatomis.

6. Valstybės institucijos, įstatymų nustatyta tvarka atlikdamos joms pavestas funkcijas, turi teisę gauti iš nepriklausomų šilumos gamintojų, kuriems taikoma privaloma šilumos gamybos kainodara, dokumentus, susijusius su jų reguliuojamąja veikla. Nepriklausomų šilumos gamintojų, kuriems taikoma privaloma šilumos gamybos kainodara, duomenys apie reguliuojamosios veiklos sąnaudas skelbiami Tarybos nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1628, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18861

35 straipsnis. Investicinių planų derinimas

Investiciniai planai derinami su savivaldybės taryba jos nustatyta tvarka. Šilumos tiekėjų skundus dėl savivaldybių tarybų sprendimų derinant investicinius planus ne teismo tvarka nagrinėja Taryba.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS
ŠILUMOS ŪKIO AR JO DALIES VALDYMO PERDAVIMAS

36 straipsnis. Sutarčių rengimas

1. Savivaldybės institucija užtikrina rengiamų sutarčių dėl šilumos ūkio ar jo dalies valdymo perdavimo viešą svarstymą.

2. Sudarydama valdymo perdavimo sutartis, savivaldybė atsižvelgia į energetikos ministro išvadas.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)

37 straipsnis. Reikalavimai valdymą perėmusiam subjektui

1. Valdymą perėmęs subjektas pirkimus vykdo pagal Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymą ir (arba) Lietuvos Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymą.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-335, 2017-05-02, paskelbta TAR 2017-05-04, i. k. 2017-07558

2. Taryba ir savivaldybių institucijos pagal savo kompetenciją privalo prižiūrėti ir kontroliuoti valdymą perėmusių subjektų kainodarą.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173

3. Pasibaigus valdymo perdavimo laikotarpiui, turto, kurio valdymas buvo perduotas, vertė negali būti mažesnė negu valdymo perdavimo sutarties sudarymo metu.

4. Pasibaigus valdymo perdavimo laikotarpiui, valdymą perėmusiam subjektui draudžiama kartu su grąžinamu turto valdymu perduoti neįvykdytus finansinius įsipareigojimus ar kitas šio subjekto neįvykdytas prievoles, susijusias su grąžinamu turto valdymu.

5. Valdymo perdavimo sutartyje nurodomas valdymą perėmusio subjekto investicijų į turtą, kurio valdymas buvo perduotas, dydis per valdymo laikotarpį. Jis yra apskaičiuojamas kaip šio turto vertės padidėjimas per valdymo laikotarpį, pridedant sutartimi perduotus su šiuo turtu susijusius finansinius įsipareigojimus, kuriuos pagal šią sutartį turėjo apmokėti valdymą perėmęs subjektas, ir neatsižvelgiant į turto vertės padidėjimą dėl jo indeksavimo valdymo perdavimo laikotarpiu.

6. Reorganizuojant savivaldybių valdomus šilumos tiekėjus ar privatizuojant dalį savivaldybių valdomų šilumos tiekėjų akcijų, savivaldybės užtikrina, kad jų valdomoms įmonėms nuosavybės teise priklausytų šilumos perdavimo tinklai, kuriais realizuojama ne mažiau kaip 10 GWh per metus šilumos ir ne mažiau kaip 30 procentų šilumos vartotojų poreikiams patenkinti reikalingų šilumos gamybos pajėgumų kiekviename tinkle, įskaitant reikalingą šiluminės galios rezervą, ir išlaiko nuosavybės teisę į savivaldybių valdomų šilumos tiekėjų akcijas, suteikiančias daugiau kaip 2/3 balsų visuotiniame akcininkų susirinkime.
TAR pastaba. *6 dalies nuostatos, kad savivaldybės išlaiko nuosavybės teisę į savivaldybių valdomų šilumos tiekėjų akcijas, suteikiančias daugiau kaip 2/3 balsų visuotiniame akcininkų susirinkime, taikomos po įstatymo Nr. XIII-1168 įsigaliojimo (2019-01-01) reorganizuojant savivaldybių valdomus šilumos tiekėjus ar privatizuojant dalį savivaldybių valdomų šilumos tiekėjų akcijų.*
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1168, 2018-05-17, paskelbta TAR 2018-05-29, i. k. 2018-08641

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-592, 2009-12-21, Žin., 2010, Nr. 1-6 (2010-01-05)

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS
ROLANDAS PAKSAS

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. X-1329, 2007-11-20, Žin., 2007, Nr. 130-5259 (2007-12-11)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija nuo 2008 m. sausio 1 d.
Šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalis įsigalioja nuo 2007 m. gruodžio 11 d.
Keičiamo Šilumos ūkio įstatymo 15 straipsnio 1 dalies septintame sakinyje išdėstyta nuostata „tik jeigu tiekėjai įvykdė visas savo prievoles sutvarkyti karšto vandens apskaitą tame name“ įsigalioja 2008 m. gegužės 1 d.

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-133, 2009-01-12, Žin., 2009, Nr. 10-355 (2009-01-27)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 6, 7, 8, 13, 15, 18, 21, 26, 29, 31, 33 IR 36 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja 2009 m. vasario 1 d.

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-250, 2009-05-12, Žin., 2009, Nr. 61-2402 (2009-05-26)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 2, 15, 22, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 1 straipsnio 7 dalies nuostatą, kad Šilumos kainų nustatymo metodika parengta pagal Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos parengtus ir Vyriausybės patvirtintus Šilumos kainų nustatymo metodikos principus, kuri įsigalioja 2010 m. sausio 1 d., ir šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2009 m. liepos 1 d.

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-592, 2009-12-21, Žin., 2010, Nr. 1-6 (2010-01-05)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 2, 10, 12, 20, 21, 22, 27, 30, 37 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-862, 2010-06-01, Žin., 2010, Nr. 65-3196 (2010-06-05)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 10 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1608, 2011-09-29, Žin., 2011, Nr. 123-5816 (2011-10-13)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 2, 3, 20, 22, 28, 31, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2011 m. lapkričio 1 d.

7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1613, 2011-10-11, Žin., 2011, Nr. 128-6051 (2011-10-25)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2011 m. lapkričio 1 d.

8.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-2143, 2012-06-28, Žin., 2012, Nr. 79-4088 (2012-07-05)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 20 IR 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalis įsigalioja 2013 m. liepos 1 d.

9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-2146, 2012-06-28, Žin., 2012, Nr. 79-4089 (2012-07-05)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 20 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

10.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-2339, 2012-11-06, Žin., 2012, Nr. 132-6667 (2012-11-15)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 19 IR 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

Pakeitimas:
10.1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. XII-726, 2013-12-23, Žin., 2013, Nr. 140-7085 (2013-12-30)
LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 19 IR 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

11.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-152, 2013-01-17, Žin., 2013, Nr. 11-496 (2013-01-30)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 33 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

12.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-192, 2013-03-14, Žin., 2013, Nr. 31-1528 (2013-03-26)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 3 IR 10 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 1 straipsnis įsigalioja 2013 m. liepos 1 d.
Šio įstatymo 2 straipsnis įsigalioja 2013 m. balandžio 1 d.

13.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-492, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3937 (2013-07-20)
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 2, 3, 7, 8, 10, 32 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 8(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 7 straipsnio, kuriuo Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 32 straipsnis papildomas naujomis 3 ir 4 dalimis, nuostatos, susijusios su vidutinės biokuro kainos taikymu, galioja nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2016 m. sausio 1 d.
Nuo 2016 m. sausio 1 d. galioja šio įstatymo 7 straipsnio, kuriuo Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 32 straipsnis papildomas naujomis 3 ir 4 dalimis, nuostatos, susijusios su vidutinės biokuro biržos kainos taikymu.

14.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-880, 2014-05-13, paskelbta TAR 2014-05-16, i. k. 2014-05481
LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 20 IR 22 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2014 m. birželio 1 d.

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1346, 2014-11-20, paskelbta TAR 2014-12-01, i. k. 2014-18286
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 25 straipsnio pakeitimo įstatymas

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1259, 2014-10-16, paskelbta TAR 2014-10-27, i. k. 2014-14860
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2 straipsnio pakeitimo įstatymas

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1791, 2015-06-16, paskelbta TAR 2015-06-19, i. k. 2015-09814
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 33 straipsnio pakeitimo įstatymas

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2092, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19370
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 21 straipsnio pakeitimo įstatymas

5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2705, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26486
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 11, 12, 14 ir 16 straipsnių pakeitimo įstatymas

6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2701, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26480
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 29 straipsnio pakeitimo įstatymas

7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-335, 2017-05-02, paskelbta TAR 2017-05-04, i. k. 2017-07558
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 37 straipsnio pakeitimo įstatymas

8.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1062, 2018-03-29, paskelbta TAR 2018-04-11, i. k. 2018-05880
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 10, 20, 32 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 10-1 straipsniu įstatymas

9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1168, 2018-05-17, paskelbta TAR 2018-05-29, i. k. 2018-08641
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 7 ir 37 straipsnių pakeitimo įstatymas

10.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1628, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-22, i. k. 2018-18861
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 30 ir 34 straipsnių pakeitimo įstatymas

11.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1784, 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21229
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 32 straipsnio pakeitimo įstatymas

12.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1974, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03173
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 2, 3, 10, 10-1, 11, 12, 15, 18, 20, 21, 22, 26, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35 ir 37 straipsnių pakeitimo įstatymas

13.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3018, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13235
Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo Nr. IX-1565 8, 11 ir 15 straipsnių pakeitimo įstatymas

Suvestinė redakcija nuo 2020-05-31 iki 2020-12-31

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2011, Nr. 62-2936, i. k. 1111010ISTA0XI-1375

LIETUVOS RESPUBLIKOS ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS ĮSTATYMAS

2011 m. gegužės 12 d. Nr. XI-1375
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis, tikslas ir uždaviniai

1. Šis įstatymas nustato Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos sektoriaus valstybinio valdymo, reglamentavimo, priežiūros ir kontrolės bei veiklos atsinaujinančių išteklių energetikos sektoriuje organizavimo teisinius pagrindus, taip pat nustato energetikos tinklų operatorių, energijos iš atsinaujinančių išteklių gamintojų veiklos valstybinį reglamentavimą, priežiūrą ir jų santykius su kontrolę vykdančiomis institucijomis.

2. Šio įstatymo tikslas – užtikrinti darnią atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo plėtrą, skatinti tolesnį naujų technologijų vystymąsi ir diegimą bei pagamintos energijos vartojimą, ypač atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos tarptautinius įsipareigojimus, aplinkos apsaugos, iškastinių energijos išteklių tausojimo, priklausomybės nuo iškastinių energijos išteklių ir energijos importo mažinimo bei kitus valstybės energetikos politikos tikslus, įvertinus energijos tiekimo saugumo ir patikimumo reikalavimus, taip pat į vartotojų teisių ir teisėtų interesų į atsinaujinančių energijos išteklių prieinamumą, tinkamumą ir pakankamumą apsaugos užtikrinimo principus.

3. Šiuo įstatymu nustatoma bendroji skatinimo vartoti atsinaujinančių išteklių energiją Lietuvos Respublikoje sistema.

4. Pagrindinis šio įstatymo uždavinys – siekti, kad 2025 metais energijos gamybos iš atsinaujinančių išteklių energijos dalis, palyginti su šalies bendruoju galutiniu energijos suvartojimu, sudarytų ne mažiau kaip 38 procentus ir kad ši dalis toliau būtų didinama, tam panaudojant naujausias ir veiksmingiausias atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo technologijas ir skatinant energijos vartojimo efektyvumą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

5. Šio įstatymo uždaviniai atskiruose energetikos sektoriuose:

1) 2020 metais atsinaujinančių išteklių energijos dalį, palyginti su transporto sektoriaus galutiniu energijos suvartojimu, visų rūšių transporte padidinti ne mažiau kaip iki 10 procentų. Didžiausia bendra biodegalų ir skystųjų bioproduktų, pagamintų iš javų ir kitų krakmolingų augalų, cukrų ir aliejinių augalų bei augalų, auginamų žemės ūkio paskirties žemėje kaip pagrindinis pasėlis energijos gamybos tikslais, dalis turi būti ne didesnė kaip 7 procentai transporto sektoriaus galutinio energijos suvartojimo, o siektina biodegalų, pagamintų iš žaliavų, ir kitų degalų, numatytų šio įstatymo 6 straipsnio 14 punkte nurodytame Lietuvos Respublikos energetikos ministro patvirtintame sąraše, dalis sudarytų ne mažiau kaip 0,5 procento transporto sektoriaus galutinio energijos suvartojimo;

2) 2025 metais elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, dalį, apskaičiuojamą šio įstatymo 13 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka, palyginti su šalies bendruoju

galutiniu elektros energijos suvartojimu, siekti padidinti ne mažiau kaip iki 38 procentų;

3) 2020 metais centralizuotai tiekiamos šilumos energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, dalį šilumos energijos balanse padidinti ne mažiau kaip iki 70 procentų, o namų ūkiuose atsinaujinančių energijos išteklių dalį šildymui sunaudojamų energijos išteklių balanse padidinti ne mažiau kaip iki 80 procentų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

6. Europos Sąjungos teisės aktai, įgyvendinami šio įstatymo nuostatomis, nurodyti šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Aeroterminė energija** – šilumos energija, susikaupusi ore.

2. **Atsinaujinančių išteklių energija** – energija iš atsinaujinančių neiškastinių išteklių: vėjo, saulės energija, aeroterminiai, geoterminiai, hidroterminiai ištekliai ir vandenynų energija, hidroenergija, biomasė, biodujos, įskaitant sąvartynų ir nuotekų perdirbimo įrenginių dujas, taip pat kitų atsinaujinančių neiškastinių išteklių, kurių panaudojimas technologiškai yra galimas dabar arba bus galimas ateityje, energija.

2^1. **Atsinaujinančių išteklių energijos bendrija** – teisinis statusas, suteikiamas šiame įstatyme nurodytos teisinės formos juridiniam asmeniui, kuris atitinka šiame įstatyme nustatytus kriterijus ir kuris nuosavybės teise valdo ir plėtoja energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos įrenginius ir turi teisę juose gaminti energiją, ją vartoti, kaupti energijos kaupimo įrenginiuose ir parduoti.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

3. **Energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos įrenginys** – iš atsinaujinančių energijos išteklių elektros ir (ar) šilumos energiją, ir (ar) vėsumos energiją gaminantis įrenginys.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

4. **Atsinaujinančių išteklių energijos kilmės garantija** (toliau – **kilmės garantija**) – elektroninis dokumentas, kurio vienintelė paskirtis – įrodyti galutiniam vartotojui, kad visa arba tam tikra energijos dalis buvo pagaminta iš atsinaujinančių energijos išteklių.

5. **Atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo bandomasis projektas** (toliau – **bandomasis projektas**) – Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka ir sąlygomis parengtas atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo projektas, apimantis naujų technologijų pritaikomumo studijas ar bandomuosius įdiegimus, taip pat esamų technologijų veiklos efektyvumo didinimą ar esminį pagerinimą.

6. **Atsinaujinančių išteklių naudojimo energijai gaminti skatinimo priemonė** (toliau – **skatinimo priemonė**) – šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatyta priemonė ar būdas, kuriais energijai gaminti skatinama naudoti atsinaujinančius išteklius.

7. **Bendrasis galutinis energijos suvartojimas** – energijos tikslais pramonei, transportui, namų ūkiams, paslaugų sektoriui (įskaitant viešąsias paslaugas), žemės ūkiui, miškininkystei ir žuvininkystei tiekiamų energijos produktų suvartojimas, įskaitant elektros ir šilumos energijos, kurią elektros ir šilumos energijos gamybai sunaudoja energetikos sektorius, suvartojimą ir elektros bei šilumos energijos nuostolius paskirstymo ir perdavimo proceso metu.

8. **Biodegalai** – iš biomasės pagaminti skystieji arba dujiniai transporto degalai.

9. **Biodujos** – iš biomasės pagamintos dujos.

10. **Biokuras** – iš biomasės pagaminti degieji dujiniai, skystieji ir kietieji produktai, naudojami energijai gaminti.

11. **Biomasė** – biologiškai skaidžios biologinės kilmės žemės ūkio, miškų ūkio ir susijusių pramonės šakų, įskaitant žuvininkystę ir akvakultūrą, žaliavos, atliekos ir liekanos,

įskaitant augalines ir gyvūnines medžiagas, taip pat biologiškai skaidžios pramoninės ir komunalinės atliekos.

12. **Biotepalai ir bioalyvos** – iš augalinių ar gyvūninių riebalinių medžiagų pagaminti tepalai ir alyvos.

13. **Centralizuotas šilumos ar vėsumos energijos tiekimas** – šilumos energijos garų, karšto vandens ar ataušintų skysčių pavidalu iš centrinio gamybos šaltinio pristatymas ir pardavimas vartotojams.

13[1]. **Didžiausioji elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kaina** (toliau – **didžiausioji kaina**) – šiame įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis apskaičiuojama elektros energijos kaina, kurią kaip didžiausią elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių gamintojams nustato Valstybinė energetikos reguliavimo taryba ir į kurią atsižvelgiama šios energijos gamintojams išmokant viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšas už pagamintą ir į elektros tinklus patiektą elektros energiją.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

14. **Elektrinė** – elektros energijos gamintojo nuosavybės ar kita teise valdoma visuma tarpusavyje technologiškai susijusių įrenginių ir jų technologinių priklausinių elektros energijai gaminti ar elektros ir šilumos energijai gaminti bendrosios gamybos būdu. Saulės šviesos energijos elektrinėje esantys moduliai ir jų generuojamai galiai priskiriami technologiniai įrenginiai yra kilnojamieji daiktai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

15. **Elektrinės įrengtoji galia** – visų elektrinės generatorių aktyviųjų galių suma.

16. **Elektrinės išankstinės prijungimo prie energetikos tinklų sąlygos** (toliau – **išankstinės prijungimo sąlygos**) – statyti ar įrengti elektrinę planuojančiam asmeniui išduodamos preliminarios prijungimo sąlygos, kuriose nustatomi privalomieji energetikos tinklų tiesimo, pertvarkymo ir (ar) plėtros reikalavimai, prijungiant šio asmens elektrinę prie energetikos tinklų operatoriaus valdomų tinklų ar teikiant kitas teisės aktuose nustatytas paslaugas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

17. **Elektrinės prijungimo prie energetikos tinklų prijungimo sąlygos** (toliau – **prijungimo sąlygos**) – techninės sąlygos, kuriose nustatomi privalomieji energetikos tinklų tiesimo, pertvarkymo ir (ar) plėtros reikalavimai, prijungiant elektrinę prie energetikos tinklų operatoriaus valdomų tinklų ar teikiant kitas teisės aktuose nustatytas paslaugas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

18. **Elektromobilis** – motorinė transporto priemonė, kurioje sumontuota jėgos pavara, turinti bent vieną ne išorinį elektros energijos keitiklį su elektrine įkraunamąja energijos kaupimo sistema, kurią galima įkrauti iš išorės.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-406, 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09791

19. **Elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių atskaitinė kaina** (toliau – **atskaitinė kaina**) – Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nustatoma elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kaina, naudojama didžiausiam galimam elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kainos priedui nustatyti.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

19[1]. **Elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kainos priedas** (toliau – **kainos priedas**) – šiame įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis elektros energijos gamintojo iš viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų gaunamos papildomos pajamos už pagamintą ir į elektros tinklus patiektą elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių vienetą.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

19[2]. **Elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių išteklių skatinimo kvotų paskirstymo tvarkaraštis** (toliau – **tvarkaraštis**) – Lietuvos Respublikos Vyriausybės priimamas teisės aktas, kuriame nustatomos penkerių metų informacijos apie planuojamus organizuoti elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių išteklių skatinimo kvotų paskirstymo aukcionus (toliau – aukcionas) paskelbimo datos, aukcionuose planuojamo paskirstyti metinio elektros energijos gamybos kiekio apimtis ir elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kainos priedo mokėjimo laikotarpiu gamintojams planuojamos skirti viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšos už pagamintą ir į elektros tinklus patiektą elektros energiją iš atsinaujinančių išteklių.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

20. **Elektros įrenginių prijungimo prie elektros tinklų taškas** (toliau – **prijungimo taškas**) – elektros tinkluose tiksliai nurodytas taškas, kuriame elektros tinklų naudotojo įrenginiai prijungiami prie elektros energijos perdavimo sistemos ir (ar) elektros energijos skirstomųjų tinklų. Prijungimo taško vieta nustatoma nuosavybės ribų akte ir, jei nenurodyta kitaip, sutampa su šiame akte nustatyta elektros tinklų operatoriaus ir jų naudotojo elektros tinklų nuosavybės riba. Prijungimo taške esančius elektros tinklų įrenginius nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdo elektros tinklų operatorius.

21. **Energetikos tinklai** – visi tarpusavyje sujungti techniniai įrenginiai, naudojami energijai ir (ar) jos ištekliams perduoti ir paskirstyti: elektros energijos perdavimo sistemos ir (ar) elektros energijos skirstomieji tinklai, šilumos ar vėsumos energijos perdavimo tinklai, dujų perdavimo ir (ar) skirstymo sistemos.

22. **Energetikos tinklų operatorius** – elektros energijos perdavimo sistemos ir (ar) elektros energijos skirstomųjų tinklų, šilumos ar vėsumos energijos perdavimo tinklų, dujų perdavimo ir (ar) skirstymo sistemų operatorius.

23. **Energijos beveik nevartojantis pastatas** – pastatas, kurio energinis naudingumas, nustatytas pagal normatyvinius statybos techninius dokumentus, yra labai didelis. Reikalingos energijos, kurios beveik nesuvartojama arba suvartojama labai mažai, didžiąją dalį turi sudaryti atsinaujinančių išteklių energija, įskaitant vietoje ar netoliese iš atsinaujinančių išteklių pagamintą energiją.

24. **Energijos gamybos įrenginio pajėgumas** – elektros, šilumos ar vėsumos energijos gamybos įrenginio galimybė pasiekti tam tikrą galią įprastomis darbo sąlygomis, neatsižvelgiant į laiko ribojimus ar trumpalaikius nuokrypius.

25. **Energijos iš atsinaujinančių išteklių gamintojas** (toliau – **gamintojas**) – asmuo, eksploatuojantis energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos įrenginį (įrenginius) ir jame (juose) gaminantis elektros, šilumos ir (ar) vėsumos energiją bei turintis (jeigu tai privaloma pagal įstatymus) atitinkamą leidimą, licenciją ar atestatą verstis šia veikla. Šiame ir kituose įstatymuose vartojama energijos iš atsinaujinančių išteklių gamintojo sąvoka apima ir atsinaujinančių išteklių energijos bendrijas, jeigu konkrečiame atitinkamo įstatymo straipsnyje nenustatyta kitaip.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

26. **Energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos įrenginių prijungimo prie energetikos tinklų išlaidos** (toliau – **prijungimo išlaidos**) – pinigų suma, reikalinga energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos įrenginiams prijungti prie energetikos tinklų operatoriaus valdomų tinklų.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

27. **Fiksuotas elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių tarifas** (toliau – **fiksuotas tarifas**) – šiame įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis elektros energijos gamintojui garantuojamos pajamos už pagamintą ir į elektros tinklus patiektą elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių vienetą.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

28. **Geoterminė energija** – šilumos energija, susikaupusi žemiau žemės paviršiaus.

29. **Hibridinė transporto priemonė** – transporto priemonė, kurioje energija mechaniniam judesiui atlikti tiekiama iš dviejų ar daugiau transporto priemonėje esančių sukauptos energijos šaltinių: sunaudojamų degalų ir elektros energijos kaupiklio (baterijos, kondensatoriaus).

30. **Hidroenergija** – patvenkto ir (arba) tekančio vandens energija, naudojama elektros energijai gaminti.

31. **Hidroterminė energija** – šilumos energija, susikaupusi paviršiniuose vandenyse.

32. **Integruota į pastatą saulės šviesos energijos elektrinė** – elektrinė, kurios elektros energiją generuojantys įrenginiai (saulės šviesos energijos moduliai arba speciali danga) įrengiami į pastato sieną ar stogą (ar jų dalį) ir užtikrina pastato apsaugą nuo atmosferos poveikio (lietaus, sniego, vėjo). Tokios elektrinės įrenginius pašalinus iš pastato sienos ar stogo (ar jų dalies) iš esmės būtų pažeista pastato apsauga nuo atmosferos poveikio.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

33. **Liekamoji energija** – technologinio proceso metu išsiskirianti energija, kuri nepanaudojama tame procese.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

34. **Didžiausioji leidžiama prijungti generuojančių šaltinių galia** – didžiausia elektrinės galia, kurią perdavimo sistemos ir (ar) skirstomųjų tinklų operatorius gali prijungti prie sistemos ar tinklo.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

35. **Mineraliniai degalai** – iš gamtinių iškastinių žaliavų arba mineralinės kilmės atliekų pagaminti skystieji arba dujiniai transporto degalai.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

36. **Nacionaliniai planiniai rodikliai** – šiame įstatyme nustatyta tvarka apskaičiuojami nacionaliniai bendrieji ar tarpiniai planiniai rodikliai, rodantys atsinaujinančių išteklių energijos dalį, palyginti su bendruoju galutiniu energijos suvartojimu, nustatytu laikotarpiu.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

37. **Nuosavybės ribų aktas** – energetikos tinklų naudotojo ir šių tinklų operatoriaus pasirašomas aktas, kuriame nustatoma nuosavybės riba tarp jų abiejų valdomų tinklų.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

38. **Paramos schema** – visuma skatinimo priemonių, kuriomis skatinama naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, tarp jų mažinamos atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo sąnaudos, didinama energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių pardavimo kaina, nustatomi įpareigojimai naudoti atsinaujinančius energijos išteklius ar vartoti iš atsinaujinančių išteklių pagamintą energiją, taip pat kitos priemonės, skatinančios naudoti atsinaujinančius energijos išteklius energijai gaminti ir (ar) iš jų pagamintos energijos vartojimą.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

39. **Perteklinė elektros energija –** elektros energijos vartotojų elektros tinkle įrengtose elektrinėse, kuriose elektros energijai gaminti naudojami atsinaujinantys energijos ištekliai, pagaminta ir į elektros tinklus patiekta elektros energija, likusi nuo savo reikmėms ir ūkio poreikiams suvartotos elektros energijos.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

40. **Prievolių įvykdymo užtikrinimas** – finansinė garantija ar finansinis laidavimas, kaip tai nustatyta Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

41. *Neteko galios 2019-05-01*.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

42. **Saulės šviesos energija** – iš saulės šviesos tiesiogiai gaunama elektros energija.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

43. **Skystieji bioproduktai** – iš biomasės pagamintas skystasis kuras elektros energijai, šilumai ir (ar) vėsumai gaminti, išskyrus skystuosius transporto degalus.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

44. **Statistinis energijos perdavimas** – pagal oficialius valstybės statistinius duomenis apskaičiuoto atsinaujinančių išteklių energijos kiekio perdavimas kitai valstybei narei arba gavimas iš kitos valstybės narės.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

45. **Šilumos siurblys** – įrenginys, paverčiantis aeroterminę, geoterminę ar hidroterminę energiją aukštesnės temperatūros šiluma, naudojama pastatams šildyti ir (ar) karštam vandeniui ruošti.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

46. **Užsienio valstybė** – valstybė ne Europos Sąjungos valstybė narė ir ne Europos ekonominės erdvės valstybė.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

47. **Valstybė narė** – Europos Sąjungos valstybė narė ir (ar) Europos ekonominės erdvės valstybė.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

48. **Vėjo energija** – oro judėjimo energija, naudojama energijai gaminti.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

49. **Viešuosius interesus atitinkančios paslaugos** – įstatymų nustatytais atvejais įmonėms priskiriami privalomi įpareigojimai, siekiant įgyvendinti valstybės energetikos, ūkio ir (ar) aplinkos apsaugos politikos strateginius tikslus atsinaujinančios energetikos sektoriuje ir apginti teisėtus visuomenės interesus.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

50. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatyme, Lietuvos Respublikos dokumentų ir archyvų įstatyme, Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatyme, Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatyme, Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatyme, Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatyme, Lietuvos Respublikos vandens įstatyme ir Lietuvos Respublikos žemės įstatyme.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-406, 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09791
Nr. XIII-613, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12335
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-169, 2013-01-17, Žin., 2013, Nr. 12-560 (2013-02-01)

3 straipsnis. Atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo plėtros skatinimas

1. Atsinaujinančių energijos išteklių naudojimas skatinamas šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis.

2. Atsinaujinančių energijos išteklių naudojimas skatinamas taikant nustatytą paramos schemą, kurią sudaro viena ar kelios skatinimo priemonės. Skatinimo priemonėmis yra laikoma:

1) kainos priedas;

2) energijos iš atsinaujinančių išteklių persiuntimas pirmumo teise;

3) elektros energijos gamintojų, kurių eksploatuojama elektrinė yra mažesnė kaip 500 kW, atleidimas nuo atsakomybės už pagamintos elektros energijos balansavimą ir (ar) elektrinės gamybos pajėgumų rezervavimą skatinimo laikotarpiu;

4) elektros energijos gamintojų, vykdančių bandomuosius vėjo elektrinių, kurių įrengtoji elektros energijos galia yra ne didesnė kaip 3 MW, projektus arba bandomuosius vėjo elektrinių, kai elektrinę sudaro ne daugiau kaip 3 elektros gamybos įrenginiai, projektus, atleidimas nuo atsakomybės už pagamintos elektros energijos balansavimą ir (ar) elektrinės gamybos pajėgumų rezervavimą;

5) parama žemės ūkio produkcijos – biokuro, biodegalų, biotepalų ir bioalyvų gamybos žaliavos – gamybai ir perdirbimui;

6) privalomo atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo energijai gaminti ir (ar) privalomo energijos iš atsinaujinančių išteklių vartojimo, taip pat biodegalų naudojimo reikalavimai;

7) parama investicijoms į atsinaujinančius energijos išteklius naudojančias technologijas;

8) kitos įstatymų nustatytos lengvatos.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

2^1. Šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyta skatinimo priemonė asmenims, išskyrus atsinaujinančių išteklių energijos bendrijas, ir 3 punkte nurodyta skatinimo priemonė asmenims taikomos tik tuo atveju, kai jie šio įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka įgyja ir turi teisę į šio straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytą skatinimo priemonę. Šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyta skatinimo priemonė atsinaujinančių išteklių energijos bendrijoms taikoma Elektros energetikos įstatymo 31 straipsnio 2 dalyje ir 39 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

3. Dėl elektros energijos gamintojų atleidimo nuo atsakomybės už pagamintos elektros energijos balansavimą ir (ar) elektrinės gamybos pajėgumų rezervavimą po skatinimo laikotarpio sprendžia Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Vyriausybė) visiems gamintojams bendrai tam naudodama turimą infrastruktūrą ir įrenginius.

3^1. Gamintojas, kuriam taikomas fiksuotas tarifas, negali didinti turimos elektrinės įrengtosios galios skatinimo laikotarpiu, jeigu ją padidinus nėra galimybės įrengti atskiro elektros energijos apskaitos prietaiso elektros energijos kiekiui, generuojamam dėl elektrinės įrengtosios galios padidinimo, apskaičiuoti arba iš anksto iki elektrinės įrengtosios galios padidinimo su elektros tinklų operatoriumi, prie kurio valdomų tinklų yra prijungta elektrinė, Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka nėra suderintas kitas technologiškai pagrįstas ir teisės aktų reikalavimus atitinkantis apskaitos būdas, leidžiantis tinklų operatoriui atskirai nustatyti elektros energijos kiekį, generuojamą dėl elektrinės įrengtosios galios padidinimo.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

4. *Neteko galios nuo 2020-05-31*.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

5. Aplinkai nekenksmingų technologijų plėtrai, naudojant atsinaujinančius energijos išteklius energijos gamybai, Vyriausybė nutarimu gali suteikti bandomojo projekto statusą.

6. Šio straipsnio 2 dalies 4 punkte numatyta skatinimo priemonė elektros energijos gamintojams, vykdantiems bandomuosius vėjo elektrinių projektus, taikoma projekto vykdymo laikotarpiu, tačiau ne ilgiau negu 5 metus. Skatinimo priemonės taikymo laikotarpis skaičiuojamas nuo leidimo gaminti elektros energiją išdavimo dienos.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

ANTRASIS SKIRSNIS
VEIKLOS ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS SEKTORIUJE VALDYMAS

4 straipsnis. Atsinaujinančių išteklių energetikos sektoriaus valdymo srities institucijos

Atsinaujinančių išteklių energetikos sektorių šio įstatymo nustatyta tvarka reguliuoja ir kontroliuoja, kaip vykdomas šis įstatymas ir jo įgyvendinamieji teisės aktai:

1) Vyriausybė ar jos įgaliota institucija;

2) Energetikos ministerija;

3) Aplinkos ministerija;

4) Susisiekimo ministerija;

5) Švietimo ir mokslo ministerija;

6) Ūkio ministerija;

7) Žemės ūkio ministerija;

8) Valstybinė energetikos reguliavimo taryba;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

9) *neteko galios nuo 2020-05-31*;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

10) savivaldybės.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

5 straipsnis. Vyriausybės kompetencija

1. Vyriausybė:

1) užtikrina, kad būtų pasiekti šio įstatymo 1 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatyti uždaviniai;

2) *neteko galios nuo 2019-06-01;*

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

3) *neteko galios nuo 2017-11-01*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

4) *neteko galios nuo 2017-11-01*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

5) nustato biodegalų ir skystųjų bioproduktų atitikties tvarumo kriterijams kontrolės tvarką, taip pat biodegalų ir skystųjų bioproduktų, atitinkančių tvarumo kriterijus, sertifikavimo tvarką;

6) nustato ir tvirtina tvarkaraštį;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

7) nustato susitarimų dėl statistinio energijos perdavimo tarp Lietuvos Respublikos ir kitų valstybių narių sudarymo tvarką, taip pat bendrųjų projektų tarp Lietuvos Respublikos, kitų valstybių narių ir užsienio valstybių vykdymo tvarką;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

8) tvirtina Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje naudojimo atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių elektrinių plėtrai ir eksploatacijai konkursų organizavimo ir leidimų naudoti Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalis atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių elektrinių plėtrai ir eksploatacijai išdavimo tvarkos aprašą (toliau – Konkursų organizavimo ir leidimų išdavimo tvarkos aprašas);
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-613, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12335

9) nustato Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalis, kuriose tikslinga organizuoti konkursą (konkursus) atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių elektrinių plėtrai ir eksploatacijai, ir šių elektrinių įrengtąsias galias;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-613, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12335

10) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-613, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12335

2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija:

1) *neteko galios nuo 2017-11-01*;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

2) *neteko galios nuo 2017-11-01*;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

3) nustato savivaldybėms minimalius privalomus pasiekti atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo planinius rodiklius ir derina savivaldybių atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planų projektus;

4) nustato viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimo tvarką;

5) rengia Konkursų organizavimo ir leidimų išdavimo tvarkos aprašo projektą, atsižvelgdama į šiame įstatyme nustatytus elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių skatinimo bendruosius reikalavimus ir vadovaudamasi objektyviais ir nediskriminaciniais principais;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-613, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12335

6) nustato kilmės garantijų išdavimo, perdavimo ir jų galiojimo panaikinimo tvarką;

7) tvirtina Nacionalinį energijai gaminti tinkamų pramoninių ir komunalinių atliekų biologiškai skaidžios dalies panaudojimo specialųjį planą;

8) nustato naudojimosi gamtinių dujų perdavimo ir skirstymo sistemomis, perduodant ir skirstant dujas iš atsinaujinančių energijos išteklių, tvarką;

9) nustato leidžiamą arba privalomą biodegalų dalį mišinyje su degalais, pagamintais iš mineralinių degalų;

10) nustato konfiskuotų alkoholio produktų panaudojimo biodegalų gamybai tvarką;

11) nustato privalomus aplinkos apsaugos kriterijus valstybės institucijų, įstaigų ir įmonių perkamoms transporto priemonėms;

12) rengia priemones, didinančias visų rūšių atsinaujinančių išteklių energijos naudojimą pastatuose ir energijos vartojimo efektyvumą, susijusias su energijos bendrąja gamyba ir (ar)

energijos beveik nevartojančiais pastatais, taip pat koordinuoja ir prižiūri, kaip šios priemonės įgyvendinamos;

13) nustato atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo pastatuose reikalavimus ir šių reikalavimų įgyvendinimo tvarką;

14) tvirtina šio įstatymo 45 straipsnio 1 dalyje nurodytų darbuotojų pareigybių ir profesijų sąrašą, nustato šių darbuotojų kvalifikacinius reikalavimus, tvirtina atsinaujinančių išteklių energetikos objektus, įrenginius statančių ir eksploatuojančių darbuotojų, kurie privalo būti atestuojami, sąrašą ir nustato jų atestavimo tvarką;

15) nustato atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginius montuojančių specialistų atestavimo tvarką;

16) nustato informacijos apie biokuro naudojimą rinkimo ir teikimo Europos Komisijai tvarką;

17) tvirtina Lietuvos Respublikos teritorinės jūros, Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje tyrimų ir kitų veiksmų, reikalingų Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalims, kuriose tikslinga organizuoti konkursą (konkursus) atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių elektrinių plėtrai ir eksploatacijai, ir šių elektrinių įrengtosioms galioms nustatyti, atlikimo ir jų rezultatų skelbimo tvarkos aprašą;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-613, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12335

18) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-613, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12335

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-494, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3939 (2013-07-20)

6 straipsnis. Energetikos ministerijos kompetencija

Energetikos ministerija:

1) teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis pagal kompetenciją koordinuoja degiųjų dujinių produktų (biodujų), miško ir medienos atliekų, šiaudų, kitų rūšių biologinės kilmės kuro (žemės ūkio atliekų ir augalų, naudojamų energijai gaminti) gamybos ir naudojimo, taip pat aeroterminės, geoterminės, hidroterminės energijos, hidroenergijos, saulės šilumos energijos ir saulės šviesos energijos, vėjo energijos naudojimo energijai gaminti plėtros ir skatinimo priemonių įgyvendinimą, atlieka jų įgyvendinimo stebėseną ir užtikrina valstybinę priežiūrą ir kontrolę;

2) *neteko galios nuo 2017-11-01*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

3) tvirtina Nacionalinį atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

4) *Neteko galios nuo 2015-07-01*

Straipsnio punkto naikinimas:
Nr. XII-1666, 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-20, i. k. 2015-07658

5) *neteko galios nuo 2017-11-01*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

6) rengia ir tvirtina technines taisykles, nustatančias būtiniausius techninės konstrukcijos ir eksploatavimo reikalavimus, taikomus elektros iš atsinaujinančių energijos išteklių šaltinius jungiant į elektros tinklus;

7) rengia ir tvirtina technines taisykles, nustatančias būtiniausius techninės konstrukcijos ir eksploatavimo reikalavimus, taikomus dujų iš atsinaujinančių energijos išteklių šaltinius jungiant į gamtinių dujų tinklus;

8) nustato nacionalinių planinių rodiklių skaičiavimo tvarką;

9) tvirtina Biokuro, biodegalų, biodujų, biotepalų ir bioalyvų prekybos taisykles;

10) kartu su Aplinkos ministerija ir Susisiekimo ministerija nustato biodegalų privalomuosius kokybės rodiklius;

11) organizuoja keitimąsi patirtimi atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo srityje tarp valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų, įmonių, organizacijų, privačių subjektų ir viešai skelbia gerosios praktikos pavyzdžius;

12) *Neteko galios nuo 2015-07-01*

Straipsnio punkto naikinimas:
Nr. XII-1666, 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-20, i. k. 2015-07658

13) kartu su Aplinkos ministerija nustato reikalavimus integruotoms į pastatą saulės šviesos energijos elektrinėms įrengti ir šių elektrinių integravimo įvertinimo tvarką;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089

14) tvirtina atsinaujinančių energijos išteklių dalies, palyginti su bendruoju galutiniu energijos suvartojimu, apskaičiavimo metodiką, kurioje, vadovaujantis Direktyva (ES) 2015/1513, nurodomas žaliavų ir kitų degalų, kurių dalis, siekiant šio įstatymo 1 straipsnio 5 dalies 1 punkte nurodyto 0,5 procento rodiklio, turi būti laikoma du kartus didesne už jų energetinę vertę, sąrašas. Atsinaujinančių energijos išteklių dalies, palyginti su bendruoju galutiniu energijos suvartojimu, apskaičiavimo metodika ir žaliavų ir kitų degalų, kurių dalis siekiant šio įstatymo 1 straipsnio 5 dalies 1 punkte nurodyto 0,5 procento rodiklio, turi būti laikoma du kartus didesne už jų energetinę vertę, sąrašas turi būti suderinti su Aplinkos ministerija ir Žemės ūkio ministerija;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-406, 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09791

15) atlieka kitas šio ir kitų įstatymų nustatytas ar Vyriausybės pavestas funkcijas.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089
Nr. XIII-406, 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09791

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2025, 2012-05-22, Žin., 2012, Nr. 63-3166 (2012-06-05)

7 straipsnis. Aplinkos ministerijos kompetencija

Aplinkos ministerija:

1) nustato biokurą ar biodegalus naudojančių įrenginių taršos normatyvus;

2) rengia ir tvirtina metano, išmetamo į atmosferą, kiekio įvertinimo metodiką;

3) nustato biodegalų ir skystųjų bioproduktų naudojimo aplinkosaugos sąlygas;

4) nustato gaminant ir naudojant biodegalus, skystuosius bioproduktus ir lyginamąjį iškastinį kurą išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų poveikio apskaičiavimo taisykles;

5) vertina miškų ūkio ir komunalinių atliekų, iš kurių gali būti gaminamas biokuras, biologiškai skaidžios dalies panaudojimo potencialą;

6) teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis pagal kompetenciją kartu su Energetikos ministerija koordinuoja darnios hidroenergijos naudojimo energijai gaminti skatinimo priemonių įgyvendinimą, atlieka jų įgyvendinimo stebėseną ir užtikrina valstybinę priežiūrą ir kontrolę;

7) rengia ir tvirtina pramoninių ir komunalinių atliekų biologiškai skaidžios dalies atskyrimo, atsižvelgiant į energijos, pagamintos iš pramoninių ir komunalinių atliekų, atsinaujinančią dalį, metodiką;

8) kartu su Energetikos ministerija rengia ir viešai skelbia rekomendacijas projektuotojams, architektams ir kitiems specialistams dėl atsinaujinančių energijos išteklių technologijų, didelio energinio efektyvumo technologijų ir centralizuoto šilumos ir (ar) vėsumos energijos tiekimo sistemų integravimo, planuojant, projektuojant, statant ir atnaujinant (modernizuojant) visuomeninės, pramoninės ar gyvenamosios paskirties teritorijas;

9) atlieka kitas šio ir kitų įstatymų nustatytas ar Vyriausybės pavestas funkcijas.

8 straipsnis. Susisiekimo ministerijos kompetencija

Susisiekimo ministerija:

1) teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis pagal kompetenciją koordinuoja biodegalų naudojimo transporto sektoriuje plėtros ir skatinimo priemonių, taip pat atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių transporto priemonių, elektromobilių ir hibridinių transporto priemonių naudojimo iniciatyvų įgyvendinimą, atlieka jų įgyvendinimo stebėseną ir užtikrina valstybinę priežiūrą ir kontrolę;

2) **n***eteko galios nuo 2019-06-01*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

3) rengia ir tvirtina transporto priemonių eksploatavimo laikotarpio poveikio energetikai ir aplinkai apskaičiavimo metodiką;

4) atlieka kitas šio ir kitų įstatymų nustatytas ar Vyriausybės pavestas funkcijas.

9 straipsnis. Ūkio ministerijos kompetencija

Ūkio ministerija:

1) vertina gamybos ir kitoje ūkinėje veikloje susidarančių atliekų ir produktų potencialą, išskyrus žemės ūkio ir su žemės ūkio produktų perdirbimu susijusių pramonės šakų ir atliekų, iš kurių gaminamas biokuras, potencialą;

2) atlieka kitas šio ir kitų įstatymų nustatytas ar Vyriausybės pavestas funkcijas.

10 straipsnis. Žemės ūkio ministerijos kompetencija

Žemės ūkio ministerija:

1) teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis pagal kompetenciją koordinuoja degiųjų skystųjų ir dujinių produktų, gautų iš biomasės, gamybos plėtros ir skatinimo priemonių įgyvendinimą, atlieka jų įgyvendinimo stebėseną ir užtikrina valstybinę priežiūrą ir kontrolę;

2) teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis pagal kompetenciją koordinuoja augalams, iš kurių gaminamas biokuras, biodegalai, biotepalai ir bioalyvos, auginti skirtų paramos priemonių įgyvendinimą, atlieka jų įgyvendinimo stebėseną ir užtikrina valstybinę priežiūrą ir kontrolę;

3) *neteko galios nuo 2019-06-01*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

4) vertina žemės ūkio ir su žemės ūkio produktų perdirbimu susijusių pramonės šakų produktų ir atliekų, iš kurių gaminamas biokuras, potencialą;

5) atlieka kitas šio ir kitų įstatymų nustatytas ar Vyriausybės pavestas funkcijas.

11 straipsnis. Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos kompetencija

Valstybinė energetikos reguliavimo taryba:

1) tvirtina didžiausiosios kainos ir atskaitinės kainos nustatymo metodiką;

2) tvirtina didžiausiąją kainą ir atskaitinę kainą, kontroliuoja, kaip jos taikomos;

3) nustato elektros energijos, suvartojamos šilumos siurblių (turinčių į kompresorių patenkančios elektros energijos apskaitos prietaisus) darbui, lengvatinius tarifus;

4) tvirtina energetikos tinklų optimizavimo, plėtros ir rekonstravimo sąnaudas bei papildomas energetikos tinklų operatoriaus sąnaudas, susijusias su atsinaujinančių išteklių naudojimo plėtra;

5) derina šio įstatymo 14 straipsnio 7 dalyje nurodytą Pasinaudojimo elektros tinklais tvarkos aprašą;

6) nagrinėja šio įstatymo 64 straipsnio 1 dalyje nurodytus skundus;

7) tvirtina ketinimų protokolo pavyzdinę formą;

8) nustato šilumos supirkimo iš nepriklausomų šilumos gamintojų tvarką ir sąlygas;

9) nustato dujų iš atsinaujinančių energijos išteklių supirkimo į gamtinių dujų sistemą kainą;

10) prižiūri ir kontroliuoja, kaip biodujų gamintojams suteikiama teisė prijungti savo įrenginius prie gamtinių dujų sistemos, kaip taikomos prijungimo įmokos ir biodujų supirkimo skaidrumą;

11) rengia ir tvirtina skatinimo kvotų paskirstymo aukcionų nuostatus;

12) skelbia ir organizuoja skatinimo kvotų paskirstymo aukcionus;

13) nustato įrengtos saulės šviesos energijos elektrinės technologinį tipą;

14) prižiūri ir kontroliuoja, ar energijos tiekėjas savo galutiniams vartotojams teikia informaciją apie tai, kokią energijos tiekėjo tiekiamos energijos dalį ar kokį kiekį sudaro atsinaujinančių išteklių energija;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

14) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-169, 2013-01-17, Žin., 2013, Nr. 12-560 (2013-02-01)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

11[1] straipsnis. *Neteko galios nuo 2020-05-31*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

12 straipsnis. Savivaldybių kompetencija

Savivaldybės:

1) rengia ir, suderinusios su Vyriausybe ar jos įgaliota institucija, tvirtina ir įgyvendina atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planus;

2) organizuodamos aprūpinimą šilumos energija savivaldybės teritorijoje, siekia, kad šilumos energijos gamybai būtų naudojami atsinaujinantys energijos ištekliai;

3) siekia, kad viešajame transporte būtų naudojamos transporto priemonės, naudojančios atsinaujinančių išteklių energiją, elektromobiliai ir hibridinės transporto priemonės;

4) kuria infrastruktūrą, reikalingą atsinaujinančių išteklių energiją ir elektros energiją naudojančių transporto priemonių naudojimo plėtrai;

5) rengia ir įgyvendina visuomenės informavimo ir sąmoningumo ugdymo priemones, teikia konsultacijas ir rengia mokymo programas apie atsinaujinančių energijos išteklių plėtojimo ir naudojimo praktines galimybes ir naudą;

6) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-494, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3939 (2013-07-20)

TREČIASIS SKIRSNIS
ELEKTROS ENERGIJOS GAMYBOS IŠ ATSINAUJINANČIŲ ENERGIJOS IŠTEKLIŲ SKATINIMAS, PLANAVIMAS, PLĖTRA.

ELEKTRINIŲ PRIJUNGIMAS PRIE ELEKTROS TINKLŲ

13 straipsnis. Atsinaujinančių išteklių naudojimo elektros energijai gaminti plėtra

1. Atsinaujinančių išteklių naudojimo elektros energijai gaminti plėtra yra vienas iš strateginių valstybės energetikos politikos tikslų.

2. Siekiant šio įstatymo 1 straipsnio 5 dalies 2 punkte nurodyto uždavinio, iki 2025 metų pagamintas metinis elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kiekis, apskaičiuojamas šio straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka, turi sudaryti ne mažiau kaip 5 TWh, nepaisant elektros energijos gamybai naudojamos ar planuojamos naudoti atsinaujinančių energijos išteklių rūšies.

3. Šio straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka apskaičiavus, kad gamintojų pagamintas ir planuojamas pagaminti metinis elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kiekis sudaro 5 TWh ir daugiau, asmenys turi teisę statyti ar įrengti atsinaujinančius išteklius naudojančias elektrines, kuriose pagamintai elektros energijai netaikomos šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytos skatinimo priemonės. Šioje dalyje nurodytas metinis elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos kiekis netaikomas elektros energiją iš atsinaujinančių išteklių gaminančių vartotojų (toliau – gaminantis vartotojas) veiklos plėtrai.

4. Kai elektrinių metinis elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos kiekis, apskaičiuojamas šio straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka, pasiekia šio straipsnio 3 dalyje nurodytą gamybos kiekį, pradėtas aukcionas užbaigiamas vadovaujantis šiuo įstatymu ir jo įgyvendinamaisiais teisės aktais, o naujas aukcionas tvarkaraštyje nurodytais terminais neorganizuojamas.

5. Vertinant, kiek elektros energijos pagaminta ir planuojama pagaminti siekiant šio straipsnio 3 dalyje nurodyto kiekio, elektrinių elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos kiekis apskaičiuojamas įvertinant asmenų, kuriems taikomos ir kuriems netaikomos šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytos skatinimo priemonės, ir gaminančių vartotojų:

1) elektrinėse, ilgiau kaip metus gaminančiose elektros energiją, praėjusiais kalendoriniais metais pagamintą elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kiekį;

2) turinčių leidimą plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus arba prijungimo sąlygas, kai leidimas plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus nereikalingas, elektrinėse planuojamą pagaminti metinį elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kiekį;

3) elektrinėse, trumpiau kaip metus gaminančiose elektros energiją, planuojamą pagaminti metinį elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kiekį.

6. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba, vadovaudamasi Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka, vieną kartą per metus iki einamųjų metų kovo 1 dienos apskaičiuoja pagamintą ir planuojamą pagaminti elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kiekį ir informaciją apie tai skelbia savo interneto svetainėje.

7. Gaminančių vartotojų atsinaujinančius išteklius naudojančių elektrinių įrengtoji suminė galia apskaičiuojama kaip šių elektrinių įrengtųjų galių, nurodytų galiojančiuose leidimuose plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus, leidimuose gaminti elektros energiją, rangovų deklaracijose, kurios pateikiamos elektros tinklų operatoriui, ir prijungimo sąlygose, išduotose elektros energiją gaminantiems vartotojams ir asmenims, siekiantiems tapti gaminančiais vartotojais ir numatantiems statyti ar įrengti atsinaujinančius išteklius naudojančias elektrines, kurioms Elektros energetikos įstatymo 16 straipsnio 14 dalyje nustatyta tvarka leidimas plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus nereikalingas, suma. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba skelbia ir nuolat atnaujina informaciją apie gaminančių vartotojų elektrinių įrengtąją suminę galią savo interneto svetainėje.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-169, 2013-01-17, Žin., 2013, Nr. 12-560 (2013-02-01)
Nr. XII-494, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3939 (2013-07-20)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

14 straipsnis. Elektrinių prijungimas prie elektros tinklų

1. Elektros tinklų operatorius privalo ne vėliau kaip per 22 mėnesius arba per laikotarpį, per kurį statyti ar įrengti elektrinę planuojantis asmuo įsipareigoja pastatyti elektrinę, jeigu tas laikotarpis yra ilgesnis kaip 22 mėnesiai, pirmumo teise prijungti šio asmens elektrinę prie elektros tinklų operatoriaus valdomų elektros tinklų prijungimo taške, kuris atitinka reikiamą įtampos lygį ir yra arčiausiai statomos elektrinės, jeigu kiti elektros tinklai technologiniu ir ekonominiu požiūriu nėra tinkamesni elektrinės prijungimo taškui. Nurodyta statomos elektrinės prijungimo prie elektros tinklų pirmumo teisė užtikrinama kitų asmenų elektros įrenginių, naudojančių ne atsinaujinančius energijos išteklius, prijungimo prie elektros tinklų atžvilgiu. Prijungimo prie elektros tinklų laikotarpis skaičiuojamas nuo elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugos sutarties tarp statyti ar įrengti elektrinę planuojančio asmens ir elektros tinklų operatoriaus pasirašymo dienos. Elektrinės prijungimo prie elektros tinklų momentu laikomas elektrinės prijungimas technologiniams bandymams elektros tinkluose atlikti (paleidimo derinimo darbams). Elektros tinklų operatorius, vadovaudamasis teisės aktų nustatytais reikalavimais, parengia ir viešai skelbia tipines elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugos sutarties sąlygas, kurios nediskriminavimo pagrindais vienodai taikomos visiems statyti ir įrengti elektrinę planuojantiems asmenims, įvertinęs specialiuosius reikalavimus atskiroms šių asmenų grupėms.

2. Elektros tinklų operatorius privalo prijungti statomą elektrinę prie elektros tinklų ir tuo atveju, kai toks prijungimas galimas tik techniškai atnaujinus elektros tinklus, juos optimizavus, išplėtus elektros tinklus, padidinus elektros tinklų pajėgumą ar kitaip juos rekonstravus. Šiuo atveju elektrinė turi būti prijungiama prie elektros tinklų per šalių sutartą protingą terminą, įvertinus elektros tinklų atnaujinimo ar plėtros poreikį, kiek tai pagrįstai reikalinga elektrinei prijungti.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti elektrinės prijungimo prie elektros tinklų terminai gali būti pratęsti tais atvejais, kai elektros tinklų operatorius nustatytais terminais negali prijungti elektrinės technologiniams bandymams elektros tinkluose atlikti tuo atveju, kai vėluoja darbai elektrinę statančio ar įrengiančio asmens elektros tinklų dalyje ar dėl kitų nuo elektros tinklų operatoriaus nepriklausančių priežasčių. Kiekvienu konkrečiu atveju elektrinės prijungimo prie elektros tinklų terminas pratęsiamas tokiam laikotarpiui, kuriam pratęstas leidimas plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus. Elektrinės prijungimo prie elektros tinklų terminas pratęsiamas elektros tinklų operatoriaus ir elektrinę statančio ar įrengiančio asmens susitarimu elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugos sutartyje nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

4. Elektrinės prijungimo tašką parenka ir prijungimo sąlygose nustato elektros tinklų operatorius, prie kurio valdomų elektros tinklų jungiama elektrinė, pagal statyti ar įrengti elektrinę planuojančio asmens pateiktą prašymą ir įvertinęs technologinius ir ekonominius prijungimo taško parinkimo kriterijus pagal šio straipsnio 7 dalyje nurodytą Pasinaudojimo elektros tinklais tvarkos aprašą.

5. Statyti ar įrengti elektrinę planuojantis asmuo turi teisę pasirinkti kitą technologiniu ir ekonominiu požiūriu tinkamą elektrinės prijungimo tašką, atsižvelgdamas į elektros tinklų operatoriaus nurodytą elektros tinklų pajėgumo lygį ir elektrinės įrengtąją galią. Pasirinkto prijungimo taško atitiktį nustatytiems technologiniams ir ekonominiams kriterijams kiekvienu konkrečiu atveju įvertina elektros tinklų operatorius.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

6. Elektros tinklų operatorius turi teisę savo nuožiūra paskirti ir kitą elektrinės prijungimo tašką, nepaisydamas statyti ar įrengti elektrinę planuojančio asmens pasirinkto prijungimo taško, kaip nurodyta šio straipsnio 5 dalyje. Dėl šio paskyrimo atsirandančios papildomos sąnaudos padengiamos šio įstatymo 21 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

6^1. Elektros tinklų galia ir pralaidumai, reikalingi aukciono laimėtojų elektrinių prijungimui prie elektros tinklų, kai vieno aukciono laimėtojo elektrinės prijungimas prie elektros tinklų riboja kito (kitų) aukciono laimėtojo (laimėtojų) elektrinės prijungimą, elektros tinklų operatoriaus paskirstomi proporcingai jų pateikto elektros energijos gamybos kiekio pasiūlymams.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

7. Elektros tinklų operatorius Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nustatytomis sąlygomis parengia ir, suderinęs su Valstybine energetikos reguliavimo taryba, viešai paskelbia Pasinaudojimo elektros tinklais tvarkos aprašą. Pasinaudojimo elektros tinklais tvarka grindžiama objektyviais, skaidriais ir nediskriminaciniais principais, kuriais vadovaujantis atsižvelgiama į visą naudą ir sąnaudas, susijusias su elektrinių prijungimu prie elektros tinklų.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

8. Elektros tinklų operatorius ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo statyti ar įrengti elektrinę planuojančio asmens prašymo išduoti išankstines prijungimo sąlygas pateikimo dienos privalo šiam asmeniui pateikti visą informaciją apie veiksmus, kuriuos šis asmuo turi atlikti dėl jo elektrinės prijungimo prie elektros tinklų, bei planuojamus elektros tinklų išplėtimo darbų terminus ir, esant būtinybei, prieš elektrinės prijungimą atlikti šio įstatymo 18 straipsnyje nurodytus veiksmus. Visais atvejais elektros tinklų operatorius ir statyti ar įrengti elektrinę planuojantis asmuo keičiasi visa elektrinei prijungti prie elektros tinklų reikalinga technine ir kita informacija. Išankstinės prijungimo sąlygos turi atitikti Pasinaudojimo elektros tinklais tvarkos aprašą, nurodytą šio straipsnio 7 dalyje. Išankstinėse prijungimo sąlygose negali būti kitų reikalavimų negu tie, kurie būtini užtikrinti patikimą, saugų ir tinkamos kokybės elektros energijos įrenginio ir elektros energetikos sistemos darbą. Išankstinės prijungimo sąlygos skelbiamos viešai elektros tinklų operatoriaus interneto svetainėje.

9. Statyti ar įrengti elektrinę planuojantis asmuo turi teisę dėl šio straipsnio 8 dalyje nurodytų elektros tinklų operatoriaus išduotų išankstinių prijungimo sąlygų Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai pateikti skundą šio įstatymo 64 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu Valstybinė energetikos reguliavimo taryba nustato, kad išankstinės prijungimo sąlygos neatitinka šio straipsnio 7 dalyje nurodyto Pasinaudojimo elektros tinklais tvarkos aprašo, elektros tinklų operatorius privalo per ne ilgesnį negu 30 kalendorinių dienų laikotarpį pateikti naujas išankstines prijungimo sąlygas.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

10. Statyti ar įrengti elektrinę planuojantis asmuo, gavęs išankstines prijungimo sąlygas, parengia ir teikia elektros tinklų operatoriui prašymą pasirašyti ketinimų protokolą, kaip tai nurodyta Elektros energetikos įstatymo 22 straipsnio 8 dalyje, ir pateikia Elektros energetikos įstatymo 21^1 straipsnio 1 dalyje nurodytą prievolių įvykdymo užtikrinimą.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

11. *Neteko galios nuo 2019-05-01*
Straipsnio dalies naikinimas:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

12. *Neteko galios nuo 2019-05-01*
Straipsnio dalies naikinimas:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

13. *Neteko galios nuo 2019-05-01*
Straipsnio dalies naikinimas:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

14. *Neteko galios nuo 2019-05-01*
Straipsnio dalies naikinimas:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

15. Elektros tinklų operatorius, kai asmuo, nurodytas šio straipsnio 10 dalyje, pasirašo ketinimų protokolą ir jame nustatyta tvarka pateikia savo prievolių įvykdymo užtikrinimą, leidimą plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus ir suderintą techninį projektą, jeigu toks yra privalomas, pasirašo elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugos sutartį.

16. Elektros tinklų operatorius kas ketvirtį teikia Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai informaciją apie vykdomų elektrinių statybos projektų eigą ir ketinimų protokolų sąlygų vykdymą.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

17. Elektros tinklų operatorius kas mėnesį teikia Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai informaciją apie prijungimo sąlygas, išduotas gaminantiems vartotojams ir asmenims, siekiantiems tapti gaminančiais vartotojais ir numatantiems statyti ar įrengti atsinaujinančius išteklius naudojančias elektrines, kurioms Elektros energetikos įstatymo 16 straipsnio 14 dalyje nustatyta tvarka leidimas plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus nereikalingas.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2200, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09723
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

18. Elektrinių, kuriose naudojami atsinaujinantys energijos ištekliai, prijungimo prie elektros tinklų tvarką ir sąlygas, kiek nenustatyta šiame įstatyme, reglamentuoja šio įstatymo įgyvendinamieji teisės aktai.
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-169, 2013-01-17, Žin., 2013, Nr. 12-560 (2013-02-01)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

15 straipsnis. *Neteko galios nuo 2019-05-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

16 straipsnis. Leidimų plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus ir leidimų gaminti elektros energiją iš atsinaujinančių energijos išteklių išdavimas

1. Esami elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių pajėgumai gali būti plėtojami ar nauji elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių pajėgumai naujoje vietoje įrengiami Elektros energetikos įstatymo nustatyta tvarka gavus leidimą plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus iš atsinaujinančių energijos išteklių, išskyrus atvejus, numatytus Elektros energetikos įstatyme, kai toks leidimas nereikalingas.

2. Leidimus plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus ir leidimus gaminti elektros energiją iš atsinaujinančių išteklių išduoda Valstybinė energetikos reguliavimo taryba. Šių leidimų išdavimo tvarką ir sąlygas, jų galiojimo terminus ir galiojimo terminų pratęsimo tvarką bei sąlygas nustato Elektros energetikos įstatymas.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

3. Leidimai plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus iš saulės šviesos energijos Kuršių nerijoje išduodami konkurso būdu pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytą tvarką, atsižvelgiant į šiame įstatyme nustatytus elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių skatinimo bendruosius reikalavimus ir vadovaujantis objektyviais ir nediskriminaciniais principais bei galiojančių teritorijų planavimo dokumentų sprendiniais.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-613, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12335

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2096, 2012-06-21, Žin., 2012, Nr. 76-3939 (2012-06-30)
Nr. XII-169, 2013-01-17, Žin., 2013, Nr. 12-560 (2013-02-01)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-1666, 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-20, i. k. 2015-07658

17 straipsnis. Elektros energijos priėmimas ir persiuntimas elektros tinklais

1. Elektros tinklų operatorius, prie kurio valdomų elektros tinklų jungiama elektrinė, pasiūlytos elektros energijos kiekį, pagamintą iš atsinaujinančių išteklių, iš gamintojo priima, perduoda ir (ar) paskirsto skaidriais ir nediskriminaciniais tarifais. Elektros energijos priėmimo, perdavimo ir (ar) paskirstymo pirmumo teisė gamintojui užtikrinama visų kitų elektros energijos gamintojų pagamintos elektros energijos atžvilgiu, kaip tai numatyta Elektros energetikos įstatymo 31 straipsnio 2 dalyje ir 39 straipsnio 2 dalyje.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

2. Jeigu elektros energiją priimantis elektros tinklų operatorius pats nėra perdavimo sistemos operatorius, įpareigojimas pirmumo teise priimti ir persiųsti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą elektros energiją perdavimo tinklais taikomas ir perdavimo sistemos operatoriui.

3. Elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, persiuntimas elektros tinklais teisės aktų nustatyta tvarka gali būti ribojamas ar laikinai sustabdomas esant energetikos sistemos avarinei situacijai ar dėl kitų techninių priežasčių, kai nediskriminaciniais pagrindais ribojamas elektros tinklų pralaidumas. Dėl tokio ribojimo gamintojo patiriami nuostoliai nekompensuojami, išskyrus atvejus, kai atitinkamus ribojimus lemiančios aplinkybės atsiranda dėl elektros tinklų operatoriaus kaltės ar teisė į nuostolių atlyginimą atsiranda kitais įstatymų nustatytais pagrindais.

4. Jeigu šio straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais elektros tinklų operatorius imasi priemonių, kuriomis iš esmės ribojamas atsinaujinančių energijos išteklių naudojimas, siekiant užtikrinti valstybės elektros energetikos sistemos darbo saugumą ir elektros energijos tiekimo patikimumą, elektros tinklų operatorius nedelsdamas informuoja kompetentingą instituciją apie atitinkamas priemones, jų mastą bei taikymo priežastis ir nurodo, kokių ištaisomųjų priemonių ketinama imtis, kad būtų užkirstas kelias netinkamiems ribojimams.

18 straipsnis. Elektros tinklų pajėgumo padidinimas

1. Kai elektrinę statantis ar įrengiantis asmuo ir elektros tinklų operatorius sudaro elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugos sutartį, elektros tinklų operatorius nedelsdamas, atsižvelgdamas į esamą elektros tinklų techninę būklę, imasi visų pagrįstai reikalingų priemonių elektros tinklų operatoriaus valdomiems tinklams, įskaitant tinklams eksploatuoti reikalingus elektros įrenginius ir objektus, optimizuoti, išplėsti ir (ar) rekonstruoti ir didinti elektros tinklų pajėgumą tam, kad būtų galima užtikrinti saugų ir patikimą elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, priėmimą, perdavimą ir paskirstymą.

2. Jeigu yra duomenų, pagrindžiančių prielaidą, kad elektros tinklų operatorius nevykdo savo įsipareigojimų pagal šio skirsnio nuostatas, elektrinę statantis ar įrengiantis asmuo turi teisę

reikalauti, kad elektros tinklų operatorius pateiktų informaciją apie tai, dėl kokių priežasčių ir kokiu mastu elektros tinklų operatorius nevykdė savo įsipareigojimo optimizuoti ir plėsti savo elektros tinklų sistemą bei didinti elektros tinklų pajėgumą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

19 straipsnis. Elektrinių prijungimo reguliavimas

1. Elektrinės prijungimo darbus elektros tinklų operatoriaus valdomų elektros tinklų dalyje, įskaitant elektros energijos apskaitos prietaisų įrengimą, atlieka elektros tinklų operatorius arba jo pavedimu kitas asmuo, pasirinktas įstatymų nustatyta tvarka.

2. Prie elektros tinklų prijungiami elektros įrenginiai, atliekami prijungimo darbai ir elektros tinklų saugumui užtikrinti būtini įrenginiai turi atitikti techninių norminių dokumentų ir kitų teisės aktų reikalavimus.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

3. Statyti ar įrengti elektrinę planuojantis asmuo, elektros tinklų operatoriui pareikalavus, privalo aprūpinti vėjo elektrines, kurių įrengtoji galia viršija 350 kW, ir hidroelektrines, kurių įrengtoji galia viršija 5 MW, techninėmis ir eksploatacinėmis priemonėmis, leidžiančiomis sumažinti generuojamą galią ar padidinti elektros energijos generavimą į elektros tinklus, bet kuriuo metu naudojant nuotolines priemones, kurios būtų prieinamos elektros tinklų operatoriui. Šios priemonės yra laikomos neatsiejama elektrinės technologijos dalimi. Elektrinę statantis ar įrengiantis asmuo jų įsigyja ir jas įrengia laikydamasis techniniuose norminiuose dokumentuose nustatytų ir (ar) elektros tinklų operatoriaus nurodytų reikalavimų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

4. Nepažeisdamas šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytos pareigos, elektros tinklų operatorius turi teisę reguliuoti prie jo elektros tinklų prijungiamos vėjo elektrinės, kurios įrengtoji galia viršija 350 kW, ir hidroelektrinės, kurios įrengtoji galia viršija 5 MW, pagaminamos ir į elektros tinklus patiekiamos elektros energijos kiekį ar atidėti tokios elektrinės prijungimą:

1) jeigu nesiimant tokių veiksmų būtų perkraunami elektros tinklai, į kuriuos priimama elektrinės pagaminta elektros energija;

2) nenugalimos jėgos atvejais;

3) tais atvejais, kai siekiama išvengti avarinės situacijos elektros tinkluose ar energetikos sistemoje arba likviduoti elektros tinkluose ar energetikos sistemoje susidariusią avarinę situaciją;

4) kitais įstatymų nustatytais atvejais.

5. Jeigu nustatoma, kad elektros tinklų operatorius, prie kurio valdomų elektros tinklų norima prijungti elektrinę, netinkamai eksploatavo, prižiūrėjo, valdė ir plėtojo elektros tinklus (tai yra esant elektros tinklų operatoriaus kaltei) ir dėl to kyla būtinybė taikyti šio straipsnio 4 dalyje nustatytą elektrinės prijungimo reguliavimą, elektros tinklų operatorius atlygina gamintojų, kurie dėl tokio reguliavimo negalėjo gaminti ir (ar) patiekti į elektros tinklus elektros energijos, patirtus tiesioginius nuostolius ir negautas pajamas įstatymų nustatyta tvarka.

20 straipsnis. Atsinaujinančių išteklių naudojimo elektros energijai gaminti skatinimas

1. Elektros energijos gamyba naudojant atsinaujinančius išteklius ir šios elektros energijos, kurią gamina elektros energijos gamintojai, kurių eksploatuojama elektrinė yra mažesnė kaip 500 kW, balansavimas, vykdomi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka, yra viešuosius interesus atitinkančios paslaugos.

2. Elektros energijos gamyba iš atsinaujinančių išteklių skatinama Vyriausybės nustatyta

tvarka gamintojui sumokant:

1) aukcione laimėtą kainos priedą, kai kitos paros prekybos elektros energijos biržoje Lietuvos zonoje valandinės kainos ir aukcione laimėto kainos priedo suma yra mažesnė už Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nustatytą didžiausiąją kainą arba jai lygi;

2) aukcione laimėto kainos priedo dalį, kuri apskaičiuojama kaip Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nustatytos didžiausiosios kainos ir kitos paros prekybos elektros energijos biržoje Lietuvos zonoje valandinės kainos skirtumas, kuris negali būti didesnis negu aukcione laimėtas kainos priedas, kai kitos paros prekybos elektros energijos biržoje Lietuvos zonoje valandinės kainos ir aukcione laimėto kainos priedo suma yra didesnė už Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nustatytą didžiausiąją kainą.

3. Vyriausybės nustatyta tvarka gamintojui aukcione laimėtas kainos priedas nemokamas už laikotarpį, kurį kitos paros prekybos elektros energijos biržoje Lietuvos zonoje valandinė kaina yra didesnė už didžiausiąją kainą ar jai lygi, ir (ar) už laikotarpį, kurį kitos paros prekybos elektros energijos biržoje Lietuvos zonoje valandinė kaina 6 valandas ar daugiau yra mažesnė už nulį arba jam lygi. Gamintojui kainos priedas taip pat nemokamas nuo to mėnesio, kurį faktiškai pagamintas ir į elektros tinklus patiektas elektros energijos kiekis pasiekia gamintojui aukcione paskirtą metinį elektros energijos gamybos kiekį.

4. Teisė į kainos priedą įgyjama ir elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos kiekis asmenims, išskyrus asmenis, savarankiškai arba per kitus asmenis siekiančius tapti gaminančiais vartotojais, asmenis, kurių elektrinės dalis nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdoma gaminančių vartotojų, ir asmenis, planuojančius vykdyti bandomuosius projektus, siekiant šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodyto elektros energijos gamybos kiekio, paskirstomas aukciono būdu. Aukcionuose turi teisę dalyvauti Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės narės (kitų valstybių narių), jeigu yra sudarytas šio įstatymo 63^1 straipsnyje nurodytas susitarimas, fiziniai ir (ar) juridiniai asmenys ir (ar) kitos organizacijos ar jų padaliniai. Aukcionai turi būti suorganizuoti ne vėliau kaip per 180 kalendorinių dienų nuo informacijos apie planuojamą organizuoti aukcioną paskelbimo Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos interneto svetainėje dienos. Aukcionuose turi teisę dalyvauti visi asmenys, atitinkantys šias sąlygas:

1) neturintys leidimo plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumų, prijungimo sąlygų, kuriomis rezervuojama elektros tinklų galia ir pralaidumai, reikalingi statyti ar įrengti elektrinę planuojančio asmens elektrinės prijungimui, su elektros tinklų operatoriumi suderinto techninio projekto ir elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugų sutarties;

2) Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai pateikę patvirtinimą, kad prisiima balansavimo atsakomybę, išskyrus asmenis, kurie statys ar įrengs elektrines, kurių įrengtoji galia mažesnė kaip 500 kW;

3) pasirašę Elektros energetikos įstatymo 22 straipsnio 8 dalyje nurodytą ketinimų protokolą ir pateikę Elektros energetikos įstatymo 21^1 straipsnio 1 dalyje nurodytą asmens prievolių įvykdymo užtikrinimą;

4) Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai pateikę patvirtinimą, kad statys naujas elektrines ar įrengs anksčiau neeksploatuotas elektrines, kurių statybai ar įrengimui bus naudojama anksčiau neeksploatuota elektrotechninė įranga;

5) Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai sumokėję aukciono dalyvio mokestį, nurodytą šio straipsnio 7 dalyje;

6) nėra iškelta bankroto byla arba kreditoriai nevykdo bankroto procedūrų ne teismo tvarka;

7) nėra iškelta restruktūrizavimo byla;

8) nėra priimtas teismo, kreditorių ar juridinio asmens dalyvių sprendimas likviduoti juridinį asmenį;

9) yra vykdomi įsipareigojimai, susiję su mokesčių mokėjimu;

10) yra vykdomi įsipareigojimai, susiję su socialinio draudimo įmokų mokėjimu;

11) per pastaruosius 5 metus nėra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis už nusikalstamas veikas nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, nusikaltimus ir baudžiamuosius nusižengimus intelektinei ir pramoninei nuosavybei, ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai, nusikaltimus ir baudžiamuosius nusižengimus valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams;

12) juridinio asmens vadovas ar valdymo organo narys (nariai) ar ūkinės bendrijos tikrasis narys (nariai) neturi neišnykusio ar nepanaikinto teistumo arba dėl juridinio asmens vadovo ar valdymo organo nario (narių) ar ūkinės bendrijos tikrojo nario (narių) per pastaruosius 5 metus nebuvo priimtas ir neįsiteisėjo apkaltinamasis teismo nuosprendis už dalyvavimą nusikalstamame susivienijime, jo organizavimą ar vadovavimą jam, kyšininkavimą, tarpininko kyšininkavimą, papirkimą, sukčiavimą, kredito, paskolos ar tikslinės paramos panaudojimą ne pagal paskirtį ar nustatytą tvarką, kreditinį sukčiavimą, mokesčių nesumokėjimą, neteisingų duomenų apie pajamas, pelną ar turtą pateikimą, deklaracijos, ataskaitos ar kito dokumento nepateikimą, nusikalstamu būdu gauto turto įgijimą ar realizavimą, nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimą;

13) nėra gauta parama, kurią Europos Komisija yra pripažinusi kaip neteisėtą ir nesuderintą su vidaus rinka.

5. Šio straipsnio 4 dalies 1, 2 ir 3 punktų nuostatos netaikomos fiziniams ir (ar) juridiniams asmenims ir (ar) kitoms organizacijoms ar jų padaliniams, planuojantiems statyti ar įrengti elektrines kitos valstybės narės (kitų valstybių narių) teritorijoje. Aukcione siekiant dalyvauti fiziniams ir (ar) juridiniams asmenims ir (ar) kitoms organizacijoms ar jų padaliniams, planuojantiems statyti ar įrengti elektrines kitos valstybės narės (kitų valstybių narių) teritorijoje, šio straipsnio 4 dalies 1, 2 ir 3 punktų nuostatos įtvirtinamos sudarant šio įstatymo 63^1 straipsnyje nurodytą susitarimą.

6. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba ne vėliau kaip prieš mėnesį iki informacijos apie aukcioną paskelbimo dienos nustato ir viešai skelbia didžiausiąją kainą, į kurią atsižvelgiama aukciono laimėtojui išmokant viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšas 12 metų laikotarpiu nuo leidimo gaminti elektros energiją išdavimo dienos. Nustatydama didžiausiąją kainą, Valstybinė energetikos reguliavimo taryba, vadovaudamasi mažiausios finansinės naštos elektros energijos vartotojams principu, įvertina elektros energijos gamybos, naudojant skirtingas atsinaujinančių išteklių rūšis, sąnaudas.

7. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba, įvertinusi aukciono organizavimo sąnaudas, nustato aukciono dalyvio mokestį ir kartu su informacija apie planuojamą organizuoti aukcioną skelbia savo interneto svetainėje. Asmuo, ketinantis dalyvauti aukcione, Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nustatyta tvarka kartu su aukciono dokumentais, nurodytais skatinimo kvotų paskirstymo aukciono nuostatuose, pateikia dokumentą, kuriuo patvirtinama, kad sumokėtas aukciono dalyvio mokestis. Jeigu asmuo nesumoka aukciono dalyvio mokesčio, Valstybinė energetikos reguliavimo taryba neįtraukia šio asmens į aukciono dalyvių sąrašą.

8. Aukciono dalyvio pasiūlyme pateiktas kainos priedas negali būti didesnis negu Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nustatytų didžiausiosios kainos ir atskaitinės kainos skirtumas. Nustatant atskaitinę kainą, įvertinama faktinė elektros energijos kaina, skelbiama elektros energijos biržoje Lietuvos zonoje, ir prognozuojama metinė elektros energijos kaina.

9. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba atskaitinę kainą nustato konkrečiam aukcionui. Ši kaina yra skelbiama Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos interneto svetainėje kartu su informacija apie planuojamą organizuoti aukcioną.

10. Asmuo, kuris ketina dalyvauti Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos organizuojamame aukcione ir kuriam iki tvarkaraštyje nurodytos informacijos apie planuojamą organizuoti aukcioną paskelbimo datos teisės aktų nustatyta tvarka išduotas leidimas plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus ir (ar) elektrinės prijungimo sąlygos ir (ar) kuris teisės aktų nustatyta tvarka yra suderinęs techninį projektą su elektros tinklų operatoriumi ir (ar) sudaręs elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugų sutartį, likus 3 mėnesiams iki tvarkaraštyje nurodytos informacijos apie planuojamą organizuoti aukcioną paskelbimo datos

Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai pateikia rašytinį patvirtinimą, kad atsisako leidimo plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus. Asmeniui atsisakius leidimo plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus, elektrinės prijungimo sąlygos, techninis projektas ir elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugų sutartis netenka galios. Asmeniui, kuris nelaimi aukciono, leidimo plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus, elektrinės prijungimo sąlygų, techninio projekto ir elektrinės prijungimo prie elektros tinklų paslaugų sutarties galiojimas neatkuriamas.

11. Aukciono laimėtoju (laimėtojais), vadovaujantis skatinimo kvotų paskirstymo aukcionų nuostatais, pripažįstamas (pripažįstami) dalyvis (dalyviai), nurodęs (nurodę) mažiausią pageidaujamą kainos priedą.

12. Aukciono laimėtojas ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo aukciono laimėtojų patvirtinimo Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nutarimu šio įstatymo ir Elektros energetikos įstatymo nustatyta tvarka privalo kreiptis į Valstybinę energetikos reguliavimo tarybą dėl leidimo plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus išdavimo ir jį gauti. Jeigu aukciono laimėtojas per nustatytą terminą nesikreipia dėl leidimo plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus išdavimo arba šis leidimas neišduodamas, pasibaigia jo galiojimo terminas ar jo galiojimas panaikinamas Energetikos įstatyme ir Elektros energetikos įstatyme nustatytais pagrindais, aukciono laimėtojas per vieną mėnesį nuo bent vienos iš nurodytų aplinkybių atsiradimo dienos išbraukiamas iš aukciono laimėtojų sąrašo.

13. Aukciono laimėtoją išbraukus iš aukciono laimėtojų sąrašo, jam aukcione paskirtas elektros energijos gamybos kiekis ir (ar) aukciono metu likęs nepaskirstytas tvarkaraštyje nurodytas metinis elektros energijos gamybos kiekis įvertinamas Vyriausybei keičiant tvarkaraštį ir paskirstomas aukcione, kaip numatyta šio straipsnio 4 dalyje.

14. Jeigu yra sudarytas šio įstatymo 63^1 straipsnyje nurodytas susitarimas, aukcione gali dalyvauti ir kitos valstybės narės (kitų valstybių narių) fiziniai ir (ar) juridiniai asmenys ir (ar) kitos organizacijos ar jų padaliniai. Aukcione, kai jame dalyvauja ir kitos valstybės narės (kitų valstybių narių) fiziniai ir (ar) juridiniai asmenys ir (ar) kitos organizacijos ar jų padaliniai, šioms valstybėms narėms galimas paskirstyti metinis elektros energijos gamybos kiekis nustatomas Vyriausybės nustatyta tvarka šio įstatymo 63^1 straipsnyje nurodytame susitarime, atsižvelgiant į:

1) iš valstybės narės (valstybių narių), siekiančios (siekiančių) dalyvauti aukcione, praėjusiais kalendoriniais metais importuotą elektros energijos kiekį;

2) valstybėje narėje (valstybėse narėse), siekiančioje (siekiančiose) dalyvauti aukcione, atsinaujinančių išteklių dalį elektros energijos gamyboje praėjusiais kalendoriniais metais;

3) bendrąjį galutinį elektros energijos suvartojimą Lietuvos Respublikoje praėjusiais kalendoriniais metais;

4) aukcione planuojamą paskirstyti metinį elektros energijos gamybos kiekį, nurodytą tvarkaraštyje.

15. Šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 3 punktuose numatytos skatinimo priemonės taikomos 12 metų laikotarpiu nuo leidimo gaminti elektros energiją išdavimo dienos.

16. Gamintojas, laimėjęs aukcioną, nuo leidimo gaminti elektros energiją išdavimo dienos įsipareigoja 12 metų laikotarpiu pagaminti ir į elektros tinklus patiekti aukcione paskirtą metinį elektros energijos gamybos kiekį. Kas 3 metus nuo leidimo gaminti elektros energiją išdavimo dienos atliekamas faktiškai pagaminto ir į elektros tinklus patiekto elektros energijos kiekio vertinimas. Vertinamas per 3 metus faktiškai pagamintas ir į elektros tinklus patiektas elektros energijos kiekis. Per 3 metus turi būti faktiškai pagaminta ir į elektros tinklus patiekta ne mažiau kaip 80 procentų elektros energijos, palyginti su gamintojui aukcione paskirtu 3 metų elektros energijos gamybos kiekiu. Į leidžiamą nepagaminti ne didesnį kaip 20 procentų elektros energijos kiekį neįskaičiuojamas elektros energijos kiekis, nepagamintas dėl:

1) elektrinės atjungimų elektros tinklų operatoriui vykdant elektros tinklų remonto, techninės priežiūros, eksploatavimo, rekonstravimo ar modernizavimo darbus;

2) elektrinės atjungimų elektros tinklų operatoriui įrengiant naujus elektros energetikos objektus;

3) elektrinės atjungimų elektros tinklų operatoriui atliekant naujų vartotojų ar gamintojų elektros įrenginių prijungimo prie elektros tinklų darbus;

4) elektrinės atjungimų elektros tinklų operatoriui siekiant išvengti avarijos ar gedimų elektros energetikos sistemoje ar operatoriaus elektros tinkle;

5) elektrinės atjungimų elektros tinklų operatoriui siekiant likviduoti patirtą avariją, gedimus ar sutrikimus;

6) elektrinės atjungimų pagal elektros tinklų operatoriaus iš anksto nustatytą grafiką;

7) elektros energijos gamybos įrenginių gedimų šalinimo ar nenugalimos jėgos aplinkybių.

17. Elektros tinklų operatorius, vadovaudamasis Vyriausybės nustatyta tvarka, viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriui pateikia informaciją apie gamintojo, laimėjusio aukcione, faktiškai pagamintą ir į elektros tinklus patiektą elektros energijos kiekį ir šio straipsnio 16 dalies 1–7 punktuose nurodytas aplinkybes, ir dėl šių aplinkybių į elektros tinklus nepatiektą elektros energijos kiekį. Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratorius įvertina per 3 metus faktiškai pagamintą ir į elektros tinklus patiektą elektros energijos kiekį, dėl šio straipsnio 16 dalies 1–7 punktuose nurodytų aplinkybių nepatiektą elektros energijos kiekį ir leidžiamą nepagaminti ne didesnį kaip 20 procentų elektros energijos kiekį ir nustatęs, kad pagaminta ir į elektros tinklus patiekta mažiau negu 80 procentų elektros energijos, palyginti su gamintojui aukcione paskirtu 3 metų elektros energijos gamybos kiekiu, ne dėl šio straipsnio 16 dalies 1–7 punktuose nurodytų aplinkybių, informuoja apie tai gamintoją.

18. Gamintojas, vadovaudamasis Vyriausybės nustatyta tvarka, per 30 kalendorinių dienų nuo šio straipsnio 17 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriui pateikia įrodymus ir argumentuotus paaiškinimus dėl mažesnio kaip 80 procentų elektros energijos gamybos kiekio, palyginti su gamintojui aukcione paskirtu 3 metų elektros energijos gamybos kiekiu, arba viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriui sumoka sumą, apskaičiuojamą vadovaujantis šio straipsnio 19 dalies nuostatomis. Gamintojui pateikus įrodymus ir argumentuotus paaiškinimus dėl mažesnio kaip 80 procentų elektros energijos gamybos kiekio, palyginti su gamintojui aukcione paskirtu 3 metų elektros energijos gamybos kiekiu, ir viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriui, remiantis elektros tinklų operatoriaus pateikta informacija apie šio straipsnio 16 dalies 1–7 punktuose nurodytas aplinkybes, nustačius, kad daugiau kaip 20 procentų elektros energijos kiekio nepagaminta ne dėl šio straipsnio 16 dalies 1–7 punktuose nurodytų aplinkybių, gamintojas per 30 kalendorinių dienų viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratoriui sumoka sumą, apskaičiuojamą vadovaujantis šio straipsnio 19 dalies nuostatomis. Gamintojui nesumokėjus apskaičiuotos sumos, viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų mokėjimas sustabdomas Vyriausybės nustatyta tvarka. Pirmas elektros energijos gamybos kiekio vertinimas atliekamas praėjus 3 metams po leidimo gaminti elektros energiją išdavimo dienos. Kiekvienas kitas elektros energijos gamybos kiekio vertinimas atliekamas praėjus 3 metams po paskutinio elektros energijos gamybos kiekio vertinimo.

19. Šio straipsnio 18 dalyje nurodyta suma apskaičiuojama skirtumą tarp gamintojui aukcione paskirto 3 metų elektros energijos gamybos kiekio ir faktinio 3 metų elektros energijos gamybos kiekio, įskaitant dėl šio straipsnio 16 dalies 1–7 punktuose nurodytų aplinkybių nepagamintą elektros energijos kiekį ir leidžiamą nepagaminti ne didesnį kaip 20 procentų elektros energijos kiekį, padauginus iš gamintojo laimėto kainos priedo. Gautos lėšos naudojamos Elektros energetikos įstatymo 74 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytoms viešuosius interesus atitinkančioms paslaugoms finansuoti.

20. Elektros energijos gamybos kiekį ir jo atitiktį gamintojui aukcione paskirtam kiekiui nustato viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų administratorius, atsižvelgdamas į elektros tinklų operatoriaus pateiktą informaciją apie faktiškai pagamintą ir į elektros tinklus patiektą elektros energijos kiekį.

21. Elektros energija, pagaminta iš atsinaujinančių išteklių, taip pat elektros energija, pagaminta elektrinėse jų technologinių bandymų metu, prekiaujama pagal atsinaujinančių

išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartis ir (ar) Prekybos elektros energija taisyklėse nustatyta tvarka ir būdais.

22. Vyriausybės įgaliota institucija ne rečiau kaip vieną kartą tvarkaraščio galiojimo metu atlieka technologinį, ekonominį ir socialinį atsinaujinančių energijos išteklių technologijų plėtros ir paramos schemos vertinimą, atsižvelgdama į tai, kokį poveikį turėtų galimi paramos schemos pakeitimai. Vyriausybės įgaliota institucija, remdamasi šiuo vertinimu, ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo vertinimo atlikimo pabaigos, atsižvelgdama į Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos nuostatas ir Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos apskaičiuotą elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių gamybos kiekį, parengia ir teikia Vyriausybei tvirtinti pakeistą tvarkaraštį arba argumentuotą pagrindimą, kodėl tolesnė atsinaujinančių energijos išteklių plėtra neturėtų būti skatinama.

22[1]. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba kiekvienais metais iki kovo 1 dienos savo interneto svetainėje viešai skelbia informaciją apie aukciono procedūras, nurodydama aukciono laimėtojus, jų prisiimtus įsipareigojimus, laimėtą kainos priedą ir aukciono laimėtojų aukcione prisiimtų įsipareigojimų įgyvendinimo rodiklius, įskaitant šio straipsnio 16 dalyje nurodytą informaciją.

23. Elektros tinklų operatorius, siekdamas įvertinti visą šalyje pagamintos ir suvartotos atsinaujinančių išteklių energijos kiekį, tvarko visos prie jo valdomų elektros tinklų prijungtų gamintojų pagamintos elektros energijos apskaitą.

24. Šio straipsnio nuostatos netaikomos asmenims, kurie įrenginiams įsigyti po 2011 m. gegužės 24 d. pasinaudojo šiais paramos šaltiniais:

1) valstybės biudžeto asignavimais;

2) Klimato kaitos programos lėšomis, kaip numatyta Lietuvos Respublikos klimato kaitos valdymo finansinių instrumentų įstatyme;

3) Europos Sąjungos paramos lėšomis;

4) savanoriškomis užsienio valstybių lėšomis, skirtomis atsinaujinančių išteklių naudojimui skatinti;

5) pajamomis, gautomis vykdant susitarimus dėl statistinių energijos perdavimų tarp Lietuvos Respublikos ir kitų valstybių narių ar bendrus projektus tarp Lietuvos Respublikos, kitų valstybių narių ir užsienio valstybių.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-169, 2013-01-17, Žin., 2013, Nr. 12-560 (2013-02-01)
Nr. XII-351, 2013-05-30, Žin., 2013, Nr. 64-3175 (2013-06-18)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

20[1] straipsnis. Gaminančių vartotojų veiklos plėtra ir jos kainodara

1. Gaminantys vartotojai ir asmenys, siekiantys tapti gaminančiais vartotojais, turi teisę įsirengti atsinaujinančius išteklius naudojančias elektrines, kurių įrengtoji galia neviršija vartotojo objektui suteiktos leistinosios naudoti galios ir nėra didesnė kaip 500 kW.

2. Gaminančių vartotojų nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomose atsinaujinančius išteklius naudojančiose elektrinėse pagaminto elektros energijos kiekio apskaita tvarkoma pagal elektros energijos apskaitos prietaisų, fiksuojančių suvartotą ir (ar) pagamintą elektros energiją, rodmenis:

1) jeigu gaminantis vartotojas per einamąjį kalendorinį mėnesį į elektros tinklus patiekia daugiau elektros energijos, negu suvartoja, tai per einamąjį kalendorinį mėnesį tarp į elektros tinklus patiektos ir suvartotos elektros energijos susidaręs elektros energijos skirtumas perkeliamas į kitą kalendorinį mėnesį kaip gaminančio vartotojo į elektros tinklus patiektas elektros energijos kiekis, kuris yra kaupiamas nuo einamųjų metų balandžio 1 dienos iki kitų metų kovo 31 dienos (toliau – kaupimo laikotarpis);

2) jeigu gaminantis vartotojas per einamąjį kalendorinį mėnesį į elektros tinklus patiekia mažiau elektros energijos, negu suvartoja, tai per einamąjį kalendorinį mėnesį tarp patiektos į

elektros tinklus ir suvartotos elektros energijos susidaręs elektros energijos skirtumas yra atimamas iš kaupimo laikotarpiu gaminančio vartotojo sukaupto į elektros tinklus patiekto elektros energijos kiekio;

3) jeigu pasibaigus kalendoriniam mėnesiui gaminančio vartotojo suvartotas elektros energijos kiekis yra didesnis negu jo kaupimo laikotarpiu sukauptas į elektros tinklus patiektas elektros energijos kiekis, už šį skirtumą gaminantis vartotojas moka gaminančio vartotojo ir elektros energijos tiekėjo sudarytoje elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartyje nustatytą kainą;

4) gaminančio vartotojo per kaupimo laikotarpį suvartotos elektros energijos kiekį viršijantis į elektros tinklus patiektas elektros energijos kiekis į kitą kaupimo laikotarpį nėra perkeliamas, už šį kiekį energijos tiekėjas gaminančiam vartotojui kompensuoja iš anksto tarpusavio sutartyse nustatyta tvarka ir sąlygomis. Garantinio tiekimo atveju, kai gaminančio vartotojo per kaupimo laikotarpį į elektros tinklus patiektos elektros energijos kiekis viršija suvartotos elektros energijos kiekį, skirstymo tinklų operatorius gaminančiam vartotojui kompensuoja už faktinį, bet ne didesnį kaip 5 procentų, gaminančio vartotojo per kaupimo laikotarpį arba nuo garantinio tiekimo pradžios, jeigu garantinis tiekimas vykdomas trumpiau, negu nustatytas kaupimo laikotarpis, patiektą elektros energijos kiekį Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nustatyta tvarka apskaičiuota elektros energijos kaina;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

5) gaminančių vartotojų grupės elektrinėse, kurių prijungimo prie elektros tinklų taškas nesutampa su elektros energijos vartojimo vietos prijungimo tašku, pagaminto elektros energijos kiekio apskaita tvarkoma atsižvelgiant į gaminančio vartotojo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomos elektrinės dalį. Tokiu atveju įrengiamas tik vienas elektros energijos apskaitos prietaisas, o atskiro gaminančio vartotojo į elektros tinklus patiektas elektros energijos kiekis apskaičiuojamas pagal apskaitos prietaiso rodmenis proporcingai gaminančio vartotojo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomos elektrinės daliai.

3. Elektros energijos apskaitos prietaisai turi fiksuoti per kalendorinį mėnesį gaminančio vartotojo į elektros tinklus patiektos elektros energijos kiekį ir iš elektros tinklų suvartotos elektros energijos kiekį.

4. Gaminantis vartotojas moka Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nustatytą naudojimosi elektros tinklais paslaugų kainą, kuri:

1) nustatoma vienų kalendorinių metų laikotarpiui, įvertinus skirstomųjų tinklų operatoriaus ekonomiškai pagrįstas (būtinas) metines kapitalo, veiklos ir kitas su naudojimosi elektros tinklais paslaugų teikimu susijusias sąnaudas, gaunamą naudą ir planuojamą atgauti gaminančių vartotojų elektros energijos kiekį ir suminę elektrinių įrengtąją galią;

2) diferencijuojama atsižvelgiant į skirstomųjų tinklų, prie kurių prijungtas gaminančio vartotojo objektas, įtampą;

3) ne vėliau kaip prieš mėnesį iki jos taikymo pradžios yra viešai skelbiama Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos interneto svetainėje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

5. Naudojimosi elektros tinklais paslaugų kaina gali būti vienanarė, mokama už 1 kWh iš skirstomųjų tinklų atgauto elektros energijos kiekio arba už 1 kW elektrinės įrengtosios galios, arba dvinarė, mokama už 1 kWh iš skirstomųjų tinklų atgauto elektros energijos kiekio ir už 1 kW elektrinės įrengtosios galios.

6. Gaminantis vartotojas gali rinktis vienanarę ar dvinarę naudojimosi elektros tinklais paslaugų kainą arba atsiskaityti elektros energijos kiekiu pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nustatytą procentą nuo kaupimo laikotarpiu gaminančio vartotojo į elektros tinklus patiektos elektros energijos kiekio. Gaminantis vartotojas gali keisti atsiskaitymo už naudojimosi elektros tinklais paslaugas būdą ne dažniau kaip vieną kartą per 12 mėnesių.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

7. Elektros energija gali būti gaminama gaminančio vartotojo elektrinėje, kuri yra geografiškai nutolusi Lietuvos Respublikos teritorijoje nuo gaminančio vartotojo elektros energijos vartojimo vietos. Elektrinėje, kurios prijungimo prie elektros tinklų taškas nesutampa su elektros energijos vartojimo vietos prijungimo tašku, visas pagamintas elektros energijos kiekis ar atskiram gaminančiam vartotojui priskirta jo dalis laikomi patiektais į elektros tinklus, nepaisant gaminančio vartotojo ar jų grupės elektros energijos vartojimo kiekio. Tokiu atveju gaminančio vartotojo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdoma viena elektrinė arba jos dalis gali būti susieta tik su to paties gaminančio vartotojo viena elektros energijos vartojimo vieta.

8. Gaminančių vartotojų ir asmenų, siekiančių tapti gaminančiais vartotojais, elektrinės gali būti statomos, įrengiamos ir eksploatuojamos Elektros energetikos įstatymo nustatyta tvarka kitų asmenų, turinčių leidimą plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus ir leidimą gaminti elektros energiją. Tokiu atveju gali būti statomos ir įrengiamos tik naujos atsinaujinančius išteklius naudojančios elektrinės, kurių statybai ar įrengimui naudojama anksčiau neeksploatuota elektrotechninė įranga.

9. Gaminantis vartotojas nemoka už viešuosius interesus atitinkančias paslaugas elektros energetikos sektoriuje už tą elektros energijos kiekį, kurį kaupimo laikotarpiu gaminantis vartotojas patiekė į elektros tinklus ir po to suvartojo savo reikmėms ir ūkio poreikiams.

10. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų atsinaujinančius išteklius naudojančių elektrinių įrengtoji suminė galia neturi viršyti 200 MW, iš kurių 100 MW galia paskirstoma buitiniams vartotojams ir 100 MW galia – nebuitiniams vartotojams, ir yra apskaičiuojama, kaip nurodyta šio įstatymo 13 straipsnio 7 dalyje. Pasiekus 200 MW gaminančių vartotojų elektrinių įrengtąją suminę galią, Vyriausybės įgaliota institucija atlieka technologinį ir ekonominį gaminančių vartotojų elektrinių plėtros vertinimą ir, atsižvelgdama į Nacionalinės energetinės nepriklausomybės strategijos nuostatas, teikia Vyriausybei pasiūlymą dėl gaminančių vartotojų elektrinių įrengtosios suminės galios didinimo arba argumentuotą pagrindimą, kodėl tolesnė gaminančių vartotojų elektrinių plėtra neturėtų būti skatinama.

11. Tinklų operatorių sąnaudos, susijusios su gaminančio vartotojo ar asmens, siekiančio tapti gaminančiu vartotoju, elektros įrenginių prijungimu prie elektros tinklų, paskirstomos tokia tvarka:

1) kai prijungiami elektros vartojimo ir gamybos įrenginiai, buitiniai vartotojai, įskaitant ir pažeidžiamus vartotojus, apmoka 20 procentų skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudų, o kiti vartotojai – 40 procentų skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudų arba moka pagal šį dydį apskaičiuotą ir Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos patvirtintą įkainį;

2) kai prijungiami elektros gamybos įrenginiai, o elektros vartojimo įrenginiai yra prijungti prie skirstomųjų tinklų, vartotojai apmoka 100 procentų skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudų arba moka pagal šį dydį apskaičiuotą ir Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos patvirtintą įkainį;

3) kai prijungiami elektros energijos gamybos įrenginiai, kurių prijungimo prie elektros tinklų taškas nesutampa su elektros energijos vartojimo vietos prijungimo tašku, vartotojai apmoka 100 procentų skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudų arba moka pagal šį dydį apskaičiuotą ir Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos patvirtintą įkainį.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

12. Skirstomųjų tinklų operatoriaus sąnaudos, nurodytos šio straipsnio 11 dalyje, apima ir perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudas, patiriamas dėl elektros perdavimo tinklų plėtros ar atnaujinimo, susijusio su gaminančio vartotojo ar asmens, siekiančio tapti gaminančiu vartotoju, elektros įrenginių prijungimu prie skirstomųjų tinklų. Tokias perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudas gaminantis vartotojas ar asmuo, siekiantis tapti gaminančiu vartotoju, taikant šio

straipsnio 11 dalyje nustatytą sąnaudų paskirstymo tvarką, apmoka skirstomųjų tinklų operatoriui, o skirstomųjų tinklų operatorius padengia perdavimo sistemos operatoriui 100 procentų visų perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudų, patirtų prijungiant gaminančio vartotojo ar asmens, siekiančio tapti gaminančiu vartotoju, nurodytų šio straipsnio 11 dalies 2 ir 3 punktuose, elektros įrenginius, arba 40 procentų visų perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudų, patirtų prijungiant gaminančio vartotojo ar asmens, siekiančio tapti gaminančiu vartotoju, nurodytų šio straipsnio 11 dalies 1 punkte, išskyrus buitinius ir pažeidžiamus vartotojus, elektros įrenginius. Likusi nepadengta perdavimo sistemos operatoriaus sąnaudų dalis laikoma perdavimo sistemos operatoriaus tinklų plėtros išlaidomis.

13. Gaminančių vartotojų kaupimo laikotarpis taikomas iki 2040 m. balandžio 1 d.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2200, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09723

20^2 straipsnis. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrijų veiklos sąlygos ir bendrieji principai

1. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrijos statusas suteikiamas Lietuvos Respublikos viešųjų įstaigų įstatymo ir šio įstatymo nustatyta tvarka šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytai veiklai vykdyti įsteigtai viešajai įstaigai, kurios veikla pagrįsta atviru ir savanorišku dalininkų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytus reikalavimus, dalyvavimu. Viešoji įstaiga atsinaujinančių išteklių energijos bendrijos statusą įgyja Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos leidimo gaminti elektros energiją išdavimo metu. Viešųjų įstaigų įstatymas atsinaujinančių išteklių energijos bendrijai taikomas tiek, kiek šiame įstatyme nenustatyta kitaip.

2. Viešosios įstaigos, siekiančios įgyti atsinaujinančių išteklių energijos bendrijos statusą, dalininkais gali būti fiziniai asmenys, smulkiojo ar vidutinio verslo subjektai, kaip jie apibrėžti Lietuvos Respublikos smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatyme, ir (ar) savivaldybės, ir iš kurių:

1) ne mažiau kaip 51 procentas balsų visuotiniame dalininkų susirinkime priklauso dalininkams, kurie yra fiziniai asmenys, kurių gyvenamoji vieta Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka yra deklaruota savivaldybėje, kurioje planuojama statyti ar įrengti energijos gamybos įrenginį (įrenginius), ar kitos savivaldybės seniūnijose, kurios ribojasi su šia savivaldybe;

2) bet kuris iš dalininkų negali turėti daugiau kaip 20 procentų balsų kitos energetikos įmonės visuotiniame dalininkų susirinkime.

3. Viešąją įstaigą steigiant siekiant įgyti atsinaujinančių išteklių energijos bendrijos statusą, viešosios įstaigos steigimo sutartyje ir (ar) įstatuose, be Viešųjų įstaigų įstatyme nustatytų reikalavimų, taip pat nurodoma tvarka:

1) kuria priimami sprendimai dėl pagamintos energijos realizavimo;

2) dėl energijos gamybos įrenginių administravimo ir priežiūros;

3) dėl pajamų, gautų vykdant energijos gamybos veiklą, paskirstymo.

4. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrijai, siekiančiai dalyvauti šio įstatymo 20 straipsnio 4 dalyje nurodytame aukcione, netaikomos šio įstatymo 20 straipsnio 16–20 dalių nuostatos.

5. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrija turi teisę nuosavybės ar kita teise valdomuose energijos gamybos įrenginiuose pagamintą energiją savo dalininkams parduoti atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartyje nustatyta kaina, kuri gali būti lygi nuliui. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrijos dalininkai šią elektros energiją naudoja savo reikmėms ir ūkio poreikiams tenkinti.

6. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrija, norėdama savo dalininkams ar kitiems vartotojams tiekti nuosavybės ar kita teise valdomuose energijos gamybos įrenginiuose pagamintą šilumą, turi atitikti Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatyme ir kituose teisės aktuose šilumos tiekėjui nustatytus reikalavimus.

7. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrija, norėdama savo dalininkams ar kitiems vartotojams parduoti nuosavybės ar kita teise valdomuose energijos gamybos įrenginiuose

pagamintą elektros energiją, turi sudaryti atsinaujinančių išteklių elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį ir atitikti nepriklausomam elektros energijos tiekėjui nustatytas sąlygas ir reikalavimus, kaip tai nurodyta Elektros energetikos įstatyme. Šiuo atveju už elektros energijos persiuntimą perdavimo ir (ar) skirstomaisiais tinklais ir kitas operatoriaus teikiamas paslaugas atsiskaitoma Elektros energetikos įstatymo 34 straipsnyje ir 40 straipsnio 1 dalyje nurodytomis sąlygomis.

8. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrija nuosavybės ar kita teise valdomuose energijos gamybos įrenginiuose pagamintą elektros energiją taip pat gali parduoti Prekybos elektros energija taisyklėse nustatyta tvarka ir būdais.

9. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba tikrina, prižiūri ir kontroliuoja, ar atsinaujinančių išteklių energijos bendrijos atitinka šio straipsnio 2 ir (ar) 3 dalies nuostatas. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrijai pažeidus šio straipsnio 2 ir (ar) 3 dalies nuostatas, sprendžiama dėl leidimo gaminti elektros energiją galiojimo panaikinimo Elektros energetikos įstatymo 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

10. Savivaldybės įvertina ir viešai savo interneto svetainėse skelbia informaciją apie joms nuosavybės teise priklausančius žemės sklypus ir kitas vietas, kuriuose gali būti statomi ar įrengiami atsinaujinančių išteklių energijos bendrijos energijos gamybos įrenginiai.

11. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrijai netaikomos šio įstatymo 20^1 straipsnio nuostatos.

12. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrijai priklausančių energijos gamybos įrenginių statyba ir eksploatavimas vykdomi vadovaujantis bendraisiais įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytais veiklos energetikos sektoriuje leidimų išdavimo, projektavimo ir statybos, teritorijų planavimo, ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo, aplinkos apsaugos ir kitais susijusiais reikalavimais.

13. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrija ir (ar) jos dalininkai nemoka už viešuosius interesus atitinkančias paslaugas elektros energetikos sektoriuje už tą elektros energijos kiekį, kuris buvo pagamintas atsinaujinančių išteklių bendrijai priklausančiuose energijos gamybos įrenginiuose, patiektas į elektros tinklus ir po to suvartotas atsinaujinančių išteklių energijos bendrijos ir (ar) jos dalininkų reikmėms ir ūkio poreikiams.

14. Atsinaujinančių išteklių energijos bendrijų investicijos įsigyjant ir įrengiant naujus atsinaujinančius išteklius naudojančius energijos gamybos įrenginius, kurių statybai ar įrengimui naudojama anksčiau neeksploatuota elektrotechninė įranga, skatinamos iš šio įstatymo 20 straipsnio 24 dalyje nurodytų paramos šaltinių. Skiriant paramą, jos didžiausią galimą dydį 1 kW įrenginio galios ir teikimo tvarką nustato Vyriausybės įgaliota institucija. Pasinaudojus šiais paramos šaltiniais, netenkama galimybės naudotis skatinimo priemone, nurodyta šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 punkte.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

21 straipsnis. Elektrinių prijungimo prie elektros tinklų išlaidų paskirstymas

1. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka elektrinę pastatęs ar įrengęs asmuo apmoka faktines elektrinių prijungimo prie elektros tinklų išlaidas, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje.

2. Elektrinės prijungimo prie elektros tinklų kaina yra lygi rangovo, laimėjusio elektros tinklų operatoriaus paskelbtą viešąjį pirkimą dėl gamintojo elektrinės prijungimo prie elektros tinklų, atliktų darbų kainai, kai elektrinės prijungimo prie elektros tinklų darbus atlieka elektros tinklų operatorius.

3. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos netaikomos, kai elektrinę statantis ar įrengiantis asmuo teisės aktų nustatyta tvarka elektrinės prijungimo prie elektros tinklų darbus atlieka pats.

4. Jeigu pagal šio įstatymo 14 straipsnio 5 dalį statyti ar įrengti elektrinę planuojantis asmuo pasirenka kitą technologiniu ir ekonominiu požiūriu tinkamą elektrinės prijungimo tašką ir dėl to padidėja elektrinės prijungimo prie elektros tinklų sąnaudos, šias padidėjusias pagrįstas sąnaudas padengia elektrinę statantis ar įrengiantis asmuo.

5. Jeigu elektros tinklų operatorius iš kelių technologiniu požiūriu lygiaverčių alternatyvų savo nuožiūra, kaip nurodyta šio įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje, paskiria ekonomiškai mažiau palankų elektrinės prijungimo prie elektros tinklų tašką, elektros tinklų operatorius privalo padengti visas pagrįstas elektrinę statančio ar įrengiančio asmens dėl to atsirandančias papildomas sąnaudas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-169, 2013-01-17, Žin., 2013, Nr. 12-560 (2013-02-01)
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

22 straipsnis. Atsinaujinančių energijos išteklių naudojimas elektros energijos gamybai Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinėje ekonominėje zonoje Baltijos jūroje

1. Vyriausybės įgaliota institucija, atsižvelgdama į šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 17 punkte nurodytą tvarkos aprašą, atlieka Lietuvos Respublikos teritorinės jūros, Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje tyrimus ir kitus veiksmus, kurie reikalingi Vyriausybės nutarimui dėl Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalių, kuriose tikslinga organizuoti konkursą (konkursus) atsinaujinančius išteklius naudojančių elektrinių plėtrai ir eksploatacijai, ir dėl šių elektrinių įrengtųjų galių nustatymo priimti:

1) organizuoja specialiojo plano parengimą;

2) organizuoja specialiojo plano strateginį pasekmių aplinkai vertinimą;

3) organizuoja poveikio aplinkai ir visuomenės sveikatai vertinimą;

4) organizuoja prisijungimo prie elektros perdavimo tinklų sausumos teritorijoje galimybių vertinimą;

5) organizuoja balansavimo galimybių vertinimą;

6) organizuoja šios dalies 4 ir 5 punktuose nurodytų veiksmų sąnaudų vertinimą;

7) atlieka kitus veiksmus, būtinus elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių išteklių leistinumui ir galimybėms įvertinti.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1451, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11763
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

1^1. *Neteko galios nuo 2020-05-31.*

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1451, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11763
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

2. Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalis (dalys) atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių elektrinių plėtrai ir eksploatacijai naudojama (naudojamos) tik turint Vyriausybės įgaliotos institucijos išduotą leidimą. Šis leidimas išduodamas 35 metams be pratęsimo galimybės.

3. Leidimai naudoti Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalį (dalis) atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių elektrinių plėtrai ir eksploatacijai (toliau – leidimas plėtrai ir eksploatacijai) išduodami konkurso būdu.

4. Vyriausybės nutarimas dėl Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalių, kuriose tikslinga organizuoti konkursą (konkursus) atsinaujinančius išteklius naudojančių elektrinių plėtrai ir eksploatacijai, ir dėl šių elektrinių įrengtųjų galių nustatymo rengiamas atsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalyje nurodytų atliktų tyrimų ir kitų veiksmų duomenis ir Nacionalinėje energetikos strategijoje įtvirtintus atsinaujinančių išteklių plėtros tikslus. Išankstinės prijungimo sąlygos išduodamos, konkursas (konkursai) organizuojamas (organizuojami) ir leidimas (leidimai) plėtrai ir

eksploatacijai šioje dalyje numatytais atvejais išduodamas (išduodami) ne anksčiau, negu yra priimtas Vyriausybės nutarimas dėl Lietuvos Respublikos teritorinės jūros ir (ar) Lietuvos Respublikos išskirtinės ekonominės zonos Baltijos jūroje dalių, kuriose tikslinga organizuoti konkursą (konkursus) atsinaujinančius išteklius naudojančių elektrinių plėtrai ir eksploatacijai, ir dėl šių elektrinių įrengtųjų galių nustatymo. Konkursą gali inicijuoti bet kuris asmuo, atitinkantis šio straipsnio 11 dalies 2 ir 3 punktuose nustatytus reikalavimus, pateikdamas paraišką Vyriausybės įgaliotai institucijai. Konkursą privalo organizuoti Vyriausybės įgaliota institucija per 6 mėnesius nuo paraiškos organizuoti konkursą gavimo dienos šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 9 punkte numatytame Vyriausybės nutarime nustatytoms dalims ir įrengtosioms galioms nustatyti.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1451, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11763
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

5. Konkurso laimėtojas nustatomas Konkursų organizavimo ir leidimų išdavimo tvarkos apraše nustatyta tvarka, vadovaujantis objektyviais, skaidriais ir nediskriminaciniais principais.

6. Išlaidos, patirtos šio straipsnio 1 dalyje numatytiems tyrimams ir kitiems veiksmams atlikti, yra kompensuojamos konkursą laimėjusių dalyvių mokesčiais. Konkurso dalyvio mokesčio dydis nustatomas atsižvelgiant į šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 9 punkte numatytame Vyriausybės nutarime nustatytas elektrinių įrengtąsias galias ir paskirstant jas proporcingai konkurse numatomai paskirstyti elektrinių įrengtajai galiai. Konkurso dalyvio mokestis mokamas Vyriausybės įgaliotai institucijai. Jo sumokėjimo, grąžinimo bei panaudojimo, nustačius konkurso laimėtoją, tvarka ir terminai nustatomi šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 8 punkte numatytame tvarkos apraše.

7. Konkurso dalyviai, vadovaudamiesi Konkursų organizavimo ir leidimų išdavimo tvarkos aprašu, pateikia elektros tinklų operatoriui konkurso dalyvio prievolių įvykdymo užtikrinimą, garantuojantį elektros tinklų operatoriui konkurso dalyvio įsipareigojimą laimėjus konkursą plėtoti atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių elektrinių projektą. Elektros tinklų operatorius atsisako savo teisių ir grąžina visą prievolių įvykdymo užtikrinimą asmeniui ar jo prievolių įvykdymo užtikrinimą išdavusiam asmeniui, jeigu:

1) asmuo nelaimi šioje dalyje nurodyto konkurso;

2) asmuo raštu atsisako dalyvauti konkurse iki organizuojamo konkurso sąlygose numatyto termino pabaigos;

3) asmeniui išduodamas leidimas gaminti elektros energiją elektrinėje, kurios įrengtoji galia sutampa su galia, numatyta leidime plėtrai ir eksploatacijai.

8. Jeigu leidimas plėtrai ir eksploatacijai panaikinamas šio straipsnio 17 dalyje numatytais pagrindais, elektros tinklų operatorius turi teisę pasinaudoti visu šio asmens pateiktu prievolių įvykdymo užtikrinimu. Jeigu šio straipsnio 5 dalyje nurodyto konkurso laimėtojas per leidimo plėtrai ir eksploatacijai galiojimo laikotarpį įrengia mažesnės galios elektrinę, negu buvo numatyta leidime plėtrai ir eksploatacijai, elektros tinklų operatorius turi teisę pasinaudoti pateikto prievolių įvykdymo užtikrinimo dalimi proporcingai neįrengtai galiai.

9. Pagal šio straipsnio 7 dalyje numatytą prievolių įvykdymo užtikrinimą elektros tinklų operatoriaus gautos lėšos gali būti naudojamos tik elektros tinklų plėtrai, reikalingai atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginiams prijungti.

10. Pasiekus šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 9 punkte nurodytame Vyriausybės nutarime nustatytas elektrinių įrengtąsias galias ir (ar) atsiradus papildomų elektros energijos gamybos pajėgumų plėtros poreikiui, Vyriausybės įgaliota institucija įvertina jų įrengimo tikslingumą ir prireikus peržiūri ar atnaujina šio straipsnio 1 dalyje numatytų tyrimų ir kitų veiksmų rezultatus ir pateikia pasiūlymus Vyriausybei dėl šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 9 punkte nurodyto Vyriausybės nutarimo pakeitimo.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1451, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11763
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

11. Leidimai plėtrai ir eksploatacijai šio įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis išduodami fiziniams asmenims, turintiems teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, arba Lietuvos Respublikoje įsteigtiems juridiniams asmenims, kitų valstybių narių juridinių asmenų ar kitų organizacijų padaliniams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje:

1) kurie šio straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka pripažinti konkurso laimėtojais;

2) kurie yra įvykdę įsipareigojimus, susijusius su mokesčių, įskaitant socialinio draudimo įmokas, mokėjimu. Asmuo laikomas įvykdžiusiu įsipareigojimus, susijusius su mokesčių, įskaitant socialinio draudimo įmokas, mokėjimu, jeigu jo neįvykdytų įsipareigojimų suma yra mažesnė kaip 50 eurų;

3) kuriems nėra pradėta bankroto, reorganizavimo ir (ar) likvidavimo procedūra;

4) kurie prisijungimo prie elektros perdavimo tinklų sausumos teritorijoje ir balansavimo sąnaudas įsipareigoja padengti savo lėšomis.

12. Šio straipsnio 11 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytų reikalavimų įvertinimo tvarka nustatoma Konkursų organizavimo ir leidimų išdavimo tvarkos apraše.

13. Asmuo, gavęs leidimą plėtrai ir eksploatacijai, neturi teisės įgalioti kitų asmenų verstis šiame leidime nurodyta veikla arba perduoti jiems šios teisės pagal sutartį ar kitais pagrindais ir privalo laikytis šių veiklos sąlygų:

1) per 3 metus nuo leidimo plėtrai ir eksploatacijai gavimo dienos gauti statybą leidžiantį dokumentą;

2) per 6 metus nuo leidimo plėtrai ir eksploatacijai gavimo dienos gauti leidimą gaminti elektros energiją;

3) šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 8 punkte nurodytame tvarkos apraše nustatyta tvarka teikti Vyriausybės įgaliotai institucijai informaciją apie leidime plėtrai ir eksploatacijai nurodytą vykdomą reguliuojamą veiklą;

4) nedidinti (neplėsti) leidime plėtrai ir eksploatacijai numatytos elektrinės įrengtosios galios ir teritorijos.

14. Už leidimų plėtrai ir eksploatacijai reguliuojamos veiklos sąlygų pažeidimus Vyriausybės įgaliota institucija įspėja šio leidimo turėtoją apie galimą leidimo galiojimo sustabdymą šio straipsnio 15 dalyje nustatytais pagrindais arba informuoja apie šio leidimo galiojimo panaikinimą šio straipsnio 17 dalyje nustatytais pagrindais. Leidimo turėtojui, kuris yra įspėtas apie leidimo galiojimo sustabdymą ar kurio leidimo galiojimas yra sustabdytas, nustatomas 30 kalendorinių dienų laikotarpis, per kurį turi būti pašalinti reguliuojamos veiklos pažeidimai. Pažeidimams pašalinti gali būti nustatomas ilgesnis laikotarpis, jeigu tai reikalinga dėl objektyvių priežasčių: dėl nuo leidimo turėtojo nepriklausančių priežasčių leidimo turėtojas šio straipsnio 13 dalyje nustatytais terminais negauna statybą leidžiančio dokumento. Laikotarpis pažeidimams pašalinti nustatomas atsižvelgiant į jiems pašalinti reikalingą laikotarpį ir negali būti ilgesnis kaip 90 kalendorinių dienų.

15. Leidimo plėtrai ir eksploatacijai galiojimą Vyriausybės įgaliota institucija sustabdo, jeigu:

1) išdavus leidimą plėtrai ir eksploatacijai leidimo galiojimo laikotarpiu paaiškėja, kad konkursui pateiktuose dokumentuose pateikti netikslūs duomenys arba duomenys turi trūkumų;

2) leidimo plėtrai ir eksploatacijai turėtojas pažeidė šio straipsnio 13 dalyje nustatytas reguliuojamos veiklos sąlygas;

3) leidimo plėtrai ir eksploatacijai turėtojas ilgiau negu vienus metus nevykdo įsipareigojimų, susijusių su mokesčių, įskaitant socialinio draudimo įmokas, mokėjimu, išskyrus atvejus, kai neįvykdytų įsipareigojimų, susijusių su mokesčių, įskaitant socialinio draudimo įmokas, mokėjimu, suma yra mažesnė kaip 50 eurų.

16. Kai leidimo plėtrai ir eksploatacijai turėtojas per Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytą laikotarpį pateikia dokumentus, įrodančius, kad šio straipsnio 13 dalyje nurodyti pažeidimai pašalinti, Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų nuo šių dokumentų gavimo dienos panaikina šio leidimo galiojimo sustabdymą.

17. Leidimo plėtrai ir eksploatacijai galiojimą Vyriausybės įgaliota institucija panaikina, jeigu:

1) leidimo plėtrai ir eksploatacijai turėtojas, kurio leidimo galiojimas jau buvo sustabdytas, pakartotinai per 12 mėnesių nuo šio leidimo galiojimo sustabdymo datos pažeidžia šio straipsnio 13 dalyje nustatytas reguliuojamos veiklos sąlygas;

2) leidimo plėtrai ir eksploatacijai turėtojas, kurio leidimo galiojimas sustabdytas šio straipsnio 15 dalies 1 punkte nurodytu pagrindu, per pažeidimams pašalinti nustatytą laikotarpį nepateikia patikslintų duomenų, nepašalina netikslumų arba Vyriausybės įgaliota institucija nustato, kad pateikti duomenys neatitinka reikalavimų, galiojusių leidimo plėtrai ir eksploatacijai išdavimo dieną;

3) leidimo plėtrai ir eksploatacijai turėtojas, kurio leidimo galiojimas sustabdytas šio straipsnio 15 dalies 2 ir (ar) 3 punkte nurodytais pagrindais, per pažeidimams pašalinti nustatytą laikotarpį jų nepašalino;

4) leidimo plėtrai ir eksploatacijai turėtojas, kurio leidimo galiojimas sustabdytas, vykdo leidime nurodytą veiklą;

5) leidimą plėtrai ir eksploatacijai turintis juridinis asmuo pasibaigė jį likvidavus ar reorganizavus;

6) fizinis asmuo, turėjęs leidimą plėtrai ir eksploatacijai, miršta;

7) leidimo plėtrai ir eksploatacijai turėtojas Vyriausybės įgaliotai institucijai pateikia prašymą panaikinti leidimo plėtrai ir eksploatacijai galiojimą.

18. Vyriausybės įgaliota institucija prižiūri, kaip laikomasi leidime plėtrai ir eksploatacijai nustatytų reguliuojamos veiklos sąlygų.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-613, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12335

KETVIRTASIS SKIRSNIS
ŠILUMOS IR VĖSUMOS ENERGIJOS GAMYBOS IŠ ATSINAUJINANČIŲ ENERGIJOS IŠTEKLIŲ SKATINIMAS, PLANAVIMAS, PLĖTRA IR NAUDOJIMAS

23 straipsnis. Šilumos ir vėsumos energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių pajėgumų plėtros planavimas

1. Šilumos ir vėsumos energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių pajėgumų plėtra yra vienas iš strateginių valstybės tikslų. Atsinaujinančių energijos išteklių šilumos ir vėsumos energijos įrenginių plėtra yra skatinama ir remiama šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Aprūpinimas šilumos energija organizuojamas vadovaujantis šilumos ūkio specialiaisiais planais, kurie rengiami atsižvelgiant į šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nurodytus tarpinius nacionalinius planinius rodiklius bei šilumos ir vėsumos energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių pajėgumų plėtros prielaidas. Sprendimus dėl šilumos ir vėsumos energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių pajėgumų plėtros, vadovaudamasi šilumos ūkio specialiojo plano nuostatomis, priima savivaldybės taryba.

3. Savivaldybės, planuodamos miestų ir (ar) rajonų infrastruktūros plėtrą, pastatų atnaujinimą (modernizavimą), viešųjų ir privačių objektų apsirūpinimą šilumos ir (ar) vėsumos energija, įvertina galimybes gaminti šilumos ir vėsumos energiją iš atsinaujinančių energijos išteklių.

24 straipsnis. Atsinaujinančių energijos išteklių šilumos įrenginių prijungimas

1. Šilumos tiekėjas privalo prijungti visų pageidaujančių nepriklausomų šilumos gamintojų atsinaujinančių energijos išteklių šilumos įrenginius prie šilumos perdavimo tinklų, kai prijungto įrenginio gaminama šilumos energija pakeičia šilumos tiekėjo gaminamą šilumos energiją iš iškastinio kuro. Nepriklausomas šilumos gamintojas privalo užtikrinti, kad jo tiekiama šilumos energija atitiktų teisės aktų nustatytus kokybės, tiekimo patikimumo ir aplinkos apsaugos reikalavimus. Nepriklausomų šilumos gamintojų atsinaujinančių energijos išteklių

šilumos įrenginių prijungimo tvarką ir sąlygas nustato Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Atsinaujinančių energijos išteklių šilumos įrenginiai prijungiami prie šilumos perdavimo tinklų tame prijungimo taške, kuris yra tinkamas techniškai ir yra arčiausiai prijungiamo šilumos įrenginio, jeigu technologiškai ir ekonomiškai nėra tinkamesnio prijungimo taško. Įrenginių prijungimo tašką parenka šilumos tiekėjas pagal nepriklausomo šilumos gamintojo prašymą, atsižvelgdamas į technologinius ir ekonominius bei nediskriminacinius prijungimo taško parinkimo principus.

25 straipsnis. Šilumos energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, supirkimas

1. Šilumos tiekėjai pirmumo teise superka iš nepriklausomų šilumos gamintojų šilumą, pagamintą iš atsinaujinančių energijos išteklių, Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo nustatyta tvarka.

2. Šilumos tiekėjas privalo supirkti visą pigiau už jo paties iš atsinaujinančių energijos išteklių pagamintą šilumos energiją iš nepriklausomų šilumos gamintojų, kurių šilumos gamybos įrenginiai yra prijungti prie šilumos perdavimo tinklų, išskyrus atvejus, kai nepriklausomų šilumos iš atsinaujinančių energijos išteklių gamintojų pagaminamas šilumos kiekis viršija aprūpinimo šiluma sistemos vartotojų šilumos poreikį.

3. Kai šio straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju šilumos energiją, gaminamą iš atsinaujinančių energijos išteklių, arba liekamąją energiją gamina keli nepriklausomi šilumos gamintojai, prioritetas teikiamas gamintojui, parduodančiam šilumos energiją už mažesnę kainą.

4. Šilumos energiją, pagamintą iš atsinaujinančių energijos išteklių, iš nepriklausomų šilumos gamintojų, kurių šilumos įrenginiai yra prijungti prie šilumos perdavimo tinklų, centralizuotai superka ir parduoda visiems šilumos vartotojams šilumos tiekėjas.

5. Skundus tarp šilumos tiekėjo ir nepriklausomo šilumos iš atsinaujinančių energijos išteklių gamintojo dėl šio ir 24 straipsnių nuostatų taikymo išankstine skundų nagrinėjimo ne teisme tvarka nagrinėja Valstybinė energetikos reguliavimo taryba.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

26 straipsnis. Šilumos siurblių naudojimo skatinimas

1. Investicijos į šilumos siurblius, atitinkančius šio įstatymo 47 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, ir investicijos, būtinos šiems siurbliams įrengti, skatinamos iš šių paramos šaltinių:

1) valstybės biudžeto asignavimų;

2) Klimato kaitos programos lėšų, kaip numatyta Lietuvos Respublikos klimato kaitos valdymo finansinių instrumentų įstatyme;

3) Europos Sąjungos paramos lėšų;

4) savanoriškų užsienio valstybių lėšų, skirtų atsinaujinančių energijos išteklių naudojimui skatinti;

5) pajamų, gautų vykdant susitarimus dėl statistinių energijos perdavimų tarp Lietuvos Respublikos ir kitų valstybių narių ar bendrus projektus tarp Lietuvos Respublikos, kitų valstybių narių ir užsienio valstybių.

2. Pasinaudojus šiais paramos šaltiniais, netenkama galimybės naudotis skatinimo priemone, nurodyta šio įstatymo 11 straipsnio 3 punkte.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

27 straipsnis. Pramoninių ir komunalinių atliekų, tinkamų energijai gaminti, panaudojimas

1. Energijai gaminti tinkamų pramoninių ir (ar) komunalinių atliekų biologiškai skaidžios dalies naudojimo technologinius, aplinkos apsaugos reikalavimus ir kokybės standartus nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

2. Energetikos objektų, naudojančių energijai gaminti tinkamų pramoninių ir (ar) komunalinių atliekų biologiškai skaidžią dalį, planavimo, leidimų verstis šia veikla išdavimo, statybos ir eksploatavimo tvarką pagal kompetenciją nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, vadovaudamasi bendraisiais įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytais veiklos energetikos sektoriuje leidimų išdavimo, projektavimo ir statybos, teritorijų planavimo, ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo, aplinkos apsaugos ir kitais susijusiais reikalavimais.

PENKTASIS SKIRSNIS
ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGIJOS KILMĖS GARANTIJOS

28 straipsnis. Energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, kilmės garantijos paskirtis

1. Siekiant įrodyti galutiniams vartotojams, kokią energijos tiekėjo tiekiamos energijos dalį ar kokį kiekį energijos tiekėjo energijos rūšių derinyje ir energijoje, kuri vartotojams tiekiama pagal sutartis, sudaro atsinaujinančių išteklių energija, elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių ir tiekiamos į elektros tinklus, ir šilumos energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių ir tiekiamos į aprūpinimo šiluma sistemą, ir dujų, pagamintų iš atsinaujinančių energijos išteklių ir tiekiamų į gamtinių dujų sistemą, vienetui išduodama kilmės garantija.

2. Energijos tiekėjas sąskaitose arba kartu su sąskaitomis pateikiamoje reklaminėje medžiagoje savo galutiniams vartotojams privalo pateikti informaciją apie tai, kokią energijos tiekėjo tiekiamos energijos dalį ar kokį kiekį jo energijos rūšių derinyje praėjusiais metais sudarė atsinaujinančių išteklių energija. Ši tiekiamos energijos dalis ar kiekis apskaičiuojami pagal energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, kiekį, kuriam panaudota kilmės garantija, išskyrus:

1) energijos dalį jo energijos rūšių derinyje, kuriai neišduota kilmės garantija ir kuriai tiekėjas gali naudoti liekamąjį derinį;

2) arba kilmės garantiją, neišduotą gamintojui, kuris gauna fiksuotą tarifą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

29 straipsnis. Kilmės garantijų išdavimas, perdavimas ir naudojimas

1. Kilmės garantijos išduodamos, perduodamos ir jų galiojimas panaikinamas Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir sąlygomis, vadovaujantis objektyviais, skaidriais ir nediskriminaciniais principais.

2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija paskiria subjektą (ar subjektus) atsakingą (atsakingus) už kilmės garantijų išdavimą, perdavimą ir jų galiojimo panaikinimą bei kilmės garantijų naudojimo priežiūrą ir kontrolę. Paskirtieji subjektai negali turėti sutampančios atsakomybės geografinėje teritorijoje ir verstis energijos gamybos, tiekimo ir (ar) prekybos veikla.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

3. Kilmės garantijos išduodamos elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, ar dujų, pagamintų iš atsinaujinančių energijos išteklių, gamintojų prašymu, kuris Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka teikiamas šio straipsnio 2 dalyje nurodytam subjektui.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

4. Kilmės garantijos išduodamos, perduodamos ir jų galiojimas panaikinamas elektroniniu būdu. Kilmės garantijos turi būti tikslios, patikimos ir apsaugotos nuo klastojimo. Standartinę kilmės garantijos formą nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

5. Kilmės garantija išduodama taikant minimalią 10 kW galios ribą. Kilmės garantija suteikiama vienam energijos vienetui – vienai MWh. Kiekvienam iš atsinaujinančių energijos išteklių pagamintos energijos vienetui gali būti išduodama ne daugiau kaip viena kilmės garantija, į tą patį energijos vienetą atsižvelgiant ne daugiau kaip vieną kartą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

6. Kilmės garantija galioja 12 mėnesių nuo atitinkamo energijos vieneto pagaminimo momento. Ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo kilmės garantijos galiojimo laikotarpio pabaigos kilmės garantija turi būti panaikinta elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, ar dujų, pagamintų iš atsinaujinančių energijos išteklių, gamintojų prašymu. Nepanaikinta kilmės garantija netenka galios ne vėliau kaip praėjus 18 mėnesių nuo atitinkamo energijos vieneto pagaminimo momento. Nebegaliojanti kilmės garantija įskaičiuojama į liekamąjį derinį.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

7. Kilmės garantijoje, be kita ko, nurodoma:

1) energijos rūšis: elektros energija, šilumos energija, vėsumos energija ar dujos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, įskaitant vandenilį;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

2) energijos ištekliai, iš kurių buvo pagaminta energija, taip pat gamybos pradžios data ir gamybos pabaigos data;

3) įrenginio, kuriame pagaminta energija, identifikaciniai duomenys, vieta, tipas ir pajėgumas;

4) ar įrenginiui buvo skirta parama investicijoms ir kokiu mastu, ar energijos vienetui buvo suteikta kitokia parama pagal nacionalinę paramos schemą ir kokiu mastu, taip pat paramos schemos ir (ar) skatinimo priemonių rūšis;

5) data, kada įrenginys pradėjo veikti;

6) išdavimo data bei valstybė ir unikalus identifikacinis numeris.

8. *Neteko galios nuo 2020-05-31*.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

9. Kilmės garantija nenaudojama, siekiant šio įstatymo 1 straipsnio 4 dalyje nustatytos energijos gamybos iš atsinaujinančių išteklių energijos dalies, palyginti su šalies bendruoju galutiniu energijos suvartojimu.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

10. Kilmės garantijų perdavimas kartu ar atskirai su fiziniu elektros energijos ar dujų perdavimu nedaro jokio poveikio sprendimui naudoti statistinius energijos perdavimus, bendrus projektus ar bendras paramos schemas, nurodytas šio įstatymo dvyliktajame skirsnyje, siekiant šio įstatymo 1 straipsnio 4 dalyje nustatytos energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių energijos dalies, palyginti su šalies bendruoju galutiniu energijos suvartojimu.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

11. Lietuvos Respublikoje pripažįstamos kitų valstybių narių išduotos kilmės garantijos tik kaip šio įstatymo 28 straipsnio 1 dalyje ir šio straipsnio 7 dalyje nurodytos informacijos įrodymas. Pripažinti kilmės garantiją gali būti atsisakoma tik tuo atveju, jeigu kyla tinkamai pagrįstų abejonių dėl jos tikslumo, patikimumo ar tikrumo. Sprendimą dėl kitos valstybės narės išduotos kilmės garantijos priima šio straipsnio 2 dalyje nurodyta įstaiga Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Apie atsisakymą pripažinti kitos valstybės narės išduotą kilmės garantiją ir atsisakymo priežastis Vyriausybė ar jos įgaliota institucija praneša Europos Komisijai.

12. Lietuvos Respublikoje trečiosios valstybės išduotos kilmės garantijos pripažįstamos tik tuo atveju, jeigu Europos Komisija su ta trečiąja valstybe yra sudariusi susitarimą dėl Europos Sąjungoje išduodamų kilmės garantijų ir toje trečiojoje valstybėje sukurtų suderinamų kilmės garantijų sistemų abipusio pripažinimo ir jeigu energija importuojama arba eksportuojama tiesiogiai.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
ATSINAUJINANČIŲ ENERGIJOS IŠTEKLIŲ NAUDOJIMAS DUJŲ GAMYBAI

30 straipsnis. Biodujų gamybos skatinimas

1. Biodujų gamyba yra viešuosius interesus atitinkanti paslauga.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

2. Biodujų supirkimo į gamtinių dujų perdavimo ir (ar) skirstymo sistemas (toliau – dujų sistemos) tvarką ir sąlygas nustato ir Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikimo tvarkos aprašą tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

3. *Neteko galios nuo 2017-11-01*.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

4. Nustatant gamtinių dujų perdavimo ir skirstymo tarifus, turi būti užtikrinta, kad šių tarifų taikymas nebūtų diskriminacinis biodujų atžvilgiu.

31 straipsnis. Reikalavimai, taikomi biodujų gamybos įrenginiams

Energetikos ministerija rengia ir tvirtina technines taisykles, nustatančias privalomus biodujų gamybos įrenginių techninių konstrukcijų ir eksploatavimo reikalavimus, tarp jų dujų kokybės, dujų kvapo neutralizavimo ir dujų slėgio reikalavimus, taikomus biodujų gamybos įrenginių prijungimui prie dujų sistemų. Šios techninės taisyklės nustatomos vadovaujantis objektyviais ir nediskriminaciniais principais.

32 straipsnis. Biodujų gamybos įrenginių prijungimas prie dujų sistemų

1. Dujų sistemų operatoriai privalo sudaryti sąlygas biodujoms tiekti į dujų sistemas. Biodujų gamybos įrenginiai privalo būti prijungti prie dujų sistemų, jeigu biodujų gamintojas laikosi visų šio įstatymo 31 straipsnyje nustatytų techninių, kokybės ir kitų reikalavimų.

2. Dujų sistemų operatorius kiekvienam naujam biodujų gamintojui, planuojančiam prijungti biodujų gamybos įrenginius prie dujų sistemų, per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo prijungti biodujų gamybos įrenginius prie dujų sistemų pateikimo dienos pateikia išsamią ir reikalingą informaciją, įskaitant:

1) prijungimo techninius reikalavimus;

2) išsamią su prijungimu susijusių sąnaudų sąmatą;

3) pagrįstą ir tikslų prijungimo prie dujų sistemų prašymų pateikimo ir nagrinėjimo grafiką;

4) pagrįstą orientacinį siūlomų prijungimų prie dujų sistemų grafiką.

3. Biodujų gamybos įrenginių prijungimas prie dujų sistemų yra viešuosius interesus atitinkanti paslauga.

4. Biodujų gamybos įrenginiai prijungiami prie dujų sistemų teisės aktų nustatyta tvarka. Biodujų gamybos įrenginių prijungimo kaina yra lygi rangovo, laimėjusio dujų sistemų operatoriaus paskelbtą viešąjį pirkimą dėl įrenginių prijungimo prie dujų sistemų, atliktų darbų kainai, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka taikant 40 procentų prijungimo kainos nuolaidą.

5. Išlaidos, susijusios su biodujų gamybos įrenginių prijungimu prie dujų sistemų, paskirstomos dujų sistemų operatoriui ir gamintojui. Dujų sistemų operatorius gamintojui kompensuoja šio straipsnio 4 dalyje nurodyto dydžio prijungimo kainos nuolaidą. Likusias su prijungimu prie dujų sistemų susijusias išlaidas apmoka gamintojas.

33 straipsnis. *Neteko galios nuo 2017-11-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

34 straipsnis. Biodujų vartojimas

Vartotojui, kuris sudarė dujų pirkimo sutartį su biodujų tiekėju, pripažįstamas biodujų suvartojimas, vertinant jo taršą, energijos gamybą, gamtinių dujų suvartojimą ir kitus statistinius bei atsiskaitomuosius duomenis.

35 straipsnis. Veiklos, susijusios su biodujomis, priežiūra ir kontrolė

1. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba prižiūri ir kontroliuoja, kaip biodujų gamintojams suteikiama teisė prijungti jų įrenginius prie dujų sistemų, kaip taikomos prijungimo kainos, taip pat biodujų supirkimo į dujų sistemas skaidrumą.

2. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba kontroliuoja, kaip biodujų gamintojai, tiekiantys biodujas į dujų sistemas, laikosi šio įstatymo 31 straipsnyje nurodytose taisyklėse nustatytų reikalavimų.

3. Biodujų gamintojai pagal pareikalavimą teikia su vykdoma biodujų gamybos veikla susijusią informaciją dujų sistemų operatoriams, Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai ir Energetikos ministerijai.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

SEPTINTASIS SKIRSNIS
ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGIJOS GAMYBOS IR NAUDOJIMO TRANSPORTO SEKTORIUJE PLĖTRA

36 straipsnis. Atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo transporto sektoriuje skatinimas

1. Transporto sektoriuje skatinama naudoti biodegalus, biodujas, elektros energiją, vandenilį ir kitus alternatyvius degalus.

2. *Neteko galios nuo 2019-06-01.*
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

3. Valstybės institucijos, įstaigos, įmonės, nustatyta tvarka vykdydamos viešuosius pirkimus, įvertina galimybes įsigyti transporto priemones, naudojančias atsinaujinančių išteklių energiją, vandenilį, elektromobilius ir hibridines transporto priemones.

4. Privalomus aplinkos apsaugos kriterijus perkamoms transporto priemonėms nustato Vyriausybė, Susisiekimo ministerija patvirtina transporto priemonių eksploatacinio laikotarpio

poveikio energetikai ir aplinkai, įskaitant suvartojamą ir išmetamą anglies dioksido ir kitų teršalų kiekį, apskaičiavimo metodiką.

5. Savivaldybės skatina naudoti viešojo transporto sektoriuje, saugomose teritorijose transporto priemones, naudojančias atsinaujinančių išteklių energiją, vandenilį, elektromobilius ir hibridines transporto priemones.

6. Savivaldybės kuria infrastruktūrą, reikalingą atsinaujinančių išteklių energiją, vandenilį ir elektros energiją naudojančių transporto priemonių naudojimo plėtrai, vadovaudamosi atitinkamos savivaldybės atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planais.

7. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nustato leidžiamą arba privalomą biodegalų dalį mišinyje su degalais, pagamintais iš mineralinių degalų. Privalomas biodegalų maišymas į degalus, pagamintus iš mineralinių degalų, yra viešuosius interesus atitinkanti paslauga.

8. Energetikos ministerija kartu su Aplinkos ministerija ir Susisiekimo ministerija nustato biodegalų privalomuosius kokybės rodiklius.

9. Biodegalų gamybai gali būti naudojami konfiskuoti alkoholio produktai. Vyriausybė ar jos įgaliotos institucijos nustato konfiskuotų alkoholio produktų panaudojimo biodegalų gamybai tvarką.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-494, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3939 (2013-07-20)

37 straipsnis. Biodegalų ir skystųjų bioproduktų tvarumo sistema

1. Biodegalai ir skystieji bioproduktai turi atitikti šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytus tvarumo kriterijus, nesvarbu, kurioje pasaulio šalyje užauginta (gauta) žaliava jiems gaminti:

1) skaičiuojant šio įstatymo 55 straipsnyje nurodytus nacionalinius planinius rodiklius;

2) vertinant energijos gamintojų atitiktį įpareigojimams naudoti atsinaujinančių išteklių energiją;

3) teikiant finansinę paramą už biodegalų ir skystųjų bioproduktų naudojimą;

2. Remiantis kitais tvarumo siekiais, negalima neatsižvelgti į biodegalus ir skystuosius bioproduktus, gautus laikantis šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytų tvarumo kriterijų šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais vertinant biodegalų ir skystųjų bioproduktų atitiktį tvarumo kriterijams, Vyriausybės įgaliota institucija reikalauja, kad atitinkamą veiklą vykdantys asmenys pagrįstų šio įstatymo 38 straipsnio 2, 3, 4, 6 ir 7 dalyse nustatytų tvarumo kriterijų įvykdymą. Tuo tikslu reikalaujama, kad tokie asmenys naudotų masės balanso sistemą, kuri:

1) leidžia maišyti skirtingomis tvarumo charakteristikomis pasižyminčių žaliavų ir biodegalų siuntas;

2) reikalauja, kad informacija apie šios dalies 1 punkte nurodytų siuntų tvarumo charakteristikas ir dydžius ir toliau būtų priskiriama mišiniui;

3) numato, kad visų iš mišinio pašalintų siuntų suma turi tas pačias tvarumo charakteristikas esant tam pačiam siuntų kiekiui, kaip visų į mišinį įmaišytų siuntų suma.

4. Vyriausybės įgaliota institucija užtikrina, kad atitinkamą veiklą vykdantys asmenys pateiktų patikimą informaciją ir duomenis, kurie buvo panaudoti rengiant informaciją apie šio įstatymo 38 straipsnio 2, 3, 4, 6 ir 7 dalyse nustatytų tvarumo kriterijų laikymąsi, tinkamą ir svarbią informaciją apie priemones, kurių imtasi siekiant apsaugoti dirvožemį, vandenį ir orą, atkurti nualintą žemę, užtikrinti, kad vietovėse, kuriose gėlo vandens yra mažai, jis būtų vartojamas taupiai, taip pat kitą informaciją pagal Europos Komisijos nustatytą tinkamos ir svarbios informacijos sąrašą.

5. Atitinkamą veiklą vykdantys asmenys parengia tinkamą nepriklausomo pateikiamos informacijos audito standartą ir Vyriausybės įgaliotai institucijai pateikia įrodymą, kad toks standartas buvo parengtas. Vyriausybės įgaliota institucija Vyriausybės nustatyta tvarka atlieka auditą, kurio metu patikrinama, ar atitinkamą veiklą vykdančio asmens naudojamos sistemos yra

tikslios, patikimos ir apsaugotos nuo klastojimo. Audito metu įvertinamas mėginių ėmimo dažnumas ir metodika, taip pat įvertinamas duomenų patikimumas.

6. Jeigu asmuo pateikia įrodymų ar duomenų, gautų pagal Europos Sąjungos su užsienio valstybėmis sudarytą dvišalį ar daugiašalį susitarimą, kuriame susitariama dėl tvarumo kriterijų, ir Europos Komisija priima sprendimą, kad tokiu susitarimu įrodoma iš atitinkamose šalyse išaugintų (gautų) žaliavų pagamintų biodegalų ir skystųjų bioproduktų atitiktis tvarumo kriterijams, arba pagal Europos Komisijos sprendimu pripažintą savanorišką schemą, kiek toks Europos Komisijos sprendimas yra taikomas, Vyriausybės įgaliota institucija nereikalauja, kad asmuo pateiktų papildomų įrodymų, kad šio įstatymo 38 straipsnio 2, 3, 4, 6 ir 7 dalyse nustatyti tvarumo kriterijai yra įvykdyti, arba pateiktų informaciją apie priemones, nurodytas šio straipsnio 4 dalyje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

7. Vyriausybės įgaliota institucija Vyriausybės nustatyta tvarka ir terminais pateikia Europos Komisijai šio straipsnio 3 dalyje nurodytos informacijos suvestinę.

8. Vyriausybė, vadovaudamasi šio straipsnio reikalavimais, tvirtina biodegalų ir skystųjų bioproduktų atitikties tvarumo kriterijams kontrolės tvarką, taip pat biodegalų ir skystųjų bioproduktų, atitinkančių tvarumo kriterijus, sertifikavimo tvarką.

9. Šio įstatymo 38 straipsnio 2 dalyje nustatytas naudojant biodegalus, skystuosius bioproduktus ir lyginamąjį iškastinį kurą išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų poveikis apskaičiuojamas pagal Aplinkos ministerijos patvirtintas taisykles.

10. Tačiau tam, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais būtų atsižvelgta į biodegalus ir skystuosius bioproduktus, pagamintus naudojant atliekas ir liekanas, išskyrus žemės ūkio, akvakultūros, žuvininkystės ir miškininkystės liekanas, biodegalai ir skystieji bioproduktai, pagaminti naudojant atliekas ir liekanas, turi atitikti tik šio įstatymo 38 straipsnio 2 dalyje nustatytus tvarumo kriterijus.

38 straipsnis. Biodegalų ir skystųjų bioproduktų tvarumo kriterijai

1. Biodegalai ir skystieji bioproduktai šio įstatymo 37 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais turi atitikti šio straipsnio 2, 3, 4, 6 ir 7 dalyse nustatytus tvarumo kriterijus, nesvarbu, kurioje šalyje užauginta (gauta) žaliava jiems gaminti.

2. Išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, susidarančių dėl biodegalų ir skystųjų bioproduktų naudojimo, kiekis, palyginti su išmetamųjų dujų, susidarančių dėl iškastinio kuro naudojimo, kiekiu, turi sumažėti:

1) mažiausiai 35 procentais, jeigu biodegalai ir skystieji bioproduktai pagaminti įrenginiuose, kurie buvo pradėti eksploatuoti iki 2015 m. spalio 5 d. ir yra toliau eksploatuojami, iki 2017 m. gruodžio 31 d.;

2) mažiausiai 50 procentų, jeigu biodegalai ir skystieji bioproduktai pagaminti įrenginiuose, kurie buvo pradėti eksploatuoti iki 2015 m. spalio 5 d., nuo 2018 m. sausio 1 d.;

3) mažiausiai 60 procentų dėl biodegalų ir skystųjų bioproduktų, pagamintų įrenginiuose, kuriuose gamyba pradėta 2015 m. spalio 6 d. ar vėliau, naudojimo.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-406, 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09791

3. Biodegalai ir skystieji bioproduktai neturi būti pagaminti iš žaliavos, gautos užauginus žaliavai skirtus augalus labai didelės biologinės įvairovės žemėje, tai yra žemėje, kuriai 2008 m. sausio mėnesį ar vėliau buvo taikomas vienas iš toliau nurodytų apibūdinimų (nepaisant to, ar tas apibūdinimas žemei yra taikomas žaliavų gavimo laikotarpiu, ar ne):

1) pirmykštis miškas ir kitos miškingos vietovės (džiunglės, taiga ir panašiai), tai yra miškas ir kitos miškingos vietovės, kuriose auga vietinės rūšys ir nėra aiškiai matomų žmogaus veiklos požymių, o ekologiniai procesai nėra pastebimai sutrikdyti;

2) vietovės, nustatytos pagal konkrečios valstybės teisės aktus arba atitinkamos kompetentingos institucijos gamtos apsaugos tikslais, arba kaip apsaugos vietovės, kuriose

susitelkusios retos, galinčios išnykti arba nykstančios ekosistemos ar rūšys, pripažintos pagal tarptautinius susitarimus arba įtrauktos į tarpvyriausybinių organizacijų ar Tarptautinės gamtos išsaugojimo sąjungos sudarytus sąrašus, išskyrus atvejus, kai pateikiama įrodymų, kad tų žaliavų auginimas tiems gamtos apsaugos tikslams nepakenkė;

3) labai didelės biologinės įvairovės natūralios pievos, tai yra pievos, kurios išliktų pievomis ir be žmogaus įsikišimo ir kuriose išlikusi natūrali rūšių įvairovė, ir kurių ekologinės savybės ir procesai nepakitę;

4) labai didelės biologinės įvairovės nenatūralios pievos, tai yra pievos, kurios neišliktų pievomis be žmogaus įsikišimo ir kurios pasižymi rūšių įvairove bei yra nenuniokotos, išskyrus atvejus, kai pateikiama įrodymų, kad žaliavą nuimti būtina siekiant išsaugoti teritorijai taikomą pievos apibūdinimą.

4. Biodegalai ir skystieji bioproduktai neturi būti pagaminti iš žaliavų, gautų iš derlingos žemės, kurioje yra didelės anglies atsargos, tai yra iš žemės, kuriai 2008 m. sausio mėnesį buvo taikytas ir toliau nebetaikomas vienas iš šių apibūdinimų:

1) iš šlapžemės, tai yra iš žemės, kuri nuolat arba didelę metų dalį yra apsemta arba permirkusi;

2) iš ištisai mišku apaugusios vietovės, tai yra iš žemės, kurioje daugiau kaip vieno hektaro plote medžiai aukštesni negu 5 metrai, o medžių lajos projekcija apima daugiau kaip 30 procentų žemės ploto, arba iš žemės, kurioje augdami medžiai gali pasiekti tas ribas *in situ*;

3) iš žemės, kurioje daugiau kaip vieno hektaro plote medžiai aukštesni negu 5 metrai, o medžių lajos projekcija apima nuo 10 iki 30 procentų žemės ploto, arba iš žemės, kurioje augdami medžiai gali pasiekti tas ribas *in situ*, nebent pateikiama įrodymų, kad anglies atsargos šiame plote iki ir po žemės paskirties keitimo yra tokios, kad taikant šio įstatymo 37 straipsnio 9 dalyje nurodytas taisykles bus įgyvendintos šio straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos.

5. Šio straipsnio 4 dalies nuostatos netaikomos, jeigu žaliavų gavimo laikotarpiu žemei taikytas toks pat apibūdinimas kaip ir 2008 m. sausio mėnesį.

6. Biodegalai ir skystieji bioproduktai neturi būti pagaminti iš žaliavų, užaugintų žemėje, kuri 2008 m. sausio mėnesį buvo durpynas, nebent pateikiama įrodymų, kad tai žaliavai auginti ir derliui nuimti nereikia sausinti anksčiau nenusausintos dirvos.

7. Biodegalų ir skystųjų bioproduktų gamybai naudojamos Europos Sąjungoje išaugintos žemės ūkio žaliavos, gaunamos laikantis reikalavimų ir standartų, nurodytų 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiančio Reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 (OL 2009 L 30, p. 16), II priedo A dalies skirsnyje „Aplinka“ bei 9 punkte ir pagal šio reglamento 6 straipsnio 1 dalį apibrėžtų būtiniausių geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės reikalavimų.

39 straipsnis. Biodegalų maišymas į degalus, pagamintus iš mineralinių degalų

1. Degalų pardavimo vietose turi būti prekiaujama Lietuvos arba Europos standartų reikalavimus atitinkančiu benzinu, kuriame yra 10 procentų biodegalų, ir dyzelinu, kuriame yra ne mažiau kaip 7 procentai biodegalų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

1^1. Biodegalai ir skystieji bioproduktai, įmaišant juos į degalus, pagamintus iš mineralinių degalų, turi atitikti šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytus tvarumo kriterijus. Vyriausybės įgaliota institucija prižiūri ir tikrina, kad atitinkamą veiklą vykdantys asmenys laikytųsi šioje dalyje nurodytų reikalavimų.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

2. Degalų pardavimo vietose gali būti prekiaujama biodegalais ir degalų mišiniais, kuriuose biodegalų, įmaišytų į mineralinius naftos produktus, procentinė dalis viršija šio straipsnio 1 dalyje nurodytas procentines dalis ir kurie atitinka Lietuvos, Europos arba įmonės standartuose nustatytus reikalavimus.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų standartų taikymo ir kitų reikalavimų įgyvendinimo tvarką ir sąlygas nustato Susisiekimo ministerija kartu su Aplinkos ministerija ir Energetikos ministerija.

4. Lietuvos standartizacijos departamentas parengia Lietuvos standartus dėl biodegalų ir degalų mišinių, kuriuose biodegalų, įmaišytų į mineralinius degalus, procentinė dalis viršija šio straipsnio 1 dalyje nurodytas procentines dalis.

5. *Neteko galios nuo 2019-06-01.*

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-1327, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-18, i. k. 2014-17046

8 skirsnis. *Neteko galios nuo 2019-06-01*
Skirsnio naikinimas:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

DEVINTASIS SKIRSNIS
REIKALAVIMAI, TAIKOMI ENERGIJOS IŠ ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ GAMINTOJAMS

44 straipsnis. Licencijos, leidimai ir atestatai

1. Atsinaujinančių išteklių energetikos veiklos licencijas, leidimus ar atestatus nustato šis įstatymas, Energetikos, Elektros energetikos, Šilumos ūkio, Gamtinių dujų ir kiti energetikos sektorių reglamentuojantys įstatymai. Licencijuojamos veiklos rūšis, licencijų išdavimą, galiojimo sustabdymą, galiojimo sustabdymo panaikinimą ir galiojimo panaikinimą nustato Energetikos, Elektros energetikos, Šilumos ūkio, Gamtinių dujų ir kiti energetikos sektorių reglamentuojantys įstatymai bei kiti įstatymai. Asmenims, siekiantiems gauti licenciją, leidimą ar atestatą, nustatytus Energetikos, Elektros energetikos, Šilumos ūkio, Gamtinių dujų ir (ar) kituose energetikos sektorių reglamentuojančiuose įstatymuose, gali būti taikomi teisinės formos ir (ar) kiti įsisteigimo laisvės ribojimo reikalavimai, jeigu tai yra pagrįsta svarbiais visuomenės interesais ir atitinka būtinumo ir proporcingumo principus. Išduotos licencijos, leidimai ar atestatai gali būti keičiami juos išdavusios institucijos iniciatyva, pasikeitus Energetikos, Elektros energetikos, Šilumos ūkio, Gamtinių dujų įstatymuose ir (ar) kituose teisės aktuose nustatytoms licencijuojamos veiklos sąlygoms.

2. Atsinaujinančių išteklių energetikos veikla neturint licencijos, leidimo ar atestato, jeigu jie yra nustatyti, draudžiama. Draudžiama vykdyti licencijuojamą veiklą, kai licencijos, leidimo ar atestato galiojimas yra sustabdytas.

45 straipsnis. Atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginius montuojančių specialistų kvalifikacija ir atestavimas

1. Atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginius montuojantys specialistai turi būti reikiamos kvalifikacijos ir tinkamai pasirengę atlikti jiems pavestas užduotis. Atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginius montuojančių specialistų mokymo ir atestavimo tvarkos aprašą patvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, vadovaudamasi šiame straipsnyje nustatytais bendraisiais reikalavimais.

2. Atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginius montuojančių specialistų mokymo ir atestavimo tvarka turi būti nustatyta, vadovaujantis skaidrumo, proporcingumo ir nediskriminaciniais principais.

3. Į atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginius montuojančių specialistų profesinio mokymo arba kvalifikacijos tobulinimo programas turi būti įtraukti atsinaujinančių energijos išteklių, jų naudojimo technologinių ir ekonominių galimybių naudos klausimai.

4. Nustatyta tvarka turi būti atestuojami šiuos atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginius montuojantys specialistai:

1) biomasės katilus ir nemūrines krosnis;

2) saulės šviesos ir saulės šilumos energijos gamybos įrenginius;

3) geotermines sistemas ir šilumos siurblius.

5. Informacija apie atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginius montuojantiems specialistams taikomą mokymo ir atestavimo tvarką bei atestuotų specialistų sąrašas skelbiami viešai.

6. Kitos valstybės narės šio straipsnio 4 dalyje nurodytiems specialistams išduoti atestatai, atitinkantys šio straipsnio 1 dalyje nurodytame tvarkos apraše nustatytus kriterijus, pripažįstami Lietuvos Respublikoje.

46 straipsnis. Reikalavimai, taikomi atsinaujinančių išteklių energiją naudojantiems įrenginiams, kuriems taikomos paramos schemos

1. Atsinaujinančių išteklių energiją naudojantys įrenginiai, kuriems taikoma paramos schema, turi atitikti šiems įrenginiams nustatytus techninius reikalavimus, patvirtintus Energetikos ministerijos ar kitos Vyriausybės įgaliotos institucijos.

2. Taikant paramos schemą atsinaujinančių išteklių energiją naudojantiems įrenginiams, į paramos gavimo sąlygas įtraukiamos techninės specifikacijos, kuriose nurodomi atsinaujinančius energijos išteklius naudojančių įrenginių techniniai reikalavimai.

3. Jeigu yra nustatyti Europos Sąjungos standartai, įskaitant ekologinius ženklus, energijos duomenų etiketes ir kitas Europos Sąjungos standartizacijos įstaigų nustatytas techninių normatyvų sistemas, šio straipsnio 2 dalyje nurodytos techninės specifikacijos parengiamos pagal tokius standartus. Techninėse specifikacijose nenurodoma, kur įrenginiai turi būti sertifikuojami.

4. Gamintojas, kuris naudojasi ar ketina pasinaudoti paramos schema, kai jo eksploatuojamos elektrinės elektros energijos gamybos įrenginiuose elektros energijos gamybai naudojami atsinaujinantys energijos ištekliai ir iškastinis kuras, privalo kiekviename elektros energijos gamybos įrenginyje įrengti atskirus elektros energijos apskaitos prietaisus, fiksuojančius pagamintos elektros energijos kiekį. Kai viename elektros energijos gamybos įrenginyje elektros energijos gamybai naudojami atsinaujinantys energijos ištekliai ir iškastinis kuras, elektros energijos, pagamintos naudojant atsinaujinančius energijos išteklius ir iškastinį kurą, kiekiai apskaičiuojami atsižvelgiant į sunaudoto kuro balansą, kuris nustatomas ir Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos patikrinamas pagal Lietuvos Respublikos metrologijos įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų reikalavimus atitinkančių apskaitos prietaisų mėnesinius rodmenis, aiškiai atskiriančius į elektros energijos gamybos įrenginį patiektos energijos kiekius iš atsinaujinančius energijos išteklius ir iškastinį kurą naudojančių kurą deginančių įrenginių.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

47 straipsnis. Reikalavimai, taikomi atskiriems įrenginiams

1. Taikant šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytas paramos schemas, skatinama naudoti atsinaujinančių išteklių energiją naudojančius šildymo ir vėsinimo įrenginius, gerokai mažinančius energijos suvartojimą. Tokiems įrenginiams taikomi ekologiniai ženklai ar kiti atitinkami sertifikatai ar standartai, nustatyti nacionaliniu ar Europos Sąjungos lygmeniu, jeigu tokie yra nustatyti.

2. Biomasės konversijos technologijoms šilumos ir vėsumos energijos gamybai paramos schemos taikomos, jeigu:

1) buitinėms ir komercinėms reikmėms naudojamų biomasės konversijos technologijų šilumos ir vėsumos energijos gamybai konversijos efektyvumas yra ne mažesnis kaip 85 procentai;

2) pramoninėms reikmėms naudojamų biomasės konversijos technologijų šilumos ir vėsumos energijos gamybai konversijos efektyvumas yra ne mažesnis kaip 70 procentų.

3. Šilumos siurbliams ir jų įrengimui paramos schemos taikomos, jeigu šilumos siurbliai atitinka 2007 m. lapkričio 9 d. Europos Komisijos sprendimu 2007/742/EB, nustatančiu ekologinius kriterijus, taikomus suteikiant Bendrijos ekologinį ženklą elektra arba dujomis varomiems arba absorbciniams dujiniams šilumos siurbliams (OL 2007 L 301, p. 14), nustatytus kriterijus.

4. Saulės šilumos energijos įrenginiams paramos schemos taikomos, jeigu jos yra sertifikuotos remiantis Europos Sąjungos standartais, jeigu tokie yra nustatyti, įskaitant ekologinius ženklus, energijos duomenų etiketes ir kitas Europos Sąjungos standartizacijos įstaigų nustatytas techninių normatyvų sistemas.

5. Pagal šio straipsnio 1–4 dalis vertinant įrenginių konversijos efektyvumą ir sąnaudų bei produkcijos santykį, taikomos Europos Sąjungos procedūros arba, jeigu tokių nėra, tarptautinės procedūros, jeigu tokios procedūros nustatytos.

6. Mažesnės kaip 30 kW įrengtosios galios uždaro kontūro namų ūkiui skirtos geoterminės sistemos, kurioms nereikia įrengti gręžinių, registruojamos nereikalaujant eksploatavimo leidimo.

DEŠIMTASIS SKIRSNIS
TERITORIJŲ PLANAVIMAS IR STATYBA

48 straipsnis. Teritorijų planavimo reikalavimai

1. Planuojant visuomeninės, pramoninės ir gyvenamosios paskirties teritorijas, projektuojant, statant, rekonstruojant ir (ar) atnaujinant (modernizuojant) visuomeninius, pramoninius ar gyvenamuosius pastatus, turi būti vertinamos galimybės naudoti įrenginius ir sistemas, skirtas elektros energijos, šildymo ir vėsinimo iš atsinaujinančių energijos išteklių naudojimui, taip pat centralizuotam šilumos ir vėsumos energijos tiekimui. Planuojant miestų infrastruktūrą, atsižvelgiant į visuomenės interesus, privaloma numatyti šilumos iš atsinaujinančių energijos išteklių naudojimą.

2. Aplinkos ministerija kartu su Energetikos ministerija rengia ir viešai skelbia rekomendacijas projektuotojams, architektams ir kitiems specialistams dėl atsinaujinančių energijos išteklių technologijų, didelio energinio efektyvumo technologijų, centralizuoto šilumos ir vėsumos energijos tiekimo sistemų integravimo, planuojant, projektuojant, statant ir atnaujinant (modernizuojant) visuomeninės, pramoninės ar gyvenamosios paskirties teritorijas.

49 straipsnis. Atsinaujinančių išteklių energiją naudojančių energijos gamybos įrenginių projektavimo ir statybos reikalavimai

1. Atsinaujinančių išteklių energiją naudojančių energijos gamybos įrenginių ir statinių projektai rengiami ir statybos darbai vykdomi laikantis Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymo, Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo, Teritorijų planavimo įstatymo, Statybos įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytos tvarkos ir reikalavimų.

2. Vyriausybė ar jos įgaliotos institucijos užtikrina, kad visi leidimų išdavimo, sertifikavimo ir licencijavimo procedūras reglamentuojantys aprašai ir taisyklės, taikomi elektros energijos, šilumos ir vėsumos energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių įrenginiams, susijusioms perdavimo ir skirstymo tinklų infrastruktūroms ir biomasės pavertimo biodegalais ar kitais energijos produktais procesams, būtų objektyvūs, skaidrūs, proporcingi ir būtini, nediskriminuojantys pareiškėjų ir kad juose būtų visiškai atsižvelgta į konkrečių

atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo technologijų ypatybes.

3. Atsižvelgiant į nedidelės įrengtosios galios elektrinių (iki 500 kW), naudojančių atsinaujinančius energijos išteklius, ribotą dydį ir galimą poveikį ir siekiant išvengti neproporcingos finansinės bei administracinės naštos, atsakingos institucijos užtikrina, kad nedidelės įrengtosios galios elektrinių projektavimui ir statybai, išskyrus patvankinio tipo hidroelektrines, būtų taikomi supaprastinti reikalavimai, nereikalaujant rengti detaliųjų planų ir keisti pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, jeigu tai neprieštarauja vietos tvarkymo ir naudojimo reglamentams.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

4. Statomoms hidroelektrinėms keliami reikalavimai:

1) Vyriausybės nustatyta tvarka pirmenybė turi būti teikiama nepatvankinio tipo hidroelektrinių statybai;

2) jeigu hidroelektrinės tvenkinys užlieja teritoriją, teisės aktų nustatyta tvarka mokama kompensacija teritorijos savininkui ar valdytojui arba jiems susitarus žemė išperkama;

3) hidroelektrinėse turi būti įrengiami žuvitakiai ir sudaroma galimybė periodiškai pašalinti hidroelektrinės tvenkiniuose ir užtvenktuose ežeruose susikaupusius nešmenis;

4) kiti statomų hidroelektrinių aplinkosauginiai reikalavimai nustatomi teisės aktų nustatyta tvarka.

5. Kaimo vietovėse statant pavienes ne didesnės kaip 500 kW įrengtosios galios vėjo elektrines ir (ar) saulės šviesos energijos elektrines, nereikalaujama keisti pagrindinės žemės naudojimo paskirties, rengti detaliųjų planų ir keisti bendrojo plano sprendinių, jeigu tai neprieštarauja vietos tvarkymo ir naudojimo reglamentams.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

6. Mažesnės kaip 30 kW įrengtosios galios vėjo elektrinėms, saulės šviesos energijos elektrinėms, saulės šilumos energijos kolektoriams, šilumos siurbliams taikomi šie supaprastinti reikalavimai:

1) saulės šviesos energijos elektrinėms, saulės šilumos energijos kolektoriams, šilumos siurbliams netaikomi žemės paskirties atitikties reikalavimai, poveikio aplinkai vertinimo procedūra, nereikalingas leidimas statyti ir poveikio visuomenės sveikatai vertinimas;

2) vėjo elektrinės žemės sklype turi būti įrengtos taip, kad trumpiausias atstumas iki sklypo ribos būtų didesnis už įrenginio ilgį, plotį arba aukštį pasirenkant didžiausią iš šių trijų matmenų. Šie įrenginiai įrengiami pagal atitinkamų įrenginių gamintojo įrengimo ir eksploatavimo taisykles. Joms netaikomi žemės paskirties atitikties reikalavimai, poveikio aplinkai vertinimo procedūra, nereikalingas leidimas statyti ir poveikio visuomenės sveikatai vertinimas. Gretimuose gyvenamosios paskirties sklypuose vėjo elektrinės skleidžiamo triukšmo lygis turi atitikti sveikatos apsaugos ministro nustatytus triukšmo ribinius dydžius;

3) teisės aktų nustatyta tvarka šie įrenginiai gali būti perkelti į kitą vietą. Tokiu atveju turi būti parengti dokumentai apie įrenginių efektyvumo ir ekologiškumo parametrų kaitos stebėseną ankstesnėje jų buvimo vietoje.

7. Ant pastatų statomos ar į pastatus integruojamos saulės šviesos energijos elektrinės, saulės šilumos energijos kolektoriai, iki 30 kW įrengtosios galios vėjo elektrinės, neviršijančios teisės aktuose nustatyto triukšmo lygio, ir šilumos siurbliai įrengiami be statybą leidžiančio dokumento.

8. Vėjo elektrinių statybos vietos teritorijose, kuriose, atsižvelgiant į nacionalinio saugumo klausimus, taikomos Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme nustatytos specialiosios žemės naudojimo sąlygos, iš anksto, teritorijų planavimo metu, derinamos su Lietuvos kariuomenės vadu ir kitomis institucijomis įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Vėjo elektrinių statybos vietoms nepritariama, jeigu planuojamų statyti vėjo elektrinių keliamų trukdžių negalima išvengti panaudojant papildomas priemones. Jeigu

nustatoma, kad planuojamų statyti vėjo elektrinių keliamų trukdžių galima išvengti panaudojant papildomas priemones, vėjo elektrinių statybos vietos derinamos su sąlyga, kad statyti ar įrengti elektrinę planuojantis asmuo ne vėliau kaip iki statybą leidžiančio dokumento išdavimo derinimo išvadoje nurodytai institucijai pateiks patvirtintą statybos projektą ir su šia institucija pasirašys sutartį dėl kompensacijos, skirtos daliai investicijų ir kitoms išlaidoms, kurios reikalingos nacionalinio saugumo funkcijų vykdymui užtikrinti, atlyginti, sumokėjimo, ir pateiks šios prievolės įvykdymo užtikrinimą. Kompensacijos dydis apskaičiuojamas dauginant leidime plėtoti elektros energijos gamybos pajėgumus iš atsinaujinančių energijos išteklių numatomų įrengti elektrinės pajėgumų dydį (kW) iš 18 eurų už 1 kW. Kompensacijų mokėjimo tvarką nustato Vyriausybė. Kompensacijos naudojamos teisės aktų nustatyta tvarka kaip kitos biudžetinių įstaigų lėšos, kurios nėra gautos kaip valstybės biudžeto asignavimai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-1173, 2014-09-25, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13575
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306
Nr. XIII-2169, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09941

9. Statant 1 MW ir mažesnės įrengtosios galios biodujų gamybos įrenginius esamų kitos (fermų) paskirties pastatų žemės sklypuose, pagrindinė žemės naudojimo paskirtis nekeičiama ir šių atsinaujinančių išteklių energetikos objektų statyba nėra numatoma teritorijų planavimo dokumentuose.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-847, 2014-04-24, paskelbta TAR 2014-05-02, i. k. 2014-05001
Nr. XII-1020, 2014-07-10, paskelbta TAR 2014-07-22, i. k. 2014-10427

50 straipsnis. Atsinaujinančių išteklių energijos naudojimas pastatuose

1. Vyriausybė ar jos įgaliotos institucijos rengia ir įgyvendina priemones, didinančias visų rūšių atsinaujinančių išteklių energijos naudojimą pastatuose ir gerokai didinančias energijos vartojimo efektyvumą, susijusias su energijos bendrąja gamyba ir energijos beveik nevartojančiais pastatais.

2. Nuo 2014 m. gruodžio 31 d. nauji pastatai ir esami pastatai, kuriuos reikia kapitališkai atnaujinti, turi atitikti atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo reikalavimus. Atitiktis šiems reikalavimams gali būti užtikrinama ir naudojant centralizuotai tiekiamą šilumos ir vėsumos energiją, kurios gamybai naudojama didelė atsinaujinančių energijos išteklių dalis.

3. Nuo 2012 m. sausio 1 d. valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų ir įmonių nauji pastatai ir esami pastatai, kuriuos reikia kapitališkai atnaujinti, turi atitikti atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo reikalavimus.

4. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nustato šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus reikalavimus ir jų įgyvendinimo kontrolės tvarką.

5. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija parengia ir patvirtina finansinės paramos schemas energijos beveik nevartojančių pastatų statybai remti.

6. Savivaldybės atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo pastatuose didinimo priemones įtraukia į savo atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planus.

7. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija parengia ir patvirtina stogų panaudojimo energijos gamybai iš saulės šilumos energijos ir saulės šviesos energijos programą.

8. Šio straipsnio reikalavimai taikomi Lietuvos kariuomenei tik tokiu mastu, kad jų taikymas nepakenktų Lietuvos kariuomenės veiklos pobūdžiui ir svarbiausiam tikslui, ir netaikomas medžiagoms, naudojamoms išimtinai kariniais tikslais.

VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS
INFORMAVIMAS, ŠVIETIMAS, MOKSLINIAI TYRIMAI IR MOKYMAI

51 straipsnis. Informavimas

1. Valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos ir įmonės pagal kompetenciją rengia, teikia ir viešai skelbia informaciją apie leidimų, licencijų ar atestatų išdavimo tvarką, sertifikavimo paraiškų, susijusių su atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginiais, nagrinėjimo tvarką ir apie pareiškėjams teikiamą pagalbą.

2. Valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos ir įmonės pagal kompetenciją rengia, teikia ir viešai skelbia informaciją apie paramos schemas, taikomas atsinaujinančių energijos išteklių naudojimui ir gamybai.

3. Aplinkos ministerija, Energetikos ministerija, Susisiekimo ministerija, Švietimo ir mokslo ministerija, Žemės ūkio ministerija, viešoji įstaiga Lietuvos energetikos agentūra ir savivaldybių institucijos, koordinuodamos veiksmus, pagal kompetenciją rengia ir įgyvendina tinkamas visuomenės informavimo ir sąmoningumo ugdymo priemones, teikia konsultacijas ir rengia švietimo programas apie atsinaujinančių energijos išteklių plėtros ir naudojimo praktines galimybes ir naudą, tarp jų ir apie skirtingų transporto sektoriuje naudojamų atsinaujinančių energijos išteklių prieinamumą ir naudą aplinkai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1451, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11763

4. Energetikos ministerija organizuoja keitimąsi patirtimi atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo srityje tarp valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų, įmonių, organizacijų, privačių subjektų ir viešai skelbia gerosios praktikos pavyzdžius.

5. Lietuvos kariuomenė Vyriausybės nustatyta tvarka teikia informaciją apie teritorijas, kuriose, atsižvelgiant į nacionalinio saugumo reikalavimus, taikomos specialiosios žemės naudojimo sąlygos.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2169, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09941

6. Viešoji įstaiga Lietuvos energetikos agentūra rengia, teikia ir viešai skelbia informaciją apie sistemas ir įrenginius, naudojančius atsinaujinančius energijos išteklius, jų teikiamą naudą, sąnaudas ir šių išteklių vartojimo efektyvumą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1451, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11763

7. Valstybės institucijos ir įstaigos joms pavestoms funkcijoms atlikti turi teisę gauti iš savivaldybių, įstaigų ir įmonių reikiamą informaciją apie atsinaujinančių išteklių energijos gamybos įrenginių statybai planuojamas skirti teritorijas ir atsinaujinančių energijos išteklių naudojimą. Įmonės teikia informaciją apie atsinaujinančių energijos išteklių naudojimą valstybės, savivaldybių institucijoms ir įstaigoms joms pavestoms funkcijoms atlikti. Informacija teikiama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-847, 2014-04-24, paskelbta TAR 2014-05-02, i. k. 2014-05001

52 straipsnis. Švietimas ir moksliniai tyrimai

1. Švietimo ir mokslo ministerija įtraukia į formaliojo švietimo atnaujinamas bendrąsias programas atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo galimybių, teikiamos naudos ir technologinių sprendimų srities žinias ir gebėjimus.

2. Vyriausybė skatina mokslinius tyrimus, visuomenės švietimą, valstybės tarnautojų ir profesinį mokymą atsinaujinančių energijos išteklių srityje teisės aktų nustatyta tvarka.

3. Vyriausybė remia atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo bandomųjų projektų įgyvendinimą teisės aktų nustatyta tvarka.

4. Energetikos ministerija kartu su Aplinkos, Švietimo ir mokslo ir Žemės ūkio ministerijomis rengia atsinaujinančių energijos išteklių gamybos ir naudojimo edukacines ir mokslinių tyrimų programas.

53 straipsnis. Ataskaitos Europos Komisijai

1. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nustato pažangos skatinant ir naudojant atsinaujinančių išteklių energiją ataskaitų rengimo ir teikimo Europos Komisijai tvarką.

2. Energetikos ministerija šio straipsnio 1 dalyje nurodyta tvarka ne vėliau kaip 2011 m. gruodžio 31 d., o vėliau – kas dveji metai, Europos Komisijai pateikia pažangos skatinant ir naudojant atsinaujinančių išteklių energiją ataskaitą. Paskutinė reikalaujama pateikti ataskaita yra šešta ataskaita, kuri turi būti pateikta ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d.

3. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nustato informacijos apie biokuro naudojimą rinkimo ir teikimo Europos Komisijai tvarką.

DVYLIKTASIS SKIRSNIS
ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGIJOS NAUDOJIMO PLĖTROS VEIKSMŲ PLANAI

54 straipsnis. Nacionalinis atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planas

1. *Neteko galios nuo 2017-11-01.*

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

2. Nacionaliniame atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų plane turi būti pateikta:

1) tikėtinas bendrasis galutinis energijos suvartojimas elektros energetikos, šilumos energetikos ir transporto sektoriuose 2020 m., atsižvelgiant į energijos vartojimo efektyvumo didinimo politikos priemonių poveikį;

2) suvartotos atsinaujinančių išteklių energijos dalių 2011–2020 m. nacionaliniai planiniai rodikliai elektros energetikos, šilumos energetikos ir transporto sektoriuose, atsižvelgiant į kitų su energijos vartojimo efektyvumu susijusių politikos priemonių poveikį bendrajam galutiniam energijos suvartojimui;

3) atitinkamos priemonės, kurių reikia imtis tiems nacionaliniams bendriesiems planiniams rodikliams pasiekti, įskaitant valstybės ir savivaldybių institucijų bendradarbiavimą, planuojamus statistinius energijos perdavimus ar bendrus projektus, nacionalinę esamų biomasės išteklių plėtojimo ir naujų biomasės išteklių sutelkimo skirtingoms reikmėms politiką;

4) priemonės, susijusios su administracinių procedūrų supaprastinimu, reglamentų ir kitų teisės aktų nuostatomis, susijusiomis su atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo skatinimu, informavimu ir mokymu atsinaujinančių energijos išteklių srityje, iš atsinaujinančių energijos išteklių pagamintų dujų, elektros energijos, šilumos ir vėsumos energijos kilmės garantijomis, prieigos prie energetikos tinklų ar sistemų ir jų eksploatavimo palengvinimu gamintojams, biodegalų ir skystųjų bioproduktų tvarumo kriterijų sistemos įgyvendinimu;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

5) vertinimas, kiek kiekviena atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo technologija bei energijos vartojimo efektyvumas ir taupymas padės siekti atsinaujinančių išteklių energijos dalies elektros energetikos, šilumos energetikos ir transporto sektoriuose 2020 m. nacionalinių planinių rodiklių;

6) vertinimas, ar būtina kurti naują infrastruktūrą centralizuotam šilumos ir vėsumos energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, tiekimui, kad būtų galima įgyvendinti 2020 m. nacionalinius planinius rodiklius. Vadovaujantis šiuo įvertinimu, prireikus numatomos

priemonės centralizuoto šilumos tiekimo infrastruktūros plėtojimui, siekiant sudaryti sąlygas šilumos ir vėsumos energijos gamybai didelėse biomasės, saulės ir geoterminėse elektrinėse.

3. Nacionaliniame atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų plane iš atsinaujinančių energijos išteklių pagaminamos energijos planuojami kiekiai turi atitikti šio įstatymo 1 straipsnyje nustatytus tikslus ir uždavinius.

55 straipsnis. Nacionaliniai planiniai rodikliai

1. Nacionaliniai bendrieji planiniai rodikliai 2020 m. turi atitikti šio įstatymo 1 straipsnyje nustatytus tikslus ir uždavinius.

2. Tarpiniai nacionaliniai planiniai rodikliai:

1) 2011–2012 m. vidutinė atsinaujinančių išteklių energijos dalis turi sudaryti ne mažiau kaip 16,6 procento bendrojo galutinio energijos suvartojimo;

2) 2013–2014 m. vidutinė atsinaujinančių išteklių energijos dalis turi sudaryti ne mažiau kaip 17,4 procento bendrojo galutinio energijos suvartojimo;

3) 2015–2016 m. vidutinė atsinaujinančių išteklių energijos dalis turi sudaryti ne mažiau kaip 18,6 procento bendrojo galutinio energijos suvartojimo;

4) 2017–2018 m. vidutinė atsinaujinančių išteklių energijos dalis turi sudaryti ne mažiau kaip 20,2 procento bendrojo galutinio energijos suvartojimo.

3. Nacionaliniai bendrieji planiniai rodikliai ir tarpiniai nacionaliniai planiniai rodikliai apskaičiuojami Energetikos ministerijos nustatyta tvarka.

4. Lietuvos statistikos departamentas užtikrina statistinių duomenų apie visą šalyje pagamintą ir (ar) suvartotą atsinaujinančių išteklių energiją ir (ar) energiją, pagamintą iš atsinaujinančių energijos išteklių, surinkimą. Šie duomenys taip pat turi apimti ir aeroterminę energiją, geoterminę energiją, hidroterminę energiją, saulės šilumos energiją, saulės šviesos energiją, sunaudojamą galutinio energijos suvartojimo sektoriuose.

56 straipsnis. Nacionalinio atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų plano įgyvendinimas

1. Nacionalinį atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planą pagal kompetenciją įgyvendina valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos, įmonės, organizacijos ir privatūs subjektai.

2. Energetikos ministerija, jeigu atsinaujinančių išteklių energijos dalis per paskutinius dvejus metus tapo mažesnė už šio įstatymo 55 straipsnyje nustatytus tarpinius nacionalinius planinius rodiklius, ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo skaičiuojamojo laikotarpio pabaigos patvirtina atnaujintą Nacionalinį atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planą ir jame nustato adekvačias ir proporcingas priemones, skirtas užtikrinti, kad per pagrįstą laikotarpį atsinaujinančių išteklių energijos dalis atitiktų šio įstatymo 55 straipsnyje nustatytus nacionalinius planinius rodiklius, ir užtikrina, kad atnaujintas Nacionalinis atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planas būtų pateiktas Europos Komisijai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

3. Jeigu manoma, kad šio įstatymo 1 straipsnio 4 dalyje nurodytas nacionalinis planinis rodiklis nebus pasiektas dėl nenugalimos jėgos, Energetikos ministerija nedelsdama apie tai praneša Europos Komisijai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

57 straipsnis. Savivaldybių atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planai

1. Savivaldybių atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planų tikslas – nustatyti savivaldybių įgyvendinamas priemones šio įstatymo 55 straipsnyje nustatytiems nacionaliniams planiniams rodikliams pasiekti.

2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija kiekvienai savivaldybei nustato minimalius iki 2020 m. privalomus pasiekti atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo planinius rodiklius. Šiuos rodiklius ir priemones jiems pasiekti savivaldybės įtraukia į savo atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planus. Savivaldybės nusistato tarpinius atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo planinius rodiklius 2011–2012 m., 2013–2014 m., 2015–2016 m., 2017–2018 m.

3. Savivaldybės pasitvirtina ir viešai skelbia savo 2011–2020 m. atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planus, kuriuose įvertina esamą padėtį ir nusistato atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo tikslus ir priemones šiems tikslams pasiekti.

4. Savivaldybės atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planų projektus suderina su Vyriausybės įgaliota institucija.

5. Savivaldybės ne vėliau kaip 2012 m. rugpjūčio 31 d., o vėliau kiekvienais metais rengia ir viešai skelbia atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planų įgyvendinimo rezultatų ataskaitas.

6. Savivaldybė, jeigu jos atsinaujinančių išteklių energijos dalis per paskutinius dvejus metus tapo mažesnė negu savivaldybės atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų plane nustatyti tarpiniai atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo planiniai rodikliai, ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo skaičiuojamojo laikotarpio pabaigos patvirtina atnaujintą savivaldybės atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planą ir jame nustato adekvačias ir proporcingas priemones, skirtas užtikrinti, kad per pagrįstą laikotarpį atsinaujinančių išteklių energijos dalis atitiktų nustatytus planinius rodiklius.

7. Savivaldybės pagal kompetenciją teikia pasiūlymus Nacionaliniam atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planui rengti ir atnaujinti.

8. Savivaldybių atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planų įgyvendinimas finansuojamas iš savivaldybių biudžetuose patvirtintų bendrųjų asignavimų ir kitų finansavimo šaltinių bei lėšų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352

9. Savivaldybių atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros veiksmų planai turi užtikrinti, kad savivaldybių teritorijose nebūtų kuriamos sąlygos, ribojančios atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo plėtrą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-494, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3939 (2013-07-20)

TRYLIKTASIS SKIRSNIS
TARPTAUTINIS BENDRADARBIAVIMAS ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS SEKTORIUJE

58 straipsnis. Statistiniai energijos perdavimai tarp Lietuvos Respublikos ir kitų valstybių narių

1. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali sudaryti susitarimus dėl nustatyto atsinaujinančių išteklių energijos kiekio statistinio energijos perdavimo iš Lietuvos Respublikos į kitą valstybę narę ar iš kitos valstybės narės į Lietuvos Respubliką.

2. Susitarimai dėl statistinių energijos perdavimų sudaromi Vyriausybės nustatyta tvarka.

3. Lietuvos Respublika gali perduoti statistinį atsinaujinančių išteklių energijos kiekį kitai valstybei narei, jeigu Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energijos kiekis viršija šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nustatytus tarpinius nacionalinius planinius rodiklius.

4. Jeigu prognozuojamas Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energijos sunaudojimas yra mažesnis negu šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nustatyti tarpiniai nacionaliniai planiniai rodikliai ir nėra kitų būdų ir priemonių šiems rodikliams pasiekti, Lietuvos Respublikos Seimas gali priimti nutarimą leisti Vyriausybei vykdyti statistinį atsinaujinančių išteklių energijos kiekio priėmimą iš kitos valstybės narės.

5. Perduotas atsinaujinančių išteklių energijos kiekis yra:

1) atimamas iš atsinaujinančių išteklių energijos kiekio, į kurį atsižvelgiama vertinant, kaip Lietuvos Respublika įgyvendina šio įstatymo 1 straipsnio 5 dalies 1 punkte nustatytus rodiklius ir 55 straipsnio 2 dalyje nustatytus tarpinius nacionalinius planinius rodiklius, tuo atveju, kai statistinis energijos perdavimas įvykdomas iš Lietuvos Respublikos į kitą valstybę narę;

2) pridedamas prie atsinaujinančių išteklių energijos kiekio, į kurį atsižvelgiama vertinant, kaip Lietuvos Respublika įgyvendina šio įstatymo 1 straipsnio 5 dalies 1 punkte nustatytus rodiklius ir 55 straipsnio 2 dalyje nustatytus tarpinius nacionalinius planinius rodiklius, tuo atveju, kai statistinis energijos perdavimas įvykdomas iš kitos valstybės narės į Lietuvos Respubliką.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-406, 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09791

6. *Neteko galios 2017-09-01.*
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-406, 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09791

7. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti susitarimai gali galioti vienus ar daugiau metų. Apie sudarytus susitarimus Vyriausybės nustatyta tvarka pranešama Europos Komisijai ne vėliau kaip per 3 mėnesius pasibaigus kiekvieniems metams, kuriais jie galioja. Europos Komisijai siunčiamoje informacijoje, be kita ko, nurodomas perduodamos energijos kiekis ir kaina.

8. Statistiniai energijos perdavimai laikomi įvykdytais tik po to, kai visos perdavime dalyvavusios valstybės narės apie perdavimą praneša Europos Komisijai.

9. Pajamos, gautos vykdant susitarimus dėl statistinių energijos perdavimų, pervedamos į valstybės biudžetą ir kaupiamos atskiroje Valstybės iždo sąskaitoje. Gautos lėšos Vyriausybės nustatyta tvarka naudojamos susitarimuose dėl statistinių energijos perdavimų numatytais tikslais, susijusiais su atsinaujinančių energijos išteklių plėtra, energijos efektyvumo didinimu, taip pat moksliniams tyrimams atsinaujinančių išteklių energetikos sektoriuje. Šias lėšas Vyriausybės nustatyta tvarka administruoja Vyriausybės įgaliota institucija.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

10. Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energijos kiekio priėmimas iš kitos valstybės narės, vykdant susitarimus dėl statistinių energijos perdavimų, finansuojamas iš valstybės biudžeto.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-494, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3939 (2013-07-20)

59 straipsnis. Bendri projektai su kitomis valstybėmis narėmis

1. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali inicijuoti, vykdyti ir (ar) dalyvauti vykdant visų tipų bendrus projektus tarp Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės narės (ar kitų valstybių narių), susijusius su elektros energijos, šilumos ir vėsumos energijos gamyba iš atsinaujinančių energijos išteklių. Į tokius bendrus projektus su kitomis valstybėmis narėmis gali būti įtraukti ir privatūs asmenys.

2. Susitarimai dėl bendrų projektų su kitomis valstybėmis narėmis vykdymo sudaromi Vyriausybės nustatyta tvarka.

3. Vyriausybės nustatyta tvarka jos įgaliota institucija praneša Europos Komisijai, kokia elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos, pagamintų iš atsinaujinančių energijos išteklių, dalis ar koks kiekis pagal bet kurį Lietuvos Respublikos teritorijoje įgyvendinamą bendrą projektą, kuris pradėtas po 2009 m. birželio 25 d., arba padidinant įrenginio, kuris buvo rekonstruotas po tos datos, pajėgumus, laikomi įskaitomais į kitos valstybės narės nacionalinį bendrąjį planinį rodiklį. Atsinaujinančių išteklių energijos vienetai, pagaminti padidinant įrenginio pajėgumus, vertinami taip, lyg jie būtų pagaminti atskirame įrenginyje, kuris pradėtas eksploatuoti tuo momentu, kai pajėgumai buvo padidinti.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytame pranešime Europos Komisijai:

1) aprašomas siūlomas įrenginys arba nurodomas rekonstruotas įrenginys;

2) nurodoma įrenginyje pagamintos elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos dalis arba kiekis, laikomi įskaitomais į kitos valstybės narės nacionalinį bendrąjį planinį rodiklį;

3) nurodoma valstybė narė, kurios naudai teikiamas pranešimas;

4) nurodomas kalendoriniais metais išreikštas laikotarpis, per kurį įrenginyje pagaminta atsinaujinančių išteklių elektros energija, šilumos ar vėsumos energija turi būti laikoma įskaitoma į kitos valstybės narės nacionalinį bendrąjį planinį rodiklį. Šis laikotarpis negali būti ilgesnis kaip iki 2020 m.

5. Pagal šio straipsnio 4 dalį Europos Komisijai pateikto pranešimo negalima keisti ar panaikinti, jeigu nėra Lietuvos Respublikos ir šio straipsnio 4 dalies 3 punkte nurodytos valstybės narės sudaryto susitarimo.

6. Bendro projekto tarp Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės narės (ar kitų valstybių narių) trukmė gali būti ilgesnė kaip iki 2020 m.

7. Lietuvos Respublikoje vykdomi bendri projektai su kitomis valstybėmis narėmis negali turėti neigiamos įtakos šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nustatytų tarpinių nacionalinių planinių rodiklių įgyvendinimui.

60 straipsnis. Bendrų projektų su kitomis valstybėmis narėmis rezultatai

1. Per 3 mėnesius, pasibaigus kiekvieniems šio įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 4 punkte nustatyto laikotarpio metams, Vyriausybės nustatyta tvarka jos įgaliota institucija parengia pranešimą, kuriame nurodo:

1) bendrą elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos kiekį, per tuos metus pagamintą įrenginyje iš atsinaujinančių energijos išteklių ir kuris nurodytas Europos Komisijai pateiktame pranešime bendro projekto tikslais;

2) elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos kiekį, per tuos metus pagamintą įrenginyje iš atsinaujinančių energijos išteklių ir kuris turi būti įskaitomas į kitos valstybės narės nacionalinį bendrąjį planinį rodiklį remiantis pranešimo sąlygomis.

2. Vyriausybės įgaliota institucija šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą siunčia tai valstybei narei, kurios naudai buvo pateiktas pranešimas, ir Europos Komisijai.

3. Elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos kiekis, apie kurį pranešama vykdant Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės narės (ar kitų valstybių narių) bendrus projektus šiame straipsnyje nustatyta tvarka:

1) atimamas iš atsinaujinančių išteklių energijos kiekio, į kurį atsižvelgiama vertinant, kaip Lietuvos Respublika įgyvendina šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nustatytus tarpinius nacionalinius planinius rodiklius, tuo atveju, kai nurodytas elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos kiekis Lietuvos Respublikoje pagaminamas kitos valstybės narės naudai;

2) pridedamas prie atsinaujinančių išteklių energijos kiekio, į kurį atsižvelgiama vertinant, kaip Lietuvos Respublika įgyvendina šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nustatytus tarpinius nacionalinius planinius rodiklius, tuo atveju, kai nurodytas elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos kiekis kitos valstybės narės teritorijoje pagaminamas Lietuvos Respublikos naudai.

61 straipsnis. Bendri projektai su užsienio valstybėmis

1. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali inicijuoti, vykdyti ir (ar) dalyvauti vykdant visų tipų bendrus projektus tarp Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybės (ar užsienio valstybių), susijusius su elektros energijos gamyba iš atsinaujinančių energijos išteklių. Tokiuose projektuose gali dalyvauti ir kitos valstybės narės. Į tokius bendrus projektus su užsienio valstybėmis gali būti įtraukti ir privatūs asmenys.

2. Susitarimai dėl bendrų projektų su užsienio valstybėmis vykdymo sudaromi Vyriausybės nustatyta tvarka.

3. Įgyvendinant bendrus projektus, užsienio valstybėje pagamintas atsinaujinančių išteklių elektros energijos kiekis, kuris laikomas įskaitomu į Lietuvos Respublikos nacionalinį bendrąjį planinį rodiklį, turi atitikti šias sąlygas:

1) elektros energija suvartojama Europos Sąjungoje;

2) elektros energija pagaminta naujai pastatytame įrenginyje, pradėjusiame veikti po 2009 m. birželio 25 d., arba padidinus pajėgumus įrenginyje, kuris buvo rekonstruotas po tos datos įgyvendinant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą bendrą projektą. Atsinaujinančių išteklių elektros energijos vienetai, pagaminti padidinus įrenginio pajėgumus, vertinami taip, lyg jie būtų pagaminti atskirame įrenginyje, kuris pradėtas eksploatuoti tuo momentu, kai įrenginio pajėgumai buvo padidinti;

3) pagamintam ir eksportuotam elektros energijos kiekiui nebuvo suteikta parama pagal užsienio valstybės paramos schemą, išskyrus įrenginiui suteiktą paramą investicijoms.

4. Laikoma, kad šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodytas reikalavimas tenkinamas, kai:

1) visi atsakingi perdavimo sistemos operatoriai kilmės šalyje, paskirties šalyje ir, jeigu taikoma, visose užsienio tranzito valstybėse galutinai priskyrė elektros energijos kiekį, lygiavertį kiekiui, į kurį atsižvelgiama, paskirtiems elektros tinklų sujungimo pajėgumams;

2) atsakingas perdavimo sistemos operatorius, veikiantis jungiamosios linijos Europos Sąjungos pusėje, galutinai įtraukė į balansą elektros energijos kiekį, lygiavertį kiekiui, į kurį atsižvelgiama;

3) paskirti pajėgumai ir elektros energijos gamyba iš atsinaujinančių energijos išteklių šio straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodytame įrenginyje yra susiję su tuo pačiu laikotarpiu.

5. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali kreiptis į Europos Komisiją, prašydamos Lietuvos Respublikos bendrojo planinio rodiklio įvertinimo tikslais apskaičiuojant atsinaujinančių išteklių energijos dalį, atsižvelgti į atsinaujinančių išteklių elektros energiją, pagamintą ir suvartotą užsienio valstybėje, kai jungiamosios linijos tarp Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybės tiesimo parengiamasis laikotarpis labai ilgas, tokiomis sąlygomis:

1) jungiamosios linijos tiesimas turi būti pradėtas ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d.;

2) turi būti neįmanoma pradėti eksploatuoti jungiamąją liniją ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d.;

3) turi būti įmanoma pradėti eksploatuoti jungiamąją liniją ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d.;

4) pradėjus eksploatuoti jungiamąją liniją, ji bus naudojama elektros energijai, gaminamai iš atsinaujinančių energijos išteklių, eksportuoti į Europos Sąjungą, kaip nurodyta šio straipsnio 4 dalyje;

5) prašymas susijęs su šio straipsnio 3 dalies 2 ir 3 punktuose nustatytus kriterijus atitinkančiu bendru projektu, kurį vykdant bus naudojama jungiamoji linija po to, kai ji bus pradėta eksploatuoti, ir su elektros energijos kiekiu, kuris nėra didesnis už elektros energijos kiekį, kuris bus eksportuojamas į Europos Sąjungą po to, kai jungiamoji linija bus pradėta eksploatuoti.

6. Vyriausybės nustatyta tvarka jos įgaliota institucija praneša Europos Komisijai apie elektros energijos dalį ar kiekį, kurie pagaminti įrenginyje, esančiame užsienio valstybės teritorijoje, ir kurie įskaitomi į Lietuvos Respublikos ir galbūt į kitos valstybės narės (ar kitų valstybių narių) nacionalinį bendrąjį planinį rodiklį. Kai bendrame projekte dalyvauja daugiau negu viena valstybė narė, apie elektros energijos dalies ar kiekio paskirstymą valstybėms narėms pranešama Europos Komisijai. Ši elektros energijos dalis ar kiekis negali viršyti faktiškai į Europos Sąjungą eksportuotos ir joje suvartotos elektros energijos dalies ar kiekio, atitinkančių šio straipsnio 4 dalyje išdėstytas sąlygas ir 4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytą kiekį.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytame pranešime Europos Komisijai:

1) aprašomas siūlomas įrenginys arba nurodomas rekonstruotas įrenginys;

2) nurodoma įrenginyje pagamintos elektros energijos dalis arba kiekis, laikomi įskaitomais į Lietuvos Respublikos nacionalinį planinį rodiklį, taip pat, laikantis konfidencialumo reikalavimų, atitinkami finansiniai susitarimai;

3) nurodomas kalendoriniais metais išreikštas laikotarpis, per kurį įrenginyje pagaminta elektros energija turi būti laikoma įskaitoma į Lietuvos Respublikos nacionalinį bendrąjį planinį rodiklį. Šis laikotarpis negali būti ilgesnis kaip iki 2020 m.;

4) kartu pateikiamas užsienio valstybės, kurios teritorijoje pradėjo veikti įrenginys, rašytinis šios dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas patvirtinimas ir įrenginyje pagamintos elektros energijos dalis arba kiekis, kurie bus vartojami užsienio valstybėje.

8. Pagal šio straipsnio 7 dalį pateikto pranešimo negalima keisti ar panaikinti, jeigu nėra Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybės, kuri pagal šio straipsnio 7 dalies 4 punktą patvirtinto bendrą projektą, bendro susitarimo.

9. Bendro projekto tarp Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių trukmė gali būti ilgesnė kaip iki 2020 m.

10. Lietuvos Respublikoje vykdomi bendri projektai su užsienio valstybėmis negali turėti neigiamos įtakos šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nustatytų tarpinių nacionalinių planinių rodiklių įgyvendinimui.

62 straipsnis. Bendrų projektų su užsienio valstybėmis rezultatai

1. Per 3 mėnesius, pasibaigus kiekvieniems šio įstatymo 61 straipsnio 7 dalies 3 punkte nustatyto laikotarpio metams, Vyriausybės nustatyta tvarka jos įgaliota institucija parengia pranešimą, kuriame nurodo:

1) bendrą elektros energijos kiekį, per tuos metus pagamintą įrenginyje iš atsinaujinančių energijos išteklių ir kuris nurodytas Europos Komisijai pateiktame pranešime bendro projekto tikslais;

2) elektros energijos kiekį, per tuos metus pagamintą įrenginyje iš atsinaujinančių energijos išteklių ir kuris turi būti įskaitomas į Lietuvos Respublikos nacionalinį bendrąjį planinį rodiklį remiantis pranešimo sąlygomis;

3) įrodymą, kad tenkinamos šio įstatymo 61 straipsnio 3 dalyje nustatytos sąlygos.

2. Vyriausybės įgaliota institucija šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą siunčia užsienio valstybei, kuri pagal šio įstatymo 61 straipsnio 7 dalies 4 punktą patvirtino bendrą projektą, ir Europos Komisijai.

3. Elektros energijos kiekis, pagamintas iš atsinaujinančių energijos išteklių, apie kurį pranešta pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, pridedamas prie atsinaujinančių išteklių energijos kiekio, į kurį atsižvelgiama vertinant, kaip Lietuvos Respublika įgyvendina šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nustatytus tarpinius nacionalinius planinius rodiklius.

63 straipsnis. Bendros paramos schemos su kitomis valstybėmis narėmis

1. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, bendradarbiaudama su kitos valstybės narės (ar kitų valstybių narių) kompetentingomis institucijomis, gali priimti sprendimus dėl Lietuvos Respublikos nacionalinės paramos schemos sujungimo su kitos valstybės narės (ar kitų valstybių narių) paramos schema ar dėl šių schemų veiklos dalinio koordinavimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais tam tikras atsinaujinančių išteklių energijos kiekis, pagamintas vienos paramos schemoje dalyvaujančios valstybės narės teritorijoje, gali būtų įskaitytas į kitos paramos schemoje dalyvaujančios valstybės narės nacionalinį bendrąjį planinį rodiklį, jeigu atitinkamos valstybės narės:

1) atliko atsinaujinančių išteklių energijos nurodyto kiekio statistinį perdavimą iš vienos valstybės narės kitai valstybei narei, kaip nurodyta šio įstatymo 58 straipsnyje, arba

2) nustatė paskirstymo taisyklę, dėl kurios susitarė paramos schemoje dalyvaujančios valstybės narės ir pagal kurią atsinaujinančių išteklių energijos kiekiai paskirstomi paramos schemoje dalyvaujančioms valstybėms narėms. Apie tokią paskirstymo taisyklę Vyriausybės

nustatyta tvarka jos įgaliota institucija praneša Europos Komisijai ne vėliau kaip per 3 mėnesius pasibaigus pirmiesiems metams, kuriais ji įsigaliojo.

3. Jeigu Lietuvos Respublikos vardu buvo teikiamas pranešimas, nurodytas šio straipsnio 2 dalies 2 punkte, per 3 mėnesius pasibaigus kiekvieniems metams Vyriausybės nustatyta tvarka jos įgaliota institucija Europos Komisijai pateikia pranešimą, kuriame nurodomas bendras elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos, pagamintų iš atsinaujinančių energijos išteklių, kiekis, pagamintas tais metais, kuriais taikoma paskirstymo taisyklė.

4. Elektros energijos, šilumos ar vėsumos energijos, pagamintų iš atsinaujinančių energijos išteklių, kiekis, apie kurį pranešta pagal šio straipsnio 2 dalį, paskirstomas pagal 2 dalyje nurodytą taisyklę.

5. Bendros paramos schemos su kitomis valstybėmis narėmis negali turėti neigiamos įtakos šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nustatytų tarpinių nacionalinių planinių rodiklių įgyvendinimui.

63[1] straipsnis. Skatinimo kvotų paskirstymo tarp Lietuvos Respublikos ir kitų valstybių narių aukcionas

1. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, vadovaudamasi Vyriausybės patvirtintomis Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklėmis, gali sudaryti susitarimus su kita valstybe nare (kitomis valstybėmis narėmis), suteikiančius teisę asmenims, planuojantiems toje valstybėje narėje (valstybėse narėse) statyti ar įrengti elektrines, dalyvauti šio įstatymo 20 straipsnio 4 dalyje nurodytame aukcione.

2. Susitarimai su kita valstybe nare (kitomis valstybėmis narėmis) dėl dalyvavimo aukcione sudaromi, jeigu kita valstybė narė (kitos valstybės narės) su Lietuvos Respublika turi tiesiogines elektros jungtis ir jeigu Lietuvos Respublikos fiziniams ir (ar) juridiniams asmenims ir (ar) kitoms organizacijoms ar jų padaliniams, ketinantiems Lietuvos Respublikoje statyti ar įrengti elektrines, suteikia teisę dalyvauti toje valstybėje narėje (valstybėse narėse) organizuojamame paramos paskirstyme.

3. Susitarimuose su kita valstybe nare (kitomis valstybėmis narėmis) dėl dalyvavimo aukcione, be kita ko, privalo būti nustatytas elektros energijos iš atsinaujinančių išteklių kiekio paskirstymo principas.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247

KETURIOLIKTASIS SKIRSNIS
ATSAKOMYBĖ IR SKUNDŲ NAGRINĖJIMAS

64 straipsnis. Skundų nagrinėjimas

1. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba išankstine neprivaloma skundų nagrinėjimo ne teisme tvarka nagrinėja suinteresuotų asmenų skundus dėl elektros tinklų operatorių, šilumos tiekėjų ir dujų sistemų operatorių veiksmų ar neveikimo, kreipiantis dėl šių asmenų įrenginių prijungimo prie atitinkamų tinklų ar sistemų, prijungiant įrenginius, priimant pagamintą energiją į energetikos tinklus ar sistemas ir (ar) vykdant kitas šio įstatymo nustatytas pareigas, susijusias su atsinaujinančių energijos išteklių naudojimu energijai gaminti.

2. Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai pateikti skundai nagrinėjami Energetikos įstatyme nustatyta tvarka ir sąlygomis.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588

PENKIOLIKTASIS SKIRSNIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

65 straipsnis. Įstatymo taikymas

1. Asmenims, kurie verčiasi ūkine komercine veikla atsinaujinančių išteklių energetikos sektoriuje, kiek nenustato šis įstatymas, taikomi veiklos elektros energetikos, šilumos ūkio ar dujų sektoriuose reikalavimai, nustatyti Energetikos įstatyme, Elektros energetikos įstatyme, Gamtinių dujų įstatyme, Šilumos ūkio įstatyme ir jų įgyvendinamuosiuose teisės aktuose.

2. *Neteko galios nuo 2017-11-01.*

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306

3. Biokuru, biodegalais, biodujomis, biotepalais ir bioalyvomis prekiaujama pagal dvišales pirkimo–pardavimo sutartis ir kitais teisės aktuose nustatytais būdais. Prekybos biokuru, biodegalais, biodujomis, biotepalais ir bioalyvomis tvarka nustatoma Energetikos ministerijos patvirtintose Biokuro, biodegalų, biodujų, biotepalų ir bioalyvų prekybos taisyklėse, atsižvelgiant į šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatytus biodujų supirkimo reikalavimus. Centralizuota prekyba biokuru organizuojama Lietuvos Respublikos energijos išteklių rinkos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-2025, 2012-05-22, Žin., 2012, Nr. 63-3166 (2012-06-05)

66 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

1. Vyriausybė iki 2011 m. liepos 1 d. parengia ir pateikia Seimui šiam įstatymui įgyvendinti reikalingų įstatymų pakeitimo projektus.

2. Vyriausybė ar jos įgaliotos institucijos, savivaldybės, kiti asmenys, nurodyti šiame įstatyme, ne vėliau kaip iki 2011 m. liepos 1 d. parengia ir patvirtina šio įstatymo, išskyrus 45 ir 58–62 straipsnius, įgyvendinamuosius teisės aktus ir suderina kitus susijusius teisės aktus.

3. Šio įstatymo 45, 58–62 straipsnių nuostatoms įgyvendinti reikalingi teisės aktai parengiami ir patvirtinami bei kiti susiję teisės aktai suderinami iki 2012 m. gruodžio 31 d.

4. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija ne vėliau kaip iki 2011 m. liepos 1 d. parengia Mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo pakeitimo įstatymo projektą dėl aplinkos teršimo metanu.

67 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

1. Šis įstatymas, išskyrus 3, 16, 17, 19, 23, 24, 25, 32, 36, 39, 41, 44, 45, 48, 49 ir 50 straipsnius, įsigalioja nuo paskelbimo leidinyje „Valstybės žinios“ dienos.

2. Šio įstatymo 3, 16, 17, 19, 23, 24, 25, 32, 36, 39, 41, 44, 48, 49 ir 50 straipsniai įsigalioja 2011 m. gruodžio 31 d.

3. Šio įstatymo 45 straipsnis įsigalioja 2012 m. gruodžio 31 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ DALIA GRYBAUSKAITĖ

Lietuvos Respublikos
atsinaujinančių išteklių
energetikos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičianti bei vėliau panaikinanti Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL 2009 L 140, p. 16).

2. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL 2009 L 211, p. 55).

3. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/55/EB (OL 2009 L 211, p. 94).

4. 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/94/ES dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo“ (OL 2014 L 307, p. 1).

Papildyta punktu:
Nr. XIII-406, 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09791

5. 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1513, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės ir Direktyva 2009/25/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją (OL 2015 L 239, p. 1).

Papildyta punktu:
Nr. XIII-406, 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09791

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-2025, 2012-05-22, Žin., 2012, Nr. 63-3166 (2012-06-05)
ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS ĮSTATYMO 6, 65 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-2096, 2012-06-21, Žin., 2012, Nr. 76-3939 (2012-06-30)
ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS ĮSTATYMO 16 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja 2012-07-01.

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-169, 2013-01-17, Žin., 2013, Nr. 12-560 (2013-02-01)
ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS ĮSTATYMO 2, 11, 13, 14, 16, 20, 21 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalis įsigalioja 2013 m. kovo 1 d.

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-351, 2013-05-30, Žin., 2013, Nr. 64-3175 (2013-06-18)
ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS ĮSTATYMO 20 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2013 m. liepos 1 d.

5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-494, 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3939 (2013-07-20)

ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS ĮSTATYMO 5, 12, 13, 36, 40, 41, 42, 57 IR 58 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 6 straipsnis įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-847, 2014-04-24, paskelbta TAR 2014-05-02, i. k. 2014-05001
LIETUVOS RESPUBLIKOS ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS ĮSTATYMO NR. XI-1375 49 IR 51 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2014 m. liepos 1 d.

7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1020, 2014-07-10, paskelbta TAR 2014-07-22, i. k. 2014-10427
LIETUVOS RESPUBLIKOS ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS ĮSTATYMO NR. XI-1375 49 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1173, 2014-09-25, paskelbta TAR 2014-10-03, i. k. 2014-13575
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 15 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymas

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1327, 2014-11-13, paskelbta TAR 2014-11-18, i. k. 2014-17046
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 39 straipsnio pakeitimo įstatymas

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1389, 2014-12-09, paskelbta TAR 2014-12-22, i. k. 2014-20428
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 20 straipsnio pakeitimo įstatymas

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1666, 2015-05-07, paskelbta TAR 2015-05-20, i. k. 2015-07658
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 6, 13, 14, 15, 16 ir 22 straipsnių pakeitimo įstatymas

5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2185, 2015-12-15, paskelbta TAR 2015-12-21, i. k. 2015-20142
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 20 straipsnio pakeitimo įstatymas

6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2231, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00089
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 2, 4, 6, 11, 20, 46 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 11-1 straipsniu įstatymas

7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-406, 2017-06-01, paskelbta TAR 2017-06-09, i. k. 2017-09791
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 1, 2, 6, 38, 58 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymas

8.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. XIII-605, 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12306
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 2, 3, 5, 6, 11, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 30, 40, 41, 42, 49, 54, 56, 58, 65 straipsnių pakeitimo, aštuntojo skirsnio pavadinimo pakeitimo ir 33 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas

9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-613, 2017-07-11, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12335
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 2, 5, 13, 16 ir 22 straipsnių pakeitimo įstatymas

10.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1078, 2018-04-12, paskelbta TAR 2018-04-24, i. k. 2018-06508
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 20 straipsnio pakeitimo ir Įstatymo papildymo 20-1 straipsniu įstatymas

11.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1451, 2018-06-30, paskelbta TAR 2018-07-11, i. k. 2018-11763
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 22 ir 51 straipsnių pakeitimo įstatymas

12.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1890, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-08, i. k. 2019-00247
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 1, 2, 3, 5, 11, 13, 14, 17, 20, 20-1, 21 straipsnių pakeitimo, Įstatymo papildymo 63-1 straipsniu ir 15 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas

13.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2017, 2019-03-21, paskelbta TAR 2019-04-02, i. k. 2019-05352
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 5, 8, 10, 26, 28, 29, 36, 37, 39, 54, 57 straipsnių pakeitimo ir aštuntojo skirsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas

14.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2200, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-17, i. k. 2019-09723
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 13, 14, 20 ir 20-1 straipsnių pakeitimo įstatymas

15.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2169, 2019-06-06, paskelbta TAR 2019-06-20, i. k. 2019-09941
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 49 ir 51 straipsnių pakeitimo įstatymas

16.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2869, 2020-04-28, paskelbta TAR 2020-05-06, i. k. 2020-09588
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 1, 2, 3, 4, 5, 6, 11, 13, 14, 16, 17, 20, 20-1, 22, 25, 28, 29, 35, 37, 38, 39, 46, 48, 49, 55, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 63-1, 64 straipsnių ir priedo pakeitimo, 11-1 straipsnio pripažinimo netekusiu galios ir Įstatymo papildymo 20-2 straipsniu įstatymas

17.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3107, 2020-06-25, paskelbta TAR 2020-07-09, i. k. 2020-15316
Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 2, 4, 5, 6, 13, 20, 20-1, 22, 50, 51 ir 52 straipsnių pakeitimo įstatymas

Suvestinė redakcija nuo 2020-06-26

Įstatymas paskelbtas: TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26481

LIETUVOS RESPUBLIKOS ENERGIJOS VARTOJIMO EFEKTYVUMO DIDINIMO ĮSTATYMAS

2016 m. lapkričio 3 d. Nr. XII-2702
Vilnius

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir tikslas

1. Šis įstatymas nustato energijos vartojimo efektyvumo didinimo valstybinio valdymo, reglamentavimo ir priežiūros teisinius pagrindus.

2. Šio įstatymo tikslas – užtikrinti taupesnį energijos suvartojimą visose Lietuvos ūkio srityse, atitinkantį Europos Sąjungos teisės aktuose nustatytus Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įsipareigojimus, sudaryti prielaidas efektyviai gaminti, tiekti bei vartoti energiją ir užtikrinti, kad 2030 metais Lietuvos pirminės energijos suvartojimas būtų ne didesnis kaip 5 462 ktne, galutinės energijos suvartojimas – ne didesnis kaip 4 526 ktne ir suminis energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonių sutaupytos energijos kiekis – ne mažesnis kaip 27 280 GWh. Šio tikslo siekiama vadovaujantis šiame įstatyme įtvirtintais energijos vartojimo efektyvumo didinimo principais.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3015, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13232

3. Šio įstatymo nuostatos yra suderintos su šio įstatymo priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Energijos taupymo paslauga** – atlygintina veikla, kuria sukuriama energijos taupymo paslaugos teikimo sutartyje, sudarytoje tarp energijos taupymo paslaugų teikėjo ir vartotojo,

nustatyta ekonominė vertė diegiant energijos suvartojimą mažinančias technologijas ar kitas energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones.

2. **Energijos taupymo paslaugų teikėjas** – asmuo, teikiantis energijos taupymo paslaugas.

3. **Energijos vartojimo efektyvumas** – darbo, paslaugų, prekių, energijos ir pirminės arba galutinės energijos sąnaudų santykis.

4. **Energijos vartojimo efektyvumo didinimo politikos priemonė** – savanoriška, teisinio reguliavimo, finansinė arba informacijos teikimo priemonė, nustatyta ir įgyvendinama siekiant sukurti palankias sąlygas rinkos dalyviams teikti ir gauti energijos taupymo paslaugas.

5. **Energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonė** – priemonė, kuri sumažina energijos suvartojimą dėl technologinių, elgsenos ir (arba) fiskalinės politikos priemonių taikymo.

6. **Energijos vartojimo vadybos sistema** – tarptautiniais ir Europos Sąjungos institucijų standartais apibrėžta energijos vartojimo efektyvumo tikslų nustatymo ir jų įgyvendinimo sistema.

7. **Galutinė energija** – energija, pateikta pramonės, statybos, žemės ūkio, kitų ekonominės veiklos rūšių įmonių galutiniams vartotojams ir namų ūkiams. Šio įstatymo tikslais organinis kuras taip pat laikomas energija.

8. **Galutinės energijos suvartojimas** – visas galutinės energijos, išskyrus energetikos veiklai skirtą energiją, kiekis.

9. **Pirminė energija** – gamtinių išteklių energija: organiniame kure (naftoje, durpėse, biomasėje ir pan.) sukaupta energija, branduolinė (atominė) energija, vandens potencinė energija, vėjo, saulės, geoterminė, cheminių procesų energija.

10. **Pirminės energijos suvartojimas** – šalies bendrosios energijos vidaus sąnaudos, išskyrus vartojimą ne energetikos reikmėms.

11. **Sutaupyta energija** – energijos kiekis, nustatomas matuojant ir (arba) įvertinant energijos suvartojimą prieš įgyvendinant energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonę ir ją įgyvendinus ir prireikus perskaičiuojamas įvertinant aplinkos sąlygų pokytį, darantį poveikį energijos suvartojimui.

12. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme (toliau – Energetikos įstatymas), Lietuvos Respublikos statybos įstatyme (toliau – Statybos įstatymas), Lietuvos Respublikos smulkiojo ir vidutinio verslo įstatyme, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme (toliau – Viešojo administravimo įstatymas).

3 straipsnis. Energijos vartojimo efektyvumo didinimo principai

1. Energijos vartojimo efektyvumo didinimo pagrindiniai principai yra šie:

1) ekonominio pagrįstumo – pirmenybė teikiama ekonomiškai efektyviausioms energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonėms;

2) viešumo – asmenys turi užtikrinti viešumą įgyvendindami energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones;

3) atsakomybės – už šio įstatymo nuostatų nesilaikymą įmonėms taikoma atsakomybė;

4) energijos vartojimo efektyvumo didinimo pirmumo – priimant sprendimus dėl energijos perdavimo ar skirstymo tinklų ar sistemų planavimo ir finansavimo, pirmenybė teikiama energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonėms, mažinančioms energijos paklausą, jeigu jos yra ekonomiškai efektyvesnės negu atitinkami su energijos pasiūla susiję sprendimai.

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-3015, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13232

2. Energijos vartojimo efektyvumo didinimo principų įgyvendinimą ir atsakomybę už jų nesilaikymą reglamentuoja šis įstatymas, Viešojo administravimo įstatymas ir Energetikos įstatymas.

II SKYRIUS
ENERGIJOS VARTOJIMO EFEKTYVUMO DIDINIMO TIKSLO ĮGYVENDINIMAS

4 straipsnis. Privalomo sutaupyti energijos kiekio apskaičiavimas ir jo įgyvendinimas

1. Lietuvos Respublikai privalomas sutaupyti energijos kiekis yra nustatomas remiantis Europos Sąjungos energijos vartojimo efektyvumą reglamentuojančiais teisės aktais. Šis kiekis lygus:

1) nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. kiekvienais metais sutaupytų energijos kiekių, pagal Lietuvos statistikos departamento pateiktą statistinę informaciją atitinkančių 1,5 procento nuo 2010–2012 metų suvartotos galutinės energijos vidurkio, sumai ir jis sumažinamas ne daugiau kaip 25 procentais;

2) nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2030 m. gruodžio 31 d. kiekvienais metais sutaupytų energijos kiekių, pagal Lietuvos statistikos departamento pateiktą statistinę informaciją atitinkančių 0,8 procento nuo 2016–2018 metų suvartotos galutinės energijos vidurkio, sumai. Tokius energijos kiekius privaloma sutaupyti kiekvienais metais ir nuo 2031 m. sausio 1 d. iki 2050 m. gruodžio 31 d., išskyrus atvejį, jeigu anksčiau bus pasiekti Europos Sąjungos ilgalaikiai 2050 metų energetikos ir klimato srities tikslai.

2. Atliekant šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą skaičiavimą, neįtraukiamas transporto sektoriui parduotas ir sunaudotas galutinės energijos kiekis.

3. Lietuvos Respublikos energetikos ministras nustato privalomo sutaupyti energijos kiekio, įdiegiant energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones, apskaičiavimo ir jo priežiūros tvarką.

4. Siekiant užtikrinti, kad būtų privalomai sutaupytas energijos kiekis, nurodytas šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje, nustatomas įpareigojimas ministerijoms, atsakingoms už pramonės, žemės ūkio, paslaugų, transporto ir namų ūkių sektorius, proporcingai pagal to sektoriaus dalį, atsižvelgiant į 2016–2018 metų suvartotos galutinės energijos vidurkį:

1) Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijai, atsakingai už energijos efektyvumo didinimo priemonių diegimą pramonės sektoriuje, užtikrinti ne mažesnį kaip 5 456 GWh privalomą sutaupyti energijos kiekį;

2) Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai ir Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai, atsakingoms už energijos efektyvumo didinimo priemonių diegimą paslaugų ir namų ūkių sektoriuose, užtikrinti ne mažesnį kaip 10 366 GWh privalomą sutaupyti energijos kiekį;

3) Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijai, atsakingai už energijos efektyvumo didinimo priemonių diegimą transporto sektoriuje, užtikrinti ne mažesnį kaip 10 912 GWh privalomą sutaupyti energijos kiekį;

4) Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai, atsakingai už energijos efektyvumo didinimo priemonių diegimą žemės ūkio sektoriuje, užtikrinti ne mažesnį kaip 546 GWh privalomą sutaupyti energijos kiekį.

5. Į šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą sutaupytą energijos kiekį yra įskaičiuojami po 2020 m. gruodžio 31 d. esamų ar patvirtintų naujų energijos vartojimo efektyvumo didinimo politikos priemonių sutaupyti galutinės energijos kiekiai.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-3015, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13232

5 straipsnis. Energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonės

1. Energijos vartojimo efektyvumo didinimo politikos priemonės apima šias priemones ir (arba) jų derinius:

1) energijai ir energijos ištekliams taikomų pridėtinės vertės mokesčio ar akcizų, kurių poveikis yra galutinės energijos suvartojimo mažinimas, įvertinimas;

2) finansinės priemonės, kurios skatina diegti energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones ir kurių poveikis yra galutinės energijos suvartojimo mažinimas;

3) statybos ar gaminių ženklinimo techniniai reglamentai, kurie skatina diegti energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones ir kurių poveikis yra galutinės energijos suvartojimo mažinimas;

4) susitarimai su įmonėmis (įskaitant energetikos įmones), kurie skatina diegti energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones ir kurių poveikis yra galutinės energijos suvartojimo mažinimas;

5) Lietuvos Respublikos standartai ir higienos normos, kuriais siekiama didinti produktų, įskaitant pastatus ir transporto priemones, ir paslaugų energijos vartojimo efektyvumą, išskyrus atvejus, kai jie yra privalomi ir taikytini pagal Europos Sąjungos teisę;

6) energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo reglamentai, išskyrus reglamentus, kurie privalomi ir taikytini pagal Europos Sąjungos teisę;

7) švietimas ir konsultavimas, kurie skatina diegti energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones ir kurių poveikis yra galutinės energijos suvartojimo mažinimas.

2. Lietuvos Respublikos energetikos ministerija (toliau – Energetikos ministerija) Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka teikia Europos Komisijai informaciją apie energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones.

3. Energetikos ministerija savo interneto svetainėje skatina perkančiąsias organizacijas rengti energijos vartojimo efektyvumo didinimo planus, kuriuose būtų nustatyti sutaupytos energijos kiekiai ir jų įgyvendinimo priemonės.

4. Siekdamos pakeisti situaciją, kai namų ūkiai didžiąją savo pajamų dalį turi skirti energijai, valstybės institucijos užtikrina, kad, įgyvendinant esamas arba naujas energijos vartojimo efektyvumo didinimo politikos priemones, pirmenybė teikiama namų ūkiams ir socialiniams būstams, kurie atitinka Vyriausybės patvirtintus energetinio skurdo rodiklius.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3015, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13232

5. Už energijos vartojimo efektyvumo didinimo politikos priemones, išskyrus nurodytąsias šio straipsnio 1 dalies 1 punkte, pagal kompetenciją atsakingos institucijos įdiegia matavimo, kontrolės ir tikrinimo sistemas, pagal kurias būtų patikrinta ne mažiau kaip 10 procentų įdiegtų energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonių. Matavimo, kontrolės ir tikrinimo išvados ir rezultatai turi būti dokumentuoti ir matavimas, kontrolė ir tikrinimas atliekami nepriklausomai nuo dalyvaujančiųjų arba įgaliotųjų šalių.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3015, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13232

6 straipsnis. Valstybės institucijų ir įstaigų naudojamų pastatų energijos vartojimo efektyvumo didinimas

1. Nuo šio įstatymo įsigaliojimo kiekvienais metais turi būti atnaujinama ne mažiau kaip 3 procentai valstybei nuosavybės teise priklausančių šildomų ir (arba) vėsinamų valstybės institucijų ir įstaigų naudojamų pastatų, esančių energetikos ministro patvirtintuose sąrašuose, ploto, siekiant įgyvendinti minimalius pastatų energinio naudingumo reikalavimus, nustatytus Statybos įstatyme.

2. Prioritetas teikiamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems valstybės institucijų ir įstaigų naudojamiems pastatams, kurių galutinės energijos suvartojimas yra didžiausias pagal pastato ploto vienetą.

7 straipsnis. Susitarimai dėl energijos sutaupymo

1. Elektros ir dujų perdavimo sistemos ir skirstomųjų tinklų operatoriai, kuriuose valstybei tiesiogiai ar per jos kontroliuojamas įmones priklauso ne mažiau kaip 1/2 balsų bendrovės visuotiniame akcininkų susirinkime suteikiančių akcijų (toliau – valstybės valdomi operatoriai), per 6 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo sudaro su Energetikos ministerija viešai skelbiamus susitarimus dėl energijos sutaupymo.

2. Kitos, šio straipsnio 1 dalyje nenurodytos, energetikos įmonės taip pat gali sudaryti su Energetikos ministerija susitarimus dėl energijos sutaupymo.

3. Sutaupytos energijos kiekiai energetikos įmonėms nustatomi proporcingai pagal ankstesniais metais kiekvienos įmonės vartotojams pateiktą galutinės energijos kiekį.

4. Susitarimuose dėl energijos sutaupymo nurodoma:

1) energetikos įmonei privalomas sutaupyti energijos ir (arba) šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis ir šio kiekio sutaupymo grafikas;

2) ataskaitų apie sutaupytos energijos kiekius pateikimo tvarka (ataskaitos forma, pateikimo laikotarpiai);

3) informacija apie energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones, užtikrinančias privalomus sutaupyti energijos kiekius;

4) investicijų į energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones finansiniai rodikliai ir jų apskaičiavimo metodai;

5) susitarimo galiojimo laikotarpis ir jo pratęsimo tvarka.

5. Energetikos įmonės privalo sutaupyti susitarimuose dėl energijos sutaupymo nustatytus energijos kiekius pačios arba per kitus asmenis.

6. Energetikos įmonės privalo sutaupyti susitarimuose dėl energijos sutaupymo nustatytus energijos kiekius diegdamos ekonomiškai pagrįstas energijos vartojimo efektyvumo didinimo

priemones galutinės energijos vartotojų objektuose (patalpose, įrenginiuose, transporto objektuose ir pan.).

7. Energetikos įmonių investicijos, susijusios su susitarimuose nustatytų energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonių diegimu galutinės energijos vartotojų objektuose, kaip nurodyta šio straipsnio 6 dalyje, nėra pripažįstamos pagrįstomis valstybės reguliuojamoms kainoms peržiūrėti. Apskaitą, susijusią su energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonių diegimu, energetikos įmonės privalo tvarkyti atskirai nuo reguliuojamos veiklos apskaitos.

8. Įgyvendinant šio straipsnio nuostatas, gali būti steigiamas valstybės pinigų fondas Lietuvos Respublikos valstybės iždo įstatymo nustatyta tvarka.

8 straipsnis. Susitarimai dėl vartotojų švietimo ir konsultavimo

1. Energijos tiekėjai per 6 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo sudaro su Energetikos ministerija viešai skelbiamus susitarimus dėl vartotojų švietimo ir konsultavimo.

2. Susitarimuose dėl vartotojų švietimo ir konsultavimo:

1) nustatomos vartotojų švietimo ir konsultavimo apimtys ir konsultavimo grafikas;

2) ataskaitų apie vartotojų švietimo ir konsultavimo apimtis teikimo tvarka (ataskaitos forma, pateikimo laikotarpiai);

3) informacija apie vartotojų švietimo ir konsultavimo priemones;

4) susitarimo galiojimo laikotarpis ir jo pratęsimo tvarka.

3. Energijos tiekėjai užtikrina susitarimuose nustatytų vartotojų švietimo ir konsultavimo apimčių ir priemonių įgyvendinimą patys ar per kitus asmenis.

4. Naujai įsteigti energijos tiekėjai privalo per 6 mėnesius nuo jų įsteigimo dienos sudaryti su Energetikos ministerija viešai skelbiamus susitarimus dėl vartotojų švietimo ir konsultavimo.

5. Šio straipsnio nuostatos taip pat taikomos elektros ir dujų skirstomųjų tinklų operatoriams, teikiantiems garantinio tiekimo paslaugą.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-3015, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13232

III SKYRIUS
KITI NACIONALINIU MASTU TAIKOMI VEIKSMAI, DIDINANTYS ENERGIJOS VARTOJIMO EFEKTYVUMĄ

9 straipsnis. Energijos taupymo paslaugos

1. Energijos taupymo paslauga gali apimti pastatų, transporto priemonių, technologinių procesų ir įrenginių eksploatavimą ar techninę priežiūrą. Teikiant šią paslaugą, atsiranda

galimybė vartotojams patikrinti ir išmatuoti ar apskaičiuoti suvartojamos pirminės ar galutinės energijos kiekį.

2. Energijos taupymo paslaugų teikėjui ir vartotojui sutarus dėl energijos taupymo paslaugos teikimo, energijos taupymo paslauga teikiama ir už ją atsiskaitoma pagal energijos taupymo paslaugos teikimo sutartį.

3. Siekiant sudaryti sąlygas plėtotis energijos taupymo paslaugų rinkai, Energetikos ministerija:

1) skelbia rekomendacijas dėl energijos taupymo paslaugų sutarčių sąlygų, užtikrinančių energijos taupymą ir galutinės energijos vartotojų interesus, taip pat informaciją apie skatinimo priemones, skirtas projektams, kuriuos įgyvendinant teikiamos energijos taupymo paslaugos, remti;

2) savo interneto svetainėje skatina kokybės ženklų, susijusių su energijos taupymo paslaugų teikimu, kūrimą;

3) tvirtina pavyzdines energijos taupymo paslaugų sutartis, savo interneto svetainėje skelbia informaciją apie geriausią praktiką sudarant ir vykdant energijos taupymo sutartis, įskaitant kaštų ir naudos analizės rezultatus, atsižvelgiant į gyvavimo ciklo metodo taikymą, ir konsultuoja perkančiąsias organizacijas energijos taupymo paslaugų klausimais;

4) atlieka energijos taupymo paslaugų rinkos raidos apžvalgas;

5) savo interneto svetainėje skelbia informaciją apie energijos taupymo paslaugų teikimo sąlygas ir tvarką, energijos taupymo paslaugų teikėjus ir kitą informaciją, susijusią su energijos taupymo paslaugų teikimu.

4. Skundai ir ginčai dėl energijos taupymo paslaugų teikimo nagrinėjami Energetikos įstatymo ir Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.

10 straipsnis. Vartotojų skatinimas

Energetikos sektoriaus planavimo dokumentuose gali būti numatytos priemonės, skatinančios energijos vartotojus, įskaitant namų ūkius, efektyviai vartoti energiją:

1) priemonės, kuriomis skatinama keisti elgesį, įskaitant finansines priemones, galimybes gauti finansavimą, dotacijas ir subsidijas, informacijos teikimą, pavyzdinius projektus, renginius darbo vietose;

2) priemonės, kuriomis išmaniųjų apskaitos prietaisų diegimo metu į procesą įtraukiami vartotojai ir vartotojų organizacijos ir kuriomis jie informuojami apie ekonomiškai efektyvias ir lengvai įgyvendinamas energijos vartojimo įpročių pokyčių galimybes, taip pat apie energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones.

11 straipsnis. Energijos vartojimo auditas

1. Energijos vartojimo auditą atliekantys specialistai turi atitikti Energetikos įstatymo 28 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

2. Įmonės, kurios nėra smulkiojo ir vidutinio verslo subjektai, Energetikos ministerijai pirmą kartą privalo pateikti energijos vartojimo audito ataskaitą ne vėliau kaip 2017 m. liepos 1 d., o vėliau – ne rečiau kaip kas 4 metai po anksčiau atlikto energijos vartojimo audito. Energijos vartojimo audito ataskaita gali būti pateikiama kaip atlikto platesnės apimties aplinkosauginio audito, jeigu jis atliekamas pirmiau, dalis.

3. Naujai įsteigtos įmonės, kurios nėra smulkiojo ir vidutinio verslo subjektai, Energetikos ministerijai pirmą kartą privalo pateikti energijos vartojimo audito ataskaitą ne vėliau kaip per 2 metus nuo įmonės įsteigimo dienos.

4. Įmonėms, kurios nėra smulkiojo ir vidutinio verslo subjektai ir kurios įgyvendino nepriklausomos organizacijos pagal atitinkamus Europos Sąjungos ir tarptautinius standartus sertifikuotą energijos vartojimo arba aplinkos vadybos sistemą, šio straipsnio 2 dalyje nurodyti reikalavimai nėra taikomi, jeigu jų turima vadybos sistema apima energijos vartojimo auditą.

5. Energetikos ministerija savo interneto svetainėje skelbia informaciją apie energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones ir energijos vartojimo auditą, jų teikiamą naudą ir finansavimo galimybes.

6. Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija strateginio planavimo dokumentuose numato priemones, kuriomis skatina smulkiojo ir vidutinio verslo subjektus atlikti energijos vartojimo auditus ir diegti juose nurodytas energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3015, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13232

7. Įmonių, kurios nėra smulkiojo ir vidutinio verslo subjektai, energijos vartojimo audito atlikimo priežiūra vykdoma energetikos ministro nustatyta tvarka.

12 straipsnis. Kaštų ir naudos analizė

1. Asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso šilumos ir (arba) elektros energijos gamybos (išskyrus didelio naudingumo kogeneracijos), pramoninės gamybos technologiniuose procesuose naudojami įrenginiai, arba šių įrenginių statytojas privalo atlikti įrenginio, kurio bendra vardinė šiluminė galia ar šiluminė galia, kuri nepanaudojama pramoninės gamybos technologinio proceso metu, yra didesnė negu 20 MW, kaštų ir naudos analizę pagal Vyriausybės nustatytą tvarką, kai:

1) planuoja įrengti naują šiluminę elektrinę;

2) planuoja atnaujinti šiluminę elektrinę ir jos atnaujinimo išlaidos viršija 50 procentų investicijų, reikalingų naujai tos pačios galios šiluminei elektrinei įrengti;

3) planuoja įrengti naują pramoninės gamybos technologiniuose procesuose naudojamą įrenginį, kuriame išsiskiria technologinio proceso metu nepanaudota šiluma;

4) planuoja atnaujinti pramoninės gamybos technologiniuose procesuose naudojamą įrenginį, kuriame išsiskiria technologinio proceso metu nepanaudota šiluma, ir jo atnaujinimo išlaidos viršija 50 procentų investicijų, reikalingų naujam tos pačios galios pramoninės gamybos technologiniuose procesuose naudojamam įrenginiui įrengti;

5) planuoja įrengti naują centralizuoto šilumos perdavimo tinklą;

6) planuoja esamame šilumos perdavimo tinkle įrengti naują šilumos ir (arba) elektros energijos gamybos įrenginį;

7) planuoja esamame šilumos perdavimo tinkle atnaujinti šilumos ir (arba) elektros energijos gamybos įrenginį ir jo atnaujinimo išlaidos viršija 50 procentų investicijų, reikalingų naujam tos pačios galios įrenginiui įrengti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms atnaujinimo išlaidoms nepriskiriamos lėšos, skirtos šilumos ir (arba) elektros energijos gamybos įrenginyje pagaminto anglies dioksido surinkimo įrangai įrengti.

3. Asmuo atliktą įrenginio kaštų ir naudos analizę privalo pateikti Energetikos ministerijai ir gauti pritarimą dėl jos atitikties Vyriausybės nustatytai tvarkai prieš pateikdamas prašymą jam išduoti statybą leidžiantį dokumentą.

IV SKYRIUS
ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS

13 straipsnis. Atsakomybė už šio įstatymo pažeidimus

1. Asmenys, pažeidę šio įstatymo reikalavimus, atsako šio ir kitų Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

2. Šio įstatymo pažeidimų nagrinėjimo tvarką nustato šis įstatymas ir Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos (toliau – Taryba) patvirtintos taisyklės.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1976, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03183

14 straipsnis. Šio įstatymo pažeidimus nagrinėjanti institucija

1. Šio įstatymo pažeidimus nagrinėja ir sankcijas skiria Taryba.

2. Jeigu Taryba gauna duomenų apie galimą šio įstatymo pažeidimą, ji privalo motyvuotu sprendimu pradėti šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1976, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03183

15 straipsnis. Tarybos teisės ir pareigos

Taryba:

1) savo iniciatyva nagrinėja galimus šio įstatymo ir jo pagrindu priimtų teisės aktų pažeidimus;

2) bendradarbiauja su Energetikos ministerija, kitomis valstybės institucijomis ar įstaigomis ir pagal šį įstatymą įsipareigojimų turinčiais asmenimis;

3) atlieka tyrimus, jeigu įtaria, kad asmenys pažeidė šį įstatymą ir jo pagrindu priimtus teisės aktus;

4) neatlygintinai gauna pažeidimams nagrinėti reikalingą informaciją, duomenis, dokumentus, jų kopijas, kitą informaciją, duomenis, dokumentus ir jų kopijas iš valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, registrų ar informacinių sistemų, fizinių ir juridinių asmenų, kitų organizacijų ir jų padalinių;

5) taiko šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones pagal šį įstatymą įsipareigojimų turintiems asmenims, pažeidusiems šį įstatymą ar jo pagrindu priimtus teisės aktus;

6) atlieka kitas šiame įstatyme nustatytas funkcijas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1976, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03183

16 straipsnis. Šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviai

1. Šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviai yra:

1) asmenys, įtariami padarę šio įstatymo 17 straipsnio 3 dalyje nurodytus pažeidimus (valstybės valdomi operatoriai; energijos tiekėjai, įmonės, kurios nėra smulkiojo ir vidutinio verslo subjektai; šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos energetikos įmonės, galinčios sudaryti su Energetikos ministerija susitarimus dėl energijos sutaupymo);

2) Energetikos ministerija;

3) ekspertai, specialistai ir kiti asmenys – Tarybos sprendimu.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1976, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03183

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys toliau šiame įstatyme vadinami šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviais.

3. Šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviams gali atstovauti jų atstovai.

17 straipsnis. Šio įstatymo pažeidimo tyrimo ir nagrinėjimo tvarka ir terminai

1. Taryba tyrimą pradeda savo iniciatyva arba gavusi informaciją iš Energetikos ministerijos, kitų valstybės institucijų ar įstaigų.

2. Energetikos ministerija, prieš perduodama informaciją apie galimą pažeidimą Tarybai, galimam pažeidėjui raštu gali nustatyti ne trumpesnį kaip 10 darbo dienų ir ne ilgesnį kaip 30 darbo dienų terminą nustatytiems trūkumams pašalinti.

3. Tyrimą Taryba pradeda dėl šių pažeidimų:

1) nustatytais terminais nepateiktų šio įstatymo 7, 8 ir 11 straipsniuose nurodytų ataskaitų;

2) atsisakymo sudaryti šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nustatytą susitarimą dėl energijos sutaupymo;

3) šio įstatymo 7 ir 8 straipsniuose nustatytų susitarimų sąlygų ar įsipareigojimų nevykdymo;

4) šio įstatymo 11 straipsnyje numatyto energijos vartojimo audito neatlikimo.

4. Taryba, pradėjusi šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, raštu kreipiasi į asmenį, dėl kurio veiksmų ši procedūra pradėta, ir paprašo per 14 darbo dienų pateikti motyvuotą paaiškinimą ir jį pagrindžiančius įrodymus apie aplinkybes, dėl kurių pradėta šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūra.

5. Šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviams ne vėliau kaip prieš 14 kalendorinių dienų iki šio įstatymo pažeidimų nagrinėjimo Taryboje dienos registruotu laišku pranešama apie galimus šio įstatymo pažeidimus, šių pažeidimų nagrinėjimo vietą ir laiką, taip pat pasiūloma susipažinti su gautais dokumentais ir kita informacija ir raštu pateikti paaiškinimus.

6. Jeigu šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviai nedalyvauja galimų šio įstatymo pažeidimų nagrinėjimo metu, šio įstatymo pažeidimų nagrinėjimas galimas tik tuo atveju, kai yra duomenų, kad procedūros dalyviams tinkamai ir laiku buvo pranešta apie nagrinėjimo vietą ir laiką.

7. Šio įstatymo pažeidimų nagrinėjimo procedūros dalyviai turi teisę susipažinti su gautais dokumentais ir kita informacija, duoti žodinius ar rašytinius paaiškinimus, teikti prašymus, pateikti papildomą informaciją ir kitus dokumentus.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1976, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03183

18 straipsnis. Pareiga teikti informaciją

Asmuo, dėl kurio pradėta šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūra, privalo Tarybai per jos nurodytą terminą pateikti informaciją ir dokumentus galimiems šio įstatymo pažeidimams tirti.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1976, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03183

19 straipsnis. Sprendimas atlikus šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą

1. Taryba, atlikusi šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, priima sprendimą, kuriame turi būti nurodyta:

1) sprendimą priėmusios institucijos pavadinimas;

2) sprendimo priėmimo data ir vieta;

3) šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviai ir kiti dalyvavę suinteresuoti asmenys;

4) asmens, dėl kurio veiksmų (neveikimo) buvo priimtas sprendimas, duomenys;

5) nustatytos faktinės aplinkybės;

6) pažeidimo faktą patvirtinantys įrodymai, kuriais grindžiamas sprendimas, ar argumentai, dėl kurių įrodymai atmetami;

7) šio įstatymo straipsnis, nustatantis atsakomybę už pažeidimą;

8) asmens, dėl kurio veiksmų (neveikimo) buvo priimtas sprendimas, paaiškinimai ir jų įvertinimas;

9) priimtas sprendimas;

10) sprendimo įvykdymo tvarka ir terminas;

11) sprendimo apskundimo terminai ir tvarka.

2. Taryba, atlikusi šio įstatymo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, turi teisę priimti šiuos sprendimus:

1) taikyti šio įstatymo nustatytas sankcijas;

2) netaikyti sankcijų, kai nenustatomas šio įstatymo nuostatų pažeidimas.

3. Šiame straipsnyje nurodytas Tarybos sprendimas per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo registruotu laišku išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio šis sprendimas priimtas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1976, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03183

20 straipsnis. Baudos

1. Taryba, nustačiusi, kad šio įstatymo 16 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyti asmenys padarė šio įstatymo pažeidimus, skiria šias sankcijas:

1) įspėjimą;

2) baudą.

2. Taryba turi teisę asmenims skirti šias sankcijas:

1) už šio įstatymo 7 straipsnyje nustatytos ataskaitos nepateikimą susitarime dėl energijos sutaupymo nustatyta tvarka – įspėjimą;

2) už atsisakymą sudaryti su Energetikos ministerija šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje numatytą susitarimą dėl energijos sutaupymo arba už šiuo susitarimu nustatytų reikalavimų ar sąlygų nesilaikymą – baudą iki 5 procentų nuo bendrųjų metinių pajamų;

3) už šio įstatymo 8 straipsnyje nustatytos ataskaitos nepateikimą susitarime dėl vartotojų švietimo ir konsultavimo nustatyta tvarka – įspėjimą;

4) už atsisakymą sudaryti su Energetikos ministerija šio įstatymo 8 straipsnyje numatytą susitarimą dėl vartotojų švietimo ir konsultavimo arba už šiuo susitarimu nustatytų reikalavimų ar sąlygų nesilaikymą – baudą iki 3 procentų nuo bendrųjų metinių pajamų;

5) už šio įstatymo 11 straipsnyje numatyto energijos vartojimo auditų neatlikimą ar ataskaitos nepateikimą – įspėjimą;

6) už pakartotinį per 3 mėnesius nuo įspėjimo skyrimo šio įstatymo 11 straipsnyje nurodyto pažeidimo padarymą – baudą iki 0,5 procento nuo bendrųjų metinių pajamų;

7) už šio įstatymo 18 straipsnyje numatytos pareigos nevykdymą – įspėjimą.

3. Skiriamos baudos dydis nustatomas pagal minimalios ir maksimalios baudos dydžio vidurkį, atsižvelgiant į atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes. Kai yra atsakomybę lengvinančių aplinkybių, bauda mažinama nuo jos vidutinio iki minimalaus dydžio, o kai yra atsakomybę sunkinančių aplinkybių, bauda didinama nuo jos vidutinio iki maksimalaus dydžio. Kai yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, bauda skiriama atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą. Baudos mažinimas ar didinimas motyvuojamas Tarybos sprendime.

4. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad pažeidėjas padėjo Tarybai tyrimo metu, įsipareigojimo ar susitarimo metu Energetikos ministerijai teikė visapusišką ir objektyvią informaciją, tokio pobūdžio pažeidimą padarė pirmą kartą.

5. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad pažeidėjas įsipareigojimo ar susitarimo metu Energetikos ministerijai neteikė visapusiškos ir objektyvios informacijos, tęsė pažeidimą nepaisydamas Energetikos ministerijos nustatyto trūkumų pašalinimo termino, pažeidimą padarė ne pirmą kartą.

6. Sprendimas dėl sankcijos skyrimo turi būti priimtas per 3 mėnesius nuo pažeidimo nustatymo dienos, o kai pažeidimas yra tęstinis ar trunkamasis, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos ar trunkamojo pažeidimo paaiškėjimo dienos. Už pažeidimus, nuo kurių padarymo dienos praėjo daugiau kaip 5 metai, sankcijos negali būti skiriamos.

7. Už tą patį pažeidimą gali būti skiriama tik viena sankcija. Sankcijos skyrimas neatleidžia nuo pareigos, už kurios nevykdymą paskirta sankcija, vykdymo.

8. Pakartotinai per vienus metus nuo pažeidimo padarymo padarius šio straipsnio 2 dalies 1, 3 ar 7 punktų pažeidimą, už kurį jau buvo pritaikyta šio įstatymo nustatyta sankcija, gali būti skiriama bauda iki 5 procentų praėjusių metų bendrųjų metinių pajamų.

9. Tais atvejais, kai neįmanoma nustatyti juridinio asmens praėjusių metų bendrųjų metinių pajamų, Taryba turi teisę vietoj šio straipsnio 2 dalies 2, 4 ar 6 punktuose ar 8 dalyje nurodytos baudos skirti juridiniam asmeniui baudą iki 80 000 eurų.

10. Taryba turi teisę neskirti baudos, kai pažeidimas Viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka laikomas mažareikšmiu.

11. Skundai dėl Tarybos sprendimų teisėtumo ir pagrįstumo nagrinėjami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1976, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03183

21 straipsnis. Tarybos sprendimo vykdymas

1. Tarybos sprendimu paskirta bauda turi būti sumokėta per 30 kalendorinių dienų nuo tos dienos, kai sprendimas dėl baudos skyrimo buvo įteiktas. Apskundus Tarybos sprendimą, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos.

2. Tarybos sprendimas yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1976, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03183

22 straipsnis. Tarybos sprendimo apskundimas

Asmuo, nesutinkantis su Tarybos sprendimu, turi teisę per 30 kalendorinių dienų nuo sprendimo priėmimo dienos apskųsti jį teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1976, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03183

V SKYRIUS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

23 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 4 dalį, įsigalioja 2016 m. lapkričio 15 d.

2. Valstybės valdomi operatoriai iki 2017 m. gegužės 15 d. sudaro su Lietuvos Respublikos energetikos ministerija viešai skelbiamus susitarimus dėl energijos sutaupymo.

3. Energijos tiekėjai iki 2017 m. gegužės 15 d. sudaro su Lietuvos Respublikos energetikos ministerija viešai skelbiamus susitarimus dėl vartotojų švietimo ir konsultavimo.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir jos įgaliotos institucijos, Lietuvos Respublikos energetikos ministras, Valstybinė energetikos inspekcija prie Energetikos ministerijos iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė

Lietuvos Respublikos
energijos vartojimo efektyvumo
didinimo įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB.

2. 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2002, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo.

Priedo pakeitimai:
Nr. XIII-3015, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13232

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1976, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03183
Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatymo Nr. XII-2702 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 ir 22 straipsnių pakeitimo įstatymas

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3015, 2020-06-04, paskelbta TAR 2020-06-17, i. k. 2020-13232
Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatymo Nr. XII-2702 1, 3, 4, 5, 8, 11 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymas

Suvestinė redakcija nuo 2019-05-02 iki 2020-12-31

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2006, Nr. 82-3260, i. k. 1061010ISTA000X-764

TAR pastaba. *Iki įstatymo Nr. XIII-1892 įsigaliojimo dienos (2019-05-02) aglomeracijoje įrengtiems individualiems nuotekų valymo įrenginiams šio įstatymo nuostatos taikomos nuo 2030 m. sausio 1 d.*
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098
Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 2, 3, 6, 9, 10, 12, 16, 20, 21, 22, 23, 32, 33, 34, 35, 38 straipsnių ir dešimtojo skirsnio pavadinimo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 34-1, 35-1 straipsniais ir priedu įstatymas

Nauja redakcija nuo 2014-11-01:
Nr. XII-939, 2014-06-12, paskelbta TAR 2014-06-17, i. k. 2014-07685

LIETUVOS RESPUBLIKOS GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR NUOTEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMAS

2006 m. liepos 13 d. Nr. X-764
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo tikslas

Šio įstatymo tikslas – nustatyti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo organizavimo ir planavimo bendruosius reikalavimus, kad būtų išvengta neigiamo poveikio žmonių sveikatai ir aplinkai, užtikrintas nepertraukiamas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimas, užtikrinta visuomenės poreikius atitinkanti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtra ir sudarytos sąlygos fiziniams ir juridiniams asmenims gauti saugos ir kokybės reikalavimus atitinkantį geriamąjį vandenį ir nuotekų tvarkymo paslaugas.

2 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas reglamentuoja asmenų santykius, atsirandančius tiekiant geriamąjį vandenį, tvarkant nuotekas, kad būtų užtikrinta abonentų, geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, nuotekų tvarkymo paslaugas teikiančių asmenų teisėtų interesų apsauga ir ginamos vartotojų teisės.

2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Abonentas** – fizinis arba juridinis asmuo, Lietuvos Respublikoje įsteigtas užsienio valstybės juridinio asmens ar kitos organizacijos padalinys, perkantys geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugas verslo reikmėms ar ūkinei veiklai vykdyti ir su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju ir (arba) paviršinių nuotekų tvarkytoju sudarę geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąją sutartį arba, jeigu sutartis nesudaryta, teisės aktų nustatyta tvarka prijungę nuosavybės teise ar bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančias ar kitaip valdomas ir (arba) naudojamas geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų išleidimo komunikacijas, geriamojo vandens naudojimo ir (arba) nuotekų tvarkymo įrenginius prie geriamojo vandens tiekėjui ir (arba) nuotekų tvarkytojui nuosavybės teise priklausančios ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros ar išleidžiantys paviršines nuotekas į šių nuotekų tvarkytojo paviršinių nuotekų tvarkymo sistemas.

2. **Aglomeracija** – urbanizuotose ar urbanizuojamose teritorijose esanti viešojo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo teritorija ar jos dalis, kurioje susidaro ar gali susidaryti 2 000 ir daugiau gyventojų ekvivalentų atitinkanti tarša ir kurioje geriamasis vanduo tiekiamas ar numatomas tiekti centralizuota geriamojo vandens tiekimo sistema arba išgaunamas individualiai, o susidarančios ar galinčios susidaryti nuotekos surenkamos centralizuotomis nuotekų surinkimo sistemomis arba sutvarkomos nuotekų valymo (arba) kaupimo įrenginiais.

3. **Asmuo** – Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybės fizinis asmuo, Lietuvos Respublikoje įsteigtas juridinis asmuo, užsienio valstybės juridinis asmuo arba organizacija ar jų padalinys.

4. **Bazinis nuotekų užterštumas** – nuotekų teršalų koncentracija, atitinkanti didžiausią leidžiamą buitinių ir paviršinių nuotekų teršalų koncentraciją.

5. **Centralizuotoji geriamojo vandens tiekimo sistema** – geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui nuosavybės teise priklausanti ar kitaip valdoma arba naudojama vamzdynų sistema, kuria tiekiamas geriamasis vanduo miestams, miesteliams, kaimams.

6. **Centralizuotoji nuotekų surinkimo sistema** – geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui nuosavybės teise priklausanti ar kitaip valdoma arba naudojama vamzdynų sistema, į kurią patenkančios nuotekos nukreipiamos į miestų, miestelių, kaimų nuotekų valymo įrenginius.

7. **Garantinis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas** – savivaldybės institucija, vykdanti garantinį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą, kai viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui sustabdomas ar panaikinamas veiklos licencijos galiojimas.

8. **Garantinis geriamojo vandens tiekimas ir (arba) nuotekų tvarkymas** – geriamojo vandens tiekimas ir (arba) nuotekų tvarkymas, vykdomas savivaldybės institucijos, kai viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui sustabdomas ar panaikinamas veiklos licencijos galiojimas.

9. **Geriamojo vandens apskaitos prietaisai** – abonentų ir (arba) vartotojų sunaudoto geriamojo vandens kiekio matavimo priemonės, pagal kurių rodmenis atsiskaitoma su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju už sunaudotą geriamąjį vandenį.

10. **Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas** – juridinis asmuo, teisės aktų nustatyta tvarka tiekiantis geriamąjį vandenį ir (arba) teikiantis nuotekų tvarkymo paslaugas ir turintis geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licenciją.

11. **Geriamojo vandens tiekimas** – geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo vykdoma veikla, apimanti technines, organizacines ir ekonomines priemones, reikalingas geriamajam vandeniui išgauti, ruošti, pristatyti ir parduoti abonentams ir (arba) vartotojams.

12. **Geriamojo vandens tiekimo infrastruktūra** – statinių, įrenginių ir komunikacijų kompleksas (vandens ėmimo, gerinimo įrenginiai, siurblinės, vamzdynai, šuliniai, geriamojo vandens ir nuotekų apskaitos prietaisai, jų plombos ir kiti objektai) geriamajam vandeniui išgauti, ruošti, laikyti, tiekti ir geriamojo vandens apskaitai tvarkyti. Ši sąvoka neapima vartotojams ir abonentams nuosavybės teise priklausančios ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo infrastruktūros.

13. **Geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo veiklos planas** – veiklos planavimo dokumentas, kuris sudaromas ne trumpesniam kaip trejų metų laikotarpiui ir kuriame numatomos geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojų veiklos plėtros kryptys, terminai ir reikalingos investicijos.

14. **Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešoji sutartis** – geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo sutartis, kurią viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas teisės aktų nustatyta tvarka privalo sudaryti su visais asmenimis, kurie kreipiasi.

15. **Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planas** – specialiojo teritorijų planavimo dokumentas, kuriame pagal teritorijų planavimo lygmenį ir uždavinius nustatomos aglomeracijos, viešojo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo teritorijos, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo ir (arba) paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros kryptys, nurodomos šios infrastruktūros plėtros įgyvendinimo etapai (eiga, eiliškumas) ir finansavimo šaltiniai.

16. **Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazinė kaina** – trejų metų reguliavimo laikotarpiui nustatyta geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų (išskyrus

paviršines nuotekas) tvarkymo paslaugų kaina, apskaičiuota pagal Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtintą Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodiką, antraisiais ir trečiaisiais jos galiojimo metais taikoma perskaičiuojant geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugų kainą.

17. **Geriamojo vandens tiekimo ir vartojimo riba** – geriamojo vandens tiekimo infrastruktūros vieta, kurioje baigiasi abonentui ar vartotojui nuosavybės teise priklausančio ar kitaip valdomo ir (arba) naudojamo turto riba (vandentiekio šulinys, sklypo riba ar statinio ar daugiabučio namo įvadas, atsižvelgiant į abonentų ir vartotojų kategoriją) ir prasideda geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui nuosavybės teise priklausanti ar kitaip valdoma ir (arba) naudojama geriamojo vandens tiekimo infrastruktūra ir kurioje geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas perduoda saugos ir kokybės reikalavimus atitinkantį geriamąjį vandenį abonentui ir (arba) vartotojui.

18. **Gyventojų ekvivalentas** – sutartinis vienetas taršos nuotekomis šaltinio dydžiui išreikšti. Vienas gyventojų ekvivalentas reiškia taršos šaltinį, kuriame per parą susidarančiose nuotekose esantiems organiniams teršalams biologiškai suskaidyti deguonies poreikis (BDS5) yra 60 gramų.

19. **Individualusis geriamojo vandens išgavimas ir naudojimas** – teisės aktų nustatyta tvarka geriamojo vandens ėmimas iš požeminio vandens telkinių nuosavybės teise ar kitaip valdomais ir (arba) naudojamais įrenginiais ir naudojimas asmeninėms, šeimos, namų ūkio reikmėms arba ūkinei komercinei veiklai vykdyti. Individualiai išgautas geriamasis vanduo negali būti skiriamas viešosioms geriamojo vandens tiekimo paslaugoms teikti.

20. **Individualusis nuotekų tvarkymas** – teisės aktų nustatyta tvarka namų ūkio nuotekų arba nuotekų, susidarančių vykdant ūkinę komercinę veiklą, išleidimas į nuosavybės teise ar kitaip valdomus ir (arba) naudojamus nuotekų kaupimo ar valymo įrenginius, nuotekų valymas, išleidimas į aplinką, valant nuotekas susidariusių atliekų (dumblo), sukauptų nuotekų perdavimas arba geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, arba nuotekų transportavimo paslaugas teikiančiam asmeniui arba nuotekų valymo ir (arba) kaupimo įrenginius prižiūrinčiam asmeniui.

21. **Nepertraukiamas geriamojo vandens tiekimas ir (arba) nuotekų tvarkymas** – nuolatinis geriamojo vandens tiekimas ir (arba) nuotekų (išskyrus paviršines nuotekas) tvarkymas laikantis teisės aktuose numatytų kiekio, slėgio, reguliarumo ir kokybės reikalavimų, taip pat Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinių sąlygų.

22. **Nuotekos** – buityje, ūkio ar gamybinėje veikloje naudotas vanduo, taip pat kritulių ir kitoks (nuo teritorijų dangos ar transporto priemonių plovimo ir panašiai, išskyrus vandenį iš žaliųjų plotų, kuriuose neįrengta vandens surinkimo infrastruktūra, ir žemės ūkio naudmenų) vanduo, kurį

asmuo teisės aktų nustatyta tvarka išleidžia į aplinką tam skirtais inžineriniais įrenginiais ar kitaip arba atiduoda tvarkyti.

23. **Nuotekų apskaitos prietaisai** – abonentų ir (arba) vartotojų išleistų nuotekų kiekio matavimo priemonės, pagal kurių rodmenis atsiskaitoma su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju už išleistas nuotekas (išskyrus paviršines nuotekas).

24. **Nuotekų atidavimo riba** – nuotekų tvarkymo infrastruktūros vieta, kurioje baigiasi abonentui ar vartotojui nuosavybės teise priklausančio ar kitaip valdomo ir (arba) naudojamo turto riba (nuotekų priėmimo šulinys, nuotekų siurblinė (esant slėginei nuotekų linijai), individualaus namo nuotekų valykla, sklypo riba ar statinio ar daugiabučio namo nuotekų išvadas, atsižvelgiant į abonentų ir vartotojų kategoriją) ir prasideda geriamojo vandens tiekėjui ir (arba) nuotekų tvarkytojui nuosavybės teise priklausanti ar kitaip valdoma arba naudojama nuotekų tvarkymo infrastruktūra ir kurioje abonento ir (arba) vartotojo išleidžiamos nuotekos atiduodamos geriamojo vandens tiekėjui ir (arba) nuotekų tvarkytojui ir pastarajam tenka atsakomybė už jų tvarkymą.

25. **Nuotekų transportavimo paslaugų teikimas** – teisės aktų nustatyta tvarka vykdomas individualiųjų nuotekų surinkimas, transportavimas ir išleidimas į geriamojo vandens tiekėjui ir (arba) nuotekų tvarkytojui nuosavybės teise priklausančią ar kitaip valdomą ir (arba) naudojamą nuotekų tvarkymo infrastruktūrą.

26. **Nuotekų tvarkymas** – teisės aktų nustatyta tvarka vykdomas nuotekų surinkimas, laikymas, transportavimas, valymas, apskaita, tyrimas, išleidimas į aplinką ir (arba) valant susidariusių atliekų (dumblo) tvarkymas.

27. **Nuotekų tvarkymo infrastruktūra** – statinių, įrenginių ir komunikacijų kompleksas, atskiros komplekso dalys, skirtos nuotekoms surinkti, laikyti, transportuoti, valyti, tirti ir jų apskaitai tvarkyti. Ši sąvoka neapima vartotojams ir abonentams nuosavybės teise priklausančios ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos nuotekų tvarkymo infrastruktūros.

28. **Nuotekų tvarkymo paslaugų teikimas** – geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo vykdomas abonentų ir (arba) vartotojų nuotekų tvarkymas pagal sutartį arba, jeigu sutartis nesudaryta, nuotekų tvarkymas pagal Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartines sąlygas, kai abonentų ar vartotojų nuotekų šalinimo įrenginiai prijungti prie nuotekų tvarkymo infrastruktūros, kurią naudoja geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas ar paviršinių nuotekų tvarkytojas.

29. **Nuotekų valymo ir (arba) kaupimo įrenginiai** – įrenginiai, kuriais valomos ir (arba) kuriuose kaupiamos nuotekos.

30. **Nuotekų valymo kaina už padidėjusią ir savitąją nuotekų taršą** – konkretiems abonentams apskaičiuota papildoma kaina už nuotekų valymą, kai abonentų nuotekų teršalų

koncentracijos yra didesnės už nustatytas bazines koncentracijas ir (arba) kurių sudėtyje yra savitosios nuotekų taršos komponentų.

31. **Paviršinės nuotekos** – ant urbanizuotos teritorijos paviršiaus (išskyrus žaliuosius plotus, kuriuose neįrengta vandens surinkimo infrastruktūra, ir žemės ūkio naudmenas) patenkantis kritulių ir kitoks (nuo teritorijų dangos ar transporto priemonių plovimo ir panašiai) vanduo, kurį teritorijos valdytojas (abonentas), naudodamas paviršinių nuotekų tvarkymo sistemas, surenka ir pašalina į aplinką arba išleidžia į kitiems asmenims priklausančias nuotekų tvarkymo sistemas (perduoda paviršinių nuotekų tvarkytojui).

32. **Paviršinių nuotekų atidavimo riba** – paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros vieta, kurioje baigiasi abonentui nuosavybės teise priklausančio ar kitaip valdomo ir (arba) naudojamo nekilnojamojo turto riba (sklypo riba) ir prasideda paviršinių nuotekų tvarkytojui nuosavybės teise priklausanti ar kitaip valdoma ir (arba) naudojama paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūra ir kurioje abonento paviršinės nuotekos atiduodamos paviršinių nuotekų tvarkytojui ir pastarajam tenka atsakomybė už jų tvarkymą.

33. **Paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazinė kaina** – trejų metų reguliavimo laikotarpiui abonentams nustatyta paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kaina, apskaičiuota pagal Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtintą Paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodiką, antraisiais ir trečiaisiais jos galiojimo metais taikoma perskaičiuojant paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainą.

34. **Paviršinių nuotekų tvarkytojas** – savivaldybės kontroliuojama įmonė, šio įstatymo nustatyta tvarka įgijusi teisę ir pareigą tvarkyti paviršines nuotekas savivaldybės teritorijoje.

35. **Regioninis viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas** (toliau – regioninis viešasis geriamojo vandens tiekėjas) – viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, teikiantis paslaugas daugiau kaip vienos viešojo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo regione esančios savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo teritorijoje.

36. **Reguliavimo apskaitos sistemos patikra** – geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui auditoriaus, audito įmonės pagal Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos tam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui motyvuotu sprendimu nustatytą reikalavimą teikiama paslauga, kurią atlikus pagal Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtintą techninę užduotį pateikiama reguliavimo apskaitos sistemos patikros ataskaita ir (ar) išvada.

37. **Reguliuojamoji veikla** – geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo veikla, kuriai taikomos valstybės reguliuojamos kainos ir kuriai (išskyrus paviršinių nuotekų tvarkymą) reikalinga licencija.

38. **Reguliuojamosios veiklos ataskaitos** – geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai teikiamos vykdomos veiklos ataskaitos, kurios rengiamos vadovaujantis reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimais ir geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo veiklą reglamentuojančiais teisės aktais ir kuriose parodomas apskaitos atskyrimas ir sąnaudų paskirstymas pagal veiklas.

39. **Reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra** – geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui auditoriaus, audito įmonės kasmet teikiama paslauga, kurią atlikus pagal Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtintą ar pratęstą galioti techninę užduotį pateikiama reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikros ataskaita ir (ar) išvada.

40. **Savitoji nuotekų tarša** – teršiančių medžiagų, kurių bazinė koncentracija, vadovaujantis Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtintu Nuotekų valymo kainos už padidėjusią ir savitąją taršą skaičiavimo tvarkos aprašu, nebuvo nustatyta ir kurių koncentracija viršija Nuotekų tvarkymo reglamente nustatytas ribines koncentracijas medžiagų, išleidžiamų į geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuotekų surinkimo sistemą, ir didžiausias leidžiamas koncentracijas medžiagų, išleidžiamų į gamtinę aplinką, buvimas į geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo naudojamą nuotekų tvarkymo infrastruktūrą išleidžiamose nuotekose.

41. **Taršos šaltinis** – aplinką teršiantis infrastruktūros objektas.

42. **Techninė užduotis** – Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos kasmet iki kovo 31 dienos tvirtinamas ar pratęsiamas galioti dokumentas, o atliekant reguliavimo apskaitos sistemos patikrą šio įstatymo 33 straipsnio 11 dalyje nustatytais atvejais Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos tvirtinamas dokumentas, kuriame nurodomi konkretūs Tarptautinės buhalterių federacijos Tarptautinių audito ir užtikrinimo standartų valdybos parengti ir patvirtinti tarptautiniai užtikrinimo užduočių, tarptautiniai peržiūros užduočių, tarptautiniai susijusių paslaugų standartai ir susiję praktiniai nurodymai (toliau – profesiniai standartai) arba tarptautiniai audito standartai, kuriais vadovaujantis turi būti atliekama geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir (ar) reguliavimo apskaitos sistemos patikra ir šių patikros paslaugų reikalavimai ir (ar) apimtis.

43. **Urbanizuotos teritorijos paviršiaus valdytojas** – abonentas, nuosavybės teise valdantis ar kitaip naudojantis teritoriją, kurioje susidaro paviršinės nuotekos.

44. **Vartotojas** – fizinis asmuo, perkantis geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugas ne verslo, bet asmeninėms, šeimos ar namų ūkio reikmėms ir sudaręs geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąją sutartį arba, jeigu sutartis nesudaryta, teisės aktų nustatyta tvarka prijungęs nuosavybės teise ar bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančias ar kitaip valdomas ir (arba) naudojamas geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų

išleidimo komunikacijas, geriamojo vandens naudojimo ir (arba) nuotekų tvarkymo įrenginius prie geriamojo vandens tiekėjui ir (arba) nuotekų tvarkytojui nuosavybės teise priklausančios ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros.

45. **Viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas** – valstybės ar savivaldybės (savivaldybių) kontroliuojama įmonė.

46. **Viešasis geriamojo vandens tiekimas ir (arba) nuotekų tvarkymas** – geriamojo vandens tiekimas ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugų teikimas viešojo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo teritorijoje ir (arba) viešojo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo regione.

47. **Viešojo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo regionas** (toliau – viešojo geriamojo vandens tiekimo regionas) – teritorija, atitinkanti Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme nustatytą Lietuvos Respublikos teritorijos aukštesnįjį administracinį vienetą – apskritį ir jos ribas, kurioje savivaldybės institucijos privalo organizuoti ir užtikrinti viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą.

48. **Viešojo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo teritorija** (toliau – viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorija) – šio įstatymo 12 straipsnyje nustatyta tvarka paskirtas plotas, kuriame savivaldybės institucijos privalo organizuoti ir užtikrinti viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą.

49. Kitos šio įstatymo sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatyme, Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatyme, Lietuvos Respublikos geriamojo vandens įstatyme, Lietuvos Respublikos paslaugų įstatyme, Lietuvos Respublikos strateginę reikšmę nacionaliniam saugumui turinčių įmonių ir įrenginių bei kitų nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių įmonių įstatyme, Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatyme, Lietuvos Respublikos metrologijos įstatyme, Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatyme, Lietuvos Respublikos vandens įstatyme, Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatyme, Lietuvos Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatyme.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

ANTRASIS SKIRSNIS
GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR NUOTEKŲ TVARKYMO REGULIAVIMAS

4 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo reguliavimo institucijos

Geriamojo vandens tiekimą, nuotekų tvarkymą, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimą pagal kompetenciją teisės aktų nustatyta tvarka reguliuoja:

1) Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Vyriausybė);

2) Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija (toliau – Aplinkos ministerija);

3) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija (toliau – Sveikatos apsaugos ministerija);

4) Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba;

5) Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija;

6) savivaldybių institucijos;

7) Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba.

5 straipsnis. Vyriausybės kompetencija geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo reguliavimo srityje

Vyriausybė:

1) formuoja geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo valstybinio reguliavimo politiką;

2) tvirtina Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijavimo taisykles;

3) tvirtina Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartines sąlygas;

4) tvirtina Atsiskaitymo už patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas tvarkos aprašą;

5) tvirtina Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos aprašą;

6) atlieka kitas teisės aktų nustatytas funkcijas.

6 straipsnis. Aplinkos ministerijos kompetencija geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo reguliavimo srityje

Aplinkos ministerija:

1) tvirtina teisės aktus, nustatančius geriamojo vandens išgavimo, naudojimo ir nuotekų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimus, prižiūri, kaip šie reikalavimai įgyvendinami;

2) tvirtina Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planų

rengimo taisykles;

3) nustato išgauto geriamojo vandens, išleidžiamų nuotekų ir teršalų apskaitos tvarką;

4) tvirtina Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų veiklos planų rengimo taisykles;

5) nustato Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kokybės reikalavimus;

6) tvirtina Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisykles;

7) tvirtina Nuotekų tvarkymo reglamentą ir Paviršinių nuotekų tvarkymo reglamentą;

8) nustato Naujų abonentų ir vartotojų prijungimo prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros reikalavimus;

9) tvirtina Nuotekų kaupimo rezervuarų ir septikų įrengimo, eksploatavimo ir kontrolės tvarkos aprašą;

10) tvirtina Gręžinių geriamajam vandeniui tiekti projektavimo, įrengimo, konservavimo ir likvidavimo tvarkos aprašą;

11) koordinuoja finansinės paramos iš valstybės biudžeto, Europos Sąjungos fondų ir kitų finansavimo šaltinių skyrimą geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai;

12) koordinuoja kitų valstybės ir savivaldybių institucijų veiklą, kad būtų įgyvendinti šio įstatymo reikalavimai;

13) tvirtina aglomeracijų ribų nustatymo kriterijus;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

14) atlieka kitas teisės aktų nustatytas funkcijas.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

7 straipsnis. Sveikatos apsaugos ministerijos kompetencija geriamojo vandens tiekimo reguliavimo srityje

Sveikatos apsaugos ministerija:

1) nustato visuomenės sveikatos saugos ir kokybės reikalavimus geriamajam vandeniui;

2) atlieka kitas teisės aktų nustatytas funkcijas.

8 straipsnis. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos kompetencija geriamojo vandens tiekimo reguliavimo srityje

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba:

1) Geriamojo vandens įstatymo nustatyta tvarka atlieka valstybinę geriamojo vandens saugos ir kokybės kontrolę;

2) nagrinėja abonentų ir vartotojų skundus dėl geriamojo vandens saugos ir kokybės;

3) atlieka kitas teisės aktų nustatytas funkcijas.

9 straipsnis. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos kompetencija ir finansavimo tvarka geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo reguliavimo srityje

1. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija:

1) tvirtina Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodiką ir prižiūri, kaip ji taikoma;

2) tvirtina Paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodiką ir prižiūri, kaip ji taikoma;

3) derina geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų tiekiamo geriamojo vandens ir teikiamų nuotekų tvarkymo paslaugų kainas ir prižiūri, kaip jos taikomos;

4) derina paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainas ir prižiūri, kaip jos taikomos;

5) turi teisę savo sprendimu vienašališkai nustatyti geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainas, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainas šio įstatymo 34 straipsnio 15 ir 16 dalyse nurodytais atvejais;

6) tvirtina reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimus ir (ar) metodą, ir (ar) modelį ir technines užduotis;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1629, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-23, i. k. 2018-18919

7) vadovaudamasi Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijavimo taisyklėmis, išduoda geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijas, jas registruoja, įspėja apie galimą licencijos galiojimo sustabdymą ir (arba) panaikinimą, panaikina licencijų galiojimą, sustabdo licencijų galiojimą, panaikina licencijų galiojimo sustabdymą, prižiūri, kaip laikomasi licencijuojamos veiklos sąlygų;

8) nustato laikino atjungimo nuo (prijungimo prie) geriamojo vandens tiekimo tinklų paslaugų kainų nustatymo metodiką ir prižiūri, kaip ji taikoma;

9) *neteko galios 2019-05-02*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

10) nustato sankcijų skyrimo taisykles, skiria sankcijas už šio įstatymo nuostatų pažeidimus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

11) tvirtina Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų technologinio, finansinio ir vadybinio pajėgumų vertinimo tvarkos aprašą;

12) tvirtina Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo apskaitos atskyrimo taisykles ir su apskaitos atskyrimu susijusių reikalavimų sąvadą;

13) tvirtina Geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo informacijos teikimo taisykles;

14) tvirtina Garantinio geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo vykdymo tvarkos ir sąlygų aprašą;

15) tvirtina Nuotekų valymo kainos už padidėjusią ir savitąją taršą skaičiavimo tvarkos aprašą ir prižiūri, kaip jis taikomas;

16) tvirtina Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų lyginamosios analizės aprašą;

17) kiekvienais metais iki gruodžio 31 dienos įvertina, ar nustačius naujas kainas vartotojų kiekvieną mėnesį mokama suma už geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugas neviršys 4 procentų vidutinių mėnesio šeimos pajamų;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

18) tvirtina Geriamojo vandens apskaitos prietaisų įsigijimo, įrengimo ir eksploatavimo užmokesčio apskaičiavimo metodiką ir prižiūri, kaip ji taikoma;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

19) atlieka geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų veiklos patikrinimus;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

20) vadovaudamasi skaidrumo, objektyvumo ir nediskriminavimo principais bei investicijų efektyvumo, atsipirkimo laikotarpio ir pagrįstumo įvertinimo kriterijais, tvirtina investicijų vertinimo ir derinimo tvarkos aprašą, derina geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų investicijas;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

21) atlieka kitas teisės aktų nustatytas funkcijas.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

2. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos veiklos finansavimo šaltiniai yra valstybės biudžeto asignavimai, tarp jų ir šio straipsnio 3 dalyje numatytos Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos pajamos. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos

strateginiame veiklos plane numatytos ir vykdomos programos, įgyvendinamos siekiant šio įstatymo 1 straipsnyje nustatytų tikslų ir atliekant geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sektoriaus reguliavimą, finansuojamos iš Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos pajamų, gautų šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

3. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos pajamos ir jų naudojimo tvarka:

1) Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos kitų metų pajamas sudaro geriamojo vandens tiekėjų ir (arba) nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų 0,3 procento praėjusių metų geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo veiklos pajamų. Šios pajamos turi sudaryti ne daugiau kaip 15 procentų kitais metais Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai skiriamų valstybės biudžeto asignavimų, patvirtintų Lietuvos Respublikos atitinkamų metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

2) šios dalies 1 punkte nustatyta tvarka apskaičiuotos Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos pajamos pripažįstamos geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų pagrįstomis būtinosiomis sąnaudomis nustatant reguliuojamas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainas arba jų dalį;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

3) Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija iki kiekvienų metų kovo 31 dienos apskaičiuoja šios dalies 1 punkte nurodytas Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos pajamas ir informuoja geriamojo vandens tiekėjus ir nuotekų tvarkytojus, paviršinių nuotekų tvarkytojus apie jų kiekvieną ketvirtį mokėtiną sumą. Geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nurodytą sumą privalo pervesti į Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos sąskaitą kiekvieną kalendorinių metų ketvirtį ne vėliau kaip iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio paskutinės dienos;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

4) geriamojo vandens tiekėjams ir nuotekų tvarkytojams, paviršinių nuotekų tvarkytojams laiku nesumokėjusiems šios dalies 1 punkte nustatyta tvarka apskaičiuotos sumos, skaičiuojami 0,05 procento dydžio delspinigiai už kiekvieną praleistą mokėjimo termino dieną. Delspinigiai nėra pripažįstami geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų pagrįstomis būtinosiomis sąnaudomis nustatant reguliuojamas geriamojo vandens tiekimo ir

nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainas arba jų dalį. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą laiku nesumokėtą sumą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

5) Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija pagal šią dalį gautas pajamas privalo pervesti į valstybės biudžetą ir tvarkyti Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymo nustatyta tvarka;

6) Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos pajamos, gautos pagal šią dalį ir pervestos į valstybės biudžetą, gali būti naudojamos tik Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos strateginiame veiklos plane numatytoms ir vykdomoms programoms finansuoti.

TAR pastaba: *Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija iki 2015 m. rugsėjo 1 d. apskaičiuoja 9 straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodytas Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos pajamas už 2015 m. laikotarpį nuo rugpjūčio 1 d. iki gruodžio 31 d. pagal 2014 m. geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo veiklos pajamas ir informuoja geriamojo vandens tiekėjus ir nuotekų tvarkytojus apie jų kiekvieną likusį kalendorinių metų ketvirtį mokėtiną sumą. Geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nurodytą sumą privalo pervesti į Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos sąskaitą kiekvieną likusį kalendorinių metų ketvirtį ne vėliau kaip iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio paskutinės dienos.*
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-1618, 2015-04-16, paskelbta TAR 2015-04-21, i. k. 2015-06063

10 straipsnis. Savivaldybių institucijų kompetencija geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo reguliavimo srityje

Savivaldybių:

1) tarybos tvirtina geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planus;

2) administracijų direktoriai yra geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planų rengimo organizatoriai;

3) tarybos, tvirtindamos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planus, sprendimu nustato aglomeracijų ir viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijų ribas;

4) tarybos paskiria viešuosius geriamojo vandens tiekėjus ir nuotekų tvarkytojus ir paveda viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijose vykdyti viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą;

5) tarybos paskiria paviršinių nuotekų tvarkytojus ir paveda savivaldybių teritorijose vykdyti paviršinių nuotekų tvarkymą;

6) tarybos tvirtina geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų veiklos planus;

7) tarybos, vadovaudamosi Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatyta Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodika, nustato

geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų tiekiamo geriamojo vandens ir teikiamų nuotekų tvarkymo paslaugų kainas;

8) tarybos, vadovaudamosi Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatyta Paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodika, nustato paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainas;

9) tarybos organizuoja geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų, būtinų viešajam geriamojo vandens tiekimui ir nuotekų tvarkymui, perdavimą ar naudojimą;

10) tarybos, vadovaudamosi Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatyta Geriamojo vandens apskaitos prietaisų įsigijimo, įrengimo, eksploatavimo užmokesčio apskaičiavimo metodika, tvirtina geriamojo vandens apskaitos prietaisų įsigijimo, įrengimo, eksploatavimo užmokestį;

11) tarybos ar jų įgaliotos institucijos, vadovaudamosi šiuo įstatymu ir kitais teisės aktais, organizuoja geriamojo vandens tiekimą, paviršinių nuotekų tvarkymą, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimą savivaldybės teritorijoje;

12) tarybos vykdo viešajam geriamojo vandens tiekimui ir nuotekų tvarkymui skirtos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininko teises ir pareigas arba savivaldybės valdomų įmonių, kurioms priklauso ši infrastruktūra, dalyvio teises ir pareigas;

13) administracijų direktoriai ar jų įgalioti asmenys prižiūri ir užtikrina viešųjų geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų veiklos ir geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planų sprendinių įgyvendinimą;

14) administracijų direktoriai ar jų įgalioti asmenys koordinuoja ir prižiūri geriamojo vandens tiekimą, paviršinių nuotekų tvarkymą, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimą savivaldybės teritorijoje;

15) administracijų direktoriai ar jų įgalioti asmenys užtikrina vandenviečių apsaugos zonų nustatymą teisės aktų nustatyta tvarka;

16) administracijų direktoriai ar jų įgalioti asmenys teritorijų planavimo procedūrų metu prižiūri, kad geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektai ir jų apsaugos zonos būtų išdėstyti komunikacijų koridoriuose arba būtų užtikrintos galimybės naudotis servituto teise, kai reikia prižiūrėti, keisti ir kitaip naudoti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektus;

17) administracijų direktoriai ar jų įgalioti asmenys teikia informaciją apie šio įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų reikalavimų įgyvendinimą ir informuoja visuomenę apie geriamojo vandens tiekėjus ir nuotekų tvarkytojus, paviršinių nuotekų tvarkytojus, tiekiamo geriamojo

vandens ir teikiamų nuotekų (įskaitant paviršines nuotekas) tvarkymo paslaugų kokybę, sąlygas ir kainas;

18) administracijų direktoriai ar jų įgalioti asmenys vykdo garantinį geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą, kai viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui sustabdomas ar panaikinamas veiklos licencijos galiojimas;

19) administracijų direktoriai ar jų įgalioti asmenys geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planavimo procedūrų metu užtikrina šio įstatymo 12 straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimų įgyvendinimą;

20) siekiant užtikrinti individualiųjų nuotekų tvarkymo priežiūrą, administracijų direktoriai ar jų įgalioti asmenys teikia duomenis aplinkos ministro nustatyta tvarka apie išduotus statybą leidžiančius dokumentus, kuriais leidžiama įrengti nuotekų valymo (ar) kaupimo įrenginius;

21) administracijų direktoriai ar jų įgalioti asmenys kas 10 metų įvertina, ar geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planuose nustatytos aglomeracijų ribos atitinka realią situaciją ir, esant poreikiui, inicijuoja minėto plano keitimą;

22) administracijos direktoriai ar jų įgalioti asmenys turi atlikti savivaldybės teritorijoje nuotekų valymo ir (arba) kaupimo įrenginių inventorizaciją ir pateikti duomenis aplinkos ministro nustatyta tvarka;

23) institucijos atlieka kitas teisės aktų nustatytas funkcijas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

11 straipsnis. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos kompetencija geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo reguliavimo srityje

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba:

1) išankstinio ginčų sprendimo ne teisme tvarka nagrinėja vartotojų ginčus ir skundus dėl geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo sutarčių nesąžiningų sąlygų taikymo, geriamojo vandens ir nuotekų apskaitos, vandentiekio avarijų, geriamojo vandens tiekimo nutraukimo, sustabdymo ar ribojimo ir sąskaitų pateikimo;

2) pagal kompetenciją dalyvauja derinant Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartines sąlygas;

3) atlieka kitas teisės aktuose nustatytas funkcijas ginant vartotojų teises geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo srityje.

TREČIASIS SKIRSNIS
GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR NUOTEKŲ TVARKYMO PLANAVIMAS IR ORGANIZAVIMAS

12 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo planavimas

1. Savivaldybių institucijos, vykdydamos teisės aktuose nustatytus reikalavimus, planuoja geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, infrastruktūros plėtrą savo teritorijose ir viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijose rengdamos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planus ir juose nustatydamos aglomeracijas ir viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijas, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros kryptis, nurodant šios infrastruktūros plėtros įgyvendinimo etapus (eigą, eiliškumą) ir finansavimą. Paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtra planuojama ir numatoma geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planuose arba rengiant kitą teritorijų planavimo dokumentą.

2. Savivaldybių institucijos turi siekti, kad pagal geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planus visi savivaldybės gyventojai gautų saugos ir kokybės reikalavimus atitinkantį geriamąjį vandenį ir nuotekų tvarkymo paslaugas arba turėtų galimybę individualiai apsirūpinti geriamuoju vandeniu ir (arba) individualiai tvarkyti nuotekas. Aglomeracijose turi būti planuojamos centralizuotosios geriamojo vandens tiekimo ir centralizuotosios nuotekų surinkimo sistemos, išskyrus atvejus, nurodytus šio straipsnio 3 dalyje.

3. Kai aglomeracijoje centralizuotųjų nuotekų surinkimo sistemų įrengimas neduos naudos aplinkai arba centralizuotųjų geriamojo vandens tiekimo sistemų ir (arba) centralizuotųjų nuotekų surinkimo sistemų įrengimo nepateisina argumentuotai pagrįsta didelė tokios sistemos įrengimo kaina ir tai ekonomiškai pagrįsta geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros plane, tokiose planu išskirtose teritorijose turi būti numatytas individualus geriamojo vandens išgavimas ir naudojimas ir (arba) nuotekų tvarkymas nuotekų valymo ar kaupimo įrenginiais, kurie leidžia užtikrinti nuotekų išvalymą iki toje aglomeracijoje, viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo taršos leidimuose arba taršos integruotos prevencijos ir kontrolės leidimuose nustatytų keliamų reikalavimų. Reikalavimas individualiuose nuotekų tvarkymo įrenginiuose užtikrinti nuotekų išvalymą iki toje aglomeracijoje, viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo taršos leidimuose arba taršos integruotos prevencijos ir kontrolės leidimuose nustatytų keliamų reikalavimų netaikomas, jei nustatoma, kad į Lietuvos Respublikos teritorijoje esančius miestų nuotekų valymo įrenginius patenkančiose nuotekose bendras fosforo kiekis ir bendras azoto kiekis sumažinamas bent po 75 procentus.

4. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planai rengiami, koreguojami, keičiami, derinami, tikrinami ir tvirtinami vadovaujantis Teritorijų planavimo įstatymu, šiuo įstatymu ir Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planų rengimo taisyklėmis.

5. Į savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritoriją įtraukiama savivaldybės teritorija, atitinkanti nors vieną iš šių kriterijų:

1) geriamuoju vandeniu aprūpinama ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugos teikiamos ne mažiau kaip 50 asmenų, deklaravusių gyvenamąją vietą šioje vietovėje;

2) yra savivaldybei arba savivaldybės valdomai įmonei priklausanti naudoti tinkama geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūra;

3) teritorijų planavimo dokumentuose nustatytos urbanizuotos ir (arba) urbanizuojamos teritorijos.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

13 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo organizavimas

1. Geriamojo vandens tiekimą, nuotekų, paviršinių nuotekų tvarkymą savivaldybės teritorijoje ir viešojo geriamojo vandens tiekimo regione organizuoja savivaldybių institucijos.

2. Savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje, nustatytoje pagal šio įstatymo 12 straipsnio nuostatas, viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų (išskyrus paviršines nuotekas) tvarkymą vykdo viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas. Savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje kitas (ne viešasis) geriamojo vandens tiekėjas ir (arba) nuotekų tvarkytojas gali tiekti geriamąjį vandenį ir (arba) teikti nuotekų tvarkymo paslaugas šio straipsnio 4 dalyje numatytais atvejais. Kai viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui dėl šio įstatymo 29 ir 30 straipsniuose nurodytų priežasčių sustabdomas ar panaikinamas licencijos galiojimas ir šis viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas negali vykdyti viešojo geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, šio įstatymo 14 straipsnyje nustatyta tvarka paskiriamas kitas viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas.

3. Savivaldybės teritorijoje paviršines nuotekas savivaldybės tarybos sprendimu tvarko viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas arba kita savivaldybės valdoma įmonė. Paviršinės nuotekos tvarkomos vadovaujantis Paviršinių nuotekų tvarkymo reglamentu. Paviršinių nuotekų tvarkytojai turi atitikti šiuos reikalavimus:

1) teisės aktų nustatyta tvarka turėti leidimą tvarkyti paviršines nuotekas;

2) nuosavybės teise ar kitaip teisėtai valdyti ir (arba) naudoti paviršinių nuotekų tvarkymui reikalingą infrastruktūrą toje savivaldybės teritorijoje, kurioje planuoja teikti paviršinių nuotekų

tvarkymo paslaugas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1164, 2018-05-17, paskelbta TAR 2018-05-29, i. k. 2018-08638

4. Savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje kitas (ne viešasis) geriamojo vandens tiekėjas ir (arba) nuotekų tvarkytojas gali tiekti geriamąjį vandenį ir (arba) teikti nuotekų tvarkymo paslaugas tik tuo atveju, jeigu tiekė geriamąjį vandenį ir (arba) teikė nuotekų tvarkymo (išskyrus paviršines nuotekas) paslaugas iki viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijos nustatymo, jo tiekiamas geriamasis vanduo ir (arba) teikiamos nuotekų tvarkymo paslaugos atitinka teisės aktų reikalavimus ir jis turi geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licenciją, išduotą pagal šio įstatymo 27 straipsnio reikalavimus.

5. Viename viešojo geriamojo vandens tiekimo regione esančios savivaldybės gali siekti, kad viešojo geriamojo vandens tiekimo regione šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka būtų paskirtas regioninis viešasis geriamojo vandens tiekėjas.

6. Viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas ar šio straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju paskirtas kitas viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas turi tiekti geriamąjį vandenį, teikti nuotekų tvarkymo paslaugas savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje, išskyrus jos dalis, kuriose pagal šio straipsnio 10 dalį teikiamos nuotekų tvarkymo paslaugos ar vykdomas teisės aktų reikalavimus atitinkantis individualusis geriamojo vandens išgavimas, naudojimas ir (ar) individualusis nuotekų tvarkymas.

7. Savivaldybės institucija gali inicijuoti savivaldybės valdomo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo sujungimą reorganizavimo būdu su kitos tame pačiame viešojo geriamojo vandens tiekimo regione esančios savivaldybės valdomu geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju, kai:

1) geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo veikla neatitinka Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtintame Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų technologinio, finansinio ir vadybinio pajėgumų vertinimo tvarkos apraše nustatytų kriterijų;

2) vartotojų per kalendorinius metus kiekvieną mėnesį mokama suma už geriamojo vandens tiekėjo ir (arba) nuotekų tvarkytojo suteiktas geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugas viršija 4 procentus vidutinių mėnesio šeimos pajamų. Toks vertinimas atliekamas atsižvelgiant į savivaldybės teritorijoje gyvenančių asmenų vidutines mėnesio šeimos pajamas ir vartotojų per mėnesį mokamų lėšų už geriamojo vandens tiekėjo ir (arba) nuotekų tvarkytojo suteiktas geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugas sumą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1164, 2018-05-17, paskelbta TAR 2018-05-29, i. k. 2018-08638

8. Savivaldybių institucijos gali inicijuoti jų geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų

sujungimą, jeigu yra kitų aplinkybių, susijusių su geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo efektyvumo didinimu, savivaldybių tarybų sprendimu, vadovaudamosi šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

9. Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų veiklos, šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytų principų įgyvendinimo vertinimą ir vertinimą, ar nustačius naujas kainas vartotojų mokama suma už paslaugas neviršys 4 procentų vidutinių mėnesio šeimos pajamų, atitinkamoje savivaldybėje kiekvienais metais iki kalendorinių metų gruodžio 31 dienos atlieka Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, vadovaudamasi Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų technologinio, finansinio ir vadybinio pajėgumų vertinimo tvarkos aprašo ir Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodikos nuostatomis. Apie atliktą vertinimą Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija per 10 darbo dienų informuoja atitinkamą savivaldybę ir Aplinkos ministeriją.

10. Geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą savivaldybės teritorijoje, nepriskirtoje viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijai, gali vykdyti ir viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, ir kitas geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, šio įstatymo nustatyta tvarka įgijęs teisę tiekti geriamąjį vandenį ir teikti nuotekų tvarkymo paslaugas. Viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijai nepriskirtoje teritorijoje ir viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, ir kitas geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas turi vienodas teises ir pareigas. Šioje teritorijoje veikiančių viešųjų geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų ir kitų geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų sudaromos su abonentais ir vartotojais sutartys turi būti parengtos pagal Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartines sąlygas.

14 straipsnis. Viešųjų geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų paskyrimas

1. Savivaldybės taryba savo sprendimu paskiria viešąjį geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje ir jam paveda vykdyti viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą arba su kita (kitomis) viename viešojo geriamojo vandens tiekimo regione esančios (esančių) savivaldybės (savivaldybių) taryba (tarybomis) savivaldybės valdomas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmones sujungia reorganizavimo būdu į regioninį viešąjį geriamojo vandens tiekėją ir jam paveda šių savivaldybių viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijose vykdyti viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą. Reorganizavimo būdu įsteigtas regioninis viešasis geriamojo vandens tiekėjas gali būti paskirtas regioniniu viešuoju geriamojo vandens tiekėju.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1164, 2018-05-17, paskelbta TAR 2018-05-29, i. k. 2018-08638

2. Savivaldybės taryba, priimdama sprendimą paskirti viešąjį geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją, turi atsižvelgti į tai, ar geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas turi geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licenciją.

3. Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų technologinius, finansinius ir vadybinius rodiklius ir jų įvertinimo tvarką nustato Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, atsižvelgdama į šiuos pagrindinius kriterijus:

1) geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai turi nuosavybės teise ar kitaip teisėtai valdo ir (arba) naudoja geriamojo vandens tiekimui ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimui reikalingą infrastruktūrą;

2) geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai užtikrina geriamojo vandens saugą ir kokybę jų nuosavybės teise ar kitaip teisėtai valdomoje ir (arba) naudojamoje infrastruktūroje;

3) geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai užtikrina, kad nuotekų tvarkymas atitiktų Nuotekų tvarkymo reglamente nustatytus reikalavimus;

4) geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų finansinis pajėgumas yra pakankamas. Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų finansinis pajėgumas vertinamas pagal jo dvejų paskutinių ataskaitinių finansinių metų (arba nuo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo veiklos pradžios, jeigu geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas veiklą vykdė mažiau negu dvejus finansinius metus) balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitų duomenis, kuriems įvertinti taikomi Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatyti finansinio pajėgumo rodikliai;

5) geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai turi darbuotojus licencijuojamai veiklai vykdyti ir ataskaitoms rengti, atskirai licencijuojamos veiklos apskaitai tvarkyti, vartotojams informuoti ir konsultuoti ir skundams bei ginčams dėl licencijuojamos veiklos sąlygų nagrinėti;

6) geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai atitinka kitus Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų technologinio, finansinio ir vadybinio pajėgumų vertinimo tvarkos apraše nustatytus rodiklius.

4. Kai viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui dėl šio įstatymo 29 ir 30 straipsniuose nurodytų priežasčių sustabdytas ar panaikintas licencijos galiojimas ir šis viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas negali vykdyti viešojo geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą vykdo savivaldybės institucija, vadovaudamasi šio įstatymo 15 straipsnio nuostatomis. Kitas viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas turi būti paskirtas per vienus metus nuo viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui išduotos licencijos galiojimo panaikinimo.

5. Jeigu savivaldybės institucija per šio straipsnio 4 dalyje nurodytą terminą nepaskiria kito viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, ji gali pratęsti garantinio geriamojo

vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo laikotarpį savo teritorijoje, vadovaudamasi šio įstatymo 15 straipsnio nuostatomis. Savivaldybės institucija, pratęsdama garantinį geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą savivaldybės teritorijoje, Aplinkos ministerijai, Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai, Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ir Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai turi nurodyti priežastis, dėl kurių nebuvo paskirtas kitas viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, ir nurodyti terminą, ne ilgesnį kaip vieni metai, per kurį paskirs kitą viešąjį geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją.

15 straipsnis. Garantinis geriamojo vandens tiekimas ir (arba) nuotekų tvarkymas

1. Garantinis geriamojo vandens tiekimas ir (arba) nuotekų (išskyrus paviršines nuotekas) tvarkymas vykdomas siekiant užtikrinti saugų ir patikimą vartotojų ir abonentų aprūpinimą geriamuoju vandeniu ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugomis.

2. Garantinį geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą savivaldybės teritorijoje vykdo savivaldybės institucija, kai viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui jo veiklos teritorijoje licencijos galiojimas sustabdomas ar panaikinamas.

3. Savivaldybės institucija garantinį geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą vykdo, iki bus paskirtas pagal šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies nuostatas kitas viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, bet ne ilgiau kaip vienus metus, išskyrus atvejus, nurodytus šio įstatymo 14 straipsnio 5 dalyje.

4. Garantinio geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugų kainą nustato savivaldybės taryba Garantinio geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo vykdymo tvarkos ir sąlygų apraše nustatyta tvarka ir vadovaudamasi šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalies nuostatomis.

5. Savivaldybės institucija, vykdydama garantinį geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą, turi užtikrinti geriamojo vandens saugą ir kokybę iki geriamojo vandens tiekimo ir vartojimo ribos, prižiūrėti garantinio geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veiklos vykdymo metu naudojamą geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūrą, kitą valdomą turtą, reikalingą garantiniam geriamojo vandens tiekimui ir nuotekų tvarkymui.

6. Savivaldybės institucija, vykdydama garantinį geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą, privalo atskirai tvarkyti garantinio geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo apskaitą.

7. Savivaldybės institucija, vykdydama garantinį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą, vadovaudamasi Garantinio geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo vykdymo tvarkos ir sąlygų aprašo nuostatomis perima teises ir pareigas, tiesiogiai susijusias su geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veikla, pagal visas viešojo geriamojo

vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, kuriam sustabdytas ar panaikintas licencijos galiojimas, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąsias sutartis su abonentais ir vartotojais. Savivaldybės institucijos perimtų geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešųjų sutarčių teisės ir pareigos išlieka vartotojams ir abonentams.

16 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros statyba, priežiūra ir naudojimas

1. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros ir jos objektų statyba savivaldybės teritorijoje vykdoma laikantis šio įstatymo, Statybos įstatymo, Teritorijų planavimo įstatymo, savivaldybės tarybos patvirtinto geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros plano ir kitų teisės aktų reikalavimų.

2. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statyba, jeigu objektų statytojas (užsakovas) yra ne viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas ar ne savivaldybės institucija, galima, kai šių objektų statyba numatyta geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros plane ir (arba) yra sudaryta trišalė savivaldybės institucijos, viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo ir objekto statytojo (užsakovo) sutartis. Trišalė savivaldybės institucijos, viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo ir objekto statytojo (užsakovo) sutartis sudaroma, keičiama ir nutraukiama vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) nuostatomis. Šioje sutartyje turi būti numatyti viešojo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objekto statybos terminai, finansavimo šaltiniai, šio objekto naudojimo (eksploatavimo) sąlygos ir nuosavybės teisių perleidimo savivaldybei arba viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui terminai, tvarka ir kitos sąlygos, nustatytos Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos apraše. Objekto statytojui (užsakovui) nutraukus veiklą (bankrutavus), savivaldybės institucija privalo organizuoti kito objekto statytojo (užsakovo) parinkimą geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statybai užbaigti. Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros objekto statytojo (užsakovo) veiklos nutraukimo (bankroto) atveju savivaldybės institucijos iniciatyva kitas pradėto geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objekto statytojas (užsakovas) turi būti parinktas ne vėliau kaip po 18 mėnesių nuo pradinio objekto statytojo (užsakovo) veiklos nutraukimo (bankroto) momento.

3. Paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statyba, jeigu objektų statytojas (užsakovas) yra ne paviršinių nuotekų tvarkytojas ar ne savivaldybės institucija, galima, kai šių objektų statyba numatyta geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros plane arba kitame teritorijų planavimo dokumente ir (arba) yra sudaryta trišalė savivaldybės

institucijos, paviršinių nuotekų tvarkytojo ir objekto statytojo (užsakovo) sutartis. Trišalė savivaldybės institucijos, paviršinių nuotekų tvarkytojo ir objekto statytojo (užsakovo) sutartis sudaroma, keičiama ir nutraukiama vadovaujantis Civilinio kodekso nuostatomis. Šioje sutartyje turi būti numatyti paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objekto statybos terminai, finansavimo šaltiniai, šio objekto naudojimo (eksploatavimo) sąlygos ir nuosavybės teisių perleidimo savivaldybei arba paviršinių nuotekų tvarkytojui terminai, tvarka ir kitos sąlygos, nustatytos Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos apraše.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

4. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra, skirta viešajam geriamojo vandens tiekimui ir nuotekų tvarkymui, nuosavybės teise turi priklausyti savivaldybei arba viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, išskyrus atvejus, nurodytus šio straipsnio 6 ir 8 dalyse ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

5. Paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūra nuosavybės teise turi priklausyti savivaldybei arba paviršinių nuotekų tvarkytojui, išskyrus atvejus, nurodytus šio straipsnio 6 ir 8 dalyse.

6. Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūra, kuri nuosavybės teise priklauso kitiems asmenims ir yra reikalinga bei tinkama viešajam geriamojo vandens tiekimui ir (arba) nuotekų tvarkymui, ir (arba) paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūra, kuri nuosavybės teise priklauso kitiems asmenims ir yra reikalinga bei tinkama paviršinių nuotekų tvarkymui, turi būti savivaldybės institucijos iniciatyva perduodama savivaldybei arba viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui ar paviršinių nuotekų tvarkytojui vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos apraše nustatyta tvarka. Jeigu dėl geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros ar paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros išpirkimo ir perdavimo savivaldybės arba viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo ar paviršinių nuotekų tvarkytojo nuosavybėn susitarti nepavyksta, savivaldybės institucijos iniciatyva turi būti sudaromos sutartys dėl geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo (nuomos, panaudos, jungtinės veiklos) ir geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo.

7. Viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas ir paviršinių nuotekų tvarkytojas sprendžia, ar viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje esančios, bet ne jų naudojamos infrastruktūros ar jiems nepriklausantys geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektai yra reikalingi ir tinkami viešajam

geriamojo vandens tiekimui ir (arba) nuotekų tvarkymui, paviršinių nuotekų tvarkymui, ir kreipiasi į savivaldybę dėl šių objektų išpirkimo ar naudojimo teisės įgijimo.

8. Jeigu dėl šio straipsnio 6 dalyje nurodytų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros perdavimo ir (arba) jos naudojimo sąlygų susitarti nepavyksta, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo sąlygas ir tvarką nustato teismas.

9. Kai dėl šio straipsnio 6 dalyje nurodytų geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros perdavimo ir (arba) jos naudojimo sąlygų susitarti nepavyksta, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo sąlygos ir tvarka nustatoma siekiant aprūpinti abonentus ir vartotojus geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugomis ir tik savivaldybių viešosiose geriamojo vandens tiekimo teritorijose, nustatytose pagal šio įstatymo 12 straipsnio nuostatas, sukurtai geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūrai.

10. Prašymą nustatyti geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo sąlygas ir tvarką teismui teikia savivaldybės taryba ar jos įgaliota institucija. Savivaldybės taryba ar jos įgaliota institucija, pateikdama prašymą nustatyti geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo sąlygas ir tvarką, privalo pagrįsti, kad toks visuomenės poreikis egzistuoja ir kad šis poreikis nebus įgyvendintas, jeigu infrastruktūros naudojimas nebus perduotas savivaldybei, viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui ar paviršinių nuotekų tvarkytojui. Savivaldybės taryba ar jos įgaliota institucija, prieš teikdama teismui prašymą nustatyti geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo sąlygas ir tvarką, raštu praneša geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkui apie numatomą teikti prašymą teismui dėl jam nuosavybės teise priklausančios infrastruktūros naudojimo sąlygų ir tvarkos nustatymo, visuomenės poreikį būti aprūpintai sveikatos ir aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančiomis paslaugomis ir nurodo konkrečius tikslus, kaip numatoma panaudoti geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūrą.

11. Teismui priėmus sprendimą nustatyti geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo sąlygas ir tvarką, kai dėl šio straipsnio 6 dalyje nurodytų geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros perdavimo ir (arba) jos naudojimo sąlygų susitarti nepavyksta, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros savininkui turi būti teisingai atlyginama už jam nuosavybės teise priklausančios geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų

tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimą.

12. Teismui priėmus sprendimą nustatyti geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo sąlygas ir tvarką, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų, viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo ir paviršinių nuotekų tvarkytojo pripažintų reikalingais ir tinkamais viešajam geriamojo vandens tiekimui ir (arba) nuotekų tvarkymui, paviršinių nuotekų tvarkymui, vertę nustato nepriklausomi turto vertintojai Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo nustatyta tvarka. Nepriklausomą turto vertintoją Viešųjų pirkimų įstatymo nustatyta tvarka parenka ir sutartį su nepriklausomu turto vertintoju dėl geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų vertės nustatymo sudaro ir už turto vertinimo paslaugas sumoka savivaldybė.

13. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra, vandentiekio įvadai ir (arba) nuotekų išvadai įrengiami viešojoje geriamojo vandens tiekimo teritorijoje (valstybės ar savivaldybės teisėtais pagrindais naudojamoje teritorijoje) iki abonentui ir (arba) vartotojui nuosavybės teise priklausančio ar kitaip valdomo ir (arba) naudojamo turto ribos (vandentiekio šulinys, nuotekų priėmimo šulinys, nuotekų siurblinė (esant slėginei nuotekų linijai), individualaus namo nuotekų valykla, sklypo riba ar statinio arba daugiabučio namo įvadas, nuotekų išvadas), esantys arčiausiai prie viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros. Abonentui ir (arba) vartotojui nuosavybės teise priklausančio ar kitaip valdomo ir (arba) naudojamo turto ribos nurodomos sudarant geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąją sutartį. Su geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros, vandentiekio įvadų ir (arba) nuotekų išvadų įrengimu iki abonentui ir (arba) vartotojui nuosavybės teise priklausančio ar kitaip valdomo ir (arba) naudojamo turto ribų, abonentų ir vartotojų vandentiekio įvadų ir (arba) nuotekų išvadų prijungimu prie geriamojo vandens tiekėjui ir (arba) nuotekų tvarkytojui, vykdančiam viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą, nuosavybės teise priklausančios ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros susijusias išlaidas apmoka geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, vykdantys viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą. Vandentiekio įvadų, nuotekų išvadų įrengimo ir prijungimo sąnaudos (jų sudedamosios dalys) nustatomos vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodikos nuostatomis ir įtraukiamos į geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

14. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra naudojama, geriamojo vandens naudojimo įrenginiai, geriamajam vandeniui tiekti reikalingos komunikacijos ir (arba) nuotekų tvarkymo įrenginiai prijungiami prie geriamojo vandens tiekėjo ir (arba) nuotekų tvarkytojo, vykdančio viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą, nuosavybės teise ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklių reikalavimais ir Naujų abonentų ir vartotojų prijungimo prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros reikalavimais.

15. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objekto savininkas yra atsakingas už geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objekto techninę būklę, jo priežiūros organizavimą ir remontą. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objekto priežiūra ir remontas atliekami infrastruktūros objekto savininko lėšomis.

16. Bešeimininkės infrastruktūros, naudojamos viešosioms geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugoms teikti, eksploatavimo ir remonto sąnaudas apmoka savivaldybės ir geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai. Papildomų lėšų už bešeimininkės infrastruktūros eksploatavimą ir remontą iš abonentų ir vartotojų neturi būti prašoma.

17. Asmenims, savo geriamojo vandens naudojimo įrenginius, geriamajam vandeniui tiekti reikalingas komunikacijas ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo įrenginius savavališkai prijungusiems prie geriamojo vandens tiekėjo ir (arba) nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, paviršinių nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros nesilaikant šiame įstatyme, Statybos įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, paimto geriamojo vandens ir (arba) išleistų nuotekų kiekis, paviršinių nuotekų kiekis nustatomas Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklėse, Paviršinių nuotekų tvarkymo reglamente nustatyta tvarka.

18. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra prižiūrima, geriamojo vandens ir (arba) nuotekų apskaitos prietaisai įrengiami, prižiūrimi, nuimami, keičiami, perkeliami į kitą vietą, geriamojo vandens apskaitos mazge ir (arba) nuotekų apskaitos mazge esančių apskaitos prietaisų plombos nuimamos, nuotekos iš mobiliųjų nuotekų transportavimo priemonių ar įrenginių išleidžiamos į geriamojo vandens tiekėjo ir (arba) nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomą ir (arba) naudojamą nuotekų tvarkymo infrastruktūrą vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklėse nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

19. Jeigu geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgaliotas atstovas negali patekti į butą (patalpas), bendrojo naudojimo patalpas ar teritoriją norėdamas atlikti geriamojo vandens ir (arba) nuotekų apskaitos prietaisų, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros priežiūrą (įrengti ar pakeisti geriamojo vandens ir (arba) nuotekų apskaitos prietaisus, atlikti jų metrologinę patikrą, patikrinti apskaitos prietaisų techninę būklę, eksploatavimo sąlygas, patikrinti vandentiekio įvado ir (arba) nuotekų išvado techninę būklę, teisės aktų nustatyta tvarka sustabdyti geriamojo vandens tiekimą įsiskolinusiam asmeniui ar paimti nuotekų mėginius), abonento ar vartotojo adresu išsiunčiamas registruotas laiškas su motyvuotu raštu. Jame vartotojo ar abonento prašoma per 10 kalendorinių dienų nuo registruoto laiško gavimo dienos informuoti apie jam tinkamą darbo dienos laiką nuo 8 iki 20 valandos, kad geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgaliotas atstovas galėtų atlikti geriamojo vandens ir (arba) nuotekų apskaitos prietaisų, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros priežiūrą. Abonentas ar vartotojas informuojamas, kad per 10 kalendorinių dienų nuo registruoto laiško gavimo dienos neinformavus geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo apie jam tinkamą laiką įleisti geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgaliotą atstovą į butą (patalpas) ar bendrojo naudojimo patalpas ir (arba) atsisakius įleisti geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgaliotą atstovą, pateikusį geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgalioto asmens pasirašytą prašymą ir geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo išduotą darbo pažymėjimą su darbuotojo nuotrauka, vardu, pavarde, pareigomis, darbo dieną nuo 8 iki 20 valandos į butą (patalpas) ar bendrojo naudojimo patalpas atlikti geriamojo vandens ir (arba) nuotekų apskaitos prietaisų geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros priežiūrą, nuo atsisakymo įleisti dienos suvartoto geriamojo vandens ir (arba) išleistų nuotekų kiekis nustatomas Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklėse nustatyta tvarka. Atsisakymo įleisti diena laikoma diena, kurią abonentas ar vartotojas informavo, kad atsisako įleisti geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgaliotą atstovą atlikti geriamojo vandens ir (arba) nuotekų apskaitos prietaisų, priežiūrą, arba pirma kalendorinė diena pasibaigus registruotame laiške nurodytam terminui.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

20. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros priežiūros metu nustačius, kad geriamojo vandens ir (ar) nuotekų apskaitos prietaisas sugadintas, pažeistas, nustatyti požymiai, kad buvo naudojamos mechaninės ar kitos priemonės siekiant sumažinti apskaitos prietaiso rodmenis, arba kad fizinis ar juridinis asmuo savavališkai prijungė nuosavybės teise ar

bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančias ar kitaip valdomas ir (arba) naudojamas geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų išleidimo komunikacijas, geriamojo vandens naudojimo ir (arba) nuotekų tvarkymo įrenginius prie geriamojo vandens tiekėjui ir (arba) nuotekų tvarkytojui nuosavybės teise priklausančios ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, suvartoto geriamojo vandens ir išleistų nuotekų kiekis nustatomas ir nuostoliai išieškomi Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklėse ir Civilinio proceso kodekse nustatyta tvarka. Geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgaliotas atstovas pažeidimą, apskaičiuotą geriamojo vandens ir išleistų nuotekų kiekį, pažeidimo laikotarpį užfiksuoja akte ir pateikia jį susipažinti ir pasirašyti vartotojui, abonentui ar asmeniui, savavališkai prijungusiam nurodytas komunikacijas ar įrenginius. Asmeniui ar jo atstovui atsisakius dalyvauti surašant šį aktą ir (ar) jį pasirašyti, jis galioja, tačiau geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgaliotas atstovas apie atsisakymą dalyvauti surašant šį aktą ir (ar) jį pasirašyti turi pažymėti abiejuose akto egzemplioriuose, iš kurių vienas lieka geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, kitas egzempliorius įteikiamas vartotojui, abonentui ar asmeniui, savavališkai prijungusiam nurodytas komunikacijas ar įrenginius.

21. Draudžiama nutraukti geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą daugiabučiams namams dėl atskirų namo butų savininkų (nuomininkų) skolų už suvartotą geriamąjį vandenį ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugas.

KETVIRTASIS SKIRSNIS
GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR NUOTEKŲ TVARKYMO EKONOMINĖS IR FINANSINĖS PRIEMONĖS

17 straipsnis. Sąnaudų susigrąžinimo ir „teršėjas moka“ principai

1. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų (įskaitant paviršines nuotekas) tvarkymo paslaugų srityje taikomas sąnaudų susigrąžinimo principas reiškia, kad geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainos turi padengti būtinąsias sąnaudas, reikalingas geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugoms teikti, ilgalaikiam geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros eksploatavimui, renovacijai ir plėtrai užtikrinti, abonentams ir vartotojams priimtinoms sąlygoms naudotis geriamuoju vandeniu ir gauti tinkamos kokybės nuotekų tvarkymo paslaugas sudaryti, taip pat aplinkos taršai mažinti ir vandens ištekliams racionaliai naudoti.

2. Nuotekų tvarkymo srityje taikomas principas „teršėjas moka“ reiškia, kad nuotekų (įskaitant paviršines nuotekas) tvarkymo išlaidas turi apmokėti asmenys, kuriems tiekiamas geriamasis vanduo ir (arba) teikiamos nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugos.

18 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo finansavimo šaltiniai

1. Pagrindinis geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų (išskyrus paviršines nuotekas) tvarkymo finansavimo šaltinis – abonentų ir vartotojų lėšos, sumokėtos už suteiktas geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugas (geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kaina, apskaičiuota pagal šio įstatymo 34 straipsnį).

2. Pagrindinis paviršinių nuotekų tvarkymo finansavimo šaltinis – abonentų lėšos, sumokėtos už suteiktas paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugas (paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kaina, apskaičiuota pagal šio įstatymo 34 straipsnį), ir savivaldybių biudžetų lėšos.

3. Papildomi geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų, paviršinių nuotekų tvarkymo finansavimo šaltiniai gali būti:

1) kreditai geriamojo vandens tiekimui ir nuotekų, paviršinių nuotekų tvarkymui finansuoti;

2) Europos Sąjungos fondų lėšos – geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai, kurios teikiamos pagal šio įstatymo 19 straipsnio nuostatas;

3) valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšos;

4) užsienio šalių, tarptautinių organizacijų, finansinių institucijų ir Lietuvos Respublikos asmenų tiksliniai įnašai ir kitos teisės aktų nustatyta tvarka gautos lėšos.

19 straipsnis. Europos Sąjungos fondų lėšos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai

1. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai gali būti skiriamos Europos Sąjungos fondų lėšos. Skiriant Europos Sąjungos fondų lėšas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai, pirmiausia turi būti užtikrinama, kad visoje šalies teritorijoje geriamojo vandens tiekimas ir nuotekų tvarkymas būtų vykdomas laikantis nustatytų reikalavimų, kad kuriama (sukurta) geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sistema sudarytų sąlygas užtikrinti geriamojo vandens saugos ir kokybės, sveikatos apsaugos ir nuotekų tvarkymo aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančias ir ekonominiu požiūriu pagrįstas (įperkamas) geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugas abonentams ir vartotojams. Europos Sąjungos fondų lėšos gali būti skiriamos ir paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai.

2. Europos Sąjungos fondų lėšos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai planuojamos ir teikiamos sveikatos saugos ir aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančių viešųjų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų (įskaitant paviršines nuotekas) tvarkymo regionuose paslaugų užtikrinimui pagal savivaldybės tarybos patvirtintame

geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros plane numatytas infrastruktūros plėtros kryptis ir sąlygas, kad būtų įgyvendinti Vandens įstatyme nustatyti vandensaugos tikslai, aplinkos apsaugos ir sveikatos apsaugos reikalavimai geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo srityse, taip pat atsižvelgiant į sąnaudų susigrąžinimo principo taikymo išimtis, nurodytas Vandens įstatyme, vadovaujantis šiuo įstatymu ir pagal Vyriausybės tvirtinamus finansavimo prioritetus. Europos Sąjungos fondų lėšų planavimas ir investicijos, skiriamos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų (įskaitant paviršines nuotekas) tvarkymo, infrastruktūros renovacijai ir plėtrai, neturi didinti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainų. Skiriamos Europos Sąjungos fondų lėšos infrastruktūros renovacijai turi sumažinti viešųjų geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų eksploatacines sąnaudas.

3. Europos Sąjungos fondų lėšas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai administruoja Aplinkos ministerija. Europos Sąjungos fondų lėšų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai gali gauti regioniniai viešieji geriamojo vandens tiekėjai ir viešieji geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, atitinkantys paramos skyrimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus. Europos Sąjungos fondų lėšų paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros renovacijai ir plėtrai gali gauti regioniniai viešieji geriamojo vandens tiekėjai, viešieji geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai, atitinkantys paramos skyrimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.

PENKTASIS SKIRSNIS
ASMENŲ TEISĖS IR PAREIGOS

20 straipsnis. Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų teisės ir pareigos

1. Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas turi teisę naudoti vandens išteklius vadovaudamasis Vandens įstatyme numatytais reikalavimais, susijusiais su vandens telkinių naudojimu vandeniui išgauti.

2. Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas privalo:

1) teikti informaciją visuomenei, valstybės ir savivaldybių institucijoms pagal šio įstatymo 36 straipsnio reikalavimus;

2) vykdyti geriamojo vandens ir nuotekų, paviršinių nuotekų stebėseną, tvarkyti apskaitą ir teikti geriamojo vandens ir nuotekų, paviršinių nuotekų stebėsenos duomenis Aplinkos ministerijos nustatyta tvarka;

3) užtikrinti geriamojo vandens saugą ir kokybę iki geriamojo vandens tiekimo ir vartojimo ribos;

4) Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklėse ir kituose teisės aktuose nustatyta tvarka naudoti ir prižiūrėti nuosavybės teise ar kitaip teisėtai valdomą ir (arba) naudojamą geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūrą, bešeimininkę infrastruktūrą, kitą valdomą turtą, reikalingą geriamojo vandens tiekimui ir nuotekų tvarkymui;

5) nepertraukiamai tiekti geriamąjį vandenį ir teikti nuotekų tvarkymo paslaugas, vadovaudamasis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kokybės reikalavimais, išskyrus atvejus, numatytus Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinėse sąlygose, kituose geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų tvarkymą reglamentuojančiuose teisės aktuose ir (ar) geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo su abonentais sudarytose geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosiose sutartyse;

6) teikti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugas šio įstatymo 34 straipsnyje nustatyta tvarka apskaičiuotomis kainomis;

7) viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, regioninis viešasis geriamojo vandens tiekėjas privalo pasiūlyti individualiųjų nuotekų turėtojui sudaryti viešąją sutartį ir teikti nuotekų tvarkymo paslaugas arba nurodyti individualiųjų nuotekų transportavimo paslaugų teikėją (teikėjus);

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

8) sudaryti nuotekų tvarkymo sutartis su nuotekų transportavimo paslaugas teikiančiais asmenimis;

9) teisės aktų nustatyta tvarka gauti leidimą (leidimus) išgauti vandens išteklius, tvarkyti nuotekas, paviršines nuotekas;

10) teisės aktų nustatyta tvarka informuoti Valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą apie visas jo valdomas vandenvietes;

11) užtikrinti, kad išvalytos nuotekos atitiktų Nuotekų tvarkymo reglamente nustatytus nuotekų išleidimui taikomus reikalavimus;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

12) siekiant užtikrinti individualiųjų nuotekų tvarkymo priežiūrą, teikti informaciją aplinkos ministro nustatyta tvarka apie asmenis, sudariusius geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąją sutartį dėl individualiųjų nuotekų tvarkymo;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

13) viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, regioninis viešasis geriamojo vandens tiekėjas privalo aglomeracijose tiekti geriamąjį vandenį ir (arba) teikti nuotekų tvarkymo paslaugas centralizuotomis geriamojo vandens ir (arba) nuotekų surinkimo sistemomis, išskyrus šio įstatymo 12 straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį.

TAR pastaba. *20 straipsnio 2 dalies 13 punktas įsigalioja 2021 m. kovo 1 d.*

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

3. Tiekiantis geriamąjį vandenį, bet neteikiantis nuotekų tvarkymo paslaugų asmuo turi vykdyti šio straipsnio 2 dalies 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9 ir 10 punktuose išvardytas pareigas, susijusias su geriamojo vandens tiekimu.

4. Paviršinių nuotekų tvarkytojai turi vykdyti šio straipsnio 2 dalies 1, 2, 4, 6 ir 9 punktuose išvardytas pareigas.

21 straipsnis. Nuotekų valymo ir (arba) kaupimo įrenginius prižiūrinčių asmenų, nuotekų transportavimo ir nuotekų tvarkymo paslaugas teikiančių asmenų teisės ir pareigos ir šiems asmenims taikomi reikalavimai

1. Nuotekų transportavimo paslaugas gali teikti geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai ir kiti asmenys, kurie turi nuosavybės teise ar teisėtai valdo nuotekoms transportuoti reikalingus įrenginius ir transportą. Nuotekų transportavimo reikalavimai vykdomi vadovaujantis Nuotekų kaupimo rezervuarų ir septikų įrengimo, eksploatavimo ir kontrolės tvarkos apraše nustatytais reikalavimais.

2. Nuotekų transportavimo paslaugas teikiantys asmenys, jeigu nuotekų transportavimo paslaugas teikia ne viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, regioninis viešasis geriamojo vandens tiekėjas privalo su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju sudaryti sutartį dėl individualiųjų nuotekų transportavimo ir išleidimo į šio geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo valdomą nuotekų tvarkymo infrastruktūrą ir sutartis su asmenimis, kuriems teikia nuotekų transportavimo paslaugas. Sutartys sudaromos pagal Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinėse sąlygose nustatytus reikalavimus. Už individualiųjų nuotekų tvarkymą nuotekų transportavimo paslaugas teikiantys asmenys apmoka geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui.

3. Geriamojo vandens netiekiantys, tačiau nuotekų tvarkymo paslaugas teikiantys asmenys gali išleisti išvalytas nuotekas į paviršinius vandens telkinius vadovaudamiesi Vandens įstatyme nustatytais nuotekų išleidimo reikalavimais.

4. Geriamojo vandens netiekiantys, tačiau nuotekų tvarkymo paslaugas teikiantys asmenys privalo:

1) teikti informaciją visuomenei, valstybės ir savivaldybių institucijoms pagal šio įstatymo 36 straipsnio reikalavimus;

2) vykdyti nuotekų tvarkymo stebėseną, tvarkyti apskaitą ir teikti nuotekų tvarkymo stebėsenos duomenis aplinkos ministro nustatyta tvarka;

3) Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklėse ir kituose teisės aktuose nustatyta tvarka naudoti ir prižiūrėti nuosavybės teise ar kitaip teisėtai valdomą ir (arba) naudojamą nuotekų tvarkymo infrastruktūrą ir kitą valdomą turtą, reikalingą nuotekų tvarkymui;

4) teikti nuotekų tvarkymo paslaugas pagal Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kokybės reikalavimus;

5) teikti nuotekų tvarkymo paslaugas šio įstatymo 34 straipsnyje nustatyta tvarka apskaičiuotomis kainomis;

6) aglomeracijos ribose surinktas nuotekas perduoti tik į tos pačios aglomeracijos nuotekų valymo įrenginius;

TAR pastaba. *21 straipsnio 4 dalies 6 punktas įsigalioja 2021 m. kovo 1 d.*

7) siekiant užtikrinti individualiųjų nuotekų tvarkymo priežiūrą, teikti informaciją aplinkos ministro nustatyta tvarka apie asmenis, su kuriais pasirašytos individualiųjų nuotekų tvarkymo priežiūros ir (arba) nuotekų ir (arba) valant nuotekas susidariusių atliekų (dumblo) išvežimo sutartys.

5. Siekiant užtikrinti individualiųjų nuotekų tvarkymo priežiūrą, nuotekų valymo ir (arba) kaupimo įrenginius įrengiantys ir (arba) prižiūrintys asmenys privalo teikti informaciją aplinkos ministro nustatyta tvarka apie įrengtų nuotekų valymo įrenginių skaičių ir (arba) jų įrengimo vietą.

6. Nuotekų valymo ir (arba) kaupimo įrenginius įrengiantys ir (arba) prižiūrintys asmenys turi teisę iš individualius nuotekų valymo įrenginius eksploatuojančių asmenų tokiuose įrenginiuose susidarantį perteklinį dumblą paimti ir panaudoti tik naujų nuotekų valymo įrenginių perdavimui į eksploataciją, eksploatuojamų nuotekų valymo įrenginių remontui (reikiamo dumblo kiekio papildymui), atitinkamai likusį perteklinį ir veikloje nepanaudotą dumblą perduodant nuotekų transportavimo paslaugas teikiančiam asmeniui ar geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui.

7. Nuotekų valymo ir (arba) kaupimo įrenginius įrengiantys ir (arba) prižiūrintys asmenys privalo iš individualius nuotekų valymo įrenginius eksploatuojančių asmenų tokiuose įrenginiuose susidarantį ir surinktą perteklinį dumblą naudoti tik naujų nuotekų valymo įrenginių perdavimui į eksploataciją, eksploatuojamų nuotekų valymo įrenginių remontui (reikiamo dumblo kiekio papildymui ar pakeitimui), o likusį veikloje nepanaudotą dumblą perduoti nuotekų transportavimo paslaugas teikiančiam asmeniui ar geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

22 straipsnis. Abonentų ir vartotojų teisės ir pareigos

1. Abonentai ir vartotojai turi teisę išleisti nuotekas į geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomą ir (arba) naudojamą nuotekų tvarkymo infrastruktūrą.

2. Abonentai ir vartotojai, šio įstatymo 16 straipsnio 19 dalyje nustatyta tvarka suderinus datą ir laiką, turi įleisti į jiems nuosavybės teise priklausantį butą (patalpas), bendrojo naudojimo patalpas ar teritoriją geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgaliotą atstovą, pateikusį geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo išduotą darbuotojo pažymėjimą, atlikti geriamojo vandens ir (arba) nuotekų apskaitos prietaisų įrengimą, pakeitimą, priežiūrą, patikrinti vandentiekio įvadą ir (arba) nuotekų išvadą, teisės aktų nustatyta tvarka sustabdyti geriamojo vandens tiekimą įsiskolinusiam asmeniui ar paimti nuotekų mėginius.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

3. Abonentai ir vartotojai Atsiskaitymo už patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas tvarkos apraše, Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinėse sąlygose, viešosiose sutartyse nustatyta tvarka privalo tinkamai ir laiku atsiskaityti su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju už suteiktas geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugas.

4. Abonentai privalo atsiskaityti su paviršinių nuotekų tvarkytoju už suteiktas paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugas.

5. Abonentai privalo vykdyti išleidžiamų nuotekų ir teršalų stebėseną, tvarkyti jų apskaitą ir teikti išleistų nuotekų ir teršalų stebėsenos duomenis Aplinkos ministerijos nustatyta tvarka.

6. Vartotojai privalo informuoti viešąjį geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją apie pasikeitusį jų bute ar kitose gyvenamosiose patalpose gyvenančių asmenų skaičių. Vartotojui per 10 darbo dienų neinformavus viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo apie pasikeitusį buto ar kitos gyvenamosios patalpos gyventojų skaičių, viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas informavimo pareigos nevykdymo laikotarpiu faktinį buto ar kitos gyvenamosios patalpos gyventojų skaičių nustato vadovaudamasis Gyventojų registro tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Gyventojų registro tarnyba) pateiktu dokumento išrašu ir jame oficialiai pateikta informacija ir (ar) duomenimis, gautais iš savivaldybių ar seniūnijų. Viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, vadovaudamasis Gyventojų registro tarnybos pateiktu dokumento išrašu ir (ar) duomenimis, gautais iš savivaldybių ir seniūnijų, turi teisę perskaičiuoti vartotojo viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui mokėtinas sumas už praėjusį informavimo pareigos nevykdymo laikotarpį ir atlikto

perskaičiavimo pagrindu parengti mokėjimo dokumentą ir jį pateikti vartotojui. Atlikto perskaičiavimo pagrindu parengtą mokėjimo dokumentą vartotojas privalo apmokėti per 10 darbo dienų nuo viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo mokėjimo dokumento išsiuntimo vartotojui dienos. Apmokėjimas neatleidžia vartotojo nuo tolesnio pareigos informuoti viešąjį geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją apie pasikeitusį buto ar kitos gyvenamosios patalpos gyventojų skaičių vykdymo.

7. Kitas abonentų ir vartotojų teises ir pareigas nustato Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinės sąlygos ir kiti teisės aktai.

23 straipsnis. Asmenų, individualiai išgaunančių ir naudojančių geriamąjį vandenį ir (arba) individualiai tvarkančių nuotekas, teisės ir pareigos

1. Asmenys, individualiai išgaunantys ir naudojantys geriamąjį vandenį ir (arba) individualiai tvarkantys nuotekas, turi teisę:

1) išgauti geriamąjį vandenį viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje ir (arba) individualiai tvarkyti nuotekas, jeigu individualusis geriamojo vandens išgavimas, naudojimas ir (ar) individualusis nuotekų tvarkymas buvo vykdomas iki viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijos nustatymo ir (ar) yra numatytas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros plane, ir atitinka įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytus geriamojo vandens išgavimo ir nuotekų tvarkymo, geriamojo vandens saugos ir kokybės, sveikatos apsaugos ir aplinkos apsaugos reikalavimus;

2) nustačius viešojo geriamojo vandens tiekimo teritoriją, individualiai išgauti ir naudoti geriamąjį vandenį, kai šis individualusis geriamojo vandens išgavimas ir naudojimas nebuvo vykdytas iki viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijos nustatymo ir nebuvo numatytas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros plane, jeigu tokį apsirūpinimo geriamuoju vandeniu būdą pasirinkti galima pagal teritorijų planavimo dokumentus arba jeigu teritorijų planavimo dokumentuose numatyta geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtra dar neįvykdyta. Individualaus geriamojo vandens išgavimo ir naudojimo reikalavimai nustatyti Gręžinių geriamajam vandeniui tiekti projektavimo, įrengimo, konservavimo ir likvidavimo tvarkos apraše;

3) nuosavybės teise ar kitaip valdomus geriamojo vandens išgavimo ir naudojimo įrenginius, geriamajam vandeniui tiekti reikalingas komunikacijas ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo įrenginiu prijungti prie geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, vykdančio viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą, valdomos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros, paviršinių nuotekų tvarkytojo infrastruktūros, kaip nustatyta šio įstatymo 16 straipsnio 13 ir 14 dalyse.

2. Asmenys, individualiai išgaunantys ir naudojantys geriamąjį vandenį ir (arba) individualiai tvarkantys nuotekas, privalo:

1) aplinkos ministro nustatyta tvarka projektuoti, įrengti, registruoti, konservuoti ir likviduoti geriamojo vandens išgavimo gręžinį;

2) teisės aktų nustatyta tvarka teikti informaciją apie išgaunamą ir naudojamą geriamąjį vandenį;

3) siekiant užtikrinti individualiųjų nuotekų tvarkymo kontrolę, teikti informaciją apie nuotekų valymo (arba) kaupimo įrenginius aplinkos ministro nustatyta tvarka;

4) per 9 mėnesius sudaryti sąlygas (gauti iš geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkymo prisijungimo sąlygas, nutiesti geriamojo vandens, tiekimo ir (arba) nuotekų išleidimo tinklus nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomame sklype) prijungti jiems nuosavybės teise priklausančią geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūrą prie viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, kai, vadovaujantis šio įstatymo, Statybos įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimais, yra sukurta infrastruktūra, ji nuosavybės teise priklauso savivaldybei ar viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, vandentiekio įvadas, nuotekų išvadas nutiesti iki turto ribos (vandentiekio šulinys, nuotekų priėmimo šulinys, nuotekų siurblinė (kai yra slėginė nuotekų linija), individualaus namo nuotekų valykla, sklypo riba ar statinio, ar daugiabučio namo įvadas, nuotekų išvadas) ir teisės aktų nustatyta tvarka nustatoma, kad asmens vykdomas individualusis geriamojo vandens išgavimas ir (arba) individualusis nuotekų tvarkymas neatitinka teisės aktuose nustatytų geriamojo vandens išgavimo ir (arba) nuotekų tvarkymo reikalavimų. Ši pareiga galioja, kai yra visos šiame punkte išvardytos aplinkybės. Savivaldybė, gavusi atsakingų institucijų išvadas dėl geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statybos atitikties teisės aktų reikalavimams, asmens individualiojo geriamojo vandens išgavimo ir (arba) nuotekų tvarkymo neatitikties teisės aktų reikalavimams, kai vandentiekio įvadas ir nuotekų išvadas nuosavybės teise priklauso savivaldybei ar viešajam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, privalo per 5 darbo dienas registruotu laišku informuoti asmenį, nurodydama 9 mėnesių laikotarpį, iki kurio pabaigos asmuo turi sudaryti sąlygas prijungti jam nuosavybės teise priklausančią geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūrą prie viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros. Asmenims, turintiems teisę į piniginę paramą Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatyme nustatyta tvarka, gali būti skiriama socialinė parama geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų išleidimo

tinklų tiesimui asmens nuosavybės teise priklausančio ar kitaip valdomo ir (arba) naudojamo turto ribose;

5) užtikrinti individualiųjų nuotekų valymo įrenginių priežiūrą (eksploataciją) Nuotekų tvarkymo reglamente nustatyta tvarka, kai tokie įrenginiai įrengti ir naudojami, ir sudaryti viešąją sutartį su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju arba nuotekų transportavimo paslaugas teikiančiu asmeniu dėl nuotekų ir (arba) nuotekų valymo metu susidarančių atliekų (dumblo) transportavimo į geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo valdomus nuotekų valymo įrenginius ir (arba) sudaryti sutartį dėl individualių nuotekų valymo ar kaupimo įrenginių priežiūros su nuotekų valymo ir (arba) kaupimo įrenginius prižiūrinčiu asmeniu, sudariusiu ir turinčiu galiojančią sutartį su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju dėl nuotekų perteklinio dumblo perdavimo geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui;

6) atiduoti nuotekas ir (arba) nuotekų valymo metu susidarančias atliekas (dumblą) geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui arba geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nurodytam nuotekas transportuojančiam asmeniui arba individualiųjų nuotekų valymo ir (arba) kaupimo įrenginių priežiūrą vykdančiam asmeniui, sudariusiam ir turinčiam galiojančią sutartį su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju dėl nuotekų perteklinio dumblo perdavimo geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui. Jeigu geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas yra pasirašę sutartis su daugiau kaip vienu nuotekas transportuojančiu asmeniu, asmenys nuotekas gali atiduoti vienam iš geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nurodytų individualiųjų nuotekų transportavimo paslaugų teikėjų pasirinktinai. Asmenys už individualiųjų nuotekų transportavimo paslaugas apmoka individualiųjų nuotekų transportavimo paslaugas teikiančiam asmeniui, kuriam atiduoda nuotekas transportuoti į geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo valdomus nuotekų valymo įrenginius;

7) užtikrinti, kad asmens vykdomas individualusis geriamojo vandens išgavimas ir (arba) individualusis nuotekų tvarkymas atitiktų teisės aktuose nustatytus geriamojo vandens išgavimo ir (arba) nuotekų tvarkymo reikalavimus, o savivaldybių tarybų patvirtintose aglomeracijose individualusis nuotekų tvarkymas atitiktų nuotekų išvalymą iki toje aglomeracijoje viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo taršos leidimuose arba taršos integruotos prevencijos ir kontrolės leidimuose nustatytų reikalavimų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR NUOTEKŲ TVARKYMO LICENCIJAVIMAS

24 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijavimas

Geriamojo vandens tiekimas ir nuotekų tvarkymas, išskyrus paviršinių nuotekų tvarkymą ir nuotekų transportavimą, yra licencijuojamas.

25 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijų išdavimo principai

Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijos išduodamos vadovaujantis šiais principais:

1) saugumo. Šis principas reiškia, kad turi būti užtikrinama nepertraukiama, stabili ir saugi geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veikla, darbuotojų ir aplinkinių žmonių sveikata ir saugumas, sumažintas neigiamas veiklos poveikis aplinkai;

2) patikimumo. Šiuo principu apibūdinami geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo abonentams ir vartotojams nutraukimo dažnis ir trukmė;

3) efektyvumo. Šiuo principu apibūdinami sąnaudų, reikalingų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugoms teikti, dydis ir pasiekto rezultato santykis;

4) nediskriminavimo. Šis principas reiškia, kad turi būti užtikrinama, jog visiems tos pačios kategorijos abonentams ir vartotojams paslaugos būtų teikiamos vienodomis sąlygomis ir kainomis.

26 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijuojamos veiklos sąlygos

Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas privalo vykdyti šias licencijuojamos veiklos sąlygas:

1) vykdyti licencijoje nurodytą veiklą;

2) užtikrinti naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtrą, prijungti jo prižiūrimoje viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje esančius abonentų ir vartotojų įrenginius prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo tinklų, vadovaudamasis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklių reikalavimais ir Naujų abonentų ir vartotojų prijungimo prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros reikalavimais;

3) tiekti geriamąjį vandenį ir teikti nuotekų tvarkymo paslaugas šio įstatymo 34 straipsnyje nustatyta tvarka apskaičiuotomis kainomis;

4) užtikrinti, kad būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra vadovaujantis šio įstatymo 33 straipsnio 9–15 dalių nuostatomis;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1629, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-23, i. k. 2018-18919

5) tiekti geriamąjį vandenį ir teikti nuotekų tvarkymo paslaugas, vadovaudamasis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kokybės reikalavimais;

6) teikti valstybės ir savivaldybių institucijoms informaciją, reikalingą įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytoms pareigoms vykdyti. Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas privalo pateikti reikiamą informaciją per 10 darbo dienų nuo reikalavimo gavimo dienos, jeigu geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas nenurodo pagrįstų priežasčių, dėl kurių valstybės ir savivaldybių institucijos gali nustatyti ilgesnį terminą informacijai pateikti;

7) informuoti ir konsultuoti abonentus ir vartotojus teisės aktų nustatyta tvarka.

27 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijų išdavimo sąlygos

1. Licencijos šio įstatymo 24 straipsnyje nurodytai veiklai išduodamos neterminuotam laikui juridiniams asmenims, atitinkantiems šio straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus.

2. Savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje išduodama viena licencija viešajam geriamojo vandens tiekėjui. Taip pat išduodamos licencijos kitiems juridiniams asmenims, turintiems teisę vykdyti geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo veiklą pagal šio įstatymo 13 straipsnio 4 ir 10 dalis.

3. Licencijos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo veiklai išduodamos juridiniams asmenims, kurie:

1) neturi mokestinės nepriemokos Lietuvos Respublikos biudžetui, savivaldybės biudžetui ar fondams, į kuriuos mokamus mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija (išskyrus atvejus, kai juridiniam asmeniui mokesčių, delspinigių, baudų mokėjimas atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl šių mokesčių, delspinigių, baudų vyksta mokestinis ginčas), ir nėra skolingi Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui;

2) turi licencijuojamos veiklos sąlygas atitinkančius technologinius, finansinius ir vadybinius pajėgumus tiekti geriamąjį vandenį ir (arba) teikti nuotekų tvarkymo paslaugas tam tikroje savivaldybės teritorijoje pagal teisės aktų reikalavimus. Technologiniai, finansiniai ir vadybiniai pajėgumai vertinami pagal Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų technologinio, finansinio ir vadybinio pajėgumų vertinimo tvarkos aprašą, vadovaujantis šio įstatymo 14 straipsnio 3 dalyje nurodytais kriterijais.

4. Juridinis asmuo, siekiantis gauti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo

licenciją, Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai pateikia nustatytos formos prašymą ir kitus Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijavimo taisyklėse nurodytus dokumentus.

5. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija per 5 darbo dienas nuo prašymo išduoti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licenciją ir kitų licencijai gauti reikalingų dokumentų gavimo dienos pateikia juridiniam asmeniui, kuris kreipėsi dėl licencijos išdavimo, dokumentą, patvirtinantį, kad prašymas ir kiti dokumentai gauti. Šiame dokumente nurodoma:

1) terminas, per kurį bus išnagrinėtas prašymas;

2) juridinio asmens teisių gynimo priemonės, kuriomis galima naudotis, jeigu kiltų ginčas tarp Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos ir juridinio asmens, kuris kreipėsi dėl licencijos išdavimo.

6. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija per 30 kalendorinių dienų nuo reikiamų dokumentų gavimo dienos privalo išduoti licenciją arba juridiniam asmeniui, pateikusiam prašymą išduoti licenciją, motyvuotai atsisakyti išduoti licenciją.

7. Jeigu Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija per 30 kalendorinių dienų nuo reikiamų dokumentų gavimo dienos nepateikia juridiniam asmeniui, pateikusiam prašymą išduoti licenciją, atsakymo, tai nelaikoma, kad licencija yra išduota.

8. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytas terminas, per kurį turi būti išduota licencija arba motyvuotai atsisakyta išduoti licenciją, gali būti pratęstas. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, nusprendusi pratęsti šio straipsnio 6 dalyje nurodytą terminą, privalo iki termino, per kurį turi būti išduota licencija arba motyvuotai atsisakyta išduoti licenciją, pabaigos apie tai informuoti juridinį asmenį, pateikusį prašymą išduoti licenciją, nurodydama priežastis, dėl kurių licencijos išdavimo terminas yra pratęsiamas, ir terminą, kuris gali būti ne ilgesnis kaip 30 kalendorinių dienų. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytas terminas gali būti patęstas dėl šių priežasčių:

1) gaunama naujos informacijos ar paaiškėja naujų faktų, reikšmingų priimant sprendimą dėl licencijos išdavimo;

2) dokumentų svarstymo metu pasikeičia teisinis geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo reglamentavimas.

9. Geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui išduotoje licencijoje nurodoma licencijuojama veikla, licenciją išdavusi institucija, licencijos numeris, licencijos turėtojo rekvizitai, licencijos išdavimo data, teritorija, kurioje vykdoma licencijuojama veikla.

10. Jeigu pateiktas neišsamus ar netinkamai įformintas prašymas arba pateikti ne visi dokumentai ir (arba) informacija, kurių reikia licencijai išduoti, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija per 5 darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo dienos praneša juridiniam asmeniui apie būtinybę pateikti trūkstamus dokumentus ir (arba) informaciją, nurodo terminą, per

kurį būtina pateikti trūkstamus dokumentus ir (arba) informaciją, ir nurodo, kad terminas licencijai išduoti skaičiuojamas nuo visų tinkamai įformintų dokumentų ir (arba) informacijos pateikimo dienos.

11. Jeigu juridinio asmens prašymas pateiktas nesilaikant reikalavimų, šio straipsnio 10 dalyje nustatyta tvarka juridinis asmuo neištaiso nustatytų prašymo išduoti licenciją pateikimo trūkumų ir nepateikia trūkstamų dokumentų ar informacijos ir dėl to prašymas išduoti licenciją atmetamas, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos išsiunčia juridiniam asmeniui pranešimą, nurodydama priežastis, dėl kurių prašymas atmestas.

12. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencija neišduodama, jeigu:

1) juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimų;

2) pateikiami ne visi šio straipsnio 4 dalyje nurodyti dokumentai ir per nustatytą terminą trūkumai nepašalinami;

3) neištaisyti nustatyti prašymo išduoti licenciją pateikimo trūkumai ir nepateikta trūkstama informacija ar dokumentai šio straipsnio 10 dalyje nustatyta tvarka;

4) pateikti dokumentai netinkamai įforminti ir (ar) neatitinka nustatytų reikalavimų ir per nustatytą terminą trūkumai nepašalinami.

13. Juridinis asmuo, kuriam nebuvo išduota licencija, pakartotinai dėl licencijos išdavimo gali kreiptis po dvejų metų.

28 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijų keitimo sąlygos

1. Licencija gali būti keičiama licenciją turinčio geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo iniciatyva, kai pasikeičia licencijoje nurodyti geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo duomenys ar planuojama keisti teritoriją, kurioje vykdoma veikla. Pasikeitus licencijoje nurodytiems geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo duomenims ar planuodamas keisti teritoriją, kurioje vykdoma veikla, geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas privalo pranešti Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai apie šiuos pasikeitimus ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo tos dienos, kurią informacija jam tapo ar turėjo tapti žinoma.

2. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija per 30 kalendorinių dienų nuo reikiamų dokumentų, patvirtinančių šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, gavimo dienos privalo pakeisti licenciją arba juridiniam asmeniui, pateikusiam prašymą pakeisti licenciją, motyvuotai, vadovaudamasi *mutatis mutandis* šio įstatymo 27 straipsnio 5, 10 ir 11 dalių nuostatomis, atsisakyti pakeisti licenciją.

3. Jeigu Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija per šio straipsnio 2 dalyje

nurodytą terminą nepateikia juridiniam asmeniui, pateikusiam prašymą pakeisti licenciją, atsakymo, nelaikoma, kad licencija yra pakeista.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas terminas, per kurį turi būti pakeista licencija arba motyvuotai atsisakyta pakeisti licenciją, gali būti pratęstas. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, nusprendusi pratęsti šio straipsnio 2 dalyje nurodytą terminą, privalo iki termino, per kurį turi būti pakeista licencija arba motyvuotai atsisakyta ją pakeisti, pabaigos apie tai informuoti juridinį asmenį, pateikusį prašymą pakeisti licenciją, nurodydama priežastis, dėl kurių licencijos pakeitimo terminas yra pratęsiamas, ir terminą, kuris gali būti ne ilgesnis kaip 30 kalendorinių dienų.

5. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija gali atsisakyti pakeisti licenciją, jeigu:

1) naujoje teritorijoje planuojamas geriamojo vandens tiekimas ir nuotekų tvarkymas neatitiktų šio įstatymo 13 straipsnio 4 ir 10 dalyse nustatytų reikalavimų;

2) prašymas pakeisti licenciją įformintas netinkamai arba pateikti ne visi dokumentai ir (arba) informacija, kurių reikia licencijai pakeisti, ir per nustatytą terminą šie trūkumai nepašalinti;

3) prašyme pakeisti licenciją pateikti neteisingi duomenys.

29 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijų galiojimo sustabdymas

1. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, nustačiusi šio straipsnio 2 dalyje nurodytas aplinkybes ir (arba) pažeidimus, per 5 darbo dienas įspėja geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją apie galimą licencijos galiojimo sustabdymą ir nurodo terminą, per kurį būtina pašalinti nustatytas aplinkybes ir (arba) pažeidimus. Šis laikotarpis negali būti ilgesnis kaip 30 kalendorinių dienų, išskyrus atvejus, kai dėl objektyvių priežasčių aplinkybėms ir (arba) pažeidimams pašalinti reikia ilgesnio laikotarpio. Kai geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka pateikia dokumentus, įrodančius, kad įspėjime nurodytos aplinkybės ir (arba) pažeidimai pašalinti, licencijos galiojimas nestabdomas.

2. Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas įspėjamas apie galimą licencijos galiojimo sustabdymą, jeigu:

1) paaiškėja, kad geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai pateikė neteisingus duomenis;

2) nustatoma, kad geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas pažeidė šio įstatymo 26 straipsnyje nurodytas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijuojamos veiklos sąlygas;

3) geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas nebeatitinka reikalavimų, taikomų

geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, norint gauti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licenciją.

3. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija priima sprendimą sustabdyti licencijos galiojimą ne ilgesniam kaip vienų metų laikotarpiui, jeigu geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas buvo įspėtas apie galimą licencijos galiojimo sustabdymą ir per įspėjime nurodytą terminą geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas nepašalino įspėjime nurodytų aplinkybių ir (arba) pažeidimų.

4. Jeigu sprendimas dėl licencijos galiojimo sustabdymo gali daryti poveikį saugiam vartotojų ir abonentų aprūpinimui geriamuoju vandeniu ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugų teikimui, jis gali įsigalioti pasibaigus Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatytam terminui, kuris negali būti ilgesnis kaip 6 mėnesiai nuo sprendimo sustabdyti licencijos galiojimą priėmimo. Apie šį sprendimą Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija informuoja savivaldybę.

5. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija apie licencijos galiojimo sustabdymą per 5 darbo dienas informuoja geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją, savivaldybę ir Valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą.

6. Kai geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka pateikia dokumentus, įrodančius, kad sprendime sustabdyti licencijos galiojimą nurodyti licencijuojamos veiklos sąlygų pažeidimai pašalinti, Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos sprendimu ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo dokumentų gavimo dienos licencijos galiojimo sustabdymas panaikinamas.

7. Jeigu šio įstatymo 26 straipsnyje nurodytų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijuojamos veiklos sąlygų pažeidimas nepadarė esminės žalos šiuo įstatymu saugomiems viešiesiems interesams arba padaryta žala labai nežymi ir pažeidimu nepadaryta esminės žalos žmonių sveikatai ir aplinkai arba padaryta žala labai nežymi, geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas nutraukė įstatymo nuostatas pažeidžiančius veiksmus, likvidavo padarinius ir atlygino žalą, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, turi teisę nestabdyti licencijos galiojimo ir apsiriboti rašytine pastaba.

30 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijų galiojimo panaikinimas

1. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija priima sprendimą panaikinti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijos galiojimą:

1) geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo prašymu;

2) kai geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, kurio licencijos galiojimas sustabdytas, nepašalina pažeidimų per Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatytą terminą sustabdžius licencijos galiojimą;

3) kai licencijos galiojimas yra sustabdytas, o geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas verčiasi licencijuojama veikla;

4) kai geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas įgyja likviduojamo juridinio asmens statusą.

2. Geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, dėl kurio priimtas sprendimas panaikinti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijos galiojimą, priklausanti geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūra, jeigu reikia, įstatymų nustatyta tvarka perduodama geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, kuris pagal šio įstatymo 14 straipsnyje nustatytus reikalavimus paskirtas vykdyti viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą.

3. Jeigu sprendimas dėl licencijos galiojimo panaikinimo gali daryti poveikį saugiam vartotojų ir abonentų aprūpinimui geriamuoju vandeniu ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugų teikimui, jis gali įsigalioti pasibaigus Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatytam terminui, kuris negali būti ilgesnis kaip 6 mėnesiai nuo sprendimo panaikinti licencijos galiojimą priėmimo. Apie šį sprendimą Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija informuoja savivaldybę.

4. Jeigu šio įstatymo 26 straipsnyje nurodytų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijuojamos veiklos sąlygų pažeidimas nepadarė esminės žalos šiuo įstatymu saugomiems viešiesiems interesams arba padaryta žala labai nežymi ir pažeidimu nepadaryta esminės žalos žmonių sveikatai ir aplinkai arba padaryta žala labai nežymi, geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas nutraukė įstatymo nuostatas pažeidžiančius veiksmus, likvidavo padarinius ir atlygino žalą, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, turi teisę nenaikinti licencijos galiojimo ir apsiriboti rašytine pastaba.

5. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija apie licencijos galiojimo panaikinimą per 5 darbo dienas informuoja geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją, savivaldybę ir Valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą.

31 straipsnis. Procedūrų ir formalumų atlikimas naudojant elektronines priemones

Asmenys, geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, valstybės ir savivaldybių institucijos turi teisę visas šio įstatymo 26, 27, 28, 29 ir 30 straipsniuose nurodytas procedūras ir formalumus atlikti, teikti ir gauti informaciją, susijusią su teisės teikti geriamojo vandens tiekimo ir

nuotekų tvarkymo paslaugas įgijimu arba paslaugų teikimo veiklos vykdymu, gauti licenciją ar ją pakeisti elektroninėmis priemonėmis per kontaktinį centrą Paslaugų įstatyme nustatyta tvarka arba tiesiogiai kreipdamiesi į kompetentingas valstybės institucijas.

SEPTINTASIS SKIRSNIS
GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR (ARBA) NUOTEKŲ TVARKYMO VIEŠOSIOS SUTARTYS

32 straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties sudarymas ir nutraukimas

1. Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo viešosios sutartys sudaromos, keičiamos ir nutraukiamos vadovaujantis Civiliniu kodeksu, Geriamojo vandens įstatymu, šiuo įstatymu ir Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinėmis sąlygomis.

2. Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešoji sutartis gali būti sudaroma tarp geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, ir abonento ar vartotojo. Asmenys, kurie nėra geriamojo vandens tiekėjai ir (arba) nuotekų tvarkytojai, tačiau kuriems nuosavybės teise priklauso geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūra ir ji neperduota savivaldybės ar viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuosavybėn sutarčių su abonentais ar vartotojais dėl viešųjų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo sudaryti negali. Šie asmenys turi teisę vykdyti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veiklą vadovaudamiesi Civilinio kodekso 6.389 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinėse sąlygose turi būti nurodyta: sutarčių sudarymo, įsigaliojimo ir nutraukimo tvarka, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo tvarka ir sąlygos, geriamojo vandens tiekimo ir vartojimo riba, abonento ir vartotojo atsiskaitymo už patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas tvarka, suvartoto geriamojo vandens ir išleistų nuotekų kiekio nustatymo tvarka, šalių teisės, pareigos ir atsakomybė už įsipareigojimų nevykdymą (įskaitant netesybas), pretenzijų teikimo, nagrinėjimo ir ginčų sprendimo tvarka, sutarties galiojimo terminas, jos keitimo ar nutraukimo sąlygos ir tvarka.

4. Jeigu asmuo nėra pasirašęs geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties arba atsisako ją pasirašyti, tačiau jam nuosavybės teise priklausantys ar kitaip valdomi ir (arba) naudojami geriamojo vandens naudojimo įrenginiai, geriamajam vandeniui tiekti reikalingos komunikacijos ir (arba) nuotekų šalinimo įrenginiai įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka yra prijungti prie viešojo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo nuosavybės teise

ar kitaip valdomos ir (arba) naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros ar naudojant paviršinių nuotekų tvarkymo sistemas paviršinės nuotekos išleidžiamos į paviršinių nuotekų tvarkytojo paviršinių nuotekų tvarkymo sistemas, geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešoji sutartis laikoma sudaryta pagal Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartines sąlygas. Šiuo atveju sunaudoto geriamojo vandens ir išleistų nuotekų kiekis nustatomas pagal Atsiskaitymo už patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas tvarkos aprašą. Priimtų tvarkyti paviršinių nuotekų kiekis nustatomas Paviršinių nuotekų tvarkymo reglamente nustatyta tvarka.

5. Abonentai, kuriems geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas teikia padidėjusios ir savitosios taršos nuotekų tvarkymo paslaugas, privalo sudaryti rašytinę geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąją sutartį. Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas abonentui jo buveinės adresu arba oficialioje interneto svetainėje skelbiamu elektroninio pašto adresu išsiunčia pasirašyti parengtą geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąją sutartį. Jeigu abonentas negrąžina geriamojo vandens tiekėjui ir (arba) nuotekų tvarkytojui pasirašytos geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties per 20 darbo dienų nuo jos išsiuntimo dienos arba raštu pateikia atsisakymą pasirašyti šią sutartį, laikoma, kad abonentas atsisako pasirašyti geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešąją sutartį ir geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas turi teisę nutraukti paslaugų teikimą.

6. Viešieji geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai sudaro sutartis su šio įstatymo 21 straipsnyje nustatytus reikalavimus atitinkančiais nuotekų transportavimo paslaugas teikiančiais asmenimis.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

AŠTUNTASIS SKIRSNIS
SĄNAUDŲ APSKAITA IR KONTROLĖ. KAINŲ NUSTATYMAS. ATSISKAITYMO TVARKA

33 straipsnis. Sąnaudų apskaita ir kontrolė

1. Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų tiekiamo geriamojo vandens ir teikiamų nuotekų tvarkymo paslaugų kaina, vadovaujantis šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytais principais, turi būti pagrįsta būtinosiomis sąnaudomis, susijusiomis su viešojo geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo veikla, atsižvelgiant į protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą.

2. Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, vadovaudamasis šio straipsnio 1 dalies nuostatomis, šiame įstatyme, kituose teisės aktuose nustatyta tvarka užtikrina vykdomos veiklos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sektoriuje efektyvumą ir sąnaudų pagrįstumą.

3. Paviršinių nuotekų tvarkytojų teikiamų paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kaina nustatoma vadovaujantis šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytais principais ir turi būti pagrįsta būtinosiomis sąnaudomis, susijusiomis su paviršinių nuotekų tvarkymo veikla ir paslaugų organizavimu abonentams, atsižvelgiant į protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą. Paviršinių nuotekų tvarkytojas teisės aktų nustatyta tvarka užtikrina vykdomos veiklos paviršinių nuotekų tvarkymo sektoriuje efektyvumą ir sąnaudų pagrįstumą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

4. Efektyvaus paslaugų teikimo sąnaudos skaičiuojamos Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo apskaitos atskyrimo taisyklėse ir su apskaitos atskyrimu susijusių reikalavimų sąvade nustatyta tvarka.

5. Apskaitos atskyrimo tikslai yra šie:

1) atskleisti geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo vykdomos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veiklos, kaip atskiros veiklos, rezultatus per ataskaitinį laikotarpį, įskaitant faktiškai gautą investicijų grąžą;

2) atskleisti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sektoriuje teikiamų reguliuojamų paslaugų sąnaudų formavimąsi.

6. Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, įgyvendindamas apskaitos atskyrimą, privalo vadovautis šiais principais:

1) priežastingumo – geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas ataskaitinio laikotarpio būtinąsias sąnaudas turi paskirstyti veiklai, kuri nulėmė tų sąnaudų atsiradimą, pajamas, turto įsigijimą ar įsipareigojimų vykdymą;

2) objektyvumo – geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas per ataskaitinį laikotarpį uždirbtų pajamų, patirtų sąnaudų paskirstymą turi atlikti nešališkai;

3) pastovumo – geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas skirtingais ataskaitiniais laikotarpiais turi taikyti tą pačią apskaitos sistemą;

4) skaidrumo – geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas per ataskaitinį laikotarpį uždirbtų pajamų, patirtų sąnaudų paskirstymą turi atlikti taip, kad kiekvienu pajamų, sąnaudų paskirstymo etapu ir galutinėse ataskaitinio laikotarpio suvestinėse būtų galima aiškiai, skaidriai ir nesudėtingai nustatyti geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo pajamas ir sąnaudas;

5) patikimumo – geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas turi užtikrinti, kad pateikiama informacija tiksliai atspindėtų geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo finansinę būklę, joje nebūtų klaidų ir nukrypimų.

7. Pajamas, sąnaudas leidžiama įtraukti į apskaitą tik vieną kartą, sudarant apskaitos atskyrimo ataskaitas.

8. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija gali reikalauti pakeisti geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo naudojamą apskaitos atskyrimo ir sąnaudų paskirstymo sistemą, kai pastaroji neatitinka geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimą, atsiskaitymą už suteikiamas paslaugas, apskaitą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų.

9. Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, paviršinių nuotekų tvarkytojas privalo rengti reguliuojamosios veiklos ataskaitas ir užtikrinti, kad pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams per 4 mėnesius pagal Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtintą ar pratęstą galioti techninę užduotį būtų atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra dėl ataskaitų atitikties Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtintiems reguliavimo apskaitos sistemos reikalavimams ir (ar) metodui, ir (ar) modeliui ir reguliuojamosios veiklos ataskaitos, reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikros ataskaita ir (ar) išvada pateiktos Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1629, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-23, i. k. 2018-18919

10. Reguliuojamosios veiklos ataskaitos, reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikros ataskaita ir (ar) išvada ir reguliavimo apskaitos sistemos patikros ataskaita ir (ar) išvada, išskyrus konfidencialią informaciją, yra viešos ir skelbiamos geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo interneto svetainėje arba Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos interneto svetainėje, jeigu geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, paviršinių nuotekų tvarkytojas neturi savo interneto svetainės. Informacija apie reguliuojamų veiklų sąnaudas negali būti pripažįstama konfidencialia.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1629, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-23, i. k. 2018-18919

11. Jeigu Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija turi informacijos ar Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai kyla pagrįstų įtarimų, kad geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų tvarkoma reguliavimo apskaitos sistema neatitinka teisės aktuose įtvirtintų reikalavimų, ar paaiškėja aplinkybės dėl netinkamai vykdomos reguliuojamosios veiklos, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija motyvuotu sprendimu gali nustatyti reikalavimą bet kuriam geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos sprendimo priėmimo dienos pagal Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtintą techninę užduotį atlikti reguliavimo apskaitos sistemos patikrą dėl jos atitikties reguliuojamąją veiklą reglamentuojantiems teisės aktų reikalavimams ir per 10 darbo dienų nuo reguliavimo apskaitos sistemos patikros atlikimo dienos pateikti reguliavimo apskaitos sistemos patikros ataskaitą ir (ar) išvadą Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. XIII-1629, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-23, i. k. 2018-18919

12. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, rengdama techninę užduotį, konsultuojasi su Lietuvos auditorių rūmais.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1629, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-23, i. k. 2018-18919

13. Reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikrą ir reguliavimo apskaitos sistemos patikrą gali atlikti auditorius, audito įmonė, turintys teisę atlikti finansinių ataskaitų auditą Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatymo nustatyta tvarka.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1629, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-23, i. k. 2018-18919

14. Jeigu Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija turi informacijos ar Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai kyla pagrįstų įtarimų dėl netinkamai atliktos reguliuojamųjų įmonių veiklos ataskaitų patikros ir (ar) reguliavimo apskaitos sistemos patikros, Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota atlikti auditorių ir audito įmonių viešąją priežiūrą įstaiga pagal Finansinių ataskaitų audito įstatymą atlieka reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikros ir (ar) reguliavimo apskaitos sistemos patikros kokybės tyrimą (toliau – reguliuojamosios veiklos patikros kokybės tyrimas) ir parengia reguliuojamosios veiklos patikros kokybės tyrimo ataskaitą. Jeigu reguliuojamosios veiklos patikros kokybės tyrimo ataskaitoje nurodyta, kad auditorius, audito įmonė, atlikdami atitinkamą patikrą, nesilaikė tokiai patikrai techninėje užduotyje nurodytų taikyti profesinių standartų arba nurodytų tarptautinių audito standartų, kaip tai yra nustatyta Finansinių ataskaitų audito įstatymo 52^1 straipsnio 3 dalyje, tos patikros sąnaudos negali būti pripažintos būtinosiomis nustatant valstybės reguliuojamas kainas ir Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija turi teisę įpareigoti geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją, paviršinių nuotekų tvarkytoją ne vėliau kaip per 6 mėnesius atlikti pakartotinę reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikrą ir (ar) pakartotinę reguliavimo apskaitos sistemos patikrą šio įstatymo nustatyta tvarka.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1629, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-23, i. k. 2018-18919

15. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija šio įstatymo 9 straipsnyje nurodytoms funkcijoms vykdyti turi teisę gauti iš auditoriaus, audito įmonės, atlikusių reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikrą ir (ar) reguliavimo apskaitos sistemos patikrą, paaiškinimus, susijusius su atlikta reguliuojamosios veiklos ataskaitų patikra ir reguliavimo apskaitos sistemos patikra, paaiškinimus pagrindžiančius duomenis ir dokumentus.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1629, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-23, i. k. 2018-18919

34 straipsnis. Kainų nustatymas

1. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainos nustatomos vadovaujantis nediskriminavimo ir šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytais principais.

2. Vadovaudamosi šiuo įstatymu, Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodika, Paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodika, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainas, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainas nustato savivaldybių tarybos.

3. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainos turi būti skaičiuojamos pagal sąnaudas atskiroms geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veiklos dalims, kurios nustatytos Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodikoje.

4. Geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai sąnaudas ir pajamas planuoja pagal patvirtintus geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planus ir geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų veiklos planus, parengtus pagal Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų veiklos planų rengimo taisykles. Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų veiklos planai rengiami ne trumpesniam kaip 3 metų laikotarpiui ir tvirtinami savivaldybės tarybos. Geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo veiklos planuose aprašoma vykdoma veikla, nuosavybės teise valdomas turtas, veiklos kryptys, reikalingos investicijos, infrastruktūros eksploatavimo sąlygos, racionalaus gamtos išteklių naudojimo, aplinkos taršos mažinimo, paslaugų kokybės gerinimo, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros, išpirkimo, renovacijos priemonės ir po šių priemonių įgyvendinimo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo planuojamų patirti eksploatacinių sąnaudų ir pardavimo pokyčiai, nurodomas lėšų poreikis veiklos planams įgyvendinti, finansavimo šaltiniai ir prognozuojama įtaka geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainoms, pateikiama kita informacija, reikalinga patikimam ir saugiam abonentų ir vartotojų aprūpinimui geriamuoju vandeniu ir nuotekų tvarkymo paslaugomis, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugomis užtikrinti.

5. Geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai numatomas investicijas privalo derinti su Valstybine kainų ir energetikos kontrolės komisija. Jeigu šios geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų investicijos nėra suderintos su Valstybine kainų ir energetikos kontrolės komisija, jos negali būti pripažintos pagrįstomis valstybės reguliuojamoms kainoms nustatyti.

6. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazinės kainos, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazinės kainos nustatomos 3 metų reguliavimo laikotarpiui.

7. Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų tiekiamo geriamojo vandens ir teikiamų nuotekų tvarkymo paslaugų bazinė kaina nustatoma remiantis šiais principais:

1) vadovaujantis šio įstatymo 17 straipsnio nuostatomis, numatomos būtinosios geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo sąnaudos;

2) vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo apskaitos atskyrimo taisyklėmis, nustatoma licencijuojamoje veikloje naudojamo turto vertė;

3) atsižvelgiant į šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalies nuostatas, nustatoma protingumo kriterijų atitinkanti investicijų grąža;

4) Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatyta tvarka suderinamos investicijos;

5) vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų lyginamosios analizės aprašu, nustatomi geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo efektyvumo rodikliai.

8. Paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazinė kaina nustatoma remiantis šiais principais:

1) Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatyta tvarka suderinamos investicijos;

2) numatomos paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo sąnaudos, tiesiogiai susijusios su paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų abonentams organizavimo veikla;

3) atsižvelgiant į šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalies nuostatas, nustatoma protingumo kriterijų atitinkanti investicijų grąža, susijusi su paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų abonentams organizavimo veikla.

9. Nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainos abonentams (išskyrus vartotojus) nustatomos atsižvelgiant į išleidžiamų teršalų kiekį, pobūdį ir koncentraciją.

10. Geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, vadovaudamiesi Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodika, parengia ir, suderinę su Valstybine kainų ir energetikos kontrolės komisija, teikia savivaldybių taryboms tvirtinti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazinių kainų projektą. Paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazinių kainų projektą, vadovaudamiesi Paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodika, teikia paviršinių nuotekų tvarkytojai. Kartu su teikiamais derinti kainų projektais geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai pateikia kainų projektų pagrindimą ir įmonės veiklos planus. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo bazinių kainų projektų gavimo dienos suderina kainų projektus. Jeigu pateikti ne visi duomenys ir (arba) dokumentai arba gaunama papildoma informacija, terminas skaičiuojamas nuo visų duomenų ir (arba) dokumentų ir informacijos pateikimo dienos. Derindama kainų projektus, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija

įvertina investicijų atsipirkimo ir veiklos išlaidų pagrįstumą, taip pat nustato geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo efektyvumo rodiklius. Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai suderinus bazinių kainų projektus, savivaldybės taryba ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo bazinių kainų projekto suderinimo dienos nustato geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazines kainas, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazines kainas, vadovaudamasi šio straipsnio 7 ir 8 dalyse nustatytais kainų nustatymo principais.

11. Pirmaisiais bazinių kainų galiojimo metais taikomos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainos, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainos lygios geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazinėms kainoms.

12. Savivaldybių tarybų nustatytos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazinės kainos, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazinės kainos perskaičiuojamos kiekvienais metais. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų perskaičiuotos bazinės kainos, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų perskaičiuotos bazinės kainos galioja 12 mėnesių nuo šių kainų įsigaliojimo dienos.

13. Geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, vadovaudamiesi Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodika, parengia ir, suderinę su Valstybine kainų ir energetikos kontrolės komisija, teikia savivaldybių taryboms perskaičiuotų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazinių kainų projektą. Paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų perskaičiuotų kainų projektą, vadovaudamiesi Paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodika, teikia paviršinių nuotekų tvarkytojai. Kartu su teikiamais derinti perskaičiuotų kainų projektais geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai pateikia kainų projektų pagrindimą. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo bazinių kainų projektų gavimo dienos suderina perskaičiuotų kainų projektus. Jeigu pateikti ne visi duomenys ir (arba) dokumentai arba gaunama papildomos informacijos, terminas skaičiuojamas nuo visų duomenų ir (arba) dokumentų ir informacijos pateikimo dienos. Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai suderinus geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų perskaičiuotų bazinių kainų projektą, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų perskaičiuotų bazinių kainų projektą, savivaldybės taryba ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nustato geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų perskaičiuotas bazines kainas ir paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų perskaičiuotas bazines kainas.

14. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, derindama geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazines kainas, kiekvienais metais perskaičiuotas geriamojo

vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazines kainas, įvertina, ar savivaldybių tarybai nustačius naujas kainas vartotojų kiekvieną mėnesį mokama suma už paslaugas neviršys 4 procentų vidutinių mėnesio šeimos pajamų. Nustačiusi, kad nustačius naujas paslaugų kainas vartotojų mokama suma už paslaugas viršys 4 procentus vidutinių mėnesio šeimos pajamų, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija gali pareikalauti, kad geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas pateiktų planą, kuriame būtų numatyti konkretūs veiksmai, kaip geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas sumažins sąnaudas, kad už jo teikiamas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugas vartotojų mokama suma neviršytų 4 procentų vidutinių mėnesio šeimos pajamų. Geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai tokį planą privalo pateikti Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai ir savivaldybių institucijoms.

15. Jeigu savivaldybės taryba šio straipsnio 10 ir (arba) 13 dalyse nustatyta tvarka nenustato geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazinių kainų, kiekvienais metais perskaičiuotų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazinių kainų, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazinių kainų, kiekvienais metais perskaičiuotų paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazinių kainų ar nevykdo šio straipsnio 16 dalyje nustatytų reikalavimų, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija turi teisę vienašališkai nustatyti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazines kainas, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazines kainas, kiekvienais metais perskaičiuotas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazines kainas, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazines kainas geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui.

16. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija kontroliuoja, ar savivaldybių tarybų nustatytos ir geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų taikomos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainos, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainos nustatytos pagal metodiką ir šio straipsnio 7 ir 8 dalyse nustatytus kainų nustatymo principus, taip pat ar kainos padengia geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo ir kitas susijusias būtinąsias sąnaudas. Jeigu savivaldybių tarybos nustato kitokias kainas, negu geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai suderino su Valstybine kainų ir energetikos kontrolės komisija, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija turi teisę pareikalauti, kad savivaldybės tarybos pateiktų nustatytų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainų apskaičiavimus. Nustačiusi, kad savivaldybių tarybų nustatytos kainos neatitinka metodikos arba yra nustatytos pažeidžiant šio straipsnio 7 ir 8 dalyse nustatytus kainų nustatymo principus, arba nepadengia geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo ir kitų susijusių būtinųjų sąnaudų, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija turi teisę pareikalauti, kad

savivaldybių tarybos kainų nustatymo pažeidimus per vieną mėnesį pašalintų arba šio įstatymo nustatyta tvarka pateiktų derinti naujas kainas. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija turi teisę savo sprendimu vienašališkai nustatyti geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainas, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainas, kai savivaldybių tarybos nepašalina kainų nustatymo pažeidimų ilgiau kaip per vieną mėnesį nuo Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos priimto sprendimo, kad tokie pažeidimai padaryti, įsigaliojimo.

17. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos praneša geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui ir savivaldybei apie priimtus sprendimus dėl geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų tiekiamo geriamojo vandens ir teikiamų nuotekų tvarkymo paslaugų bazinių kainų ir kiekvienais metais perskaičiuotų kainų, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazinių kainų ir kiekvienais metais perskaičiuotų bazinių kainų derinimo.

18. Viešasis geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, vykdantis viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) teikiantis nuotekų tvarkymo paslaugas bent vienoje savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje, visiems tos pačios kategorijos abonentams ir vartotojams tiekia geriamąjį vandenį ir teikia nuotekų tvarkymo paslaugas vienodomis sąlygomis ir kainomis. Paviršinių nuotekų tvarkytojas visiems tos pačios kategorijos abonentams paslaugas teikia vienodomis sąlygomis ir kainomis.

19. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainos, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainos, atsižvelgiant į patiriamas sąnaudas, gali būti diferencijuojamos pagal abonentų ir vartotojų kategorijas, pirkimo ir pardavimo vietą, tiekimo ir vartojimo ribą, vartojimo sezoniškumą, išleidžiamų teršalų kiekį, pobūdį ir koncentraciją. Diferencijavimo principai turi būti pagrįsti, objektyvūs, skaidrūs ir nediskriminuojantys.

20. Abonentai ir vartotojai į tam tikras kategorijas skirstomi atsižvelgiant į vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo būdus, atsiskaitymą už suteiktas vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugas (bute ar kitose patalpose, įvade), sezoniškumą.

21. Jeigu geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas teikia savitosios taršos nuotekų valymo paslaugas, šių paslaugų kainai nustatyti geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, vadovaudamasis Nuotekų valymo kainos už savitąją taršą skaičiavimo tvarkos aprašu, suderinęs su Valstybine kainų ir energetikos kontrolės komisija, pateikia savivaldybės tarybai tvirtinti savitosios taršos nuotekų valymo kainos projektą ir ją pagrindžiančius dokumentus. Lėšos, gautos už padidėjusios ir savitosios taršos nuotekų tvarkymo paslaugas, skiriamos naudojamos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtrai ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugų kokybei gerinti.

22. Bazinis nuotekų užterštumas, kurį viršijus konkretiems abonentams skaičiuojama papildoma kaina už nuotekų valymą, nustatomas Atsiskaitymo už patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas tvarkos apraše.

23. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija sprendimus dėl geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazinių kainų, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazinių kainų ir kiekvienais metais perskaičiuojamų kainų derinimo skelbia savo interneto svetainėje. Geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai privalo apie savivaldybių tarybų nustatytas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų bazines kainas, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų bazines kainas ir kiekvienais metais perskaičiuojamas kainas viešai (interneto svetainėje) informuoti abonentus ir vartotojus. Kainos įsigalioja ne anksčiau kaip po 30 kalendorinių dienų, kai jas viešai paskelbia geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, paviršinių nuotekų tvarkytojas, ir taikomos nuo kito mėnesio (einančio po mėnesio, kai kainos įsigalioja) pirmosios dienos.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

34[1] straipsnis. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo bei paviršinių nuotekų tvarkymo įmonių veiklos patikrinimai

1. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, vadovaudamasi šio įstatymo ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nuostatomis, prižiūrėdama, kaip geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, paviršinių nuotekų tvarkytojas vykdo reguliuojamąją veiklą, turi teisę atlikti geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo veiklos patikrinimus. Asmenų duomenys privalo būti tvarkomi ir saugomi vadovaujantis asmens duomenų tvarkymą ir saugojimą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatyta tvarka. Atlikdama patikrinimus, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija turi teisę:

1) pagal šio įstatymo nustatytas sąlygas ir procedūras gauti visą patikrinimui atlikti būtiną ir reikalingą informaciją, asmens duomenis, dokumentus (neatsižvelgiant į tai, kokioje laikmenoje jie saugomi), jų kopijas ir išrašus;

2) gauti žodinius ir rašytinius paaiškinimus iš asmenų, susijusių su tikrinamo geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo veikla, reikalauti, kad jie atvyktų į Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patalpas duoti paaiškinimų;

3) gauti patikrinimui atlikti būtiną informaciją, asmens duomenis ir dokumentus, jų kopijas apie juridinių asmenų turtą ir pajamas, ūkines, finansines ir kitas operacijas iš valstybės ir savivaldybės institucijų, taip pat iš Lietuvos banko, komercinių bankų ir kitų kredito bei finansų įstaigų, auditorių, kitų juridinių ir fizinių asmenų, nepaisant to, ar informacija laikoma

konfidencialia, ar nelaikoma, gauti informaciją iš valstybės ar kitų juridinių asmenų valdomų ar tvarkomų registrų ar duomenų bazių;

4) pagal patikrinimo medžiagą iš ekspertizės įstaigų gauti išvadas;

5) patikrinimui atlikti pasitelkti specialistų ir ekspertų;

6) sudaryti sutartis su audito įmonėmis, kitais juridiniais ar fiziniais asmenimis, kurių paslaugomis Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija naudosis atlikdama patikrinimą;

7) atlikdama patikrinimą, naudoti visą Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos turimą informaciją, įskaitant ir informaciją, gautą kitų patikrinimų metu;

8) naudotis kitomis įstatymų suteiktomis teisėmis.

2. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos įgalioti Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, užtikrindami jiems pavestų uždavinių ir funkcijų vykdymą atliekant patikrinimus, turi šias teises, kurias įgyvendina Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos vardu:

1) nekliudomai įeiti į geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo ir kitų juridinių asmenų naudojamas patalpas ar teritoriją ir atlikti patikrinimo veiksmus juridinių asmenų darbo metu, o ne darbo laiku – jeigu yra pagrįstų įtarimų, kad pažeidžiami įstatymai, dalyvaujant juridinio asmens atstovui, patalpų, teritorijos savininkui ar jo įgaliotam atstovui. Į kitų juridinių asmenų naudojamas patalpas ar teritoriją Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos įgalioti Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, gali patekti tik pateikę teismo išduotą leidimą arba gavę juridinio asmens sutikimą;

2) užfiksuoti faktines aplinkybes;

3) patikrinimo metu naudoti technines priemones;

4) pasitelkti šio straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose nurodytus asmenis patikrinimo veiksmams atlikti;

5) tikrinti asmenų tapatybę patvirtinančius dokumentus;

6) savo funkcijoms vykdyti teisės aktų nustatyta tvarka pasitelkti teisėsaugos institucijas.

3. Asmenys, nurodyti šio straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose, turi teises, nustatytas šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 7 punktuose ir 2 dalies 1 punkte.

4. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos įgalioti Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, prieš atlikdami šiame straipsnyje nurodytus veiksmus, turi pateikti Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos išduotą dokumentą, patvirtinantį jų įgaliojimus, patikrinimo tikslus ir terminus.

5. Tikrinamas geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, paviršinių nuotekų tvarkytojas privalo:

1) paskirti įgaliotus atsakingus asmenis, kurie dalyvautų atliekant patikrinimą ir bendradarbiautų su Valstybine kainų ir energetikos kontrolės komisija;

2) pateikti Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai visą patikrinimui atlikti būtiną ir reikalingą informaciją, duomenis ir dokumentus (neatsižvelgiant į tai, kokioje laikmenoje jie saugomi), jų kopijas ir išrašus;

3) teikti žodinius ir rašytinius paaiškinimus, Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai pareikalavus, paaiškinimus duoti Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patalpose;

4) sudaryti reikiamas sąlygas patikrinimui atlikti, kai patikrinimas atliekamas geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo patalpose ar teritorijoje;

5) vykdyti kitus Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos ir jos įgaliotų Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, teisėtus reikalavimus.

6. Tikrinamas geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, paviršinių nuotekų tvarkytojas turi teisę:

1) informuoti Valstybinę kainų ir energetikos kontrolės komisiją apie neteisėtus Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos įgaliotų Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, veiksmus;

2) apskųsti neteisėtus Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos įgaliotų Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, patikrinimui pasitelktų specialistų ar ekspertų veiksmus;

3) raštu ir (ar) žodžiu teikti pastabas ir paaiškinimus dėl patikrinimo akte ir jo prieduose nurodytos informacijos;

4) dalyvauti Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos posėdyje svarstant patikrinimo aktą.

7. Kiti juridiniai asmenys patikrinimų metu turi šio straipsnio 5 dalies 2–5 punktuose ir 6 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytas teises ir pareigas.

8. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos įgalioti Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, įgyvendindami jiems suteiktas teises, surašo dokumentus (aktus, protokolus, reikalavimus). Jų formas patvirtina ir pildymo tvarką nustato Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija.

9. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos ir jos įgaliotų Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, reikalavimai, duoti atliekant šiame straipsnyje nurodytus veiksmus, yra privalomi juridiniams ir fiziniams asmenims, kurie privalo tinkamai bendradarbiauti su Valstybine kainų ir energetikos kontrolės komisija, jos įgaliotais Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojais ir darbuotojais, dirbančiais pagal darbo sutartis, ir šio straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose nurodytais asmenimis. Už reikalavimų nevykdymą, netinkamą bendradarbiavimą ar trukdymą atlikti patikrinimo veiksmus taikomos šio įstatymo nustatytos sankcijos.

10. Tikrinamas geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, paviršinių nuotekų tvarkytojas, juridiniai ir fiziniai asmenys Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai, jos įgaliotiems Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojams ir darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, ir šio straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose nurodytiems asmenims privalo pateikti asmens duomenis, reikalaujamą informaciją net ir tuo atveju, jeigu tokia informacija sudaro tikrinamos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo bei paviršinių nuotekų tvarkymo įmonės komercinę (gamybinę) paslaptį arba yra konfidenciali dėl kitų priežasčių. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, jos įgalioti Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, ir šio straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose nurodyti asmenys privalo užtikrinti patikrinimo metu gautos konfidencialios informacijos konfidencialumą.

11. Šio straipsnio 6 dalies 2 punkte nurodytą skundą tikrinamas geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, paviršinių nuotekų tvarkytojas turi teisę paduoti Vilniaus apygardos administraciniam teismui teisės aktų nustatyta tvarka. Skundo padavimas Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos įgaliotų Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, patikrinimui pasitelktų specialistų ar ekspertų atitinkamų veiksmų nesustabdo, jeigu teismas nenusprendžia kitaip.

12. Už šio straipsnio 1 dalies 3, 4 ir 5 punktuose nurodytas paslaugas, jeigu jos pagal galiojančius teisės aktus yra teikiamos atlygintinai, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija atsiskaito teisės aktų nustatyta tvarka.

13. Lietuvos bankas, komerciniai bankai ar kitos kredito bei finansų įstaigos šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą informaciją Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai teikia teisės aktų nustatyta tvarka.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

35 straipsnis. Atsiskaitymo už patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas tvarka

1. Abonentai ir vartotojai už geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo patiektą geriamąjį vandenį atsiskaito pagal pirkimo ir pardavimo vietoje (geriamojo vandens apskaitos mazguose) įrengtų geriamojo vandens apskaitos prietaisų rodmenis, jeigu sutartis nenustato ko kita.

2. Karštam vandeniui ruošti patiekto geriamojo vandens kiekis nustatomas pagal pastate prieš karšto vandens ruošimo įrenginius įrengto geriamojo vandens apskaitos prietaiso rodmenis. Kai geriamasis vanduo tiekiamas karštam vandeniui ruošti daugiabučio namo karšto vandens ruošimo įrenginiuose, geriamojo vandens pirkimo ir pardavimo vieta yra geriamojo vandens apskaitos prietaisas, įrengtas pastate prieš karšto vandens ruošimo įrenginius.

3. Geriamojo vandens apskaitos prietaisus pirkimo ir pardavimo vietose (įvade, butuose ar kitose patalpose (geriamojo vandens apskaitos mazguose) įrengia ir naudoja geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas savo lėšomis. Šių apskaitos prietaisų įsigijimo, įrengimo ir eksploatavimo sąnaudos įtraukiamos į geriamojo vandens apskaitos prietaisų įsigijimo, įrengimo, eksploatavimo užmokestį. Užmokestis už geriamojo vandens apskaitos prietaisų įsigijimą, įrengimą, eksploatavimą skaičiuojamas pagal Geriamojo vandens apskaitos prietaisų įsigijimo, įrengimo ir eksploatavimo užmokesčio apskaičiavimo metodiką ir jo dydį tvirtina savivaldybės taryba.

4. Atsiskaityti už geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas daugiabučiuose namuose geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų pirkimo ir pardavimo vieta yra kiekvienas butas ar kita patalpa, išskyrus šio straipsnio 2 ir 6 dalyse numatytus atvejus.

5. Jeigu geriamojo vandens nuostoliai daugiabučiuose namuose susidaro perkant geriamojo vandens tiekimo paslaugas butų savininkams bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančiais tinklais, jie pagal Civilinio kodekso 4.76 ir 4.82 straipsnius turi apmokėti geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui šio vandens kainą. Tokia butų savininkų pareiga atsirastų tuo atveju, jeigu geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas įrodytų, kad geriamojo vandens nuostoliai susidaro dėl butų savininkų kaltės.

6. Daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai turi teisę pirkimo ir pardavimo vietą pasirinkti įvade, sudarydami rašytinį visų savininkų, kuriems geriamasis vanduo tiekiamas iš to įvado, susitarimą ir tai numatydami sutartyse su geriamojo vandens tiekėju ir nuotekų tvarkytoju. Tokiu atveju daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai bendru rašytiniu susitarimu nusprendžia, kaip bus nustatomas kiekvieno vartotojo suvartoto geriamojo vandens kiekis, įskaitant skirtumą, nurodytą šio straipsnio 5 dalyje, kai pasirenkamas sprendimas atsiskaityti pagal įvade įrengto geriamojo vandens apskaitos prietaiso rodmenis, ir apie šį sprendimą praneša raštu geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui.

7. Abonentai ir vartotojai, kuriems dėl techninių ar kitų priežasčių nėra galimybės įrengti geriamojo vandens apskaitos prietaisų, už geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo patiektą geriamąjį vandenį atsiskaito Geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo viešosios sutarties standartinėse sąlygose nustatyta tvarka.

8. Priimtų tvarkyti nuotekų, išskyrus paviršines nuotekas, kiekis, kai nėra nustatyta tvarka įrengtų nuotekų apskaitos prietaisų, prilyginamas patiekto geriamojo vandens kiekiui. Nuotekų apskaitos prietaisai įrengiami abonento pageidavimu jo lėšomis. Abonentams, savo lėšomis įsirengusiems teisės aktų reikalavimus atitinkančius nuotekų apskaitos prietaisus, nuotekų faktinį užterštumą nustatančias sistemas ir geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgaliotam atstovui šias sistemas patikrinus ir užplombavus, ir tai užfiksavus akte, kurį geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo įgaliotas atstovas pateikia susipažinti ir pasirašyti abonentui, mokestis už nuotekų tvarkymo paslaugas nustatomas vadovaujantis abonentų lėšomis įsirengtų nuotekų apskaitos prietaisų ir faktinį nuotekų užterštumą nustatančių prietaisų duomenimis. Abonentui atsiskaitant už nuotekų tvarkymą pagal faktinį nuotekų užterštumą, nuotekų mėginiai imami nepertraukiamai kasdien, už nuotekų mėginių paėmimą ir tyrimus sumoka abonentas.

9. Abonentai, kurie pageidauja už geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas atsiskaityti pagal faktiškai išleidžiamą nuotekų kiekį, Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklėse nustatyta tvarka geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui teikia prašymą įrengti nuotekų apskaitos prietaisą, kad už nuotekų tvarkymo paslaugas būtų galima atsiskaityti pagal jo rodmenis. Daugiabučiuose namuose ir kituose gyvenamuosiuose pastatuose nuotekų apskaitos prietaisai neįrengiami, o jeigu yra įrengti, atsiskaitymui nenaudojami, jeigu abonentai arba vartotojai ir geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas sutartyje nesusitaria kitaip.

10. Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas turi teisę ties nuotekų atidavimo riba įrengti nuotekų apskaitos prietaisą ir už nuotekų tvarkymo paslaugas reikalauti atsiskaityti pagal jo rodmenis, kai iš esmės skiriasi suvartojamo geriamojo vandens ir išleidžiamų nuotekų kiekiai.

11. Geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas privalo sudaryti galimybę abonentams ir vartotojams už jiems patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas atsiskaityti Atsiskaitymo už patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas tvarkos apraše nustatytais atsiskaitymo būdais (bankuose, kitose įmokas priimančiose įstaigose ir įmonėse, internetu, pagal bendrąją atsiskaitomąją knygelę ar jos elektroninį atitikmenį arba kitaip). Atsiskaitymo būdą pasirenka abonentas ir vartotojas.

12. Atsiskaitymo už patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų (įskaitant paviršines nuotekas) tvarkymo paslaugas sąlygos nustatomos Atsiskaitymo už patiektą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas tvarkos apraše.

13. Priimtų tvarkyti paviršinių nuotekų kiekis nustatomas Paviršinių nuotekų tvarkymo reglamente nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

35[1] straipsnis. Už suvartotą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas susidariusių vartotojo skolų ir permokų apmokėjimo tvarka

Dėl geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo kaltės vykdant teisės aktuose įtvirtintus licencijuojamos veiklos įpareigojimus susidariusi vartotojo skola už suvartotą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas iš vartotojo gali būti išieškoma ne daugiau kaip už 2 mėnesius, ėjusius prieš einamąjį mėnesį, neskaičiuojant netesybų (delspinigių ar baudų) už visą klaidingai skaičiuoto mokesčio už suvartotą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas laikotarpį. Permoka už suvartotą geriamąjį vandenį ir suteiktas nuotekų tvarkymo paslaugas vartotojui skaičiuojama už visą klaidingai skaičiuotą laikotarpį.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

DEVINTASIS SKIRSNIS
INFORMACIJOS TEIKIMAS VISUOMENEI, VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ INSTITUCIJOMS

36 straipsnis. Informacijos teikimas visuomenei, valstybės ir savivaldybių institucijoms

1. Informacija apie geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją, paviršinių nuotekų tvarkytoją, tiekiamo geriamojo vandens ir teikiamų nuotekų tvarkymo paslaugų kokybę, paviršinių nuotekų tvarkymą, paslaugų teikimo sąlygas ir numatomus sutarčių sąlygų pakeitimus, sistemų eksploatavimą, modernizavimą, plėtrą, renovaciją, investicijas į sistemos plėtrą ir renovaciją, paslaugų kainas ir tarifus, jų struktūrą yra vieša, skelbiama savivaldybių, geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų interneto svetainėse. Savivaldybių, geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų interneto svetainėse skelbiama informacija atnaujinama esant pasikeitimams, bet ne rečiau kaip kartą per metus.

2. Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų informacija apie šiuo įstatymu reglamentuojamą licencijuojamą veiklą ar veiklą, kurios kainos reguliuojamos, yra vieša. Paviršinių nuotekų tvarkytojų informacija apie veiklą, kurios kainos reguliuojamos, yra vieša. Valstybės ir savivaldybių institucijos turi teisę gauti iš geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų visus finansinės atskaitomybės, kitus dokumentus ir informaciją, reikalingą teisės aktų nustatytoms pareigoms vykdyti.

3. Keičiantis geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo

kainoms, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainoms, geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai viešai (interneto svetainėje, regioninėje spaudoje ar kituose šaltiniuose) informuoja abonentus ir vartotojus apie pasikeitusias ir nustatytas kainas.

4. Abonentų ir vartotojų teises ginančios institucijos teisės aktų nustatyta tvarka turi teisę gauti iš geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų informaciją, reikalingą abonentų ir vartotojų teisėms ginti.

5. Geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai, kurie pagal Lietuvos Respublikos finansinės atskaitomybės įstatymo reikalavimus privalo atlikti finansinių ataskaitų auditą, užtikrina, kad pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams per 4 mėnesius būtų atliktas metinių finansinių ataskaitų auditas ir auditoriaus išvada kartu su finansinėmis ataskaitomis pateikta Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai ir paskelbta savivaldybių arba geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų interneto svetainėse.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-1629, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-23, i. k. 2018-18919

DEŠIMTASIS SKIRSNIS
GINČŲ IR SKUNDŲ NAGRINĖJIMAS. SANKCIJŲ SKYRIMO TVARKA

Pakeistas skirsnio pavadinimas:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

37 straipsnis. Vartotojų ar abonentų ir geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų ginčų sprendimas ne teismo tvarka. Abonentų ir vartotojų skundų nagrinėjimas

1. Iš sutartinių santykių kylančius vartotojo ar abonento ir geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo ginčus dėl geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainų, nuotekų transportavimo paslaugų kainų, laikino atjungimo nuo (prijungimo prie) geriamojo vandens tiekimo tinklų paslaugų kainų ir jų taikymo ne teismo tvarka sprendžia Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija. Kitus vartotojo ir geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo ginčus ne teismo tvarka sprendžia Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba. Vartotojas taip pat turi teisę kreiptis tiesiogiai į teismą. Vartotojas, manantis, kad geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, pirmiausia privalo raštu kreiptis į geriamojo vandens tiekėją ir nuotekų tvarkytoją ir nurodyti savo reikalavimus.

2. Vartotojų ir geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų ginčai sprendžiami ne teismo tvarka pagal Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymą.

3. Abonentų ir vartotojų skundus nagrinėja šios institucijos:

1) Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba – abonentų ir vartotojų skundus dėl abonentams ir vartotojams tiekiamo geriamojo vandens saugos ir kokybės reikalavimų nesilaikymo;

2) Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba – vartotojų skundus dėl geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo sutarčių nesąžiningų sąlygų taikymo, geriamojo vandens apskaitos, vandentiekio avarijų, geriamojo vandens tiekimo nutraukimo, sustabdymo ar ribojimo ir sąskaitų pateikimo;

3) savivaldybių institucijos – abonentų ir vartotojų skundus dėl geriamojo vandens išgavimo, tiekimo, paviršinių nuotekų tvarkymo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo organizavimo ir koordinavimo, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų, būtinų viešajam geriamojo vandens tiekimui ir (arba) nuotekų tvarkymui, perdavimo ar naudojimo šiame įstatyme nurodytais būdais organizavimo.

4. Skundai nagrinėjami Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-2093, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19416

38 straipsnis. Sankcijos ir jų skyrimo tvarka

1. Geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui už pažeidimus vykdant reguliuojamąją veiklą užtikrinant atitiktį teisės aktų nustatytoms reguliuojamosios veiklos sąlygoms, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija skiria baudas:

1) už viešai privalomos skelbti informacijos apie šiuo įstatymu reglamentuojamą reguliuojamąją veiklą nepaskelbimą, už teisės aktuose nustatytos informacijos nepateikimą šio įstatymo 36 straipsnyje nurodytiems asmenims, už neteisingos ar ne visos informacijos pateikimą – nuo dviejų šimtų aštuoniasdešimt devynių eurų iki 0,5 procento geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo bei paviršinių nuotekų tvarkytojo metinių reguliuojamosios veiklos pajamų, gautų praėjusiais finansiniais metais, dydžio;

2) už Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos įpareigojimų (nurodymų) nutraukti neteisėtą veiklą, pakeisti naudojamą apskaitos atskyrimo ir sąnaudų paskirstymo sistemą, už reguliuojamosios veiklos sąlygų pažeidimus – nuo dviejų šimtų aštuoniasdešimt devynių eurų iki vieno procento geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo bei paviršinių nuotekų tvarkytojo metinių reguliuojamosios veiklos pajamų, gautų praėjusiais finansiniais metais, dydžio.

2. Baudos nepriskiriamos būtinosioms sąnaudoms ir neįskaičiuojamos į geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo paslaugų kainas.

3. Geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui už Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos, jos įgaliotų Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos administracijos valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, ar asmenų, nurodytų šio įstatymo 34^1 straipsnio 1 dalies 5 ir 6 punktuose, reikalavimų, duotų atliekant šio įstatymo 34^1 straipsnyje nurodytus veiksmus, nevykdymą Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija skiria baudą iki 0,5 procento geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo bei paviršinių nuotekų tvarkymo įmonės reguliuojamosios veiklos metinių pajamų, gautų praėjusiais finansiniais metais. Kitiems juridiniams ir fiziniams asmenims už šioje dalyje nurodytus pažeidimus Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija skiria baudą iki 6 000 eurų.

4. Asmenims, vykdantiems geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo veiklą neturint geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo licencijos, skiriama bauda nuo dviejų šimtų aštuoniasdešimt devynių eurų iki 3 procentų metinių veiklos pajamų, gautų praėjusiais finansiniais metais, dydžio.

5. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, skirdama baudą, kartu nustato protingą terminą, ne ilgesnį kaip 2 mėnesiai, pažeidimui pašalinti, jeigu pažeidimo pašalinimas yra objektyviai įmanomas. Jeigu pažeidimas yra mažareikšmis, tai yra geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo bei paviršinių nuotekų tvarkymo įmonė nepadarė esminės žalos kitų asmenų interesams, nutraukė pažeidimą, pašalino pažeidimo padarinius, o teisės aktų reikalavimų laikymasis atsižvelgiant į faktines aplinkybes gali būti užtikrintas kitais būdais ir (arba) kitomis priemonėmis, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali taikyti įspėjimą, neskirdama baudos.

6. Geriamojo vandens tiekėjams ir nuotekų tvarkytojams, paviršinių nuotekų tvarkytojams skiriamos sankcijos diferencijuojamos atsižvelgiant į:

1) pažeidimo pavojingumą;

2) pažeidimo trukmę;

3) pažeidimo padarinius;

4) geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes.

7. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad pažeidimą padaręs geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, paviršinių nuotekų tvarkytojas savo noru užkirto kelią žalingiems pažeidimo padariniams, padėjo atskleisti pažeidimo aplinkybes, nedelsdamas ėmėsi priemonių pažeidimui pašalinti. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, nustatydama sankciją, atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis gali pripažinti ir kitas šiame įstatyme nenurodytas aplinkybes.

8. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad geriamojo vandens tiekėjas ir nuotekų tvarkytojas, paviršinių nuotekų tvarkytojas kliudė nustatyti pažeidimo aplinkybes, slėpė padarytą pažeidimą, tęsė pažeidimą nepaisydamas Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nurodymo nutraukti neteisėtą veiklą arba padarė pažeidimą, dėl kurio per paskutinius 12 mėnesių geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui buvo skirta sankcija.

9. Skiriamos sankcijos dydis nustatomas įvertinus šio straipsnio 6 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytas aplinkybes. Nustatytos sankcijos mažinamos, jeigu yra atsakomybę lengvinančių aplinkybių, arba didinamos, jeigu yra atsakomybę sunkinančių aplinkybių. Jeigu yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, sankcijos dydis nustatomas atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą.

10. Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai svarstant sankcijos skyrimo klausimą, dalyvauja geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo, kuris įtariamas padaręs pažeidimą ir kuriam gali būti skiriama sankcija, vadovas ir (arba) jo įgaliotas atstovas, kurie turi teisę būti išklausyti ir pasiaiškinti. Įtraukus sankcijos skyrimo klausimą į Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos posėdžio darbotvarkę, apie posėdžio datą ir laiką geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui, dėl kurio veiksmų yra pradėta sankcijos skyrimo procedūra, raštu pranešama ne vėliau kaip prieš 10 darbo dienų iki posėdžio. Nustatant sankcijos skyrimo svarstymo datą, geriamojo vandens tiekėjui ir nuotekų tvarkytojui, paviršinių nuotekų tvarkytojui turi būti suteikta teisė pateikti paaiškinimus ne trumpiau kaip per 14 darbo dienų iki sankcijos skyrimo klausimo svarstymo datos. Jeigu šie asmenys nedalyvauja, sankcijos skyrimo klausimas gali būti išnagrinėtas tik tais atvejais, kai yra duomenų, kad jiems laiku pranešta apie šio klausimo nagrinėjimo vietą, laiką ir negautas prašymas atidėti klausimo nagrinėjimą. Tinkamu pranešimu laikytinas pranešimas, išsiųstas registruotu paštu Juridinių asmenų registre nurodytu buveinės adresu, išskyrus atvejus, kai juridinis asmuo nurodo kitą korespondencijos įteikimo adresą, arba pranešimas, išsiųstas Juridinių asmenų registre nurodytu elektroninių siuntų pristatymo adresu. Kai yra gautas prašymas atidėti klausimo nagrinėjimą, klausimas gali būti išnagrinėtas nedalyvaujant asmeniui, jeigu Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, pripažinusi neatvykimo į posėdį, kuriame bus nagrinėjamas klausimas, priežastis nesvarbiomis, atmeta asmens prašymą atidėti klausimo nagrinėjimą.

11. Sankcijos skyrimo klausimo svarstymas posėdyje yra viešas. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos iniciatyva ar geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo vadovo ar (ir) jo įgalioto asmens motyvuotu prašymu Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija procedūriniu sprendimu gali paskelbti žodinį sankcijos skyrimo klausimo svarstymo posėdį uždaru, kai Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija

siekia apsaugoti geriamojo vandens tiekėjo ir nuotekų tvarkytojo, paviršinių nuotekų tvarkytojo komercines paslaptis, asmens duomenis ar kitą konfidencialią informaciją. Uždarame Komisijos posėdyje dalyvaujantys asmenys privalo neatskleisti posėdžio metu sužinotos komercinės paslapties, asmens duomenų ar kitos konfidencialios informacijos. Už tokios informacijos atskleidimą asmenys atsako teisės aktų nustatyta tvarka.

12. Sankcijų skyrimo klausimai svarstomi, pažeidimų tyrimo procedūros vykdomos Sankcijų skyrimo taisyklėse nustatyta tvarka.

13. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos sprendimas dėl sankcijos skyrimo turi būti priimtas per 6 mėnesius nuo pažeidimo nustatymo dienos. Tęstinio pažeidimo atveju sankcija gali būti paskirta ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo pažeidimo paaiškėjimo dienos. Už pažeidimus, nuo kurių padarymo dienos praėjo daugiau kaip 5 metai, sankcijos negali būti skiriamos.

14. Už tą patį pažeidimą gali būti skiriama tik viena sankcija. Sankcijos skyrimas neatleidžia nuo pareigos, už kurios nevykdymą paskirta sankcija, vykdymo.

15. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos paskirta bauda į valstybės biudžetą sumokama Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nustatyta tvarka ir terminais.

16. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos sprendimas dėl sankcijos skyrimo per 30 dienų nuo jo priėmimo dienos gali būti skundžiamas teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

17. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos sprendimas dėl sankcijos skyrimo įsigalioja po 30 dienų nuo jo priėmimo dienos, jeigu per šį laiką įstatymų nustatyta tvarka sprendimas nebuvo apskųstas teismui. Tuo atveju, jeigu Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija sprendimu ne tik skiria sankciją, bet ir nustato įpareigojimus, Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos sprendimo dalis dėl įpareigojimų nustatymo įsigalioja sprendimo priėmimo dieną, jeigu pačiame sprendime nenustatyta vėlesnė jos įsigaliojimo data. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos sprendimo dėl įpareigojimų nustatymo apskundimas teismui įpareigojimų vykdymo nesustabdo, jeigu teismas nenusprendžia kitaip.

18. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos sprendimas dėl baudos skyrimo yra vykdytinas ir vykdomasis dokumentas.

19. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos sprendimo dėl sankcijos skyrimo ir įpareigojimų nustatymo nuorašas asmeniui išsiunčiamas ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

39 straipsnis. Geriamojo vandens tiekėjų ir nuotekų tvarkytojų, paviršinių nuotekų tvarkytojų privatizavimas

1. Nuosavybės teise valstybei ar savivaldybei priklausantys geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai negali būti privatizuojami.

2. Nuosavybės teise valstybei ar savivaldybei priklausantys geriamojo vandens tiekėjai ir nuotekų tvarkytojai, paviršinių nuotekų tvarkytojai negali būti perduodami valdyti koncesijos pagrindais.

40 straipsnis. Atsakomybė

Asmenys, pažeidę šio įstatymo reikalavimus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS VALDAS ADAMKUS

Lietuvos Respublikos
geriamojo vandens tiekimo ir
nuotekų tvarkymo įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 15 skyrius, 2 tomas, p. 26) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1137/2008 (OL 2008 L 311, p. 1).

Papildyta priedu:
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1246, 2010-12-22, Žin., 2010, Nr. 157-7978 (2010-12-31), i. k. 1101010ISTA0XI-1246
Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo 5, 9 ir 12 straipsnių pakeitimo įstatymas

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-939, 2014-06-12, paskelbta TAR 2014-06-17, i. k. 2014-07685
Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 pakeitimo įstatymas

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1312, 2014-11-06, paskelbta TAR 2014-11-14, i. k. 2014-16875
Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 38 straipsnio pakeitimo įstatymas

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1618, 2015-04-16, paskelbta TAR 2015-04-21, i. k. 2015-06063
Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 9 straipsnio pakeitimo įstatymas

5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2093, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19416
Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 37 straipsnio pakeitimo įstatymas

6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2292, 2016-04-07, paskelbta TAR 2016-04-12, i. k. 2016-08688
Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 12 straipsnio pakeitimo įstatymas

7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-999, 2018-01-12, paskelbta TAR 2018-01-23, i. k. 2018-01011
Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 3 straipsnio pakeitimo įstatymas

8.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1164, 2018-05-17, paskelbta TAR 2018-05-29, i. k. 2018-08638
Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 3, 10, 12, 13 ir 14 straipsnių pakeitimo įstatymas

9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1629, 2018-11-15, paskelbta TAR 2018-11-23, i. k. 2018-18919
Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 3, 9, 26, 33 ir 36 straipsnių pakeitimo įstatymas

10.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1892, 2018-12-20, paskelbta TAR 2019-01-03, i. k. 2019-00098
Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo Nr. X-764 2, 3, 6, 9, 10, 12, 16, 20, 21, 22, 23, 32, 33, 34, 35, 38 straipsnių ir dešimtojo skirsnio pavadinimo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 34-1, 35-1 straipsniais ir priedu įstatymas

Suvestinė redakcija nuo 2020-07-01 iki 2020-12-31

Įstatymas paskelbtas: Žin. 1994, Nr. 94-1833, i. k. 0941010ISTA000I-657

Nauja įstatymo redakcija nuo 2007-03-01:
Nr. X-1014, 2007-01-12, Žin., 2007, Nr. 12-488 (2007-01-30)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMAS

Įstatymo pavadinimas keistas:
Nr. X-1014, 2007-01-12, Žin., 2007, Nr. 12-488 (2007-01-30)

1994 m. lapkričio 10 d. Nr. I-657
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas

1. Šis įstatymas apibrėžia vartotojų teises, vartotojų teisių apsaugos sritis, nustato vartotojų teisių apsaugos institucinę sistemą, vartotojų teisių apsaugos institucijų kompetenciją, reglamentuoja vartotojų švietimą, vartotojų ir pardavėjų, paslaugų teikėjų santykius, vartotojų teisių gynimo ne teisme tvarką ir atsakomybę už teisės aktų, reglamentuojančių vartotojų teisių apsaugą, pažeidimus.

2. Šiuo įstatymu siekiama užtikrinti Europos Sąjungos teisės aktų, nurodytų šio įstatymo priede, taikymą.

3. Šis įstatymas netaikomas švietimo ir socialinėms paslaugoms, finansuojamoms iš valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšų, asmens ir visuomenės sveikatos priežiūros paslaugoms, kurių išlaidos pagal įstatymus yra apmokamos (kompensuojamos) iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto, valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšų, aprūpinimui vaistais, taip pat vykdant teismų sprendimus.

4. Tais atvejais, kai taikomas Mokėjimų įstatymas, vietoj šio įstatymo 36 straipsnio 5–9 dalyse nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus šio įstatymo 36 straipsnio 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, taikomos Mokėjimų įstatymo 13 ir 20 straipsnių nuostatos.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2564, 2016-06-30, paskelbta TAR 2016-07-13, i. k. 2016-20318
Nr. XIII-1096, 2018-04-17, paskelbta TAR 2018-04-27, i. k. 2018-06735

Straipsnio pakeitimas:
Nr. XI-562, 2009-12-10, Žin., 2009, Nr. 153-6900 (2009-12-28)

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Gamintojas** – teisės aktų nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje veikiantis (įsteigtas) asmuo, kuris:

1) pagamino gaminį arba apie tai viešai pareiškė pažymėdamas gaminį savo pavadinimu, prekių ženklu ar kitu skiriamuoju žymeniu;

2) veikia kaip gamintojo atstovas, kai gamintojas nėra įsisteigęs Europos ekonominės erdvės valstybėje, arba gaminį importuoja, kai Europos ekonominės erdvės valstybėje įsisteigusio gamintojo atstovo nėra;

3) kaip gaminio tiekimo dalyvis gali daryti poveikį rinkai tiekiamo gaminio kokybei ir saugai.

2. **Finansinė paslauga** – draudimo ir pensijų kaupimo paslaugos ir Finansų įstaigų įstatyme nurodytos finansinės paslaugos.

3. **Finansinių paslaugų teikimo sutartis, sudaroma ryšio priemonėmis**, – vartotojo ir paslaugų teikėjo finansinių paslaugų teikimo sutartis, sudaroma naudojant tik ryšio priemones (vieną ar kelias).

4. *Neteko galios nuo 2014-06-13.*

5. **Pardavėjas** – verslininkas, kuris siūlo ir parduoda prekes vartotojams.

6. **Pardavimo kaina** – galutinė prekės, paslaugos kaina, nustatoma pinigais, su pridėtinės vertės mokesčiu ir visais kitais mokesčiais, o jei negalima nurodyti tikslios kainos, jos apskaičiavimo pavyzdys, pagal kurį vartotojas gali kainą patikrinti.

7. **Paslauga** – atlygintina veikla arba (ir) jos rezultatas, kuriais siūloma tenkinti ar yra tenkinamas konkretus vartotojo poreikis.

8. **Paslaugų teikėjas** – verslininkas, kuris siūlo ir atlygintinai suteikia paslaugas vartotojams.

9. **Patvarioji laikmena** – priemonė, kuri leidžia vartotojui ar pardavėjui, paslaugų teikėjui saugoti asmeniškai jam skirtą informaciją taip, kad informacija tam tikrą laiką būtų prieinama ir kad saugomą informaciją būtų galima atkurti nepakitusią (t. y. popieriuje surašyti (spausdinti) dokumentai, USB atmintinės, kompaktinių diskų įrenginiai (CD-ROM), skaitmeniniai vaizdo diskai (DVD), atminties kortelės arba standieji kompiuterių diskai, elektroniniai laiškai ir kitos priemonės).

10. **Pradinė finansinių paslaugų teikimo sutartis** – vartotojo ir finansinių paslaugų teikėjo sudaryta finansinių paslaugų teikimo sutartis, neapimanti ateityje atliekamų to paties pobūdžio viena po kitos einančių arba atskirų operacijų.

11. **Prekė** – kiekvienas daiktas, siūlomas parduoti arba parduodamas vartotojui. Šilumos ir elektros energija, vanduo, gamtinės dujos taip pat laikomi prekėmis, jeigu kiti įstatymai nenustato kitaip.

12. **Ryšio priemonės** – priemonės, kurios fiziškai tuo pačiu metu nedalyvaujant pardavėjui ar paslaugų teikėjui ir vartotojui gali būti naudojamos pardavėjo ar paslaugų teikėjo ir vartotojo sutarčiai sudaryti.

13. **Tarptautinis vartojimo ginčas** – vartojimo ginčas, kai vartotojas prekių ar paslaugų užsakymo metu gyvena ne toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigęs pardavėjas ar paslaugų teikėjas.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

14. **Tinkamumo naudoti terminas** – terminas, kuriam suėjus laikoma, kad prekė netinka naudoti pagal paskirtį, t. y. prekės savybės, kurių vartotojas galėjo tikėtis iki šio termino pabaigos, yra arba gali būti blogesnės, negu nustatyta tai prekei taikomame techniniame reglamente ir (ar) gamintojo dokumentuose (deklaracijose, pareiškimuose).

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

15. **Valstybė narė** – Europos Sąjungos valstybė narė ar kita Europos ekonominės erdvės valstybė (Islandija, Lichtenšteinas, Norvegija).

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

16. **Vartojimo ginčas** – iš vartojimo sutarties kilęs vartotojo ir pardavėjo ar paslaugų teikėjo nesutarimas dėl fakto ir (ar) teisės klausimų.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

17. **Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra** – vartojimo ginčų sprendimas ne teismo tvarka, kai vartojimo ginčą pagal šio įstatymo 22^2–22^5 straipsniuose nustatytus reikalavimus sprendžia vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

18. **Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas** – šio įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje nurodyta vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija ar šio įstatymo 22^2 straipsnyje nurodytas kitas vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas, pagal vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūrą

nagrinėjantys vartojimo ginčus ir įrašyti į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą pagal šio įstatymo 29^2 straipsnį.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

19. **Vartotojas** – fizinis asmuo, su savo verslu, prekyba, amatu ar profesija nesusijusiais tikslais (vartojimo tikslais) siekiantis sudaryti ar sudarantis sutartis.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

20. **Vartotojų informavimas** – žinių, susijusių su vartotojų poreikių tenkinimu ir jų teisių apsauga, suteikimas ir skleidimas.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

21. **Vartotojų konsultavimas** – patarimai ir praktinė pagalba vartotojams vartotojų teisių apsaugos klausimais.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

22. **Vartotojų švietimas** – vartotojų ugdymas, vartotojų informavimas ir vartotojų konsultavimas.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

23. **Vartotojų ugdymas** – procesas, kurio metu pagrindinis dėmesys skiriamas vartotojų teisių suvokimui, kritinio mąstymo, sprendimų ir informacijos priėmimo gebėjimams ugdyti, ir apima formalųjį švietimą (pradinį, pagrindinį, vidurinį ugdymą, profesinį mokymą, aukštesniąsias ir aukštojo mokslo studijas) ir neformalųjį švietimą (ikimokyklinį, priešmokyklinį ugdymą ir kitą neformalųjį vaikų ir suaugusiųjų švietimą).
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

24. **Verslininkas –** fizinis asmuo arba juridinis asmuo ar kita organizacija, ar jų padalinys, savo prekybos, verslo, amato arba profesijos tikslais siekiantys sudaryti ar sudarantys sutartis, įskaitant asmenis, veikiančius verslininko vardu arba jo naudai. Juridinis asmuo gali būti laikomas verslininku neatsižvelgiant į jo dalyvių teisinę formą.
Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

25. Šiame įstatyme vartojama sąvoka „elektroninė sąsaja“ suprantama taip, kaip ji apibrėžta Reglamente (ES) 2017/2394.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)
Nr. XII-701, 2013-12-19, paskelbta TAR 2014-01-07, i. k. 2014-00066

ANTRASIS SKIRSNIS
VARTOTOJŲ TEISĖS IR JŲ APSAUGOS ĮGYVENDINIMAS

3 straipsnis. Vartotojų teisės

1. Vartotojai turi teisę:
1) savo nuožiūra įsigyti ir naudoti prekes ir paslaugas (pasirinkti pardavėją, paslaugų teikėją);

2) įsigyti saugias, tinkamos kokybės prekes ar paslaugas;

3) gauti teisingą ir visapusišką informaciją valstybine kalba apie parduodamas prekes, teikiamas paslaugas;

4) gauti informaciją apie savo teisių įgyvendinimo ir gynimo tvarką;

5) į pažeistų teisių gynimą ir į turtinės ir neturtinės žalos (nuostolių) atlyginimą;

6) kreiptis dėl pažeistų teisių gynimo į ginčus nagrinėjančias institucijas ar teismą;

7) jungtis į vartotojų asociacijas;

8) į švietimą vartojimo srityje;

9) į ekonominių interesų apsaugą.

2. Vartotojai turi ir kitas šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytas teises.

4 straipsnis. Vartojimo sutarčių ypatumai

Vartojimo sutarčių ypatumus nustato Civilinis kodeksas.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-701, 2013-12-19, paskelbta TAR 2014-01-07, i. k. 2014-00066

5 straipsnis. Informacijos pateikimas vartotojams

1. Gamintojas, pardavėjas, paslaugos teikėjas vartotojams privalo valstybine kalba suteikti Civiliniame kodekse ir kituose teisės aktuose nustatytą informaciją ir teisės aktų nustatyta tvarka ženklinti prekes. Kituose įstatymuose gali būti nustatyta gamintojo, pardavėjo, paslaugos teikėjo pareiga Civiliniame kodekse ir kituose teisės aktuose nustatytą informaciją vartotojams pateikti valstybine ir kita kalba.

2. Valstybinė kalba privaloma visuose vartotojams skirtuose viešuosiuose išoriniuose ir vidiniuose prekybos ir paslaugų teikimo vietų užrašuose, įskaitant prekybos ir paslaugų teikimo vietų pavadinimus.

3. Interneto svetainėse, kuriose vartotojams siūlomos prekės ar paslaugos, prieš pradedant prekių ar paslaugų užsakymą, turi būti aiškiai ir įskaitomai pateikiama informacija apie bet kokius pristatymo apribojimus ir galimus mokėjimo būdus.

4. Pardavėjo ir paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jeigu turi, privalo būti pateikta informacija apie vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektus, kurie yra kompetentingi spręsti vartojimo ginčus: subjekto pavadinimas (vardas, pavardė), adresas ir interneto svetainės adresas. Ši informacija turi būti pateikta aiškiai, suprantamai ir lengvai prieinamu būdu.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ir pardavėjo ar paslaugų teikėjo sutarčių standartinėse sąlygose, jeigu šios yra taikomos.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

6. Įgyvendinant Europos Sąjungos teisės aktus, kituose įstatymuose gali būti nustatyti kitokie informacijos apie vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūras pateikimo vartotojams reikalavimai, negu nustatyta šio straipsnio 4 ir 5 dalyse. Tokiu atveju šio straipsnio 4 ir 5 dalys taikomos tiek, kiek kitaip nenustatyta kituose įstatymuose.

Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)
Nr. XII-701, 2013-12-19, paskelbta TAR 2014-01-07, i. k. 2014-00066

6 straipsnis. Sąžiningos verslo praktikos principas

Pardavėjai ir paslaugų teikėjai, siūlydami įsigyti ir teikdami prekes ir paslaugas vartotojams, privalo laikytis sąžiningos verslo praktikos. Prekės ir paslaugos turi būti siūlomos taip, kad vartotojui būtų aiškus pasiūlymo komercinis pobūdis.

7 straipsnis. Vartotojų teisių apsaugos įgyvendinimas

Vartotojų teisių apsauga įgyvendinama:

1) taikant prevencines priemones (ugdant, informuojant, konsultuojant vartotojus, atliekant tyrimus, atliekant rinkos priežiūrą ir kitas priemones);

2) per administracinę, civilinę, baudžiamąją atsakomybę;

3) ginant vartotojų teises ne teisme šio įstatymo šeštojo skirsnio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka ir teisme.

TREČIASIS SKIRSNIS
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS SRITYS IR INSTITUCINĖ SISTEMA

8 straipsnis. Vartotojų teisių apsaugos sritys

Vartotojų teisių apsaugos sritys yra prekių pirkimas–pardavimas ir su jomis susijusios paslaugos, visos atlygintinos paslaugos, kai prekės įsigyjamos ar paslaugos teikiamos vartotojams.

9 straipsnis. Vartotojų teisių apsaugos institucinė sistema

Vartotojų teisių apsaugą Lietuvos Respublikoje užtikrina:

1) valstybės ir savivaldybių institucijos;

2) vartotojų asociacijos.

10 straipsnis. Valstybės ir savivaldybių institucijų kompetencija vartotojų teisių apsaugos srityje

1. Vyriausybė vartotojų teisių apsaugos srityje:

1) tvirtina Valstybinę vartotojų apsaugos plėtros programą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

2) steigia Valstybinę vartotojų teisių apsaugos tarnybą ir tvirtina jos nuostatus;

3) įstatymų nustatytais atvejais tvirtina sutarčių standartines sąlygas;

4) tvirtina ar įgalioja valstybės institucijas ir įstaigas tvirtinti atskirų paslaugų rūšių teikimo taisykles;

5) atlieka kitas įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

2. Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (toliau – Teisingumo ministerija) vartotojų teisių apsaugos srityje:

1) formuoja valstybės politiką vartotojų teisių apsaugos srityje;

2) organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja valstybės politikos vartotojų teisių apsaugos srityje įgyvendinimą;

3) atlieka kitas įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

3. Siekiant užtikrinti Teisingumo ministerijai pavestų funkcijų vartotojų teisių apsaugos srityje įgyvendinimą, sudaroma Vartotojų teisių apsaugos taryba (toliau – Taryba). Ši taryba yra kolegiali patariamoji visuomeniniais pagrindais veikianti institucija.

4. Tarybą sudaro už vartotojų teisių apsaugą atsakingų valstybės institucijų, vartojimo ginčus nagrinėjančių institucijų ir vartotojų asociacijų atstovai bei Lietuvos savivaldybių asociacijos atstovas. Tarybos nuostatus ir sudėtį tvirtina Lietuvos Respublikos teisingumo ministras (toliau – teisingumo ministras). Tarybai vadovauja Teisingumo ministerijos atstovas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

5. Taryba:

1) teikia pasiūlymus dėl vartotojų teisių apsaugos politikos įgyvendinimo ir tobulinimo;

2) analizuoja vartotojų teisių apsaugą užtikrinančių institucijų informaciją apie jų veiklą ir teikia pasiūlymus dėl jų veiklos;

3) teikia pasiūlymus dėl vartotojų teisių apsaugą reglamentuojančių teisės aktų priėmimo ir keitimo.

6. Švietimo ir mokslo ministerija vartotojų teisių apsaugos srityje:

1) koordinuoja vartotojų ugdymą ir integruoja vartotojų švietimą į formalųjį švietimą (pradinį, pagrindinį, vidurinį ugdymą, profesinį mokymą, aukštesniąsias ir aukštojo mokslo studijas) ir neformalųjį švietimą (ikimokyklinį, priešmokyklinį ugdymą ir kitą neformalųjį vaikų bei suaugusiųjų švietimą);

2) aprobuoja mokytojų kvalifikacijos tobulinimo programas, į kurias yra įtraukti vartotojų ugdymo klausimai, ir kartu su švietimo įstaigomis įgyvendina vartotojų švietimo politiką.

7. Kitos valstybės ir savivaldybių institucijos, įgyvendinančios priemones, numatytas šio įstatymo 7 straipsnyje, pagal šio ir kitų įstatymų bei teisės aktų nustatytą kompetenciją, dalyvauja organizuojant vartotojų teisių apsaugą, ginant vartotojų teises.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-1765, 2011-12-01, Žin., 2011, Nr. 153-7202 (2011-12-15)

11 straipsnis. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba yra valstybės įstaiga prie Teisingumo ministerijos, įgyvendinanti valstybės politiką vartotojų teisių apsaugos srityje ir užtikrinanti vartotojų teisių apsaugą.

2. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba yra juridinis asmuo. Ji turi sąskaitų bankuose ir antspaudą su Lietuvos valstybės herbu ir savo pavadinimu.

3. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba yra biudžetinė įstaiga.

4. Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai vadovauja direktorius. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos direktorių į pareigas skiria teisingumo ministras Valstybės tarnybos įstatymo nustatyta tvarka.

5. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos darbo tvarka nustatyta šiame ir kituose įstatymuose, Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nuostatuose ir šios tarnybos patvirtintame jos darbo reglamente.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

12 straipsnis. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos funkcijos ir teisės

1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba atlieka šias funkcijas:

1) užtikrina vartotojų teisių apsaugą, prižiūri, ar rinkai tiekiami ne maisto produktai atitinka ne maisto produktų saugą, kokybę, ženklinimą nustatančių teisės aktų reikalavimus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-1866, 2015-06-25, paskelbta TAR 2015-07-03, i. k. 2015-10766

2) koordinuoja vartotojų teisių apsaugos institucijų, atsakingų už tam tikros vartojimo srities reguliavimą, veiklą vartotojų teisių apsaugos srityje (analizuoja sukauptą, periodiškai iš valstybės ir savivaldybių institucijų gaunamą informaciją apie vartotojų teisių apsaugą; teikia pasiūlymus dėl vartotojų teisių apsaugos tobulinimo);

3) priima ir derina teisės aktus, susijusius su vartotojų teisių apsauga;

4) dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su vartotojų teisių apsauga, projektų teikia išvadas ir pasiūlymus;

5) ne teismo tvarka sprendžia vartotojų ir pardavėjų, paslaugų teikėjų ginčus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

6) įstatymų nustatyta tvarka kontroliuoja sutarčių standartines sąlygas ir ginčija nesąžiningas vartojimo sutarčių sąlygas;

7) taiko įstatymų nustatytas poveikio priemones;

8) šio įstatymo septintojo skirsnio nustatyta tvarka gina vartotojų viešąjį interesą;

9) organizuoja vartotojų švietimą, koordinuoja kitų valstybės ir savivaldybių institucijų, vartotojų asociacijų veiklą organizuojant vartotojų švietimą, pardavėjams ir paslaugų teikėjams teikia informaciją apie vartotojų teises;

10) kuria ir tvarko vartotojų teisių apsaugos duomenų bazę;

11) kartu su kitomis valstybės institucijomis organizuoja ir atlieka keitimąsi informacija su Europos Komisija ir valstybėmis narėmis (RAPEX sistema) Europos Sąjungos teisės aktų nustatyta tvarka, taip pat savo interneto svetainėje skelbia apie Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos uždraustus tiekti rinkai pavojingus Lietuvos Respublikoje pagamintus ar iš Europos Sąjungos valstybių narių ar kitų valstybių tiekiamus ne maisto produktus;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-1866, 2015-06-25, paskelbta TAR 2015-07-03, i. k. 2015-10766

12) įgyvendina Reglamentą (ES) 2017/2394 ir Reglamentą (ES) Nr. 524/2013;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

13) atstovauja Lietuvos Respublikai tarptautinėse organizacijose vartotojų teisių gynimo srityje;

14) organizuoja vartotojų nuomonių, elgsenos, prekių ir paslaugų kainų bei kitus tyrimus;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2093, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07404

15) atlieka kitas įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-2093, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07404

2. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba turi teisę:

1) gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų, atsakingų už atitinkamą valdymo sritį, informaciją, susijusią su vartotojų teisių apsauga;

2) gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų, taip pat iš įstaigų, finansų rinkos dalyvių, elektroninių ryšių paslaugų teikėjų, kitų juridinių ir fizinių asmenų informaciją, duomenis ir dokumentus, reikalingus įstatymų, už kurių laikymosi priežiūrą atsakinga Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, pažeidimams tirti, neatsižvelgiant į informacijos, duomenų ir dokumentų saugojimo laikmeną ar saugojimo vietą, įskaitant banko paslaptį ar jai prilygintą paslaptį sudarančią informaciją (kad asmuo yra banko ar kito finansų rinkos dalyvio klientas, jam teikiamos finansinės paslaugos, jo turimų sąskaitų numeriai) ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjų turimą informaciją apie elektroninių ryšių paslaugų abonentus ar registruotus elektroninių ryšių paslaugų naudotojus, taip pat paimti dokumentus ir daiktus, kurie turi įrodomąją reikšmę;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

3) atlikti pardavėjų, paslaugų teikėjų veiklos, įskaitant elektroninių sąsajų naudojimą, patikrinimą;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

4) reikalauti, kad gamintojai, importuotojai, pardavėjai ir paslaugų teikėjai ar jų atstovai atvyktų į Valstybinę vartotojų teisių apsaugos tarnybą ir duotų paaiškinimus žodžiu ar raštu;

5) atlikti prekių ir paslaugų kontrolinius pirkimus. Juos atliekant, sprendimo atlikti neplaninį patikrinimą kopija verslininkui turi būti pateikta iš karto po atlikto kontrolinio pirkimo. Atliekant kontrolinius pirkimus gali būti daromas vaizdo ir (ar) garso įrašas. Jeigu atliekant prekių kontrolinį pirkimą pažeidimo požymių nenustatyta, kontrolinio pirkimo metu sumokėti pinigai grąžinami Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai, o prekės – verslininkui. Kontrolinių pirkimų atlikimo tvarką nustato teisingumo ministras;

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2093, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07404

6) duoti šio įstatymo 49^1 straipsnyje nurodytus privalomus nurodymus panaikinti galimybę pasiekti informaciją, blokuojant interneto domeno vardą, identifikuojantį interneto svetainę;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2093, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07404

7) taikyti laikinąsias priemones pagal šio įstatymo 44^1 straipsnį;
Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

8) sudaryti komisijas, darbo grupes teisės aktams rengti ar kitiems Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos kompetencijos klausimams spręsti, įtraukti į jas kitų institucijų (suderinus su jų vadovais) specialistus;
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-2093, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07404
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

9) kitas įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas teises.
Straipsnio punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-2093, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07404
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

3. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, atlikdama šio straipsnio 1 dalies 5–8 punktuose nustatytas funkcijas, turi teisę gauti iš registrų, valstybės informacinių sistemų, fizinių ar juridinių asmenų, kitų organizacijų ar jų padalinių šioms funkcijoms atlikti reikalingą informaciją, dokumentus ir duomenis, įskaitant asmens duomenis.
Papildyta straipsnio dalimi:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

12^1 straipsnis. Vartotojų teisių informacinė sistema

Vartotojų teisių informacinė sistema yra valstybės informacinė sistema, per kurią vartotojai elektroniniu būdu gali pateikti prašymus ir skundus, o valstybės ir savivaldybių institucijos, įgyvendinančios savo funkcijas vartotojų teisių apsaugos srityje, Vyriausybės nustatyta tvarka priima šiuos prašymus ir skundus ir pateikia atsakymus į juos bei savo sprendimus, taip pat teikia vartotojų teisių pažeidimo prevenciją užtikrinančias elektronines paslaugas ir informaciją apie vartotojų teisių apsaugą.
Papildyta straipsniu:
Nr. XII-2212, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00082

13 straipsnis. Vartotojų asociacijos

1. Vartotojų asociacijos turi teisę:

1) tirti vartotojų nuomonę apie prekių ir paslaugų asortimentą, kokybę, prekybos ir paslaugų teikimo organizavimą;

2) tirti prekių ir paslaugų kokybę bandymų laboratorijose, taip pat pateikti prekes ir paslaugas ekspertizei ir tyrimams;

3) viešai skelbti vartotojų nuomonės tyrimų, prekių ir paslaugų ekspertizių ir bandymų tyrimų rezultatus;

4) teikti valstybės ir savivaldybių institucijoms pasiūlymus dėl vartotojų sveikatai pavojingų prekių gamybos ir paslaugų, pardavimo (teikimo) uždraudimo;

5) teikti pardavėjams ir paslaugų teikėjams pasiūlymus dėl vartotojų teisių apsaugos gerinimo;

6) šviesti vartotojus, leisti jiems skirtus leidinius, rengti laidas ir kt.;

7) atstovauti vartotojams nagrinėjant ginčus vartotojų ginčų sprendimo ne teisme tvarka;

8) gauti informaciją iš gamintojų, pardavėjų, paslaugų teikėjų apie parduodamų prekių ir teikiamų paslaugų kokybę ir kitus duomenis, reikalingus vartotojų teisėms ir interesams ginti;

9) gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų;

10) įgyvendinti vartotojų informavimo ir konsultavimo programas;

11) teikti pasiūlymus dėl vartotojų teisių apsaugos politikos formavimo ir dalyvauti ją įgyvendinant;

12) *neteko galios 2020-07-01*;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

13) kitas įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas teises.

2. Šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas atitinkančioms vartotojų asociacijoms, Vyriausybės nustatyta tvarka pateikusioms veiklos ataskaitą, teikiama valstybės finansinė parama pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles.

***TAR pastaba**. 2 dalis netenka galios 2021-01-01.*
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

3. Savivaldybės turi teisę remti vartotojų asociacijas savivaldybės tarybos nustatyta tvarka.

13[1] straipsnis. Įgaliotosios vartotojų asociacijos

1. Įgaliotoji vartotojų asociacija turi teisę:

1) ginti vartotojų viešąjį interesą šio įstatymo septintajame skirsnyje nustatyta tvarka;

2) būti grupės atstove grupės ieškinio bylose, netaikant reikalavimo dėl grupės narių narystės vartotojų asociacijoje, kai grupės ieškiniu reiškiami reikalavimai kyla iš vartojimo teisinių santykių;

3) vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos pavedimu atlikti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros veiksmus, išskyrus sprendimų dėl ginčo esmės, sprendimų atsisakyti nagrinėti vartojimo ginčą, sustabdyti ar nutraukti vartojimo ginčo nagrinėjimą priėmimą.

2. Įgaliotąja vartotojų asociacija laikoma vartotojų asociacija, įrašyta į įgaliotųjų vartotojų asociacijų sąrašą. Vartotojų asociacija įrašoma į įgaliotųjų vartotojų asociacijų sąrašą, jeigu ji atitinka visas šias sąlygas:

1) yra įregistruota Juridinių asmenų registre ne mažiau negu 6 mėnesius iki prašymo įrašyti ją į įgaliotųjų vartotojų asociacijų sąrašą pateikimo;

2) jos steigimo dokumente yra nurodytas veiklos tikslas – vartotojų teisių ir teisėtų interesų atstovavimas ir gynimas;

3) ne mažiau negu 3 mėnesius iki prašymo įrašyti ją į įgaliotųjų vartotojų asociacijų sąrašą pateikimo faktiškai vykdo veiklą vartotojų apsaugos srityje ir pateikia tai įrodančius duomenis;

4) yra nepriklausoma nuo verslo ir kitų su vartotojų teisių gynimu nesusijusių interesų ir pateikia tai patvirtinantį pareiškimą (deklaraciją);

5) turi reikalingų žinių ir gebėjimų vartotojų apsaugos srityje ir pateikia tai įrodančius duomenis;

6) yra pateikusi Juridinių asmenų registro tvarkytojui veiklos ataskaitą ir metinių finansinių ataskaitų rinkinį, jeigu šis reikalavimas taikomas pagal Lietuvos Respublikos asociacijų įstatymą.

3. Vartotojų asociacija išbraukiama iš įgaliotųjų vartotojų asociacijų sąrašo, jeigu nustatoma, kad ji neatitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų. Įgaliotųjų vartotojų asociacijų sąrašą sudaro ir tvarko Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba teisingumo ministro nustatyta tvarka. Įgaliotųjų vartotojų asociacijų sąrašas skelbiamas viešai Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos interneto svetainėje.

4. Įgaliotųjų vartotojų asociacijų išlaidos, susijusios su šio straipsnio 1 dalyje nurodytų teisių įgyvendinimu, apmokamos ir įgaliotųjų vartotojų asociacijų įgyvendinami vartotojų apsaugos projektai atrenkami ir finansuojami teisingumo ministro nustatyta tvarka.

***TAR pastaba**. 4 dalis įsigalioja 2021-01-01.*
Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

KETVIRTASIS SKIRSNIS
PREKIŲ IR PASLAUGŲ KOKYBĖ IR SAUGA

14 straipsnis. Prekių ir paslaugų kokybės ir saugos reikalavimai

1. Prekių ir paslaugų kokybės ir saugos reikalavimus nustato Civilinis kodeksas, Produktų saugos įstatymas, Maisto įstatymas ir kiti teisės aktai.

2. *Neteko galios nuo 2014-06-13.*

3. *Neteko galios nuo 2014-06-13.*

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-701, 2013-12-19, paskelbta TAR 2014-01-07, i. k. 2014-00066

15 straipsnis. *Neteko galios nuo 2017-11-01.*
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XII-701, 2013-12-19, paskelbta TAR 2014-01-07, i. k. 2014-00066
Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-65, 2016-12-08, paskelbta TAR 2016-12-20, i. k. 2016-29146

16 straipsnis. Kokybės garantija

1. Pardavėjo, paslaugų teikėjo teikiama kokybės garantija negali varžyti vartotojų teisių, kurias, įsigijus netinkamos kokybės prekę ar paslaugą, jiems nustato teisės aktai.

2. Kokybės garantija turi būti valstybine kalba. Joje turi būti nurodyta, kad kokybės garantija negali varžyti vartotojų teisių įsigijus netinkamos kokybės prekę ar paslaugą, taip pat paprasta, aiškia, suprantama kalba nurodytas garantijos teikėjo pavadinimas (arba vardas, pavardė) ir adresas ir išdėstytos garantijos sąlygos, įskaitant trukmę, taikymo teritoriją, informaciją, reikalingą pareikšti pretenzijas dėl garantijos.

3. Vartotojo reikalavimu kokybės garantija turi būti pateikiama vartotojui prieinamoje patvariojoje laikmenoje.

4. *Neteko galios nuo 2014-06-13.*

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)
Nr. XII-701, 2013-12-19, paskelbta TAR 2014-01-07, i. k. 2014-00066

PENKTASIS SKIRSNIS
VARTOTOJŲ ŠVIETIMAS

17 straipsnis. Vartotojų švietimo samprata

1. Vartotojų švietimu laikomas procesas, kurio metu vartotojams sudaromos galimybės įgyti žinių ir gebėjimų, kurių reikės perkant ir naudojant prekes bei paslaugas asmeniniams, šeimos, namų ūkio poreikiams tenkinti, vartotojo teisėms įgyvendinti ir ginti.

2. Vartotojų švietimo kryptys ir uždaviniai turi būti nustatyti Valstybinėje vartotojų teisių apsaugos strategijoje.

18 straipsnis. Laidų vartotojų teisių apsaugos klausimais transliavimas

Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija iš skirtų valstybės biudžeto asignavimų transliuojamose laidose teikia informaciją vartotojų teisių apsaugos klausimais.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
VARTOTOJŲ TEISIŲ GYNIMAS NE TEISME

TAR pastaba. *Įstatymo nuostatos dėl vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros pradžios ir vykdymo elektroniniu būdu įsigalioja 2016 m. sausio 9 d.*

19 straipsnis. Taikymo sritis

1. Šiame skirsnyje nustatytas vartojimo ginčų neteisminis sprendimas. Šio skirsnio nuostatos taikomos sprendžiant ir tarptautinius vartojimo ginčus.

2. Šio skirsnio nuostatos netaikomos:

1) sprendžiant vartojimo ginčus, kai juos sprendžia pardavėjo ar paslaugų teikėjo darbuotojai ar kiti asmenys, kuriems užmokestį moka pardavėjas ar paslaugų teikėjas;

2) pardavėjų, paslaugų teikėjų nustatytoms vartotojų skundų nagrinėjimo procedūroms;

3) sprendžiant pardavėjų, paslaugų teikėjų tarpusavio ginčus;

4) tiesioginėms vartotojo ir pardavėjo, paslaugų teikėjo deryboms;

5) taikinimui teismo proceso metu;

6) pardavėjo ar paslaugų teikėjo prieš vartotoją pradėtoms vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūroms;

7) sprendžiant ginčus dėl sveikatos priežiūros specialistų teikiamų sveikatos priežiūros paslaugų, kuriomis siekiama įvertinti, palaikyti pacientų sveikatos būklę ar stiprinti jų sveikatą, įskaitant receptų vaistams ir medicinos prietaisams išrašymą, vaistų ir medicinos prietaisų išdavimą ir tiekimą.

3. Jeigu šio ir kito įstatymo, įgyvendinančio Europos Sąjungos teisės aktą, normos dėl vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūrų, kurias vartotojas pradeda prieš pardavėją, paslaugų teikėją, prieštarauja viena kitai, taikomos šio įstatymo normos, jeigu šiame įstatyme nenustatyta kitaip.

20 straipsnis. Vartotojų teisių ir interesų gynimo būdai

1. Vartotojas, manantis, kad pardavėjas ar paslaugų teikėjas pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, susijusius su vartojimo sutartimi, turi teisę kreiptis į pardavėją ar paslaugų teikėją, vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektą arba į teismą, kad būtų apgintos pažeistos ar ginčijamos jo teisės arba teisėti interesai. Vartotojo kreipimasis į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektą neatima iš vartotojo teisės kreiptis į teismą.

2. Vartotojas turi teisę ginti savo teises ar teisėtus interesus ir kitais, šiame įstatyme nenumatytais, teisėtais būdais.

21 straipsnis. Vartotojo kreipimasis į pardavėją ar paslaugų teikėją

1. Vartotojas, manantis, kad pardavėjas ar paslaugų teikėjas pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, susijusius su vartojimo sutartimi, pirmiausia privalo raštu kreiptis į pardavėją ar paslaugų teikėją ir nurodyti savo reikalavimus, išskyrus atvejus, kai vartotojas tiesiogiai kreipiasi į teismą. Vartotojas privalo kreiptis į pardavėją ar paslaugų teikėją ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tos dienos, kurią vartotojas sužinojo ar turėjo sužinoti apie savo teisių ar teisėtų interesų pažeidimą.

2. Pardavėjas ar paslaugų teikėjas privalo neatlygintinai išnagrinėti vartotojo kreipimąsi ir, kai nesutinka su vartotojo reikalavimais, privalo ne vėliau kaip per 14 dienų nuo vartotojo kreipimosi gavimo dienos, jeigu kiti įstatymai ar Europos Sąjungos teisės aktai nenustato kitaip, pateikti vartotojui išsamų motyvuotą rašytinį atsakymą, pagrįstą dokumentais. Šių dokumentų kopijos privalo būti pridėtos prie pardavėjo ar paslaugų teikėjo atsakymo vartotojui. Vartotojų kreipimusis pardavėjai ir paslaugų teikėjai nagrinėja neatlygintinai.

3. Kai pardavėjas ar paslaugų teikėjas netenkina vartotojo reikalavimų arba juos tenkina iš dalies, pardavėjo ar paslaugų teikėjo atsakyme turi būti pateikta informacija apie vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektą, kompetentingą spręsti vartojimo ginčą.

22 straipsnis. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos

1. Vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėja šios institucijos (toliau – vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos):

1) Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba – vartotojų ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjų arba pašto paslaugos teikėjų ginčus dėl Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo ir Lietuvos Respublikos pašto įstatymo reglamentuojamų santykių;

2) Lietuvos bankas – vartojimo ginčus dėl finansinių paslaugų, nurodytus Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatyme;

3) Valstybinė energetikos reguliavimo taryba – vartotojų ir energetikos įmonių, geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo įmonių ginčus dėl apmokėjimo už suvartotą energiją ar paslaugas, dėl valstybės reguliuojamų kainų ir (ar) tarifų taikymo, dėl energetikos įmonių veiklos ar neveikimo tiekiant, skirstant, perduodant, laikant energiją, dėl prisijungimo, energijos ir energijos išteklių tiekimo srautų

balansavimo, vartotojų ir energetikos įmonių ginčus dėl energetikos objektų, įrenginių ir apskaitos priemonių naudojimo, energijos tiekimo nutraukimo, sustabdymo ar ribojimo, taip pat vartotojų ir energijos taupymo paslaugų teikėjų ginčus dėl energijos taupymo paslaugų teikimo ir kitus vartotojų ir energetikos įmonių ginčus energetikos srityje;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-1975, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03174

4) *netenka galios 2019-07-01*;
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-2707, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26491
Nr. XIII-1975, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03174

5) Lietuvos advokatūros advokatų taryba ar jos sudarytas organas – vartotojų ir advokatų ginčus dėl teisinių paslaugų;

6) Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba – ginčus kitose, šio straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nenurodytose, vartotojų teisių apsaugos srityse.

2. Nagrinėdamos vartojimo ginčus, vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos turi teisę:

1) kreiptis į vartotoją dėl papildomos informacijos pateikimo ir nurodyti šios informacijos pateikimo terminą;

2) pareikalauti iš pardavėjo ar paslaugų teikėjo, kuriam pateiktas vartotojo reikalavimas, per nurodytą terminą pateikti paaiškinimus žodžiu ar raštu ir pateikti įrodymus, reikalingus ginčui išspręsti;

3) gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, kitų juridinių ar fizinių asmenų informaciją, reikalingą ginčui išnagrinėti ir sprendimui priimti;

4) gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, atsakingų už su ginču susijusią vartojimo sritį, išvadas dėl tos institucijos (įstaigos) kompetencijai priskirtų klausimų;

5) pavesti įgaliotajai vartotojų asociacijai atlikti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros veiksmus, išskyrus sprendimų dėl ginčo esmės, sprendimų atsisakyti nagrinėti vartojimo ginčą, sustabdyti ar nutraukti vartojimo ginčo nagrinėjimą priėmimą.
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

3. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos privalo:

1) užtikrinti interneto svetainės, kurioje būtų aiškiai pateikta informacija apie vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūrą ir kurioje vartotojai galėtų elektroniniu būdu pateikti prašymus dėl ginčų sprendimo ir jų priedus, veikimą;

2) gavusios prašymą, pateikti patvariojoje laikmenoje informaciją apie vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūrą;

3) sudaryti galimybę ginčo šalims elektroniniu būdu keistis informacija su vartojimo ginčus nagrinėjančia institucija;

4) spręsti tarptautinius vartojimo ginčus, įskaitant ginčus, kuriems taikomas Reglamentas (ES) Nr. 524/2013;

5) užtikrinti, kad asmens duomenys būtų tvarkomi laikantis asmens duomenų apsaugą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.
Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

4. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos vartojimo ginčus nagrinėja neatlygintinai.

5. Šio įstatymo 23–29 straipsniai taikomi tik vartojimo ginčus nagrinėjančioms institucijoms.

22^1 straipsnis. Vartojimo ginčų komisijos

1. Šio įstatymo Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai priskirtiems ginčams nagrinėti sudaromos nuolatinės vartojimo ginčų komisijos. Vartojimo ginčų komisijos nagrinėja vartojimo ginčus atskirose vartojimo prekių ir paslaugų srityse arba Lietuvos Respublikos teritorijos administraciniuose

vienetuose. Vartojimo ginčų komisijų sudarymo ir darbo tvarka, jų nagrinėjami vartojimo ginčai nustatomi vartojimo ginčų komisijų nuostatuose. Šiuos nuostatus tvirtina teisingumo ministras.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

2. Vartojimo ginčų komisiją sudaro trys nariai:

1) komisijos pirmininkas. Juo skiriamas asmuo, turintis aukštąjį teisinį išsilavinimą ir ginčų sprendimo patirties;

2) įgaliotosios vartotojų asociacijos paskirtas atstovas;

3) verslininkus vienijančios asociacijos paskirtas atstovas.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

3. Vartojimo ginčų komisijos nariai privalo dalyvauti komisijos posėdžiuose. Jeigu vartojimo ginčų komisijos narys (nariai) neatvyksta į posėdį, komisijos pirmininkas savo nuožiūra sprendžia, ar atidėti posėdį, ar nagrinėti ginčą iš esmės.

4. Šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodyti vartojimo ginčų komisijos nariai atleidžiami nuo darbo pareigų atlikimo laikotarpiu, kuriuo jie dalyvauja vartojimo ginčų komisijos darbe. Vartojimo ginčų komisijos narių darbas apmokamas Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų ir komisijų narių darbo apmokėjimo įstatymo nustatyta tvarka, o kelionės išlaidos – vartojimo ginčų komisijų nuostatuose nustatyta tvarka.
Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-1744, 2018-12-11, paskelbta TAR 2018-12-18, i. k. 2018-20717

5. Vartojimo ginčų komisijos sprendimas dėl ginčo esmės priimamas balsų dauguma. Priimant sprendimą dėl ginčo esmės, dalyvauja tik vartojimo ginčų komisijos nariai. Komisijos narys, nesutinkantis su sprendimu dėl ginčo esmės, gali pareikšti atskirąją nuomonę. Kai į posėdį neatvyksta vartojimo ginčų komisijos narys (nariai) ir vartojimo ginčų komisijos pirmininkas priima sprendimą nagrinėti ginčą iš esmės, sprendimą dėl ginčo esmės priima ginčą nagrinėjantys vartojimo ginčų komisijos nariai. Jeigu ginčą nagrinėja du vartojimo ginčų komisijos nariai ir jų nuomonės išsiskiria arba ginčą nagrinėja tik vartojimo ginčų komisijos pirmininkas, sprendimą priima vartojimo ginčų komisijos pirmininkas savo nuožiūra.

6. Vartojimo ginčų komisijos nariams *mutatis mutandis* taikomi Civilinio proceso kodekse nustatyti nušalinimo pagrindai ir tvarka.

7. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba užtikrina vartojimo ginčų komisijų veiklos sąlygas ir šias komisijas techniškai aptarnauja.

22^2 straipsnis. Kiti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai

1. Remiantis vartotojų ir pardavėjų ar paslaugų teikėjų rašytiniu susitarimu, vartojimo ginčus ne teismo tvarka gali nagrinėti kiti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai:

1) nuolatinė arbitražo institucija, veikianti pagal Lietuvos Respublikos komercinio arbitražo įstatymą, įrašyta į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą pagal šio įstatymo 29^2 straipsnį;

2) viešasis juridinis asmuo, įsteigtas įgaliotosios vartotojų asociacijos ir šio įstatymo 22^1 straipsnio 2 dalies 3 punkte nustatytus reikalavimus atitinkančios verslininkus vienijančios asociacijos ir įrašytas į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą pagal šio įstatymo 29^2 straipsnį.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

2. Remiantis vartotojų ir pardavėjų ar paslaugų teikėjų rašytiniu susitarimu, vartojimo ginčus ne teismo tvarka taip pat gali nagrinėti civilinių ginčų taikinimo tarpininkai (mediatoriai) Lietuvos Respublikos civilinių ginčų taikinamojo tarpininkavimo įstatymo nustatyta tvarka.

3. Vartotojas ir pardavėjas ar paslaugų teikėjas turi teisę susitarti dėl vartojimo ginčo perdavimo spręsti kitam vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektui tik kilus ginčui. Negalioja vartotojo ir

pardavėjo ar paslaugų teikėjo susitarimas perduoti vartojimo ginčą spręsti kitam vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektui, jeigu jis sudarytas iki ginčo kilimo ir juo vartotojui atimama teisė kreiptis į teismą.

4. Kito vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjekto sprendimas, priimtas išnagrinėjus ginčą iš esmės, vartotojui privalomas tik tuo atveju, jeigu prieš pradedant vartojimo ginčo neteisminio sprendimo procedūrą jam buvo išaiškintos sprendimo teisinės pasekmės ir buvo gautas aiškus vartotojo sutikimas.

5. Kiti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai, spręsdami vartojimo ginčus, turi užtikrinti vartotojų apsaugos teisės imperatyviųjų normų taikymą.

22^3 straipsnis. Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų ekspertinės žinios, nepriklausomumas ir nešališkumas

1. Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai privalo užtikrinti, kad fiziniai asmenys, sprendžiantys vartojimo ginčus, turėtų būtinų ekspertinių žinių ir būtų nepriklausomi ir nešališki. Laikoma, kad šiuos reikalavimus fiziniai asmenys, sprendžiantys vartojimo ginčus, atitinka, jeigu:

1) jie turi aukštąjį teisinį išsilavinimą arba turi ginčų sprendimo teismo ar ne teismo tvarka patirties, arba turi aukštąjį universitetinį išsilavinimą ir yra išklausę mokymo programą vartojimo ginčų neteisminio sprendimo srityje. Kai ginčai nagrinėjami kolegialiai, šį reikalavimą turi atitikti bent vienas fizinis asmuo;

2) jie yra paskirti spręsti ginčus ne teismo tvarka neterminuotam laikui ar ne trumpesniam negu dvejų metų laikotarpiui ir ši pareiga gali pasibaigti tik teisės aktų nustatytais pagrindais;

3) jie neprivalo atsižvelgti į ginčo šalių ar jų atstovų nurodymus;

4) jiems mokamas užmokestis ar kitos kompensacijos už dalyvavimą sprendžiant ginčus yra nesusiję su vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros rezultatu;

5) jie yra įsipareigoję nedelsdami atskleisti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektui visas aplinkybes, kurios galėtų turėti įtakos jų nepriklausomumui ir nešališkumui arba sukelti interesų konfliktą su bet kuria iš ginčo šalių. Pareigą atskleisti tokias aplinkybes šie asmenys turi visos vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros metu.

2. Kai yra šio straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodytos aplinkybės:

1) fizinis asmuo, sprendžiantis vartojimo ginčus, vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūroje turi būti pakeistas kitu fiziniu asmeniu arba

2) ginčo šalys turi būti informuotos apie šias aplinkybes ir apie teisę pareikšti nušalinimą. Jeigu nė viena ginčo šalis nepareiškia nušalinimo, fiziniam asmeniui gali būti leidžiama tęsti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūrą.

22^4 straipsnis. Informacijos apie vartojimo ginčų sprendimą pateikimas

1. Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai privalo savo interneto svetainėse aiškiai ir suprantamai paskelbti šią informaciją:

1) savo pavadinimą, kontaktinius duomenis, įskaitant pašto adresą ir elektroninio pašto adresą;

2) informaciją, kad subjektas yra įtrauktas į šio įstatymo 29^2 straipsnyje nurodytą vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą;

3) už vartojimo ginčų neteisminį sprendimą atsakingus fizinius asmenis (vardus, pavardes, pareigas), jų paskyrimo tvarką ir įgaliojimų trukmę;

4) vartojimo ginčus, kurių sprendimas yra vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjekto kompetencija;

5) vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros taisykles;

6) atsisakymo nagrinėti vartotojo prašymą teisinius pagrindus;

7) nuostatas, kuriomis remdamasis vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas sprendžia ginčus (pavyzdžiui, teisės normos, teisės principai, elgesio kodeksai ir pan.);

8) vartotojo pareigą prieš kreipiantis į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektą pirmiausia kreiptis į pardavėją ar paslaugų teikėją;

9) vartotojo teisę atsisakyti savo reikalavimų ir nutraukti procedūrą bet kuriuo metu;

10) galimas vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros išlaidas ir jų paskirstymo ginčo šalims taisykles;

11) vidutinę vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros trukmę;

12) sprendimo, priimto išnagrinėjus ginčą, teisinę galią, privalomumą ir vykdymo tvarką, įskaitant sankcijas už sprendimo nevykdymą, jeigu jos nustatytos;

13) užsienio kalbas, kuriomis vartotojas gali pateikti prašymą vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektui, jeigu reikalinga;

14) jeigu vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas yra tarptautinio bendradarbiavimo tinklo, siekiančio palengvinti tarptautinių vartojimo ginčų sprendimą, narys, – informaciją apie šią narystę.

2. Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai kiekvienais metais iki kovo 30 dienos privalo savo interneto svetainėse paskelbti praėjusių kalendorinių metų vartojimo ginčų neteisminio sprendimo ataskaitą. Joje turi būti pateikta teisingumo ministro nustatyta informacija.

3. Gavę prašymą, vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai privalo šio straipsnio 1 ir (ar) 2 dalyse nurodytą informaciją pateikti raštu patvariojoje laikmenoje.

22^5 straipsnis. Reikalavimai vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūroms

1. Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros turi atitikti šiuos reikalavimus:

1) procedūra gali būti pradėta raštu (pateikus prašymą nagrinėti vartojimo ginčą) arba pradėta ir vykdoma elektroniniu būdu;

2) ginčo šalys neprivalo būti atstovaujamos advokato ar kito asmens;

3) procedūra vartotojams yra neatlygintina;

4) vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas, priėmęs vartotojo prašymą nagrinėti vartojimo ginčą, apie tai informuoja kitą ginčo šalį ne vėliau kaip per 3 darbo dienas;

5) vartojimo ginčas turi būti išnagrinėtas ir sprendimas dėl ginčo esmės priimtas ne vėliau kaip per 90 dienų nuo to laiko, kai vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas gavo šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje nurodytus dokumentus. Jeigu dėl pagrįstų priežasčių per šį terminą vartojimo ginčas negali būti išnagrinėtas ir priimtas sprendimas, vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas gali šį terminą pratęsti, tačiau ne ilgiau negu 30 dienų. Ginčo šalims turi būti pranešta apie šio termino pratęsimą.

2. Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros metu turi būti užtikrintos šios ginčo šalių teisės:

1) teisė pareikšti savo nuomonę ir gauti kitos ginčo šalies pateiktus paaiškinimus, dokumentus ir kitus įrodymus, taip pat gautas išvadas ir pateikti savo pastabas dėl jų;

2) teisė būti informuotam apie tai, kad šalis neprivalo būti atstovaujama advokato ar kito asmens, tačiau turi teisę turėti atstovą;

3) teisė gauti raštu patvariojoje laikmenoje vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjekto priimtą motyvuotą sprendimą, kai ginčas išnagrinėtas iš esmės.

3. Pradėjus vartojimo ginčo neteisminio sprendimo procedūrą, vartotojui turi būti pateikta ši informacija:

1) kad vartotojas turi teisę atsisakyti savo reikalavimų ir nutraukti vartojimo ginčo neteisminio sprendimo procedūrą iki sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo;

2) kad vartotojo dalyvavimas vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūroje neužkerta galimybės ginti teises ar teisėtus interesus teisme;

3) kad su vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjekto sprendimu dėl ginčo esmės nesutinkantis vartotojas turi teisę kreiptis į bendrosios kompetencijos teismą ir prašyti nagrinėti ginčą iš esmės;

4) sprendimo, priimto, kai ginčas išnagrinėtas iš esmės, teisinė galia, įsigaliojimas ir vykdymo tvarka;

5) kad vartotojas turi teisę apsvarstyti taikaus susitarimo sąlygas per protingą terminą, jeigu ginčas išsprendžiamas taikiu susitarimu.

23 straipsnis. Kreipimasis į vartojimo ginčus nagrinėjančias institucijas

1. Kilus vartojimo ginčui, vartotojas, kurio netenkina pardavėjo ar paslaugų teikėjo atsakymas, turi teisę dėl to paties ginčo dalyko kreiptis į vartojimo ginčus nagrinėjančią instituciją, kad būtų apgintos pažeistos ar ginčijamos jo teisės ar teisėti interesai, pateikdamas prašymą raštu ar elektroniniu būdu.

2. Vartotojas turi teisę kreiptis į vartojimo ginčus nagrinėjančią instituciją ne vėliau negu per vienus metus nuo kreipimosi į pardavėją ar paslaugų teikėją.

3. Vartotojas, kreipdamasis į vartojimo ginčus nagrinėjančią instituciją, privalo pateikti:

1) prašymą nagrinėti vartojimo ginčą. Prašymą pasirašo pareiškėjas ar jo atstovas. Pateikiant prašymą elektroniniu būdu, laikoma, kad prašymas yra pasirašytas;

2) pardavėjo ar paslaugų teikėjo atsakymo į vartotojo kreipimąsi kopiją, o jeigu pardavėjo ar paslaugų teikėjo atsakymas per šio įstatymo 21 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą negautas, – vartotojo kreipimosi į pardavėją ar paslaugų teikėją kopiją;

3) vartojimo sutarties, dėl kurios kyla ginčas, kopiją, jeigu sutartis sudaryta raštu;

4) prašyme išdėstytas aplinkybes patvirtinančių dokumentų kopijas;

5) paprastos rašytinės formos įgaliojimą, jeigu vartotojui atstovauja atstovas. Jeigu vartotojui atstovauja vartotojų asociacija, kurios narys jis yra, vietoj įgaliojimo pateikiamas dokumentas, patvirtinantis vartotojo narystę vartotojų asociacijoje;

6) jeigu vartotojui atstovauja vartotojų asociacija, – dokumentų, patvirtinančių, kad vartotojų asociacija įregistruota Juridinių asmenų registre ir kad jos steigimo dokumentuose nurodytas veiklos tikslas – vartotojų teisių ir teisėtų interesų atstovavimas ir gynimas, kopijas.

4. Prašyme nagrinėti vartojimo ginčą turi būti nurodyta:

1) vartotojo vardas, pavardė, adresas;

2) pardavėjo ar paslaugų teikėjo, dėl kurio veiksmų (neveikimo) pateikiami vartotojo reikalavimai, pavadinimas (vardas, pavardė), buveinės (gyvenamosios vietos) adresas;

3) vartojimo sutartis, dėl kurios kyla ginčas;

4) vartotojo reikalavimas ir ginčo aplinkybės;

5) informacija, ar ginčo tarp tų pačių šalių, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu nesprendžia teismas arba vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas, ar ginčo nagrinėjimas nebuvo nutrauktas pagal šio įstatymo 26 straipsnį, ar nėra įsiteisėjusio teismo sprendimo dėl to paties ginčo ir ar nėra priimtas vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjekto sprendimas dėl to paties ginčo;

6) pridedamų dokumentų sąrašas.

5. Jeigu vartotojo kreipimasis neatitinka šio straipsnio 3 ir (ar) 4 dalyse nustatytų reikalavimų, vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija nustato ne trumpesnį kaip 7 dienų terminą trūkumams pašalinti.

6. Jeigu kyla abejonių dėl pateiktų dokumentų kopijų tikrumo, vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija turi teisę pareikalauti, kad vartotojas, pardavėjas ir (ar) paslaugų teikėjas pateiktų dokumentų originalus.

7. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija turi išaiškinti vartotojui jo teisę prašyti ginčą nagrinėti žodinės procedūros tvarka.

23^1 straipsnis. Dokumentų įteikimas

Dokumentai ginčo šalims gali būti įteikiami šiais būdais:

1) įteikiant asmeniškai;

2) siunčiant paštu;

3) elektroniniu būdu.

23^2 straipsnis. Prašymo nagrinėti vartojimo ginčą priėmimas

1. Prašymo nagrinėti vartojimo ginčą priėmimo klausimą vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija išsprendžia priimdama rezoliuciją. Tai laikoma vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros pradžia.

2. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija prašymo nagrinėti vartojimo ginčą priėmimo klausimą turi išspręsti ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo vartotojo prašymo ir kitų šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje nurodytų dokumentų gavimo.

23^3 straipsnis. Atsisakymas nagrinėti ginčą

1. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija atsisako nagrinėti vartojimo ginčą šiais atvejais:

1) vartotojo prašyme nagrinėti vartojimo ginčą nurodyto vartojimo ginčo nagrinėjimas nepriskirtas ginčus nagrinėjančios institucijos kompetencijai. Šiuo atveju vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija perduoda vartotojo prašymą kitai šio įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytai institucijai ir apie tai raštu praneša vartotojui;

2) ginčą tarp tų pačių šalių, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu nagrinėja kitas vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas, teismas ar arbitražas;

3) yra įsiteisėjęs teismo ar arbitražo sprendimas arba yra įsigaliojęs vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjekto sprendimas dėl ginčo tarp tų pačių šalių, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu arba sprendimas nutraukti ginčo nagrinėjimą;

4) ginčo šalys sudarė susitarimą dėl vartojimo ginčo perdavimo spręsti kitam vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektui, įrašytam į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą pagal šio įstatymo 29^2 straipsnį, po to, kai kilo šis ginčas;

5) vartotojo prašyme nagrinėti vartojimo ginčą nenurodyta vartotojo vardas ir pavardė, adresas arba prašymą vartotojo vardu pateikė neįgaliotas asmuo;

6) vartotojas kreipėsi į vartojimo ginčus nagrinėjančią instituciją pasibaigus šio įstatymo 23 straipsnio 2 dalyje nurodytam terminui arba prieš tai nesikreipė į pardavėją ar paslaugų teikėją šio įstatymo 21 straipsnyje nustatyta tvarka;

7) vartotojo kreipimasis neatitinka šio įstatymo reikalavimų ir trūkumai nepašalinami per vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos nustatytą ne trumpesnį kaip 7 dienų terminą;

8) ginčo suma yra mažesnė negu 10 eurų, išskyrus atvejus, kai ginčas turi reikšmės formuojant naują vartotojų teisių apsaugos praktiką ir (ar) yra kitų svarbių aplinkybių.

2. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimas atsisakyti nagrinėti ginčą turi būti priimtas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo vartotojo prašymo nagrinėti vartojimo ginčą ir kitų šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje nurodytų dokumentų gavimo.

3. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimas atsisakyti nagrinėti ginčą turi būti motyvuotas. Šio sprendimo nuorašai per 3 darbo dienas išsiunčiami ginčo šalims, vartotojui taip pat grąžinamas jo prašymas nagrinėti vartojimo ginčą.

24 straipsnis. Pasirengimas nagrinėti ginčą

1. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija, priėmusi nagrinėti vartojimo ginčą, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas išsiunčia pardavėjui, paslaugų teikėjui, dėl kurio veiksmų (neveikimo) yra pateiktas vartotojo reikalavimas, pranešimą apie gautą vartotojo prašymą nagrinėti vartojimo ginčą, šio prašymo ir jo priedų kopijas, reikalaudama ne vėliau kaip per 10 dienų nuo pranešimo gavimo dienos raštu pateikti išsamius paaiškinimus ir juos pagrindžiančius dokumentus.

2. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija gali kreiptis į valstybės ar savivaldybės instituciją ar įstaigą, kuri yra atsakinga už su ginču susijusią vartojimo sritį, prašydama per nustatytą ne trumpesnį negu 20 dienų terminą pateikti išvadą dėl vartotojo prašyme nagrinėti vartojimo ginčą nurodyto reikalavimo ir (ar) pardavėjo, paslaugų teikėjo pateiktų paaiškinimų.

25 straipsnis. Ginčų nagrinėjimas

1. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija, pasirengusi nagrinėti ginčą, jį paprastai nagrinėja rašytinės procedūros tvarka pagal jai pateiktus rašytinius ir (ar) daiktinius įrodymus. Ginčą nagrinėjant rašytinės procedūros tvarka, ginčo šalys į posėdį nekviečiamos ir ginčas nagrinėjamas joms nedalyvaujant.

2. Bet kurios ginčo šalies prašymu arba savo iniciatyva vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija gali nuspręsti ginčą nagrinėti žodinės procedūros tvarka, kai būtina išklausyti žodinius ginčo šalių paaiškinimus ar kitais atvejais, kai ginčas gali būti geriau išnagrinėtas žodinės procedūros tvarka. Nagrinėjant ginčą žodinės procedūros tvarka, ginčo šalims ir kitiems suinteresuotiems asmenims turi būti pranešta apie posėdžio, kuriame nagrinėjamas ginčas vietą, datą ir laiką. Jeigu ginčo šalis (šalys) neatvyksta į posėdį, vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija turi teisę priimti sprendimą jai (joms) nedalyvaujant.

3. Vartojimo ginčus nagrinėjančių institucijų posėdžiai, kuriuose ginčai nagrinėjami žodinės procedūros tvarka, yra protokoluojami.

4. Vartojimo ginčai žodinės procedūros tvarka nagrinėjami viešai, išskyrus atvejus, kai vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimu būtina apsaugoti valstybės, tarnybos, komercines, banko, profesines ar kitas įstatymų saugomas paslaptis arba užtikrinti fizinio asmens teisę į privataus gyvenimo neliečiamumą.

5. Vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir kooperacijos (bendradarbiavimo) principų.

6. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija išsiaiškina ginčo esmę, ištiria turimus įrodymus ir imasi priemonių ginčo šalims sutaikyti.

7. Žodinės procedūros metu ginčo šalys ir kiti nagrinėjant ginčą dalyvaujantys asmenys turi laikytis posėdžio pirmininko nustatytos posėdžio tvarkos.

8. Ginčo šalys ir kiti nagrinėjant ginčą dalyvaujantys asmenys turi teisę prašyti vartojimo ginčą nagrinėti žodinės procedūros tvarka, susipažinti su bylos medžiaga, išskyrus medžiagą, kuri yra valstybės, tarnybos, komercinė, banko, profesinė ar kita įstatymų saugoma paslaptis arba kurią atskleidus būtų pažeista fizinio asmens teisė į privataus gyvenimo neliečiamumą, daryti išrašus, nuorašus, kopijas, teikti įrodymus ir dalyvauti juos tiriant, teikti paaiškinimus ir argumentus, prieštarauti kitos ginčo šalies ar kitų nagrinėjant ginčą dalyvaujančių asmenų prašymams ir argumentams, užduoti klausimus kitiems nagrinėjant ginčą dalyvaujantiems asmenims, pateikti prašymus, gauti vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimo nuorašą, naudotis kitomis šio įstatymo suteikiamomis teisėmis. Šiomis teisėmis ginčo šalys ir kiti nagrinėjant ginčą dalyvaujantys asmenys privalo naudotis sąžiningai, nevilkindami ginčo nagrinėjimo.

9. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija pirmiausia imasi priemonių vartotojui ir pardavėjui, paslaugų teikėjui sutaikinti ir siūlo vartojimo ginčą išspręsti taikiai, jeigu, šios institucijos nuomone, atsižvelgiant į konkrečias ginčo nagrinėjimo metu paaiškėjusias aplinkybes, taikus susitarimas įmanomas. Jeigu vartotojas ir pardavėjas ar paslaugų teikėjas ginčą užbaigia taikiu susitarimu, vartojimo ginčo nagrinėjimas jį nagrinėjančios institucijos sprendimu nutraukiamas. Jeigu pasiekti taikaus susitarimo nepavyksta, vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija priima sprendimą dėl ginčo esmės.

10. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija imasi priemonių, kad ginčo šalys nepiktnaudžiautų savo teisėmis ir nevilkintų ginčo nagrinėjimo, ir siekia, kad ginčas būtų tinkamai išspręstas per įmanomai trumpiausią laiką.

11. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija sustabdo ginčo nagrinėjimą šiais atvejais:

1) pasibaigia juridinis asmuo arba miršta fizinis asmuo, kuris buvo ginčo šalis. Šiuo atveju ginčo nagrinėjimas sustabdomas tol, kol bus perimtos pasibaigusios ar mirusios ginčo šalies teisės ir pareigos arba paaiškės aplinkybės, dėl kurių šios teisės ir pareigos nebuvo perimtos. Jeigu įmanoma atskirti reikalavimus, nesusijusius su pasibaigusia ar mirusia ginčo šalimi, vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija atskirai nagrinėja ginčą dėl reikalavimų, nesusijusių su pasibaigusia ar mirusia ginčo šalimi;

2) teismas nagrinėja bylą, kurios neišnagrinėjus negalima išnagrinėti vartojimo ginčo;

3) yra pagrindas manyti, kad vartojimo sutarties sąlygos, kurios turi būti taikomos nagrinėjant ginčą, yra nesąžiningos, ir sprendžiama dėl vartojimo sutarties sąlygų nesąžiningumo arba atliekama kita administracinė procedūra, kurios nebaigus negalima išnagrinėti ginčo;

4) atliekama ekspertizė ar laboratoriniai tyrimai, be kurių rezultatų negalima išnagrinėti ginčo.

12. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija tvirtina vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros taisykles.

26 straipsnis. Ginčo nagrinėjimo nutraukimas

Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija nutraukia ginčo nagrinėjimą šiais atvejais:

1) ginčo šalys ginčą išsprendžia taikiu susitarimu arba pardavėjas ar paslaugų teikėjas patenkina vartotojo reikalavimus;

2) vartotojas neteikia ginčui nagrinėti reikalingų paaiškinimų arba kitaip trukdo nagrinėti ginčą;

3) viena iš ginčo šalių dėl nagrinėjamo ginčo kreipiasi į bendrosios kompetencijos teismą;

4) paaiškėja šio įstatymo 23^3 straipsnio 1 dalies 1–4 ar 8 punkte nurodytos aplinkybės arba paaiškėja, kad ginčas nėra vartojimo ginčas;

5) vartotojas atsisako savo reikalavimų;

6) dėl objektyvių aplinkybių neįmanoma išnagrinėti ginčo ir priimti sprendimo.

27 straipsnis. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimas dėl ginčo esmės

1. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija, išnagrinėjusi ginčą, priima vieną iš šių sprendimų dėl ginčo esmės:

1) patenkinti vartotojo reikalavimus;

2) iš dalies patenkinti vartotojo reikalavimus;

3) atmesti vartotojo reikalavimus.

2. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija sprendimą dėl ginčo esmės priima atsižvelgdama į ginčo nagrinėjimo metu nustatytas aplinkybes ir jas pagrindžiančius įrodymus.

3. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendime dėl ginčo esmės privalo būti nurodyta:

1) sprendimo priėmimo data ir vieta;

2) sprendimą priėmusios institucijos pavadinimas;

3) sprendimą priėmusio kolegialaus organo, kai ginčas išnagrinėtas kolegialiai, sudėtis, posėdžio sekretorius, ginčo šalys, kiti nagrinėjant ginčą dalyvavę asmenys;

4) ginčo esmė;

5) ginčo šalių ir kitų nagrinėjant ginčą dalyvavusių asmenų paaiškinimų santrauka;

6) įrodymų vertinimas;

7) įstatymų ir kitų teisės aktų, kuriais vadovautasi priimant sprendimą, nuostatos, kiti teisiniai argumentai;

8) vienas iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sprendimų;

9) sprendimo teisinė galia, įsigaliojimas ir vykdymo tvarka;

10) ginčo šalių teisė kreiptis į teismą dėl to paties ginčo dalyko.

4. Priimdama sprendimą dėl ginčo esmės, vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija sprendžia dėl Civilinio kodekso 6.363 straipsnyje nustatytų vartotojų reikalavimų pagrįstumo ir nustato ne ilgesnį negu 6 mėnesių reikalavimų įgyvendinimo terminą. Be to, vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija sprendžia dėl vartotojo patirtų išlaidų, susijusių su vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra (įskaitant būtinas ekspertizės ar laboratorinių tyrimų išlaidas, išlaidas advokato ar advokato padėjėjo pagalbai apmokėti ir vertimo išlaidas), atlyginimo proporcingai patenkintų vartotojo reikalavimų daliai.

5. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimas dėl ginčo esmės ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo priėmimo išsiunčiamas ginčo šalims.

6. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimas dėl ginčo esmės yra viešas ir yra skelbiamas vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos interneto svetainėje nepažeidžiant asmens duomenų apsaugos, valstybės, tarnybos, komercinės, banko, profesinės ir kitų įstatymų saugomų paslapčių apsaugos reikalavimų, taip pat vartotojo teisės į privataus gyvenimo neliečiamumą. Ginčo šalys ir kiti nagrinėjant ginčą dalyvaujantys asmenys, pateikdami dokumentus vartojimo ginčus nagrinėjančiai institucijai nurodo, kurie duomenys sudaro valstybės, tarnybos, komercinę, banko, profesinę ar kitą įstatymų saugomą paslaptį ir kurių duomenų konfidencialumas turi būti užtikrintas.

28 straipsnis. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimo įsigaliojimas ir vykdymas

1. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimas įsigalioja ir yra privalomas vykdyti, jeigu nė viena ginčo šalis per 30 dienų nuo vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nepareiškia ieškinio bendrosios kompetencijos teisme Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka, prašydama nagrinėti ginčą iš esmės.

2. Įsigaliojęs vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimas yra vykdomasis dokumentas. Jeigu šis sprendimas neįvykdomas, jis gali būti vykdomas priverstinai Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

3. Kiti įstatymai gali nustatyti kitokias vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimo įsigaliojimo ir vykdymo taisykles, negu nustatyta šiame straipsnyje.

29 straipsnis. Kreipimasis į bendrosios kompetencijos teismą

1. Vartotojo kreipimasis į vartojimo ginčus nagrinėjančią instituciją neatima iš vartotojo teisės kreiptis į bendrosios kompetencijos teismą Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka su prašymu nagrinėti ginčą iš esmės.

2. Kreipimasis į teismą po vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šios institucijos sprendimo apskundimu.

3. Nagrinėjant vartojimo ginčą priimti vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos procedūriniai sprendimai, tarp jų ir sprendimai atsisakyti nagrinėti vartojimo ginčą, sustabdyti ar nutraukti vartojimo ginčo nagrinėjimą, užkertantys kelią toliau nagrinėti vartojimo ginčą, per 7 dienas nuo sprendimo įteikimo suinteresuotam asmeniui dienos gali būti skundžiami bendrosios kompetencijos teismui. Teismo nutartys dėl šioje dalyje nurodytų sprendimų neskundžiamos.

29^1 straipsnis. Ieškinio senaties terminų sustabdymas

1. Vartotojo kreipimasis į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektą, įrašytą į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą, laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų sustabdo ieškinio senaties terminą.

2. Ieškinio senaties terminas sustabdomas nuo dienos, kurią vartotojas pateikia vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektui visus šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje nurodytus dokumentus, iki sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo dienos.

29^2 straipsnis. Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašas

1. Teisingumo ministerija sudaro ir tvarko vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą. Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašas yra viešas ir yra skelbiamas Teisingumo ministerijos interneto svetainėje. Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašas sudaromas ir tvarkomas teisingumo ministro nustatyta tvarka.

2. Šio įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos, pateikusios Teisingumo ministerijai teisingumo ministro nustatytą informaciją, įrašomos į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą.

3. Kiti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai jų prašymu įrašomi į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą, jeigu:

1) pateikia Teisingumo ministerijai teisingumo ministro nustatytą informaciją;

2) sprendimą priima toks pat vartotojų asociacijų ir verslininkus vienijančių asociacijų paskirtų (pasiūlytų) asmenų skaičius, kai vartojimo ginčas nagrinėjamas ir sprendimas dėl jo priimamas kolegialiai;

3) vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas atitinka šio įstatymo 22 straipsnio 3 dalyje, 22^2, 22^3, 22^4 ir 22^5 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

4. Teisingumo ministerija įvertina, ar vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai, kurie pateikė informaciją pagal šio straipsnio 3 dalį, atitinka šio įstatymo nustatytus reikalavimus.

5. Kas dvejus metus vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai privalo teisingumo ministro nustatyta tvarka pateikti Teisingumo ministerijai savo veiklos, susijusios su vartojimo ginčų neteisminiu sprendimu, ataskaitas.

6. Teisingumo ministerija vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą ir kitą informaciją apie Europos Parlamento ir Tarybos 2013 m. gegužės 21 d. direktyvos 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB, įgyvendinimą pateikia Europos Komisijai. Teisingumo ministerija informuoja Europos Komisiją apie vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašo pakeitimus.

7. Kai vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas, įrašytas į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą, neatitinka šio įstatymo reikalavimų, Teisingumo ministerija apie tai praneša šiam subjektui ir nurodo reikalavimus, kurių jis neatitinka. Jeigu vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas, išskyrus šio įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytas vartojimo ginčus nagrinėjančias institucijas, nurodytų trūkumų nepašalina per 3 mėnesius nuo pranešimo gavimo, Teisingumo ministerija išbraukia šį subjektą iš vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašo. Tokiu atveju iš vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašo išbrauktas subjektas nebaigtus nagrinėti vartojimo ginčus perduoda Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai, o šio subjekto sprendimai dėl ginčo esmės, priimti iki subjekto išbraukimo iš vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašo, vykdomi teisės aktų nustatyta tvarka.

8. Teisingumo ministerija ne vėliau kaip iki 2018 m. liepos 9 d., o po šios datos – kas ketverius metus pateikia Europos Komisijai vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų raidos ir veiklos Lietuvoje ataskaitą. Šioje ataskaitoje turi būti:

1) pateikti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų gerosios praktikos pavyzdžiai;

2) nurodyti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo trūkumai, kurie trukdo vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektams nagrinėti vartojimo ginčus, įskaitant tarptautinius vartojimo ginčus, ir pateikti tai įrodantys statistiniai duomenys;

3) pateiktos rekomendacijos dėl galimo vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų veiklos tobulinimo.

29[3] straipsnis. Tarptautinių vartojimo ginčų sprendimo ypatumai

1. Taikant šio skirsnio nuostatas, laikoma, kad pardavėjas ar paslaugų teikėjas yra įsteigtas:

1) jo veiklos vietoje, kai jis yra fizinis asmuo;

2) jo buveinės vietoje, centrinės administracijos vietoje arba veiklos vietoje, kai jis yra juridinis asmuo, juridinio asmens filialas, atstovybė ar kita organizacija.

2. Taikant šio skirsnio nuostatas, laikoma, kad vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas yra įsteigtas:

1) vartojimo ginčų neteisminio sprendimo veiklos vykdymo vietoje, kai šis subjektas yra fizinis asmuo;

2) juridinio asmens vartojimo ginčų neteisminio sprendimo veiklos vykdymo vietoje arba jo buveinės vietoje;

3) valstybės narės institucijos buveinės vietoje.

3. Kai vartojimo sutarčiai taikytina teisė yra nustatoma pagal 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I) (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 593/2008) ar 1980 m. birželio 19 d. Romos konvenciją dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės, vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas turi užtikrinti, kad vartotojui būtų taikoma apsauga, nustatyta pagal valstybės narės, kurioje yra vartotojo įprastinė gyvenamoji vieta, imperatyviąsias teisės normas.

4. Taikant šį straipsnį, vartotojo įprastinė gyvenamoji vieta nustatoma pagal Reglamentą (EB) Nr. 593/2008.

5. Kilus tarptautiniam vartojimo ginčui, vartotojas, norintis kreiptis į kompetentingą vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektą kitoje valstybėje narėje, turi teisę gauti informaciją ir pagalbą iš viešosios įstaigos Europos vartotojų centro.

6. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ir Europos vartotojų centras savo interneto svetainėse skelbia Europos Komisijos sudarytą vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą ir informaciją apie vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūras kitose valstybėse narėse.

7. Nagrinėdami tarptautinius vartojimo ginčus, vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai privalo bendradarbiauti su Europos Komisija ir kitų valstybių narių vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektais.

29[4] straipsnis. Administracinis bendradarbiavimas

Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai ir institucijos, įgyvendinančios Reglamentą (ES) 2017/2394, keičiasi informacija ir bendradarbiauja teisingumo ministro nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

Skirsnio pakeitimai:
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362

SEPTINTASIS SKIRSNIS
VARTOTOJŲ VIEŠOJO INTERESO GYNIMAS

30 straipsnis. Vartotojų viešojo intereso gynimas

1. Vartotojų viešąjį interesą gina Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ir įgaliotosios vartotojų asociacijos, o įstatymų nustatytais atvejais – kitos valstybės ir savivaldybių institucijos ir juridiniai asmenys.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

2. Vartotojų viešojo intereso gynimas – tai ieškinio ar pareiškimo (skundo) vartotojų viešajam interesui ginti pareiškimas, kai siekiama pripažinti ar pakeisti teisinius santykius, uždrausti (nutraukti) pardavėjo ar paslaugų teikėjo veiksmus (neveikimą), kurie pažeidžia vartotojų teisėtus bendruosius interesus ir yra nesąžiningi vartotojų požiūriu, neatitinka sąžiningos verslo praktikos arba prieštarauja Civiliniam kodeksui, šiam įstatymui ar kitiems teisės aktams.

3. Šio skirsnio nuostatos nevaržo vartotojo teisių pačiam ginti pažeistas teises.

31 straipsnis. *Neteko galios nuo 2020-07-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

32 straipsnis. Kreipimasis į pardavėją ar paslaugų teikėją

1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, nustačiusi, kad pažeistas vartotojų viešasis interesas, turi kreiptis į pardavėją, paslaugų teikėją ir pasiūlyti jam per 14 dienų nuo šio pasiūlymo gavimo nutraukti viešojo intereso pažeidimą, taip pat nurodyti pardavėjui ar paslaugų teikėjui, kad Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba kreipsis į teismą su ieškiniu ar pareiškimu (skundu) viešajam interesui ginti, jeigu pardavėjas ar paslaugų teikėjas nenutrauks viešojo intereso pažeidimo.

2. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, nustačiusi, kad vartojimo sutarties sąlygos yra nesąžiningos, turi kreiptis į pardavėją, paslaugų teikėją ir pasiūlyti jam per 14 dienų nuo šio pasiūlymo gavimo pakeisti, panaikinti arba nebetaikyti nesąžiningos sąlygos ar sąlygų sudarant sutartis su vartotojais, taip pat nurodyti pardavėjui ar paslaugų teikėjui, kad Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba kreipsis į teismą su ieškiniu ar pareiškimu (skundu) dėl nesąžiningos sąlygos (sąlygų) pripažinimo negaliojančiomis ar pakeitimo, jeigu pardavėjas ar paslaugų teikėjas nevykdys Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos pasiūlymo.

3. Gavęs šio straipsnio 1 ar 2 dalyje numatytą Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos pasiūlymą ir sutikdamas nutraukti viešojo intereso pažeidimą, pardavėjas, paslaugų teikėjas per nustatytą 14 dienų terminą nusiunčia Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai pranešimą, kad sutinka nutraukti viešojo intereso pažeidimą arba kad pažeidimą nutraukė. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, patikrinusi, kad viešojo intereso pažeidimas tikrai nutrauktas, pranešimą apie tai skelbia savo interneto tinklalapyje. Jeigu viešojo intereso pažeidimas nenutrauktas, Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba kreipiasi į teismą dėl viešojo intereso gynimo.

4. Šio straipsnio 1–3 dalių nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir tais atvejais, kai vartotojų viešąjį interesą įstatymų nustatytais atvejais gina kitos valstybės ir savivaldybių institucijos, o šio straipsnio 1 ir 2 dalys *mutatis mutandis* – kai viešąjį vartotojų interesą gina vartotojų asociacijos ir įstatymų nustatytais atvejais kiti juridiniai asmenys.

33 straipsnis. Europos Sąjungos valstybių narių institucijų ar organizacijų teisė pareikšti ieškinį Lietuvoje ginant viešąjį interesą

1. Europos Sąjungos valstybių narių institucijos ar organizacijos, kurias Europos Komisija įtraukia į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/27/EB dėl draudimų ginant vartotojų interesus numatytą sąrašą ir paskelbia Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje, turi teisę pagal Civilinio proceso kodekso 49 straipsnio 1 dalį Lietuvos Respublikos teismuose pareikšti ieškinius dėl įpareigojimų prekių ar paslaugų pardavėjams (teikėjams) nutraukti viešąjį interesą pažeidžiančius veiksmus. Šios dalies nuostatos taikomos tais atvejais, kai Lietuvoje veikiančių prekių ar paslaugų pardavėjų (teikėjų) veiksmai pažeidžia Europos Sąjungos teisės aktus, kurių sąrašą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/27/EB dėl draudimų ginant vartotojų interesus priedą tvirtina Lietuvos Respublikos teisingumo ministras, ir tais veiksmais pažeidžiamas kitos valstybės narės viešasis vartotojų interesas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta teise pareikšti ieškinį Europos Sąjungos valstybių narių institucijos ar organizacijos gali pasinaudoti tik tuo atveju, jeigu prieš tai raštu konsultavosi su Lietuvos Respublikos valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba. Lietuvos Respublikos valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba privalo pateikti atsakymą Europos Sąjungos valstybių narių institucijoms ar organizacijoms per 14 dienų. Europos Sąjungos valstybių narių institucijos ar organizacijos prieš pareikšdamos ieškinį taip pat turi teisę kreiptis į pardavėją ar paslaugų teikėją dėl vartotojų viešąjį interesą pažeidžiančių veiksmų nutraukimo ir pasiūlyti jam per 14 dienų nuo šio pasiūlymo gavimo nutraukti veiksmus, pažeidžiančius vartotojų viešąjį interesą, taip pat nurodyti pardavėjui ar paslaugų teikėjui, kad jei pardavėjas ar paslaugų teikėjas nenutrauks veiksmų, pažeidžiančių viešąjį vartotojų interesą, Europos Sąjungos valstybių narių institucijos ar organizacijos kreipsis į teismą su ieškiniu viešajam interesui ginti.

3. Lietuvos Respublikos valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba praneša Europos Komisijai apie Lietuvoje priimtą išankstinių konsultacijų procedūrą, numatytą šio straipsnio 2 dalyje.

34 straipsnis. Vartotojų viešojo intereso gynimas Europos Sąjungos valstybėse narėse

1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba turi teisę kreiptis į Europos Sąjungos valstybių narių teismus ar kitas kompetentingas įstaigas su prašymu priimti sprendimą, įpareigojantį pardavėją ar paslaugų teikėją, veikiantį toje Europos Sąjungos valstybėje narėje, nutraukti Lietuvos vartotojų viešojo intereso pažeidimą.

2. Įgaliotosios vartotojų asociacijos, apie kurias pranešta Europos Komisijai pagal šio straipsnio 3 dalį, taip pat turi teisę kreiptis į kitų Europos Sąjungos valstybių narių teismus ar kitas kompetentingas įstaigas su prašymu priimti sprendimą, įpareigojantį pardavėją ar paslaugų teikėją, veikiantį toje Europos Sąjungos valstybėje narėje, nutraukti Lietuvos vartotojų viešojo intereso pažeidimą.

3. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba praneša Europos Komisijai įgaliotųjų asociacijų pavadinimus ir tikslus.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

35 straipsnis. *Neteko galios nuo 2020-07-01*
Straipsnio naikinimas:
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014

AŠTUNTASIS SKIRSNIS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ TEIKIMAS PAGAL SUTARTIS, SUDAROMAS NAUDOJANT RYŠIO PRIEMONES

36 straipsnis. Finansinių paslaugų teikimas pagal sutartį, sudaromą ryšio priemonėmis

1. Šio skirsnio nuostatos taikomos, kai finansinės paslaugos teikiamos pagal sutartis, sudarytas ryšio priemonėmis dalyvaujant pačiam paslaugų teikėjui ar jo tarpininkui. Finansinių paslaugų teikimo santykiams, kurių šio skirsnio nuostatos nenustato, taikomas Civilinis kodeksas ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys finansinių paslaugų teikimą.

2. Vartotojai negali atsisakyti šiame skirsnyje jiems suteiktų teisių.

3. Tuo atveju, kai finansinių paslaugų teikimo sutartį sudaro pradinė finansinių paslaugų teikimo sutartis, šio skirsnio nuostatos taikomos tik pradinei finansinių paslaugų teikimo sutarčiai, o po šios sutarties sudarymo ateityje atliekamoms to paties pobūdžio viena po kitos einančioms operacijoms ar atskirų operacijų grupei šio skirsnio nuostatos netaikomos.

4. Kai pradinė finansinių paslaugų teikimo sutartis nesudaroma, tačiau tos pačios sutarties šalys vėliau atlieka to paties pobūdžio vieną po kitos einančias ar atskiras finansines operacijas, šis straipsnis taikomas tik pirmajai operacijai. Tačiau jeigu ilgiau negu vienerius metus to paties pobūdžio operacija neatliekama, kita operacija laikoma pirmąja operacija ir jai taikomi šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai.

5. Finansinių paslaugų teikėjas iki finansinių paslaugų teikimo sutarties sudarymo privalo pateikti vartotojui informaciją, kurioje turi būti duomenys, susiję su paslaugų teikėju, finansine paslauga, finansinių paslaugų teikimo sutartimi, sudaroma ryšio priemonėmis, ir žalos atlyginimu.

6. Apie finansinių paslaugų teikėją turi būti nurodyta:

1) paslaugų teikėjo pavadinimas, buveinė (adresas), telefono, fakso numeriai, elektroninio pašto, interneto tinklalapio adresai, registras, kuriame kaupiami ir saugomi duomenys apie šį juridinį asmenį, juridinio asmens kodas, taip pat duomenys apie paslaugų teikėjo pagrindinę komercinę veiklą;

2) duomenys, pagal kuriuos galima identifikuoti vartotojo gyvenamosios vietos valstybėje veikiantį finansinių paslaugų teikėjo atstovą, ir vartotojo santykiams su atstovu, jei jis yra, svarbus adresas;

3) jeigu iki sutarties sudarymo vartotojas konsultuojasi su specialistu, kuris nėra finansinių paslaugų teikėjas, ir jei konsultavimosi su specialistu faktas ir visi būtini pateikti duomenys yra žinomi finansinių paslaugų teikėjui, – specialisto vardas, pavardė, pareigos, pagrindas, kuriuo jis veikia, ir adresas;

4) jeigu paslaugų teikėjo veiklai būtina licencija ir (ar) leidimas – licenciją ir (ar) leidimą išdavusi institucija, jos adresas, telefono, fakso numeriai, elektroninio pašto, interneto tinklalapio adresai ir licencijos išdavimo data.

7. Apie finansinę paslaugą turi būti nurodyta:

1) apibūdintos pagrindinės jos ypatybės;

2) kaina, įskaitant visas per paslaugų teikėją mokamas įmokas, rinkliavas ir išlaidas bei mokesčius, o jeigu negalima nurodyti tikslios kainos, jos apskaičiavimo pavyzdys, pagal kurį vartotojas kainą gali patikrinti;

3) informacija apie tai, kad finansinė paslauga yra susijusi su sandoriais, ypač rizikingais dėl specifinių ypatybių ar atliktinų operacijų;

4) informacija apie tai, kad finansinės paslaugos kaina susijusi su finansų rinkos svyravimais, kurių paslaugos teikėjas nekontroliuoja, o ankstesni rezultatai nėra būsimų rezultatų rodikliai;

5) informacija apie tai, kad gali būti papildomų mokesčių ir (ar) išlaidų, nesusijusių su paslaugos teikėju;

6) laikotarpis, kurį pasiūlyme pateikta informacija galioja;

7) finansinės paslaugos apmokėjimo ir vykdymo tvarka;

8) vartotojui tenkančios papildomos naudojimosi ryšio priemonėmis išlaidos, jeigu tokios papildomos išlaidos skaičiuojamos.

8. Apie finansinių paslaugų teikimo sutartį, sudarytą ryšio priemonėmis, turi būti nurodyta:

1) vartotojo teisė atsisakyti sutarties ir šios teisės įgyvendinimo tvarka, įskaitant informaciją apie įmokas, kurias vartotojui gali reikėti sumokėti, apie nepasinaudojimo šia teise pasekmes arba kad nėra teisės atsisakyti sutarties;

2) trumpiausias sutarties galiojimo terminas, jei finansinių paslaugų teikimas yra nevienkartinio pobūdžio;

3) informacija apie šalių teises nutraukti sutartį prieš terminą arba vienašališkai, įskaitant sutartyje nustatomas netesybas;

4) praktiniai nurodymai, susiję su teise atsisakyti sutarties, įskaitant adresą, kuriuo turėtų būti siunčiamas pranešimas apie sutarties atsisakymą;

5) valstybė arba valstybės, kurių teise iki sutarties su vartotoju sudarymo vadovaujasi paslaugos teikėjas;

6) sutarties nuostatos dėl sutarčiai taikomos teisės ir (ar) bylos teismingumo;

7) kokia kalba ar kalbomis pateikiama informacija apie sutarties terminus ir sąlygas, šiame skirsnyje nurodyta išankstinė informacija, taip pat kokia kalba ar kalbomis paslaugos teikėjas, suderinęs su vartotoju, įsipareigoja palaikyti ryšius šios sutarties galiojimo metu.

9. Apie žalos atlyginimą turi būti nurodyta:

1) ginčų dėl pažeistų vartotojo teisių sprendimo ne teisme tvarka arba kad tokia tvarka nenustatyta;

2) draudimo (garantiniai) fondai ar kita žalos atlyginimo tvarka.

10. Šio straipsnio 6–9 dalyse nurodytos informacijos komercinis pobūdis turi būti aiškiai ir suprantamai išdėstytas ir tikti naudojamoms ryšio priemonėms atsižvelgiant į sutartiniams santykiams taikomus sąžiningumo ir neveiksnių ir ribotai veiksnių asmenų apsaugą užtikrinančius principus.

11. Iki sutarties sudarymo vartotojui pateikiama informacija apie sutartines prievoles, kurios bus privalomos vartotojui ir paslaugos teikėjui pagal sutarčiai, jei ji būtų sudaryta, taikomą teisę.

12. Jeigu kalbama telefonu, pokalbio su vartotoju pradžioje turi būti pateikiama informacija apie finansinės paslaugos teikėją ir nurodomas skambučio komercinis tikslas. Kai vartotojas aiškiai pareiškia savo sutikimą, taip pat pateikiami duomenys apie skambinantį asmenį, jo ryšį su finansinių paslaugų teikėju ir šio straipsnio 7 dalies 1, 2, 5 punktuose ir 8 dalies 1 punkte nurodyta informacija (išskyrus informaciją apie nepasinaudojimo teise atsisakyti sutarties pasekmes).

13. Jeigu kalbama telefonu, finansinės paslaugos teikėjas praneša vartotojui apie šio teisę gauti kitą, negu nurodyta šio straipsnio 12 dalyje, informaciją ir nurodo, kokio pobūdžio ta informacija yra.

14. Sudaręs sutartį, vartotojas bet kuriuo sutarties galiojimo metu turi teisę reikalauti, kad bet kokia su sutartimi susijusi informacija jam būtų pateikta popieriuje. Vartotojas turi teisę keisti naudojamas ryšio priemones, jei tai neprieštarauja sudarytai sutarčiai arba teikiamų finansinių paslaugų pobūdžiui.

15. Iki sutarties sudarymo vartotojas turi gauti šio straipsnio 6–9 dalyse nurodytą informaciją vartotojui prieinamoje patvariojoje laikmenoje.

16. Jeigu vartotojo prašymu sutartis sudaroma tokiomis ryšio priemonėmis, kuriomis neįmanoma pateikti informacijos pagal šio straipsnio 15 dalies reikalavimus, paslaugos teikėjas nedelsdamas informaciją pateikia po sutarties sudarymo.

17. Pareiga įrodyti, kad informacija buvo pateikta vartotojui pagal šio straipsnio reikalavimus, kad vartotojas išreiškė savo valią sudaryti sutartį ir kad sutartis vykdoma tinkamai, tenka paslaugos teikėjui.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)

37 straipsnis. Vartotojo teisė atsisakyti finansinių paslaugų sutarties, sudarytos ryšio priemonėmis, ar ją nutraukti

1. Vartotojas turi teisę atsisakyti finansinių paslaugų teikimo sutarties, sudarytos ryšio priemonėmis, apie tai patvariojoje laikmenoje pranešdamas paslaugos teikėjui per 14 dienų nuo sutarties sudarymo dienos, jeigu šio straipsnio 2 dalyje nenumatyta kitaip.

2. Vartotojas turi teisę atsisakyti gyvybės draudimo arba pensijų kaupimo sutarties, sudarytos ryšio priemonėmis, apie tai patvariojoje laikmenoje pranešdamas paslaugos teikėjui per 30 dienų. Pensijų kaupimo sutarčių atsisakymo terminas pradedamas skaičiuoti nuo sutarties sudarymo dienos. Gyvybės draudimo sutarčių atsisakymo terminas pradedamas skaičiuoti nuo tos dienos, kurią vartotojas informuojamas, kad sutartis yra sudaryta.

3. Jeigu vartotojas gauna informaciją pagal šio įstatymo 36 straipsnio 15 ar 16 dalį po sutarties sudarymo arba vėliau negu pranešimą, kad sutartis sudaryta, atsisakymo terminas pradedamas skaičiuoti nuo informacijos gavimo dienos.

4. Šiame straipsnyje numatytą vartotojo teisę atsisakyti sutarties draudžiama suvaržyti papildomais įpareigojimais, įmokomis arba bet kokiu kitu būdu ją apriboti ar panaikinti, išskyrus šiame straipsnyje numatytus atvejus.

5. Vartotojas negali pasinaudoti šiame straipsnyje nustatyta teise atsisakyti:

1) sutarties dėl finansinių paslaugų, kurių kaina susijusi su finansų rinkos svyravimais, kurie gali būti per nustatytą sutarties atsisakymo terminą ir kurių nekontroliuoja paslaugos teikėjas. Finansinė paslauga, kurios kaina susijusi su finansų rinkos svyravimais, kurie gali būti per nustatytą sutarties atsisakymo terminą ir kurių nekontroliuoja paslaugos teikėjas, – tai paslauga, susijusi su valiutos keitimu, pinigų rinkos priemonėmis, perleidžiamais vertybiniais popieriais, kolektyvinio investavimo subjektų investiciniais vienetais, būsimais finansiniais sandoriais, įskaitant ekvivalenčias atsiskaitymo grynaisiais pinigais priemones, išankstiniais palūkanų normos sandoriais, apsikeitimo palūkanų normomis, valiuta ir nuosavybės vertybiniais popieriais sandoriais, pasirinkimo sandoriais įsigyti ir perleisti bet kokias šiame punkte nurodytas finansines priemones, įskaitant ekvivalenčias atsiskaitymo grynaisiais pinigais priemones (ši kategorija apima valiutos ir palūkanų normų pasirinkimo sandorius);

2) kelionių ir bagažo draudimo sutarčių ar panašių draudimo sutarčių, kurių galiojimo terminas trumpesnis negu vienas mėnuo;

3) sutarčių, kurias vartotojo prašymu abi šalys yra visiškai įvykdžiusios nepasibaigus sutarties atsisakymo terminui.

6. Vartotojas, norintis pasinaudoti teise atsisakyti sutarties, iki sutarties atsisakymo termino pabaigos apie tai praneša paslaugų teikėjui, vadovaudamasis praktiniais nurodymais, jam pateiktais pagal šio įstatymo 36 straipsnio 8 dalies 4 punktą. Laikoma, kad terminas nepraleistas, jeigu pranešimas (pateiktas patvariojoje laikmenoje, su kuria gali susipažinti paslaugos teikėjas) išsiunčiamas iki sutarties atsisakymo termino pabaigos.

7. Šis straipsnis netaikomas vartojimo kredito sutartims, kurios nutraukiamos Civilinio kodekso nustatytais atvejais kaip papildomos ar preliminariosios sutartys.

8. Kai kartu su finansinės paslaugos sutartimi, sudaryta ryšio priemonėmis, sudaroma kita sutartis naudojant ryšio priemones dėl paslaugų, kurias pagal trečiosios šalies ir paslaugų teikėjo sutartį teikia paslaugų teikėjas arba trečioji šalis, pastaroji sutartis nutraukiama be papildomų įpareigojimų vartotojui, jeigu vartotojas pasinaudoja teise atsisakyti sutarties.

9. Jeigu paslaugos teikėjas nesilaiko šio skirsnio nuostatų, ryšio priemonėmis sudaryta finansinių paslaugų teikimo sutartis turi būti nutraukiama be jokių papildomų įpareigojimų vartotojui.

10. Finansinės paslaugos teikėjas sutartį, kol nepasibaigęs numatytas jos atsisakymo terminas, gali pradėti vykdyti tik vartotojo sutikimu. Kai vartotojas pasinaudoja teise atsisakyti sutarties, jis per sutartyje numatytą terminą sumoka už faktiškai jam pagal sutartį teikėjo suteiktą finansinę paslaugą.

11. Vartotojas už faktiškai suteiktą finansinę paslaugą moka, jei jis buvo tinkamai informuotas pagal šio įstatymo 36 straipsnio 8 dalies 1 punktą. Faktą, kad vartotojas buvo tinkamai informuotas, turi įrodyti finansinės paslaugos teikėjas. Finansinės paslaugos teikėjas negali reikalauti už suteiktą finansinę paslaugą mokėti, jeigu jis be išankstinio vartotojo prašymo pradėjo vykdyti sutartį nepasibaigus šio straipsnio 1 ar 2 dalyje numatytam sutarties atsisakymo terminui.

12. Finansinių paslaugų teikėjas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo pranešimo apie sutarties atsisakymą gavimo dienos grąžina vartotojui pagal sutartį gautus pinigus (ir (ar) turtą), išskyrus nurodytus šio straipsnio 10 dalyje. Vartotojas, atsisakęs sutarties pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, ne vėliau kaip per 30 dienų nuo pranešimo apie sutarties atsisakymą išsiuntimo dienos grąžina finansinių paslaugų teikėjui pagal sutartį gautus pinigus (ir (ar) turtą).

Straipsnio pakeitimai:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)
Nr. XII-701, 2013-12-19, paskelbta TAR 2014-01-07, i. k. 2014-00066

38 straipsnis. Finansinių paslaugų teikimas be vartotojo sutikimo

1. Draudžiama teikti finansines paslaugas vartotojui be jo sutikimo, jeigu už jas reikalaujama mokėti.

2. Vartotojas, kuriam buvo suteiktos finansinės paslaugos be jo sutikimo, gali naudotis tomis paslaugomis savo nuožiūra neatlygintinai. Šiuo atveju vartotojas atleidžiamas nuo bet kokios su paslaugų naudojimu susijusios atsakomybės.

39 straipsnis. Pranešimai, neteiktini be vartotojo sutikimo

1. Finansinės paslaugos teikėjas gali siųsti pranešimus automatinėmis telefoninio ryšio priemonėmis, nereikalaujančiomis žmogaus dalyvavimo (automatiniais skambinimo aparatais), ir faksais tik gavęs išankstinį vartotojo sutikimą.

2. Finansinės paslaugos teikėjas gali naudoti šio straipsnio 1 dalyje nenurodytas ryšio priemones, kurias vartotojas naudoja savo asmeniniams poreikiams tenkinti, tik gavęs išankstinį vartotojo sutikimą.

3. Vartotojui turi būti sudarytos sąlygos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais savo valią išreikšti neatlygintinai.

DEVINTASIS SKIRSNIS
PARDAVĖJŲ IR PASLAUGŲ TEIKĖJŲ ATSAKOMYBĖ

Skirsnio pavadinimas keistas:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)

40 straipsnis. Atsakomybė už teisės aktų, reglamentuojančių vartotojų teisių apsaugą, pažeidimus

1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Reglamento (ES) 2018/302 3, 4 straipsniuose ir 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse, Civilinio kodekso 6.228^{5} straipsnio 5 dalyje, 6.228^{6} straipsnio 1 dalyje, 6.228^{7} straipsnio 1 dalyje, 6.228^{8} straipsnio 2–6 dalyse, 6.228^{9} straipsnio 4 ir 5 dalyse, 6.228^{10} straipsnio 1, 9 ir 10 dalyse, 6.228^{11} straipsnio 2, 6–12 dalyse, 6.228^{12} straipsnio 4 ir 7 dalyse, 6.228^{16} straipsnio 1 dalyje, 6.359, 6.359^{1} straipsniuose, 6.369 straipsnio 3, 7–13 dalyse, 6.370 straipsnio 4–9 dalyse, taip pat šio įstatymo 44^{1} straipsnyje nurodytų reikalavimų (draudimų) nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui gali skirti nuo penkių šimtų iki penkių tūkstančių eurų baudą. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Reglamento (ES) Nr. 524/2013 14 straipsnyje, šio įstatymo 5 straipsnio 3–5 dalyse, 21 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų reikalavimų nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui gali skirti nuo dviejų šimtų penkiasdešimt iki dviejų tūkstančių penkių šimtų eurų baudą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-1256, 2014-10-16, paskelbta TAR 2014-10-27, i. k. 2014-14862

Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362
Nr. XII-2757, 2016-11-08, paskelbta TAR 2016-11-17, i. k. 2016-26961
Nr. XIII-1600, 2018-11-06, paskelbta TAR 2018-11-12, i. k. 2018-18211
Nr. XIII-2093, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07404
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

2. Skiriant konkrečią baudą, atsižvelgiama į šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytas atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes, pažeidimo pobūdį, pažeidimo trukmę ir mastą. Skiriamos baudos dydis nustatomas pagal baudos dydžio minimumo ir maksimumo vidurkį, atsižvelgiant į atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes. Kai yra atsakomybę lengvinančių aplinkybių, bauda mažinama nuo jos vidutinio iki minimalaus dydžio, o kai yra atsakomybę sunkinančių aplinkybių, bauda didinama nuo jos vidutinio iki maksimalaus dydžio. Kai yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, bauda skiriama atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą. Baudos mažinimas ar didinimas motyvuojamas Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarime.

3. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad pardavėjas, paslaugų teikėjas, padarę pažeidimą, savo noru užkirto kelią žalingoms pažeidimo pasekmėms, padėjo Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai tyrimo metu, atlygino nuostolius ir (ar) pašalino padarytą žalą. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba gali pripažinti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.

4. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad pardavėjas, paslaugų teikėjas kliudė atlikti tyrimą, slėpė padarytą pažeidimą arba pakartotinai per vienus metus padarė pažeidimą, už kurį jau buvo paskirta šio įstatymo nustatyta bauda, įspėjimas.

5. Skundą dėl Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimo skirti baudą nagrinėjantis teismas, atsižvelgdamas į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes (dėl kurių atitinkama bauda pardavėjui, paslaugų teikėjui būtų akivaizdžiai per didelė, nes neproporcinga padarytam pažeidimui ir dėl to neteisinga) ir vadovaudamasis teisingumo, protingumo kriterijais, turi teisę skirti mažesnę baudą, negu šio straipsnio 1 dalyje nustatyta minimali bauda.

6. Už informacijos, reikalingos tyrimui atlikti, nepateikimą, taip pat neteisingos ar ne visos informacijos pateikimą gali būti skiriama bauda nuo vieno tūkstančio iki penkių tūkstančių eurų. Už vengimą Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos reikalavimu atvykti ir pateikti paaiškinimus, jeigu prieš tai pardavėjas, paslaugų teikėjas buvo įspėtas, gali būti skiriama bauda nuo keturių šimtų iki dviejų tūkstančių eurų.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-1256, 2014-10-16, paskelbta TAR 2014-10-27, i. k. 2014-14862
Nr. XIII-2093, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07404

7. Lietuvos bankas prižiūri, kaip Lietuvos banko įstatymo 42 straipsnio 1 dalyje nurodyti prižiūrimi finansų rinkos dalyviai laikosi šio įstatymo aštuntojo skirsnio nuostatų, ir už šio įstatymo 36 straipsnio 5–17 dalyse, 37 straipsnio 1–4, 8–12 dalyse, 38 straipsnio 1 dalyje ir 39 straipsnyje nurodytų reikalavimų (draudimų) nesilaikymą taiko prižiūrimiems finansų rinkos dalyviams poveikio priemones ir duoda privalomus nurodymus, vadovaudamasis Lietuvos banko įstatymu ir kitais finansų rinką reglamentuojančiais teisės aktais, kurių vykdymo priežiūra priskirta Lietuvos bankui. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už šio įstatymo 36 straipsnio 5–17 dalyse, 37 straipsnio 1–4, 8–12 dalyse, 38 straipsnio 1 dalyje ir 39 straipsnyje nurodytų reikalavimų (draudimų) nesilaikymą kitiems pardavėjams, paslaugų teikėjams gali skirti nuo penkių šimtų iki penkių tūkstančių eurų baudą.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

Straipsnio pakeitimas:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)
Nr. XII-701, 2013-12-19, paskelbta TAR 2014-01-07, i. k. 2014-00066

41 straipsnis. Pagrindas pradėti galimo vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūrą

Šio įstatymo 40 straipsnio 1 dalyje nurodyto vartotojų teisių pažeidimo (toliau – vartotojų teisių pažeidimas) nagrinėjimo procedūra pradedama:

1) gavus vartotojo, valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos, vartotojų asociacijos (toliau – pareiškėjai) skundą;

2) Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos iniciatyva priėmus motyvuotą sprendimą, jeigu ji nustato pakankamai duomenų apie galimą vartotojų teisių pažeidimą.

Įstatymas papildytas straipsniu:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)

42 straipsnis. Skundo pradėti galimo vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūrą pateikimas ir jo nagrinėjimas

1. Skundas dėl galimo vartotojų teisių pažeidimo (toliau – skundas) Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai turi būti pateiktas raštu.

2. Skunde turi būti nurodyta:

1) pareiškėjo vardas, pavardė, adresas (jeigu kreipiasi fizinis asmuo) arba pavadinimas, kodas, buveinės adresas (jeigu kreipiasi juridinis asmuo) ir duomenys ryšiui palaikyti;

2) pareiškėjui žinomos galimo vartotojų teisių pažeidimo faktinės aplinkybės. Prie skundo pridedami jas patvirtinantys pareiškėjo turimi dokumentai.

3. Pradėti galimo vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūrą pagal pateiktą skundą atsisakoma, jeigu:

1) skunde nurodyto pažeidimo nagrinėjimas nepriskirtas Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos kompetencijai;

2) skunde nurodyti faktiniai duomenys jau buvo patikrinti ir dėl jų priimtas Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimas;

3) nėra faktinių duomenų, kurie leistų pagrįstai įtarti vartotojų teisių pažeidimą, arba pareiškėjas be pateisinamos priežasties per nustatytą terminą nepateikia jo skundą pagrindžiančių dokumentų;

4) nuo galimo šio įstatymo pažeidimo iki skundo pateikimo Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai dienos yra praėję daugiau kaip treji metai.

4. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba per 30 kalendorinių dienų nuo skundo, atitinkančio šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus, gavimo dienos praneša pareiškėjui priežastis, dėl kurių atsisakoma pradėti vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūrą.

Įstatymas papildytas straipsniu:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)

43 straipsnis. Vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviai ir kiti asmenys

1. Vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūros metu dalyvauja:

1) pardavėjas, paslaugų teikėjas, dėl kurio ši procedūra vykdoma;

2) pareiškėjas, kurio skundu remiantis pradėta vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūra;

3) ekspertai, specialistai ir kiti asmenys – Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos sprendimu.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyti asmenys toliau šiame įstatyme vadinami vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviais.

3. Vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviams gali atstovauti jų atstovai.

Įstatymas papildytas straipsniu:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)

44 straipsnis. Vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo tvarka ir terminai

1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, pradėjusi vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, raštu kreipiasi į pardavėją, paslaugų teikėją, kurio veiksmai skundžiami, ir paprašo per Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nurodytą terminą pateikti motyvuotą paaiškinimą ir jį pagrindžiančius įrodymus apie aplinkybes, dėl kurių pradėta vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūra.

2. Vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviams ne vėliau kaip prieš 14 kalendorinių dienų iki vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo Valstybinėje vartotojų teisių apsaugos tarnyboje dienos

registruotu laišku pranešama apie galimą vartotojų teisių pažeidimą, šio pažeidimo nagrinėjimo vietą ir laiką, taip pat pasiūloma susipažinti su gautais dokumentais ir kita informacija, raštu pateikti paaiškinimus.

3. Jeigu vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviai nedalyvauja galimo vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo metu, šis pažeidimas gali būti nagrinėjamas tik tuo atveju, kai yra duomenų, kad jiems tinkamai ir laiku buvo pranešta apie vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo vietą ir laiką.

4. Vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo metu šios procedūros dalyviai turi teisę susipažinti su gautais dokumentais ir kita informacija, duoti žodinius ar rašytinius paaiškinimus, teikti prašymus, pateikti papildomą informaciją ir kitus dokumentus.

5. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba galimą vartotojų teisių pažeidimą išnagrinėja ir šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytas sankcijas paskiria per įmanomai trumpesnį terminą, tačiau ne vėliau kaip per 4 mėnesius nuo šio įstatymo 41 straipsnyje nurodyto skundo gavimo Valstybinėje vartotojų teisių apsaugos tarnyboje ar sprendimo priėmimo dienos.

Įstatymas papildytas straipsniu:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)

44[1] straipsnis. Laikinosios priemonės

1. Neatidėliotinais atvejais, kai pakanka duomenų apie vartotojų teisių pažeidimą, Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, siekdama išvengti didelės žalos vartotojų kolektyviniams interesams, turi teisę priimti nutarimą taikyti šio straipsnio 2 dalyje nurodytas laikinąsias priemones tol, kol dėl galimo pažeidimo bus priimtas sprendimas. Taikomos laikinosios priemonės turi būti proporcingos galimo pažeidimo pobūdžiui ir žalai, kurios siekiama išvengti.

2. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais galimai pažeidimą padariusiam pardavėjui, paslaugos teikėjui turi teisę taikyti šias laikinąsias priemones:

1) įpareigojimą suteikti (paskelbti) vartotojams Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nustatytą vartotojams svarbią informaciją;

2) įpareigojimą nedelsiant sustabdyti veiksmus, dėl kurių gali atsirasti šio straipsnio 1 dalyje nurodyta žala;

3) įpareigojimą atlikti tam tikrus veiksmus, dėl kurių neatlikimo atsirastų šio straipsnio 1 dalyje nurodyta žala.

3. Prieš priimant nutarimą taikyti laikinąsias priemones, pardavėjas, paslaugos teikėjas, įtariamas pažeidimo padarymu, turi teisę per Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nustatytą ne trumpesnį kaip trijų darbo dienų terminą pateikti paaiškinimą.

4. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimas taikyti laikinąsias priemones gali būti skundžiamas teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą nesustabdo nutarimo taikyti laikinąsias priemones vykdymo, jeigu teismas nenustato kitaip.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

45 straipsnis. Pareiga teikti informaciją

Pardavėjas, paslaugų teikėjas, dėl kurio pradėta vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūra, privalo Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai pateikti informaciją ir dokumentus galimam vartotojų teisių pažeidimui tirti.

Įstatymas papildytas straipsniu:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)

46 straipsnis. Nutarimas atlikus vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūrą

1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, atlikusi vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, priima nutarimą, kuriame turi būti nurodyta:

1) nutarimą priėmusios institucijos pavadinimas;

2) nutarimo priėmimo data ir vieta;

3) nutarimą priėmusio asmens (kolegialaus organo) duomenys, posėdžio sekretorius, vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūros dalyviai ir kiti dalyvavę suinteresuoti asmenys;

4) pardavėjo ar paslaugos teikėjo, dėl kurio veiksmų (neveikimo) buvo priimtas nutarimas, duomenys;

5) skundo, pagal kurį pradėta vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūra, turinys;

6) nustatyto vartotojų teisių pažeidimo faktinės aplinkybės;

7) pažeidimo faktą patvirtinantys duomenys, kuriais grindžiamas nutarimas;

8) šio įstatymo straipsnis, nustatantis atsakomybę už pažeidimą;

9) pardavėjo ar paslaugų teikėjo, dėl kurio veiksmų (neveikimo) buvo priimtas nutarimas, paaiškinimai ir jų įvertinimas;

10) priimtas sprendimas;

11) nutarimo įvykdymo tvarka ir terminas, per kurį nutarimą būtina įvykdyti;

12) nutarimo apskundimo terminai ir tvarka.

2. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, atlikusi vartotojų teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, turi teisę priimti šiuos sprendimus:

1) įpareigoti pardavėją, paslaugų teikėją, pažeidusius vartotojų teises, nutraukti neteisėtus veiksmus;

2) taikyti šio įstatymo 40 straipsnyje nustatytas sankcijas;

3) netaikyti šio įstatymo 40 straipsnyje nustatytų sankcijų, kai nenustatomas vartotojų teisių pažeidimas.

3. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimas per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo registruotu laišku išsiunčiamas pareiškėjui ir asmeniui, dėl kurio šis nutarimas priimtas.

Įstatymas papildytas straipsniu:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)

47 straipsnis. Viešas skelbimas

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, konstatavusi, kad pardavėjas, paslaugų teikėjas padarė vartotojų teisių pažeidimą, apie tai skelbia viešai savo interneto svetainėje praėjus 30 kalendorinių dienų po nutarimo priėmimo. Jeigu per 30 kalendorinių dienų nuo nutarimo priėmimo pardavėjas, paslaugų teikėjas, dėl kurio veiksmų nutarimas priimtas, apskundžia jį teismui, Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba apie vartotojų teisių pažeidimą viešai savo interneto svetainėje skelbia pasibaigus teismo procesui.

Įstatymas papildytas straipsniu:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)

48 straipsnis. Nutarimo vykdymas

1. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimas turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo dienos, kurią vartotojų teisių pažeidimą padariusiam pardavėjui, paslaugų teikėjui jis buvo įteiktas. Apskundus Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimą dėl baudos skyrimo, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos.

2. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimas yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo priėmimo dienos.

Įstatymas papildytas straipsniu:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)

49 straipsnis. Nutarimo apskundimas

1. Pardavėjas, paslaugų teikėjas, pareiškėjas, nesutinkantys su Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimu, turi teisę per 30 kalendorinių dienų nuo nutarimo priėmimo dienos apskųsti jį teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Kreipimasis į teismą sustabdo Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimo dėl baudos skyrimo vykdymą.

Įstatymas papildytas straipsniu:
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)

49[1] straipsnis. Privalomi nurodymai interneto prieigos paslaugų teikėjams

1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba turi teisę duoti interneto prieigos paslaugų teikėjams, teikiantiems paslaugas pardavėjams, paslaugų teikėjams, kurie šiomis paslaugomis naudojasi vykdydami veiklą, kuria šiurkščiai ar sistemingai pažeidžiami vartotojų apsaugos reikalavimai, nustatyti šiame įstatyme, Civiliniame kodekse, Lietuvos Respublikos nesąžiningos komercinės veiklos vartotojams draudimo įstatyme ar Produktų saugos įstatyme, privalomus nurodymus panaikinti galimybę pasiekti informaciją, blokuojant interneto domeno vardą, identifikuojantį interneto svetainę, tol, kol nepašalinami pažeidimai. Šioje dalyje nurodytais interneto prieigos paslaugų teikėjais laikomi fiziniai arba juridiniai asmenys, įskaitant Lietuvos Respublikoje įregistruotus užsienio juridinio asmens filialus ar atstovybes, kurie teikia interneto prieigos paslaugas.

2. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, siekdama įgyvendinti šio įstatymo 12 straipsnio 2 dalies 6 punkte nurodytą teisę, privalo pateikti prašymą išduoti leidimą atlikti veiksmus Vilniaus apygardos administraciniam teismui. Prašyme turi būti nurodytas pažeidimą padariusio asmens vardas ir pavardė arba pavadinimas (jei jie žinomi), interneto svetainę identifikuojantis domeno vardas, įstatymų pažeidimų esmė ir numatomi atlikti veiksmai (privalomi nurodymai).

3. Vilniaus apygardos administracinis teismas Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos prašymą išduoti leidimą atlikti veiksmus išnagrinėja ir priima motyvuotą nutartį šį prašymą patenkinti arba atmesti ne vėliau kaip per 5 dienas nuo prašymo gavimo dienos.

4. Jeigu Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba nesutinka su Vilniaus apygardos administracinio teismo nutartimi atmesti prašymą, ji turi teisę per 7 dienas nuo tokios nutarties priėmimo dienos apskųsti šią nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas turi išnagrinėti skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo nutarties ne vėliau kaip per 7 dienas nuo skundo gavimo dienos.

5. Pašalinus pažeidimą ir apie tai pateikus informaciją Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai, prieiga prie užblokuoto interneto domeno vardo, identifikuojančio interneto svetainę, atnaujinama per 7 dienas nuo informacijos apie pašalintą pažeidimą gavimo dienos.

6. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos atstovas turi teisę dalyvauti nagrinėjant skundą, kai skundas nagrinėjamas žodinio proceso tvarka. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo priimta nutartis yra galutinė ir neskundžiama. Teismai, nagrinėdami prašymus ir skundus dėl leidimo atlikti veiksmus išdavimo, privalo užtikrinti pateiktos informacijos ir planuojamų veiksmų slaptumą.

7. Privalomų nurodymų taikymo interneto prieigos paslaugų teikėjams tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Papildyta straipsniu:
Nr. XIII-2093, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07404

DEŠIMTASIS SKIRSNIS
REGLAMENTO (ES) 2017/2394 ĮGYVENDINIMAS

50 straipsnis. Bendroji ryšių palaikymo tarnyba ir kompetentingos institucijos

1. Vyriausybė, įgyvendindama Reglamentą (ES) 2017/2394, paskiria bendrąją ryšių palaikymo tarnybą.

2. Vyriausybė, įgyvendindama Reglamentą (ES) 2017/2394, paskiria kompetentingas institucijas, jeigu jos nėra nustatytos Lietuvos Respublikos įstatymuose, kuriais įgyvendinami Reglamento (ES) 2017/2394 priede nurodyti Europos Sąjungos teisės aktai.

51 straipsnis. Kompetentingų institucijų minimalių įgaliojimų įgyvendinimo tvarka

1. Šis straipsnis taikomas kompetentingoms institucijoms įgyvendinant Reglamento (ES) 2017/2394 9 straipsnyje nustatytus įgaliojimus, jeigu kiti įstatymai nenustato kitaip.

2. Įgyvendindamos Reglamente (ES) 2017/2394 nustatytus įgaliojimus susipažinti su dokumentais, duomenimis ar informacija, susijusia su pažeidimais, kuriems taikomas Reglamentas (ES) 2017/2394, ir įgaliojimus gauti informaciją, duomenis ar dokumentus, įskaitant duomenis finansų ir duomenų judėjimui susekti, kompetentingos institucijos, siekdamos nustatyti, ar padarytas arba daromas pažeidimas, kuriam taikomas Reglamentas (ES) 2017/2394, privalo saugoti sužinotas komercines, profesines ir banko paslaptis ar

joms prilygintą paslaptį sudarančią informaciją ir naudoti jas be savininko sutikimo gali tik tiems tikslams, dėl kurių jos buvo pateiktos. Asmenys, teikdami dokumentus, duomenis ar informaciją, turi kompetentingai institucijai pateikti prašymą dėl savo komercinių, profesinių ar banko paslapčių ar joms prilygintos paslaptį sudarančios informacijos apsaugos. Šiame prašyme turi būti aiškiai nurodyta, kokia informacija yra komercinė, profesinė ar banko paslaptis.

3. Kompetentingoms institucijoms įgyvendinant Reglamente (ES) 2017/2394 nustatytus įgaliojimus atlikti patikrinimus vietoje, taikomos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo ir šių institucijų veiklą bei įgaliojimus reglamentuojančių įstatymų nuostatos dėl ūkio subjektų veiklos patikrinimų. Kompetentinga institucija, nagrinėdama pažeidimus, turi teisę be išankstinio įspėjimo įeiti į pardavėjo, paslaugų teikėjo naudojamas patalpas, teritoriją ar transporto priemones darbo laiku, o ne darbo laiku – gavusi pardavėjo, paslaugų teikėjo sutikimą arba teismo leidimą, ir paimti bet kokioje saugojimo laikmenoje laikomą informaciją, duomenis ar dokumentus, kurie turi įrodomąją reikšmę. Įeiti į fizinio asmens gyvenamąsias patalpas galima tik pateikus teismo nutartį dėl leidimo įeiti į fizinio asmens gyvenamąsias patalpas.

4. Kompetentingoms institucijoms įgyvendinant Reglamente (ES) 2017/2394 nustatytus įgaliojimus įsigyti prekių ar paslaugų kaip bandomųjų pirkinių, taikomos Viešojo administravimo įstatymo ir šių institucijų veiklą bei įgaliojimus reglamentuojančių įstatymų nuostatos dėl kontrolinių pirkimų.

5. Kompetentingoms institucijoms įgyvendinant Reglamente (ES) 2017/2394 nustatytus įgaliojimus patvirtinti laikinąsias priemones, *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 44^1 straipsnio nuostatos.

6. Turėdama duomenų apie galimą pažeidimą, kuriam taikomas Reglamentas (ES) 2017/2394, kompetentinga institucija, gavusi pardavėjo, paslaugų teikėjo rašytinį įsipareigojimą nutraukti pažeidimą, ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo jo gavimo jį išnagrinėja ir priima sprendimą dėl šio įsipareigojimo patvirtinimo. Kompetentingos institucijos patvirtinti pardavėjo, paslaugų teikėjo įsipareigojimai nutraukti vartotojų teisių pažeidimą skelbiami kompetentingos institucijos ir pardavėjo, paslaugų teikėjo interneto svetainėse (jeigu šie svetainę turi), prireikus – ir prekybos vietose. Pardavėjui, paslaugų teikėjui neįvykdžius įsipareigojimo nutraukti pažeidimą, kompetentinga institucija pradeda pažeidimo nagrinėjimo procedūrą.

7. Turėdama duomenų apie galimą pažeidimą, kuriam taikomas Reglamentas (ES) 2017/2394, kompetentinga institucija, gavusi pardavėjo, paslaugų teikėjo pateiktą rašytinį įsipareigojimą užtikrinti vartotojų teisių gynimo priemonių įgyvendinimą, ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo įsipareigojimo gavimo jį išnagrinėja ir priima sprendimą dėl šio įsipareigojimo patvirtinimo. Kompetentingos institucijos patvirtinti įsipareigojimai užtikrinti vartotojų teisių gynimo priemonių įgyvendinimą skelbiami kompetentingos institucijos ir pardavėjo, paslaugų teikėjo interneto svetainėse (jeigu šie svetainę turi), prireikus – ir prekybos vietose. Pardavėjui, paslaugų teikėjui neįvykdžius įsipareigojimo užtikrinti vartotojų teisių gynimo priemonių įgyvendinimą, kompetentinga institucija pradeda pažeidimo nagrinėjimo procedūrą.

8. Kompetentingos institucijos teikia vartotojams, patyrusiems žalą dėl galimų pažeidimų, kuriems taikomas Reglamentas (ES) 2017/2394, informaciją apie žalos atlyginimo tvarką. Šios informacijos teikimo būdą nustato pati kompetentinga institucija.

9. Kompetentingoms institucijoms įgyvendinant Reglamente (ES) 2017/2394 nustatytus įgaliojimus nutraukti ar uždrausti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomos šio įstatymo septintojo skirsnio nuostatos dėl vartotojų viešojo intereso gynimo.

10. Kompetentingoms institucijoms įgyvendinant Reglamente (ES) 2017/2394 nustatytus įgaliojimus dėl prieigos prie elektroninių sąsajų apribojimo ar nutraukimo, turinio pašalinimo ir įspėjimo vartotojams pateikimo, *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 49^1 straipsnio nuostatos.

11. Įgyvendindamos Reglamente (ES) 2017/2394 nustatytus įgaliojimus, kompetentingos institucijos dėl interneto domeno vardo panaikinimo ir (ar) leidimo jį įregistruoti kompetentingai institucijai kreipiasi į teismą.

12. Tirdamos pažeidimus, kuriems taikomas Reglamentas (ES) 2017/2394, kompetentingos institucijos viešajai tvarkai palaikyti ir galimoms prievartos priemonėms panaudoti gali pasitelkti policijos pareigūnus.

13. Kompetentingos institucijos gali savo iniciatyva pradėti tyrimą ir (ar) patikrinimą bet kokiu klausimu, susijusiu su galimu pažeidimu, kuriam taikomas Reglamentas (ES) 2017/2394.

14. Kompetentingos institucijos, įgyvendindamos Reglamentą (ES) 2017/2394, turi teisę savo interneto svetainėse skelbti informaciją apie taikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto

pažeidimo esmę ir jį padariusio asmens tapatybę (vardas, pavardė, juridinio asmens pavadinimas ir kodas), taip pat informaciją apie kitus kompetentingų institucijų priimtus sprendimus. Jeigu kompetentingos institucijos sprendimas taikyti poveikio priemonę apskundžiamas, apie tai paskelbiama kompetentingos institucijos interneto svetainėje, taip pat pateikiama informacija apie skundo išnagrinėjimo rezultatus.
Papildyta skirsniu:
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS ALGIRDAS BRAZAUSKAS

Lietuvos Respublikos
vartotojų teisių apsaugos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 15 skyrius, 4 tomas, p. 223) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES (OL 2011 L 304, p. 64).

2. 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 321) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 (OL 2015 L 337, p. 35).

3. *Neteko galios nuo 2020-01-17*

Punkto naikinimas:
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

4. 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/122/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su kai kuriais pakaitinio naudojimosi, ilgalaikio atostogų produkto, perpardavimo ir keitimosi sutarčių aspektais (OL 2009 L 33, p. 10).

5. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus (OL 2009 L 110, p. 30) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 524/2013 (OL 2013 L 165, p. 1).

6. 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL 2011 L 304, p. 64), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2302 (OL 2015 L 326, p. 1).

7. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (OL 2013 L 165, p. 63).

8. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (OL 2013 L 165, p. 1).

9. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).

10. 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2394 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL 2017 L 345, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 (OL 2019 L 136, p. 28).

Papildyta punktu:
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

11. 2018 m. vasario 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/302 dėl nepagrįsto geografinio blokavimo ir kitų formų diskriminavimo dėl klientų pilietybės, gyvenamosios vietos arba įsisteigimo vietos vidaus rinkoje problemos sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 2006/2004 ir (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB (OL 2018 L 60, p. 1).

Punkto numeracijos pakeitimas:
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819

Priedo pakeitimai:
Nr. XIII-1096, 2018-04-17, paskelbta TAR 2018-04-27, i. k. 2018-06735

Nr. XIII-1600, 2018-11-06, paskelbta TAR 2018-11-12, i. k. 2018-18211

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. VIII-1946, 00.09.19, Žin., 2000, Nr.85-2581 (00.10.11)
VARTOTOJŲ TEISIŲ GYNIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Nauja įstatymo redakcija
Vartotojų teisių gynimo įstatymo pakeitimo įstatymas, išskyrus Vartotojų teisių gynimo įstatymo 29 ir 30 straipsnius, įsigalioja nuo 2001 m. sausio 1 d.
Iki 2004 m. sausio 1 d. vietoj Vartotojų teisių gynimo įstatymo 7 straipsnio 4 ir 6 dalyse nurodyto 2 metų termino taikomas 6 mėnesių terminas.

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. IX-1575, 2003-05-22, Žin., 2003, Nr. 54-2372 (2003-06-04)
VARTOTOJŲ TEISIŲ GYNIMO ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. IX-2173, 2004-04-27, Žin., 2004, Nr. 72-2496 (2004-04-30)
VARTOTOJŲ TEISIŲ GYNIMO ĮSTATYMO 1, 2, 4, 30 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI ĮSTATYMO PAPILDYMO DEVINTUOJU, DEŠIMTUOJU SKIRSNIAIS IR PRIEDU ĮSTATYMAS
Šio Įstatymo 4 straipsnis įsigalioja nuo 2004 m. rugsėjo 1 d.

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. X-498, 2006-01-19, Žin., 2006, Nr. 17-594 (2006-02-11)
VARTOTOJŲ TEISIŲ GYNIMO ĮSTATYMO 5, 8, 10, 29 IR 30 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. X-1014, 2007-01-12, Žin., 2007, Nr. 12-488 (2007-01-30)
VARTOTOJŲ TEISIŲ GYNIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Nauja įstatymo redakcija
Keistas įstatymo pavadinimas
Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2007 m. kovo 1 d.

6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-562, 2009-12-10, Žin., 2009, Nr. 153-6900 (2009-12-28)
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO 1 STRAIPSNIO IR PRIEDO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1620, 2011-10-13, Žin., 2011, Nr. 129-6109 (2011-10-27)
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO 2, 5, 16, 36, 37 STRAIPSNIŲ IR DEVINTOJO SKIRSNIO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PRIEDO PAPILDYMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus 8 straipsnį, įsigalioja 2011 m. gruodžio 1 d.

8.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1686, 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 146-6832 (2011-12-01)
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO 22 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja 2012 m. sausio 1 d.

9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1765, 2011-12-01, Žin., 2011, Nr. 153-7202 (2011-12-15)

VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO 10, 19 IR 21 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2012 m. liepos 1 d.

10.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-267, 2013-05-07, Žin., 2013, Nr. 54-2672 (2013-05-25)
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO 20 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

11.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-701, 2013-12-19, paskelbta TAR 2014-01-07, i. k. 2014-00066
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO 2, 4, 5, 14, 15, 37, 40 STRAIPSNIŲ BEI PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR 16 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja 2014 m. birželio 13 d.

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1256, 2014-10-16, paskelbta TAR 2014-10-27, i. k. 2014-14862
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 40 straipsnio pakeitimo įstatymas

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1866, 2015-06-25, paskelbta TAR 2015-07-03, i. k. 2015-10766
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 10, 12, 19 ir 21 straipsnių pakeitimo įstatymas

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2095, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19373
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 10, 12, 19 ir 21 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XII-1866 2 straipsnio pakeitimo ir 1, 3 ir 4 straipsnių pripažinimo netekusiais galios įstatymas

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2083, 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-07, i. k. 2015-19362
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 2, 5, 10, 11, 12, 40 straipsnių, šeštojo skirsnio ir Įstatymo priedo pakeitimo įstatymas

5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2212, 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-05, i. k. 2016-00082
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 papildymo 12-1 straipsniu įstatymas

6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2564, 2016-06-30, paskelbta TAR 2016-07-13, i. k. 2016-20318
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 1 straipsnio pakeitimo įstatymas

7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2707, 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26491
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 22 straipsnio pakeitimo įstatymas

8.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-2757, 2016-11-08, paskelbta TAR 2016-11-17, i. k. 2016-26961
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 40 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymas

9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. XIII-65, 2016-12-08, paskelbta TAR 2016-12-20, i. k. 2016-29146
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 15 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas

10.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1096, 2018-04-17, paskelbta TAR 2018-04-27, i. k. 2018-06735
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymas

11.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1600, 2018-11-06, paskelbta TAR 2018-11-12, i. k. 2018-18211
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 40 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymas

12.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1744, 2018-12-11, paskelbta TAR 2018-12-18, i. k. 2018-20717
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 22-1 straipsnio pakeitimo įstatymas

13.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-1975, 2019-02-14, paskelbta TAR 2019-02-26, i. k. 2019-03174
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 22 straipsnio pakeitimo įstatymas

14.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2093, 2019-04-26, paskelbta TAR 2019-05-07, i. k. 2019-07404
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 12 ir 40 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 49-1 straipsniu įstatymas

15.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2514, 2019-11-14, paskelbta TAR 2019-11-26, i. k. 2019-18819
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 2, 12, 29-4, 40 straipsnių, priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 44-1 straipsniu ir dešimtuoju skirsniu įstatymas

16.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2779, 2020-01-14, paskelbta TAR 2020-01-29, i. k. 2020-02014
Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 12, 13, 22, 22-1, 22-2, 30, 34 straipsnių pakeitimo, Įstatymo papildymo 13-1 straipsniu ir 31, 35 straipsnių pripažinimo netekusiais galios įstatymas

Suvestinė redakcija nuo 2020-08-01

Įstatymas paskelbtas: TAR 2014-01-03, i. k. 2014-00018

Nauja redakcija nuo 2020-03-01:
Nr. XIII-2626, 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20654

LIETUVOS RESPUBLIKOS NEVYRIAUSYBINIŲ ORGANIZACIJŲ PLĖTROS ĮSTATYMAS

2013 m. gruodžio 19 d. Nr. XII-717
Vilnius

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo tikslas ir paskirtis

1. Šio įstatymo tikslas – kurti palankią aplinką nevyriausybinėms organizacijoms, užtikrinti tinkamas jų veiklos ir plėtros sąlygas.

2. Šis įstatymas nustato nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politikos formavimo ir įgyvendinimo principus, nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politiką formuojančius ir įgyvendinančius subjektus, Nevyriausybinių organizacijų tarybos ir savivaldybių nevyriausybinių organizacijų tarybų sudarymo tvarką ir funkcijas, nevyriausybinių organizacijų finansavimo valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšomis (toliau – finansavimas) tikslus ir tvarką, nevyriausybinių organizacijų duomenų tvarkymą.

3. Šis įstatymas nereglamentuoja nevyriausybinių organizacijų steigimo, valdymo, reorganizavimo, pertvarkymo ir likvidavimo.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Grupinės naudos nevyriausybinė organizacija** – nevyriausybinė organizacija, kurios veikla teikia naudą tik jos dalyviams.

2. **Nacionalinė nevyriausybinė organizacija** – nevyriausybinė organizacija, veikianti vienoje ar keliose viešosios politikos srityse ir veiklą vykdanti Lietuvos Respublikos mastu.

3. **Nevyriausybinė organizacija** – nuo valstybės ar savivaldybių institucijų ir įstaigų valdymo nepriklausomas savanoriškumo pagrindais įsteigtas visuomenės ar jos grupės naudai veikiantis viešasis juridinis asmuo, kurio tikslas nėra siekti politinės valdžios arba įgyvendinti vien tik religinius tikslus. Nevyriausybinėmis organizacijomis nelaikomi:

1) juridiniai asmenys, kurių daugiau negu 1/3 dalyvių yra juridiniai asmenys, nesantys nevyriausybinėmis organizacijomis arba religinėmis bendruomenėmis ar bendrijomis;

2) juridiniai asmenys, kurių dalyviai – juridiniai asmenys, nesantys nevyriausybinėmis organizacijomis arba religinėmis bendruomenėmis ar bendrijomis, turi daugiau negu 1/3 balsų visuotiniame dalyvių susirinkime;

3) politinės partijos;

4) profesinės sąjungos, darbdavių organizacijos ir jų susivienijimai;

5) organizacijos, kuriose narystė privaloma tam tikros profesijos atstovams;

6) sodininkų bendrijos, daugiabučių gyvenamųjų namų ir kitos paskirties pastatų savininkų bendrijos, kiti nekilnojamojo turto bendro valdymo tikslais įsteigti juridiniai asmenys;

7) šeimynos;

8) nuolatinės arbitražo institucijos.

4. **Nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politika** – priemonių, kuriomis gerinamos nevyriausybinių organizacijų veikimo sąlygos, skatinama nevyriausybinių organizacijų plėtra šalyje bei užtikrinamas valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų bendradarbiavimas su nevyriausybinėmis organizacijomis stiprinant pilietinę visuomenę, visuma.

5. **Skėtinė nacionalinė nevyriausybinė organizacija** – nacionalinė nevyriausybinė organizacija, įsteigta vadovaujantis Lietuvos Respublikos asociacijų įstatymu ir vienijanti nacionalines ir kitas bendrų tikslų siekiančias nevyriausybines organizacijas.

6. **Viešosios naudos nevyriausybinė organizacija** – nevyriausybinė organizacija, kurios veikla teikia naudą ne tik jos dalyviams, bet ir visuomenei.

7. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatyme, Lietuvos Respublikos bendruomeninių organizacijų plėtros įstatyme.

II SKYRIUS
NEVYRIAUSYBINIŲ ORGANIZACIJŲ PLĖTROS VALSTYBĖS POLITIKOS FORMAVIMAS IR ĮGYVENDINIMAS

3 straipsnis. Nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politikos principai

Nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politika formuojama ir įgyvendinama vadovaujantis šiais principais:

1) pariteto – valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos ir nevyriausybinės organizacijos yra atstovaujamos po lygiai;

2) dalyvavimo ir įtraukimo – klausimai, susiję su nevyriausybinėmis organizacijomis ar jų veikla, sprendžiami iš anksto derinant su nevyriausybinėmis organizacijomis ir dalyvaujant jų atstovams;

3) tarpinstitucinio bendradarbiavimo – spręsdamos su nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politika susijusius klausimus, valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos bendrauja ir bendradarbiauja;

4) informavimo – valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos ir nevyriausybinės organizacijos keičiasi informacija, susijusia su nevyriausybinėmis organizacijomis ar jų veikla, ir teikia ją visuomenei;

5) savanoriškumo – asmuo nevyriausybinių organizacijų veikloje dalyvauja savo noru, niekieno neverčiamas;

6) lygybės – nevyriausybinės organizacijos pagal kompetenciją turi lygias galimybes dalyvauti priimant sprendimus ir įgyvendinant valstybės programas ar priemones.

4 straipsnis. Nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politikos formavimas ir įgyvendinimas

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybė planavimo dokumentuose nustato nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politikos prioritetus, tikslus, uždavinius ir numatomus pasiekti rezultatus.

2. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija:

1) formuoja nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politiką, organizuoja, koordinuoja ir prižiūri jos įgyvendinimą;

2) rengia ir teikia pasiūlymus Vyriausybei nevyriausybinių organizacijų plėtros srityje;

3) renka ir analizuoja duomenis apie nevyriausybinėms organizacijoms valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų teikiamą finansavimą;

4) analizuoja nevyriausybinių organizacijų būklę Lietuvos Respublikoje, inicijuoja su nevyriausybinėmis organizacijomis ir jų veikla susijusius tyrimus;

5) užtikrina nevyriausybinių organizacijų konsultavimą šio įstatymo įgyvendinimo klausimais;

6) atlieka kitas šiame įstatyme ir kituose nevyriausybinių organizacijų veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytas funkcijas.

3. Įgyvendindamos nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politiką, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, valstybės institucijos ir įstaigos su toje viešosios politikos srityje veikiančiomis skėtinėmis nacionalinėmis nevyriausybinėmis organizacijomis ir (arba)

Nevyriausybinių organizacijų taryba, o savivaldybės institucijos ir įstaigos – su savivaldybės nevyriausybinių organizacijų taryba konsultuojasi dėl:

1) rengiamų teisės aktų projektų, susijusių su nevyriausybinių organizacijų veikla;

2) planuojamų programų, pagal kurias konkurso būdu finansuojami nevyriausybinių organizacijų projektai.

4. Savivaldybės taryba pagal kompetenciją:

1) atsižvelgdama į nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politiką ir nustatytus nacionalinius prioritetus bei įvertinusi vietos bendruomenės poreikius, planavimo dokumentuose nustato ilgalaikius nevyriausybinių organizacijų plėtros tikslus, savivaldybės biudžeto lėšomis finansuotinas nevyriausybinių organizacijų veiklos sritis;

2) nustato viešosios naudos ir grupinės naudos nevyriausybinių organizacijų finansavimo iš savivaldybės biudžeto kriterijus ir tvarką;

3) tvirtina savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybos sudėtį.

5. Savivaldybės administracija įgyvendina nevyriausybinių organizacijų plėtros savivaldybėje priemones.

5 straipsnis. Nevyriausybinių organizacijų taryba

1. Nevyriausybinių organizacijų taryba yra visuomeninė patariamoji institucija, veikianti prie Vyriausybės. Nevyriausybinių organizacijų taryba sudaroma iš valstybės institucijų ir įstaigų, skėtinių nacionalinių nevyriausybinių organizacijų ir Lietuvos savivaldybių asociacijos pasiūlytų atstovų. Nevyriausybinių organizacijų tarybą techniškai aptarnauja Socialinės apsaugos ir darbo ministerija.

2. Nevyriausybinių organizacijų tarybą sudaro dvidešimt narių: devyni valstybės institucijų ir įstaigų atstovai, vienas Lietuvos savivaldybių asociacijos atstovas ir dešimt nevyriausybinių organizacijų atstovų. Nevyriausybinių organizacijų tarybos institucinę sudėtį tvirtina Vyriausybė. Atstovai į Nevyriausybinių organizacijų tarybą deleguojami Nevyriausybinių organizacijų tarybos nuostatuose (toliau – Tarybos nuostatai) nustatyta tvarka. Tarybos nuostatus tvirtina Vyriausybė.

3. Personalinę Nevyriausybinių organizacijų tarybos sudėtį tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras. Nevyriausybinių organizacijų tarybos nario kadencijos trukmė – dveji metai.

4. Nevyriausybinių organizacijų tarybos pirmininką ir pirmininko pavaduotoją vienų metų kadencijai iš Nevyriausybinių organizacijų tarybos narių visų jos narių balsų dauguma slaptu balsavimu renka Nevyriausybinių organizacijų taryba Tarybos nuostatuose nustatyta tvarka. Nevyriausybinių organizacijų tarybos pirmininku išrinkus valstybės institucijos ar

įstaigos atstovą arba Lietuvos savivaldybių asociacijos atstovą, pirmininko pavaduotoju turi būti renkamas nevyriausybinių organizacijų atstovas. Nevyriausybinių organizacijų tarybos pirmininku išrinkus nevyriausybinių organizacijų atstovą, pirmininko pavaduotoju renkamas valstybės institucijos ar įstaigos atstovas ar Lietuvos savivaldybių asociacijos atstovas.

5. Nevyriausybinių organizacijų taryba nagrinėja nevyriausybinių organizacijų plėtros klausimus ir teikia Lietuvos Respublikos Seimui, Vyriausybei, ministerijoms, valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms pasiūlymus dėl nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politikos, jos įgyvendinimo, nevyriausybinių organizacijų programų ir projektų finansavimo prioritetų. Nevyriausybinių organizacijų taryba kas dveji metai atlieka nevyriausybinių organizacijų veiklos Lietuvos Respublikoje vertinimą ir paskelbia vertinimo rezultatus, atlieka kitas Tarybos nuostatuose nustatytas funkcijas.

6 straipsnis. Savivaldybės nevyriausybinių organizacijų taryba

1. Savivaldybės tarybos sprendimu sudaroma savivaldybės nevyriausybinių organizacijų taryba.

2. Savivaldybės nevyriausybinių organizacijų taryba veikia vadovaudamasi savivaldybės tarybos patvirtintais savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybos nuostatais. Savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybą techniškai aptarnauja savivaldybės administracija.

3. Savivaldybės nevyriausybinių organizacijų taryba sudaroma taip, kad ne daugiau kaip 1/2 tarybos narių būtų savivaldybės institucijų ir įstaigų atstovai ir ne mažiau kaip 1/2 tarybos narių būtų nevyriausybinių organizacijų, veikiančių savivaldybės teritorijoje, atstovai. Savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybos nario kadencijos trukmė – dveji metai. Nevyriausybinių organizacijų atstovus į savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybą pasiūlo savivaldybės teritorijoje veikiančios nevyriausybinių organizacijų asociacijos. Jeigu savivaldybės teritorijoje nėra veikiančių nevyriausybinių organizacijų asociacijų, nevyriausybinių organizacijų atstovus savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybos nuostatuose nustatyta tvarka pasiūlo savivaldybės teritorijoje veikiančios nevyriausybinės organizacijos.

4. Savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybos pirmininką ir pirmininko pavaduotoją vienų metų kadencijai iš savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybos narių visų jos narių balsų dauguma slaptu balsavimu renka savivaldybės nevyriausybinių organizacijų taryba savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybos nuostatuose nustatyta tvarka. Savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybos pirmininku išrinkus savivaldybės institucijos ar įstaigos atstovą, pirmininko pavaduotoju turi būti renkamas nevyriausybinių

organizacijų atstovas. Savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybos pirmininku išrinkus nevyriausybinių organizacijų atstovą, pirmininko pavaduotoju renkamas savivaldybės institucijos ar įstaigos atstovas.

5. Savivaldybės nevyriausybinių organizacijų taryba:

1) teikia savivaldybės institucijoms ir įstaigoms pasiūlymus dėl savivaldybės teritorijoje veikiančių nevyriausybinių organizacijų stiprinimo;

2) dalyvauja rengiant savivaldybės institucijų ir įstaigų teisės aktų, susijusių su nevyriausybinių organizacijų plėtra, projektus;

3) dalyvauja savivaldybės institucijoms ir įstaigoms atliekant analizę dėl savivaldybės administruojamų viešųjų paslaugų teikimo ir teikia pasiūlymus dėl viešųjų paslaugų teikimo;

4) dalyvauja darbo ar ekspertų grupėse nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politikos klausimams svarstyti;

5) atlieka kitas savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybos nuostatuose nustatytas funkcijas.

6. Savivaldybės, kurios teritorijoje yra iki 100 000 gyventojų, tarybos sprendimu, suderintu su savivaldybės teritorijoje veikiančiomis bendruomeninėmis organizacijomis, savivaldybės nevyriausybinių organizacijų tarybai gali būti pavesta atlikti ir savivaldybės bendruomeninių organizacijų tarybos funkcijas.

III SKYRIUS
NEVYRIAUSYBINIŲ ORGANIZACIJŲ FINANSAVIMAS

7 straipsnis. Nevyriausybinių organizacijų finansavimas

1. Nevyriausybinėms organizacijoms finansavimas konkurso būdu gali būti skiriamas iš Lietuvos Respublikos valstybės ar savivaldybių biudžetų šiems tikslams:

1) jų veiklai stiprinti;

2) tiksliniams jų veiklos projektams įgyvendinti;

3) teikiant viešąsias paslaugas reikalingų gebėjimų stiprinimo projektams įgyvendinti;

4) Bendruomeninių organizacijų plėtros įstatymui įgyvendinti;

5) Vyriausybės nustatyta tvarka sudaromoms strateginės valstybės ir nevyriausybinių organizacijų partnerystės sutartims įgyvendinti.

2. Nevyriausybinėms organizacijoms finansavimą pagal įgyvendinamas programas ir priemones skiria asignavimų valdytojai.

3. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nustato nevyriausybinių organizacijų finansavimo iš valstybės biudžeto ir šių lėšų administravimo tvarką, projektų vertinimo

procedūras, lėšų pervedimo ir atsiskaitymo už gautą finansavimą tvarką. Asignavimų valdytojai, įgyvendindami nevyriausybinių organizacijų finansavimo programas ir priemones, tvirtina finansavimo konkursų nuostatus, kuriuose nustato finansavimo kryptis, siekiamus tikslus ir projektų įgyvendinimo rezultatų vertinimo tvarką.

4. Nevyriausybinių organizacijų finansavimo iš savivaldybės biudžeto tvarką, šių lėšų administravimo tvarką ir finansuotinas nevyriausybinių organizacijų veiklos sritis, atsižvelgusi į nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politiką ir įvertinusi vietos bendruomenės poreikius, nustato savivaldybės taryba.

5. Finansavimas gali būti skiriamas juridiniams asmenims, kurie atitinka šio įstatymo 2 straipsnio 3 dalyje nustatytą nevyriausybinės organizacijos sąvoką.

8 straipsnis. Viešosios naudos nevyriausybinių organizacijų finansavimas

Asignavimų valdytojai, skirstydami nevyriausybinių organizacijų veiklos finansavimo lėšas, gali numatyti, kad viešosios naudos nevyriausybinėms organizacijoms teikiamas prioritetas. Nevyriausybinės organizacijos pripažįstamos viešosios naudos nevyriausybinėmis organizacijomis Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

9 straipsnis. Nevyriausybinių organizacijų fondas

1. Nevyriausybinių organizacijų fondas (toliau – fondas) sudaromas siekiant kaupti lėšas ir jas paskirstyti nevyriausybinėms organizacijoms, įskaitant bendruomenines organizacijas, taip pat nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politikai formuoti ir įgyvendinti. Nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politikai formuoti ir įgyvendinti gali būti skiriama ne daugiau negu 20 procentų Fondo lėšų. Fondo lėšos konkurso būdu gali būti skiriamos:

1) nevyriausybinių organizacijų, įskaitant bendruomenines organizacijas, instituciniams gebėjimams stiprinti;

2) Fondo nuostatuose numatytoms nevyriausybinių organizacijų, įskaitant bendruomenines organizacijas, veikloms finansuoti Fondo nuostatuose nustatyta tvarka.

2. Fondo lėšos sudaromos iš nuolatinių Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio valstybės biudžete liekančios dalies, Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai skiriamų asignavimų ir iš kitų teisėtai gautų lėšų. Planuojant kiekvienų metų valstybės biudžeto asignavimus, Fondui numatoma Vyriausybės nustatyta gyventojų pajamų mokesčio atitinkama dalis, kuri negali būti mažesnė negu 20 procentų, skaičiuojant nuo užpraėjusių metų gyventojų paskirtos gyventojų pajamų mokesčio ne pelno subjektams dalies.

3. Fondas administruojamas pagal šį įstatymą ir kitus teisės aktus, nustatančius valstybės biudžeto lėšų naudojimo principus ir tvarką, ir Vyriausybės patvirtintus Fondo nuostatus. Fondą administruoja Socialinės apsaugos ir darbo ministerija. Fondo lėšos laikomos atskiroje Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sąskaitoje ir įtraukiamos į apskaitą pagal atskirą priemonę. Fondo lėšos negali būti perduodamos į valstybės biudžetą arba naudojamos kitoms valstybės reikmėms finansuoti. Per biudžetinius metus nepanaudotos Fondo lėšos lieka Fondo sąskaitoje ir naudojamos kitais biudžetiniais metais.

4. Sprendimus dėl Fondo strateginių programų krypčių ir lėšų tam tikroms Fondo veiklos kryptims skyrimo Fondo nuostatuose nustatyta tvarka priima Fondo taryba. Fondo tarybą sudaro septyni nariai: trys nevyriausybinių organizacijų atstovai, trys valstybės institucijų ir įstaigų atstovai ir vienas nevyriausybinių organizacijų srities mokslininkas. Fondo tarybos nariu gali būti skiriamas Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme nustatytus nepriekaištingos reputacijos reikalavimus atitinkantis asmuo. Fondo tarybos institucinę sudėtį socialinės apsaugos ir darbo ministro teikimu trejiems metams tvirtina Vyriausybė. Personalinę Fondo tarybos sudėtį tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras. Fondo tarybos sudarymo tvarka, Fondo tarybos narių kompetencijos reikalavimai nustatomi Fondo nuostatuose. Fondo tarybos narių, kurie nėra valstybės institucijų ir įstaigų atstovai, darbas apmokamas Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo ir komisijų narių atlygio už darbą įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XIII-3191, 2020-06-26, paskelbta TAR 2020-07-10, i. k. 2020-15513

10 straipsnis. Finansavimo neskyrimo pagrindai

1. Valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšos nevyriausybinėms organizacijoms negali būti skiriamos, jeigu nustatoma bent viena iš šių aplinkybių:

1) juridinio asmens veikla sustabdyta ar apribota įstatymų nustatytais pagrindais;

2) juridiniam asmeniui taikomas turto areštas ir išieškojimas galėtų būti nukreiptas į projektui įgyvendinti skirtas valstybės, savivaldybių biudžetų lėšas, juridinis asmuo yra likviduojamas arba pradėtos juridinio ar kito asmens bankroto procedūros ir išieškojimas galėtų būti nukreiptas į projektui įgyvendinti skirtas valstybės, savivaldybių biudžetų lėšas;

3) juridinis asmuo, prašydamas valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšų, pateikė tikrovės neatitinkančius duomenis arba suklastotus dokumentus;

4) juridinis asmuo, naudodamas valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšas, buvo neįvykdęs valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšų naudojimo sutarties, sudarytos su valstybės ar savivaldybės institucija, ar netinkamai ją įvykdęs ir tai buvo esminis (kaip nurodyta sutartyje) valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšų naudojimo sutarties pažeidimas;

5) juridinis asmuo neatitinka asignavimų valdytojo patvirtintuose projektų finansavimo konkursų nuostatuose nustatytų reikalavimų;

6) juridinis asmuo teisės aktų nustatyta tvarka nėra pateikęs finansinių ataskaitų rinkinio, veiklos ataskaitos ir savo interneto svetainėje (jeigu ją turi) viešai neskelbia informacijos apie įgyvendinamus ar įgyvendintus projektus.

2. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės atsiranda arba paaiškėja po sprendimo skirti valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšų projektui įgyvendinti priėmimo, valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšų mokėjimas sustabdomas, o šiomis aplinkybėmis išmokėtos valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšos asignavimų valdytojo nustatyta tvarka per nustatytus terminus turi būti grąžintos atitinkamai į valstybės biudžeto lėšų naudojimo sutartyje nurodytą valstybės iždo sąskaitą arba į savivaldybės biudžeto lėšų naudojimo sutartyje nurodytą savivaldybės sąskaitą. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės išnyksta nepasibaigus projektų įgyvendinimo terminui, valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšų mokėjimas atnaujinamas projektams, kurių vykdymo terminai nėra pasibaigę, įgyvendinti.

11 straipsnis. Informacijos apie finansavimo nevyriausybinėms organizacijoms skyrimą skelbimas

1. Asignavimų valdytojai savo interneto svetainėse skelbia:

1) numatomas finansuoti veiklų sritis, kuriose veikiančioms nevyriausybinėms organizacijoms bus skiriamas finansavimas;

2) informaciją apie finansavimo teikimo sąlygas ir tvarką;

3) informaciją apie nevyriausybines organizacijas, kurios pateikė paraiškas dėl finansavimo (nevyriausybinės organizacijos pavadinimas, projekto pavadinimas ir prašoma skirti lėšų suma);

4) informaciją apie nevyriausybines organizacijas, kurios gavo finansavimą (nevyriausybinės organizacijos pavadinimas, projekto pavadinimas ir skirto finansavimo suma);

5) informaciją apie nevyriausybinių organizacijų įgyvendinamus ir įgyvendintus projektus.

2. Nevyriausybinės organizacijos savo interneto svetainėse skelbia informaciją apie įgyvendinamus ir įgyvendintus projektus, nurodo jų finansavimo šaltinius.

IV SKYRIUS
INFORMACIJOS APIE NEVYRIAUSYBINES ORGANIZACIJAS KAUPIMAS

12 straipsnis. Informacijos apie nevyriausybines organizacijas kaupimas

1. Informacija apie juridinius asmenis, kurie yra nevyriausybinės organizacijos, kaupiama Juridinių asmenų registre ir skelbiama viešai.

2. Juridinio asmens vadovas įvertina, ar jo vadovaujamas juridinis asmuo atitinka šio įstatymo 2 straipsnio 3 dalyje nustatytą nevyriausybinės organizacijos sąvoką, ir Juridinių asmenų registro nuostatuose nustatyta tvarka Juridinių asmenų registre pažymi, kad juridinis asmuo yra nevyriausybinė organizacija.

3. Asignavimų valdytojas, kilus pagrįstų abejonių, ar juridinis asmuo atitinka šio įstatymo 2 straipsnio 3 dalyje nustatytą nevyriausybinės organizacijos sąvoką, turi teisę tikrinti juridinio asmens atitiktį nevyriausybinės organizacijos požymiams patvirtinančią informaciją Juridinių asmenų registre ir Juridinių asmenų dalyvių informacinėje sistemoje. Jeigu nevyriausybinės organizacijos požymius patvirtinančios informacijos Juridinių asmenų registre ar Juridinių asmenų dalyvių informacinėje sistemoje nėra, asignavimų valdytojas turi teisę prašyti, kad juridinis asmuo jam šią informaciją pateiktų.

4. Asignavimų valdytojas, turėdamas duomenų, kad juridinis asmuo neatitinka šio įstatymo 2 straipsnio 3 dalyje nustatytos nevyriausybinės organizacijos sąvokos, kreipiasi į Juridinių asmenų registro tvarkytoją dėl žymos, kad juridinis asmuo yra nevyriausybinė organizacija, panaikinimo.

5. Juridinių asmenų registro tvarkytojas savo iniciatyva panaikina žymą, kad juridinis asmuo yra nevyriausybinė organizacija, kai įregistruojamas Juridinių asmenų registro tvarkytojo inicijuotas šio juridinio asmens likvidavimas arba įregistruojamas jo, kaip likviduojamo, bankrutuojančio ar bankrutavusio juridinio asmens, statusas, taip pat kai pasibaigia juridinio asmens pertvarkymo procedūros.

6. Juridinių asmenų registre žyma, kad juridinis asmuo yra nevyriausybinė organizacija, gali būti panaikinta ir šio juridinio asmens iniciatyva.

7. Juridinis asmuo, kurio kaip nevyriausybinės organizacijos žyma buvo panaikinta asignavimų valdytojo iniciatyva šio straipsnio 4 dalyje numatytu atveju, šio straipsnio 2 dalyje numatytą informaciją pakartotinai gali nurodyti praėjus ne mažiau negu vieniems metams nuo šios žymos panaikinimo dienos.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ DALIA GRYBAUSKAITĖ

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-2626, 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20654
Lietuvos Respublikos nevyriausybinių organizacijų plėtros įstatymo Nr. XII-717 pakeitimo įstatymas

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XIII-3191, 2020-06-26, paskelbta TAR 2020-07-10, i. k. 2020-15513
Lietuvos Respublikos nevyriausybinių organizacijų plėtros įstatymo Nr. XII-717 9 straipsnio pakeitimo įstatymas

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2020 M. VASARIO 19 D. NUTARIMO NR. 141 „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS NEVYRIAUSYBINIŲ ORGANIZACIJŲ PLĖTROS ĮSTATYMO ĮGYVENDINIMO“ PAKEITIMO

Nr.
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Pakeisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. vasario 19 d. nutarimą Nr. 141 „Dėl Lietuvos Respublikos nevyriausybinių organizacijų plėtros įstatymo įgyvendinimo“ ir jį išdėstyti nauja redakcija:

„**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ**

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS NEVYRIAUSYBINIŲ ORGANIZACIJŲ PLĖTROS ĮSTATYMO ĮGYVENDINIMO

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos nevyriausybinių organizacijų plėtros įstatymo 7 straipsnio 3 dalimi, 8 ir 9 straipsniais, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Įgalioti Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministeriją patvirtinti:

1.1. Nevyriausybinių organizacijų finansavimo iš valstybės biudžeto lėšų, šių lėšų administravimo tvarkos, projektų vertinimo procedūrų, lėšų pervedimo ir atsiskaitymo už gautą finansavimą tvarkos aprašą;

1.2. Nevyriausybinių organizacijų pripažinimo viešosios naudos nevyriausybinėmis organizacijomis tvarkos aprašą.

2. Patvirtinti Nevyriausybinių organizacijų fondo nuostatus (pridedama).

3. Trejiems metams patvirtinti šią institucinę Nevyriausybinių organizacijų fondo tarybos sudėtį:

3.1. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atstovas;

3.2. Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos atstovas;

3.3. Europos socialinio fondo agentūros atstovas;

3.4. viešosios įstaigos „Jaunimo linija“ atstovas;

3.5. labdaros ir paramos fondo „Maisto bankas“ atstovas;

3.6. Nacionalinio švietimo NVO tinklo atstovas;

3.7. viešosios įstaigos „Pilietinės visuomenės institutas“ (mokslininką deleguojanti institucija) atstovas.

4. Nustatyti, kad 2021 metų Nevyriausybinių organizacijų fondui sudaryti numatoma 20 procentų nuo 2019 metais gyventojų ne pelno subjektams paskirtos gyventojų pajamų mokesčio dalies.“

Ministras Pirmininkas

Švietimo, mokslo ir sporto ministras,
pavaduojantis socialinės apsaugos ir darbo ministrą

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2020 m. d. nutarimu Nr.

NEVYRIAUSYBINIŲ ORGANIZACIJŲ FONDO NUOSTATAI

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Nevyriausybinių organizacijų fondo nuostatai nustato Nevyriausybinių organizacijų fondo (toliau – Fondas) tikslą, Fondo tarybos sudarymo tvarką ir vykdomas funkcijas, Fondo lėšų valdymo ir naudojimo, Fondo veiklos organizavimo tvarką.
2. Fondas nėra juridinis asmuo. Fondą administruoja Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija (toliau – Ministerija).
3. Fondo valdymo organas yra Fondo taryba.
4. Fondo tikslas – kaupti lėšas ir jas paskirstyti nevyriausybinėms organizacijoms, kurios padeda stiprinti pilietinę visuomenę.

II SKYRIUS
FONDO LĖŠŲ VALDYMAS IR NAUDOJIMAS

5. Fondo lėšas skirsto Fondo taryba.
6. Fondo lėšos skirstomos vadovaujantis Įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje numatytomis Fondo veiklos kryptimis ir socialinės apsaugos ir darbo ministro patvirtintu Nevyriausybinių organizacijų finansavimo iš valstybės biudžeto lėšų, šių lėšų administravimo tvarkos, projektų vertinimo procedūrų, lėšų pervedimo ir atsiskaitymo už gautą finansavimą tvarkos aprašu.
7. Fondo lėšomis finansuojamos nevyriausybinių organizacijų, įskaitant bendruomenines organizacijas, veiklos, kuriomis kuriama palanki aplinka pilietinei iniciatyvai plėtoti, žmogaus teisėms užtikrinti, prisidedama prie poveikio klimatui mažinimo.
8. Fondo lėšos nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politikai formuoti ir įgyvendinti skiriamos Fondui valdyti ir administruoti, Fondo tarybos narių, kurie nėra valstybės institucijų ir įstaigų atstovai, darbui apmokėti, taip pat ekspertų paslaugoms apmokėti bei mokslinių tyrimų ar kitų Fondo veiklai reikalingų paslaugų užsakymo kaštams padengti, neviršijant Įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nurodyto Fondo lėšų dydžio.

III SKYRIUS
FONDO TARYBOS SUDARYMAS IR JOS FUNKCIJOS

9. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras ne vėliau nei likus 3 mėnesiams iki Fondo tarybos kadencijos pabaigos pradeda konsultuotis su Nevyriausybinių organizacijų taryba dėl institucinės Fondo tarybos sudėties.
10. Nevyriausybinių organizacijų taryba ne vėliau nei likus 2 mėnesiams iki Fondo tarybos kadencijos pabaigos socialinės apsaugos ir darbo ministrui teikia siūlymus dėl institucinės Fondo tarybos sudėties.

11. Socialinės apsaugos ir darbo ministras, įvertinęs Nevyriausybinių organizacijų tarybos siūlymus, per 14 darbo dienų nuo Nevyriausybinių organizacijų tarybos siūlymų pateikimo dienos teikia Lietuvos Respublikos Vyriausybei tvirtinti institucinę Fondo tarybos sudėtį.

12. Lietuvos Respublikos Vyriausybei patvirtinus institucinę Fondo tarybos sudėtį, socialinės apsaugos ir darbo ministras kreipiasi į valstybės institucijas ir (ar) įstaigas, kad jos per 10 darbo dienų pateiktų kandidatūras į Fondo tarybą.

13. Nevyriausybinių organizacijų taryba savo nustatyta atrankos tvarka teikia šias kandidatūras į Fondo tarybą: 3 nevyriausybinių organizacijų atstovus ir 1 nevyriausybinių organizacijų srities mokslininką.

14. Įvertinęs pateiktas kandidatūras, socialinės apsaugos ir darbo ministras per 14 darbo dienų nuo paskutinės kandidatūros pateikimo tvirtina personalinę Fondo tarybos sudėtį.

15. Asmuo, skiriamas į Fondo tarybą, turi:

15.1. atitikti Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme nustatytus nepriekaištingos reputacijos reikalavimus;

15.2. turėti ne mažesnę nei 3 metų veiklos nevyriausybinių organizacijų srityje patirtį arba ne mažesnę nei 3 metų bendradarbiavimo su nevyriausybinėmis organizacijomis patirtį (taikoma valstybės institucijų atstovams), arba ne mažesnę nei 3 metų mokslinės veiklos, susijusios su nevyriausybinėmis organizacijomis, patirtį (taikoma nevyriausybinių organizacijų srities mokslininkams).

16. Fondo tarybos funkcijos:

16.1. tvirtina strategines nevyriausybinių organizacijų finansavimo kryptis, Fondo lėšomis finansuojamų projektų vertinimo kriterijus ir prioritetus, suplanuoja šioms kryptims skiriamas lėšas, nustato siektinus Fondo įgyvendinamų priemonių rodiklius ir inicijuoja projektų atrankos konkursų skelbimą;

16.2. periodiškai analizuoja nevyriausybinių organizacijų sektoriaus padėtį, užsako mokslinius tyrimus, reikalingus siekiant sėkmingai formuoti ir įgyvendinti nevyriausybinių organizacijų plėtros politiką;

16.3. bendradarbiauja su nevyriausybinėmis organizacijomis, valstybės ir savivaldybių institucijomis bei partneriais, kurių veikla padeda stiprinti pilietinę visuomenę;

16.4. vadovaudamasis teisės aktais, reglamentuojančiais finansavimo nevyriausybinėms organizacijoms teikimą konkurso būdu, priima sprendimus dėl Fondo lėšų atrinktiems projektams skyrimo;

16.5. atlieka Fondo finansavimo krypčių ir Fondo įgyvendinamomis priemonėmis kuriamo poveikio bei faktiškai pasiektų rodiklių vertinimą;

16.6. svarsto ir tvirtina audituotas metines Fondo veiklos bei finansines ataskaitas;

16.7. vykdo kitas su Fondo valdymu susijusias funkcijas.

17. Tas pats asmuo Fondo tarybos nario pareigas gali eiti ne daugiau kaip dvi Fondo tarybos kadencijas iš eilės. Fondo tarybos narių, kurie nėra valstybės institucijų ir įstaigų atstovai, darbas apmokamas Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo ir komisijų narių atlygio už darbą įstatymo nustatyta tvarka.

18. Fondo taryba pareigas vykdo iki tos dienos, kurią patvirtinama nauja personalinė Fondo tarybos sudėtis.

19. Jeigu Fondo tarybos narys atsistatydina, atšaukiamas ar dėl kitų priežasčių nebegali eiti nario pareigų anksčiau, nei baigiasi Fondo tarybos kadencija, socialinės apsaugos ir darbo ministras kreipiasi į organizaciją, valstybės instituciją ar įstaigą, kuriai Fondo taryboje atstovauja šis narys, ir prašo pateikti naują kandidatūrą. Jeigu Fondo tarybos pirmininkas ar Fondo tarybos pirmininko pavaduotojas atsistatydina, atšaukiamas ar dėl kitų priežasčių nebegali eiti pareigų anksčiau, nei baigiasi Fondo tarybos kadencija, Fondo tarybos nariai išrenka naują Fondo tarybos pirmininką ar Fondo tarybos pirmininko pavaduotoją.

20. Fondo tarybos nario pareigos:

20.1. gerbti žmogaus teises ir laisves, Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinius įsipareigojimus, laikytis etikos principų;

20.2. vengti viešųjų ir privačių interesų konflikto, Fondo tarybos veikloje vadovautis Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymu ir deklaruoti privačius interesus;

20.3. kilus interesų konfliktui ar esant situacijai, kai interesų konfliktas gali kilti, Fondo tarybos narys privalo apie tai informuoti Fondo tarybos pirmininką. Fondo tarybos pirmininko teikimu Fondo taryba sprendžia dėl Fondo tarybos nario nušalinimo nuo klausimo, susijusio su esama situacija, svarstymo ir galimybės dalyvauti Fondo tarybos posėdžiuose, svarstant kitus su esama situacija susijusius klausimus;

20.4. dalyvauti Fondo tarybos posėdžiuose ir teikti siūlymus Fondo taryboje svarstomais klausimais. Jei jis negali dalyvauti Fondo tarybos posėdyje, ne vėliau kaip prieš vieną darbo dieną iki Fondo tarybos posėdžio privalo apie tai pranešti Fondo tarybos sekretoriui (toliau – sekretorius) ir Fondo tarybos pirmininkui (arba jo pavaduotojui, jeigu Fondo tarybos pirmininkas negali eiti pareigų).

21. Fondo tarybos narys turi teisę susipažinti su visa informacija, reikalinga sprendimams dėl Fondo tarybos veiklos priimti.

22. Fondo tarybos pirmininkas:

22.1. organizuoja Fondo tarybos darbą ir atsako už jos veiklą, tvirtina posėdžių darbotvarkes ir juose pirmininkauja;

22.2. atstovauja Fondui su Fondo veikla susijusiais klausimais institucijose;

22.3. vadovaudamasis Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymu, priima sprendimus dėl Fondo tarybos nario nušalinimo nuo klausimo, susijusio su kilusiu ar galinčiu kilti interesų konfliktu, svarstymo ir galimybės dalyvauti Fondo tarybos posėdžiuose svarstant klausimus, susijusius su esama situacija;

22.4. kasmet iki kovo 31 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybei teikia audituotas metines Fondo veiklos bei finansines ataskaitas. Šios ataskaitos viešai skelbiamos Ministerijos interneto tinklalapyje.

IV SKYRIUS
FONDO VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

23. Fondo veikla organizuojama vadovaujantis Fondo tarybos priimtais sprendimais dėl Fondo strateginių programų krypčių ir Fondo veiklos krypčių.

24. Pirmojo posėdžio metu balsų dauguma Fondo tarybos nariai Fondo tarybos kadencijai išrenka Fondo tarybos pirmininką, kuris vadovauja Fondo tarybos veiklai, ir Fondo tarybos pirmininko pavaduotoją.

25. Fondo tarybos nariai, sekretorius (pirmojo posėdžio metu), ekspertai ir kiti projektų administravimo funkcijas vykdantys asmenys pasirašo nešališkumo deklaraciją, kurioje pasižada objektyviai, dalykiškai, be išankstinio nusistatymo, vadovaudamiesi lygiateisiškumo principu, eiti savo pareigas, vengti viešųjų ir privačių interesų konflikto ir, esant interesų konflikto grėsmei, nedelsdami informuoti Fondo tarybos pirmininką, taip pat konfidencialumo pasižadėjimą, kuriame pasižada gautą konfidencialią informaciją naudoti tik siekdami tinkamai atlikti pareigas Fondo veikloje ir jos neskleisti, išskyrus Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatytus atvejus. Nešališkumo deklaracijos ir konfidencialumo pasižadėjimo formas tvirtina Fondo tarybos pirmininkas.

26. Fondo tarybos posėdžiuose Fondo tarybos kvietimu gali dalyvauti ir kiti asmenys. Šie asmenys pasirašo konfidencialumo pasižadėjimą, kuriame pasižada gautą konfidencialią informaciją naudoti tik siekdami tinkamai atlikti pareigas Fondo veikloje ir jos neskleisti, išskyrus Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatytus atvejus.

27. Fondo tarybos nariams apie eilinį posėdį elektroniniu paštu ne vėliau kaip prieš 5 darbo dienas praneša sekretorius. Kartu su pranešimu Fondo tarybos nariams jis pateikia posėdžio darbotvarkės projektą ir su svarstysimais klausimais susijusią informaciją.

28. Sprendimas laikomas priimtu, jeigu už jį balsavo daugiau kaip pusė visų Fondo tarybos narių. Balsams pasiskirsčius po lygiai, sprendimą lemia Fondo tarybos pirmininko (jam nedalyvaujant – Fondo tarybos pirmininko pavaduotojo) balsas.

29. Fondui pateiktų projektų paraiškų atranka vykdoma vadovaujantis socialinės apsaugos ir darbo ministro patvirtintu Nevyriausybinių organizacijų finansavimo iš valstybės biudžeto lėšų, šių lėšų administravimo tvarkos, projektų vertinimo procedūrų, lėšų pervedimo ir atsiskaitymo už gautą finansavimą tvarkos aprašu.

30. Fondo tarybos posėdžių sprendimai įforminami posėdžių protokolais, kuriuos pasirašo sekretorius ir Fondo tarybos pirmininkas, o jeigu pastarasis nedalyvauja posėdyje, – Fondo tarybos pirmininko pavaduotojas. Jeigu Fondo tarybos narys nesutinka su Fondo tarybos sprendimu, jis turi teisę pareikšti atskirąją nuomonę. Tai, kad pareikšta atskiroji nuomonė, pažymima posėdžio protokole. Fondo tarybos narys atskirąją nuomonę gali išdėstyti raštu ir pateikti per vieną dieną po posėdžio. Raštu išdėstyta atskiroji nuomonė pridedama prie posėdžio protokolo.

31. Neeilinis Fondo tarybos posėdis gali būti sušauktas Fondo tarybos pirmininko iniciatyva arba jeigu to prašo bent 3 Fondo tarybos nariai.

32. Jei Fondo tarybos narys negali atvykti į posėdį, apie tai ne vėliau kaip prieš vieną dieną iki Fondo tarybos posėdžio jis turi pranešti Fondo tarybos pirmininkui ir sekretoriui (arba Fondo tarybos pirmininko pavaduotojui, jeigu Fondo tarybos pirmininkas negali eiti pareigų). Posėdyje dalyvauti negalintis Fondo tarybos narys, susipažinęs su pateikta posėdžio medžiaga, turi teisę iš anksto balsuoti dėl kiekvieno posėdžio darbotvarkės klausimo, savo nuomonę pateikdamas Fondo tarybos pirmininkui ir sekretoriui elektroniniu paštu. Fondo tarybos nario balsas iš anksto raštu įskaitomas į posėdžio kvorumą ir balsavimo rezultatus.

33. Fondo tarybos posėdžiuose balsuojama tik dėl tų klausimų, kurie iš anksto buvo pateikti Fondo tarybos nariams posėdžio darbotvarkėje, išskyrus atvejus, kai tam, kad į darbotvarkę būtų įtraukti nauji klausimai, pritaria visi posėdyje dalyvaujantys Fondo tarybos nariai.

34. Fondo tarybos sprendimai, posėdžių protokolai ir kita svarbi informacija, susijusi su Fondo veikla, skelbiami Ministerijos interneto tinklalapyje.

35. Ministerija, administruodama Fondą, atlieka šias funkcijas:

35.1. disponuoja Fondo lėšomis, jas tvarko pagal Fondo tarybos priimtus sprendimus ir socialinės apsaugos ir darbo ministro patvirtintą Nevyriausybinių organizacijų finansavimo iš valstybės biudžeto lėšų, šių lėšų administravimo tvarkos, projektų vertinimo procedūrų, lėšų pervedimo ir atsiskaitymo už gautą finansavimą tvarkos aprašą;

35.2. skelbia projektų atrankas, Fondo tarybai priėmus sprendimą skiti lėšų projektams įgyvendinti, sudaro sutartis su projektų vydytojais, kontroliuoja projektų įgyvendinimą Nuostatų 6 punkte nustatyta tvarka;

35.3. užtikrina Fondo tarybos priimtų sprendimų vykdymą;

35.4. teikia siūlymus Fondo tarybai dėl nevyriausybinių organizacijų finansavimo projektų vertinimo kriterijų ir prioritetų, atsižvelgdama į nevyriausybinių organizacijų plėtros valstybės politiką;

35.5. užtikrina visuomenės informavimą apie Fondo veiklas;

35.6. skiria atstovą (-us), kuris (-ie) vykdo sekretoriaus ar sekretoriato funkcijas;

35.7. sprendžia kitus su Fondo administravimu susijusius klausimus.

V SKYRIUS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

36. Fondo veikloje asmens duomenys tvarkomi vadovaujantis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) ir Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu.